INDEX

Text Structure: 1 verse Hebrew followed by one Aramaic (Targum Onkelos)

[illegible] שם הבדלח ואבן השהם
ארעא ההיא טב תמן בדולחא ואבני בורלא
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ 2:13
כוש ושום נהרא תנינא גיחון הוא מקיף ית כל
ארע כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ושום
נהרא תליתאה דגלת הוא מהלך למדינחא
דאתור ונהרא רביעאה הוא פרת ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
[illegible]

[illegible]
לכל בעיר [illegible]
[illegible] לא אשכח סמך כקבליה [illegible]
[illegible] יהוה אלהים תרדמה על האדם [illegible]
[illegible] מצלעתיו ויסגר בשר [illegible]
אלהים שינתא על אדם ודמך [illegible]
[illegible] מעלעוהי ומלא בשרא [illegible]
יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל האדם ובנא יי אלהים
ית עלעא דנסיב מן אדם לאתתא ואיתיה
לות אדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת ואמר אדם הדא
זמנא גרמא מגרמי ובשרא מבשרי לדא
יתקרי איתתא ארי מגבר אתנסיבת דא
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד על כן ישבוק
גבר בית משכבי אבוהי ואמיה וידבק
באתתיה ויהון לבסרא חד ויהיו שניהם
ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו
והוו תרויהון ערטלאין אדם ואתתיה ולא
מתכלמין והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו
מכל עץ הגן וחויא הוה חכים מכל חית
ברא דעבד יי אלהים ואמר לאיתתא
בקושטא ארי אמר יי אלהים לא תיכלון
מכל אילן גינתא ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל ואמרת איתתא לחויא

ומפרי העץ אשר בתוך
הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו
בו פן תמתון ומפירי אילנא דבמציעות
גינתא אמר יי לא תיכלון מיניה ולא תקרבון
ביה דילמא תמותון ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון ואמר חויא לאיתתא לא
ממת תמותון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם
ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי
טוב ורע ארי גלי קדם יי ארי ביומא דתיכלון
מיניה יתפתחן עיניכון ותהון כרברבין חכמין
בין טב לביש ותרא האשה כי טוב העץ
למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
גם לאישה עמה ויאכל וחזת איתתא
ארי טב אילנא למיכל וארי אסו הוא
לעינין ומרגג אילנא לאסתכלא ביה ונסיבת
מאיביה ואכלת ויהבת אף לבעלה עמה
ואכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרת ואתפתחא עיני תרויהון וידעו ארי
ערטלאין אינון וחטיטו להון טרפי תינין
ועבדו להון זרזין וישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא
האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך
עץ הגן ושמעו ית קל מימרא דיי אלהים
מהלך בגינתא למנח יומא ואיטמר אדם
ואיתתיה מן קדם יי אלהים בגו אילן
גינתא ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
לו איכה וקרא יי אלהים לאדם ואמר ליה

אן את ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא
כי עירם אנכי ואחבא ואמר ית קל מימרך
שמעית בגינתא ודחילית ארי ערטילאי
אנא ואיטמרית ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל
ממנו אכלת ואמר מן חוי לך ארי ערטילאי
את המן אילנא דפקידתך בדיל דלא למיכל
מניה אכלתא ויאמר האדם האשה אשר
נתתה עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל
ואמר אדם איתתא דיהבת עמי היא יהבת
לי מן אילנא ואכלית ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש
השיאני ואכל ואמר יי אלהים לאיתתא
מא דא עבדת ואמרת איתתא חויא אטעיני
ואכלית ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר
תאכל כל ימי חייך ואמר יי אלהים לחויא
ארי עבדת דא ליט את מכל בעירא ומכל
חית ברא על מעך תיזיל ועפרא תיכול
כל יומי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה
ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב ודבבו אשוי בינך
ובין איתתא ובין בנך ובין בנהא הוא יהי
דכיר מה דעבדת ליה מלקדמין ואת תהי נטר
ליה לסופא
אל האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב
תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל
בך ולאיתתא אמר אסגאה אסגי צערי

ועריויכי בצער תלידין בנין ולות בעליך תהי
תיובתיך והוא ישלוט ביך
ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה
כל ימי חייך ולאדם אמר ארי קבילתא למימר
איתתך ואכלת מן אילנא דפקידתך למימר לא
תיכול מניה ליטא ארעא בדילך בעמל תיכלינה
כל יומי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת
את עשב השדה וכובין ואטטין תצמח לך ותיכול
ית עסבא דארעא בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב בזיעתא דאפך תיכול
לחמא עד דתיתוב לארעא דמינה אתבריתא
ארי עפרא את ולעפרא תתוב ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי וקרא
אדם שום איתתיה חוה ארי היא הות אימא
דכל בני אנשא ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם ועבד יי אלהים
לאדם ולאיתתיה לבושין דיקר על משך
בסרהון ואלבישינון
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח
גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם ואמר יי אלהים
הא אדם הוה יחידי בעלמא מניה למידע טב
וביש וכען דלמא ישיט ידיה ויסב מאילן
חייא וייכול וייחי לעלם וישלחהו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם
ושלחיה יי אלהים מגינתא דעדן למפלח

בארעא דאתבריא מתמן ויגרש את הא[illegible]
וישכן מקדם לגן עדן את ה[illegible]
להט החרב המתהפכת לשמר [illegible] עץ
החיים ותריך ית אדם ואשרי מלקד[illegible]
לגינתא דעדן ית כרוביא ית שנן חרבא
דמתהפכא למיטר [illegible]
[illegible] וה[illegible]
ותהר ותלד את קין [illegible]
יהוה ואדם ידע ית חוה [illegible]
וילידת ית קין ואמרת קנית [illegible]
ותסף ללדת את אחיו את הב[illegible]
רעה צאן וקין היה עבד אדמה ואו[illegible]
למילד ית אחוהי ית הבל והוה הבל רעי
ענא וקין הוה פלח בארעא ויהי מקץ ימים
ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה [illegible]
מסוף יומין ואיתי קין מאיבא דארעא
מנחתא קדם יי והבל הביא גם הוא
מבכרות צאנו ומחלבהן וישע [illegible]
הבל ואל מנחתו והבל איתי א[illegible]
ענה ומשמיניהון והות רעוא [illegible]
בהבל ובקורבניה ואל קין ואל מנחתו
שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ובק[illegible]
ובקורבניה לא הות רעוא ותקיף לק[illegible]
ואתכבישו אפוהי ויאמר יהוה א[illegible]
[illegible] למה חרה לך ולמה נפלו פניך ואמר יי
[illegible] תקיף לך ולמא אתכבישו א[illegible]
[illegible] תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפ[illegible]
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה ת[illegible]
[illegible] אם תיטיב עובדך ישתביק לך

[illegible] לא תוטיב עובדך ליום דינא חטא אד
[illegible] עתיד [illegible] אתפרעא מינך אם לא תתוב
[illegible] תתיה ישתביק לך ויאמר קין אל הבל
[illegible] בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל
אחיו ויהרגהו ואמר קין להבל אחוהי והוה
[illegible] קין בהבל אחוהי
[illegible] קין אי הבל אחיך
[illegible] מר אחי אנכי ואמר
[illegible] חוך ואמר לא ידענא הנטר
[illegible] דר מה עשית קול דמי אחיך
[illegible] מן האדמה ואמר מא עבדתא
[illegible] דם זרעין דעתידין למפק מן אחוך קבלן
[illegible] אלרעא ועתה ארור אתה מן ה
[illegible] אשר פצתה את פיה לקחת את
[illegible] ולעו ליט את מן ארעא
[illegible] הת ית פומה קבילת ית דמיה דאחוך
[illegible] כי תעבד את האדמה לא תסף תת
[illegible] לך נע ונד תהיה בארץ ארי תפלח
[illegible] וסיף למתן חילה לך מטלטל ו
ארעא ויאמר קין אל יהוה גדול
[illegible] נשא ואמר קין קדם יי סגי חובי מ
[illegible] שבק הן גרשת אתי היום מעל פני
[illegible] ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ
[illegible] כל מצאי יהרגני הא תריכת יתי יומא
[illegible] אפי ארעא ומן קדמך לית אפשר
[illegible] א ואהוי מטלטל וגלי בארעא
[illegible] ישכחינני יקטלינני [illegible]
[illegible] קין שבעתים יקם וישם יהוה
[illegible] ת הפורענות [illegible]

ואמר ליה יי לכן כל קטול קין לשבעה
דרין יתפרע מניה ושוי יי לקין אתא בדיל
דלא למקטל יתיה כל דישכחיניה ויצא קין
מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן ונפק
קין מן קדם יי ויתיב בארעא גלי ומטלטל דהוות
עבירא עלוהי מלקדמין בגינתא דעדן וידע
קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה
עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך וידע
קין ית איתתיה ועדיאת וילידת ית חנוך והוה
בני קרתא וקרא שמה דקרתא כשום בריה
חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל
ילד את למך ואיתיליד לחנוך ית עירד ועירד
אוליד ית מחויאל ומחויאל אוליד ית מתושאל
ומתושאל אוליד ית למך ויקח לו למך שתי
נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ונסיב
ליה למך תרתין נשין שום חדא עדה ושום
תנייתא צלה ותלד עדה את יבל הוא היה
אבי ישב אהל ומקנה וילידת עדה ית יבל
הוא הוה רבהון דיתבי משכנין ומרי בעיר
ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור
ועוגב ושום אחוהי יובל הוא הוה רבהון דכל
דמנגן על פום כנרא ידעי זמר בכנרא ואבובא
וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל
חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה
וצלה אף היא אולידת ית תובל קין רבהון
דכל ידעי עבידת נחשא ופרזלא
ואחתיה דתובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו
עדה וצלה שמען קולי נשי למך [illegible]

הרכיבו לן הכלב לן הטובים לן הוית לן המלך [illegible]
[illegible] ית ב בו [illegible]

אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי
ואמר למך לנשוהי עדה וצלה שמעא קלי
נשי למך אציתא למימרי לא גברא קטילית
דבדיליה אנא סביל חובין ואף לא עולימא
חבילית דבדיליה ישתיצי זרעי. כי שבעתים
יקם קין ולמך שבעים ושבעה. אלין שבעה
דרין אתליין לקין הלא ללמך בריה שבעין ו
ושבעה. וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן
ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר
תחת הבל כי הרגו קין. וידע אדם עוד ית אתתיה
וילידת בר וקרת ית שמיה שת ארי אמרת
יהב יי לי בר אחרן חלף הבל דקטליה קין. ולשת
גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל
לקרא בשם יהוה. ולשת אף הוא אתיליד בר
וקרא ית שמיה אנוש בכין ביומוהי חלו בני
אנשא מלצלאה בשמא דיי.
זה ספר תולדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו. דין ספר
תולדת אדם ביומא דברא יי אדם בדמות
אלהים עבד יתיה. זכר ונקבה בראם ויברך
אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם. דכר
ונוקבא ברנון ובריך יתהון וקרא ית
שומהון אדם ביומא דאתבריאו. ויחי אדם
שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצ
כצלמו ויקרא את שמו שת. וחיא אדם מאה
ותלתין שנין ואוליד בדמותיה כדדמיה
ליה וקרא ית שמיה שת. ויהיו ימי אדם אחרי
הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות. והוו יומי אדם בתר דאוליד ית שת

תמני מאה שנין ואוליד בנין ובנן. ויהיו כל
ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים
שנה וימת. והוו כל יומי אדם דחיא תשע
מאה ותלתין שנין ומית.
ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד
את אנוש. וחיא שת מאה וחמש שנין ואוליד
ית אנוש. ויחי שת אחרי הולידו את אנוש
שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות. וחיא שת בתר דאוליד ית אנוש
תמני מאה ושבע שנין ואוליד בנין ובנן.
ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע
מאות שנה וימת. והוו כל יומי שת תשע
מאה ותרתא עסרי שנין ומית.
ויחי אנוש תשעים שנה
ויולד את קינן. וחיא אנוש תשעין שנין ואוליד
ית קינן. ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות. וחיא אנוש בתר דאוליד
ית קינן תמני מאה וחמיש עסרי שנין ואוליד
בנין ובנן. ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים
ותשע מאות שנה וימת. והוו כל יומי אנוש
תשע מאה וחמש שנין ומית.
ויחי קינן שבעים שנה ויולד
את מהללאל. וחיא קינן שבעין שנין ואוליד
ית מהללאל. ויחי קינן אחרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות. וחיא קינן בתר
דאוליד ית מהללאל תמני מאה וארבעין
שנין ואוליד בנין ובנן. ויהיו כל ימי קינן

עשר שנים ותשע מאות שנה וימת והוו
כל יומי קינן תשע מאה ועשר שנין ומית
ויחי מהללאל חמש שנים
וששים שנה ויולד את ירד וחיא מהללאל
שתין וחמש שנין ואוליד ית ירד ויחי מה
הללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וחיא
מהללאל בתר דאוליד ית ירד תמני מאה
ותלתין שנין ואוליד בנין ובנן ויהיו כל ימי
מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה
מאות שנה וימת והוו כל יומי מהללאל
תמני מאה ותשעין וחמש שנין ומית
ויחי ירד שתים וששים
שנה ומאת שנה ויולד את חנוך וחיא ירד מאה ושתין
ותרתין שנין ואוליד ית חנוך ויחי ירד
אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות וחיא ירד בתר דאוליד
ית חנוך תמני מאה שנין ואוליד בנין ובנן
ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה
ותשע מאות שנה וימת והוו כל יומי ירד
תשע מאה ושתין ותרתין שנין ומית
ויחי חנוך חמש וששים
שנה ויולד את מתושלח וחיא חנוך שתין
וחמש שנין ואוליד ית מתושלח ויתהלך
חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתו
שלח שלש מאות שנה ויולד בנים
ובנות והליך חנוך בדחלתא דיי בתר
דאוליד ית מתושלח תלת מאה שנין
ואוליד בנין ובנן ויהי כל ימי חנוך חמש

וששים שנה ושלש מאות שנה והוו כל
יומי חנוך תלת מאה ושתין וחמש שנין
ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו
אלהים והליך חנוך בדחלתא דיי וליתוהי
ארי אמית יתיה יי ויחי מתושלח
שבע ושמנים שנה ומאת שנה
ויולד את למך וחיא מתושלח מאה ותמנן
ושבע שנין ואוליד ית למך ויחי מתושלח
אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה
ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות וחיא
מתושלח בתר דאוליד ית למך שבע מאה
ותמנן ותרתין שנין ואוליד בנין ובנן ויהיו
כל ימי מתושלח תשע וששים שנה
ותשע מאות שנה וימת והוו כל יומי
מתושלח תשע מאה ושתין ותשע שנין
ומית ויחי למך שתים ומאת שנה
ושמנים שנה ויולד בן וחיא למך מאה
ותמנן ותרתין שנין ואוליד בר ויקרא את
שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה וקרא
ית שמיה נח למימר דין ינחמיננא מעובדנא
ומליאות ידנא מן ארעא דלטה יי ויחי
למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים
שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
וחיא למך בתר דאוליד ית נח חמש מאה
ותשעין וחמש שנין ואוליד בנין ובנן ויהי
כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע
מאות שנה וימת והוו כל יומי למך שבע
מאה ושבעין שנין ומית

ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד
נח את שם את חם ואת יפת והוה נח בר חמש
מאה שנין ואוליד נח ית שם ית חם וית יפת
ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם והוה כד שריאו בני אנשא
למסגי על אפי ארעא ובנתא איתיליד א
להון ויראו בני האלהים את בנות האדם כי
טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו
וחזו בני רבביא ית בנת אנשא ארי שפירן 5
אנון ונסיבו להון נשין מכל דאתרעיאו
ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים
שנה ואמר יי לא יתקיים דרא בישא הדין
קדמי לעלם בדיל דאנון בסרא ועובדיהון
בישין ארכא איהיב להון מאה ועסרין שנין
אם יתובון הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל
בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר
מעולם אנשי השם גיבריא הוו בארעא
ביומיא האינון ואף בתר כין דעלין בני
רבביא לות בנת אנשא וילדן אנון גיבריא
דמעלמא אנשין דשמא
וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום וחזא
יי ארי סגיאת בישת אנשא בארעא וכל
יצרא מחשבת לביה להוד ביש כל יומא
וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו ותב יי במימריה ארי
עבד ית אנשא בארעא ואמר למתבר תוקפהון

כרעותיה ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם
עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם ואמר יי אמחי ית
אנשא דבריתי מעל אפי ארעא מאנשא
עד בעירא ועד רחשא ועד עופא ד
שמיא ארי תבית במימרי ארי עבדתנון
ונח מצא חן בעיני יהוה ונח אשכח רחמין
קדם יי קמונכון אמציהו
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים
היה בדרתיו את האלהים התהלך נח
אלין תולדת נח נח גבר זכי שלים הוה
בדרוהי בדחלתא דיי הליך נח ויולד
נח שלשה בנים את שם את חם ואת
יפת ואוליד נח תלתא בנין ית שם ית חם
וית יפת ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס ואתחבלת ארעא קדם יי
ואתמליאת ארעא חטופין וירא אלהים
את הארץ והנה נשחתה כי השחית
כל בשר את דרכו על הארץ וחזא יי
ית ארעא והא אתחבלת ארי חבילו כל
בסרא אנש אורחיה על ארעא
ויאמר אלהים לנח קץ כל
בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ
ואמר יי לנח קיצא דכל בסרא על קדמי
ארי אתמליאת ארעא חטופין מן קדם
עובדיהון בישיא והא אנא מחבילהון
עם ארעא עשה לך תבת עצי גפר קנים

תעשה את התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר: עביד לך תיבתא דאעין
דקדרוס מדורין תעביד ית תיבותא ותחפי
יתה מגיו ומברא בכופרא: וזה אשר תעשה
אתה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה: ודין דתעביד יתה תלת מאה
אמין אורכא דתיבותא חמשין אמין פותיה
ותלתין אמין רומה: צהר תעשה לתבה
ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
בצדה תשים תחתים שנים ושלשים
תעשה: נהור תעביד לתיבותא ולאמתא
תשכללינה מלעילא ותרעא דתיבותא
בסטרה תשוי מדורין ארעין תנינין ו
תליתאין תעבדינה: ואני הנני מביא את
המבול מים על הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל
אשר בארץ יגוע: ואנא הא אנא מיתי ית
טופנא מיא על ארעא לחבלא כל בסרא דביה
רוחא דחיי מתחות שמיא כל דבארעא
ימות: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך
ואקים ית קימי עמך ותיעול לתיבותא
את ובנך ואתתך ונשי בנך עמך: ומכל החי מ
כל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית
אתך זכר ונקבה יהיו: ומכל דחי מכל
בסרא תרין מכולא תעול לתיבותא לקימא
עמך דכר ונוקבא יהון: מהעוף למינהו ומן
הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו

שנים מכל יבאו אליך להחיות: מעופא לזנוהי
ומן בעירא לזנה מכל רחש ארעא לזנוהי
תרין מכולא ייעלון לותך לקימא: ואתה קח
לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
לך ולהם לאכלה: ואת סב לך מכל מיכל דמתאכל
ותכנוש לותך ויהון לך ולהון למיכל: ויעש נח
ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ועבד
נח ככל דפקיד יתיה יי כין עבד: ויאמר יהוה
לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה: ואמר יי לנח
עול את וכל אנש ביתך לתיבותא ארי יתך
חזיתי זכי קדמי בדרא הדין: מכל הבהמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו: מכל בעירא דכיא תיסב לך שבעה
שבעה דכר ונוקבא ומן בעירא דלא היא דכיא
תרין דכר ונוקבא: גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על
פני כל הארץ: אף מעופא דשמיא שבעה
שבעה דכר ונוקבא לקימא זרעא על אפי
כל ארעא: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל
פני האדמה: ארי לזמן יומין עוד שבעה
אנא מחית מטרא על ארעא ארבעין יממין
וארבעין לילוון ואמחי ית כל יקומא דעבדית
מעל אפי ארעא: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה
ועבד נח ככל דפקדיה יי: ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ: ונח בר שית

מאה שנין וטופנא הוה מיא על ארעא ויבא
נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני
מי המבול ועל נח ובנוהי ואיתתיה ונשי בנוהי
עמיה לתיבותא מן קדם מי טופנא מן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה מן
בעירא דכיא ומן בעירא דליתהא דכי ומן
עופא וכל דרחיש על ארעא שנים שנים באו
אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את נח תרין תרין עלו עם נח לתיבותא
דכר ונוקבא כמא דפקיד יי ית נח ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על הארץ והוה לזמן
שבעה יומין ומי טופנא הוו על ארעא בשנת
שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת
תהום רבה וארבת השמים נפתחו בשנת
שית מאה שנין לחיי נח בירחא תנינא בש
בשבעת עסרא יומא לירחא ביומא הדין
אתבזעו כל מבועי תהום רבה וכוי שמיא
אתפתחא ויהי הגשם על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה והוה מיטרא נחית על
ארעא ארבעין יממין וארבעין לילון בעצם
היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת
נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה בכרן
יומא הדין על נח ושם וחם ויפת בני נח ואתת
נח ותלת נשי בנוהי עימהון לתיבותא המה
וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל
הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו
כל צפור כל כנף אינון וכל חיתא לזנה וכל

בעירא [illegible] ארעא דרחיש על אר
לזנוהי וכל עופא לזנוהי כל [illegible]
ויבאו אל התבה שנים שנים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים ועלו עם נח לתיבותא
תרין תרין מכל בסרא דביה רוחא דחיי
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר
צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו ועאליא
דכר ונוקבא מכל בסרא עלו כמא דפקיד
יתיה יי ואגין יי עלוהי ויהי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ והוה טופנא ארבעין
יומין על ארעא וסגיו מיא ונטלו ית תיבותא
ואיתרמת מעל ארעא ויגברו המים וירבו
מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים
ותקיפו מיא וסגיו לחדא על ארעא ומהלכא
תיבותא על אפי מיא והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים ותקיפו מיא לחדא
לחדא על ארעא ואיתחפיו כל טוריא רמיא
דתחות כל שמיא חמש עשרה אמה
מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים חמיש
עסרי אמין מלעילא תקיפו מיא ואתחפיו
טוריא ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם ומית כל בסרא
דרחיש על ארעא בעופא ובבעירא ובחיתא
ובכל רחשא ד[illegible]
כל אשר נשמת [illegible]
אשר ב[illegible]

באפוהי מכל דבישתא מיתו: וימח את כל
היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו
מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה
ואתמחא ית כל יקומא דעל אפי ארעא מאינשא
עד בעירא עד רחשא ועד עופא דשמיא
ואתמחיאו מן ארעא ואשתאר ברם נח ודעמיה
בתיבותא ויגברו המים על הארץ חמשים
ומאת יום ותקיפו מיא על ארעא מאה וחמשין
יומין ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישכו המים ודכיר
ייי ית נח וית כל חיתא וית כל בעירא דעמיה
בתיבותא ואעבר ייי רוחא על
ארעא ונחו מיא ויסכרו מעינת תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן
השמים ואסתכרו מבועי תהומא וכוי
שמיא ואתכלי מטרא מן שמיא וישבו
המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים מקצה חמשים ומאת יום ותבו
מיא מעל ארעא אזלין ותיבין וחסרו מיא
מסוף מאה וחמשין יומין ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש
על הרי אררט ונחת תיבותא בירחא
שביעאה בשבעת עסר יומא לירחא
על טורי קרדו והמים היו הלוך וחסור
עד החדש העשירי בעשירי באחד
לחדש נראו ראשי ההרים ומיא הוו אזלין
וחסרין עד ירחא עשיראה בעשיראה

בחד לירחא איתחזיו רישי טוריא: ויהי
מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה
אשר עשה והוה מסוף ארבעין יומין ופתח
נח ית כוית תיבותא דעבד: וישלח את הערב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל
הארץ ושלח ית עורבא ונפק מיפק ותאיב
עד דיבישו מיא מעל ארעא וישלח את היונה
מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה
ושלח ית יונה מלותיה למחזי אם קלו מיא
מעל אפי ארעא ולא מצאה היונה מנוח לכף
רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני
כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו
אל התבה ולא אשכחת יונה מנחא לפרסת
רגלה ותבת לותיה לתיבותא ארי מיא על אפי
כל ארעא ואושיט ידיה ונסבה ואעיל יתה
לותיה לתיבותא ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה
ואוריך עוד שבעה יומין אוחרנין ואוסיף
שלח ית יונה מן תיבותא ותבא אליו היונה
לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע
נח כי קלו המים מעל הארץ ואתת לותיה
יונה לעידן רמשא והא טרף זיתא תביר
מחת בפומה וידע נח ארי קלו מיא מעל
ארעא וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח
את היונה ולא יספה שוב אליו עוד ואוריך
עוד שבעה יומין אוחרנין ושלח ית יונה
ולא אוסיפת למתב לותיה עוד ויהי באחת
ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה

התבה וירא והנה חרבו פני [illegible]
[illegible] [illegible]
לירחא [illegible] ואעדי נח ית חופ
חופאה דתיבותא [illegible] נגובו אפי ארעא
ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש
יבשה הארץ ובירחא תנינא בעסרין ושבעה
לירחא יבישת ארעא
וידבר אלהים אל נח לאמר ומליל יוי
עם נח למימר צא מן התבה אתה ואשתך
ובניך ונשי בניך אתך פוק מן תיבותא את
ואיתתך ובנך ונשי בנך עימך כל החיה
אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל
הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו
בארץ ופרו ורבו על הארץ כל חיתא דעמך
מכל בסרא בעופא ובבעירא ובכל רחשא
דרחיש על ארעא אפיק עמך ויתילדון
בארעא ויפשון ויסגון על ארעא ויצא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו [illegible] ובנוהי ואיתתה
ונשי בנוהי עימיה [illegible] הרמש וכל
העוף כל רומש [illegible] למשפחתיהם
יצאו מן התבה [illegible]
עופא כל דרחיש על [illegible]
נפקו מן תיבותא ויבן [illegible] ליהוה ויקח
מכל הבהמה הטהרה [illegible] טהור
ויעל עלת במזבח [illegible]
וסיב [illegible] עירא [illegible] ארעא
[illegible] עלון על מדבחא [illegible]
ריח הניחח ויאמר יהוה
[illegible] עוד [illegible]
עוד את האדמה בעבור האדם כי

[illegible] ולא אסף עוד להכות
את כל חי כאשר עשיתי [illegible] נוא
[illegible] קורבניה ואמר במימריה לא אוסיף עוד
למלט [illegible] ית ארעא בדיל חובי אנשא ארי
יצרא דלבא דאנשא ביש מזעוריה ולא
אוסיף עוד למחהי ית כל חי כמא דעבדית
עוד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו עוד כל
יומי ארעא זרועא וחצדא וקורא וחומא ו
וקיטא וסתוא ויממם ולילי לא יבטלון ויברך
אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ ובריך יוי ית נח
וית בנוהי ואמר להון פושו וסגו ומלו ית
ארעא ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית
הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר
תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו
ודחלתכון ואימתכון תהי על כל חית ארעא
ועל כל עופא דשמיא בכל דתרחיש
ארעא ובכל נוני ימא בידכון מסירין כל
רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה
כירק עשב נתתי לכם את כל [illegible]
דהוא חי לכון יהי למיכל כירוק עסבא
יהבית לכון ית כולא אך בשר בנפשו
דמו לא תאכלו ברם בסרא בנפשיה די
דמיה לא תיכלון ואך את דמכם לנפשתיכם
אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם
מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם
וברם ית דמכון לנפשתכון אתבע מיד
כל חיתא אתבעניה ומיד אנשא מיד גברא

[illegible] ... ולא יהי עוד מיא ... [illegible]

דישוד ית דמא דאנשא ... אתבעות נפשא
דאנשא שפך דם האדם באדם דמו ישפך
כי בצלם אלהים עשה את האדם דישוד
דמא דאנשא בסהדין על מימר דיינא
דמיה יתשד ארי בצלם אלהים עבד ית
אנשא ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה ואתון פושו וסגו אתילידו בארעא וסגו
בה ויאמר אלהים אל
נח ואל בניו אתו לאמר ואמר יי לנח ולב
ולבנוהי עמיה למימר ואני הנני מקים את
בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואנא
הא אנא מקים ית קימי עמכון ועם בניכון
בתריכון ואת כל נפש החיה אשר אתכם
בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל חית הארץ ועם כל
נפשא חיתא דעמכון בעופא בבעירא
ובכל חית ארעא דעמכון מכל נפקי תיבותא
לכל חית ארעא והקמתי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא
יהיה עוד מבול לשחת הארץ ואקים ית
קימי עמכון ולא ישתיצי כל בשרא עוד
ממי טופנא ולא יהי עוד טופנא לחבלא
ארעא ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר
אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר
אתכם לדרת עולם ואמר יי דא את קים
דאנא יהיב בין מימרי וביניכון ובין כל נפשא
חיתא דעמכון לדרי עלמא את קשתי
נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין
הארץ ית קשתי יהבית בעננא ותהי לאת

קים בין מימרי ובין ארעא והיה בענני ענ[ן]
על הארץ ונראתה הקשת בענן ויהי כד אעני
עננא על ארע ותתחזי קשתא בעננא וזכרתי את
בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה
בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת
כל בשר ודכירנא ית קימי דבין מימרי
ובינכון ובין כל נפשא חיתא בכל בשרא
ולא יהי עוד מיא לטופנא לחבלא כל בשרא
והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית
עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל
בשר אשר על הארץ ותהי קשתא בעננא
ואחזינה למדכר קים עלם בין מימרא דיי
ובין כל נפשא חיתא בכל בשרא דעל ארעא
ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית
אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על
הארץ ואמר יי לנח דא את קימא דאקימית
בין מימרי ובין כל בשרא דעל ארעא

[illegible]

בחוץ וחזא חם אבוהי דכנען ית ערית

ראה ית ערית אבוהי ותני לתרין אחוהי בשוקא ויקח שם
ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם
וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם
אחרנית וערות אביהם לא ראו ונסיב שם ויפת
ית כסותא ושויו על כתף תרויהון ואזלו מחזרין
וכסיו ית עריתא דאבוהון ואפיהון מחזרין
ועריתא דאבוהון לא חזו וייקץ נח מיינו וידע
את אשר עשה לו בנו הקטן ואתער נח מחמריה
וידע ית דעבד ליה בריה זעירא
ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו
ואמר ליט כנען עבד פלח יהי לאחוהי ויאמר
ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו
ואמר בריך יי אלהיה דשם ויהי כנען עבדא
להון יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי
כנען עבד למו יפתי יי ליפת וישרי שכינתיה
במשכני שם ויהי כנען עבדא להון ויחי נח
אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה
וחיא נח בתר טופנא תלת מאה וחמשין שנין
ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים
שנה וימת והוו כל יומי נח תשע מאה וחמשין שנין
ומית

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם
בנים אחר המבול ואלין תולדת בני נח שם
חם ויפת ואתילידו להון בנין בתר טופנא
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה ...
... איש ללשנו

למשפחתם בגויהם מאלין אתפרשו
נגוות עממיא בארעתהון גבר ללישניה
לזרעיתהון בעממיהון ובני חם כוש ומצרים
ופוט וכנען ובני כוש סבא וחוילה וסבתה
ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן
וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר
בארץ וכוש אוליד ית נמרוד הוא שרי למהוי
גיבר בארעא הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן
יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה הוא הוה
גיבר תקיף קדם יי על כן יתאמר כנמרד
גיבר תקיף קדם יי ותהי ראשית ממלכתו
בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער והות
ריש מלכותיה בבל וארך ואכד וכלנה בארעא
דבבל מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן
את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח מן ארעא
ההיא נפק אתור ובנא ית נינוה וית רחבות
קרתא וית כלח ואת רסן בין נינוה ובין כלח
היא העיר הגדלה וית רסן בין נינוה ובין
כלח היא קרתא רבתא ומצרים ילד את לודים
ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים ומצרים
אוליד ית לודאי וית ענמאי וית להבאי וית
נפתוחאי ואת פתרסים ואת כסלחים אשר
יצאו משם פלשתים ואת כפתרים
וית פתרוסאי וית כסלוחאי דנפקו מתמן
פלשתאי וית קפוטקאי
וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת
וכנען אוליד ית צידון בוכריה וית חת ואת
היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי וית יבוסאי

[illegible]

וית יבוסאי וית גרגשאי | וית יבוסאי וית אמוראי וית גרגשאי

וית [illegible] גרגשאי ואת החוי ואת
הערקי ואת הסיני וית חוואי וית ערקאי וית
אנתוסאי ואת הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני וית
ארודאי וית צמראי וית חמתאי ובתר כין
אתבדרא זרעית כנענאה ויהי גבול הכנעני
מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה
ועמרה ואדמה וצבים עד לשע והוה
תחום כנענאה מצידון מטי לגרר עד עזה
מטי לסדום ועמורה ואדמה וצבוים עד
לשע אלה בני חם למשפחתם ללשנתם
בארצתם בגויהם אלין בני חם לזרעיתהון
לישנהון בארעתהון בעממיהון

ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר
אחי יפת הגדול ולשם איתיליד אף הוא
אבוהון דכל בני עבר אחוהי דיפת רבא
בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם
ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש וארפכשד
ילד את שלח ושלח ילד את עבר וארפכשד
אוליד ית שלח ושלח אוליד ית עבר ולעבר
ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ולעבר
איתילידו תרין בנין שום חד פלג ארי ב
ביומוהי אתפלגת ארעא ושום אחוהי יקטן
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת
חצרמות ואת ירח ויקטן אוליד ית אלמודד
וית שלף וית חצרמות וית ירח ואת הדורם
ואת אוזל ואת דקלה וית הדורם וית אוזל

וית דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא
וית עיבל וית אבימאל וית שבא ואת אופר
ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן וית
אופיר וית חוילה וית יובב כל אלין בני יקטן
ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם
והוה מותבהון ממישא מטי לספר טור
מדינחא אלה בני שם למשפחתם ללשנתם
בארצתם לגויהם אלין בני שם לזרעיתהון
לישנהון בארעתהון לעממיהון אלה
משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה
נפרדו הגוים בארץ אחר המבול אלין זרעית
בני נח לתולדתהון בעממיהון ומאילין
אתפרשו עממיא בארעא בתר טופנא

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים
והות כל ארעא לישן חד וממלל חד ויהי
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
[illegible] וישבו שם והוה במיטלהון בקדמיתא
ואשכחו בקעתא בארעא דבבל ויתיבו [illegible]
ויאמרו [illegible] איש אל רעהו הבה נלבנה
ונשרפה [illegible] לשרפה ותהי להם הלבנה
והחמר [illegible] היה להם לחמר [illegible]
הבו נרמי לבנין ונשרינון בנורא והות
להון לבנתא לאבנא וחימרא הוה להון לשיע
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל
הארץ ואמרו הבו נבני לנא קרתא ומגדלא
ורישיה מטי עד צית שמיא ונעביד לנא

[illegible]

שור דלמא נתבדר על אפי כל ארעא: וירד
יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו
בני האדם: ואתגלי ייי על עובד קרתא ומגדלא דבנו
בני אנשא: ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם
כל אשר יזמו לעשות: ואמר ייי הא עמא
חד ולישן חד לכלהון ודין דשריו למעבד
וכען לא יתמנע מנהון כל דחשיבו למעבד:
הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו
איש שפת רעהו: הבו נתגלי ונבלביל תמן
לישנהון דלא ישמעון אנש לישן חבריה:
ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ
ויחדלו לבנת העיר: ובדר ייי יתהון מתמן
על אפי כל ארעא ואתמנעו מלמבני קרתא: על
כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל
הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ:
על כין קרא שמה בבל ארי תמן בלביל ייי
לישן כל ארעא ומתמן בדרינון ייי על אפי
כל ארעא:
אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנתים אחר המבול: אלין תולדת
שם שם בר מאה שנין ואוליד ית ארפכשד
תרתין שנין בתר טופנא: ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות: וחיא שם בתר דאוליד ית
ארפכשד חמש מאה שנין ואוליד בנין
ובנן:
וארפכשד חי חמש
ושלשים שנה ויולד את שלח: וארפכשד
חיא תלתין וחמיש שנין ואוליד ית שלח: ויחי
ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: וחיא
ארפכשד בתר דאוליד ית שלח ארבע מאה
ותלת שנין ואוליד בנין ובנן:
ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר:
ושלח חיא תלתין שנין ואוליד ית עבר: ויחי
שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות: וחיא שלח בתר
דאוליד ית עבר ארבע מאה ותלת שנין
ואוליד בנין ובנן: ויחי עבר
ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: וחיא עבר
תלתין וארבע שנין ואוליד ית פלג: ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות: וחיא עבר בתר
דאוליד ית פלג ארבע מאה ותלתין שנין
ואוליד בנין ובנן: ויחי פלג
שלשים שנה ויולד את רעו: וחיא פלג תלתין
שנין ואוליד ית רעו: ויחי פלג אחרי הולידו
את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד
בנים ובנות: וחיא פלג בתר דאוליד ית רעו
מאתן ותשעין שנין ואוליד בנין ובנן:
ויחי רעו שתים ושלשים שנה
ויולד את שרוג: וחיא רעו תלתין ותרתין שנין
ואוליד ית שרוג: ויחי רעו אחרי הולידו את
שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
ובנות: וחיא רעו בתר דאוליד ית שרוג מאתן
ושבע שנין ואוליד בנין ובנן:
ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור:

והיא שרוג תלתין שנין ואוליד ית נחור ויחי
שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה
ויולד בנים ובנות וחיא שרוג בתר דאוליד
ית נחור מאתן שנין ואוליד בנין ובנן
ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את
תרח וחיא נחור עשרין ותשע שנין ואוליד ית
תרח ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע
עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות וחיא
נחור בתר דאוליד ית תרח מאה ותשע
עסרי שנין ואוליד בנין ובנן
ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם
את נחור ואת הרן וחיא תרח שבעין שנין ו
ואוליד ית אברם ית נחור וית הרן ואלה תולדת
תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן
והרן הוליד את לוט ואלין תולדת תרח תרח
אוליד ית אברם ית נחור וית הרן והרן אוליד
ית לוט וימת הרן על פני תרח אביו בארץ
מולדתו באור כשדים ומית הרן על אפי
תרח אבוהי בארע ילדותיה באור דכשדאי
ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם
שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה
ואבי יסכה ונסיב אברם ונחור להון נשין
שום איתת אברם שרי ושום איתת נחור מלכה
בת הרן אבוהא דמלכה ואבוהא דיסכה
ותהי שרי עקרה אין לה ולד והות שרי עקרא
לית לה ולד ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט
בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם
בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ודבר תרח

ית אברם בריה וית לוט בר הרן בר בריה וית
שרי כלתיה איתת אברם בריה ונפקו עמהון
מאור דכשדאי למיזל לארעא דכנען ואתו עד
חרן ויתיבו תמן ויהיו ימי תרח חמש שנים
ומאתים שנה וימת תרח בחרן והוו יומי
תרח מאתן וחמש שנין ומית תרח בחרן

קנ"ג פסו' בצלאל סימן

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואמר
יי לאברם איזיל לך מארעך ומילדותך
ומבית אבוך לארעא דאחזינך ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה
ואעבדינך לעם סגי ואבריכנך וארבי שמך
ותהי מברך ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה
ואבריך מברכך ודלטטך איילוט ויתברכון
בדילך כל זרעית ארעא וילך אברם כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש
שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן ואזל
אברם כמא דמליל עימיה יי ואזל עימיה
לוט ואברם בר שבעין וחמש שנין כמיפקיה
מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט
בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
כנען ויבאו ארצה כנען ודבר אברם ית
שרי איתתיה וית לוט בר אחוהי וית כל קנינהון
וית נפשתא דשעבידו לאוריתא בחרן
ונפקו למיזל לארעא דכנען ואתו לארעא דכנען
ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם ע

אלון מורה והכנעני אז בארץ ועבר אברם
בארעא עד אתר שכם עד מישר מורה וכנ
וכנענאה בכין בארעא וירא יהוה אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו ואתגלי יי' לאברם ואמר
לבנך איתין ית ארעא הדא ובנא תמן מדבחא קדם יי'
דאתגלי ליה ויעתק משם ההרה מקדם לבית
אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם
מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ואסתלק מתמן
לטורא ממדינחא לבית אל ופרסיה למשכניה בית
אל ממערבא ועי ממדינחא ובנא תמן מדבחא
קדם יי' וצלי בשמא דיי' ויסע אברם הלוך
ונסוע הנגבה ונטל אברם אזיל ונטיל לדרומא

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ והוה כפנא בארעא ונחת
אברם למצרים לאיתותבא תמן ארי תקיף
כפנא בארעא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה
יפת מראה את והוה כד קריב למיעל למצרים
ואמר לשרי אתתיה הא כען ידענא ארי
אתתא שפירת חזו את והיה כי יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי
ואתך יחיו ויהי ארי יחזון יתיך מצראי ויימרון
אתתיה דא ויקטלון יתי ויתיך יקימון אמרי
נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי
בגללך אימרי כען דאחתי את בדיל דייטב
לי בדיליך ותתקיים נפשי בפתגמיך ויהי
כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את

האשה כי יפה היא מאד והוה כד על
אברם למצרים וחזו מצראי ית אתתא ארי שפירא
היא לחדא ויראו אתה שרי פרעה ויהללו
אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה
וחזו יתה רברבי פרעה ושבחו יתה לפרעה
ואידברת איתתא לבית פרעה ולאברם
היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים
ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים ולאברם
אוטיב בדילה והוו ליה ען ותורין וחמרין ועבדין
ואמהן ואתנן וגמלין וינגע יהוה את פרעה
נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת
אברם ואיתי יי' על פרעה מכתשין רברבין
ועל אנש ביתיה על עסק שרי איתת אברם
ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית
לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא וקרא פרעה
לאברם ואמר מה דא עבדת לי למא
לא חויתא לי ארי אתתך היא למה אמרת
אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה
הנה אשתך קח ולך למא אמרת אחתי
היא ודברית יתה לי לאנתו וכען הא אתתך
דבר ואיזיל ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו ופקיד
עלוהי פרעה גברין ואלויאו יתיה וית אתתיה
וית כל דליה ויעל אברם ממצרים הוא
ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה וסליק
אברם ממצרים הוא ואתתיה וכל דליה
ולוט עמיה לדרומא ואברם כבד מאד
במקנה בכסף ובזהב ואברם תקיף לחדא
בבעירא בכספא ובדהבא וילך למסעיו

מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם
אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: ואזל
למטלנוהי מדרומא ועד בית אל עד אתרא
דהוה פרסיה תמן למשכניה בקדמיתא בין בית
אל ובין עי: אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה:
לאתר מדבחא דעבד תמן בקדמיתא וצלי
תמן אברם בשמא דיי: וגם ללוט ההלך את
אברם היה צאן ובקר ואהלים: ואף ללוט
דאזיל עם אברם הוו ען ותורין ומשכנין:
ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ולא סוברת
יתהון ארעא למיתב כחדא ארי הוה קנינהון
סגי ולא יכילו למיתב כחדא: ויהי ריב בין
רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני
והפרזי אז ישב בארץ: והות מצותא בין
רעוון בעירא דאברם ובין רעוון בעירא דלוט
וכנענאה ופריזאה בכן יתיב בארעא: ויאמר
אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך
ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו:
ואמר אברם ללוט לא כען תהי מצותא בינא
ובינך ובין רעותי ובין רעותך ארי גברין
אחין אנחנא: הלא כל הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין
ואשמאילה: הלא כל ארעא קדמך אתפרש
כען מלותי אם את לציפונא אנא לדרומא
ואם את לדרומא אנא לציפונא: וישא לוט
את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה

כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער: וזקף לוט
ית עינוהי וחזא ית כל מישר ירדנא ארי כוליה
בית שקיא קדם חבלות יי ית סדם וית עמורה
כגינתא דיי כארע מצרים מטי לצוער: ויבחר
לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם
ויפרדו איש מעל אחיו: ובחר ליה לוט ית כל
מישר ירדנא ונטל לוט בקדמיתא ואתפרשו
גבר מלות אחוהי: אברם ישב בארץ כנען ולוט
ישב בערי הככר ויאהל עד סדם: ואברם
יתיב בארעא דכנען ולוט יתיב בקרוי מישרא
ופרס עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים
ליהוה מאד: ואנשי סדם בישין בממונהון
וחייבין בגויתהון קדם יי לחדא: ויהוה אמר אל
אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה
וקדמה וימה: ויי אמר לאברם בתר דאתפרש
לוט מעימיה זקוף כען עינך ותחזי מן אתרא
דאת תמן לציפונא ולדרומא ולמדינחא
ולמערבא: כי את כל הארץ אשר אתה ראה
לך אתננה ולזרעך עד עולם: ארי ית כל ארעא
דאת חזי לך אתנינה ולבנך עד עלמא:
ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם
יוכל איש למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה: ואשוי ית בנך סגיאין כעפרא
דארעא דכמא דלית אפשר לגבר
דארעא אף בנך לא יתמנון: קום התהלך בארץ
לארכה ולרחבה כי לך אתננה: קום הליך בארעא
לאורכה ולפותיה ארי לך אתנינה: ויאהל
אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון

ויבן שם מזבח ליהוה׃ ופרס אברם ואתא ויתיב
במישרי ממרא דבחברון ובנא תמן מדבחא
קדם יוי׃
ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ והוה
ביומי אמרפל מלכא דבבל אריוך מלכא דאלסר
כדרלעמר מלכא דעילם ותדעל מלכא דעממי׃
עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע
מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך
צביים ומלך בלע היא צער׃ עבדו קרבא עם
ברע מלכא דסדום ועם ברשע מלכא דעמורה
שנאב מלכא דאדמה ושמאבר מלכא דצב
ומלכא דבלע היא זוער׃ כל אלה חברו אל
עמק השדים הוא ים המלח׃ כל אלין אתכנשו
למישר חקליא הוא אתר ימא דמלחא׃ שתים
עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה
שנה מרדו׃ תרתא עסרי שנין פלחו ית כדר
לעמר ובתלת עסרי שנין מרדו׃ ובארבע עשרה
שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם
ואת האימים בשוה קריתים׃ ובארבע עסרי
שנין אתא כדרלעמר ומלכיא דעימיה
ומחו ית גיבריא דבעשתרות קרנים וית
תקיפיא דבהמתא וית אימתני דבשוה קריתים׃
ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן
אשר על המדבר׃ וית חוראי דבטורא
דשעיר עד מישר פארן דסמיך על מדברא׃
וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו
את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב
בחצצן תמר׃ ותבו ואתו למישר פילוג
דינא היא רקם ומחו ית כל חקלי עמלקאה
ואף ית אמוראה דיתיב בעין גדי׃ ויצא
מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך
צביים ומלך בלע היא צער ויערכו אתם
מלחמה בעמק השדים׃ ונפק מלכא דסדום
ומלכא דעמורה ומלכא דאדמה ומלכא
דצבואים ומלכא דבלע היא זוער וסדרו
עמהון קרבא במישר חקליא׃ את כדרלעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את החמשה׃ עם כדרלעמר מלכא דעילם
ותדעל מלכא דעממי ואמרפל מלכא
דבבל ואריוך מלכא דאלסר ארבעה
מלכין לקביל חמשה׃ ועמק השדים
בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה
ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ ומישר
חקליא בירין בירין מסקן חימרא וערקו
מלכא דסדום ועמורה ונפלו תמן ודאשתארו
לטורא ערקו׃ ויקחו את כל רכש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ ושבו ית כל
קנינא דסדם ועמרה וית כל מיכלהון ואזלו׃
ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם
וילכו והוא ישב בסדם׃ ושבו ית לוט וית קנינה
בר אחוהי דאברם ואזלו והוא יתיב בסדום׃
ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא
שכן באלני ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃
ואתא משיזבא וחוי לאברם עבראה והוא

[illegible] וכי ימות [illegible] והוא [illegible] שבת שבתון
השני שבשני [illegible] עמק שוה [illegible]
[illegible] וסימנה אל עליון טעמק שם כב [illegible]
[illegible] על הגבול ל׳ על האיש ל׳ על התורה ל׳

שרי כמא שרי ממרי אמוראה אחוהי דאשכל
ואחוהי דענר ואינון אנשי קימיה דאברם
וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש
מאות וירדף עד דן ושמע אברם ארי
אשתבי אחוהי וזריז ית עולימוהי ילידי
ביתיה תלת מאה ותמנת עסר ורדף עד
דן ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק
ואתפלג עליהון בליליא הוא ועבדוהי ומחנון
ורדפינון עד חובה דמציפונא לדמשק
וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו
השיב וגם את הנשים ואת העם ואתיב
ית כל קנינא וית לוט אחוהי וקנינה אתיב
ואף ית נשיא וית עמא ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר
לעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק
שוה הוא עמק המלך ונפק מלכא דסדום
לקדמותיה בתר דתב מלממחי ית כדר
לעמר וית מלכיא דעימיה למישר מפנא
הוא בית ריסא דמלכא ומלכי צדק מלך
שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון
ומלכי צדק מלכא דירושלם אפיק לחים
וחמר והוא משמש קדם אל עלאה
ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ וברכיה ואמר בריך
אברם לאל עלאה דקנייה שמיא וארעא
וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך
ויתן לו מעשר מכל ובריך אל עלאה
דמסר סנאך בידך ויהב ליה חד מן עסרא
מכולא ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי
הנפש והרכש קח לך ואמר מלכא דסדום
לאברם הב לי נפשתא וקנינא סב לך ויאמר
אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה
אל עליון קנה שמים וארץ ואמר אברם
למלכא דסדום ארימית ידי בצלו קדם יי אל
עלאה דקנייה שמיא וארעא אם מחוט ועד
שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי את אברם אם מחוטא
ועד ערקת מסנא ואם איסב מכל דלך ולא
תימר אנא עתרית ית אברם בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם
בר מדאכלו עולימיא וחולק גבריא דאזלו
עמי ענר אשכל וממרא אינון יקבלון חולקהון
אחר הדברים האלה היה
דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל
תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד
בתר פתגמיא האלין הוה פתגמא דיי עם
אברם בנבואה למימר לא תדחל אברם
מימרי תקוף לך אגרך סגי לחדא ויאמר
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר
ואמר אברם יי אלהים מא תתן לי ואנא
אזיל דלא ולד ובר פרנסא הדין דבביתי הוא
דמסקאה אליעזר ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי ואמר
אברם הא לי לא יהבת ולד והא בר ביתי ירית

ויין [illegible] ומלכי צדק [illegible] לחם ויין ג׳ וסימנהון ומלכי צדק לחם ויין [illegible]
[illegible]

והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך
והא פתגמא דיוי עמיה למימר לא ירתינך
דין אלהין בר דתוליד הוא ירתינך ויוצא
אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך ואפיק יתיה לברא
ואמר אסתכי כען לשמיא ומני כוכביא
אם תכול למימני יתהון ואמר ליה כדין יהון
בנך והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה
והימין במימרא דיוי וחשבה ליה לזכו ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה ואמר
ליה אנא יוי דאפיקתך מאורא דכסדאי
למיתן לך ית ארעא הדא למירתה ויאמר אדני
יהוה במה אדע כי אירשנה ואמר יוי
אלהים במא אידע ארי אירתינה ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותר וגוזל ואמר ליה קריב
קדמי עגלין תלתא ועזין תלת ודכרין
תלתא ושפנינא ובר יונה ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר וקריב
קדמוהי ית כל אלין ופליג יתהון בשוי ויהב
פלגיא פלג לקבל חבריה וית עופא לא פליג
וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם

ונחת עופא על פלגיא ואפריד יתהון אברם
ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על
אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת
עליו והות שמשא למיעל ושינתא
נפלת על אברם והא אימא קבל סגי נפלת
עלוהי ויאמר לאברם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו
אתם ארבע מאות שנה ואמר לאברם
מידע תידע ארי דיירין יהון בנך בארע
לא דילהון ויפלחון בהון ויענון יתהון ארבע
מאה שנין וגם את הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול ואף
ית עמא דיפלחון בהון דאין אנא ובתר
כין יפקון בקנינא סגי ואתה תבוא אל
אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה
ואת תתכניש לות אבהתך תתקבר
בשיבו טבא ודור רביעי ישובו הנה כי
לא שלם עון האמרי עד הנה ודרא
רביעאה יתובון הכא ארי לא שלים
חובא דאמוראה עד כען ויהי השמש
באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה והות
שמשא עלת וקבלא הוה והא תנור דתנן
ובעור דאישא עדא בין פלגיא האלין
ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת

מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃
ביומא ההוא גזר יי עם אברם קים
למימר לבנך יהבית ית ארעא הדא מנהרא
דמצרים עד נהרא רבא נהרא פרת׃ את
הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ית שלמאי
וית קנזאי וית קדמונאי׃ ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים׃ וית חיתאי וית פרזאי
וית גיבריא׃ ואת האמרי ואת הכנעני
ואת הגרגשי ואת היבוסי׃ וית אמוראי
וית כנענאי וית גרגשאי וית יבוסאי׃
ושרי אשת אברם לא
ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃
ושרי אתת אברם לא ילידת ליה ולה
אמתא מצריתא ושמה הגר׃ ותאמר
שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת
בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
וישמע אברם לקול שרי׃ ואמרת שרי
לאברם הא כען מנעני יי מלמילד עול
כען לות אמתי מא אם אתבני מנה וקביל
אברם למימר שרי׃ ותקח שרי אשת
אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ
עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען
ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃
ודברת שרי אתת אברם ית הגר מצריתא
אמתה מסוף עשר שנין למתב אברם
בארעא דכנען ויהבת יתה לאברם

בעלה ליה לאנתו׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא
כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ועל לות
הגר ועדיאת וחזת ארי עדיאת וקלת
ריבונתה בעינהא׃ ותאמר שרי אל אברם
חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך
ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה
ביני וביניך׃ ואמרת שרי לאברם דין לי
עלך אנא יהבית אמתי לך וחזת ארי ע
עדיאת וקלית בעינהא ידין יי ביני
ובינך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה׃ ואמר אברם לשרי הא
אמתיך בידיך עבידי לה דתקין בעינכי
ועניתה שרי וערקת מן קדמהא׃
וימצאה מלאך יהוה על עין המים ב
במדבר על העין בדרך שור׃ ואשכחה
מלאכא דיי על עינא דמיא במדברא
על עינא באורח חגרא׃ ויאמר הגר
שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי
ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃
ואמר הגר אמתה דשרי מנן את אתיא
ולאן את אזלא ואמרת מן קדם שרי
רבונתי אנא ערקא׃ ויאמר לה מלאך
יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת
ידיה׃ ואמר לה מלאכא דיי תובי לות
רבונתיך ואשתעבדי תחות ידהא׃ ויאמר

לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא
יספר מרב: ואמר לה מלאכא דיי אסגאה
אסגי ית בניכי ולא יתמנון מסגי: ויאמר לה
מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו
ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך: ואמר לה
מלאכא דיי הא את מעדיא ותלידין בר
ותקרין שמיה ישמעאל ארי קביל יי צלותיך:
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל
פני כל אחיו ישכן: והוא יהי מרוד באנשא
הוא יהי צריך לכולא ואף אנשא יהון צריכין
ליה ועל כל אחוהי ישרי: ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם
הלם ראיתי אחרי ראי: וצליאת בשמא
דיי דאתמליל עימה אמרת את אלהא
חזי כולא ארי אמרת אף אנא שריתי
חזיא בתר דאתגלי לי: על כן קרא לבאר
באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד:
על כין קרא לבירא בירא דמלאך קימא
אתחזי עלה הא היא בין רקם ובין חגרא:
ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם
בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: וילידת הגר
לאברם ברא וקרא אברם שום בריה דיל
ילידת הגר ישמעאל: ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל
לאברם: ואברם בר תמנן ושית שנין כד
ילידת הגר ית ישמעאל לאברם:
ויהי אברם בן תשעים שנה
ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר

אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים:
והוה אברם בר תשעין ותשע שנין ו
ואתגלי יי לאברם ואמר ליה אנא אל שדי
פלח קדמי והוי שלים: ואתנה בריתי ביני
ובינך וארבה אותך במאד מאד: ואיתין
קימי בין מימרי ובינך ואסגי יתך לחדא
לחדא: ויפל אברם על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר: ונפל אברם על אפוהי ומליל
עימיה יי למימר: אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים: אנא הא גזר קימי
עימך ותהי לאב סגי עממין: ולא יקרא עוד
את שמך אברם והיה שמך אברהם כי
אב המון גוים נתתיך: ולא יתקרי עוד שמך
אברם ויהי שמך אברהם ארי לאב סגי
עממין יהבתך: והפרתי אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: ואפיש
יתך לחדא לחדא ואתנינך לכנשין ומלכין
דשלטין בעממיא מינך יפקון: והקמתי
את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים
ולזרעך אחריך: ואקים ית קימי בין מימרי
ובינך ובין בנך בתרך לדריהון לקים עלם
למהוי לך לאלה ולבנך בתרך: ונתתי לך
ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל
ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים:
ואיתין לך ולבנך בתרך ית ארע תותבותך
ית כל ארעא דכנען לאחסנת עלם ואהוי
להון לאלה: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה

אתה וזרעך אחריך לדרתם
ואמר יי לאברהם ואת ית קימי תטר את ובנך
בתרך לדריהון. זאת בריתי אשר תשמרו ביני
וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר
דין קימי דתיטרון בין מימרי וביניכון ובין
בנך בתרך למגזר לכון כל דכורא. ונמלתם
את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם
ותגזרון ית בסרא דעורלתכון ויהי לאת קים
בין מימרי וביניכון. ובן שמנת ימים ימול לכם
כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל
בן נכר אשר לא מזרעך הוא. ובר תמניא
יומין יגזר לכון כל דכורא לדריכון יליד ביתא וזבין
כספא מכל בר עממין דלא מבנך הוא. המול
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם. מגזר יגזר יליד ביתך
וזבין כספך ויהי קימי בבסרכון לקים עלם.
וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר
וערלאה דכורא דלא יגזר ית בסרא דעורלתיה
וישתיצי אנשא ההוא מעמיה ית קימי אשני.
ויאמר אלהים אל אברהם
שרי אשתך לא תקרא שמה שרי כי שרה
שמה. ואמר יי לאברהם שרי אתתך לא
תקרי ית שמה שרי ארי שרה שמה. וברכתי
אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו. ואברך יתה
ואף אתין מינה לך בר ואברכינה ותהי לכנשן
מלכין דשלטין בעממיא מינה יהון. ויפל

אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה
שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד.
ונפל אברהם על אפוהי וחדי ואמר בלביה
הלבר מאה שנין יהי ולד ואם שרה הברת
תשעין שנין תליד. ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יחיה לפניך. ואמר אברהם קדם יי
לוי ישמעאל יתקיים קדמך. ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את
שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו. ואמר יי ברם
שרה אתתך תליד לך בר ותקרי ית שמיה
יצחק ואקים ית קימי עימיה לקים עלם
לבנוהי בתרוהי. ולישמעאל שמעתיך הנה
ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי
גדול. ועל ישמעאל קבילית צלותך הא
בריכית יתיה ואפשית יתיה ואסגיתי יתיה
לחדא לחדא תרי עסר רברבין יוליד ואתניניה
לעם סגי. ואת בריתי אקים את יצחק אשר
תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת.
וית קימי אקים עם יצחק דתליד לך שרה
לזמנא הדין בשתא אוחרנתא. ויכל לדבר
אתו ויעל אלהים מעל אברהם. ושיציאו למללא
עמיה ואסתלק יקרא דיי מעלוהי דאברהם.
ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי
ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר אתו אלהים. ודבר

אברהם ית ישמעאל בריה וית כל ילידי ביתיה
וית כל זביני כספיה כל דכורא באנשי בית
אברהם וגזר ית בסרא דעורלתהון בכרן
יומא הדין כמא דמליל עמיה יי׳ ואברהם
בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר
ערלתו׃ ואברהם בר תשעין ותשע שנין כד
גזר בסרא דעורלתיה׃ וישמעאל בנו בן שלש
עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ וישמעאל
בריה בר תלת עסרי שנין כד גזר ית בסרא
דעורלתיה׃ בעצם היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו׃ בכרן וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת
כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ וכל אנשי ביתיה
ילידי ביתא וזביני כספא מן בני עממיא גזרו
עמיה׃ קכו פיסן מבנרבי
וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום׃ ואתגלי ליה יי׳ במישרי
ממרא והוא יתיב בתרע משכנא כמיחם יומא׃
וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה׃ וזקף עינוהי וחזא והא תלתא
גברין קימין עלוהי וחזא ורהט לקדמותהון
מתרע משכנא וסגיד על ארעא׃ ויאמר אדני
אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך׃ ואמר יי׳ אם כען אשכחית
רחמין בעינך לא כען תעיבר מעל עבדך׃
יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו
תחת העץ׃ יסבון כען זעיר מיא ואסחו
רגליכון ואסתמיכו תחות אילנא׃ ואקחה

פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת׃ ואסב פתא דלחמא וסעודו
לבכון בתר כין תעברון ארי על כין עברתון
על עבדכון ואמרו כין תעביד כמא דמלילתא׃
וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי
עגות׃ ואוחי אברהם למשכנא לות
שרה ואמר אוחאי תלת סאין קמחא
סולתא לושי ועבידי גריצן׃ ואל הבקר רץ
אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער
וימהר לעשות אתו׃ ולבית תורי רהט אברהם
ונסיב בר תורי רכיך וטב ויהב לעולימא ואוחי
למעבד יתיה׃ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם
תחת העץ ויאכלו׃ ונסיב שמן וחלב ובר
תורי דעבד ויהב קדמיהון והוא משמיש
עלויהון תחות אילנא ואכלו׃ ויאמרו אליו
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ ואמרו
ליה אן שרה אינתתך ואמר הא במשכנא׃
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו׃ ואמר מתב איתוב לותך כעידן
דאתון קימין והא בר לשרה אינתתך
ושרה שמעת בתרע משכנא והוא אחורוהי׃
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל
להיות לשרה ארח כנשים׃ ואברהם ושרה
סיבין עלו ביומין פסק מלמהוי לשרה אורח

כנשיא ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן וחייכת
שרה במעהא למימר בתר דסיבית תהי
לי עולימו ורבוני סיב ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף
אמנם אלד ואני זקנתי ואמר יי לאבר
למא דנן חייכת שרה למימר הבקושטא
אוליד ואנא סיבית היפלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ול
ולשרה בן היתכסא מן קדם יי פתגמא לזמן
איתוב לותך כעידן דאתון קיימין ולשרה
בר ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי
יראה ויאמר לא כי צחקת וכדיבת שרה
למימר לא חייכית ארי דחילית ואמר לא
ברם חייכת ויקמו משם האנשים וישקפו
על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם
וקמו מתמן גבריא ואסתכיו על אפי סדם
ואברהם אזיל עמהון לאלוואיהון ויהוה
אמר המכסה אני מאברהם אשר אני
עשה ויי אמר המכסי אנא מאברהם דאנא
עביד ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גויי הארץ ואברהם מהוה יהוי
לעם סגי ותקיף ויתברכון בדיליה כל עממי
אר כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו בדיל דיפקיד
ית בנוהי וית אנש ביתיה בתרוהי ויטרון

אורחן דתקנן קדם יי למעבד צדקתא ודינא
בדיל דייתי יי על אברהם ית דמליל עלוהי ויאמר
יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי
כבדה מאד ואמר יי קבילת סדם ועמרה
כגיאת וחובתהון ארי תקיפת לחדא ארדה
נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה אתגלי כען ואחזי הכקבילתה
דעלת לקדמי עבדו אעביד עמהון גמירא
אם תיבין ואם לא אתפרע ויפנו משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד
לפני יהוה ואתפניו מתמן גבריא ואזלו
לסדום ואברהם עד כען משמיש בצלו קדם יי
ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם
רשע וקריב אברהם ואמר הברגז תשיצי
זכאה עם חייבא אולי יש חמשים צדיקם
בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה
אם חמשין זכאין בגו קרתא הברגז תשיצי
ולא תשבוק לאתרא בדיל חמשין זכאין
דבגוה חללה לך מעשת כדבר הזה להמית
צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה
לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט
קושטא אינון דינך מלמעבד כפתגמא
הדין לשיצאה זכאה עם חייבא ויהי
זכאה כחייבא קושטא אינון דינך דיין
כל ארעא לא יעביד דינא ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם ואמר יי

אם אשכח בסדום חמשין זכאין בגו קרתא
ואשבוק לכל אתרא בדילהון ויען אברהם
אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל
אדני ואנכי עפר ואפר ואתיב אברהם
ואמר הא כען אסגיתי למללא קדם יי
ואנא עפר וקטם אולי יחסרון חמשים
הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את
כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא
שם ארבעים וחמשה מא אם יחסרון
חמשין זכאין חמשה התחביל בחמשה
ית כל קרתא ואמר לא אחביל אם אשכח
תמן ארבעין וחמשה ויסף עוד לדבר
אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים
ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים
ואוסיף עוד למללא קדמוהי ואמר מא
אם ישתכחון תמן ארבעין ואמר לא
אעביד גמירא בדיל ארבעין ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון
שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא
שם שלשים ואמר לא כען יתקף רוגזא
דיי ואמליל מא אם ישתכחון תמן
תלתין ואמר לא אעביד אם אשכח
תמן תלתין ויאמר הנה הואלתי לדבר
אל אדני אולי ימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים
ואמר הא כען אסגיתי למללא קדם יי מא

אם ישתכחון תמן עסרין ואמר לא אחביל
בדיל עסרין ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה
ויאמר לא אשחית בעבור העשרה ואמר
לא כען יתקף רוגזא דיי ואמליל ברם זמנא
הדא לחוד מא אם ישתכחון תמן עסרא ואמר
לא אחביל בדיל עסרא וילך יהוה כאשר
כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו
ואסתלק יקרא דיי כד שיצי למללא עם
19 אברהם ואברהם תב לאתריה ויבאו שני
המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו
אפים ארצה ועלו תרין מלאכיא לסדם
ברמשא ולוט יתיב בתרעא דסדום וחזא
לוט וקם לקדמותהון וסגיד על אפוהי על
ארעא ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית
עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב
נלין ואמר בבעו כען רבוני זורו כען לבית
עבדכון וביתו ואסחו רגליכון ותקדמון
ותהכון לאורחכון ואמרו לא ארי ברחובא
נבית ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל
ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה
ויאכלו ואתקיף בהון לחדא וזרו לותיה
ועלו לביתיה ועבד להון משתיא ופטיר
אפא להון ואכלו טרם ישכבו ואנשי

העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצה. עד לא שכיבו ואנשי
קרתא אנשי סדם אקיפו על ביתא מעולימא
ועד סבא כל עמא מסופיה. ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך
הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם. וקרו
ללוט ואמרו ליה אן גבריא דאתו לותך בליליא
אפיקינון לותנא ונדע יתהון. ויצא אלהם
לוט הפתחה והדלת סגר אחריו. ונפק
לותהון לוט לתרעא ודשא אחד בתרוהי
ויאמר אל נא אחי תרעו. ואמר בבעו אחי
לא תבאשון. הנה נא לי שתי בנות אשר
לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם
ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל
אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי.
הא כען לי תרתין בנן דלא ידעו גבר
אפיק כען יתהין לותכון ועבידו להין
כדתקין בעיניכון להוד לגבריא האלין
לא תעבדון מדעם ארי על כין עלו
בטלל שריתי. ויאמרו גש הלאה ויאמרו
האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע
לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו
לשבר הדלת. ואמרו קרב להלאה ואמרו
חד אתא לאיתותבא והא דאין דינא כען
נבאיש לך מדילהון ואתקיפו בגברא
בלוט לחדא וקריבו לממתבר דשא.

וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו. ואושיטו
גבריא ית ידהון ואעילו ית לוט לותהון
לביתא וית דשא אחדו. ואת האנשים אשר
פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול
וילאו למצא הפתח. וית גבריא דבתרע
ביתא מחו בשברוריא מזעירא ועד רבא
ולאו לאשכחא תרעא. ויאמרו האנשים
אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך
וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום. ואמרו
גבריא ללוט עוד מאן לך הכא חתנא ובנך
ובנתך וכל דלך בקרתא אפיק מן אתרא. כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם
את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה. ארי
מחבלין אנחנא ית אתרא הדין ארי
סגיאת קבילתהון קדם יי ושלחנא יי לחבלותה
ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר
קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה
את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו. ונפק
לוט ומליל עם חתנוהי נסבי בנתיה ואמר
קומו פוקו מן אתרא הדין ארי מחביל
יי ית קרתא והוה כמחאיך בעיני חתנוהי
וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך
הנמצאת פן תספה בעון העיר. וכמיד
צפרא הוה ודחיקו מלאכיא בלוט למימר

קום דבר ית איתתך וית תרתין בנתך דאשתכחא
מהימנן עימך דלמא תלקי בחובי קרתא ואיתעכבו
ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו
בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר
ואתעכבו ואתקיפו גבריא בידיה ובידא איתתיה
ובידא תרתין בנתיה ברחם יי עלוהי ואפקוהי
ואשרוהי מברא לקרתא ויהי כהוציאם אתם
החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט א
אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט
פן תספה והוה כד אפיקו יתהון לברא ואמר
חוס על נפשך לא תסתכי לאחורך ולא תקום
בכל מישרא לטורא אשתיזב דלמא תלקי
ויאמר לוט אלהם אל נא אדני ואמר לוט להון
בבעו יי הא כען אשכח עבדך חן בעיניך ותגדל
חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי
ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני
הרעה ומתי הא כען אשכח עבדך רחמין
קדמך ואסגיתא טיבותך די עבדת עמי לקימא
ית נפשי ואנא לית אנא יכיל לאשתיזבא לטורא
דלמא תערענני בישתא ואמות הנה נא
העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער
אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי
הא כען קרתא הדא קריבא למיערק
לתמן והיא זעירא אשתיזב כען לתמן הלא
זעירא היא ותתקיים נפשי ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי
את העיר אשר דברת ואמר ליה הא נסיבית
אפך אף לפתגמא הדין בדיל דלא למהפכי
ית קרתא דמלילתא עלה מהר המלט שמה

כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על
כן קרא שם העיר צוער אוחי אשתיזב לתמן
לתמן ארי לא איכול למעבד פתגמא עד
מיתך לתמן על כין קרא שמה דקרתא
צוער השמש יצא על הארץ ולוט בא
צערה שמשא נפק על ארעא ולוט על לצוער
ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית
ואש מאת יהוה מן השמים ויי אחית מטר
על סדום ועל עמורה גופרית ואישתא מן
קדם יי מן שמיא ויהפך את הערים האל ואת
כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח
האדמה והפך ית קרויא האלין וית כל
מישרא וית כל יתבי קרויא וצמחא דארעא
ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח
ואסתכיאת איתתיה מבתרוהי והות קמא
דמלח וישכם אברהם בבקר אל המקום
אשר עמד שם את פני יהוה ואקדים
אברהם בצפרא לאתרא דשמיש תמן
בצלו קדם יי וישקף על פני ארץ הככר
וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר
הכבשן ואסתכי על אפי סדום ועמורה
ועל כל אפי מישרא וחזא והא סליקת תננא
דארעא כתננא דאתונא ויהי בשחת אלהים
את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך
את הערים אשר ישב בהן לוט והוה
בחבלות יי ית קרוי מישרא ודכיר יי
ית אברהם ושלח ית לוט מגו הפיכתא
בדהפך ית קרויא דהוה יתיב בהון לוטא

ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו
עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה
הוא ושתי בנתיו · וסליק לוט מצוער ויתיב
בטורא ותרתין בנתיה עמיה ארי דחיל
למיתב בצוער ויתיב במערתא הוא ותרתין
בנתיה · ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו
זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך
כל הארץ · ואמרת רבתא לזעירתא אבונא
סיב וגבר לית בארעא למיעל עלנא
כאורח כל ארעא · לכה נשקה את אבינו
יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע · איתא
נשקי ית אבונא חמרא ונשכוב עמיה
ונקיים מאבונא בנין · ותשקין את אביהן
יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את
אביה ולא ידע בשכבה ובקומה · ואשקיאה
ית אבוהין חמרא בליליא הוא ועלת
רבתא ושכיבת עים אבוהא ולא ידע
במשכבה ובמקימה · ויהי ממחרת
ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי
אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי
שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע · והוה ביומא
דבתרוהי ואמרת רבתא לזעירתא הא
שכיבית ברמשי עם אבא נשקיניה
חמרא אף בליליא ועולי שכובי עמיה ונ
ונקיים מאבונא בנין · ותשקין גם בלילה
ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה ·
ואשקיאה אף בליליא ההוא ית אבוהין
חמרא וקמת זעירתא ושכיבת עמיה

ולא ידע במשכבה ובמקימה · ותהרין שתי
בנות לוט מאביהן · ואתעבראה תרתין בנת לוט
מאבוהון · ותלד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד היום · וילידת
רבתא בר וקרת שמיה מואב הוא אבוהון
דמואבאי עד יומא דין · והצעירה גם הוא
ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני
עמון עד היום · וזעירתא אף היא ילידת בר
וקרת שמיה בר עמי הוא אבוהון דבני עמון
עד יומא דין · ויסע משם
אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין
שור ויגר בגרר · ונטל מתמן אברהם לארע
דרומא ויתיב בין רקם ובין חגרא ואתותב
בגרר · ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי
הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את
שרה · ואמר אברהם על שרה איתתיה
אחתי היא ושלח אבימלך מלכא דגרר
ודבר ית שרה · ויבא אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר
לקחת והוא בעלת בעל · ואתא מימר מן קדם יי לות
אבימלך בחלמא דליליא ואמר ליה הא
את מאית על עיסק איתתא דדברתא
והיא איתת גבר · ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג · ואבימלך
לא קריב לותה ואמר יי העם אף זכי תקטול
הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא
אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי
עשיתי זאת · הלא הוא אמר לי אחתי היא
והיא אף היא אמרת אחי הוא בקשיטות

לבי ובזכאות ידי עבדית דא: ויאמר אליו
האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם
לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך
מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: ואמר
ליה יי בחלמא אף קדמי גלי ארי בקשיטות
לבך עבדת דא ומנעית אף אנא יתך מלמחטי
קדמי על כן לא שבקתך למקרב לותה:
ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות
אתה וכל אשר לך: וכען אתיב איתת גבר
ארי נביא הוא ויצלי עלך ותיחי ואם ליתך
מתיב דע ארי ממת תמות את וכל די לך:
וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
וידבר את כל הדברים האלה באזניהם
וייראו האנשים מאד: ואקדים אבימלך
בצפרא וקרא לכל עבדוהי ומליל ית כל פתגמיא
האלין קדמיהון ודחילו גבריא לחדא: ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית
לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי
חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית
עמדי: וקרא אבימלך לאברהם ואמר ליה
מא עבדת לנא ומא חטית לך ארי איתיתא
עלי ועל מלכותי חובא רבא עובדין דלא כשרין
לאתעבדא עבדת עמי: ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה: ואמר אבימלך לאברהם מא חזיתא ארי
עבדתא ית פתגמא הדין: ויאמר אברהם
כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום
הזה והרגוני על דבר אשתי: ואמר אברהם

ארי אמרית לחוד לית דחלתא דיי באתרא
הדין ויקטלונני על עיסק איתתי: וגם אמנה
אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי
לי לאשה: וברם בקושטא אחתי ברת
אבא היא ברם לא ברת אמא והות לי
לאיתו: ויהי כאשר התעו אתי אלהים
מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי
עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה
אמרי לי אחי הוא: והוה כד טעו עממיא
בתר עובדי ידיהון ויתי קריב יי לדחלתיה
מבית אבא ואמרית לה דא טיבותיך
דתעבדין עמי לכל אתר דנהך לתמן אימרי
עלי אחי הוא: ויקח אבימלך צאן
ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם
וישב לו את שרה אשתו: ודבר אבימלך
ען ותורין ועבדין ואמהן ויהב לאברהם
ואתיב ליה ית שרה איתתיה: ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך
שב: ואמר אבימלך הא ארעי קדמך
בדתקין בעינך תיב: ולשרה אמר הנה
נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות
עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת:
ולשרה אמר הא יהבית אלף סלעין דכסף
לאחוך הא הוא ליך כסות דיקר חלף
דשלחית דברתיך וחזית ית גופיך
ועל כל מא דאמרת אתוכחת: ויתפלל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים את
אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו: וצלי
אברהם קדם יי ואסי יי ית אבימלך וית

איתתיה ואמהתיה ואתרוחו׃ כי עצר
עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך
על דבר שרה אשת אברהם׃ ארי מיחד
אחד יוי באפי כל ולדא לבית אבימלך
על עיסק שרה איתת אברהם׃
ויהוה פקד את שרה כאשר
אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ ויוי
דכיר ית שרה כמא דאמר ועבד יוי לשרה
כמא דמליל׃ ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃
ועדיאת וילידת שרה לאברהם בר לסיבתוהי
לזמנא דמליל יתיה יוי׃ ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
יצחק׃ וקרא אברהם ית שום בריה דאיתיליד
ליה דילידת ליה שרה יצחק׃ וימל אברהם
את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה
אתו אלהים׃ וגזר אברהם ית יצחק בריה בר
תמניא יומין כמא דפקיד יתיה יוי׃ ואברהם
בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ וא
ואברהם בר מאה שנין כד איתיליד ליה ית
יצחק בריה׃ ותאמר שרה צחק עשה
לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ ואמרת שרה
חדוא עבד לי יוי כל דשמע יחדי לי׃ ותאמר
מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי
ילדתי בן לזקניו׃ ואמרת מהימן דאמר
לאברהם ויקים דתוניק בנין שרה ארי
ילידית בר לסיבתיה׃ ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את
יצחק׃ ורבא רביא ואתחסיל ועבד אברהם

משתיא רבא ביומא דאתחסיל יצחק׃ ותרא
שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לא
לאברהם מצחק׃ וחזת שרה ית בר הגר
מצריתא דילידת לאברהם מחייך׃ ותאמר
לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ וא
ואמרת לאברהם תריך אמתא הדא וית ברה
ארי לא ייסת בר אמתא הדא עם ברי עם
יצחק׃ וירע הדבר מאד בעיני אברהם על
אודת בנו׃ ובאיש פתגמא לחדא בעיני אבר
על עיסק בריה׃ ויאמר אלהים אל אברהם
אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק
יקרא לך זרע׃ ואמר יוי לאברהם לא יבאש בעינך
על עולימא ועל אמתך כל דתימר לך שרה
קביל מינה ארי ביצחק יתקרון לך בנין׃ וגם
את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ ואף
ית בר אמתא לעמא אשוויניה ארי בנך הוא׃
וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד
וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃
ואקדים אברהם בצפרא ונסיב לחמא ורוקבא
דמיא ויהב להגר שוי על כתפה וית רביא
ושלחה ואזלת ותעת במדברא דבאר שבע׃
ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת
אחד השיחם׃ ושלימו מיא מן רוקבא ורמת
ית רביא תחות חד מן אילניא׃ ותלך ותשב
לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל
אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את

ותבך ואזלת ויתיבת לה מקבל ארחיקת
כמיגד בקשתא ארי אמרת לא אחזי במותיה
דרביא ויתיבת מקבל וארימת ית קלה ובכת
וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך
הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
באשר הוא שם ושמיע קדם יי ית קלה דרביא
וקרא מלאכא דיי להגר מן שמיא ואמר
לה מה ליך הגר לא תדחלין ארי שמיע קדם
יי קל רביא באתר דהוא תמן קומי שאי
את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו קומי טולי ית רביא ואתקיפי
ית ידיך ביה ארי לעם רב אשויניה ויפקח
אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא
את החמת מים ותשק את הנער וגלא יי
ית עינהא וחזת בירא דמיא ואזלת ומלת ית
קרבא מיא ואשקיאת ית רביא ויהי אלהים
את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת
והוה מימרא דיי בסעדיה דרביא ורבא
ויתיב במדברא והוה רבי קשתא וישב
במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ
מצרים ויתיב במדברא דפארן ונסיבת ליה
אמיה איתתא מארעא דמצרים
ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר
צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל
אשר אתה עשה והוה בעידנא ההוא ואמר
אבימלך ופיכל רב חיליה לאברהם למימר
מימרא דיי בסעדך בכל דאת עביד ועתה
השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני

ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה וכען קיים
לי במימרא דיי הכא אם תשקר בי ובברי
ובבר ברי כטיבותא דעבדית עמך תעביד
עמי ועם ארעא דאיתותבתא בה ויאמר אברהם
אנכי אשבע ואמר אברהם אנא אקיים
והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים
אשר גזלו עבדי אבימלך ואוכח אברהם ית
אבימלך על עיסק בירא דמיא דאנסו עבדי
אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי
לא שמעתי בלתי היום ואמר אבימלך לא
ידעית מן עבד ית פתגמא הדין ואף את לא
חויתא לי ואף אנא לא שמעית אלהין יומא
דין ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית ודבר אברהם ען ותורין
ויהב לאבימלך וגזרו תרויהון קים ויצב אברהם
את שבע כבשת הצאן לבדהן ואקים אברהם
ית שבע חורפן דען בלחודיהן ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
אשר הצבת לבדנה ואמר אבימלך לאברהם
מא אינון שבע חורפן אלין דאקימתא
בלחודיהן ויאמר כי את שבע כבשת תקח
מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
הבאר הזאת ואמר ארי ית שבע חורפן תקבל
מן ידי בדיל דתהי לי לסהדו ארי חפרית ית
בירא הדא על כן קרא למקום ההוא באר
שבע כי שם נשבעו שניהם על כן קרא
לאתרא ההוא בירא דשבע ארי [illegible]

קיימו תרויהון: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
פלשתים: וגזרו קים בבאר שבע וקם
אבימלך ופיכל רב חיליה ותבו לארע פלשתאי:
ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יי
אל עולם: ונצב אילנא בבאר שבע
וצלי תמן בשמא דיי אלה עלמא: ויגר
אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: ויתותב
אברהם בארעא דפלשתאי יומין סגיאין:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה
את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני: והוה בתר פתגמיא האלין ויי נסי ית
אברהם ואמר ליה אברהם ואמר האנא: ויאמר
קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את
יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו
שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך: ואמר דבר כען ית ברך ית יחידך
[illegible]
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
אל המקום אשר אמר לו האלהים: ואקדים
אברהם בצפרא וזריז ית חמריה ודבר
ית תרין עולימוהי עמיה וית יצחק
בריה וצלח אעי לעלתא וקם ואזל לאתרא
דאמר ליה יי: ביום השלישי וישא אברהם
את עיניו וירא את המקום מרחק: ביומא

תליתאה וזקף אברהם ית עינוהי וחזא
ית אתרא מרחיק: ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה
עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ואמר
אברהם לעולימוהי אוריכו לכון הכא עם
חמרא ואנא ועולימא נתמטי עד כא וני
ונסגוד ונתוב לותכון: ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו:
ונסיב אברהם ית אעי דעלתא ושוי על יצחק
בריה ונסיב בידיה ית אישתא וית סכינא
ואזלו תרויהון כחדא: ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה
לעלה: ואמר יצחק לאברהם אבוהי ואמר
אבא ואמר הא אנא ברי ואמר הא אישתא
ואעיא ואן אמרא לעלתא: ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו
שניהם יחדו: ואמר אברהם קדם יי גלי
אמרא לעלתא ברי ואזלו תרויהון כחדא:
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את
העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
על המזבח ממעל לעצים: ואתו לאתרא
דאמר ליה יי ובנא תמן אברהם ית מדבחא
וסדר ית אעיא ועקד ית יצחק בריה ושוי
יתיה על מדבחא עיל מן אעיא: וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט
את בנו: ואושיט אברהם ית ידיה ונסב ית

ונסיב ית סכינא למכס ית בריה ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני וקרא ליה מלאכא דיי מן שמיא
ואמר אברהם אברהם ואמר האנא ויאמר אל
תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשכת את בנך את יחידך ממני ואמר
לא תושיט ידך בעולימא ולא תעביד
ליה מדעם ארי כען ידעית ארי דחלא
דיי את ולא מנעתא ית ברך ית יחידך מני
וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם
ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו
וזקף אברהם ית עינוהי וחזא והא
דכרא חד אחיד באילנא בקרנוהי ואזל
אברהם ודבר ית דכרא ואסקיה לעלתא
חלף בריה ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה ופלח וצלי אברהם תמן באתרא
ההוא ואמר קדם יי הכא יהון פלחין דריא
ובכין יתאמר ביומא הדין בטורא הדין
אברהם קדם יי פלח ויקרא מלאך יהוה אל
אברהם שנית מן השמים וקרא מלאכא
דיי לאברהם תנינות מן שמיא ואמר בי
נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך במימרי קיימית אמר יי חלף
דעבדתא ית פתגמא הדין ולא מנעתא

ית ברך ית יחידך כי ברך אברכך והרבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
איביו ארי ברכא אברכנך ואסגאה
אסגי ית בנך ככוכבי שמיא וכחלא דעל
כיף ימא ויירתון בנך ית קרוי סנאיהון
והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר
שמעת בקלי ויתברכון בדיל בנך כל
עממי ארעא חלף דקבילתא למימרי וישב
אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
שבע וישב אברהם בבאר שבע ותב אברהם
לות עולימוהי וקמו ואזלו כחדא לבאר
שבע ויתיב אברהם בבאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
אחיך והוה בתר פתגמיא האלין ואתחוא
לאברהם למימר הא ילידת מלכה אף היא
בנין לנחור אחוך את עוץ בכרו ואת בוז
אחיו ואת קמואל אבי ארם ית עוץ
בוכריה וית בוז אחוהי וית קמואל אבוהי דארם
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף
ואת בתואל וית כשד וית חזו וית פלדש
וית ידלף וית בתואל ובתואל ילד את
רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי
אברהם ובתואל אוליד ית רבקה תמניא
אלין ילידת מלכה לנחור אחוהי דאברהם
ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא

טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ושמה
ראומה וילידת אף היא ית טבח וית גחם וית
תחש וית מעכה
ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה והוו חיי שרה
מאה ועשרין ושבע שנין שני חיי שרה
ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה ומיתת שרה בקרית ארבע היא
חברון בארעא דכנען ואתא אברהם למספד
לשרה ולמבכיה ויקם אברהם מעל פני
מתו וידבר אל בני חת לאמר וקם אברהם
מעל אפי מיתיה ומליל עם בני חתאה
למימר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי
אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני
דייר ותותב אנא עמכון הבו לי אחסנת
קבורא עמכון ואקבר מיתי מן קדמי
ויענו בני חת את אברהם לאמר לו
ואתיבו בני חתאה ית אברהם למימר ליה
שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך
קביל מננא רבונא רב קדם יי את בינגא
בשפר קברנא קבר ית מיתך אנש מננא ית
בית קבורתיה לא ימנע מנך מלמקבר מיתך
ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני
חת וקם אברהם וסגיד לעמא דארעא לבני
חתאה וידבר אתם לאמר אם יש את

נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן צחר ומליל עמהון
למימר אם איתא נפשכון למקבר ית מיתי
מן קדמי קבילו מני ובעו לי מן עפרון בר
צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו
אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי
בתוככם לאחזת קבר ויתין לי ית מערת
כפילתא דיליה דבסטר חקליה בכסף שלים
יתנה לי ביניכון לאחסנת קבורא ועפרון
ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את
אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו
לאמר ועפרון יתיב בגו בני חתאה ואתיב
עפרון חתאה ית אברהם קדם בני חתאה
לכל עלי תרע קרתיה למימר לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר
בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה
לך קבר מתך לא רבוני קביל מני חקלא
יהבית לך ומערתא דביה לך יהבתה לעיני
בני עמי יהבתה לך קבר מיתך וישתחו אב
רהם לפני עם הארץ וסגיד אברהם קדם
עמא דארעא וידבר אל עפרון באזני עם
הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי
כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי
שמה ומליל עם עפרון קדם עמא דארעא
למימר ברם אם את עביד לי טיבו קביל
מני איתין כסף חקלא סב מני ואקבר ית
מיתי תמן ויען עפרון את אברהם לאמר לו
ואתיב עפרון ית אברהם למימר ליה

f. 19b

[illegible]

לו ירקיים [illegible]

והוא ישלה [illegible]

ויהי [illegible]

[illegible]

את השנ [illegible]

[illegible]

[illegible] ליא

[illegible]

[illegible]

[illegible] לא [illegible]

על פני [illegible]

[illegible] אביו

[illegible]

19 וידבר עם [illegible]

[illegible] ויאמר [illegible]

ויאמר לא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הנביא [illegible]

ויאמר [illegible]

אתה [illegible]

כי עשה [illegible]

ראה דרך [illegible]

[illegible]

[illegible]

עבר [illegible]

[illegible]

[illegible]

אחי אלהי [illegible]

הוא [illegible]

נפקחת [illegible]

אותה [illegible]

על כתפה [illegible]

באלהי ואיש [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אשר [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

f. 19a

[illegible] שמעני [illegible] הארץ [illegible]
אשר [illegible] עפרון [illegible]
וסימני [illegible] זקן עליכל [illegible] והנושא [illegible] וכל כותו [illegible]

שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף
ביני ובינך מה היא ואת מתך קבר
[illegible] ארע שויא ארבע מאה סלעין דכסף
בינא ובינך מה היא וית מיתך קבר [illegible]
אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן
את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע
מאות שקל כסף עבר לסחר ושמע אברהם
לעפרון ותקל אברהם לעפרון ית כספא
[illegible] ית ארבע מאה סלעין דכס[ף]
[illegible] בפלי [illegible] ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה [illegible] אשר בו וכל העץ
אשר [illegible] גבלו סביב ויקם
[illegible] מקמי [illegible] מערא
[illegible] אילני [illegible]
[illegible] קאים לאברהם ל[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] שדה [illegible]
[illegible] ממרא הוא [illegible]
[illegible] אל [illegible] שדה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

והנה עומד ב בתור. וסימ׳ על הגמלים על העין׃ יבסף וזהב שלוש וסימנ׳ ויי ברך את אברהם ובקר ויאנך ו[..]ירבה לו מאד׃ ויבוא ה׳ חסר
וסימנ׳ ואבא היום אל העין עד אשר אבא אל אדוני אם תתן לו אורה צאהל ביתי ... מלא וב׳ חסר וסימ׳ ... מוכן ולא יחר שיבתי׃
ב

לאשקיותיה ואמרת אף לגמלך אמלי
עד דיספקון למשתי׃ ותמהר ותער כדה
אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב
ותשאב לכל גמליו׃ ואוחיאת ונפצת קולתה
לבית שקיא ורהטת עוד לבירא למימלי
ומלת לכל גמלוהי׃ והאיש משתאה לה
מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם
לא׃ וגברא שתיק ומסתכל בה למידע
האצלח יי אורחיה אם לא׃ ויהי כאשר
כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם׃ והוה כד ספיקו
גמליא למשתי ונסיב גברא קדשא
דדהבא תקל מתקליה ותרין שירין
על ידהא מתקל עסר סלעין דהבא מתקלהון׃
ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית
אביך מקום לנו ללין׃ ואמר בת מן את
חואי כען לי האית בית אבוך אתר כשר
לנא למבת׃ ותאמר אליו בת בתואל אנכי
בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ ואמרת ליה 20
בת בתואל אנא בר מלכה דילידת לנחור׃
ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
גם מקום ללון׃ ואמרת ליה אף תבנא אף
כסתא סגי עמנא אף אתר כשר למבת׃
ויקד האיש וישתחו ליהוה׃ וכרע גברא
וסגיד קדם יי׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו

מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי
אדני׃ ואמר בריך יי אלהיה דריבוני אב
רהם דלא מנע טיבותיה וקושטיה מרבוני
אנא באורח תקנא דברני יי לבית אחוהי
דריבוני׃ ותרץ הנער ותגד לבית אמה
כדברים האלה׃ ורהטת עולימתא וחויאת
לבית אמהא כפתגמיא האלין׃ ולרבקה
אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
אל העין׃ ולרבקה אחא ושמיה לבן ורהט
לבן לות גברא לעינא׃ ויהי כראת את
הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו וכש
ושמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש
והנה עמד על הגמלים על העין׃ והוה
כד חזא ית קדשא וית שיריא על ידי
אחתיה וכד שמע ית פתגמי רבקה
אחתיה למימר כדין מליל עמי גברא
ואתא לות גברא והא קאים עלוי גמליא
על עינא׃ ויאמר בוא ברוך יהוה למה
תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום
לגמלים׃ ואמר עול בריכא דיי למא
את קאים בברא ואנא פניתי ביתא
ואתר כשר לגמליא׃ ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא
לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים
אשר אתו׃ ועל גברא לביתא ושרא
גמליא ויהב תבנא ית לגמליא

בוא ד׳ מל׳ בלש׳ וסימ׳ בוא ברוך יי ... בוא יוסף ... כתיב יוד וקר׳ וסימ׳ ...
ושוא ופעל ... ונעורי ונהורי ...
ולמדנה וינוס

ומיא לאסחאה רגלוהי ורגלי גבריא דעמיה
ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם
דברתי דברי ויאמר דבר ושויאו קדמוהי
למיכל ואמר לא איכול עד דאמליל
פתגמי ואמר מליל ויאמר עבד אברהם
אנכי ואמר עבדא דאברהם אנא ויהוה
ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ו
ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים
וחמרים ויי בריך ית ריבוני לחדא ורבא
ויהב ליה ען ותורין וכספא ודהבא ועבדין
ואמהן וגמלין וחמרין ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את
כל אשר לו וילידת שרה איתת ריבוני בר
לריבוני בתר דסיבת ויהב ליה ית כל דליה
וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב
בארצו וקיים עלי ריבוני למימר לא תסב
איתתא לברי מבנת כנענאה דאנא יתיב
בארעהון אם לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה לבני אלהין לבית
אבא תיזיל ולזרעיתי ותיסב איתתא לברי
ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי
ואמרית לריבוני מא אם לא תיתי איתתא
בתריי ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
אבי ואמר לי יי דפלחית קדמוהי ישלח

מלאכיה עמך ויצלח אורחך ותסב איתתא
לברי מזרעיתי ומבית אבא אז תנקה
מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא
יתנו לך והיית נקי מאלתי בכין תהי זכאה
ממומתי ארי תהך לזרעיתי ואם לא יתנון
לך ותהי זכאה ממומתי ואבא היום אל
העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם
ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך
עליה ואתית יומא דין לעינא ואמרית
יי אלהיה דריבוני אברהם אם איתכען
רעוא קדמך לאצלחא אורחי דאנא אזיל
עלה הנה אנכי נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים מכדך הא אנא
קאים על עינא דמיא ותהי עולימתא
דתפוק למימלי ואימר לה אשקיני כען
זעיר מיא מקולתיך ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה
אשר הכיח יהוה לבן אדני ותימר לי אף
את אישתי ואף לגמלך אמלי היא איתתא
דזמין יי לבר ריבוני אני טרם אכלה לדבר אל
לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני
נא אנא עד לא שיציתי למללא בליבי
והא רבקה נפקת וקולתה על כתפה ונחתת
לעינא ומלת ואמרית לה אשקיני כען
ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר

שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
השקתה ׃ ואוחיאת ואחיתת קולתה מנה
ואמרת אישתי ואף גמלך אשקי ושתיתי
ואף גמליא אשקיאת ׃ ואשאל אתה ואמר
בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור
אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה
והצמידים על ידיה ׃ ושאילית יתה ואמרית
ברת מן את ואמרת ברת בתואל בר נחור
דילידת ליה מלכה ושויתי קדשא על
אפה ושיריא על ידהא ׃ ואקד ואשתחוה
ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם
אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי
אדני לבנו ׃ וכרעית וסגידית קדם יי
ובריכית ית יי אלהיה דריבוני אברהם
דדברני באורח קשוט למיסב ית בת אחוהי
דריבוני לבריה ׃ ועתה אם ישכם עשים
חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו
לי ואפנה על ימין או על שמאל ׃ וכען אם
איתיכון עבדין טיבו וקשוט עם ריבוני חוון
לי ואם לא חוון לי ואתפני על ימינא או על
סמלא ׃ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה
יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב ׃
ואתיב לבן ובתואל ואמרו מן קדם יי נפק
פתגמא לית אנחנא יכלין למללא עמך
ביש או טב ׃ הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי
אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ׃ הא
רבקה קדמך דבר ואיזיל ותהי אתתא לבר
ריבונך כמא דמליל יי ׃ ויהי כאשר שמע
עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה

ליהוה ׃ והוה כד שמע עבדא דאברהם ית
פתגמיהון וסגיד על ארעא קדם יי ׃ ויוצא העבד
כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת
נתן לאחיה ולאמה ׃ ואפיק עבדא מנין דכסף
ומנין דדהב ולבושין ויהב לרבקה ודורנין
יהב לאחוהא ולאימה ׃ ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר
ויאמר שלחני לאדני ׃ ואכלו ושתיו הוא
וגבריא דעימיה ובתו וקמו בצפרא ואמר
שלחוני לות ריבוני ׃ ויאמר אחיה ואמה תשב
הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך ׃ ואמר
אחוהא ואימה תתיב עולימתא עימנא
עידן בעידן או עסרא ירחין בתר כין תיזיל ׃
ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני ׃ ואמר להון
לא תאחרון יתי ויי אצלח אורחי שלחוני
ואהך לות ריבוני ׃ ויאמרו נקרא לנער ונשאלה
את פיה ׃ ואמרו נקרי לעולימתא ונשאל ית
דהיא אמרא ׃ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך ׃ וקרו
לרבקה ואמרו לה התיזלין עם גברא הדין
ואמרת איזיל ׃ וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו ׃
ושלחו ית רבקה אחתהון וית מינקתה וית
עבדא דאברהם וית גברוהי ׃ ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש
זרעך את שער שנאיו ׃ ובריכו ית רבקה
ואמרו לה אחתנא את הוי לאלפין ולריבוון
ויירתון בנייכי ית קרוי סנאיהון ׃ ותקם רבקה

אבבל קרבריה ... ויחסל ... וסימ העבד ... אהלן
ואתנות ... שמול ... שלחנו לה
נביא ... ויגד להם ויהי כשמעכם

משפטים הבגדים שמו ...
ישולחן ... יפו ... ובן ...
... בת בות ... וסימניו
השם ... בני עשן המשו
... שלה משב ... כל

... בשיבה טובה ... ומית
... דוד ... ואת ... ויש פים
... וסימ ואת ... ואת שני ואת הירדנו
והליבוה ... יבעון ענה ... המלכים

ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי
האיש ויקח העבד את רבקה וילך וקמת רבקה
ועולימתהא ורכיבא על גמליא ואזלא בתר
גברא ודבר עבדא ית רבקה ואזל ויצחק
בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
הנגב ויצחק על במיתיה מבירא דמלאך
קיימא איתחזי עלה והוא יתיב בארע דרומא
ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וירא והנה גמלים באים ונפק יצחק
לצלאה בחקלא למפני רמשא וזקף עינוהי
וחזא והא גמליא אתן ותשא רבקה את
עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל
וזקפת רבקה ית עינהא וחזת ית יצחק ואתרכינת
מעל גמלא ותאמר אל העבד מי האיש
הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס
ואמרת לעבדא מן גברא דיכי דמהלך
בחקלא לקדמותנא ואמר עבדא הוא ר
ריבוני ונסיבת עיפא ואתכסיאת ויספר
העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה
ואשתעי עבדא ליצחק ית כל פתגמיא
דעבד ויבאה יצחק האהלה שרה אמו
ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה
וינחם יצחק אחרי אמו ואעלה יצחק למשכנא
דשרה אימיה וחזא והא תקנין עובדהא
כעובדי שרה אימיה ונסיב ית רבקה והות
ליה לאינתו ורחמה ואתנחם יצחק בתר
דמיתת אימיה
ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה

ואוסיף אברהם ונסיב איתתא ושמה קטורה
ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן
ואת מדין ואת ישבק ואת שוח וילידת ליה
ית זמרן וית יקשן וית מדן וית מדין וית
ישבק וית שוח ויקשן ילד את שבא ואת
דדן ובני דדן היו אשורם ולטושם ולאמים
ויקשן אוליד ית שבא וית דדן ובני דדן
הוו למשריין ולשכונין ולנגון ובני מדין
עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה
בני קטורה ובני מדין עיפה ועפר וחנוך
ואבידע ואלדעה כל אלין בני קטורה ויתן
אברהם את כל אשר לו ליצחק ויהב אב
ית כל דליה ליצחק ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ
קדם ולבני לחינתא דלאברהם יהב אברהם
מתנן ושלחינון מעל יצחק בריה עד דהוא
קיים למדינחא לארע מדינחא ואלה ימי
שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה
ושבעים שנה וחמש שנים ואלין יומי שני
חיי אברהם דחיא מאה ושבעין וחמש שנין
ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן
ושבע ויאסף אל עמיו ואתנגיד ומית
אברהם בסיבו טבא סיב ושבע ואתכניש
לעמיה ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן
בן צחר החתי אשר על פני ממרא אוקברו
יתיה יצחק וישמעאל בנוהי במערת
כפילתא דבחקל עפרון בר צחר חתאה

... ויזרע ... ותנ רבקה ... וזוד פים סימן נתן ... את כל הארצות האלה ... ועל ...
... ויים ... ארנן ... זבר ... בקר ... נתן ... סגר ... ספר ... רחץ ... מקטר ... מגנו ... מרדף ... מנחה ... מנהב ... משכב

מפני שהקב״ה מתאוה לתפלתן של צדיקים ... מבית האסורים ... כלא המיעל ... המלכים ומיטל ... ישיב ושובבן
... ישיב עמך העם
ויעתר ה׳ ... ויבן שם ... מזבח ... ויתפלל ... ונעתר ... בקשה ... שהיה אף הוא עקור ... הצדיקים ...
... ויצא יצחק לשוח בשדה ... יצחק מנחה ערב ...

דעל אפי ממרא השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה
אשתו חקלא דזבן אברהם מן בני חתאה
תמן אתקבר אברהם ושרה אתתיה ויהי
אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק
בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי
והוה בתר דמית אברהם ובריך יי ית יצחק
בריה ויתיב יצחק סמיך לבירא דמלאך
קימא אתחזי עלה

ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר
ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם
ואלין תולדת ישמעאל בר אברהם דילידת
הגר מצריתא אמתא דשרה לאברהם
ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לת
לדתם בכר ישמעאל נבית וקדר
ואדבאל ומבשם ואלין שמהת בני ישמ
עאל בשמהתהון לתולדתהון בוכרא דישמ
עאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע
ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה
חדד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה הם
בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם
אלין אנון בני ישמעאל ואלין שמהתהון
בפצחיהון ובכרכיהון תרי עסר רברבין
לאומיהון ואלה שני חיי ישמעאל מאת
שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע
וימת ויאסף אל עמיו ואלין שני חיי ישמ
עאל מאה ותלתין ושבע שנין ואתנגיד ומית ואתכנש
לעמיה וישכנו מחוילה עד שור אשר

על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל
ושרו מחוילה עד חגרא דעל אפי מצרים
מעלך לאתור על אפי כל אחוהי שרא

סליק קה פסו׳ יהוידע סימן

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק ואלין תולדת יצחק בר אברהם אברהם
אוליד ית יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה
בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן
ארם אחות לבן הארמי לו לאשה והוה
יצחק בר ארבעין שנין כד נסיב ית רבקה
בת בתואל ארמאה מפדן דארם אחתיה דלבן
ארמאה ליה לאנתו ויעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר
רבקה אשתו וצלי יצחק קדם יי לקביל אתתיה
ארי עקרא היא וקביל ייי צלותיה ועדיאת
רבקה אתתיה ויתרצצו הבנים בקרבה
ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש
את יהוה ודחקו בניא במעהא ואמרת
אם כין למה דנן אנא ואזלת למתבע
אולפן מן קדם יי ויאמר יהוה לה שני גיים
בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם
מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר ואמר ייי
לה תרין עממין במעיכי ותרין מלכוון
ממעיכי יתפרשון ומלכו ממלכו יתקף
ורבא ישתעבד לזעירא וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה ושלימו יומהא
למילד והא תיומין במעהא ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו
עשו ונפק קדמאה סמוק כוליה כגלימ

... וסימנהון ... קדה לבאר ... וישב יצחק ... ויביאהן לא תשלונו וחד ... תימא ... חדד ...
... יושבי ארץ תימא ואת תימא ... בחלמא חסדים ... וישכנו בשנה ...

דסער וקרו שמיה עשו ואחרי כן יצא אחיו
וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם. ובתר כן
נפק אחוהי וידוהי אחידא בעקבא דעשו
וקרא שמיה יעקב ויצחק בר שתין שנין
כד ילידת יתהון. ויגדלו הנערים ויהי עשו
איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם
ישב אהלים. ורביאו עולימיא והוה עשו
גבר נחשירכן גבר נפיק חקל ויעקב גבר
שלים משמיש בית אולפנא. ויאהב יצחק
את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב. ורחים יצחק ית עשו ארי מצידיה הוה
אכיל ורבקה רחימת ית יעקב. ויזד יעקב
נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף. ובשיל
יעקב תבשילא ועל עשו מן חקלא והוא
משלהי. ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא
מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן
קרא שמו אדום. ואמר עשו ליעקב
אטעימני כען מן סומקא סומקא הדין
ארי משלהי אנא על כין קרא שמיה
אדום. ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך
לי. ואמר יעקב זבין כיום דיומא ית בכירותך
לי. ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה. ואמר עשו הא אנא אזיל למימת
ולמא דנן לי בכירותא. ויאמר יעקב השבעה
לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב.
ואמר יעקב קיים לי כיום דיומא וקיים ליה
וזבין ית בכירותיה ליעקב. ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך

ויבז עשו את הבכרה. ויעקב יהב לעשו
לעשו לחים ותבשיל דטלופחין ואכל
ושתי וקם ואזל ושט עשו ית בכירותא.

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון
אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל
אבימלך מלך פלשתים גררה. והוה
כפנא בארעא בר מכפנא קדמאה דהוה
ביומי אברהם ואזל יצחק לות אבימלך
מלכא דפלשתאי לגרר. וירא אליו יהוה
ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ
אשר אמר אליך. ואתגלי ליה יי ואמר
לא תיחות למצרים שרי בארעא דאימר
לך. גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך
ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל
הארצת האל והקמתי את השבעה
אשר נשבעתי לאברהם אביך. דור
בארעא הדא ויהי מימרי בסעדך ואברכינך
ארי לך ולבנך אתין ית כל ארעתא האלין
ואקיים ית קימא דקיימית לאברהם אבוך.
והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ. ואסגי ית בנך
ככוכבי שמיא ואיתין לבנך ית כל
ארעתא האלין ויתברכון בדיל בנך כל
עממי ארעא. עקב אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי
ותורתי. חלף דקביל אברהם למימרי ונטר
מטרת מימרי פקודי קימי ואוריתי. וישב

ויצחק בגרר: ויתיב יצחק בגרר: וישאלו
אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא
כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום
על רבקה כי טובת מראה הוא: ושאילו
אנשי אתרא על איתתיה ואמר
אחתי היא ארי דחיל למימר איתתי דלמא
יקטלונני אנשי אתרא על רבקה ארי
שפירת חיזו היא: ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד
החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה
אשתו: והוה כד סגיאו ליה תמן יומיא
ואסתכי אבימלך מלכא דפלשתאי מן
חרכא וחזא והא יצחק מחאיך עים רבקה
איתתיה: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
עליה: וקרא אבימלך ליצ' ואמר ברם הא
איתתך היא ואיכדין אמרת אחתי היא
ואמר ליה יצחק ארי אמרית דלמא
אתקטיל עלה: ויאמר אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט שכב אחד העם את
אשתך והבאת עלינו אשם: ואמר אבימלך
מא דא עבדת לנא כזעיר פון שכיב דין
דמיחד בעמא עם איתתך ואיתיתא עלנא
חובא: ויצו אבימלך את כל העם לאמר
הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ופקיד
אבימלך ית כל עמא למימר דיזיד בגברא
הדין ובאיתתיה אתקטלא יתקטל: ויזרע
יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא

מאה שערים ויברכהו יהוה: וזרע יצחק
בארעא ההיא ואשכח בשתא ההיא על חד
מאה בדשערוהי ובריכיה יי: ויגדל האיש
וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד: ורבא
גברא ואזיל סגי ורבי עד דרבא לחדא: והוו
לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים: והוה ליה גיתי ענא
וגיתי תורי ועבדה סגי וקניאו ביה פלשתאי
וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי
אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום
עפר: וכל בירי דחפרו עבדי אבוהי ביומי
אברהם אבוהי טמונון פלשתאי ומלונון עפרא
ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי
עצמת ממנו מאד: ואמר אבימלך ליצחק
איזיל מעמנא ארי תקיפתא מננא לחדא
וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם
ואזל מתמן יצחק ושרא בנחלא דגרר
ויתיב תמן: וישב יצחק ויחפר את בארת
המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא
להן אביו: ותב יצחק וחפר ית בירי דמיא
דחפרו ביומי אברהם אבוהי וטמונון
פלשתאי בתר דמית אברהם וקרא להין
שמהן כשמהן דקרא להין אבוהי: ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים
חיים: וחפרו עבדי יצחק בנחלא ואשכחו
תמן בירא דמיין נבעין: ויריבו רעי גרר עם
רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם

עשק עשק המשביעני השביעני גרש גרש׳ משתולל משתולל במידם בשלים בשמת בשבת כשה
ואן ב׳ כתיב׳ ויאמרו ראו ראינו ראיתי ראה ראה תראו לעני
הגדול הגדול לישב פו שקר ברוך שתים בספל ברוך
עבדיו ועל שוכב

הבאר עשק כי התעשקו עמו: ונצו רעותא
דגרר עם רעותא דיצחק למימר דילנא
מיא וקרא שמה דבירא עסק ארי אתעסקו
עמיה: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם
עליה ויקרא שמה שטנה: וחפרו בירא אוחרי
ונצו אף עלה וקרא שמה שטנה: ויעתק
משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב
יהוה לנו ופרינו בארץ: ואסתלק מתמן
וחפר בירא אוחרי ולא נצו עלה וקרא שמה
רחבות ואמר ארי כען אפתי יי׳ לנא
ונפוש בארעא: ויעל משם באר שבע:
וסליק מתמן לבאר שבע: וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך
והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי:
ואתגלי ליה יי׳ בליליא ההוא ואמר אנא אלהיה
דאברהם אבוך לא תדחל ארי בסעדי
מימרי ואברכינך ואסגי ית בנך בדיל
אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק
באר: ובנא תמן מדבחא וצלי בשמא
דיי׳ ופרסיה תמן למשכניה וכרו תמן
עבדי יצחק בירא: ואבימלך הלך אליו
מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו:
ואבימלך אזל לותיה מגרר וסיעת מרחמוהי
ופיכל רב חילוהי: ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי
ותשלחוני מאתכם: ואמר להון יצחק

מדין אתיתון לותי ואתון סניתון יתי
ושלחתוני מלותכון: ויאמרו ראו ראינו
כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה
בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך:
ואמרו מחזא חזינא ארי הוה מימרא
דיי׳ בסעדך ואמרנא תתקיים כען
מומתא דהות בין אבהתנא בינאנא ובינך
ונגזר קים עמך: אם תעשה עמנו רעה
כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך
רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך
יהוה: אם תעביד עמנא בישא כמא
דלא אנזיקנך וכמא דעבדנא עימך
להוד טב ושלחנך בשלם את כען בריכא
דיי׳: ויעש להם משתה ויאכלו וישתו:
ועבד להון משתיא ואכלו ושתיו: וישכימו
בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם
יצחק וילכו מאתו בשלום: ואקדימו
בצפרא וקיימו גבר לאחוהי ושלחינון
יצחק ואזלו מלותיה בשלם: ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אודות הבאר
אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: והוה
ביומא ההוא ואתו עבדי יצחק וחויאו
ליה על עיסק בירא דחפרו ואמרו ליה
אשכחנא מיא: ויקרא אתה שבעה
על כן שם העיר באר שבע עד היום
הזה: וקרא יתה שבעה על כין שמא
דקרתא באר שבע עד יומא הדין:
ויהי עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי

ואת בשמת בת אילן החתי: והוה עשו בר
ארבעין שנין ונסיב איתתא ית יהודית בת
בארי חתאה וית בשמת בת אילון חתאה:
ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: והואה
מסרבן ומרגזן על מימר יצחק ורבקה:
27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין
עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל
ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: והוה
כד סיב יצחק וכהיא עינוהי מלמחזי וקרא
ית עשו בריה רבא ואמר ליה ברי ואמר
ליה הא אנא: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי
יום מותי: ואמר הא כען סיבית לית אנא
ידע יום מותי: ועתה שא נא כליך תליך
וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד
וכען סב כען זינך סיפך וקשתך ופוק לחקלא
וצוד לי צידא: ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
נפשי בטרם אמות: ועביד לי תבשילין
כמא דרחימית ואעיל לי ואיכול בדיל
דתברכינך נפשי עד לא אמות: ורבקה
שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו
השדה לצוד ציד להביא: ורבקה שמעת
כד מליל יצחק עם עשו בריה ואזל
עשו לחקלא למיצד צידא לאיתאה:
ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר
הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו
אחיך לאמר: ורבקה אמרת ליעקב
ברה למימר הא

שמעית ית אבוך ממליל עם עשו אחוך
למימר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: אי
איתא לי צידא ועביד לי תבשילין ואיכול
ואברכינך קדם יי קדם מותי: ועתה בני שמע
בקלי לאשר אני מצוה אתך: וכען ברי
קביל מני למא דאנא מפקדא יתך: לך נא
אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב: איזיל כען לענא וסב לי מתמן תרין
גדיי עזין טבין ואעביד יתהון תבשילין
לאבוך כמא דרחים: והבאת לאביך וא
ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו: ות
ותעיל לאבוך וייכול בדיל דיברכינך קדם
מותיה: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן
עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק:
ואמר יעקב לרבקה אמיה הא עשו
אחי גבר שערן ואנא גבר שעיע: אולי
ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה ולא ברכה: מאים
ימושינני אבא ואהי בעינוהי כמתלעב
ואיתי עלי לוטין ולא בירכן: ותאמר לו אמו
עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי
ואמרת ליה אימיה עלי אתאמר בנבואה
דלא ייתון לווטיא עלך ברי ברם קביל מני
ואיזיל סב לי: וילך ויקח ויבא לאמו ותעש
אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ואזל
ונסיב ואיתי לאימיה ועבדת אימיה תבשילין
כמא דרחים אבוהי: ותקח רבקה את בגדי

[illegible]

עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית
ותלבש את יעקב בנה הקטן ׃ ונסיבת רבקה
ית לבושי עשו ברה רבא דמרגגן דהואה עמה
בביתא ואלבישת ית יעקב ברה זעירא ׃
ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו
ועל חלקת צואריו ׃ וית משכי גדיי בני עזי
אלבישת על ידוהי ועל שעיעות צורייה ׃
ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר
עשתה ביד יעקב בנה ׃ ויהבת ית תבשילין
וית לחמא דעבדת בידא דיעקב ברה ׃
ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי
אתה בני ׃ ועל לות אבוהי ואמר אבא ואמר
ואמר הא אנא מן את ברי ׃ ויאמר יעקב
אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי
בעבור תברכני נפשך ׃ ואמר יעקב לאבוהי
אנא עשו בוכרך עבדית כמא דמלילתא
עמי קום כען אסתחר ותיכול מצידי בדיל
דתברכינני נפשך ׃ ויאמר יצחק אל בנו
מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה
יהוה אלהיך לפני ׃ ואמר יצחק לבריה מא
דין אוחיתא לאשכחא ברי ואמר ארי זמין
יי אלהך קדמי ׃ ויאמר יצחק אל יעקב
גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו
אם לא ׃ ואמר יצחק ליעקב קרב כען
ואמושינך ברי האתה דין ברי עשו אם לא ׃
ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר
הקל קול יעקב והידים ידי עשו ׃ וקריב יעקב
לות יצחק אבוהי ומשיה ואמר קלא קליה

דיעקב וידיא ידי עשו ׃ ולא הכירו כי היו ידיו
כידי עשו אחיו שערת ויברכהו ׃ ולא
אשתמודעיה ארי הוו ידוהי כידי
עשו אחוהי סערנין ובריכיה ׃ ויאמר
אתה זה בני עשו ויאמר אני ׃ ואמר את
דין ברי עשו ואמר אנא ׃ ויאמר הגשה
לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי
ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת ׃ ואמר
קריב לי ואיכול מצידא דברי בדיל
דתברכינך נפשי ׃ וקריב ליה ואכל ואיתי
ליה חמרא ושתי ׃ ויאמר אליו יצחק
אביו גשה נא ושקה לי בני ׃ ואמר ליה
יצחק אבוהי קרב כען ושק לי ברי ׃ ויגש
וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
ברכו יהוה ׃ וקריב ונשיק ליה וארח ית
ריח לבושוהי ובריכיה ואמר חזי ריחא
דברי כריח חקלא דבריכיה יי ׃ ויתן לך
האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש ׃ ויתן לך יי מטלא דשמיא
ומטובא דארעא וסגיות עיבור וחמר ׃ יעבדוך
עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר
לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך
ארור ומברכיך ברוך ׃ יפלחון לך עממיא
וישתעבדון לך מלכוון הוי רב לאחך
ויסגדון לך בני אמך ליטך יהון ליטין
ומברכך יהון מברכין ׃ ויהי כאשר כלה
יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב
מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא

[illegible]

והוה כד שיצי יצחק לברכא ית יעקב והוה
ברם מיפק נפק יעקב מן קדם יצחק אבוהי
ועשו אחוהי על מצידיה ויעש גם הוא
מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם
אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך
ועבד אף הוא תבשילין ואעיל לאבוהי
ואמר לאבוהי יקום אבא וייכול מצידא
דבריה בדיל דתברכינני נפשך ויאמר לו
יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך
עשו ואמר ליה יצחק אבוהי מן את ואמר
אנא ברך בוכרך עשו ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד
ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו
גם ברוך יהיה ותוה יצחק תווהא רבא עד
לחדא ואמר מן הוא דיכי דצד צידא ואעיל
לי ואכלית מכולא עד לא תיעול ובריכתיה
אף בריך יהי כשמע עשו את דברי אביו
ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר
לאביו ברכני גם אני אבי כד שמע עשו
ית פתגמי אבוהי וצוח צווחא רבא ומרירא
עד לחדא ואמר לאבוהי ברכיני אף אנא
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך
ואמר על אחוך בחוכמא וקביל ברכתך
ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה
פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח
ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה ואמר
יאות קרא שמיה יעקב וחכמני דנן תרתין
זמנין ית בכירותי נסיב והא כען קביל ברכתי

ואמר הלא שבקתא לי ברכא ויען יצחק
ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו
ולכה אפוא מה אעשה בני ואתיב יצחק
ואמר לעשו הא רב שויתיה עלך וית כל
אחוהי יהבית ליה לעבדין ובעיבור ובחמר
סעדתיה ולך כען הא מה אעביד ברי ויאמר
עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי
ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך
ואמר עשו לאבוהי הברכתא חדא היא
לך אבא ברכיני אף אנא אבא וארים עשו
קליה ובכא ויען יצחק אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל
השמים מעל ואתיב יצחק אבוהי ואמר
ליה הא מטובא דארעא יהי מותבך ומטלא
דשמיא מלעילא ועל חרבך תחיה ואת
אחיך תעבד והיה כאשר תריד
ופרקת עלו מעל צוארך ועל חרבך תיחי
וית אחוך תפלח ויהי כד יעברון בנוהי על
פתגמי אוריתא ותעדי ניריה מעל צורך
וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי ונטר עשו
דבבו ליעקב על ברכתא דבריכיה אבוהי
ואמר עשו בליביה יקרבון יומי אבלא
דאבא ואקטול ית יעקב אחי ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו

[illegible]

אחיך מתנחם לך להרגך ואתחויה לרבקה
ית פתגמי עשו ברה רבא ושלחת וקרת
ליעקב ברה זעירא ואמרת ליה הא עשו אחוך
כמין לך למקטלך ועתה בני שמע בקלי
וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וכען ברי
קביל מני וקום איזיל לך לות לבן אחי לחרן
וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב
חמת אחיך ותתיב עמיה יומין זעירין עד
דתתוב חמתא דאחוך עד שוב אף אחיך
ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם
יום אחד עד דיתוב רוגזא דאחוך מינך
ויתנשי ית דעבדת ליה ואשלח ואדברינך
מתמן למא אתכל אף תרויכון יומא חד
ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני
בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ואמרת
רבקה ליצחק עקית בחיי מן קדם בנת
חיתאה אם נסיב יעקב איתתא מבנת
חיתאה כאלין מבנת ארעא למא לי חיין ויקרא
יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר
לו לא תקח אשה מבנות כנען וקרא יצ
ליעקב ובריך יתיה ופקדיה ואמר ליה לא
תיסב איתתא מבנת כנען קום לך פדנה
ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן אחי אמך קום איזיל
לפדן דארם לבית בתואל אבוהא דאמך
וסב לך מתמן איתתא מבנת לבן אחוהא

דאמך ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך
והיית לקהל עמים ואל שדי יברך יתך
ויפשינך ויסגינך ותהי לכנשת שבטין ויתן
לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם ויתין לך ית בירכתא דאברהם
לך ולבנך עמך למירתך ית ארע תותבותך
דיהב יי לאברהם וישלח יצחק את יעקב
וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
אחי רבקה אם יעקב ועשו ושלח יצחק
ית יעקב ואזל לפדן דארם לות לבן בר בתואל ארמאה
אחוהא דרבקה אמיה דיעקב ועשו
וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח
אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו
אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות
כנען וחזא עשו ארי בריך יצחק ית יעקב ושלח
יתיה לפדן דארם למסב ליה מתמן איתתא
כד בריך יתיה ופקיד עלוהי למימר לא תיסב איתתא
מבנת כנען וישמע יעקב אל אביו ואל אמו
וילך פדנה ארם וקביל יעקב מן אבוהי ומן
אימיה ואזל לפדן דארם וירא עשו כי רעות
בנות כנען בעיני יצחק אביו וחזא עשו
ארי בישן בנת כנען בעיני יצחק אבוהי
וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת
ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו
לו לאשה ואזל עשו לות ישמעאל ונסיב
ית מחלת בת ישמעאל בר אברהם אחתיה
דנביות על נשוהי ליה לאיתו

[illegible]

ויצא יעקב

מבאר שבע וילך חרנה: ונפק יעקב מבאר שבע ואזל לחרן: ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: וערע באתרא ובת תמן ארי על שמשא ונסיב מאבני אתרא ושוי איסדוהי ושכיב באתרא ההוא: ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: וחלם והא סולמא נעיץ בארעא ורישיה מטי עד צית שמיא והא מלאכיא דיי סלקין ונחתין ביה: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והא יקרא דיי מעתד עלוהי ואמר אנא יי אלהיה דאברהם אבוך ואלהיה דיצחק ארעא דאת שכיב עלה לך אתנינה ולבנך: והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: ויהון בנך סגיאין כעפרא דארעא ותתקף למערבא ולמדינחא ולציפונא ולדרומא ויתברכון בדילך כל זרעית ארעא ובבנך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:

והא מימרי בסעדך ואטרנך בכל אתר דתהך ואתיבינך לארעא הדא ארי לא אשבקינך עד דאעביד ית דמליליתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ואתער יעקב משנתיה ואמר בקושטא אית יקרא דיי שרי באתרא הדין ואנא לא הויתי ידע: ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ודחיל ואמר מה דחיל אתרא הדין לית דין אתר הדיוט אלהין אתר דרעוא ביה מן קדם יי ודין תרע שמיא: וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ואקדים יעקב בצפרא ונסיב ית אבנא דשוי איסדוהי ושוי יתה קמא וארק משחא על רישה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה: וקרא ית שמא דאתרא ההוא בית אל ובר כן לוז שמא דקרתא בקדמיתא: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: וקיים יעקב קים למימר אם יהי מימרא דיי בסעדי ויטרנני באורחא הדא דאנא אזיל ויתן לי לחם למיכל וכסו למלבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: ואתוב בשלם לבית אבא ויהי מימרא דיי לי לאלה:

[illegible]

[illegible]

[...] לי לאלהא והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר
אעשרנו לך ואבנא הדא דשויתי קמא
תהי דאתי פלח עלה קדם יי וכל דתתין לי חד
[...] אפרשיניה קדמך וישא יעקב
רגליו [...] ארצה בני קדם ונטל יעקב רגלוהי
ואזל [לארע] בני מדינחא וירא והנה באר
[בשדה] והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים
[עליה] כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים
והאבן גדלה על פי הבאר וחזא והא בירא
בחקלא והא תמן תלתא עדרין דען רביעין
עלה ארי מן בירא ההיא משקן עדריא
ואבנא רבתא על פומא דבירא ונאספו
שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל
פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר למקמה ומתכנשין
תמן כל עדריא ומגנדרין ית אבנא מעל
פומא דבירא ומשקן ית ענא ומתיבין
ית אבנא על פומא דבירא ~~ומשקן ענא~~
ומתיבין ית אבנא על פומא דבירא
לאתרה ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם
ויאמרו מחרן אנחנו ואמר להון יעקב
אחי מנן אתון ואמרו מחרן אנחנא ויאמר
להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו
ידענו ואמר להון הידעתון ית לבן בר
נחור ואמרו ידענא ויאמר להם השלום
לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה
עם הצאן ואמר להון השלם ליה ואמרו שלם

והא רחל ברתיה אתיא עם ענא ויאמר
הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעו ואמר הא עוד
יומא סגי לא עידן למכנש בעיר אשקו
ענא ואיזילו רעו ויאמרו לא נוכל עד
אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקינו הצאן ואמרו
לא ניכול עד דיתכנשון כל עדריא ויגרון
ית אבנא מעל פומא דבירא ונשקי ענא
עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
אשר לאביה כי רעה היא עד דהוא ממליל
עמהון ורחל אתת עם ענא דלאבוהא
ארי רעיתא היא ויהי כאשר ראה יעקב
את רחל בת לבן אחי אמו ואת
צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את
האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן
אחי אמו והוה כד חזא יעקב ית רחל
בת לבן אחוהא דאמיה וית ענא דלבן
אחוהא דאמיה וקריב יעקב וגנדר ית
אבנא מעל פומא דבירא ואשקי ית
ענא דלבן אחוהא דאמיה וישק יעקב
לרחל וישא את קלו ויבך ויגד יעקב
לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה
הוא ותרץ ותגד לאביה [...] יעקב
[...] ארי בר אחת אבוהא הוא וארי בר
[רבקה] הוא ורהטת וחויאת לאבוהא ויהי
כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ

[illegible]

ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר
ללבן את כל הדברים האלה׃ והוה כד שמע
לבן ית שמע יעקב בר אחתיה ורהט
לקדמותיה וגפיף ליה ונשיק ליה ואעליה
לביתיה ואשתעי ללבן ית כל פתגמיא
האלין׃ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי
אתה וישב עמו חדש ימים׃ ואמר ליה לבן
ברם גרמי ובשרי את ויתיב עמיה ירח
יומין׃ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃
ואמר לבן ליעקב הבדיל דאחי את ותפלחנני
מגן חוי לי מא אגרך׃ וללבן שתי בנות שם
הגדלה לאה ושם הקטנה רחל׃ וללבן
תרתין בנן שום רבתא לאה ושום זעירתא
רחל׃ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת
תאר ויפת מראה׃ ועיני לאה יאין ורחל
הות שפירא בריוא ויאה בחזוא׃ ויאהב
יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע
שנים ברחל בתך הקטנה׃ ורחים יעקב
ית רחל ואמר אפלחנך שבע שנין ברחל
ברתך זעירתא׃ ויאמר לבן טוב תתי אתה
לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃
ואמר לבן טב דאתן יתה לך מדאתן יתה
לגבר אחרן תיב עמי׃ ויעבד יעקב ברחל
שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה׃ ופלח יעקב ברחל
שבע שנין והוו בעינוהי כיומין
קלילין דרחים יתה׃ ויאמר יעקב אל

לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה׃ ואמר יעקב ללבן הב ית אתתי ארי
שלימו יומי פולחני ואיעול לותה׃ ויאסף
לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃
וכנש לבן ית כל אנשי אתרא ועבד
משתיא׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו
ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ והוה ברמשא
ודבר ית לאה ברתיה ואעיל יתה לותיה ועל
לותה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה׃ ויהב לבן לה ית זלפה אמתיה
ללאה ברתיה לאמהו׃ ויהי בבקר והנה
היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית
לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃
והוה בצפרא והא היא לאה ואמר ללבן
מא דא עבדת לי הלא ברחל פלחית
עמך ולמא שקרת בי׃ ויאמר לבן לא יעשה
כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃
ואמר לבן לא מתעביד כין באתרנא
למיתן זעירתא קדם רבתא׃ מלא שבע
זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃
אשלים שבועתא דדא ונתין לך אף
ית דא בפולחנא דתפלח עמי עוד שבע
שנין אוחרנין׃ ויעש יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃
ועבד יעקב כין ואשלים שבועתא
דדא ויהב ליה ית רחל ברתיה ליה לאיתו׃
ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו׃

לה לשפחה ויתן לבן לרחל ברתיה ית בלהה
אמתיה לה לאמה ויבא גם אל רחל ויאהב
גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע
שנים אחרות ועאל אף לות רחל ורחים אף
ית רחל מלאה ופלח עמיה עוד שבע
שנין אוחרנין וירא יהוה כי שנואה לאה
ויפתח את רחמה ורחל עקרה וגלי קדם יי
ארי שניאה לאה ויהב לה עדוי ורחל
עקרא ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי ועדיאת לאה וילידת
ברא וקרת שמיה ראובן ארי אמרת
ארי גלי קדם יי עולבני ארי כען ירחמנני
[illegible] עוד ותלד בן ותאמר כי
שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם
את זה [illegible] שמעון [illegible]
[illegible]

ותרא רחל כי [illegible]
רחל באחתה [illegible]
בנים ואם אין [illegible]
ארי לא ילידת ליעקב [illegible]
באחתה [illegible]
לא [illegible]
ויאמר [illegible]
[illegible]
יעקב [illegible]
[illegible]
ויהב לה ית בלהה [illegible]
[illegible]

Gen.
XXX 8.

ודעיץ ית חוטריא דקליף ברטיא
בבית שקיא דמיא אתר דאתין ענא ל
משתי לקבלהון דענא ומתיחמן במיתיהון
למשתי. ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן
עקדים נקדים וטלאים. ואתיחמא ענא לחוטריא
וילידא ענא רגולין נמורין וקרוחין. והכשבים
הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום
בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם
על צאן לבן. ואמריא אפריש יעקב ויהב בריש
ענא כל רגול וכל שחום בענא דלבן ושוי
ליה עדרין בלחודוהי ולא ערבינון עם ענא
דלבן. והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם
יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות. והוי בכל עידן דמתיחמן
ענא בכירתא ושוי יעקב ית חוטריא לעיני
ענא ברטיא לאתחמותהון בחוטריא. ובהעטיף
הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים
ליעקב. ובלקישות ענא לא משוי והוין לקישיא
ללבן ובכיריא ליעקב. ויפרץ האיש מאד
מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים
וגמלים וחמרים. ותקיף גברא לחדא לחדא
והוו ליה ען סגיאן ואמהן ועבדין וגמלין
וחמרין. וישמע את דברי בני לבן לאמר
לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבד הזה. ושמע ית
פתגמי בני לבן דאמרין נסיב יעקב ית כל
דלאבונא ומדלאבונא קנא ית כל נכסיא האלין

וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום. וחזא יעקב ית אפי לבן והא ליתוהי
ליתנון עמיה כמאתמלי ומדקמוהי. ויאמר
יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
ואהיה עמך. ואמר יי ליעקב תוב ל
ארע אבהתך ולילדותך ויהי מימרי בסעדך
וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
אל צאנו. ושלח יעקב וקרא לרחל וללאה
לחקלא לות ענה. ויאמר להן ראה אנכי את
פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי
אבי היה עמדי. ואמר להין חזי אנא ית
אפי אבוכין ארי ליתנון עמי כמאתמלי
ומדקמוהי ואלהא דאבא הוה בסעדי
ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן
ואתין ידעתין ארי בכל חילי פלחית ית אבוכין
ואביכן התל בי והחלף את משכרתי
עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי
ואבוכין שקר בי ושני ית אגרי עסר זמנין
ולא שבקיה יי לאבאשא עמי. אם כה
יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן עקדים. אם כדין הוה אמר
נמורין יהי אגרך וילידן כל ענא
נמורין ואם כדין הוה אמר רגולין יהי אגרך וילידן כל ענא
רגולין. ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן
לי. ואפריש יי ית גיתי דאבוכון ויהב
לי. ויהי בעת יחם הצאן ואשא

מלאך האלהים ח̇ וסימנה ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב
בעבריך ... ונתמלכה ... וכל נביאים וכתובים כוותמט̇

ויקם יעקב וישא ... ותגנב רחל ... ואשלחך בשמחה ...

בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים ויזקפית עיני וחזית בחלמא והא תישיא דסלקין על ענא רגולין נמורין ופציחין ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני ואמר לי מלאכא דייי בחלמא יעקב ואמרית האנא ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך ואמר זקוף כען עינך וחזי כל תישיא דסלקין על ענא רגולין נמורין ופציחין ארי גלי קדמי ית כל דלבן עביד לך אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך אנא אלהא דאתגליתי עלך בבית אל דרביתא תמן קמא ודקיימתא קדמי תמן קיים כען קום פוק מן ארעא הדא ותוב לארע ילדותך ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו ואתיבת רחל ולאה ואמרא ליה העוד לנא חולק ואחסנא בבית אבונא הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו הלא נוכראין אתחשיבנא ליה ארי זבננא ואכל אף מיכל ית כספנא כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה ארי כל עותרא

דאפריש ייי מאבונא דילנא הוא ודבננא וכען כל דאמר ייי לך עביד ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים וקם יעקב ונטל ית בנוהי וית נשוהי על גמליא וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען ודבר ית כל גיתוהי וית כל קניניה דקנא גיתוהי וקנייניה דקנא בפדן דארם למיתי לות יצחק אבוהי לארעא דכנען ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה ולבן אזל למיגז עניה ונסיבת רחל ית צלמניא דלאבוהא ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא וכסי יעקב מן לבן ארמאה על דלא חוי ליה ארי אזיל הוא ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד ואזל הוא וכל דליה וקם ועבר ית פרת ושוי ית אפוהי לטורא דגלעד ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב ואתחוה ללבן ביומא תליתאה ארי אזל יעקב ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד ודבר ית אחוהי עמיה ורדף בתרוהי מהלך שבעה יומין ואדביק יתיה בטורא דגלעד ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע ואתא

מימר מן קדם יי לות לבן ארמאה בחלמא
דליליא ואמר ליה אסתמר לך דלמא תמליל
עם יעקב מטב עד ביש וישג לבן את יעקב
ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את
אחיו בהר הגלעד ואדביק לבן ית יעקב ויעקב
פרסיה למשכניה בטורא ולבן אשרי
ית אחוהי בטורא דגלעד ויאמר לבן ליעקב
מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי
כשביות חרב ואמר לבן ליעקב מא עבדתא
וכסיתא מני ודברתא ית בנתי כשביות חרבא
למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת
לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור
למא טמרתא למיזל וכסיתא מני ולא חויתא
לי ושלחתך פון בחדוא ובתושבחן בתופין
ובכנרין ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי
עתה הסכלת עשו ולא שבקתני לנשקא
לבני ולבנתי כען אסכילתא למעבד יש
לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם
אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם
יעקב מטוב עד רע אית חילא בידי למעבד
עמכון בישא ואלהא דאבוכון ברמשא
אמר לי למימר אסתמר לך דלמא תמליל
עם יעקב מטב עד ביש ועתה הלך הלכת
כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת
את אלהי וכען מיזל אזלתא ארי מחמדא
חמידתא לבית אבוך למא נסיבתא ית דחלתי
ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי

פן תגזל את בנותיך מעמי ואתיב יעקב
ואמר ללבן ארי דחילית ארי אמרית דלמא
תנוס ית בנתך מני עם אשר תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך
ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם עם דתשכח
ית דחלתך לא יתקיים קדם אחנא אשתמודע
לך מא דעמי וסב לך ולא ידע יעקב ארי רחל
נסיבתנון ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה
ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל
לאה ויבא באהל רחל ועל לבן במשכנא
דיעקב ובמשכנא דלאה ובמשכנא דרחל
ובמשכנא דתרתין לחינתא ולא אשכח
ונפק ממשכנא דלאה ועל במשכנא דרחל
ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר
הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל
האהל ולא מצא ורחל נסיבת ית צלמניא
ושויתנון בעביטא דגמלא ויתבת עליהון
ופשפש לבן ית כל משכנא ולא אשכח
ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי
לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא את התרפים ואמרת
לאבוהא לא יתקף בעיני רבוני ארי לא
איכול למקם מן קדמך ארי אורח נשין לי
ובלש ולא אשכח ית צלמניא ויחר ליעקב
וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה
פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי ותקיף
ליעקב ונצא עם לבן ואתיב יעקב ואמר

[illegible]

ללבן מא חובי מא סורחני ארי רדפתא בתרי
כי משש את כל כלי מה מצאת מכל כלי
ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין
שנינו ארי פשפשתא ית כל מני מא אשכחתא
מכל מני ביתך שוי הכא קדם אחי ואחך
ויוכחון בין תרוינא זה עשרים שנה אנכי
עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך
לא אכלתי דנן עסרין שנין אנא עימך
רחלך ועיזך לא אתכילו ודכרי ענך לא
אכלית טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה
מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה
דתביר לא איתיתי לך דהות שגיא מנינא
מני את בעי לה נטרית ביממא ונטרית
בליליא הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה
ותדד שנתי מעיני הויתי ביממא אכלני
שרבא וגלידא נחת עלי בליליא ונדת שנתי
מעיני זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך
ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת
מנים דנן לי עסרין שנין בביתך פלחתך
ארבע עסרי שנין בתרתין בנתך ושית שנין
בענך ואשניתא ית אגרי עסר זמנין לולי
אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת
יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש אילו
לוי אלהיה דאבא אלהיה דאברהם
ודדחיל ליה יצחק ארי כען ריקן שלחתני

ית עמלי וית ליאות ידי גלי קדם יי ואוכח ברמשא
ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי
והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה
ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום
או לבניהן אשר ילדו ואתיב לבן ואמר
ליעקב בנתא בנתי ובניא בני ועאנא עני וכל
דאת חזי דילי הוא ולבנתי מא אעביד
לאלין יומא או לבניהון דילידא ועתה
לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
ביני ובינך וכען איתא נגזר קים אנא
ואת ויהי לסהיד בינא ובינך ויקח יעקב
אבן וירימה מצבה ונסיב יעקב אבנא וזקפה
קמא ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים
ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל
ואמר יעקב לאחוהי לקוטו אבנין ונסיבו
אבנין ועבדו דגורא ואכלו תמן על דגורא
ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא
לו גלעד וקרא ליה לבן יגר סהדותא ויע
קרא ליה גלעד ויאמר לבן הגל הזה עד
ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד
ואמר לבן דגורא הדין סהיד בינא ובינך
יומא על כין קרא שמיה גלעד והמצפה אשר
אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש
מרעהו וסכותא דאמר יסך יי
בינא ובינך ארי נתכסי גבר מחבריה אם
תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי
אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך

שנינו ג וסימנ׳ וויוכיחו [illegible] ואת ירדן [illegible] בתו וחד בנבי׳ וחד בכתו׳ [illegible]
[illegible] מה תריבון מה [illegible] מה [illegible] ג בו [illegible]

אם תעני ית בנתי ואם תסב נשין על בנתי לית
אנש עמנא חזי סהדא ה׳ סהיד בינא ובינך
ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה
אשר יריתי ביני ובינך ואמר לבן ליעקב הא
רגורא הדין והא קמתא דאקימית בינא
ובינך עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני
לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא
תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת
לרעה סהיד רגורא הדין וסהדא קמתא
אם אנא לא איעבר לותך ית רגורא הדין
ואם את לא תעיבר לותי ית רגורא הדין וית
קמתא הדא לבישו אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק אלהיה דאברהם
ואלהי נחור ידינון בינא אלהא דאבוהון וק
קיים יעקב בדחיל ליה אבוהי יצחק ויזבח
יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם
ויאכלו לחם וילינו בהר ונכס יעקב נכסתא
בטורא וקרא לאחוהי למיכל לחמא ואכלו
לחמא ובתו בטורא וישכם לבן בבקר
וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקמו ואקדים לבן בצפרא
ונשיק לבנוהי ולבנתיה ובריך יתהון ואזל ותב
לבן לאתריה ויעקב הלך לדרכו ויפגעו
בו מלאכי אלהים ויעקב אזל לאורחיה וערעו
ביה מלאכיא דה׳ ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא

מחנים ואמר יעקב כד חזנון משרי מן קד
ייי הוא וקרא שמיה דאתרא ההוא מחנים

קמח פיסן חלקי סימן

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
ארצה שעיר שדה אדום ושלח יעקב
אזגדין קדמוהי לות עשו אחוהי לארע
דשעיר לחקל אדום ויצו אתם לאמר
כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה ופקיד
יתהון למימר כדין תימרון לריבוני לעשו
כדנן אמר עבדך יעקב עם לבן דרית
ואוחרית עד כען ויהי לי שור וחמור צאן
ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני
למצא חן בעיניך והוו לי תורין וחמרין
ען ועבדין ואמהן ושלחית לחואה
לריבוני לאשכחא רחמין בעינך וישבו
המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך
וארבע מאות איש עמו ותבו אזגדיא
לות יעקב למימר אתינא לות אחוך לות
עשו ואף אתי לקדמותך וארבע מאה
גברא עמיה ויירא יעקב מאד ויצר
לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן
ואת הבקר והגמלים לשני מחנות
ודחיל יעקב לחדא ועקת ליה ופלג
ית עמא דעמיה וית ענא וית תורי
וגמליא לתרתין משרין

יָבוֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה
הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה ואמר אם ייתי
עשו למשריתא חדא וימחינה ותהי
משריתא דתשתאר לשיזבא וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק
יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ
וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ ואמר יעקב אלהיה דאבא
אברהם ואלהיה דאבא יצחק יי דאמר לי תוב
לארעך ולילדותך ואוטיב עמך קָטֹנְתִּי
מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת זעירן
זכותי מכל חסדין ומכל טבון דעבדת
עם עבדך ארי יחידי עברית ית ירדנא
הדין וכען הויתי לתרתין משרין הַצִּילֵנִי
נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ
פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים שיזבני כען
מידא דאחי מידא דעשו ארי דחיל אנא
מניה דלמא ייתי וימחינני אמא על בניא
וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי
אֶת זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב
ואת אמרת אוטבא אוטיב עמך ואשוי
ית בנך סגיאין כחלא דימא דלא יתמנון
מסגי וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא
בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו ובת תמן בליליא
ההוא ונסיב מן דאתא בידיה תקרובתא
לעשו אחוהי עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים

עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים
עזי מאתן ותישי עסרין רחלי מאתן
ודכרי עסרין גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים
פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים
וַעְיָרִם עֲשָׂרָה גמלי מינקתא ובניהון תלתין
תורתא ארבעין ותורי עסרה אתני עסרין
ועילי עסרא וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר
לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ
בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר ויהב ביד עבדוהי עדרא
עדרא בלחודוהי ואמר לעבדוהי עיברו
קדמי ורווחא תשוון בין עדרא ובין עדרא
וַיְצַו אֶת הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאֵלְךָ
לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ
ופקיד ית קדמאה למימר ארי יערעינך
אחי וישאלינך למימר דמן את ולאן את אזיל
ודמן אלין דקדמך וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה
הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ
ותימר דעבדך דיעקב תקרובתא היא דמשלחא
לריבוני לעשו והא אף הוא אתי בתרנא וַיְצַו
גַּם אֶת הַשֵּׁנִי גַּם אֶת הַשְּׁלִישִׁי גַּם אֶת כָּל הַהֹלְכִים
אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן
אֶל עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ ופקיד אף ית תנינאה
אף ית תליתאה אף ית כל דאזלין בתר עדריא
למימר כפתגמא הדין תמללון עם עשו כד
תשכחון יתיה וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב
אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת
לְפָנָי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי

ותימרון אף הא עבדך יעקב אתי בתרנא
ארי אמר אנחיניה לרוגזיה בתקרובתא
דאזלא קדמי ובתר כין אחזי אפוהי מאים
יסב אפי ותעבר המנחה על פניו והוא לן
בלילה ההוא במחנה ועברת תקרובתא
על אפוהי והוא בת בליליא ההוא במשריתא
ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת
שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר
את מעבר יבק וקם בליליא הוא ודבר ית
תרתין נשוהי וית תרתין לחינתוהי וית חד
עסר בנוהי ועבר ית מעבר יובקא ויקחם
ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו ודבר
ודברינון ואעברינון ית נחלא ואעבר ית
דליה ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד
עלות השחר ואשתאר יעקב בלחודוהי
ואשתדל גברא עמיה עד דסליק צפרא וירא
כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב
בהאבקו עמו וחזא ארי לא יכיל ליה וקריב
בפתי ירכיה וזע פתי ירכא דיעקב באשתדלותיה
עמיה ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
לא אשלחך כי אם ברכתני ואמר שלחני
ארי סליק צפרא ואמר לא אשלחינך אלהין
בריכתני ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב
ואמר ליה מן שמך ואמר יעקב ויאמר
לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל
ואמר לא יעקב יתאמר עוד שמך אלהין

ישראל ארי רב את קדם יוי ועם גבריא ויכלתא
וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר
למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם ושאל
יעקב ואמר חוי כען שמך ואמר למא דנן את
שאיל לשמי ובריך יתיה תמן ויקרא
יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים
פנים אל פנים ותנצל נפשי וקרא יעקב
שמיה דאתרא פניאל ארי חזיתי מלאכא
דיוי אפין באפין ואשתיזבת נפשי ויזרח
לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא
צלע על ירכו ודנח ליה שמשא כד עבר
ית פניאל והוא מטלע על ירכיה על כן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר
על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך
יעקב בגיד הנשה על כן לא אכלין בני
ישראל ית גידא נשיא דעל פתי ירכא עד
יומא הדין ארי קריב בפתי ירכא דיעקב
בגידא נשיא וישא יעקב עיניו וירא והנה
עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות
וזקף יעקב עינוהי וחזא והא עשו אתי
ועמיה ארבע מאה גברא ופליג
על לאה ועל רחל ועל תרתין לחינתא וישם
את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת
לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
אחרנים ושוי ית לחינתא ואת בניהון קדמי
וית לאה ובנהא בתראי וית רחל וית יוסף

בתראין והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו והוא עבר
קדמיהון וסגיד על ארעא שבע זמנין עד מקרביה לות
אחוהי וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל
על צוארו וישקהו ויבכו ורהט עשו לקדמותיה
וגפפיה ונפל על צורויה ונשקיה ובכו וישא
את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך וזקף ית עינוהי וחזא ית
נשיא וית בניא ואמר מן אלין לך ואמר
בניא דחן יי ית עבדך ותגשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין וקריבא לחינתא
אינין ובניהון וסגידא ותגש גם לאה וילדיה
וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו
וקריבת אף לאה ובנהא וסגידו ובתר כין
קריב יוסף ורחל וסגידו ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא
חן בעיני אדני ואמר מאן לך כל משריתא
הדא דערעית ואמר לאשכחא רחמין
בעיני ריבוני ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי
לך אשר לך ואמר עשו אית לי סגי אחי
יהי לך דילך ויאמר יעקב אל נא אם נא
מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי
כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
ותרצני ואמר יעקב בבעו אם כען אשכחית
רחמין בעינך ותקביל תקרובתי מן ידי
ארי על כין חזיתינון לאפך כחזו אפי רברביא

ואתרעיתא לי קח נא את ברכתי אשר הבאת
לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח
קביל כען ית תקרובתי דאיתיאת לך ארי
רחים עלי יי וארי אית לי כולא ואתקיף ביה
וקביל ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך
ואמר ניטול ונהך ואהך לקבלך ויאמר אליו
אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן ואמר
ליה ריבוני ידע ארי ינקיא רכיכין ועאנא ותורי
מינקתא עלי אם אדחוקינון יומא חד וימותון
כל ענא יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה
יעיבר כען ריבוני קדם עבדיה ואנא אדבר
בניח לרגל עבידתא דקדמי ולרגל ינקיא
עד דאיתי לות ריבוני לשעיר ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר
ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני
ואמר עשו אשבוק כען עמך מן עמא
דעמי ואמר למא אשכח רחמין בעיני
רבוני וישב ביום ההוא עשו לדרכו
שעירה ותב ביומא ההוא עשו לאורחיה
לשעיר ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם
המקום סכות ויעקב נטל לסכות ובנא ליה
ביתא ולבעיריה עבד מטלן על כין קרא
שמיה דאתרא סכות

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר
בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את
פני העיר ואתא יעקב שלים לקרתא שכם
דבארעא דכנען במיתוהי מפדן ארם ושרא
לקביל קרתא ויקן את חלקת השדה
אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי
שכם במאה קשיטה וזבן ית אחסנת
חקלא דפרסיה תמן למשכניה מיד בני
חמור אבוהי דשכם במאה חורפן ויצב
שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל
ואקים תמן מדבח ופלח עלוהי קדם אל
אלהא דישראל ותצא
דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ ונפקת דינה בת לאה
דילידת ליעקב למחזי בבנת ארעא וירא
אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה ויענה וחזא
יתה שכם בר חמור חואה רבא דארעא
ודבר יתה ושכיב יתה ועניה ותדבק נפשו
בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר
על לב הנער ואתרעיאת נפשיה בדינה
בת יעקב ורחים ית עולימתא ומליל עם
ליבה דעולימתא ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת
לאשה ואמר שכם לחמור אבוהי
למימר סב לי ית עולימתא הדא לאיתו
ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו

היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד
באם ויעקב שמע ארי סאיב ית דינה ברתיה
ובנוהי הוו עם גיתוהי בחקלא ושתיק יעקב
עד מיתיהון ויצא חמור אבי שכם אל
יעקב לדבר אתו ונפק חמור אבוהי דשכם
לות יעקב למללא עמיה ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם
מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכן לא יעשה ובני יעקב עלו מן
חקלא כד שמעו ואתנסיסו גבריא ותקיף
להון לחדא ארי קלנא עבד בישראל למשכב
ית בת יעקב וכן לא כשר דיתעביד וידבר
חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו לאשה ומליל חמור
עמהון למימר שכם ברי אתרעיאת
נפשיה בברתכון הבו כען יתה ליה לאתו
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת
בנתינו תקחו לכם ואתחתנו בנא בנתכון
תיתנון לנא וית בנתנא תיסבון לכון ואתנו
תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
והאחזו בה ועמנא תתבון וארעא תהי
קדמיכון תיבו ועבידו בה סחורא ואחסינו
בה ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי
אתן ואמר שכם לאבוהא ולאחהא
אשכח רחמין בעיניכון ודתימרון לי
אתין הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה

כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה
אסגו עלי מוהרין ומתנן ואיתן כמא דתימרון
לי והבו ית עולימתא לאתו ויענו בני יעקב
את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו
אשר טמא את דינה אחתם ואתיבו בני
יעקב ית שכם וית חמור אבוהי בחוכמא
ומלילו דסאיב ית דינה אחתהון ויאמרו
אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה
היא לנו ואמרו להון לא ניכול למעבד
פתגמא הדין למתן ית אחתנא לגבר דליה
עורלא ארי חסודא היא לנא אך בזאת
נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל
זכר ברם בדא ניתפס לכון אם תהון
כוותנא למגזר לכון כל דכורא ונתנו את
בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו
אתכם והיינו לעם אחד ונתין ית בנתנא
לכון וית בנתכון נסב לנא ונותיב עמכון
ונהי לעמא חד ואם לא תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את בתנו והלכנו ואם לא
תקבלון מננא למגזר ונדבר ית ברתנא
ונזיל וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני
שכם בן חמור ושפרו פתגמיהון בעיני
חמור ובעיני שכם בר חמור ולא אחר
הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
והוא נכבד מכל בית אביו ולא איחר עו
לימא למעבד פתגמא ארי אתרעי בברת יעקב

והוא יקיר מכל בית אבוהי ויבא חמור
ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר ואתא חמור ושכם בריה
לתרע קרתהון ומלילו עים אנשי קרתהון
למימר האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה
רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו
לנשים ואת בנתינו נתן להם גבריא האלין
שלמין אינון עימנא ויתבון בארע ויעבדון
בה סחורתא וארעא הא פתיות ידין קדמי
קדמיהון ית בנתהון נסב לנא לנשין וית
בנתנא ניתין להון אך בזאת יאתו לנו
האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים ברם
בדא יתפסון לנא גבריא למתב עמנא
למהוי לעמא חד במגזר לנא כל דכורא
כמא דאינון גזירין מקניהם וקנינם וכל
בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו
אתנו גיתיהון וקנינהון וכל בעירהון הלא
דילנא אינון ברם ניתפס להון ויתבון
עמנא וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי
שער עירו וקבילו מן חמור ומן שכם
בריה כל נפקי תרע קרתיה וגזרו כל
דכורא כל נפקי תרע קרתיה ויהי ביום
השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו

ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר והוה ביומא
תליתאה כד תקיפו עליהון כיביהון ונסיבו
תרין בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה גבר
חרביה ועלו על קרתא דיתבא לרוחצן וקטלו
כל דכורא ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי
חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו וית
חמור וית שכם בריה קטלו לפתגם דחרב
ודברו ית דינה מבית שכם ונפקו בני יעקב
באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו
אחותם בני יעק' עלו לחלצא קטיליא ובזו
קרתא דסאיבו אחתהון את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת
אשר בשדה לקחו ית ענהון וית תוריהון וית
חמריהון וית דבקרתא וית דבחקלא בזו ואת
כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו
ואת כל אשר בבית וית נכסיהון וית כל ט
טפלהון שבו ובזו וית כל דבביתא ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
ביושב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי ואמר
יע' לשמעון וללוי עכרתון יתי למיתן דבבו
בינא ובין יתיב ארעא בכנענאה ובפריזאה ואנא
עם דמנין ויתכנשון עלי ויקטלונני ואשתיצי
אנא ואנש ביתי ויאמרו הכזונה יעשה את
אחותנו ואמרו הכנפקת ברא יתעביד
לאחתנא

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל

וישב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך ואמר ייי
ליעקב קום סק לבית אל ותיב תמן ועביד
תמן מדבחא לאלהא דאתגלי לך במערקך מן
קדם עשו אחוך ויאמר יעקב אל ביתו ואל
כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר
בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם
ואמר יעקב לאנש ביתיה ולכל דעמיה
אעדו ית טעות עממיא דביניכון ואידכו
ושנו כסותכון ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי
ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ונקום
ונסק לבית אל ואעביד תמן מדבחא לאלהא
דקביל צלותי ביומא דעקתי והוה מימריה
בסעדי באורחא דאזלית ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם ויהבו ליעק' ית
כל טעות עממיא דבידיהון וית קדשיא
דבאודניהון וטמר יתהון יעקב תחות
בוטמא דעם שכם ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב ונטלו והות
רתיתא מן קדם ייי על עממיא דבקרוי
סחרניהון ולא רדפו בתר בני יעקב ויבא
יעקב לוזה אשר בארץ כנען היא בית
אל הוא וכל העם אשר עמו ואתא יע'

ללוז דבארעא דכנען היא בית אל הוא וכל ע
עמא דעמיה׃ ויבן שם מזבח ויקרא למ
למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים
בברחו מפני אחיו׃ ובנא תמן מדבחא ו
וקרא לאתרא אל בית אל ארי תמן אתגלי
ליה יי במערקיה מן קדם אחוהי׃ ותמת
דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת ל
לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון
בכות׃ ומיתת דבורה מינקתה דרבקה
ואתקברת מלרע לבית אל בשיפולי
מישרא וקרא שמיה מישר בכיתא׃

ויירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אתו׃ ואתגלי יי ליעקב עוד
במיתוהי מפדן דארם ובריך יתיה׃ ויאמר
לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך ע
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל׃ ואמר ליה יי
שמך יעקב לא יתקרי שמך עוד יעקב
אלהין ישראל יהי שמך וקרא ית שמיה
ישראל׃ ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מ
מחלציך יצאו׃ ואמר ליה יי אנא אל
שדי פוש וסגי עם וכנשת שבטין יהון
מנך ומלכין דשלטין בעממיא מינך
יפקון׃ ואת הארץ אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן

את הארץ׃ וית ארעא דיהבית לאברהם וליצ
לך איתנינה ולבנך בתרך איתין ית אר׃ ויעל
מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃ וא
ואסתלק יקרא דיי באתרא דמליל עמיה׃
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן
ואקים יעקב קמתא באתרא דמליל עמיה
קמת אבנא ונסיך עלה נסכין ואריק עלה
משחא׃ ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים בית אל׃ וקרא יעקב
ית שמיה דאתרא דמליל עמיה יי בית אל׃
ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא
אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ ונטלו
מבית אל והוה עוד כרוב ארע למיעל לאפרת
וילידת רחל וקשיאת במילדה׃ ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי
גם זה לך בן׃ והוה בקשיותה במילדה ואמרת
לה חיתא לא תדחלין ארי אף דין ליך בר׃ ויהי
בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני
ואביו קרא לו בנימין׃ והוה במפק נפשה ארי
מיתא וקרת שמיה בר דווי ואבוהי קרא
ליה בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה
הוא בית לחם׃ ומיתת רחל ואתקברת באורח
אפרת היא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה
על קברתה היא מצבת קברת רחל עד
היום׃ ואקים יעקב קמתא על קבורתה היא
קמת קבורתא דרחל עד יומא הדין׃ ויסע

ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר:
ונטל ישראל ופרסה למשכניה מהלאה למגדל
עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל והוה כד שרא ישראל בארעא
ההיא ואזל ראובן ושכיב ית בלהה לחינתא
דאבוהי ושמע ישראל:
ויהיו בני יעקב שנים עשר: והוו בני יעקב
תרי עסר: בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון: בני
לאה בוכריה דיעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
ויששכר וזבלון: בני רחל יוסף ובנימן: בני
רחל יוסף ובנימן: ובני בלהה שפחת רחל
דן ונפתלי: ובני בלהה אמתא דרחל דן
ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר
אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם:
ובני זלפה אמתא דלאה גד ואשר אלין
בני יעקב דאתילידו ליה בפדן דארם: ויבא
יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע
היא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק:
ואתא יעקב לות יצחק אבוהי לממרא קרית
ארבע היא חברון דדר תמן אברהם ויצחק:
ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה:
והוו יומי יצחק מאה ותמנן שנין: ויגוע
יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע
ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואתנגיד
יצחק ומית ואתכניש לעמיה סיב ושבע

יומין וקברו יתיה עשו ויעקב בנוהי:

ואלה תלדות עשו הוא אדום: ואלין תולדת
עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות
כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון החוי: עשו נסיב ית נשוהי
מבנת כנען ית עדה בת אילון חיתאה וית
אהליבמה בת ענה בת צבעון חיואה: ואת
בשמת בת ישמעאל אחות נביות: וית בשמת
בת ישמעאל אחתיה דנביות: ותלד עדה
לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל:
וילידת עדה לעשו ית אליפז ובשמת ילידת
ית רעואל: ואהליבמה ילדה את יעיש ואת
יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו
בארץ כנען: ואהליבמה ילידת ית יעוש וית
יעלם וית קרח אלין בני עשו דאתילידו ליה
בארעא דכנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת
כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: ודבר עשו ית
נשוהי וית בנוהי וית בנתיה וית כל נפשת ביתיה
וית גיתוהי וית בעיריה וית כל קנינה דקנא
בארעא דכנען ואזל לארעא אוחרי מן קדם יעקב
אחוהי: כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא
יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם:
ארי הוה קנינהון סגי מלמתב כחדא ולא יכילת
ארעא תותבותהון לסוברא יתהון מן קדם גיתיהון

וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ויתיב
עשו בטורא דסעיר עשו הוא אדום ואלה
תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר ואלין
תולדת עשו אבוהון דאדומאי בטורא דשעיר
אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו
רעואל בן בשמת אשת עשו אלין שמהת
בני עשו אליפז בר עדה איתת עשו רעואל
בר בשמת איתת עשו ויהיו בני אליפז תימן
אומר צפו וגעתם וקנז והוו בני אליפז תימן
אומר צפו וגעתם וקנז ותמנע היתה פילגש
לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה
בני עדה אשת עשו ותמנע הות לחינתא ל
לאליפז בר עשו וילידת לאליפז ית עמלק
אלין בני עדה איתת עשו ואלה בני רעואל
נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו ואלין בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה
אלין הוו בני בשמת איתת עשו ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח
ואלין הוו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון
איתת עשו וילידת לעשו ית יעוש וית יעלם
וית קרח אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור
עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף
קנז אלין רבני בני עשו בני אליפז בוכרא
דעשו רבא תימן רבא אומר רבא צפו רבא
קנז אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה

אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני
עדה רבא קרח רבא געתם רבא עמלק אלין
רבני אליפז בארעא דאדום אלין בני עדה
ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף
זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי
רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת
עשו ואלין בני רעואל בר עשו רבא נחת
רבא זרח רבא שמה רבא מזה אלין רבני רעואל
בארעא דאדום אלין בני בשמת איתת עשו
ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש
אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה
בת ענה אשת עשו ואלין בני אהליבמה
איתת עשו רבא יעוש רבא יעלם רבא קרח אלין
רבני אהליבמה בת ענה איתת עשו
אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום
אלין בני עשו ואלין רבניהון הוא אדום
אלה בני שעיר החרי ישבי
הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה אלין בני
שעיר חוראי יתבי ארעא לוטן ושובל וצבעון
וענה ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי
בני שעיר בארץ אדום ודישון ואצר
ודישן אלין רבני חוראי בני שעיר בארעא
דאדום ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות
לוטן תמנע והוו בני לוטן חרי והימם ואחתיה
דלוטן תמנע ואלה בני שובל עלון ומנחת
ועיבל שפו ואונם ואלין בני שובל עלון ומנחת
ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון ואיה

וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר
ברעתו את החמרים לצבעון אביו ואלין בני
צבעון ואיה וענה הוא ענה דאשכח ית גבריא
במדברא כד הוה רעי ית חמריא לצבעון
אבוהי ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת
ענה ואלין בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה
ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן
ואלין בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן
אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן אלין בני אצר
בלהן וזעון ועקן אלה בני דישן עוץ וארן
אלין בני דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי
אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה
אלין רברבי חוראי רבא לוטן רבא שובל רבא
צבעון רבא ענה אלוף דשן אלוף אצר אלוף
דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ
שעיר רבא דישן רבא אצר רבא דישן אלין
רברבי חוראי לרבנהון בארעא דשעיר

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל ואלין מלכיא דמלכו
בארעא דאדום קדם דימלוך מלכא לבני ישראל
וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה
ומלך באדום בלע בר בעור ושום קרתיה דנהבה
וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה
ומית בלע ומלך תחותוהי יובב בר זרח מבצרה
וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני
ומית יובב ומלך תחותוהי חושם מארע דרומא

וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה
את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית ומית
חשם ומלך תחותוהי הדד בר בדד דקטיל
ית מדינאי בחקלי מואב ושום קרתיה עוית
וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה
ומית הדד ומלך תחותוהי שמלה ממשרקה
וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר
ומית שמלה ומלך תחותוהי שאול מרחבות
דעל פרת וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן
בן עכבור ומית שאול ומלך תחותוהי בעל חנן
בר עכבור וימת בעל חנן בן עכבור וימלך
תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב ומית בעל חנן בר
עכבור ומלך תחותוהי הדר ושום קרתיה פעו
ושום איתתיה מהיטבאל בת מטריד בת מצרף
דהבא ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם
למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה
אלוף יתת ואלין שמהת רברבי עשו לזרע
יתהון לאתריהון בשמהתהון רבא תמנע
רבא עלוה רבא יתת אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן רבא אהליבמה רבא אלה
רבא פינן אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר
רבא קנז רבא תימן רבא מבצר אלוף מג
מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום ל
למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי
אדום רבא מגדיאל רבא עירם אלין רברבי
אדום למותבניהון בארע אחסנתהון הוא

עשו אבוהון דאדומאי

[illegible]

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען
ויתיב יעקב בארע תותבות אבוהי בארעא דכנען
אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה
היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני
בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את
דבתם רעה אל אביהם אלין תולדת יעקב יוסף
בר שבע עסרי שנין הוה רעי עם אחוהי בענא
והוא רבי עם בני בלהה ועם בני זלפה נשי
אבוהי ואיתי יוסף ית טבהון ביש לאבוהון
וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו כתנת פסים וישראל רחים
ית יוסף מכל בנוהי ארי בר סיבתין הוא
ליה ועבד ליה כיתונא דפסי ויראו אחיו כי אתו
אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם וחזו אחוהי ארי יתיה רחים
אבוהון מכל אחוהי וסנו יתיה ולא צבן למללא
עמיה שלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו
ויוספו עוד שנא אתו וחלם יוסף חלמא וחוי
לאחוהי ואוסיפו עוד סנו יתיה ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי ואמר להון
שמעו כען חלמא הדין דחלימית והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה
אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם
ותשתחוין לאלמתי והא אנחנא מאסרין
איסרין בגו חקלא והא קמת איסרתי ואף

אזדקיפת והא מסתחרן איסרתכון וסגדן
לאיסרתי ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא
אתו על חלמתיו ועל דבריו ואמרו ליה אחוהי
המלכא את מדמי למלך עלנא או שולטא
את סביר למשלט בנא ואוסיפו עוד סנו
יתיה על חלמוהי ועל פתגמוהי ויחלם עוד
חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה
חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי וחלם
עוד חלמא אוחרנא ואשתעי יתיה לאחוהי
ואמר הא חלימית חלמא עוד והא שמשא
וסיהרא וחד עסר כוכביא סגדין לי ויספר
אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו
מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני
ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה ואשתעי
לאבוהי ולאחוהי ונזף ביה אבוהי ואמר ליה
מא חלמא הדין דחלמתא המיתא ניתי אנא ואמך
ואחך למסגד לך על ארעא ויקנאו בו
אחיו ואביו שמר את הדבר וקניאו ביה
אחוהי ואבוהי נטר ית פתגמא וילכו אחיו לרעות
את צאן אביהם בשכם ואזלו אחוהי למרעי
ית ענא דאבוהון בשכם ויאמר ישראל
אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ואמר
ישראל ליוסף הלא אחך רען בשכם איתא
ואשלחינך לותהון ואמר ליה האנא

לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום
הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה ואמר ליה איזיל כען חזי ית
שלם אחך וית שלם ענא ואתיבני פתגמא
ושלחיה ממישר חברון ואתא לשכם וימ
צאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש ואשכחיה גברא
והא טעי בחקלא ושאליה גברא למימר
מא את בעי ויאמר את אחי אנכי מבקש
הגידה נא לי איפה הם רעים ואמר ית אחי
אנא בעי חוי כען לי אן אנון רען ויאמר
האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן
ואמר גברא נטלו מכא ארי שמעית דאמרין
נזיל לדותין ואזל יוסף בתר אחוהי ואשכחינון
בדותן ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
אליהם ויתנכלו אתו להמיתו וחזו יתיה מרחיק
ועד לא קריב לותהון וחשיבו עלוהי לקטליה
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הלזה בא ואמרו גבר לאחוהי הא מרי חלמיא
דיכי אתי ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו
באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו וכען איתו ונקטליניה
ונרמיניה בחד מגוביא ונימר חיתא בישתא
אכלתיה ונחזי מא יהון חלמוהי וישמע
ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש
ושמע ראובן ושזביה מידהון ואמר לא
נקטליניה נפש ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו

דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו ואמר להון ראובן לא
תישדון דמא רמו יתיה לגובא הדין דבמדברא
וידא לא תושטון ביה בדיל לשיזבא יתיה מידהון
לאתבותיה לות אבוהי ויהי כאשר בא יוסף
אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את
כתנת הפסים אשר עליו והוה כד אתא יוסף
לות אחוהי ואשלחו ית יוסף ית כיתוניה ית
כיתונא דפסי דעלוהי ויקחהו וישלכו אתו
הברה והבור רק אין בו מים ונסבוהי ורמו
יתיה לגובא וגובא ריקן לית ביה מיא וישבו
לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים
נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה
ואסחרו למיכל לחמא וזקפו עיניהון וחזו והא שיירת ערבאי
אתיא מגלעד וגמליהון טעינין שעוה וקטף
ולטום אזלין לאחתא למצרים ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו ואמר יהודה לאחוהי מא
ממון יהי לנא ארי נקטול ית אחונא ונכסי
על דמיה לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו
אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו
אחיו איתו ונזבניניה לערבאי וידנא לא
תהי ביה ארי אחונא בסרנא הוא וקבילו
אחוהי ויעברו אנשים מדינים סחרים
וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וי
מכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף

ויביאו את יוסף מצרימה: ועברו גברי מ
דינאי תגרי ונגדו ואסיקו ית יוסף מן גובא
וזבינו ית יוסף לערבאי בעסרין כסף ואיתיו
ית יוסף למצרים: וישב ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: ותב
ראובן לגובא והא לית יוסף בגובא ובזע ית
לבושוהי: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו
ואני אנה אני בא: ותב לות אחוהי ואמר
עולימא ליתוהי ואנא לאן אנא אתי: ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו
את הכתנת בדם: ונסיבו ית כיתונא דיוסף
ונכסו צפירא בר עזי וטבלו ית כיתונא
בדמא: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו
אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא
הכתנת בנך היא אם לא: ושלחו ית כיתונא
דפסי ואיתיו לות אבוהון ואמרו דא אשכחנא
אשתמודע כען הכיתונא דברך היא אם
לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף: ואשתמודעה
ואמר כיתונא דברי חיתא בישתא אכלתיה
קטלא קטיל יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים:
ובזע יעקב לבושוהי ואסר סקא על חרצוהי
ואתאבל על בריה יומין סגיאין: ויקמו כל
בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו:
וקמו כל בנוהי וכל בנתיה לנחמותיה וסריב
לקבלא תנחומין ואמר ארי איחות לות

ברי כד אבילנא לשאול ובכא יתיה אבוהי:
והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים: ומדינאי זבינו
יתיה למצרים לפוטיפר רבא דפרעה רב
קטוליא:
37 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: והוה
בעדנא ההוא ונחת יהודה מלות אחוהי
וסטא עד גברא עדולמאה ושמיה חירה:
וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו
שוע ויקחה ויבא אליה: וחזא תמן יהודה
בת גבר תגר ושמיה שוע ונסבה ועל
לותה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער:
ועדיאת וילידת בר וקרא ית שמיה ער:
ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן:
ועדיאת עוד וילידת בר וקרת ית שמיה
אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו
שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ואוסיפת
עוד וילידת בר וקרת ית שמיה שלה
בכזיב כד ילידת יתיה: ויקח יהודה אשה
לער בכורו ושמה תמר: ונסיב יהודה
איתתא לער בוכריה ושמה תמר: ויהי ער
בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו
יהוה: והוה ער בוכריה דיהודה ביש קדם
יי ואמיתיה יי: ויאמר יהודה לאונן בא אל
אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך:
ואמר יהודה לאונן עול לות איתת אחוך
ויבם יתה ואקים זרעא לאחוך: וידע

ואונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל
אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע
לאחיו. וידע אונן ארי לא על שמיה מתקרו
זרעא והוי כד עליל לות איתת אחוהי ומחבל
אורחיה על ארעא בדיל דלא לקיימא זרעא
לאחוהי. וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת
גם אתו. ובאיש קדם יי דעבד ואמית אף יתיה.
ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה
בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות
גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית א
אביה. ואמר יהודה לתמר כלתיה תיבי
ארמלא בית אבוייך עד דירבי שלה ברי
ארי אמר דלמא ימות אף הוא כאחוהי
ואזלת תמר ויתיבת בית אבוהא. וירבו
הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וי
וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה
רעהו העדלמי תמנתה. וסגיאו יומיא
ומיתת בת שוע איתת יהודה ואתנחם
יהודה וסליק על גזזי ענה הוא וחירה רחמיה
עדולמאה לתמנת. ויגד לתמר לאמר
הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו. ואתחוה
לתמר למימר הא חמויך סליק לתמנת
למגז עניה. ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
שלה והוא לא נתנה לו לאשה. ואעדיאת
לבושי ארמלותה מינה ואתכסיאת בעיפא

ואתקנת ויתיבת בפרשות עינין ד
אורח תמנת ארי חזת ארי רבא שלה והיא
לא אתיהיבת ליה לאיתו. ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה. וחזה יהודה
וחשבה כנפקת ברא ארי כסיאת אפהא.
ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה
תתן לי כי תבוא אלי. וסטא לותה לאורחא
ואמר הבי כען איעול לותיך ארי לא ידע
ארי כלתיה היא ואמרת מה תתין לי ארי
תיעול לותי. ויאמר אנכי אשלח גדי עזים
מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד
שלחך. ואמר אנא אשדר גדי בר עיזי
מן ענא ואמרת אם תתין משכונא עד
דתשלח. ויאמר מה הערבון אשר אתן
לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר
בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו. ואמר מה
משכונא דאתין ליך ואמרת עזקתך
ושושיפך וחוטרך דבידך ויהב לה ועל
לותה ועדיאת ליה. ותקם ותלך ותסר צע
צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה.
וקמת ואזלת ואעדיאת עיפה מינה ו
ולבישת לבושי ארמלותהא. וישלח יהודה
את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת
הערבון מיד האשה ולא מצאה. ושלח
יהודה ית גדיא בר עיזי ביד רחמיה ע
עדולמאה למסב משכונא מיד אתתא.

ולא אשכחה׃ וישאל את אנשי מקמה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו
לא היתה בזה קדשה׃ ושאיל ית אנשי אתרה
למימר אן מקדשתא דהיא בעינים על
אורחא ואמרו לית הכא מקדשתא׃ וישב
אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ ותב
לות יהודה ואמר לא אשכחתה ואף אנשי
אתרא אמרו לית הכא מקדשתא׃ ויאמר
יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי
הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ואמר יהודה
תסב לה דלמא נהי לחוך הא שדרית גדיא
הדין ואת לא אשכחתה׃ ויהי כמשלש חדשים
ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם
הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף׃ והוה כתלתות ירחיא ואתחוה
ליהודה למימר זניאת תמר כלתך ואף הא
מעדיא מזנותה׃ ואמר יהודה אפקוהא
ותתוקד׃ הוא מוצאת והיא שלחה אל
חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים
והמטה האלה׃ היא מתפקא והיא שלחת
לות חמוהא למימר לגבר דאלין דיליה מעדיא אנא
ואמרת אשתמודע כען דמן עזקתא ושושיפא
וחוטרא האלין׃ ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא
יסף עוד לדעתה׃ ואשתמודע יהודה ואמר

זכאה מני מעדיא ארי על כין לא יהבתה
לשלה ברי ולא אוסיף עוד למדעה׃ ויהי
בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ והוה
בעדן מילדה והא תיומין במעהא׃ ויהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר
על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה׃ והוה
במילדה ויהב ידא ונסיבת חיתא וקטרת
על ידיה זהוריתא למימר דין נפק קדמותא׃
ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר
מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃
והוה כד אתיב ידיה והא נפק אחוהי ואמרת
מא תקוף סגי עלך למתקף וקרא שמיה
פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני
ויקרא שמו זרח׃ ובתר כין נפק אחוהי
דעל ידיה זהוריתא וקרא שמיה זרח׃
ויוסף הורד מצרימה
ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים
איש מצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה׃ ויוסף אתחת למצרים
וזבניה פוטיפר רבא דפרעה רב קטוליא
גברא מצראה מיד ערבאי דאחתוהי
לתמן׃ ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח
ויהי בבית אדניו המצרי׃ והוה מימרא
דיי בסעדיה דיוסף והוה גבר מצלח והוה
בבית רבוניה מצראה׃ וירא אדניו כי יהוה
אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃
וחזא רבוניה ארי מימרא דיי בסעדיה

וכל דהוא עביד יי מצלח בידיה וימצא
יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על
ביתו וכל יש לו נתן בידו ואשכח יוסף רחמין
בעינוהי ושמיש יתיה ומניה על ביתיה
וכל דאית ליה מסר בידיה ויהי מאז הפקיד
אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה
את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה והוה
מעידן דמני יתיה בביתיה ועל כל דאית
ליה ובריך יי ית בית מצראה בדיל יוסף
והוה ברכתא דיי בכל דאית ליה בביתא
ובחקלא ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא
ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא
אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה ושבק
כל דליה בידא דיוסף ולא ידע עמיה מדעם
אלהין לחמא דהוא אכיל והוה
יוסף שפיר בריוא ויאי בחזוא ויהי אחר
הדברים האלה ותשא אשת אדניו את
עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי והוה
בתר פתגמיא האלין וזקפת איתת ריבוניה
ית עינהא ביוסף ואמרת שכוב עמי
וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
נתן בידי וסרב ואמר לאיתת ריבוניה
הא ריבוני לא ידע עמי מא בביתא וכל
דאית ליה מסר בידי איננו גדול בבית הזה
ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך

באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה
הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים ליתיה רב
בביתא הדין מני ולא מנע מני מדעם אלהין
יתיך בדיל דאת איתתיה ואיכדין אעביד
בישתא רבתא הדא ואחוב קדם יי ויהי כדברה
אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה והוה כד מלילת עם יוסף
יום יום ולא קביל מינה למשכב לותה למהוי
עמה ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות
מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית
והוה כיומא הדין ועל לביתא למבדק
בכתבי חושבניה ולית אנש מאנשי ביתא
תמן בביתא ותתפשהו בבגדו לאמר
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא
החוצה ואחדתיה בלבושיה למימר שכוב
עמי ושבקיה ללבושיה בידה ועירק ונפק
לשוקא ויהי כראותה כי עזב
בגדו בידה וינס החוצה והוה
כד חזת ארי שבקיה ללבושיה בידה ועירק
לשוקא ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש
עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי
ואקרא בקול גדול וקרת לאנשי ביתה
ואמרת להון למימר חזו אייתי לנא גברא
עבראה לחייכא בנא על לותי למשכב עמי
וקרית בקלא רמא ויהי כשמעו כי
הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס ויצא החוצה והוה כד שמע ארי

וקרית ושבקיה ללבושיה לותי וערק ונפק
לשוקא: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו
אל ביתו: ואחיתתיה ללבושיה לותה עד
דעל רבוניה לביתיה: ותדבר אליו כדברים
האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר
הבאת לנו לצחק בי: ומלילת עמיה כפתגמיא
האלין למימר על לותי עבדא עבראה
דאיתיתא לנא לחייכא בי: ויהי כהרימי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:
והוה כד ארימית קלי וקרית ושבקיה
ללבושיה לותי וערק לשוקא: ויהי כשמע
אדניו את דברי אשתו אשר דברה
אליו לאמר כדברים האלה עשה לי
עבדך ויחר אפו: והוה כד שמע רבוניה
ית פתגמי איתתיה דמלילת עמיה למימר
כפתגמיא האלין עבד לי עבדך ותקיף
רוגזיה: ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל
בית הסהר מקום אשר אסורי
המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר:
ודבר רבוניה דיוסף יתיה ויהביה בבית
אסירי אתרא דאסירי מלכא אסירין
והוה תמן בבית אסירי: ויהי יהוה את
יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר
בית הסהר: והוה מימרא דיי בסעדיה
דיוסף ונגד ליה חסדא ויהביה לרחמין
בעיני רב בית אסירי: ויתן שר בית הסהר
ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית

הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה
עשה: ויהב רב בית אסירי בידא דיוסף
ית כל אסיריא דבבית אסירי וית כל
דעבדין תמן מימריה הוה מתעביד:
אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה
בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה
יהוה מצליח: לית רב בית אסירי חזי ית כל סורחן
בידיה במדמימרא דיי בסעדיה ודהוא
עביד יי מצלח:
ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה
מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך
מצרים: והוה בתר פתגמיא האלין סרחו
שקיא דמלכא דמצרים ונחתומא
לרבונהון למלכא דמצרים: ויקצף פרעה
על שני סריסיו על שר המשקים ועל
שר האופים: ורגיז פרעה על תרין רברבנוהי
על רב שקי ועל רב נחתומי: ויתן אתם
במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר
מקום אשר יוסף אסור שם: ויהב יתהון
במטרת בית רב קטוליא רב בית אסירי
אתרא דיוסף אסיר תמן: ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם
ויהיו ימים במשמר: ומני רב קטוליא
ית יוסף עמהון ושמיש יתהון והוו יומין
במטרא: ויחלמו חלום שניהם איש חלמו
בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה
והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים

בבית הסהר וחלמו חלמא תרויהון
גבר חלמיה בליליא חד גבר כפושרן חלמיה
שקיא ונחתומא דלמלכא דמצרים דא
בבית אסירי. ויבא אליהם יוסף בבקר וירא
אתם והנם זעפים. ואתא לותהון יוסף בצפרא
וחזא יתהון והא אינון נסיסין. וישאל את
סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו
לאמר מדוע פניכם רעים היום. ושאיל ית
רברבי פרעה דעמיה במטרת בית ריבוניה
למימר מדין אפיכון בישין יומא דין. ויאמרו
אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו. ויאמר
אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו
נא לי. ואמרו ליה חלמא חלמנא ופשר לית
ליה. ואמר להון יוסף הלא מן קדם יי פושרן
חלמיא אשתעו כען לי. ויספר שר המשקים
את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלמי והנה גפן
לפני. ואשתעי רב שקי ית חלמיה ליוסף
ואמר ליה בחלמי והא גופנא קדמי. ובגפן
שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה נצה
הבשילו אשכלתיה ענבים. ובגופנא תלתא
שבשין והיא כד אפרחת אפיקת לבלבין
אניצת נץ בשילו אתכלהא הוו ענבין.
וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים וא
ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את
הכוס על כף פרעה. וכסא דפרעה בידי
ונסיבית ית ענביא ועצרית יתהון לכסא
דפרעה ויהבית ית כסא על ידא דפרעה.

ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים
שלשת ימים הם. ואמר ליה יוסף דין
פושרניה תלתא שבשין תלתא יומין
אינון. בעוד שלשת ימים ישא פרעה
את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס
פרעה בידו כמשפט הראשון אשר
היית משקהו. בסוף תלתא יומין ידכרינך פרעה
ויתיבינך על שימושך ותתין כסא דפרעה
בידיה כהלכתא קדמיתא דהויתא משקי
ליה. כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך
ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל
פרעה והוצאתני מן הבית הזה. אלהין
תדכרינני עמך כד ייטב לך ותעביד כען
עמי טיבו ותדכר עלי קדם פרעה ותפקינני
מן בית אסירי הדין. כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי
שמו אתי בבור. ארי מגנב גנבנא מארעא
עבראי ואף הכא לא עבדית מדעם ארי
שויאו יתי בבית אסירי. וירא שר האפים
כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלמי
והנה שלשה סלי חרי על ראשי. וחזא
רב נחתומי ארי יאות פשר ואמר ליוסף
אף אנא בחלמי והא תלתא סלין דחורי
על רישי. ובסל העליון מכל מאכל פרעה
מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל
מעל ראשי. ובסלא עילאה מכל מיכלא
דפרעה עובד נחתום ועופא אכיל יתהון

מסלא מעלוי רישי ויען יוסף ויאמר
זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים
הם ואתיב יוסף ואמר דין פושרניה תלתא
סלין תלתא יומין אינון בעוד שלשת ימים
ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה
אותך על עץ ואכל העוף את בשרך
מעליך בסוף תלתא יומין יעדי פרעה
ית רישך מינך ויצלוב יתך על צליבא
וייכול עופא ית בסרך מינך ויהי ביום
השלישי יום הלדת את פרעה ויעש
משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר
המשקים ואת ראש שר האפים בתוך
עבדיו והוה ביומא תליתאה יום בית
ולדא דפרעה ועבד משתיא לכל עבדוהי
ואדכר ית ריש רב שקי וית ריש רב
נחתומי בגו עבדוהי וישב את שר
המשקים על משקהו ויתן הכוס על
כף פרעה ואתיב ית רב שקי על שקיוהי
ויהב כסא על ידא דפרעה ואת שר
האפים תלה כאשר פתר להם יוסף
וית רב נחתומי צלב כמא דפשר להון
יוסף ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחהו ולא אדכר רב שקי ית יוסף
ואנשייה פיס עיבל סימן
ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
והנה עמד על היאר והוה מסוף תרתין
שנין ופרעה חלם והא קאים על נהרא

והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה
ובריאת בשר ותרעינה באחו והא מן נהרא
סליקן שבע תורן שפירן למחזי ופטימן
בסר ורעין באחוא והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן מן היאר רעות מראה
ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על
שפת היאר והא שבע תורן אחרנין
סליקא בתריהון מן נהרא בישן למחזי
וחסירן בסר וקמא לקבלהון דתורתא על
כיף נהרא ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקת הבשר את שבע הפרות יפת
המראה והבריאת ויקץ פרעה ואכלא
תורתא דשפירן למחזי ופטימתא
ואתער פרעה ויישן ויחלם שנית והנה
שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות
וטבות ודמוך וחלם תנינות והא שבע
שובלין סלקן בקניא חד פטימן וטבן
והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים
צמחות אחריהן והא שבע שובלין לקיין
ושקיפן קידום צמחן בתריהון ותבלענה
השבלים הדקות את שבע השבלים
הבריאת והמלאת ויקץ פרעה והנה חלום
ובלעא שובליא לקיתא ית שבע שובליא
פטימתא ומליתא ואתער פרעה והא
חלמא ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח
ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין

פתר אתם לפרעה׃ והוה בצפרא ומטרפא
רוחיה ושלח וקרא ית כל חרשי מצרים וית
כל חכימהא ואשתעי פרעה להון ית חלמיה
ולית דפשר יתהון לפרעה׃ וידבר שר
המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני
מזכיר היום׃ ומליל רב שקי עם פרעה למימר
ית סורחני אנא מדכר יומא דין׃ פרעה קצף
על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר
הטבחים אתי ואת שר האפים׃ פרעה רגיז
על עבדוהי ויהב יתי במטרת בית רב קטוליא
יתי וית רב נחתומי׃ ונחלמה חלום בלילה
אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃
וחלמנא חלמא בליליא חד אנא והוא גבר
כפושרן חלמיה חלמנא׃ ושם אתנו נער
עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ ותמן
עמנא עולים עבראה עבדא לרב קטוליא
ואשתעינא ליה ופשר לנא ית חלמנא גבר
כחלמיה פשר׃ ויהי כאשר פתר לנו כן
היה אתי השיב על כני ואתו תלה׃ והוה
כמא דפשר לנא כין הוה יתי אתיב על
שמושי ויתיה צלב׃ וישלח פרעה ויקרא
את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף
שמלתיו ויבא אל פרעה׃ ושלח פרעה וקרא
ית יוסף ואדהטוהי מן בית אסירי וספר
ושני כסותיה ועאל לות פרעה׃ ויאמר
פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו

ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אתו׃ ואמר פרעה ליוסף חלמא
חלמית ופשר לית ליה ואנא שמעית עלך
למימר דאת שמע חלמא ומפשר ליה׃
ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים
יענה את שלום פרעה׃ ואתיב יוסף ית פרעה
למימר לא מן חוכמתי אלהין מן קדם יי יתתב
שלמא [illegible] דפרעה׃ וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר׃ ומליל
פרעה עם יוסף בחלמי הא אנא קאים על כיף
נהרא׃ והנה מן היאר עלת שבע פרות ב
בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו׃
והא מן נהרא סלקן שבע תורן פטימן בסר
ושפירן למחזי ורעין באחוא׃ והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע׃ והא שבע תורן אחרנין
סליקא בתריהון חסיכן ובישן למחזי לחדא
דכותהון בכל ארעא דמצרים לבישו׃ ותאכלנה
הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריאת׃ ואכלא תורתא חסיכתא ובישתא
ית שבע תורתא קדמיתא פטימתא׃
ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל
קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃
ועלא למעיהון ולא אתידע ארי עלא למעי
להון ומחזיהון ביש כד בקדמיתא ואתערית׃
וארא בחלמי והנה שבע שבלים

עלות בקנה אחד מלאת וטבות׃ וחזית בחלמי
והא שבע שובלין סלקן בקניא חד מלין ו
טבן׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות
שדפות קדים צמחות אחריהם׃ והא שבע שובלין
נצן לקין שקיפן קדום צמחן בתריהון׃
ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים
הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי׃
ובלעא שובליא לקיתא [illegible] ית שבע
שובליא טבתא ואמרית לחרשיא ולית
דמחוי לי׃ ויאמר יוסף אל פרעה חלום
פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה
הגיד לפרעה׃ ואמר יוסף לפרעה חלמא
דפרעה חד הוא ית דיי עתיד למעבד
חוי לפרעה׃ שבע פרת הטבת שבע שנים
הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים
הנה חלום אחד הוא׃ שבע תורתא טבתא
שבע שניא אנין ושבע שובליא טבתא שבע
שניא אנון חלמא חד הוא׃ ושבע הפרות
הרקות והרעות העלת אחריהן שבע
שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני רעב׃ ושבע תורתא
חסיכתא ובישתא דסליקא בתריהון
שבע שניא אנין ושבע שובליא לקיתא
דשקיפן קידום יהוין שבע שני כפנא׃
הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את פרעה׃ הוא
פתגמא דמלילית עם פרעה דיי עתיד

למעבד אחזי ית פרעה׃ הנה שבע שנים
באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃ הא
שבע שניא אתין סבעא רבא בכל ארעא
דמצרים׃ וקמו שבע שני רעב אחריהן
ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה
הרעב את הארץ׃ ויקומון שבע שני כפנא
בתריהון ויתנשי כל סבעא בארעא דמצרים
וישיצי כפנא ית עמא דארעא׃ ולא יודע
השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי
כן כי כבד הוא מאד׃ ולא יתידע סבעא
בארעא מן קדם כפנא ההוא דיהי בתר
כין ארי תקיף הוא לחדא׃ ועל השנות
החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר
מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו׃
ועל דאיתני חלמא לפרעה תרתין זמנין
ארי תקין פתגמא מן קדם יי ומוחי יי ל
למעבדיה׃ ועתה ירא פרעה איש נבון
וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃ וכען
יחזי פרעה גבר סוכלתן וחכים וימניניה על א
רעא דמצרים׃ יעשה פרעה ויפקד פקדים על
הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע
שני השבע׃ יעביד פרעה וימני מהימנין על
ארעא ויזרזון ית ארעא בשבע שני סבעא׃
ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת
האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל
בערים ושמרו׃ ויכנשון ית כל עיבור שני
טבתא דאתין אלין ויצברון עיבורא תח

תחות ידי פרעה עיבורא בקרויא ויטרון
והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני
הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ ברעב ויהי עיבורא גניז
לעמא דארעא לשבע שני כפנא דיהוין
בארעא דמצרים ולא ישתיצי עמא דארע׳
בכפנא וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני
כל עבדיו ושפר פתגמא בעיני פרעה
ובעיני כל עבדוהי ויאמר פרעה אל ע׳
עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח
אלהים בו ואמר פרעה לעבדוהי הנשכח
כדין גבר דרוח נבואה מן קדם יי ביה
ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם
כמוך ואמר פרעה ליוסף בתר דהודע
יי יתך ית כל דא לית סוכלתן וחכים כו׳
אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק
כל עמי רק הכסא אגדל ממך את תהי
ממנא על ביתי ועל מימרך יתזן כל
עמי לחוד כורסי מלכותא הדין אהי
רב מינך ויאמר פרעה אל יוסף ראה
נתתי אתך על כל ארץ מצרים ואמר
פרעה ליוסף חזי דמניתי יתך על כל אר׳
דמצרים ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו
ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי
שש וישם רבד הזהב על צוארו ואעדי
פרעה ית עזקתיה מעל ידיה ויהבה על

ידא דיוסף ואלביש יתיה לבושין דבוץ
ושוי מניכא דדהבא על צואריה וירכב
אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו
לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים
וארכיב יתיה ברתיכא תנייתא דידיה
ואכריזו קדמוהי דין אבא למלכא ומני
יתיה על כל ארעא דמצר׳ ויאמר פרעה
אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים
איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים
ואמר פרעה ליוסף אנא פרעה ובר
ממימרך לא ירים גבר ית ידיה למיחד
זין וית רגליה למרכב על סוסיא בכל
ארעא דמצר׳ ויקרא פרעה שם יוסף
צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת
פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף
על ארץ מצרים וקרא פרעה שום
יוסף צפנת פענח ויהב ליה ית אסנת
בת פוטי פרע רבא דאון לאיתו ונפק
יוסף שליט על ארעא דמצר׳ ויוסף בן
שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
ויעבר בכל ארץ מצרים ויוסף בר
תלתין שנין כד קם קדם פרעה מלכא
דמצר׳ ונפק יוסף מן קדם פרעה ועבר
בכל ארעא דמצר׳ ותעש הארץ בשבע
שני השבע לקמצים וכנשו דייר׳
ארעא בשבע שני שבעא עיבורא לאוצר׳

ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ
מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר
אשר סביבתיה נתן בתוכה וכנשו ית כל
עיבור שבע שניא דהואה באר׳ דמצר׳
ויהב עיבורא בקרויא עיבור חקל קרתא
דבסחרנהא יהב בגוה ויצבר יוסף בר
כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר
כי אין מספר וכנש יוסף עיבורא כחלא
דימא סגי לחדא עד דפסק מלממני ארי
לית מנין וליוסף ילד שני בנים בטרם
תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת
בת פוטי פרע כהן און וליוסף אתילידו
תרין בנין עד לא עלת שתא דכפנא
דילידת ליה אסנת בת פוטיפרע רבא
דאון ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה
כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל
בית אבי וקרא יוסף ית שום בוכרא
מנשה ארי אנשיני יי׳ ית כל עמלי וית
כל בית אבא ואת שם השני קרא
אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי
וית שום תנינא קרא אפרים ארי אפשני
יי׳ בארע שעבודי ותכלינה שבע שני
השבע אשר היה בארץ מצרים ושלימא
שבע שני סבעא דהוה באר׳ דמצרים
ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר
אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל
ארץ מצרים היה לחם ושריאה שבע

כפנא למיתי כמא דאמר יוסף והוה כפנא
בכל ארעתא ובכל ארעא דמצרים הוה לחמא
ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל
פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים
לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו וכפנת
כל ארעא דמצרים וצוח עמא קדם פרעה
על לחמא ואמר פרעה לכל מצראי איזילו
לות יוסף דיימר לכון תעבדון והרעב היה
על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר
בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ
מצרים וכפנא הוה על אפי כל ארעא ופתח
יוסף ית כל אוצריא דבהון עיבורא וזבין
למצראי ותקיף כפנא בארעא דמצרים
וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף
כי חזק הרעב בכל הארץ וכל דיירי ארעא
אתו למצרים למזבן עיבורא מן יוסף ארי
42 תקיף כפנא בכל ארעא וירא יעקב כי
יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו
למה תתראו וחזא יעקב ארי אית עיבור
מזדבן במצרים ואמר יעקב לבנוהי למא
תתחזון ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
ולא נמות ואמר הא שמעית ארי אית
עיבור מזדבן במצרים חותו לתמן וזבונו לנא
מתמן וניחי ולא נמות וירדו אחי יוסף עשרה
לשבר בר ממצרים ונחתו אחי יוסף עסרא
למזבן עיבורא ממצרים ואת בנימין אחי

יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן
יקראנו אסון ויתבנימן אחוהי דיוסף לא שלח
יעקב עם אחוהי ארי אמר דלמא יערעניה
מותא ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים
כי היה הרעב בארץ כנען ועלו בני ישראל
למזבן עיבורא בגו עליא ארי הוה כפנא
בארעא דכנען ועלו בני ישראל למזבן עיבורא
[redacted] ויוסף
הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל
עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים
ארצה ויוסף הוא שליט על ארעא הוא
מזבין עיבורא לכל עמא דארעא ואתו אחי
יוסף וסגידו ליה על אפיהון על ארעא וירא
יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם
ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל וחזא
יוסף ית אחוהי ואשתמודעינון והשיב
מא דימליל עימהון ומליל עימהון קשין
ואמר להון מנן אתיתון ואמרו מארעא
דכנען למזבן עיבורא ויכר יוסף את אחיו
והם לא הכרהו ואשתמודע יוסף ית אחוהי
ואינון לא אשתמודעוהי ויזכר יוסף את
החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם
מרגלים אתם לראות את ערות הארץ
באתם ודכיר יוסף ית חלמיא דהוה חלים
להון ואמר להון אלילי אתון למחזי ית בדקת
ארעא אתיתון ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך

באו לשבר אכל ואמרו ליה לא ריבוני ועבדך
אתו למזבן עיבורא כלנו בני איש אחד נחנו
כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים כולנא בני
גברא חד נחנא כיוני אנחנא לא הוו עבדך
אלילי ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ
באתם לראות ואמר להון לא אלהין בדקת
ארעא אתיתון למחזי ויאמרו שנים עשר
עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד
איננו תרי עסר עבדך אחין [illegible] אנ
אנחנא בני גברא חד בארעא דכנען והא
זעירא עם אבונא יומא דין וחד ליתוהי
ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם
לאמר מרגלים אתם ואמר להון יוסף הוא
דמלילית עמכון למימר אלילי אתון בדא
תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן הנה בדא תתבחרון חיי פרעה
אם תפקון מכא אלהין במיתי אחוכון
זעירא הכא שלחו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת
אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם
שלחו מנכון חד וידבר ית אחוכון ואתון
תתאסרון ויתבחרון פתגמיכון הקשוט
אתון אמרין ואם לא חיי פרעה ארי אלילי
אתון ויאסף אתם אל משמר שלשת
ימים וכנש יתהון לבית מטרא תלתא יומין
ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו

ארעא

וחיו את האלהים אני ירא ואמר להון יוסף
ביומא תליתאה דא עיבידו ואתקיימו מן
קדם יי אנא דחיל אם כנים אתם אחיכם
אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו והביאו
שבר רעבון בתיכם אם כינוני אתון אחוכון
חד יתאסר בבית מטרתכון ואתון איזילו
אובילו עיבורא דחסיר בבתיכון ואת אחיכם
הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן וית אחוכון זעירא תיתון לותי
ויתהימנון פתגמיכון ולא תמותון ועבדו
כיד ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בה׳
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת ואמרו גבר לאחוהי בקושטא
חייבין אנחנא על אחונא דחזינא בעקת
נפשיה כד הוה מתחנן לנא ולא קבילנא
מניה על כין אתת לנא עקתא הדא ויען
ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם
לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם
דמו הנה נדרש ואתיב ראובן יתהון
למימר הלא אמרית לכון למימר לא
תחטון בעולימא ולא קבילתון ואף דמיה
הא מתבעי והם לא ידעו כי שמע יוסף
כי המליץ בינתם ואינון לא ידעין ארי שמע
יוסף ארי מתורגמן הוה ביניהון ויסב מעליהם
ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם
את שמעון ויאסר אתו לעיניהם ואסתחר

מלותהון ובכא ותב לותהון ומליל עמהון
ודבר מלותהון ית שמעון ואסר יתיה
לעיניהון ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר
ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת
להם צדה לדרך ויעש להם כן ופקיד
יוסף ומלו ית מניהון עיבורא ולאתבא
כספהון גבר לסקיה ולמתן להון זוודין
לאורחא ועבד להון כין וישאו את שברם
על חמריהם וילכו משם ונטלו ית עיבורהון
על חמריהון ואזלו מתמן ויפתח האחד
את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא
את כספו והנה הוא בפי אמתחתו ופתח
חד ית סקיה למיתן כיסתא לחמריה בבית
מבתא וחזא ית כספיה והא הוא בפום
טועניה ויאמר אל אחיו הושב כספי
וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו
איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים
לנו ואמר לאחוהי איתתב כספי והא הוא
בטועני ונפק מדע ליבהון ותוהו גבר
באחוהי למימר מא דא עבד יי לנא
ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו
לו את כל הקרת אתם לאמר ואתו לות
יעקב אבוהון לארעא דכנען וחויאו ליה
ית כל דערעא יתהון למימר דבר האיש
אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים
את הארץ מליל גברא רבונה דארעא
עימנא קשין ויהב יתנא כמאללי ארעא

ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים ו׳
ואמרנא ליה כיני אנחנא לא הוינא אלילי׳
שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען׳
תרי עסר אנחנא אחין בני אבונא חד ליתוהי
וזעירא יומא דין עם אבונא בארעא דכנען׳
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת
אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי
ואת רעבון בתיכם קחו ולכו ואמר לנא גברא
ריבונה דארעא בדא אידע ארי כיוני אתון
אחוכון חד שבוקו לותי וית עיבורא דחסיר
בבתיכון סובו ואזילו והביאו את אחיכם
הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי
כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ
תסחרו ואיתו ית אחוכון זעירא לותי ואידע
ארי לא אלילי אתון ארי כיוני אתון ית אחוכון
אתין לכון וית ארעא תעברון בה סחורתא׃
ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור
כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם
המה ואביהם וייראו והוו אינון מריקין
סקיהון והא גבר צרר כספיה בסקיה וחזו
ית צררי כספיהון אינון ואבוהון ודחילו׳
ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם
יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו
עלי היו כלנה ואמר להון יעקב אבוהון יתי
אתכילתון יוסף ליתוהי ושמעון לא הוה
בא וית בנימן תדברון עלי הואה כולהון׳

ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני
תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי
ואני אשיבנו אליך ואמר ראובן לאבוהי
למימר ית תרין בני תמית אם לא איתיניה
לך הב יתיה על ידי ואנא אתיביניה לך ויאמר
לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתי ביגון שאלה ואמר
לא ייחות ברי עמכון ארי אחוהי מית והוא
בלחודוהי אשתאר ויערעיניה מותא
באורחא דתהכון בה ותחתון ית סיבתי
בדוונא לשאול והרעב כבד בארץ וכפנא
תקיף בארעא ויהי כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר
אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל
והוה כד ספיקו למיכל ית עיבורא דאיתיו
ממצרים ואמר להון אבוהון תובו זבונו
לנא זעיר עיבורא ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני
בלתי אחיכם אתכם ואמר ליה יהודה
למימר אסהדא אסהיד בנא גברא למימר
לא תחזון אפי אלהין כד אחוכון עמכון׳
אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה
לך אכל אם איתך משלח ית אחונא עמנא
ניחות ונזבון לך עיבורא ואם אינך משלח
לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני
בלתי אחיכם אתכם ואם ליתך משלח

לא עבידא ותא ארי גברא אמר לנא לא תחזון אפי אלהין כד אחוכון עמכון ויאמר
ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד
לכם אח ואמר ישראל למא אבאישתון לי
לחואה לגברא העוד לכון אחא ויאמרו
שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר
העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי
הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו
את אחיכם ואמרו שאלא שאיל גברא
לנא ולילדותנא למימר העד כען אבוכון
קיים האית לכון אחא וחוינא ליה על מימר
פתגמיא האלין המידע הוינא ידעין ארי
יימר אחיתו ית אחוכון ויאמר יהודה
אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה
גם טפנו ואמר יהודה לישראל אבוהי שלח
עולימא עמי ונקום ונידיל וניחי ולא נמות
אף אנחנא אף את אף טפלנא אנכי אערבנו
מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים אנא מערבנא
ביה מן ידי תבעיניה אם לא איתיניה לך
ואקימיניה קדמך ואיהי חטי לך כל יומיא
כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים
ארי אילו פון ברא אתעכבנא ארי כען תבנא
תרתין תרתין זמנין ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים ואמר להון ישראל אבוהון אם כן
הוא דא עיבידו סובו מדמשבח בארעא
במניכון ואחיתו לגברא תקרובתא זעיר
קטף וזעיר דבש שעף ולטוס בוטמין ושגדין
וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב
בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה
הוא וכספא על חד תרין סובו בידכון וית
כספא דאיתתב בפום טועניכון תתיבון
בידכון דלמא שלו הות ואת אחיכם קחו
וקומו שובו אל האיש וית אחוכון דבורו
וקומו תובו לות גברא ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי
ואל שדי יתין לכון רחמין קדם גברא
ויפטר לכון ית אחוכון אוחרנא וית בנימין
ואנא כמא דתכלית תכולית ויקחו האנשים
את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם
ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו
לפני יוסף ונסיבו גבריא ית תקרובתא הדא
ועל חד תרין כספא סבו בידהון ודבלו ית
בנימין וקמו ונחתו למצרים וקמו קדם יוסף
וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר
על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח
טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים
וחזא יוסף עמהון ית בנימין ואמר לדממנא
על ביתיה אעיל ית גבריא לביתא וכוס נכסתא

ואתקין ארי עמי אכלין גבריא בשירותא
ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש
את האנשים ביתה יוסף ועבד גברא כמא
דאמר יוסף ואעיל גברא ית גבריא לבית
יוסף וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף
ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו
בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל
ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו ודחילו
גבריא ארי אתעלו לבית יוסף ואמרו על
עיסק כספא דאתתב בטוננא בקדמיתא
אנחנא מיתעלין לאתרברבא עלנא ולא׳
ולאסתקפא עלנא ולמקני יתנא לעבדין
ולמדבר ית חמרנא ויגשו אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית וקריבו
לות גברא דממנא על בית יוסף ומלילו עמיה
בתרע ביתא ויאמרו בי אדני ירד ירדנו
בתחלה לשבר אכל ואמרו בבעו ריבוני
מיחת נחתנא בקדמיתא למזבן עיבורא
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו
והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במש׳
ונשב אתו בידנו והוה כד אתינא לבית מב
מבתא ופתחנא ית טוננא והא כסף גבר
בפום טועניה כספנא במתקליה ואתיבנא
יתיה בידנא וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר
אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו
וכספא אוחרנא אחיתנא בידנא למזבן
עיבורא לא ידענא מן שוי כספנא בטוננא

ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון
ואמר שלם לכון לא תדחלון אלהכון ואלהא
דאבוכון יהב לכון סימן בטוניכון כספכון
אתא לותי ואפיק לותהון ית שמעון ויבא
האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים
וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם
ואעיל גברא ית גבריא לבית יוסף ויהב
מיא ואסחו רגליהון ויהב כסתא לחמריהו׳
ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים
כי שמעו כי שם יאכלו לחם ואתקינו ית
תיקרובתא עד דעל יוסף בשירותא ארי
ארי שמעו ארי תמן אכלין לחמא ויבא
יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר
בידם הביתה וישתחוו לו ארצה ועל
יוסף לביתא ואעילו ליה ית תקרובתא
דבידהון לביתא וסגידו ליה על ארעא
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אש
אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי
ושאיל להון לשלם ואמר השלם אבוכון
סבא דאמרתון העד כען קיים ויאמרו
שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו
ואמרו שלם לעבדך לאבונא עד כען
קיים וכרעו וסגידו וישא עיניו וירא את
בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים

יחנך בני ויחוף עינוהי וחזא ית בנימין
אחוהי בר אימיה ואמר הדין אחוכון זעירא דאמרתון לי ואמר מן קדם יי יתרחם
עלך ברי וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו
אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
שמה ואוחי יוסף ארי אתגוללו רחמוהי
על אחוהי ובעא למבכי ועל לאדרון בית
משכבא ובכא תמן וירחץ פניו ויצא
ויתאפק ויאמר שימו לחם ואסחי אפוהי
ונפק ואתחסן ואמר שוו לחמא וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים
ושויאו ליה בלחודוהי ולהון
בלחודיהון ולמצראי דאכלין עמיה
בלחודיהון ארי לא יכלין מצראי למיכל
עם עבראי לחמא ארי בעירא דמצראי
דחלין ליה עבראי אכלין וישבו לפניו
הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו
האנשים איש אל רעהו ואסחרו קדמוהי
רבא כרבותיה וזעירא כזעירותיה
ותמהו גבריא גבר בחבריה וישא משאת
משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת
בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו
וישכרו עמו ונטלו חולקין מן קדמוהי
לקדמיהון וסגי חולקא דבנימין מחולקי
כולהון חמשא חולקין ושתיאו ורויו עמיה

ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את
אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון
שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו
ופקיד ית דממנא על ביתיה למימר מלי
ית טוען גבריא עיבורא כמא דיכלין
למטען ושוי כסף גבר בפום טועניה
ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי
אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש
כדבר יוסף אשר דבר וית כלידי כלידא
דכספא תשוי בפום טוענא דזעירא וית
כסף זבינוהי ועבד כפתגמא דיוסף דמליל
הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם
צפרא נהר וגבריא אתפטרו אנון וחמריהון
הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף
אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי
האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה
שלמתם רעה תחת טובה אנון נפקו
מן קרתא לא ארחיקו ויוסף אמר לדממנא
על ביתיה קום רדוף בתר גבריא ות
ותדביקנון ותימר להון למא שלימתון
בישתא חלף טבתא הלוא זה אשר
ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם
אשר עשיתם הלא דין דשתי רבוני
ביה והוא בדקא מבדיק ביה אבאישתון
דעבדתון וישגם וידבר אלהם את
הדברים האלה ואדביקינון ומליל
עמהון ית פתגמיא האלין ויאמרו

אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה
לעבדיך מעשות כדבר הזה ואמרו ליה
למא ימליל רבוני כפתגמיא האלין חס
לעבדך מלמעבד כפתגמא הדין הן כסף
אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך
מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף
או זהב הא כספא דאשכחנא בפום טועננא
אתיבנוהי לך מארעא דכנען ואיכדין נגנוב
מבית ריבונך מנין דכסף או מנין דדהב
אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו
נהיה לאדני לעבדים דישתכח עמיה
מעבדך יתקטיל ואף אנחנא נהי לריבוני
לעבדין ויאמר גם עתה כדבריכם כן
הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
תהיו נקים ואמר אף כען כפיתגמיכון
כין הוא דישתכח עמיה יהי לי עבדא
ואתון תהון זכאין וימהרו ויורדו איש
את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו
ואוחיאו ואחיתו גבר ית טועניה על ארעא
ופתחו גבר טועניה ויחפש בגדול החל
ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת
בנימן ובלש ברבא שרי ובזעירא שיצי
ואשתכח כלידא בטוענא דבנימין ויקרעו
שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו
העירה ובזעו לבושיהון ורמו גבר על
חמריה ותבו לקרתא ויבא יהודה ואחיו
ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה

ועל יהודה ואחוהי לבית יוסף והוא עד
כען תמן ונפלו קדמוהי על ארעא ויאמר
להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם
הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר
כמני ואמר להון יוסף מא עובדא הדין
דעבדתון הלא ידעיתון ארי בדקא
מבדק גברא דכותי ויאמר יהודה מה
נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק
האלהים מצא את עון עבדיך הננו
עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא
הגביע בידו ואמר יהודה מא נימר
לריבוני מא נמליל ומא נזכי מן קדם ייי
אשתכח חובא בעבדך הא אנחנא
עבדין לריבוני אף אנחנא אף דאשתכח
כלידא בידיה ויאמר חלילה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
אל אביכם ואמר חס לי מלמעבד דא
גברא דאשתכח כלידא בידיה הוא
יהי לי עבדא ואתון סקו לשלם לות
אבוכון

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני
ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל
יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה
וקריב לותיה יהודה ואמר בבעו ריבוני
ימליל כען עבדך פתגמא קדם ריבוני
ולא יתקף רוגזך בעבדך ארי כמלכא כין את

אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם
אב או אח רבוני שאיל ית עבדוהי למימר
האית לכון אבא או אחא ונאמר אל
אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן וא
ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו ואמרנא לרבוני אית לנא אבא
סבא ובר סיבתין זעיר ואחוהי מית
ואשתאר הוא בלחודוהי לאימיה ואבוהי
רחים ליה ותאמר אל עבדיך הורדהו
אלי ואשימה עיני עליו ואמרת לעבדך
אחתוהי לותי ואשוי עיני עלוהי ונאמר
אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו
ועזב את אביו ומת ואמרנא לרבוני לא
יכול עולימא למשבק ית אבוהי אם
ישבוק ית אבוהי ימות ותאמר אל עבדיך
אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תס
תספון לראות פני ואמרת לעבדך אם
לא ייחות אחוכון זעירא לא תוספון
למיחזי אפיי ויהי כי עלינו אל עבדך אבי
ונגד לו את דברי אדני והוה כד סליקנא
לות עבדך אבא וחוינא ליה ית פתגמי
רבוני ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט
אכל ואמר אבונא תובו זבונו לנא זעיר
עיבורא ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחי
אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות
פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו ואמרנא
לא נכול למיחת אם אית אחונא זעירא

עמנא ונחות ארי לא ניכול למחזי אפי גברא
ואחונא זעירא ליתוהי עמנא ויאמר עבדך
אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי
אשתי ואמר עבדך אבא לנא אתון ידעתון
ארי תרין ילידת לי אתתי ויצא האחד מאתי
ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה
ונפק חד מלותי ואמרית ברם מקטל קטיל
ולא חזיתיה עד כען ולקחתם גם את זה
מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה ותדברון אף ית דין מן קדמי
ויערעניה מותא ותחתון ית סיבתי בבישתא
לשאול ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער
איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו וכען כמיתי
לות עבדך אבא ועולימא ליתוהי עמנא ו
ונפשיה חביבא ליה כנפשיה והיה כראותו
כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת
עבדך אבינו ביגון שאלה ויהי כד יחזי ארי
לית עולימא וימות ויחתון עבדך ית סיבת
עבדך אבונא בדוונא לשאול כי עבדך
ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא
אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים
ארי עבדך מערב בעולימא מן אבא למימר
אם לא איתיניה לותך ואהי חטי לאבא כל
יומיא ועתה ישב נא עבדך תחת הנער
עבד לאדני והנער יעל עם אחיו וכען
יתיב כען עבדך תחות עולימא עבד
לרבוני ועולימא יסק עם אחוהי כי איך

אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימצא את אבי ארי איכדין איסק לות
אבא ועולימא ליתוהי עמי דלמא אחזי בבשתא
דתשכח ית אבא ולא יכל יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי
ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו
ולא יכיל יוסף לאתחסנא לכל דקימין עלוהי
וקרא אפיקו כל אנש מעלוי ולא קם אנש
עמיה כד אתידע יוסף לאחוהי ויתן את קלו
בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה
ויהב ית קליה בבכיתא ושמעו מצראי ושמע
אנש בית פרעה ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו
כי נבהלו מפניו ואמר יוסף לאחוהי אנא
יוסף העד כען אבא קיים ולא יכילו אחוהי
לאתבא יתיה פתגם ארי אתבהילו מן
קדמוהי ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי
ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם
אתי מצרימה ואמר יוסף לאחוהי קרובו
כען לותי וקריבו ואמר אנא יוסף אחוכון
דזבינתון יתי למצרים ועתה אל תעצבו
ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי
למחיה שלחני אלהים לפניכם וכען לא
תתנססון ולא יתקף בעיניכון ארי זבינתון
יתי הלכא ארי לקיימא שלחני יי קדמיכון
כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד
חמש שנים אשר אין חריש וקציר ארי דנן

תרתין שנין כפנא בגו ארעא ועוד חמש שנין
דלית זרועא וחצדא וישלחני אלהים לפניכם
לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
גדלה ושלחני יי קדמיכון לשואה לכון שארא
בארעא ולקיימא לכון לשיזבא רבא ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני
לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ
מצרים וכען לא אתון שלחתון יתי הלכא אלהן
מן קדם יי ושויני אבא לפרעה ולרבון לכל ביתיה
ושליט בכל ארעא דמצרים מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד אוחו
וסקו לות אבא ותימרון ליה כדנן אמר ברך
יוסף שויני יי לרבון לכל מצראי חות לותי
לא תתעכב וישבת בארץ גשן והיית קרוב
אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל
אשר לך ותתיב בארעא דגושן ותהי קריב לותי
את ובנך ובני בנך ועאנך ותורך וכל דילך וכלכלתי
אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך ואיזון יתך תמן
ארי עוד חמש שנין כפנא דלמא תתמסכן
את ואנש ביתך וכל דילך והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם והא
עיניכון חזין ועיני אחי בנימין ארי בלישנכון
אנא ממליל עמכון והגדתם לאבי את כל כבודי
במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה ותחוון לאבא ית כל

יקרי במצרים וית כל דחזיתון ותוחון ותחתון
ית אבא הלכא ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צואריו ונפל על צורא דבנימין
אחוהי ובכא ובנימין בכא על צוריה וינשק לכל
אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו
ונשיק לכל אחוהי ובכא עליהון ובתר כין מ
מלילו אחוהי עמיה והקל נשמע בית פרעה ל
לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו ושתמע קלא בית פרעה למימר אתו
אחי יוסף ושפר בעיני פרעה ובעיני עבדוהי
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען
ואמר פרעה ליוסף אמר לאחך דא עיבידו טעונו ית בעירכון
ואיזילו אובילו לארעא דכנען וקחו את אביכם
ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ודברו
ית אבוכון וית אנש בתיכון ואיתו לותי וא
ואיתין לכון ית טוב ארעא דמצרים ותיכלון ית
טוב ארעא ואתה צויתה זאת עשו קחו
לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם ואת מפקד
דא עיבידו לכון מארעא דמצרים עגלן לטפלכון
ולנשיכון ותיטלון ית אבוכון ותיתון ועינכם
אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים
לכם הוא ועינכון לא תחוס על מניכון ארי
טוב כל ארעא דמצרים דילכון הוא ויעשו כן
בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה

ויתן להם צדה לדרך ועבדו כין בני ישראל
ויהב להון יוסף עגלן על מימרא דפרעה ויהב
להון זודין לאורחא לכלם נתן לאיש חלפות
שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש
חלפת שמלת לכולהון יהב לגבר אסטלון
דלבושא ולבנימן יהב תלת מאה סלעין
דכסף וחמשא אסטלון דלבושא ולאביו
שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם
ומזון לאביו לדרך ולאבוהי שלח כדין
עסרא חמרין טעינין מטוב מצרים ועשר
אתנן טעינן עיבור ולחים וזודין לאבוהי
לאורחא וישלח את אחיו וילכו ויאמר
אלהם אל תרגזו בדרך ושלח ית אחוהי
ואזלו ואמר להון לא תתנצון באורחא
ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב
אביהם וסליקו ממצרים ואתו לארעא דכ
לות יעקב אבוהון ויגדו לו לאמר עוד יוסף
חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג
לבו כי לא האמין להם וחוואו ליה למימר
עד כען יוסף קיים וארי הוא שליט בכל
ארעא דמצרים והואה מליא פיגן על ליביה ארי
לא הימין להון וידברו אליו את כל דברי
יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם ומלילו עמיה ית כל פתגמי
יוסף דמליל עמהון וחזא ית עגלתא דשלח

וישראל

אשר שלח יוסף למיטל יתיה

ושרת רוח קודשא על יעקב אבוהון ואמר

ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו

בטרם אמות ואמר ישראל סגי לי חדוא עד

כען יוסף ברי קיים איזיל ואחזניה עד לא

אמות ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר

שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק

ונטל ישראל וכל דליה ואתא לבאר שבע ודבח

דבחין לאלהא דאבוהי יצחק ויאמר אלהים

לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב

ויאמר הנני ואמר יי לישראל בחזוא דליליא

ואמר יעקב יעקב ואמר הא אנא ויאמר אנכי

האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה

כי לגוי גדול אשימך שם ואמר אנא אל

אלהא דאבוך לא תדחל מלמיחת למצרים

ארי לעם סגי אשוינך תמן אנכי ארד עמך

מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית

ידו על עיניך אנא איחות עימך למצרים

ואנא אסקינך אף אסקא ויוסף ישוי ידוהי

על עינך ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני

ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת

נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת

אתו וקם יעקב מבאר שבע ונטלו בני ישראל

ית יעקב אבוהון וית טפלהון וית נשיהון בעגלתא

דשלח פרעה למיטל יתיה ויקחו את מקניהם

ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו

מצרימה יעקב וכל זרעו אתו ודברו ית גיתיהון

וית קנינהון דקנו בארעא דכנען ואתו למצרים

יעקב וכל בנוהי עמיה בניו ובני בניו אתו

בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה

בנוהי ובני בנוהי עמיה בנתיה ובנת בנוהי

וכל בנוהי ייתי עמיה למצרים

ואלה שמות בני ישראל

הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב

ראובן ואלין שמהת בני ישראל דעלו למצרים

יעקב ובנוהי בוכריה דיעקב ראובן ובני ראובן

חנוך ופלוא וחצרן וכרמי ובני שמעון ימואל

וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן

הכנענית ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר

ושאול בר כנעניתא ובני לוי גרשון קהת

ומררי ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ

וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני

פרץ חצרן וחמול ובני יהודה ער ואונן ושלה

ופרץ וזרח ומית ער ואונן בארעא דכנען והוו בני

פרץ חצרון וחמול ובני יששכר תולע ופוה

ויוב ושמרן ובני זבלון סרד ואלון ויחלאל

אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם

ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש אלין בני

לאה דילידת ליעקב בפדן ארם וית דינה

ברתיה כל נפש בנוהי ובנתיה תלתין ותלת

ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי

ואראלי ובני אשר ימנה וישוה וישוי

ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃
ובני אשר כוו ושרח אחתהון ובני בריעה חבר
ומלכיאל׃ אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה
בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃
אלין בני זלפה דיהב לבן ללאה ברתיה וילידת
ית אלין ליעקב שית עסרי נפשן׃ בני רחל
אשת יעקב יוסף ובנימן׃ בני רחל אתת יע
יוסף ובנימן׃ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר
ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את
מנשה ואת אפרים׃ ואתילידו ליוסף באר
דמצר' דילידת ליה אסנת בת פוטיפרע
רבא דאון ית מנשה וית אפרים׃ ובני בי
בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
וראש מפים וחפים וארד׃ אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃
אלין בני רחל דאיתילידו ליעקב כל נפשתא
ארבע עסרי׃ ובני דן חשים׃ ובני נפתלי יח
יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה בני בלהה
אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב
כל נפש שבעה׃ אלין בני בלהה דיהב לבן
לרחל ברתיה וילידת ית אלין ליעקב כל נפשתא
שבע׃ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה
יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים
ושש׃ כל נפשתא דעלא עם יעקב למצרים
נפקי ירכיה בר מנשי בני יעקב כל נפשתא
שתין ושית׃ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה

מצרימה שבעים׃ ובני יוסף דאיתילידו
ליה במצרים נפשתא תרתין כל נפשתא
לבית יעקב דעל למצרים שבעין׃
ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃
וית יהודה שלח קדמוהי לות יוסף לפנאה
קדמוהי לגושן ואתו לארעא דגושן׃ ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על
צואריו עוד׃ וטקיס יוסף רתיכוהי וסליק
לקדמות ישראל אבוהי לגושן ואתחזי ליה
ונפל על צורי' ובכא על צורי' עוד׃ ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך כי עודך חי׃ ואמר ישראל
ליוסף אילו אנא מאית זמנא הדא מנחם
אנא בתר דחזיתינון לאפך ארי עד כען
קיים את׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית
אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
באו אלי׃ ואמר יוסף לאחוהי ולבית אבוהי
איסק ואחוי לפרעה ואימר ליה אחי ובית
אבא דבארעא דכנען אתו לותי׃ והאנשים
רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם
ובקרם וכל אשר להם הביאו׃ וגבריא
רעי ען ארי גברי מרי גיתי הוו ועאנהון ותוריהון
וכל דילהון אייתיו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה
ואמר מה מעשיכם׃ ויהי ארי יקרי לכון

פרעה ויימר מא עובדיכון ואמרתם אנשי
מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ
גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן
ותימרון גברי מרי גיתי הוו עבדך מזעורנא
ועד כען אף אנחנא אף אבהתנא בדיל
דתיתבון בארעא דגושן ארי מרחקין מצראי
כל רעי ענא ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר 47
אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם
באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ואתא
יוסף וחוי לפרעה ואמר אבא ואחי ועניהון
ותוריהון וכל דילהון אתו מארעא דכנען
והאינון בארעא דגושן ומקצה אחיו לקח
חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ומקצת
אחוהי דבר חמשה גברין ואקימינון קדם
פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם
ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו ואמר פרעה לאחוהי
מא עובדיכון ואמרו לפרעה רען ענא
עבדיך אף אנחנא אף אבהתנא ויאמרו
אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן
ואמרו לפרעה לאיתותבא בארעא אתינא ארי
לית רעיא לענא דלעבדך ארי תקיף כפנא
בארעא דכנען וכען יתבון כען עבדך
בארעא דגושן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
אביך ואחיך באו אליך ואמר פרעה

ליוסף למימר אבוך ואחך אתו לותך ארץ
מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את
אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת
ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על
אשר לי ארעא דמצרים קדמך היא בדשפיר
בארעא אותיב ית אבוך וית אחך יתבון בארעא
דגושן ואם ידעת ואית בהון גברין דחילא
ותמנינון רבני גיתי על דילי ויבא יוסף את
יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב
את פרעה ואיתי יוסף ית יעקב אבוהי
ואקימיה קדם פרעה ובריך יעקב ית פרעה
ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך
ואמר פרעה ליעקב כמא יומי שני חייך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי
שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי
מגוריהם ואמר יעקב לפרעה יומי שני
תותבותי מאה ותלתין שנין זעירין ובישין
הוו יומי שני חיי ולא אדביקו ית יומי שני
חיי אבהתי ביומי תותבותהון ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה ובריך יעקב
ית פרעה ונפק מן קדם פרעה ויושב יוסף את
אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס
כאשר צוה פרעה ואותיב יוסף ית אבוהי
וית אחוהי ויהב להון אחסנא בארעא דמצ
בדשפיר בארעא בארעא דרעמסס כמא דפקיד
פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו

ואת כל בית אביו לחם לפי הטף וזן יוסף ית
אבוהי וית אחוהי וית כל בית אבוהי לחמא
לפום טפלא ולחם אין בכל הארץ כי כבד
הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
מפני הרעב ולחמא לית בכל ארעא ארי
תקיף כפנא לחדא ואשתלהיאת ארעא
דמצרים וארעא דכנען מן קדם כפנא
וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם
שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה
ולקיט יוסף ית כל כספא דאשתכח בארעא
דמצרים ובארעא דכנען בעיבורא דאינון
זבנין ואיתי יוסף ית כספא לבית פרעה
ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו
לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ושלים
כספא מארעא דמצרים ומארעא דכנען ואתו
כל מצראי לות יוסף למימר הב לנא לחמא
ולמא נמות לקבלך ארי שלים כספא ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
אם אפס כסף ואמר יוסף הבו גיתיכון
ואתין לכון בגיתיכון אם שלים כספא
ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף
לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא ואיתיו ית גיתיהון לות יוסף
ויהב להון יוסף לחמא בסוסותא ובגיתי
ענא ובגיתי תורי ובחמריא וזנינון בלחמא

בכל גיתיהון בשתא ההיא ותתם השנה
ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו
לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף
ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני
אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו ושלימת
שתא ההיא ואתו לותיה בשתא תניתא
ואמרו ליה לא נכסי מן ריבוני אלהין
שלים כספא וגיתי בעירא קדם ריבוני
לא אשתאר קדם ריבוני אלהין גויתנא
וארענא למה נמות לעיניך גם אנחנו
גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם
ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה
לא תשם למא נמות לעינך אף אנחנא
אף ארענא קני יתנא וית ארענא בלחמא
ונהי אנחנא וארענא עבדין לפרעה והב
בר זרעא וניחי ולא נמות וארעא לא
תבור ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי
חזק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה
וקנא יוסף ית כל ארעא דמצראי לפרעה ארי
זבינו מצראי גבר חקליה ארי תקיף
עליהון כפנא והות ארעא לפרעה ואת
העם העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו וית עמא אעבר
יתיה מקרי לקרי מסיפי תחום מצרים
ועד סופיה רק אדמת הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא

מכרו את אדמתם׃ לחוד ארעא דכומריא לא
קנא ארי חולקא לכומריא מן קדם פרעה
ואכלין ית חולקהון דיהב להון פרעה על
כין לא זבינו ית ארעהון׃ ויאמר יוסף אל
העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה׃
ואמר יוסף לעמא הא קניתי יתכון יומא
דין וית ארעכון לפרעה הא לכון בר זרעא
ותזרעון ית ארעא׃ והיה בתבואת ונתתם
חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם
לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
ולאכל לטפכם׃ ויהי באעולי עללתא
ותתנון חד מן חמשא לפרעה וארבעה
חולקין יהי לכון לבר זרע חקלא ולמיכלכון
ולאנש בתיכון ולמיכל לטפלכון׃ ויאמרו
החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה׃ ואמרו קיימתנא נשכח רחמין
בעיני ריבוני ונהי עבדין לפרעה׃ וישם
אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים
לבדם לא היתה לפרעה׃ ושוי יתה יוסף
לגזירא עד יומא הדין על ארעא דמצרים
דיהון יהבין חד מן חמשא לפרעה לחוד
ארע כומריא בלחודיהון לא הות לפרעה׃
וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויתיב ישראל
בארעא דמצרים בארעא דגשן ואחסינו בה
ונפישו וסגיאו לחדא׃ ויחי יעקב בארץ

מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב
שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה׃
וחיא יעקב בארעא דמצרים שבע עסרי שנין
והוו יומי יעקב שני חיוהי מאה וארבעין
ושבע שנין׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא
לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני במצרים׃ וקריבו
יומי ישראל לממת וקרא לבריה ליוסף ואמר
ליה אם כען אשכחית רחמין בעינך שו
כען ידך תחות ירכי ותעביד עמי טיבו וקשוט
לא כען תקברינני במצרים׃ ושכבתי עם
אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ואשכוב עם
אבהתי ותיטלינני ממצרים ותקברינני
בקבורתהון ואמר אנא אעביד כפתגמך׃
ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
על ראש המטה׃ ואמר קיים לי וקיים ליה
וסגיד ישראל על ריש ערסא׃

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה
ואת אפרים׃ והוה בתר פתגמיא האלין ואמר
ליוסף הא אבוך מרע ודבר ית תרין בנוהי
עמיה ית מנשה וית אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה׃ וחוי ליעקב ואמר הא ברך
יוסף אתי לותך ואתתקף ישראל ויתיב על
ערסא׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי

נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר
יעקב ליוסף אל שדי אתגלי לי בלוז בארעא
דכנען ובריך יתי: ויאמר אלי הנני מפרך
והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ואמר לי
הא מפיש לך ומסגי לך ואיתנינך לכנשת
שבטין ואתין ית ארעא הדא לבנך בתרך אחסנת
עלם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: וכען תרין
בנך דאתילידו לך בארעא דמצרים עד
מיתאי לותך למצרים דילי אנון אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהון קדמי: ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם
אחיהם יקראו בנחלתם: ובנין דתוליד בתר
בתריהון דילך יהון על שום אחיהון יתקרון
באחסנתהון: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית
לחם: ואנא במיתי מפדן מיתת עלי רחל
בארעא דכנען באורחא בעוד כרוב ארעא
למיעל לאפרת וקברתה תמן באורח אפרת
היא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה: וחזא ישראל ית בני יוסף ואמר
מאן אלין: ויאמר יוסף אל אביו בני הם
אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא
אלי ואברכם: ואמר יוסף לאבוהי בני אינון
דיהב לי יוי הכא ואמר קרבינון כען לותי

ואברכינון: ועיני ישראל כבדו מזקן לא
יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם: ועיני ישראל יקרא מסיבו לא
יכיל למחזי וקריב יתהון לותיה ונשיק להון
וגפיף להון: ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם
את זרעך: ואמר ישראל ליוסף מחזי אפך
לא סברית והא אחזי יתי יוי אף ית בנך:
ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה: ואפיק יוסף יתהון מן קדמוהי וסגיד
על אפוהי על ארעא: ויקח יוסף את שניהם
את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת
מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו:
ודבר יוסף ית תרויהון ית אפרים בימיניה
מסמלא דישראל וית מנשה בסמליה מימינא
דישראל וקריב לותיה: וישלח ישראל את
ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר
ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את
ידיו כי מנשה הבכור: ואושיט ישראל ית
ימיניה ושוי על רישא דאפרים והוא
זעירא וית סמליה על רישא דמנשה
אחכמינון לידוהי ארי מנשה בוכרא:
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי מעודי עד היום
הזה: ובריך ית יוסף ואמר יוי דפלחו
אבהתי קדמוהי אברהם ויצחק יוי דזן
יתי מדאיתי עד יומא הדין: המלאך

הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ
מלאכא דפרק יתי מכל בישא יברך ית עולימיא
ויתקרי בהון שמי ושום אבהתי אברהם ויצחק וכנוני
ימא יסגון בגו בני אנשא על ארעא וירא יוסף כי ישית
אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך
יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש
מנשה וחזא יוסף ארי שוי אבוהי יד ימיניה על
רישא דאפרים ובאיש בעינוהי וסעדה ליד
אבוהי לאעדאה יתה מעל רישא דאפרים
לאנחותה על רישא דמנשה ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על
ראשו ואמר יוסף לאבוהי לא כין אבא ארי דין
בוכרא שוי ימינך על רישיה וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא
הגוים וסריב אבוהי ואמר ידענא ברי ידענא
אף הוא יהי לעם ואף הוא יסגי וברם אחוהי זעירא
יסגי מניה ובנוהי יהון שלטין בעממיא ויברכם
ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך
אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני
מנשה ובריכינון ביומא ההוא למימר בך יברך
ישראל למימר ישוינך יי כאפרים וכמנשה ושוי ית אפ
קדם מנשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת
והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם
ואמר ישראל ליוסף הא אנא מאית ויהי מימרא דיי
בסעדכון ויתיב יתכון לארע אבהתכון

ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי ואנא יהבית לך חולק חד יתיר
על אחך דנסיבית מידא דאמוראה בחרבי ובקשתי

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את
אשר יקרא אתכם באחרית הימים וקרא יעקב לבנוהי
ואמר אתכנשו ואחוי לכון ית דיערע יתכון בסוף
יומיא הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל
אביכם אתכנשו ושמעו בני יעקב וקבילו אולפן
מן ישראל אבוכון ראובן בכרי אתה כחי וראשית
אוני יתר שאת ויתר עז ראובן בוכרי את חילי
וריש תוקפי לך הוה חזי למסב תלתא חולקין
כהונתא ומלכותא פחז כמים אל תותר כי עלית
משכבי אביך אז חללת יצועי עלה על דאזלת
לקביל אפך כמיא ברם לא אהנית חולק יתיר
לא תיסב ארי סליקתא בית משכבי אבוך בכין
אחילתא לשווי ברי סליקתא
שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם שמעון ולוי
אחין גברין גיברין בארע תותבותהון עבדו גבורא
בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור ברזהון לא הות נפשי
באתכנשותהון למהך לא נחתית מן יקרי ארי ברוגזהון
קטלו קטול וברעותהון תרעו שור סנאה ארור אפם
כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל ליט רוגזהון ארי תקיף וחימתהון ארי
קשיא אפליגנון ביעקב ואבדרינון בישראל

ויברכם ביום ההוא

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך יהודה את אודיתא ולא
בהיתתא בך יודון אחך ידך תתקף על בעלי
דבבך יתבדרון סנאך יהון מחזרי קדל קדמך
יהון מקדמין למשאל בשלמך בני אבוך גור
אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ
כאריה וכלביא מי יקימנו שלטון יהי בשירויא
ובסופא יתרבא מלכא מדבית יהודה ארי
מדין קטלא ברי נפשך סליקתא ינוח ישרי
בתקוף כאריא וכליתא ולית מלכו תזעזעינה
לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים לא יעדי
עביד שולטן מדבית יהודה וספרא מבני
בנוהי עד עלמא עד דייתי משיחא דדיליה
היא מלכותא וליה ישתמעון עממיא אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס
ביין לבשו ובדם ענבים סותה יסחר ישראל
לקרתיה עמא יבנון היכליה יהון צדיקיא סח
סחרוהי ועבדי אוריתא באולפן עמיה יהי
ארגון טב לבושיה וכסותיה מילא מילא צבע
זהורי וצבעונין חכלילי עינים מיין ולבן שנים
מחלב יסמקון טורוהי בכרמוהי יטופון נע
נעווהי בחמר יחוורן בקעתיה בעיבור ובעדרי
ענה
זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על
צידן זבולן על ספר ימא ישרי והוא יכבש מחוזן
בספינן וטוב ימא ייכול ותחומיה יהי מטי עד צידן

יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים יש
יששכר עתיר בנכסין אחסנתיה בין תחומיא
וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד וחזא חו
חולקא ארי טב וית ארעא ארי מעבדא ש
פירין ויכביש מחוזי עממיא וישיצי ית
דיריהון ודישתארון בהון יהון ליה פלחין
ומסקי מסין דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל מדבית דן יתבחר
ויקום גברא ביומוהי יתפריק עמיה ובשנוהי
ינוחון כחדא שבטיא דישראל יהי דן נחש
עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס
ויפל רכבו אחור יהי גברא דיתבחר ויקום
מדבית דן אימתיה תתרמי על עממיא
ומחתיה תיתקף בפלשתאי כחיוי חורמן
ישרי על אורחא וכפתנא יכמון על שבילא
יקטיל גיברי משרית פלשתאי פרשין עם
רגלאין יעקר סוסון ותכין ויגר לרכביהון
לאחרא לישועתך קויתי יהוה לפורקנך
סברית ייי גד גדוד יגודנו
והוא יגד עקב דבית גד משרית מזינין
יעברון ית ירדנא קדם אחיהון לקרבא
ובנכסין סגיאין יתובון לארעהון
מאשר שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מלך דאשר טבא ארעיה והיא
מרביא תפנוקי מלכין

נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר
נפתלי בארע טבא יתרמי עדביה ואחסנתיה
תהי מעבדא פירין יהון מודן ומברכין עליהון
בן פרת יוסף בן פרת עלי
עין בנות צעדה עלי שור ברי דסגי יוסף
ברי דאתברך כגופן דנציב על עינא דמיא
תרין שבטין יפקון מבנוהי יקבלון חולקא
ואחסנתא וימררהו ורבו וישטמהו בעלי
חצים ואתמררו עמיה ונקמוהי ואעיקו
ליה גברין גיברין בעלי פלגותיה ותשב
באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר
יעקב משם רעה אבן ישראל ותבת בהון
נביותיה על דקיים אוריתא בסתרא ושוי
תוקפא רחצניה בכן אתרמא דהב על
דרעוהי אחסין מלכותא ותקיף דאהותיה
דין קדם אל תקיפא דיעקב דבמימריה זן
אבהן ובנין זרעא דישראל מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת
תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם ממימר
אלהא דאבוך יהי בסעדך וית שדי ויברכנך
ברכן דנחתן מטלא דשמיא מלעילא
ברכן דנגדן ממעמקי ארעא מלרע ברכתא
דאבוך ודאימך ברכת אביך גברו על
ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו ברכתא
דאבוך יתוספן על ברכתא דבריכו אבהתי
דחמידו להון רברביא דמן עלמא יהוויין

כל אלין לרישא דיוסף גברא פרישא
דאחוהי
בנימן זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל בנימן בארעיה תשרי שכינתא
ובאחסנתיה יתבני מקדשא בצפרא ו
ובפניא יהון מקרבין כהניא קורבניא ולעדן
רמשא יהון מפלגין מותר חולקהון משאר
קודשיא כל אלה שבטי ישראל שנים
עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
אותם איש אשר כברכתו ברך אתם כל
אלין שבטיא דישראל תרי עסר ודא דמליל להון
אבוהון ובריך יתהון גבר כברכתיה בריך
יתהון ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף
אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי ופקיד יתהון ו
ואמר להון אנא מתכניש לעמי קברו יתי
לות אבהתי במערתא דבחקל עפרון
חתאה במערה אשר בשדה המכפלה
אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר
קנה אברהם את השדה מאת עפרן
החתי לאחזת קבר במערתא דבחקל
כפילתא דעל אפי ממרא בארעא דכנען
דזבן אברהם ית חקלא מן עפרון חתאה
לאחסנת קבורא שמה קברו את אברהם
ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק
ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את
לאה תמן קברו ית אברהם וית שרה

[illegible]

איתתיה: תמן קברו ית יצחק וית רבקה
איתתיה ותמן קברית ית לאה: מקנה השדה
והמערה אשר בו מאת בני חת: זבינין
חקלא ומערתא דביה מן בני חיתאה: ויכל
יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל עמיו: ושיצי יעקב לפקדא
ית בנוהי וכנש רגלוהי לערסא ואתנגיד
ואתכניש לעמיה: ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו וישק לו: ונפל יוסף על אפי
אבוהי ובכא עלוהי ונשיק ליה: ויצו יוסף
את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו
ויחנטו הרפאים את ישראל: ופקיד יוסף
ית עבדוהי ית אסותא לחנטא ית אבוהי
וחנטו אסותא ית ישראל: וימלאו לו
ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים
ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ושלימו
ליה ארבעין יומין ארי כין שלמין יומי
חניטיא ובכו יתיה מצראי שבעין יומין:
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית
פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
דברו נא באזני פרעה לאמר: ועברו
יומי בכיתיה ומליל יוסף עם בית פרעה
למימר אם כען אשכחית רחמין בעי'
בעיניכון מלילו כען קדם פרעה למימר
אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען
שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה

את אבי ואשובה: אבא קיים עלי למימר
הא אנא מאית בקברי דאתקינית לי בארע
דכנען תמן תקברינני וכען איסק כען
ואקבר ית אבא ואיתוב: ויאמר פרעה
עלה וקבר את אביך כאשר השביעך:
ואמר פרעה סק וקבר ית אבוך כמא דקיים
עלך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו
כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ
מצרים: וסליק יוסף למקבר ית אבוהי
וסליקו עמיה כל עבדי פרעה סבי ביתיה
וכל סבי ארע מצרים: וכל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו
בארץ גשן: וכל בית יוסף ואחוהי ובית
אבוהי לחוד טפלהון ועאנהון ותוריהון
שבקו בארע גושן: ויעל עמו גם רכב גם
פרשים ויהי המחנה כבד מאד: וסליקו
עמיה אף רתכין אף פרשין והות משריתא
סגיאה לחדא: ויבאו עד גרן האטד אשר
בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול
וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
ימים: ואתו עד בית אודרי דאטד דבעברא
דירדנא וספדו תמן מספד רב ותקיף
לחדא ועבד לאבוהי אבלא שבעה יומין:
וירא יושב הארץ הכנעני את האבל
בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים
על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן: וחזא יתיב ארעא כנענאה

[illegible]

ית אבלא בבית אידרי דאטד ואמרו אבל
תקיף דין למצראי על כין שמה אבל
מצרים דבעברא דירדנא ויעשו בניו לו
כן כאשר צום ועבדו בנוהי ליה כין כמא
דפקידינון וישאו אתו בניו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר
קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת
עפרן החתי על פני ממרא ונטלו יתיה
בנוהי לארעא דכנען וקברו יתיה במערת חקל
כפילתא דזבן אברהם ית חקלא לאחסנת
קבורא מן עפרן חתאה דעל אפי ממרא
וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים
אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו
ותב יוסף למצרים הוא ואחוהי וכל דסליקו
עמיה למקבר ית אבוהי בתר דקבר ית
אבוהי ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו
את כל הרעה אשר גמלנו אתו וחזו אחי
יוסף ארי מית אבוהון ואמרו דלמא יטר
לנא דבבו יוסף ואתבא יתיב לנא ית כל בישתא
דגמלנא יתיה ויצוו אל יוסף לאמר אביך
צוה לפני מותו לאמר ופקידו לות יוסף למימר
אבוך פקיד קדם מותיה למימר כה תאמרו
ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי
רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי
אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו כדין
תימרון ליוסף בבעו שבוק כען לחובי אחך

ולחטאיהון ארי בישתא גמלוך וכען שבוק
כען לחובי עבדי אלהא דאבוך ובכא יוסף
במללותהון עמיה וילכו גם אחיו ויפלו לפניו
ויאמרו הננו לך לעבדים ואזלו אף אחוהי
ונפלו קדמוהי ואמרו הא אנחנא לך לעבדין
ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני ואמר להון יוסף לא תדחלון
ארי דחלא דיי אנא ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען
עשה כיום הזה להחית עם רב ואתון
חשבתון עלי בישא מן קדם יי אתחשיבת
לטבא בדיל למעבד כיומא הדין לקימא
עם סגי ועתה אל תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר
על לבם וכען לא תדחלון אנא איזון יתכון
וית טפלכון ונחים יתהון ומליל תנחומין
על ליבהון וישב יוסף במצרים הוא ובית
אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים ויתב
יוסף במצרים הוא ובית אבוהי וחיא
יוסף מאה ועסר שנין וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
ילדו על ברכי יוסף וחזא יוסף לאפרים
בנין תליתאין אף בני מכיר בר מנשה
אתילידו ורבי יוסף ויאמר יוסף אל אחיו
אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ
אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב

ואמ׳ יוסף לאחוהי אנא מאית וי״י מדכר
דכיר יתכון ויסיק יתכון מן ארעא הדא לארעא
דקיים לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע
יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
אתכם והעלתם את עצמתי מזה: ואומי
יוסף ית בני ישר׳ למימר מדכר דכיר י״י
יתכון ותסקון ית גרמי מיכא: וימת יוסף
בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים: ומית יוסף בר מאה ועסר
שנין וחנטו יתיה ושמוהי בארונא במצרים:

סכום פסוקים של ספר בראשית
אלף וחמש מאות ול׳ וד׳ סימן אך לד

Exodus 106-197

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו: ואלין שמהת
בני ישראל דעלו למצרים עם יעקב גבר
ואנש ביתיה עלו: ראובן שמעון לוי
ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: דן ונפתלי
גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב
שבעים נפש ויוסף היה במצרים: והואה
כל נפשת נפקי ירכא דיעקב שבעין נפשן
ויוסף דהוה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא: ומית יוסף וכל אחוהי וכל
דרא ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם:

ובני ישראל נפישו ואתילדו וסגיאו ותקיפו לחדא לחדא
ואתמליאת ארעא מנהון:
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע
את יוסף: וקם מלכא חדתא על מצרים
דלא מקיים גזירת יוסף: ויאמר אל עמו הנה
עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ואמר
לעמיה הא עמא בני ישראל סגן ותקיפין מננא:
הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ: הבו נתחכם להון דלמא
יסגון ויהי ארי יערעננא קרב ויתוספון אף
אינון על סנאנא ויגיחון בנא קרב ויסקון מן
ארעא: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את
פתם ואת רעמסס: ומניאו עליהון שלטונין
מבאשין בדיל לענאהון בפולחנהון ובנו
קרוי בית אוצרי לפרעה ית פיתום וית רעמסס:
וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו
מפני בני ישראל: וכמא דמענן להון כן
סגן וכן תקפין ועקת למצראי מן קדם בני
ישראל: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך:
ואפלחו מצראי ית בני ישראל בקשיו: וימררו
את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים
ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר
עבדו בהם בפרך: ואמרו ית חייהון בפולחנא
קשיא בטינא ובלבנין ובכל פולחנא בחקלא
ית כל פולחנהון דאפלחו בהון בקשיו:

מלך מצרים למילדת העברית אשר שם
האחת שפרה ושם השנית פועה׃ ואמר
מלכא דמצרים לחייתא יהודיתא דשום חדא
שפרה ושום תנייתא פועה׃ ויאמר בילדכן
את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא
והמתן אתו ואם בת היא וחיה׃ ואמר כד
תהוין מילדן ית יהודיתא ותחזין על מתברא
אם ברא הוא ותקטלון יתיה ואם ברתא היא
תקימינה׃ ותיראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים
ותחיין את הילדים׃ ודחילא חייתא מן קדם יי
ולא עבדא כמא דמליל עמהון מלכא דמצ
וקיימא ית בניא׃ ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין
את הילדים׃ וקרא מלכא דמצרים לחייתא
ואמר להן מדין עבדתין פתגמא הדין
וקיימתין ית בניא׃ ותאמרן המילדת אל
פרעה כי לא כנשים המצרית העברית
כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת
וילדו׃ ואמרא חייתא לפרעה ארי לא כנשיא
מצריתא יהודיתא ארי חכימן אינון עד
לא עלת לותהון חייתא וילדן׃ וייטב אלהים
למילדת וירב העם ויעצמו מאד׃ ואוטיב
יי לחייתא וסגי עמא ותקיפו לחדא׃ ויהי כי
יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים׃
והוה כד דחילא חייתא מן קדם יי ועבד להון
בתין׃ ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה

תשליכהו וכל הבת תחיון׃ ופקיד פרעה לכל עמיה
למימר כל ברא דיתיליד ליהודאי בנהרא
תרמונה וכל ברתא תקימון׃
וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃ ואזל גברא
מדבית לוי ונסיב ית בת לוי׃ ותהר האשה ותלד
בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃
ועדיאת איתתא וילידת בר וחזת יתיה ארי
טב הוא ואטמרתיה תלתא ירחין׃ ולא יכלה
עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר
ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על
שפת היאר׃ ולא יכילת עוד לאטמרותיה ונסיבת
ליה תיבותא דגומא וחפתה בחימרא ובזפתא
ושויאת בה ית רביא ושויתה ביערא על כיף
נהרא׃ ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה
לו׃ ואתעתדת אחתיה מרחיק למידע מא
יתעביד ליה׃ ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה
בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃ ונחתת
בת פרעה למסחי על נהרא ועולימתהא מהלכן
על כיף נהרא וחזת ית תיבותא בגו יערא ו
ואושיטת ית אמתה ונסיבתה׃ ותפתח ותראהו
את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר
מילדי העברים זה׃ ופתחת וחזת ית רביא והא
עולימא בכי וחסת עלוהי ואמרת מבני יהודאי
הוא דין׃ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך
את הילד׃ ואמרת אחתיה לבת פרעה האיזיל

ואקרי ליך איתתא מינקתא מן יהודיתא ותינק
ליך ית רביא ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך
העלמה ותקרא את אם הילד ואמרת לה בת
פרעה איזילי ואזלת עולימתא וקרת לאמיה
דרביא ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד
הזה והניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה
הילד ותניקהו ואמרת לה בת פרעה הליכי ית
רביא הדין ואניקיהו לי ואנא אתין ית אגריך
ונסיבת איתתא רביא ואוניקתיה ויגדל הילד
ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו
משה ותאמר כי מן המים משיתהו ורבא
רביא ואיתיתיה לבת פרעה והוה לה לבר
וקרת שמיה משה ואמרת ארי מן מיא שח
שחלתיה ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו והוה ביומיא האינון ורבא
משה ונפק לות אחוהי וחזא בפולחנהון וחזא
גבר מצרי מחי לגבר יהודי מאחוהי ויפן כה
וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו
בחול ואתפני לכא ולכא וחזא ארי לית אנש
ומחא ית מצראה וטמריה בחלא ויצא ביום
השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר
לרשע למה תכה רעך ונפק ביומא תנינא
והא תרין גברין יהודאין נצן ואמר לחייבא
למא את מחי לחברך ויאמר מי שמך לאיש
שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר
הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן

נודע הדבר ואמר מן שויך לגבר רב ודיין
עלנא הלמקטלי את אמר כמא דקטלתא
ית מצראה ודחיל משה ואמר בקושטא
אתידע פתגמא וישמע פרעה את הדבר
הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על
הבאר ושמע פרעה ית פתגמא הדין ובעא
ובעא למקטל ית משה וערק משה מן קדם
פרעה ויתיב בארעא דמדין ויתיב על בירא
ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה
ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן
אביהן ולרבא דמדין שבע בנן ואתאה
ודלאה ומלאה ית רטיא לאשקאה ית
ענא דאבוהין ויבאו הרעים ויגרשום ויקם
משה ויושען וישק את צאנם ואתו רעיא
וטרדונין וקם משה ופרקינין ואשקי ית
ענהון ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר
מדוע מהרתן בא היום ואתאה לות רעואל
אבוהון ואמר מדין אוחיתין למיתי יומא
דין ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים
וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן ואמרא
גברא מצראה שיזבנא מידא דרעיא
ואף מדלא דלא לנא ואשקי ית ענא ואמר
אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש
קראן לו ויאכל לחם ואמר לבנתיה ואן הוא
למא דנן שבקתין ית גברא קרין ליה וייכול
לחמא ויואל משה לשבת את האיש

את צפרה בתו למשה׃ וצבי משה למתב עם
גברא ויהב ית צפורה ברתיה למשה׃ ותלד
בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה׃ וילידת בר וקרא ית שמיה
גרשם ארי אמר דייר הויתי בארע נוכראה׃

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים
ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האלהים מן העבדה׃ והוה ביומיא
סגיאיא האינון ומית מלכא דמצרים ואתאנחו
בני ישראל מן פולחנא דהוה קשי עליהון וזעו
ודעיקו וסליקת קבילתהון לקדם ייי מן פו
פולחנא׃ וישמע אלהים את נאקתם ויזכר
אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב׃ ושמיע קדם ייי ית קבילתהון ודכיר
ייי ית קימיה דעם אברהם דעם יצחק ודעם
יעקב׃ וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים׃ וגלי קדם ייי שעבודא דבני ישראל
ואמר במימריה למפרקהון ייי׃

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו
כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר
ויבא אל הר האלהים חרבה׃ ומשה הוה רעי
ית ענא דיתרו חמוהי רבא דמדין ודבר ית
ענא לאתר שפר רעיא למדברא ואתא
לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דייי לחורב׃
וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה
וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו
אכל׃ ואתגלי מלאכא דייי ליה בשלהובית

אישתא מגו אסנא וחזא והא אסנא בער באישתא
ואסנא ליתוהי מתאכיל׃ ויאמר משה אסרה
נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא
יבער הסנה׃ ואמר משה אתפני כען ואחזי ית
חיזונא רבא הדין מא דין לא מתוקד אסנא׃ וירא
יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך
הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃ וחזא
ארי אתפני למחזי וקרא ליה ייי מגו אסנא ואמר
משה משה ואמר האנא׃ ויאמר אל תקרב
הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר
אתה עומד עליו אדמת קדש הוא׃ ואמר לא תקרב
הלכא שרי סינך מעל רגלך ארי אתרא דאת
קאים עלוהי אתר קדיש הוא׃ ויאמר אנכי
אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל
האלהים׃ ואמר אנא אלהיה דאבוך אלהיה
דאברהם אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב וכסי
משה לאפוהי ארי דחיל מלאסתכלא בצית
יקרא דייי׃ ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי
מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃ ואמר ייי
מגלא גלי קדמי שעבוד עמי דבמצרים וית
קבילתהון שמיע קדמי מן קדם מפלחיהון ארי
גלי קדמי כיביהון׃ וארד להצילו מיד מצרים
ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה
אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ואתגלי ייי
לשיזבותהון מידא דמצראי ולאסקותהון

מן ארעא ההיא לארע טבא ופתיא לארע עבדא
חלב ודבש לאתר כנענאי וחיתאי ואמוראי ופרזאי
וחויאי ויבוסאי: ועתה הנה צעקת בני ישראל
באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם: ולכען הא קבילת בני ישראל עלת
לקדמי ואף גלי קדמי דוחקא דמצראי דחקין
להון: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא
את עמי בני ישראל ממצרים: ולכען איתא
ואשלחינך לות פרעה ... ואפיק
ית עמי בני ישראל ממצרים: ויאמר משה
אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי
אוציא את בני ישראל ממצרים: ואמר משה
קדם יי מן אנא ארי איזיל לות פרעה וארי אפיק
ית בני ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך
וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך
את העם ממצרים תעבדון את האלהים
על ההר הזה: ואמר ארי יהי מימרי בסעדך
ודין לך אתא ארי אנא שלחתך באפקותך
ית עמא ממצרים תפלחון קדם יי על טורא הדין
ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל
בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר
אליהם: ואמר משה קדם יי הא אנא אתי לות בני
ישראל ואימר להון אלהא דאבהתכון שלחני
לותכון ויימרון לי מן שמיה מא איכול להון:
ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם: ואמר יי למשה אהיה אשר

אהיה ואמר כדנן תימר לבני ישראל אהיה
שלחני לותכון: ויאמר עוד אלהים אל
משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי
אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה
זכרי לדר דר: ואמר עוד יי למשה כדנן
תימר לבני ישראל יי אלהא דאבהתכון
אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק ואלהיה
דיעקב שלחני לותכון דין שמי לעלם
ודין דוכרני לכל דר ודר: לך ואספת את
זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי
אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת
העשוי לכם במצרים: איזיל ותכנוש ית
סבי ישראל ותימר להון יי אלהא דאבהתכון
אתגלי לי אלהיה דאברהם יצחק ויעקב למימר מדכר
דכירנא יתכון וית דאתעביד לכון במצ׳
ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל
ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש: ואמרית
אסיק יתכון משעבוד מצראי לארע
כנענאי וחיתאי ואמוראי ופריזאי וחוואי ויבוסאי
לארע עבדא חלב ודבש: ושמעו לקלך
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ויקבלון מ׳
מינך ותיתי את וסבי ישראל לות מלכא דמצ׳

ותימרון ליה יי אלהא דיהודאי אתקרי
עלנא וכען נזיל כען מהלך תלתא יומין
במדברא ונדבח קדם יי אלהנא ואני ידעתי
כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
חזקה וקדמי גלי ארי לא ישבוק יתכון מלכא
דמצר למיזל ולא מן קדם דחיליה תקיף
ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל
נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן
ישלח אתכם ואשלח ית מחת גבורתי
ואמחי ית מצראי בכל פרישותי דאעביד
ביניהון ובתר כין ישלח יתכון ונתתי את
חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם ואתין ית עמא הדין לרחמין
בעיני מצראי ויהי ארי תהכון לא תהכון
ריקן ושאלה אשה משכנתה ומגרת
ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם
על בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים
ותשאל איתתא משיבבתה ומקריבת
ביתה מנין דכסף ומנין דדהב ולבושין
ותשוון על בניכון ועל בנתכון ותרוקנון
ית מצראי ויען משה ויאמר והן לא
יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא
נראה אליך יהוה ואתיב משה ואמר והא
לא יהימנון לי ולא יקבלון מני ארי יימרון
לא אתגלי לך יי ויאמר אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה ואמר ליה יי מא דין
בידך ואמר חוטרא ויאמר השליכהו

ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה
מפניו ואמר רמיהי לארע ורמהי לארע והוה
לחויא ועירק משה מן קדמוהי ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק
בו ויהי למטה בכפו ואמר יי למשה אושיט
ידך ואחוד בדנביה ואושיט ידיה ואתקיף ביה
והוה לחוטרא בידיה למען יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב בדיל דיהימנון ארי אתגלי
לך יי אלהא דאבהתהון אלהיה דאברהם
אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב ויאמר יהוה לו
עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו
ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג ואמר יי
ליה עוד אעיל ידך בעטפך ואעיל ידיה בעטפיה
ואפקה והא ידיה חוורא כתלגא ויאמר השב
ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו
והנה שבה כבשרו ואמר אתיב ידך לעטפך
ואתיב ידיה לעטפיה ואפקה מעטפיה והא
תבת הות כבסריה והיה אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו
לקל האת האחרון ויהי אם לא יהימנון לך
ולא יקבלון לקל אתא קדמאה ויהימנון
לקל אתא בתראה והיה אם לא יאמינו
גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך
ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה
והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם
ביבשת ויהי אם לא יהימנון אף לתרין

אחיא האלין ולא יקבלון מינך ותסב ממיא
דבנהרא ותישוד ליבשתא ויהון מיא דתיסב
מן נהרא ויהון לדמא ביבשתא: ויאמר משה
אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם
מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך
כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ואמר משה קדם
יי בבעו יי לא גבר דמלול אנא אף מאתמלי
אף מדקדמוהי אף מעידן דמלילתא עם
עבדך ארי יקיר ממלל ועמיק לישן אנא:
ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא
אנכי יהוה: ואמר יי ליה מן שוי פומא לאנשא
או מן שוי אלמא או חרשא או פתיחא או
עוירא הלא אנא יי: ועתה לך ואנכי אהיה
עם פיך והוריתיך אשר תדבר: וכען איזיל
ומימרי יהי עם פומך ואלפינך דתמליל:
ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ואמר
בבעו יי שלח כען ביד מן דכשר למשלחי:
ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן
אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא
יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ותקיף
רוגזא דיי במשה ואמר הלא אהרן אחוך
ליואה גלי קדמי ארי מללא ימליל הוא ואף
הוא נפיק לקדמותך ויחזינך ויחדי בליביה:
ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי
אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם
את אשר תעשון: ותמליל עמיה ותשוי

ית פתגמיא בפומיה ומימרי יהי עם פומך
ועם פומיה ואליף יתכון ית דתעבדון: ודבר
הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלהים: וימליל הוא לך
עם עמא ויהי הוא יהי לך למתורגמן ואת
תהי ליה לרב: ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האתת: וית חוטרא
הדין תיסב בידך דתעביד ביה ית אתיא:

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום: ואזל משה ותב לות יתר חמוהי
ואמר ליה איזיל כען ואיתוב לות אחי ד
במצרים ואחזי העד כען קימין ואמר
יתרו למשה איזיל לשלם: ויאמר יהוה אל
משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל
האנשים המבקשים את נפשך: ואמר
יי למשה במדין איזיל תוב למצרים ארי
מיתו כל גבריא דבעו למקטלך: ויקח משה
את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר
וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה
האלהים בידו: ודבר משה ית איתתיה וית
בנוהי וארכיבינון על חמרא ותב לארעא
דמצרים ונסיב משה ית חוטרא דאתעבידו
ביה נסין מן קדם יי בידיה: ויאמר יהוה
אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה

כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם
לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
העם ואמר יי' למשה במהכך למתב למצ
חזי כל מופתיא דשויתי בידך ותעבדינון
קדם פרעה ואנא אתקיף ית ליביה ולא ישלח
ית עמא ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה
בני בכרי ישראל ותימר לפרעה כדנן אמר
יי' ברי בוכרי ישראל ואמר אליך שלח את
בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג
את בנך בכרך ואמרית לך שלח ית ברי
ויפלח קדמי ומסריב את לשלחותיה הא
אנא קטיל ית ברך בוכרך ויהי בדרך במלון
ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו והוה באורחא
בבית מבתא וערעיה מלאכא דיי' ו
בעא למקטליה ותקח צפרה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי
חתן דמים אתה לי ונסיבת צפרה טנרא
וגזרת ית ערלת ברה וקריבת לקדמוהי
ואמרת בדמא מהולתא הדין אתיהיב
חתנא לנא וירף ממנו אז אמרה חתן דמים
למולת ונח מניה בכין אמרת אלולי דמא
דמהולתא הדין אתחייב חתנא קטול

ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וי
וישק לו ואמר יי' לאהרן איזיל לקדמות
משה למדברא ואזל וערעיה בטורא

דאיתגלי עלוהי יקרא דיי' ונשיק ליה ויגד
משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו
ואת כל האתת אשר צוהו וחוי משה לאהרן
ית כל פתגמיא דיי' דשלחיה וית כל אתיא ד
דפקדיה וילך משה ואהרן ויאספו את כל
זקני בני ישראל ואזל משה ואהרן וכנשו
ית כל סבי בני ישראל וידבר אהרן את כל הדברים
דבר אשר דבר יהוה אל משה ויעש
האתת לעיני העם ומליל אהרן ית כל פתגמי
דמליל יי' עם משה ועבד אתיא לעיני עמא
ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני
ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו
והימין עמא ושמעו ארי דכיר יי' ית בני
ישראל וארי גלי קדמוהי שעבודהון וכרעו
וסגידו ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל
פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח
את עמי ויחגו לי במדבר ובתר כין עלו משה
ואהרן ואמרו לפרעה כדנן אמר יי' אלהא
דישראל שלח ית עמי ויחגון קדמי במדברא
ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו
לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם
את ישראל לא אשלח ואמר פרעה שמא
דיי' לא אתגלי לי דאקביל למימריה לשלחא
ית ישראל לא אתגלי לי שמא דיי' ואף ית ישראל
לא אשלח ויאמרו אלהי העברים נקרא
עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או

עלינו ואמרו אלהא דיהודאי איתקרי עלנא
ניזיל כען מהלך תלתא יומין במדברא ונדבח
קדם אלהנא דלמא יערעיננא במותא או בקטול
ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם
ואמר להון מלכא דמצרים למא משה ואהרן
תבטלון ית עמא מעובדיהון איזילו לפולחנכון
ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ
והשבתם אתם מסבלתם ואמר פרעה הא
סגיאין כען עמא דארעא ותבטלון יתהון מפולחנהון
ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם
ואת שטריו לאמר ופקיד פרעה ביומא ההוא
ית שלטוני עמא וית סרכוהי למימר
לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים
כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן
לא תוספון למיתן תבנא לעמא למרמי לבניא
כמאתמלי ומדקמוהי אינון יזלון ויגבבון
להון תבנא ואת מתכנת הלבנים אשר הם
עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא
תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים
לאמר נלכה נזבחה לאלהינו וית סכום ליבניא
דאינון עבדין מאתמלי ומדקמוהי תשוון
עליהון לא תמנעון מניה ארי בטלנין אינון
על כן אינון צווחין למימר ניזיל נדבח
קדם אלהנא תכבד העבדה על האנשים
ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר תיתקף
פולחנא על גבריא ויתעסקון בה ולא יתעסקון

בפתגמין בטלין ויצאו נגשי העם ושטריו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני
נתן לכם תבן ונפקו שלטוני עמא וסרכוהי
ואמרו לעמא למימר כדנן אמר פרעה לית
אנא יהיב לכון תבנא אתם לכו קחו לכם
תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם
דבר אתון איזילו סבו לכון תבנא מאתר
דתשכחון ארי לא יתמנע מפולחנכון מדעם
ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש
לתבן ואתבדר עמא בכל ארעא דמצרים
לגבבא גילא לתבנא והנגשים אצים לאמר
כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות
התבן ושלטוניא דחקין למימר אשלימו
עובדיכון פתגם יום ביומיה כמא דהויתון
עבדין כד הוה מתיהב לכון תבנא ויכו
שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נגשי
פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן
כתמול שלשם גם תמול גם היום ולקו סרכי
בני ישראל דמנו עליהון שלטוני פרעה למימר
מדין לא אשלימתון גזירתכון למרמי לבנין
כמאתמלי ומדקמוהי אף אתמלי אף יומא דין
ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה
לאמר למה תעשה כה לעבדיך ואתו סרכי בני ישראל
וצוחו קדם פרעה למימר למא תעביד כדין
לעבדך תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת
עמך תבנא לא מתיהיב לעבדך ולבניא

לית מתיהב לעבדך ולבנין אמרין לנא עבידו והא עבדך לקן
עמך ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים
נלכה נזבחה ליהוה ואמר בטלנין אתון
בטלנין על כין אתון אמרין נזיל נדבח קדם יי
ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן
לבנים תתנו וכען איזילו פלוחו ותבנא לא
יתיהב לכון וסכום לבניא תתנון ויראו שטרי בני ישראל
אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר
יום ביומו וחזו סרכי בני ישראל יתהון בביש למימר
לא תמנעון מלבניכון פתגם יום ביומיה ויפגעו
את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם
מאת פרעה וערעו ית משה וית אהרן קימין
לקדמותהון במפקהון מן קדם פרעה ויאמרו
אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם
את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת
חרב בידם להרגנו ואמרו להון יתגלי יי
עליכון ויתפרע די אבאשתון ית ריחנא בעיני
פרעה ובעיני עבדוהי למיתן חרבא בידהון
למקטלנא וישב משה אל יהוה ויאמר אדני
למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני
ותב משה לקדם יי ואמר יי למא אבאשתא
לעמא הדין ולמא דנן שלחתני ומאז באתי
אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל
לא הצלת את עמך ומעדן דעלית לות פרעה
למללא בשמך אבאיש לעמא הדין ושיזבא
לא שיזבתא ית עמך ויאמר יהוה אל משה
עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד
חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו

ואמר יי למשה כען תחזי דאעביד לפרעה
ארי בידא תקיפא ישלחינון ובידא תקיפא יתריכינון
מארעיה
קכר מער
וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יהוה ומליל יי עם משה ואמר ליה אנא
יי וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב
באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם ואתגליתי
לאברהם ליצחק וליעקב באל שדי ושמי יי לא הודעית
להון וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם
את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו
בה ואף אקימית ית קימי עמהון למתן להון
ית ארע דכנען ית ארע תותבותהון דאיתותבו
בה וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
בריתי ואף קדמי שמיע ית קבילת בני ישראל
דמצראי מפלחין בהון ודכירנא ית קימי לכן
אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
בכין לבני ישראל אנא יי ואפיק יתכון מגו
דחוק פולחן מצראי ואשיזיב יתכון מפולחנהון
ואפרוק יתכון בדרע מרמם ובדינין רברבין
ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים ואקרב יתכון קדמי
לעם ואהוי לכון לאלה ותדעון ארי אנא יי
אלהכון דאפיק יתכון מגו דחוק פולחן
מצראי והבאתי אתכם אל הארץ אשר

נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה
ואעיל יתכון לארעא דקיימית במימרי למתן יתה
לאברהם ליצחק וליעקב ואתין יתה לכון ירותא אנא יי
וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל
משה מקצר רוח ומעבדה קשה ומליל משה
כין עם בני ישראל ולא קבילו מן משה מעיק
רוח ומפולחנא דהוה קשיא עליהון

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
משה למימר בא דבר אל פרעה מלך מצרים
וישלח את בני ישראל מארצו ומליל
עם פרעה מלכא דמצרים וישלח ית בני ישראל
מארעיה וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני
ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
ואני ערל שפתים ומליל משה קדם יי למימר
הא בני ישראל לא קבילו מני ואיכדין יקביל
מני פרעה ואנא יקיר ממלל
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל
בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים ומליל יי עם
משה ולאהרן ופקידינון לות בני ישראל ולות פרעה
מלכא דמצרים לאפקא ית בני ישראל מארעא דמצרים
אלה ראשי בית אבתם בני
ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי
אלה משפחת ראובן אלין רישי בית אבהתהון
בני ראובן בוכרא דישראל חנוך ופלוא חצרון
וכרמי אלין זרעית ראובן ובני שמעון ימואל

וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית
אלה משפחת שמעון ובני שמעון ימואל וימין ואהד
ויכין וצחר ושאול בר כנעניתא אלין זרעית שמעון
ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה
ואלין שמהת בני לוי לתולדתהון גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי מאה ותלתין ושבע שנין
בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת
שלש ושלשים ומאת שנה ובני קהת עמרם
ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה ותלתין ותלת
שנין ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת
הלוי לתלדתם ובני מררי מחלי ומושי אלין
זרעית לוי לתולדתהון ויקח עמרם את
יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו לאשה יתה
לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם
שבע ושלשים ומאת שנה ונסיב עמרם
ית יוכבד אחת אבוהי ליה לאנתו וילידת ליה
ית אהרן וית משה ושני חיי עמרם מאה ותלתין
ושבע שנין ובני יצהר קרח ונפג וזכרי ובני
עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי ויקח אהרן
את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו
לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את
אלעזר ואת איתמר ונסיב אהרן ית אלישבע
בת עמינדב אחתיה דנחשון ליה לאנתו
וילידת ליה ית נדב וית אביהוא ית אלעזר וית
איתמר ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת הקרחי בני קרח אסיר וא

ואביאסף אלין זרעית קרח׃ ואלעזר בן אהרן
לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את
פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם׃
ואלעזר בר אהרן נסיב ליה מבנת פוטיאל ליה לאנתו
וילידת ליה ית פינחס אלין רישי אבהת ליואי
לזרעיתהון׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר
יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים
על צבאתם׃ הוא אהרן ומשה דאמר יי להון אפיקו
ית בני ישראל מארעא דמצרים על חיליהון׃ הם
המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן׃ אנון
דממללין עם פרעה מלכא דמצרים לאפקא
ית בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן׃ ויהי ביום
דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ והוה ביומא
דמליל יי עם משה בארעא דמצרים׃

וידבר יהוה אל משה לאמר אני
יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר
אני דבר אליך׃ ומליל יי עם משה למימר
אנא יי מליל עם פרעה מלכא דמצרים ית כל
דאנא ממליל עימך׃ ויאמר משה לפני יהוה
הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃
ואמר משה קדם יי הא אנא יקיר ממלל ואיכדין
יקביל מני פרעה׃

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃
ואמר יי למשה חזי דמניתך רב לפרעה ואהרן
אחוך יהי מתורגמנך׃ אתה תדבר

את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל
פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ את
תמליל ית כל דאפקדינך ואהרן אחוך ימליל
עם פרעה וישלח ית בני ישראל מארעיה׃ ואני אקשה
את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי
בארץ מצרים׃ ואנא אקשי ית ליבא דפרעה
ואסגי ית אתותי וית מופתי בארעא דמצרים׃
ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל
מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ ולא יקביל
מנכון פרעה ואיתין ית מחת גבורתי במצרים
ואפיק ית חילי ית עמי בני ישראל מארעא דמצ׳
בדינין רברבין׃ וידעו מצרים כי אני יהוה
בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני
ישראל מתוכם׃ וידעון מצראי ארי אנא יי
כד ארים ית מחת גבורתי על מצרים ואפיק
ית בני ישראל מביניהון׃ ויעש משה ואהרן
כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ ועבדו משה
ואהרן כמא דפקיד יי יתהון כין עבדו׃ ומשה
בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים
שנה בדברם אל פרעה׃ ומשה בר תמנן
שנין ואהרן בר תמנן ותלת שנין במללותהון
עם פרעה׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
ואמר יי למשה ולאהרן למימר׃
כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת
אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃

יהי לתנין׃ ארי ימליל עמכון פרעה למימר
הבו לכון אתא ותימר לאהרן סב ית חוטרך ורמי
קדם פרעה יהי לתנינא׃ ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן
את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃
ועל משה ואהרן לות פרעה ועבדו כין כמא דפקיד
יי ורמא אהרן ית חוטריה קדם פרעה וקדם
עבדוהי והוה לתנינא׃ ויקרא גם פרעה לחכמים
ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים
בלהטיהם כן׃ וקרא אף פרעה לחכימיא ו
ולחרשיא ועבדו אף אינון חרשי מצרים
בלחשיהון כין׃ וישליכו איש מטהו ויהיו
לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם׃ ורמו
גבר חוטריה והוו לתנינין ובלע חוטרא דאהרן
ית חוטריהון׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה׃ ואתקף ליבא
דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי׃
ויאמר יהוה אל משה כבד לב
פרעה מאן לשלח העם׃ ואמר יי למשה
איתיקר ליבא דפרעה סריב לשלחא עמא׃ לך
אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת
לקראתו על שפת היאר והמטה אשר
נהפך לנחש תקח בידך׃ איזיל לות פרעה
בצפרא הא נפיק למיא ותתעתד לקדמותיה
על כיף נהרא וחוטרא דאתהפיך לחויא תסב
בידך׃ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני
אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר

והנה לא שמעת עד כה׃ ותימר ליה יי אלהא
דיהודאי שלחני לותך למימר שלח ית עמי
ויפלחון קדמי במדברא והא לא קבילתא
עד כען׃ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני
יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על
המים אשר ביאר ונהפכו לדם׃ כדנן אמר יי
בדא תדע ארי אנא יי הא אנא מחי בחוטרא
דבידי על מיא דבנהרא ויתהפכון לדמא׃
והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו
מצרים לשתות מים מן היאר׃ ונוני דבנהרא
ימותון ויסרי נהרא וילאון מצראי למשתי
מיא מן נהרא׃
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך
ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על
יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם
ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים
ובאבנים׃ ואמר יי למשה אימר לאהרן סב
חוטרך וארים ידך על מיא דמצרים על
נהריהון ועל אריתיהון ועל אגמיהון ועל
כל בית כנישת מיהון ויהון דמא ויהי
דמא בכל ארעא דמצרים ובמני אעא ובמני
אבנא׃ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה
יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר
לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים
אשר ביאר לדם׃ ועבדו כין משה ואהרן
כמא דפקיד יי וארים בחוטרא ומחא
ית מיא דבנהרא לעיני פרעה ולעיני

עברו יהי ואת הכליו כל מיא דבנהרא לדמא
והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא
יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם
בכל ארץ מצרים ונוני דבנהרא מיתו וסרי
נהרא ולא יכילו מצראי למשתי מיא מן
נהרא והוה דמא בכל ארעא דמצרים ויעשו כן ח
חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה ועבדו
כין חרשי מצרים בלחשיהון ואתקף ליבא
דפרעה ולא קביל מינהון כמא דמליל יוי ויפן
פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת
ואתפני פרעה ועל לביתיה ולא שוי ליביה אף
לדא ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים
לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר
וחפרו כל מצראי סחרנות נהרא מיא למשתי
ארי לא יכילו למשתי ממיא דנהרא וימלא
שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר
ושלימו שבעה יומין בתר דמחא יוי ית
נהרא

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני
ואמר יוי למשה עול לות פרעה ותימר ליה
כדנן אמר יוי שלח ית עמי ויפלחון קדמי
ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל
גבולך בצפרדעים ואם מסריב את לשלחא
הא אנא מחי ית כל תחומך בעורדעניא ושרץ
היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר

משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך
ובתנוריך ובמשארותיך וירבי נהרא עורדעניא
ויסקון וייעלון בביתך ובאידרון בית משכבך
ועל ערסך ובבית עבדך ובעמך ובתנוריך
ובאצותך ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו
הצפרדעים ובך ובעמך ובכל עבדך יסקון
עורדעניא ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרת
על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים
על ארץ מצרים ואמר יוי למשה אימר
לאהרן ארים ית ידך בחוטרך על נהריא על
אריתיא ועל אגמיא ואסיק ית עורדעניא
על ארעא דמצרים ויט אהרן את ידו על
מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את
ארץ מצרים וארים אהרן ית ידיה על
מיא דמצראי וסליקו עורדעניא וחפת
ארעא דמצרים ויעשו כן החרטמים בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים
ועבדו כין חרשיא בלחשיהון ואסיקו ית
עורדעניא על ארעא דמצרים ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה
ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה
את העם ויזבחו ליהוה וקרא פרעה למשה
ולאהרן ואמר צלו קדם יוי ויעדי עורדעניא מני
ומעמי ואשלח ית עמא וידבחון קדם יוי
ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית

אמתי ג׳ ומיסנה למחר ויאמר למחר יהיה האות למחר וגם למחר
אין כיהוה כיוצ׳ וסים לחוד מגן גדין רוש כיוצ׳ המגביהי החצרת מחם
אשר שם יסוה הבתים ויתנו וימען ולבן החצרת צאו שערין קדמאה דויצאו

ל׳ פים בבל חד מן מן ומימנה וימותו הצפרדעים אדם כי יקריב
מכם ויקה משה מקחנית ואחרון נוס יי חמרים ג׳ בין וסים ויצברו אתם חמרם בת
ממעיט אסף חמרים כתיב ולא יכלו גוס׳ הכנים להבקיע אל מחנה וישלך
האנשים

הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה
ואמר משה לפרעה שאל לך גבורא הב לך
זמן לאימתי אצלי עלך ועל עבדך ועל עמך
לשיצאה עורדעניא מינך ומבתך להוד
ר בנהרא ישתארון ויאמר למחר ויאמר
כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו
ואמר למחר ואמר כפתגמך בדיל דתידע
ארי לית כיי אלהנא וסרו הצפרדעים ממך
ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה
ויעדון עורדעניא מינך ומבתך ומעבדך
ומעמך להוד בנהרא ישתארון ויצא משה
ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה
על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה
ונפק משה ואה מלות פר וצלי משה קדם יי
על עיסק עורדעניא דשוי לפרעה ויעש
יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן
הבתים מן החצרת ומן השדת ועבד יי
כפתגמא דמשה ומיתו עורדעניא מן בתיא
מן דרתא ומן חקלתא ויצברו אתם חמרם
חמרם ותבאש הארץ וכנשו יתהון דגורין
דגורין וסריאת ארעא וירא פרעה כי היתה
הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה וחזא פרעה ארי הות
רוחתא ויקר ית ליביה ולא קביל מנהון כ
כמא דמליל יי ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך
את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים

ואמר יי למשה אימר לאהרן ארים ית
חוטרך ומחי ית עפרא דארעא ויהי לקלמתא
בכל ארעא דמצרים ויעשו כן ויט אהרן
את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי
הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה
כנים בכל ארץ מצרים ועבדו כין וארים
אהרן ית ידיה בחוטריה ומחא ית עפרא
והות קלמתא באנשא ובבעירא כל עפרא
דארעא הות קלמתא בכל ארעא דמצרים
ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא
את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה
ועבדו כין חרשיא בלחשיהון לאפקא ית
קלמתא ולא יכילו והות קלמתא באנשא
ובבעירא ויאמרו החרטמם אל פרעה
אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא
שמע אלהם כאשר דבר יהוה ואמרו
חרשיא לפרעה מחא מן קדם יי היא וא
ואיתקף ליבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא
דמליל יי ויאמר יהוה
אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר
יהוה שלח עמי ויעבדני ואמר יי למשה
אקדים בצפרא ואתעתד קדם פרעה הא
נפיק למיא ותימר ליה כדנן אמר יי שלח
עמי ויפלחון קדמי כי אם אינך משלח את
עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך
את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם

כיהוה אלהינו ג׳ ר״ת כי אין כיהוה בכל קריה אין קדוש כיהוה אלהינו ויבאישו ב׳ ר״ת והדגה ולא שמעו אל משה חמרים ג׳ ר״ת וסימן
ויעברו ... כת עריה חמרים הכנם ב׳ ר״ת ותהי ויכלו ג׳ ר״ת וחס וסימן להוציא להבקיע להשיב

60

האדמה אשר הם עליה׃ ארי אם ליתך משלח
ית עמי האנא משלח בך ובעבדך ובעמך ית
ובבתך ית ערובא ויתמלון בתי מצרים ית
ערובא ואף ארעא דאנון עלה׃ והפליתי ביום
ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה
לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
בקרב הארץ׃ ואפריש ביומא ההוא ית אר
דגושן דעמי שרי עלה בדיל דלא למהוי תמן
ערובא בדיל דתידע ארי אנא יי שליט בגו
אר׳ ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר
יהיה האת הזה׃ ואשוי פורקן לעמי ועל ע
עמך איתי מחא למחר יהי אתא הדין׃ ויעש
יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית
עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב׃ ועבד יי כין ואתא ערובא תקיף
לבית פרעה ולבית עבדוהי ובכל ארע דמצר
אתחבלת ארעא מן קדם ערובא׃ ויקרא פרעה
אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
בארץ׃ וקרא פר׳ למש׳ ולאה׳ ואמר איזילו
דבחו קדם אלהכון בארעא׃ ויאמר משה לא
נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ט
ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים
לעיניהם ולא יסקלנו׃ ואמר משה לא תקין
למעבד כין ארי בעירא דמצראי דחלין ליה
מנה אנחנא נסבין לדבחא קדם יי אלהנא הא
נדבח ית בעירא דמצראי דחלין ליה ואנון

יהון חזן הלא יימרון למרגמנא׃ דרך שלשת
ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כא
כאשר יאמר אלינו׃ מהלך תלתה יומין ניזיל
במדברא ונדבח קדם יי אלהנא כמא דיימר
לנא׃ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
ללכת העתירו בעדי׃ ואמר פר׳ אנא אשלח
יתכון ותדבחון קדם יי אלהכון במדברא לחוד
[illegible] לא תרחקון למיזל צלו עלי׃ ויאמר
משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל
יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח
את העם לזבח ליהוה׃ ואמר משה הא אנא
נפיק מעמך ואצלי קדם יי ויעדי ערובא מ׳
מפרעה מעבדוהי ומעמיה מחר לחוד לא
יוסף פרעה לשקרא בדיל דלא לשלחא ית
עמא לדבחא קדם יי׃ ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה׃ ונפק משה מלות פר׳ וצלי ק׳
יי׃ ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד
ועבד יי כפתגמא דמשה ואעדי ערובא
מפרעה מעבדוהי ומעמיה לא אשתאר
חד׃ ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא
שלח את העם׃ ויקר פרעה ית לביה אף ב׳
בזמנא הדא ולא שלח ית עמא׃
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת

ויכבד ב̇ וסימ̇ פרעה את לבו ויכבד לבו וחד ויכבד לב פרעה שלח העם שלח את עמי תשלח בישלח תשלחני כי שנא בליד יסג לבלתי שלח את לפועלה הורו לעולם פת כמו יד ה' יד פלשתים יד הירדן יד מצרים וכל ביד

פלוני פת בוות לעולם כמו ביד מלך ישל ביד כבוכד נצר ביד חרין ורומה ... הפלה כת ב̇ בלש וסימנ̇ והפלה ... ויפלה ... והפלה ... ... וידבר אוגד וסימנ̇ ושמות את הדברים מכת דבר הדיצחת ב̇ בו אהי העברים ... וסימ̇

אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את
עמי ויעבדני ואמר ליה למשה עול לות
פרעה ותמליל עמיה כדנן אמר יי' אלהא דיהודאי
שלח ית עמי ויפלחון קדמי כי אם מאן אתה
לשלח ועודך מחזיק בם ארי אם מסריב
את לשלחא ועד כען את מתקיף בהון הנה
יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד
מאד הא מחא מן קדם יי' הויא בבעירך דבחקלא
בסוסותא בחמרי בגמלי בתורי ובענא
מותא סגי לחדא והפלה יהוה בין מקנה
ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל
לבני ישראל דבר ויפריש יי' בין בעירא
דישראל ובין בעירא דמצראי ולא ימות מכולא
לבני ישראל מדעם וישם יהוה מועד לאמר
מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ ושוי
יי' זמנא למימר מחר יעביד יי' פתגמא
הדין בארעא ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת
וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל
לא מת אחד ועבד יי' ית פתגמא הדין
ביומא דבתרוהי ומית כל בעירא דמצראי
ומבעירא דבני ישראל לא מית חד וישלח
פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד
אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם
ושלח פרעה והא לא מית מבעירא דישראל
עד חד ואתיקר ליבא דפרעה ולא שלח ית עמא

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם
מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה
השמימה לעיני פרעה ואמר יי' למשה
ולאהרן סבו לכון מלי חופניכון פיח דאתונא
ויזרקיניה משה לצית שמיא לעיני פרעה
והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת
בכל ארץ מצרים ויהי לאבקא על כל ארעא
דמצרים ויהי על אנשא ועל בעירא לשחין סגי
אבעבועין בכל ארעא דמצרים ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו
משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח
באדם ובבהמה ונסיבו ית פיחא דאתונא
וקמו קדם פרעה וזרק יתיה משה לצית
שמיא והוה שחין אבעבועין סגי באנשא
ובבעירא ולא יכלו החרטמים לעמד לפני
משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם
ובכל מצרים ולא יכילו חרשיא למיקם קדם
משה מן קדם שחנא ארי הוה שחנא
בחרשיא ובכל מצראי ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה
אל משה ותקיף יי' ית ליבא דפרעה ולא קביל
מנהון כמא דמליל יי' עם משה
ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי

... סני ב̇ ביום ... מאד וגם ערב רב והפלה הפלה ג̇ ... מכתך חסיר ... ויחזק ... חרבה בכורות ים סוף ...
המצלא

העברים שלח את עמי ויעבדני: ואמר יי למשה
אקדים בצפרא ואתעתד קדם פרעה ותימר
ליה כדנן אמר יי אלהא דיהודאי שלח ית עמי
ויפלחון קדמי: כי בפעם הזאת אני שלח את כל
מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע
כי אין כמני בכל הארץ: ארי בזמנא הדא אנא
שלח ית כל מחתי בליבך ובעבדך ובעמך בדיל
דתידע ארי לית דכותי בכל ארעא: כי עתה
שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר
ותכחד מן הארץ: ארי כען קריב קדמי דשלחית
פון ית מחת גבורתי ומחית יתך וית עמך במותא
ואשתיציתא מן ארעא: ואולם בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ: וברם בדיל דא קיימתך
בדיל לאחזיותך ית חילי ובדיל דיהון משתען
גבורת שמי בכל ארעא: עודך מסתולל בעמי
לבלתי שלחם: עד כען כבישת ליה לעמי
בדיל דלא לשלחותהון: הנני ממטיר כעת
מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו
במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: האנא
מחית כעידנא הדין מחר ברדא תקיף להדא
דלא הוה דכותיה במצרים למן יומא דאשתכללת
ועד כען: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל
אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר
ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם
הברד ומתו: וכען שלח כנוש ית בעירך וית
כל דלך בחקלא כל אנשא ובעירא דישתכח

בחקלא ולא יתכניש לביתא ויחות עליהון
ברדא וימותון: הירא את דבר יהוה מעבדי
פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים:
דדחיל מפתגמא דיי מעבדי פרעה כניש
ית עבדוהי וית בעירה לביתא: ואשר לא
שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת
מקנהו בשדה: ודלא שוי ליביה לפתגמא
דיי שבק ית עבדוהי וית בעיריה בחקלא

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על
השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על
האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה
בארץ מצרים: ואמר יי למשה ארים ית
ידך על צית שמיא ויהי ברדא בכל ארעא דמצ'
על אנשא ועל בעירא ועל כל עסבא דחקלא
בארעא דמצרים: ויט משה את מטהו על השמים
ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: וארים
משה ית חוטריה על צית שמיא ויי יהב
קלין וברדא ומהלכא אישתא על ארעא ואמטר
יי ברדא על ארעא דמצרים: ויהי ברד ואש
מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה
לגוי: והוה ברדא ואישתא משתלהבא
בגו ברדא תקיף לחדא דלא הוה דכותיה בכל
ארע מצרים מעידן דהוות לעם: ויך הברד בכל
ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם

ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר׳ ומחא ברדא בכל
ארע מצרים ית כל דבחקלא מאנשא ועד בעירא
וית כל עסבא דחקלא מחא ברדא וית כל
אילני חקלא תבר׳ רק בארץ גשן אשר שם
בני ישראל לא היה ברד׳ לחוד בארעא דגושן
דתמן בני ישראל לא הוה ברדא׳ וישלח פרעה
ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׳
ושלח פרעה וקרא למשה ולאהרן ואמר להון
חבית זמנא הדא יי זכאה ואנא ועמי חייבין
העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד
ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׳ צלו קדם
יי וסגי קדם יי דלא יהון עלנא קלין דלוט
מאלין מן קדם יי וברדא ואשלח יתכון ולא
תוספון לאתעכבא׳ ויאמר אליו משה כצאתי
את העיר אפרש את כפי אל יהוה
הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה הארץ׳ ואמר ליה משה כמפקי
ית קרתא אפרוס ית ידי בצלו קדם יי קליא
יתמנעון וברדא לא יהי עוד בדיל דתדע
ארי דיי ארעא׳ ואתה ועבדיך ידעתי כי
טרם תיראון מפני יהוה אלהים׳ ואת ועבדך
ידענא ארי עד כען לא אתכנעתון מן קדם יי׳
והפשתה והשערה נכתה כי השערה
אביב והפשתה גבעל׳ וכיתנא וסעריא לקו
לקו ארי סעריא אביב וכיתנא גבעולין׳

והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה׳
וחיטיא וכונתיא לא לקאה ארי אפלתא אנין׳
ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש
כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר
לא נתך ארצה׳ ונפק משה מלות פרעה ית
קרתא ופרס ידוהי בצלו קדם יי ואתמנעו קליא
וברדא ומטרא דהוה נחית לא מטא לארע׳
וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת
ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׳ וחזא
פרעה ארי אתמנע מטרא וברדא וקליא
ואוסיף למחטי ויקר ליביה הוא ועבדוהי׳
ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
כאשר דבר יהוה ביד משה׳ ואיתקף לבא
דפרעה ולא שלח ית בני ישראל כמא דמליל יי
בידא דמשה׳ קיח פסו׳
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו׳ ואמר יי למשה עול לות
פרעה ארי אנא יקרית ית ליביה וית ליבא
דעבדוהי בדיל לשואה אתי אלין ביניהון׳
ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יהוה׳ ובדיל דתשתעי
קדם בנך ובר בנך ית נסין דעבדית במצ
וית אתותי דשויתי ביניהון ותדעון ארי אנא
יי׳ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי

מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני ועאל
משה ואהרן לות פרעה ואמרו ליה כדנן אמר יי
אלהא דיהודאי עד אימתי מסריב את
לאתכנעא מן קדמי שלח עמי ויפלחון קדמי
כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא
מחר ארבה בגבלך ארי אם מסרב את
לשלחא ית עמי האנא מיתי מחר גובא בתחומך
וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את
הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם
מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם
מן השדה ויחפי ית עין שמשא דארעא ולא
יכול למחזי ית ארעא וייכול ית שאר שיזבותא
דאשתארת לכון מן ברדא וייכול ית כל אילנא
דצמח לכון מן חקלא ומלאו בתיך ובתי
כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על
האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה
ויתמלון בתך ובתי כל עבדך ובתי כל מצראי
דלא חזו אבהתך ואבהת אבהתך מיום
מהויהון על ארעא עד יומא הדין ואתפני
ונפק מלות פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו
עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי
אבדה מצרים ואמרו עבדי פרעה ליה עד
אימתי יהי דין לנא לתקלא שלח ית גבריא
ויפלחון קדם יי אלההון העד כען לא ידעת
ארי אבדת מצרים ויושב את משה ואת

אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את
יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים ואתתב משה
ואהרן לות פרעה ואמר להון איזילו פלחו קדם יי
אלהכון מן ומן דאזלין ויאמר משה בנערינו
ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו
נלך כי חג יהוה לנו ואמר משה בעולימנא
ובסבנא נזיל בבננא ובבנתנא בענא ובתורנא
נזיל ארי חגא קדם יי לנא ויאמר אלהם
יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם ואמר
להון יהי כן מימרא דיי בסעדכון כד אשלח
יתכון וית טפלכון חזו ארי בישא אתון סברין
למעבד לקביל אפיכון לאסחרא לא
כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה
אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה
לא כן איזילו כען גבריא ופלחו קדם יי ארי
יתה אתון בען ותריך יתהון מן קדם פרעה
ויאמר יהוה אל משה נטה ידך
על ארץ מצרים בארבה ויעל על
ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ
את כל אשר השאיר הברד ואמר יי למשה
ארים ידך על ארעא דמצרים בגובא ויסק על
ארעא דמצרים וייכול ית כל עסבא דארעא ית כל
דאשאר ברדא ויט משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ
כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה
ורוח הקדים נשא את הארבה

מעיר

חוטריה על ארעא דמצרים ויי דבר רוח
קדומא בארעא כל יומא ההוא וכל ליליא צפרא
הוה ורוח קדומא נטל ית גובא והארבה ויעל
על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים
כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו
ואחריו לא יהיה כן וסליק גובא על כל אר
דמצר ושרא בכל תחום מצרים תקיף לח
לחדא קדמוהי לא הוה כין גובא דכותיה
ובתרוהי לא יהי כין ויכס את עין כל הארץ
ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא
נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ
מצרים וחפא ית עין שמשא דכל ארעא
וחשוכת ארעא ואכל ית כל עסבא דארעא וית כל
פירי אילנא דאשאר ברדא ולא אשתאר
כל ירוק באילנא ובעסבא דחקלא בכל
ארע דמצ' וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם ואוחי
פרעה למקרי למשה ולאהרן ואמר חבית
קדם יי אלהכון ולכון ועתה שא נא חטאתי
אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר
מעלי רק את המות הזה וכען שבוק כען
לחובי ברם זמנא הדא וצלו קדם יי אלהכון
ויעדי מני לחוד ית מותא הדין ויצא מעם
פרעה ויעתר אל יהוה ויצא מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ונפק מלות פרעה וצלי קדם יי
ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד את הארבה

ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד
בכל גבול מצרים והפך יי רוח מערבא
תקיף לחדא ונטל ית גובא ורמהי לימא
דסוף לא אשתאר גובא אחד בכל תחום
מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל ותקיף יי ית ליבא דפרעה
ולא שלח ית בני ישר'
ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים
ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך
ואמר יי למשה ארים ידך על צית שמיא
ויהי חשוכא על ארעא דמצר' ובתר דיעדי
קבל ליליא ויט משה את ידו על השמים
ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת
ימים וארים משה ית ידיה על צית שמיא
והוה חשוך קבל בכל ארעא דמצ' תלתה
יומין לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל
היה אור במושבתם לא חזו גבר ית אחוהי
ולא קמו אנש מתחותוהי תלתה יומין ולכל
בני ישראל הוה נהורא במותבניהון ויקרא
פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את
יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם
ילך עמכם וקרא פרעה למשה ואמר איזילו
פלחו קדם יי לחוד ענכון ותוריכון שבוקו אף טפלכון
יזיל עמכון ויאמר משה גם אתה תתן ב
בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו
ואמר משה אף את תתין בידנא נכסת קודשין

מעיר מעשב הארץ ... ויקח ... ויעל הארבה ...
מעלי רק את המות הזה את הנחש ... ויאמר יי ... שם

... רוח הקדים ... לא היה כן ... עשב הארץ ... לא שלח את בני ישראל

ועלון ונעביר קדם יי אלהנא וגם מקננו
ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח
לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה
נעבד את יהוה עד באנו שמה ואף בעירנא
ייזיל עמנא לא נשאר מניה מדעם ארי
מניה אנחנא נסבין למפלח קדם יי אלהנא ואנחנא
לית אנחנא ידעין מא נפלח קדם יי עד מיתנא
לתמן ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה
לשלחם ותקיף יי ית ליבא דפרעה ולא אבא
לשלחותהון ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר
לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני
תמות ואמר ליה פרעה איזיל מעלוי אסתמר
לך דלא תוסיף למחזי אפי ארי ביומא
דתחזי אפי תמות ויאמר משה כן דברת
לא אסף עוד ראות פניך ואמר משה יאות
מלילתא לא אוסיף עוד למחזי אפך

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא
על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח
אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם
מזה ואמר יי למשה עוד מכתש חדא אייתי
על פרעה ועל מצראי בתר כין ישלח יתכון
מיכא כשלחותיה גמירא תרכא יתרך
יתכון מיכא דבר נא באזני העם וישאלו
איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי
כסף וכלי זהב מליל כען קדם עמא וישאלון

גבר מן חבריה ואיתתא מן חברתה מנין
דכסף ומנין דדהב ויתן יהוה את חן העם
בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד
בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
העם ויהב יי ית עמא לרחמין בעיני מצראי
אף גברא משה רבא לחדא בארעא דמצרים
בעיני עבדי פרעה ובעיני עמא

ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת
הלילה אני יוצא בתוך מצרים ואמר משה
כדנן אמר יי כפלגות ליליא אנא מתגלי בגו
מצרים ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור
פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה וימות
כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דפרעה
דעתיד למיתב על כורסי מלכותא עד
בוכרא דאמתא דבבית ריחיא וכל בוכרא
דבעירא והיתה צעקה גדלה בכל ארץ
מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא
תסף ותהי צוחתא רבתא בכל ארעא דמצרים
דכותה לא הות ודכותה לא תוסיף ולכל בני
ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד
בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין
מצרים ובין ישראל ולכל בני ישראל לא
ינזיק כלבא בלישניה למאנשא
ועד בעירא בדיל דתידעון דיפריש יי
בין מצראי ובין ישראל וירדו כל עבדיך

אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל
העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף ויחתון כל עבדך אלין
לותי ויבעון מני למימר פוק את וכל עמא
דעמך ובתר כין איפוק ונפק מלות פרעה
בתקוף רגז ויאמר יהוה
אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען
רבות מופתי בארץ מצרים ואמר יוי
למשה לא יקביל מנכון פרעה בדיל
לאסגאה מופתי בארעא דמצרים ומשה וא
ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני
פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל מארצו ומשה ואה
עבדו ית כל מופתיא האלין קדם פרעה
ותקיף יוי ית ליבא דפרעה ולא שלח ית בני
ישראל מארעיה ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר ואמר יוי למשה ולאהרן בארעא דמצ
למימר החדש הזה לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם לחדשי השנה ירחא
הדין לכון ריש ירחיא קדמי הוא לכון ל
לירחי שתא דברו אל כל עדת ישראל
לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת שה לבית מלילו
עם כל כנשתא דישראל למימר בעסרא
לירחא הדין ויסבון להון גבר אימר לבית

אבא אימרא לביתא ואם ימעט הבית
מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל
ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו
על השה ואם זעירין אנש ביתא מלאתא
אימרא ויסב הוא ושיבביה דקריב לביתיה
במנין נפשתא גבר לפום מיכליה תתמנון
על אימרא שה תמים זכר בן שנה יהיה
לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו אימר
שלים דכר בר שתיה יהי לכון מן אמריא
ומן בני עזיא תסבון והיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו
אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ויהי
לכון למטרא עד ארבעת עסרא יומא
לירחא הדין ויכסון יתיה כל כנשתא ד
ישראל בין שמשיא ולקחו מן הדם ונתנו
על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים
אשר יאכלו אתו בהם ויסבון מן דמא
ויתנון על תרתין סיפיא ועל שקפא על
בתיא דייכלון יתיה בהון ואכלו את הבשר
בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים
יאכלהו וייכלון ית בסרא הדין טוי נור
ופטיר על מרירין ייכלוניה אל תאכלו ממנו
נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש
ראשו על כרעיו ועל קרבו לא תיכלון
מניה כד חי ואף לא כד בשיל מבשל במ
אלהין טוי נור רישיה על כרעוהי ועל גויה:

64

ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד
בקר באש תשרפו ולא תשארון מניה עד
צפרא ודי ישתאר מניה עד צפרא בנורא תוקדון
וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם
ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו ב
בחפזון פסח הוא ליהוה וכדין תיכלון יתיה
חרציכון יהון אסירין מסניכון ברגליכון בי׳
וחוטריכון בידכון ותיכלון יתיה בבהילו פ׳
פסחא הוא קדם יי׳ ועברתי בארץ מצרים
בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים
מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני יהוה ואתגלי בארעא דמצ׳ בליליא
הדין ואקטול כל בוכרא בארעא דמצרים מאנשא
ועד בעירא ובכל טעות מצראי אעביד
דינין אנא יי׳ והיה הדם לכם לאת על הבתים
אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי
בארץ מצרים ויהי דמא לכון לאת על בתיא
דאתון תמן ואחזי ית דמא ואיחוס עליכון
ולא יהי בכון מותא במקטלי בארעא דמצרים
והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג
ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו ויהי יומא
הדין לכון לדוכרנא ותיחגון יתיה חגא קדם יי׳
לדריכון קים עלם תיחגוניה שבעת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השביעי

שבעה יומין פטירא תיכלון ברם ביומא
קדמאה תבטלון חמירא מבתיכון ארי
כל דייכול חמיעא וישתיצי אנשא ההוא
מישראל מיומא קדמאה עד יומא שביעאה
וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא
יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם וביומא קדמאה מערע
קדיש וביומא שביעאה מערע קדיש יהי
לכון כל עבידא לא יתעביד בהון ברם מא
דמתאכיל לכל נפש הוא בלחודוהי יתעביד
לכון ושמרתם את המצות כי בעצם היום
הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת
עולם ותיטרון ית פטירא ארי בכרן יומא
הדין אפיקית ית חיליכון מארעא דמצ׳
ותיטרון ית יומא הדין לדריכון קים עלם
בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש
בערב בניסן בארבעת עסרא יומא לירחא
ברמשא תיכלון פטירא עד יומא חד ועסרין
לירחא ברמשא שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ
שבעה יומין חמירא לא ישתכח בבתיכון
ארי כל דייכול מחמעא וישתיצי אנשא
ההוא מכנשתא דישראל בגיורא ובייציבי ארעא

כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
מצות׃ כל מחמע לא תיכלון בכל מותבניכון
תיכלון פטירא׃
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח׃ וקרא משה לכל סבי ישראל ואמר
להון אתנגידו וסבו לכון מן בני ענא לזרעיתכון
וכוסו פסחא׃ ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם
בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל
שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ ותיסבון
איסרת איזובא ותטבלון בדמא דבמנא
ותדון לשקפא ולתרין סיפיא מן דמא דבמנא
ואתון לא תיפקון אנש מתרע ביתיה עד
צפרא׃ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה
את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית
לבא אל בתיכם לנגף׃ ויתגלי יוי למימחי ית
מצראי ויחזי ית דמא על שקפא ועל תרין
סיפיא ויחוס יוי על תרעא ולא ישבוק
מחבלא למיעל לבתיכון למימחי׃ ושמרתם
את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃
ותיטרון ית פתגמא הדין לקים לך ולבנך
עד עלמא׃ והיה כי תבאו אל הארץ אשר
יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את
העבדה הזאת׃ ויהי ארי תיעלון לארעא דיתן
יוי לכון כמא דמליל ותיטרון ית פולחנא

הדין׃ והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה
הזאת לכם׃ ויהי ארי יימרון לכון בניכון מא
פולחנא הדין לכון׃ ואמרתם זבח פסח הוא
ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם
וישתחוו׃ ותימרון דיבח חיס הוא קדם יוי דחס
על בתי בני ישראל במצרים כד מחא ית מצראי
וית בתנא שיזיב וכרע עמא וסגידו׃ וילכו
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ואהרן כן עשו׃ ואזלו ועבדו בני ישראל
כמא דפקיד יוי ית משה ואהרן כין עבדו׃
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה
כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור
וכל בכור בהמה׃ והוה בפלגות ליליא ויוי קטל
כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דפרעה דעתיד
למתב על כורסי מלכותיה עד בוכרא דשביא
דבבית אסירי וכל בוכרא דבעירא׃ ויקם
פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי
צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין
שם מת׃ וקם פרעה בליליא הוא וכל עבדוהי
וכל מצראי והות צוחתא רבתא במצרים ארי
לית ביתא דלא הוה ביה מיתא׃ ויקרא
למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך
עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את
יהוה כדברכם׃ וקרא למשה ולאהרן בליליא
ואמר קומו פוקו מגו עמי אף אתון אף בני

בני ישראל ואזילו פלחו קדם יי כמא דהויתון
אמרין ׃ גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם גם אתי ׃ אף ענכון אף
תוריכון דברו כמא דמליתון ואזילו וצלו
אף עלי ׃ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם
מן הארץ כי אמרו כלנו מתים ׃ ותקיפו מצראי
על עמא לאוחאה לשלחותהון מן ארעא ארי
אמרו כולנא מיתין ׃ וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם
על שכמם ׃ ונטל עמא ית לישהון עד לא חמע
מותר אצותהון צריר בלבושיהון על כתפיהון ׃
ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים
כלי כסף וכלי זהב ושמלת ׃ ובני ישראל עבדו
כפתגמא דמשה ושאילו ממצרים מנין
דכסף ומנין דדהב ולבושין ׃ ויהוה נתן את חן
העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים ׃
ויי יהב ית עמא לרחמין בעיני מצראי וש
ואשאילונון ורוקינו ית מצרים ׃

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש
מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף ׃ ונטלו
בני ישראל מרעמסס לסכות כשית מאה אלפין
גברא רגלאה בר מטפלא ׃ וגם ערב רב עלה
אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ׃ ואף
נוכראין סגיאין סליקו עמהון ועאנא ותורי
בעירא סגי לחדא ׃ ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ

כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם
צדה לא עשו להם ׃ ואפו ית לישא דאפיקו
ממצרים גריצן פטירן ארי לא חמע ארי איתרכו
ממצרים ולא יכילו לאתעכבא ואף זודין לא
עבדו להון ׃ ומושב בני ישראל אשר ישבו
במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה ׃
ומותב בני ישראל דיתיבו במצרים ארבע מאה
ותלתין שנין ׃ ויהי מקץ שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
צבאות יהוה מארץ מצרים ׃ והוה מסוף
ארבע מאה ותלתין שנין והוה בכרן יומא
הדין נפקו כל חיליא דיי מארעא דמצרים ׃ ליל
שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים
הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל
לדרתם ׃ לילי נטיר הוא קדם יי לאפקותהון
מארעא דמצרים הוא ליליא הדין קדם יי נטיר לכל
בני ישראל לדריהון ׃

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת
הפסח כל בן נכר לא יאכל בו ׃ ואמר יי למשה
ואהרן דא גזירת פסחא כל בר ישראל דישתמד
לא ייכול ביה ׃ וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו ׃ וכל עבד גבר זבין ד
כספא ותגזריניה בכין ייכול ביה ׃ תושב
ושכיר לא יאכל בו ׃ תותבא ואגירא לא ייכול
ביה ׃ בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית
מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו ׃ בחבורא
חדא יתאכיל לא תפקון מן ביתא מן בסרא

לבר נש ואגירא לא יתאכל ביה׃ כל עדת
ישראל יעשו אתו׃ כל כנשתא דישראל יעבדון יתיה׃
וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו
כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ
וכל ערל לא יאכל בו׃ וארי יתגייר עמכון גיורא
ויעביד פסחא קדם יי יגזר ליה כל דכורא
ובכין יקרב למעבדיה ויהי כיציבא דארעא וכל
ערלא לא ייכול ביה׃ תורה אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם׃ אוריתא חדא תהי ליציבא
ולגיורא דיתגיירון ביניכון׃ ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן
כן עשו׃ ועבדו כל בני ישראל כמא דפקיד יי
ית משה וית אהרן כין עבדו׃

ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה
את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם׃
והוה בכרן יומא הדין אפיק יי ית בני ישראל
מארעא דמצרים על חיליהון׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קדש לי כל
בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא׃ אקדיש קדמי כל בוכרא
פתח ולדא בבני ישראל באנשא ובבעירא
דילי הוא׃ ויאמר משה אל העם זכור את
היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית
עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
מזה ולא יאכל חמץ׃ ואמר משה לעמא
הוו דכירין ית יומא הדין דנפקתון ממצרים מבית
עבדותא ארי בתקוף יד אפיק יי יתכון

מכא ולא יתאכיל חמיע׃ היום אתם יצאים
בחדש האביב׃ יומא דין אתון נפקין בירחא
דאביבא׃ והיה כי יביאך יהוה אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר
נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב
ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש
הזה׃ ויהי ארי יעילנך יי לארע כנענאה
וחיתאה ואמוראה וחואה ויבוסאה דקיים לאבהתך
למיתן לך ארע עבדא חלב ודבש ותפלח
ית פולחנא הדין בירחא הדין׃ שבעת ימים
תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה׃
שבעא יומין תיכול פטירא וביומא שביעאה חגא קדם
יי׃ מצות יאכל את שבעת הימים ולא
יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל
גבלך׃ פטירא יתאכל ית שבעא יומין
ולא יתחזי לך חמיע ולא יתחזי לך חמיר
בכל תחומך׃ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃
ותחוי לבנך ביומא ההוא למימר בדיל דין
עבד יי לי במפקי ממצרים׃ והיה לך לאות
על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה
תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך
יהוה ממצרים׃ ויהי לך לאת על ידך ולדוכרן
בין עינך בדיל דתהי אוריתא דיי בפומך ארי
בתקוף ידא אפקך יי ממצרים׃ ושמרת
את החקה הזאת למועדה מימים ימימה׃
ותיטר ית קימא הדא בזמנה מזמן לזמן

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך ויהי ארי יעילנך יי׳ לארע כנענאי כמא דקיים לך ולאבהתך ויתננה לך והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה ותעבר כל פתח ולדא קדם יי׳ וכל פתח ולד בעירא דיהון לך דכרין תקדיש קדם יי׳ וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה וכל בוכרא דחמרא תפרוק באימרא ואם לא תפרוק ותנקפיה וכל בוכרא דאנשא בבנך תפרוק והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים ויהי ארי ישאלנך ברך מחר למימר מא דא ותימר ליה בתקוף יד אפקנא יי׳ ממצרים מבית עבדותא ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה והוה כד אקשי פרעה לשלחותנא וקטל יי׳ כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דאנשא ועד בוכרא דבעירא על כן אנא דבח קדם יי׳ כל פתח ולדא דכריא וכל בוכרא דבני אפרוק והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים ויהי לאת על ידך ולתפלין בין עינך ארי בתקוף יד אפקנא יי׳ ממצרים

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה והוה כד שלח פרעה ית עמא ולא דברינון יי׳ באורח ארע פלשתאי ארי קריב הוא ארי אמר יי׳ דלמא יתוון עמא במחזיהון קרבא ויתובון למצרים ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ואסחר יי׳ ית עמא אורח מדברא לימא דסוף ומזרזין סליקו בני ישראל מארעא דמצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם ואסיק משה ית גרמי יוסף עימיה ארי אומאה אומי ית בני ישראל למימר מדכר דכיר יי׳ יתכון ותסקון ית גרמי מיכא עמכון ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר ונטלו מסכות ושרו באיתם בסטר מדברא ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה ויי׳ מדבר קדמיהון ביממא בעמודא דעננא לדברותהון באורחא ובליליא בעמודא דאישתא לאנהרא להון למיזל ביממא ובליליא לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם לא עדי עמודא דעננא ביממא ועמודא דאישתא בליליא מן קדם עמא

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: מליל עם בני
ישראל ויתובון וישרון קדם פום חירתא בין מג
דלא ובין ימא קדם בעל צפון לקבליה תשרון
על ימא: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
בארץ סגר עליהם המדבר: ויימר פרעה על
בני ישראל מעורבלין אנון בארעא אחד עליהון
מדברא: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן: ואתקיף ית ליבא דפרעה
וירדוף בתריהון ואתיקר בפרעה ובכל משריתיה
וידעון מצראי ארי אנא יי ועבדו כן: ויגד
למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה
ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו
כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ואתחוי
למלכא דמצרים ארי אפך עמא ואתהפיך
ליבא דפרעה ועבדוהי בעמא ואמרו מא דא
עבדנא ארי שלחנא ית ישראל מפלחנא: וי
ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: וטקיס
ית רתיכוהי וית עמיה דבר עמיה: ויקח
שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
ושלשם על כלו: ודבר שית מאה רתכין ב
בחירין וכל רתיכי מצראי וגיברין ממנן על
כולהון: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים
ביד רמה: ותקיף יי ית ליבא דפרעה מלכא ד
מצרים ורדף בתר בני ישראל ובני ישראל נפקין בריש

גלי: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים
על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על
פי החירת לפני בעל צפן: ורדפו מצראי בתריהון
ואדביקו יתהון כד שרן על ימא כל סוסות
רתיכי פרעה ופרשוהי ומשריתיה על פום
חירתא [illegible] קדם בעל צפון:
ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את
עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד
ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ופרעה קריב וזקפו
בני ישראל ית עיניהון והא מצראי נטלין בתריהון
ודחילו לחדא וזעיקו בני ישראל קדם יי: ויאמרו
אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים: ואמרו למשה [illegible]
במצרים דברתנא לממת במדברא מא דא
עבדת לנא לאפקותנא ממצרים: הלא זה
הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר
חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו
עבד את מצרים ממתנו במדבר: הלא דין
פתגמא דמללנא עמך במצרים למימר
שבוק מננא ונפלח ית מצראי ארי טב
לנא דנפלח ית מצראי מדנמות במדברא
ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
תספו לראתם עוד עד עולם: ואמר משה
לעמא לא תדחלון אתעתדו וחזו ית פורקנא
דיי דעביד לכון יומא דין ארי דחזיתון

ית מצראי יומא דין לא תוספון למחזיהון
עוד עד עלמא יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון
יוי יגיח לכון קרבא ואתון תשתקון

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל
בני ישראל ויסעו ואמר יוי למשה קבילית צלותך
מליל עם בני ישראל ויטלון ואתה הרם את מטך
ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה ואת ארים ית חוטרך וארים
ית ידך על ימא ובזעהי ויעלון בני ישראל בגו ימא
ביבשתא ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו ואנא הא אנא מתקיף ית לבא דמצראי
ויעלון בתריהון ואתיקר בפרעה ובכל משריתיה
ברתכוהי ובפרשוהי וידעו מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו וידעון מצראי
ארי אנא יוי באתיקרותי בפרעה ברתכוהי ובפרשוהי
ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל
וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד
מאחריהם ונטל מלאכא דיוי דמדבר קדם
משריתא דישראל ואתא בתריהון ונטל עמודא
דעננא מן קדמיהון ושרא מבתריהון ויבא בין
מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ועאל
בין משריתא דמצראי ובין משריתא דישראל והוה
עננא וקבלא למצראי ולישראל נהר כל ליליא ולא
קריבו דין לדין כל ליליא ויט משה את ידו
על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל

הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים
וארים משה ית ידיה על ימא ודבר יוי ית
ימא ברוח קדומא תקיף כל ליליא ושוי ית
ימא ליבשא ואתבזעו מיא ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ועלו בני ישראל בגו ימא ביבשתא
ומיא להון שורין מימינהון ומסמלהון וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים ורדפו מצראי ועלו בתריהון
כל סוסות פרעה רתכוהי ופרשוהי לגו ימא ויהי
באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים והוה
במטרת צפרא ואסתכי יוי למשרית מצראי
בעמודא דאשתא ועננא ושגיש ית משרית
מצראי ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו
בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל
כי יהוה נלחם להם במצרים ואעדי ית
גלגלי רתכיהון ומדברין להון בתקוף ואמרו
מצראי נעירוק מן קדם ישראל ארי דא היא
גבורתא דיוי דעביד להון קרבין במצרים

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על
הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל
פרשיו ויט משה את ידו על הים וישב
הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים
לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך
הים וישבו המים ויכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה

ביה שמו תקון סופרים

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר   אשירה ליהוה כי גאה גאה   סוס
ורכבו רמה בים   עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה   זה אלי ואנוהו   אלהי
אבי וארממנהו   יהוה איש מלחמה יהוה
שמו   מרכבת פרעה וחילו ירה בים   ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף   תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן   ימינך יהוה נאדרי בכח   ימינך
יהוה תרעץ אויב   וברב גאונך תהרס
קמיך   תשלח חרנך יאכלמו כקש   וברוח
אפיך נערמו מים   נצבו כמו נד
נזלים   קפאו תהמת בלב ים   אמר
אויב ארדף אשיג   אחלק שלל תמלאמו
נפשי   אריק חרבי תורישמו ידי   נשפת
ברוחך כסמו ים   צללו כעופרת במים
אדירים   מי כמכה באלם יהוה   מי

מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה

פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית

בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה

קדשך שמעו עמים ירגזון חיל

אחז ישבי פלשת אז נבהלו אלופי

אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו

כל ישבי כנען תפל עליהם אימתה

ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד

יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו

קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון

לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו

ידיך יהוה ימלך לעלם ועד

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם

את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא

שמה מרה׃ וילנו העם על משה לאמר מה נשתה׃ ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו׃ ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך׃

ויאמר — ואמר

ייי למשה ארים ית ידך על ימא ויתובון מ
מיא על מצראי על רתיכיהון ועל פרשיהון׃
וארים משה ית ידיה על ימא ותב ימא לעידן
צפרא לתוקפיה ומצראי ערקין לקדמותיה
ושניק ייי ית מצראי בגו ימא׃ ותבו מיא וחפו
ית רתיכיא וית פרשיא לכל משרית פרעה
דעלו בתריהון בימא לא אשתאר בהון עד
חד׃ ובני ישראל הליכו ביבשתא ומיא להון
שורין מימינהון ומסמלהון׃ ופרק ייי ביומא
ההוא ית ישראל מידא דמצראי וחזא ישראל
ית מצראי מיתין על כיף ימא׃ וחזא ישראל
ית גבורת ידא רבתא דעבד ייי במצראי
ודחילו עמא מן קדם ייי והימינו במימרא
דייי ובנבואת משה עבדיה׃

אז ישיר — בכין שבח משה ובני יש
ית תושבחתא הדא קדם ייי ואמרין למימר
נשבח ונודי קדם ייי ארי אתגאי על גותניא ו
וגיותא דיליה היא סוסיא ורכביה רמא
בימא׃ תוקפי ותושבחתי דחילא ייי אמר
במימריה והוה לי לפריק דין אלהי ואבני
ליה מקדש אלהא דאבהתי ואפלח קדמוהי
ייי מרי נצחן קרביא ייי שמיה׃ רתיכי פרעה
ומשריתיה שדי בימא ומבחר גיברוהי איט
איטבעו בימא דסוף׃ תהומיא חפו עליהון
נחתו לעומקיא כאבנא׃ ימינך ייי אדירא
בחילא ימינך ייי תברת סנאה׃ ובסגי תוקפך
תברתנון לדקמו על עמך שלחת רוגזך שי
שיצינון כנורא לקשא׃ ובמימר פומך חכימו
מיא קמו כשור אזליא קפו תהומי בליבא
דימא׃ דהוה אמר סנאה ארדוף ארבינון א
אפליג ביזתא תסבע מנהון נפשי אשלוף
חרבי תשיצינון ידי׃ אמרת במימרך חפ
חפא עליהון ימא אשתקעו כאברא במין
תקיפין׃ לית בר מינך את הוא אלהא לית
אלא את אדיר בקודשא דחיל תושבחן
עביד פרישן׃ ארימת ימינך בלעתנון ארעא׃
דברתא בטובך לעמא דנן דפרקתא דברתא
בתוקפך לדירא דקודשך׃ שמעו עממיא
וזעו דחלא אחדתנון לדיהוו יתבין בפלשת׃
בכין אתבהילו רברבי אדום תקיפי מואב
אחדינון רתיתא אתברו כל דיהוו יתבין
בכנען׃ תפול עליהון אימתא ודחלתא בסגי
תוקפך ישתקון כאבנא עד דיעבר עמך
ייי ית ארנונא עד דיעבר עמא דנן די
דפרקתא ית ירדנא׃ תעילינון ותשרינון
בטורא דאחסנתך אתר לבית שכינתך

שיצתנון

אלה

מתקן

וינא לכנולרגלו ויפקו ... ול וסימ וינא העם ויצא ויקם רבים ממטיר פיר
בשבת יום ששה עשר שיר יציאנו יסיגו ותבינו שוא התלומו מעו אשר ישבו ...
השעורים והיתבן אחיכם בכורי פו אשר הלשכות לבישו ... יום יום שבע
ומימ
ויהי

דרב ... אשר ילקטו ואחרי יום יום ירדו ... ברכי ברוך ...
... שומע ... ויהי ביום ששי ... לכון העמו וכו
רצרי ... לבית אבותיו ושחטו והפסחו ... כל ... תלונו ... תלונו וסימ ...
וראיתם לכנחתם ורלע

אתהיניתא ייי מקדשא ייי אתקנוהי ידך ייי
מלכותיה לעלמא ולעלמי עלמיא ארי עלו
סוסות פרעה ברתכוהי ובפרשוהי בימא
ואתיב ייי עליהון ית מי ימא ובני ישראל הליכו
ביבשתא בגו ימא ❧ ותקח ❧
ונסיבת מרים נביאתא אחתיה דאהרן ית תופא
בידה ונפקא כל נשיא בתרהא בתופין ובחנגין
ומעניא להון מרים שבחו ואודו קדם ייי ארי
אתגאי על גותניא וגיותא דיליה היא סוסיא
ורכביה רמא בימא ❧ ויסע ❧
ואטיל משה ית ישראל מימא דסוף ונפקו
למדברא דחגרא ואזלו מהלך תלתא יומין
במדברא ולא אשכחו מיא ואתו למרה
ולא יכילו למשתי מיא ממרה ארי מרירין
אינון על כין קרא שמה מרה ואתרעמו
עמא על משה למימר מא נשתי וצלי קדם ייי
ואלפיה ייי אעא ורמא למיא ובסימו מיא
תמן גזר ליה קים ודין ותמן נסייה ואמר
אם קבלא תקביל למימרא דייי אלהך ודכשר
קדמוהי תעביד ותצית לפקודוהי ותיטר כל
קימוהי כל מרעין דשויתי במצרא לא אשוינון
עלך ארי אנא ייי אסך
❧
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מ
ים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים
ואתו לאלים ותמן תרתי עסרי מבועין דמין
ושבעין דקלין ושרו תמן על מיא ויסעו
מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מ

מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא

מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ
מצרים ונטלו מאילים ואתו כל כנשתא ד
בני ישראל למדברא דסין דבין אילם ובין
סיני בחמישת עסרא יומא לירחא תנינא
למפקהון מארעא דמצרים וילונו כל עדת בני
ישראל על משה ועל אהרן במדבר ו
ואתרעמו כל כנשתא דבני ישראל על משה
ועל אהרן במדברא ויאמרו אלהם בני
ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ
מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו
לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר
הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב ו
ואמרו להון בני ישראל לוי דמיתנא קדם ייי
בארעא דמצרים כד הוינא יתבין על דודי
בסרא כד הוינא אכלין לחמא ושבעין
ארי אפיקתון יתנא למדברא הדין לקטלא ית
כל קהלא הדין בכפנא
ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם
מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו
למען אנסנו הילך בתורתי אם לא ואמר
ייי למשה הא אנא מחית לכון לחמא מן שמיא
ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה
בדיל דאנסינון היהכון באוריתי אם לא
והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו
והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויהי ביו
מא שתיתאה ויתקנון ית דייתון ויהי על חד תרין

[illegible]

על דילקטון יום יום. ויאמר משה ואהרן
אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה
הוציא אתכם מארץ מצרים. ואמר משה
ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותידעון ארי יי
אפיק יתכון מארעא דמצרים. ובקר וראיתם
את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו. ובצפרא
ותחזון ית יקרא דיי בדשמיען תורעמתכון
על יי ונחנא מא ארי מתרעמיתון עלנא.
ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה
את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו
ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה.
ואמר משה בדיתין יי לכון ברמשא
בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע
בדשמיען קדם יי ית תורעמתכון דאתון
מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא
תורעמתכון אלהין על מימרא דיי.
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת
בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את
תלנתיכם. ואמר משה לאהרן אימר לכל
כנשתא דבני ישראל קרובו קדם יי ארי שמיען
קדמוהי ית תורעמתכון. ויהי כדבר אהרן
אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
והנה כבוד יהוה נראה בענן. והוה כד מליל
אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניאו
למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא.

וידבר יהוה אל משה לאמר. ומליל יי שמעתי
את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר
בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו
לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם. שמיע
קדמי תורעמת בני ישראל מליל עימהון למימר
בין שמשיא תיכלון בסרא ובצפרא תסבעון
לחמא ותידעון ארי אנא יי אלהכון. ויהי
בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר
היתה שכבת הטל סביב למחנה. והוה
ברמשא וסליקת סלוי וחפת ית משריתא
ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא.
ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
מחספס דק ככפר על הארץ. וסליקת נחתת
טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף
דעדק דגיר כגלידא על ארעא. ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו
מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר
נתן יהוה לכם לאכלה. וחזו בני ישראל ואמרו
גבר לאחוהי מנא הוא ארי לא ידעין מא
הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי
לכון למיכל. זה הדבר אשר צוה יהוה
לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו. דין
פתגמא דפקיד יי לקוטו מניה גבר לפום
מיכליה עומרא לגולגלתא מנין נפשתכון
גבר לדבמשכניה תיסבון. ויעשו כן בני

ישראל וילקטו המרבה והממעיט ועבדו
כין בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער וימדו בעמר
ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר
איש לפי אכלו לקטו וכלו בעומרא ולא אותר
דאסגי ודאזער לא חסר גבר לפום מיכליה
לקטו ויאמר משה אלהם איש אל יותר
ממנו עד בקר ואמר משה להון אנש לא
ישאר מניה עד צפרא ולא שמעו אל משה
ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עלהם משה ולא קבילו מן
משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחיש
רחשא וסרי ורגיז עליהון משה וילקטו
אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם
השמש ונמס ולקטו יתיה בצפר בצפר
גבר לפום מיכליה ומא דמשתאר מניה
על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא
פשר ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה
שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
ויגידו למשה והוה ביומא שתיתאה לקטו לחמא
על חד תרין עומרין לחד ואתו כל רברבי
כנשתא וחויאו למשה ויאמר אלהם הוא
אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה
מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר ת
תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
למשמרת עד הבקר ואמר להון הוא
דמליל יי שבא שבתא קודשא קדם יי מחר
ית דאתון עתידין למיפא איפו וית דאתון

עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא
אצנעו לכון למטרא עד צפרא ויניחו אתו
עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש
ורמה לא היתה בו ואצנעו יתיה עד צפרא
כמא דפקיד משה ולא סרי ורחשא לא הות
ביה ויאמר משה אכלהו היום כי שבת
היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה
ואמר משה אכלוהי יומא ארי שבתא
יומא קדם יי יומא לא תשכחוניה
בחקלא ששת ימים תלקטהו וביום
השביעי שבת לא יהיה בו שיתא יומין
תלקטוניה וביומא שביעאה
שבתא לא יהי ביה ויהי ביום השביעי
יצאו מן העם ללקט ולא מצאו והוה
ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט
ולא אשכחו ויאמר
יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי ואמר יי למשה עד אימתי
אתון מסרבין למטר פקודי ואוריתי ראו
כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש
תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי
חזו ארי יי יהב לכון שבתא על כין הוא
יהיב לכון ביומא שתיתאה לחים תרין
יומין תיבו אנש תחותוהי לא יפוק אנש
מאתריה ביומא שביעאה וישבתו
העם ביום השבעי ונחו עמא ביומא

שביעאה ׃ ויקראו בית ישראל את שמו מן
והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש ׃
וקרו בית ישראל ית שמיה מנא והוא כבר
זרע גידא חיור וטעמיה כאסקריטון בדבש ׃
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא
העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען
יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם ב
במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ׃
ואמר משה דין פתגמא דפקיד יי מלי
עומרא מניה למטרא לדריכון בדיל ד
דיחזון ית לחמא דאוכילית יתכון במדברא
באפקותי יתכון מארעא דמצרים ׃ ויאמר משה
אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת
לדרתיכם ׃ ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא
והב תמן מלי עומרא מנא ואצנע יתיה קדם
יי למטרא לדריכון ׃ כאשר צוה יהוה אל
משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת ׃
כמא דפקיד יי למשה ואצנעיה אהרן
קדם סהדותא למטרא ׃ ובני ישראל אכלו
את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה
ארץ כנען ׃ ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין
עד דעלו לארע יתיבתא ית מנא אכלו עד
דאתו לסיפי ארעא דכנען ׃ והעמר עשרית
האיפה הוא ׃ ועומרא חד מן עסרא בתלת
סאין הוא ׃

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין
מים לשתת העם ׃ ונטלו כל כנשתא דבני
ישראל ממדברא דסין למטלניהון על מימרא
דיי ושרו ברפידים ולית מיא למשתי עמא ׃
וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים
ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון ע
עמדי מה תנסון את יהוה ׃ ונצא עמא עם
משה ואמרו הבו לנא מיא ונשתי ואמר
להון משה מא נצן אתון עמי מא מנסן אתון
קדם יי ׃ ויצמא שם העם למים וילן העם על
משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ׃ וצחי
תמן עמא למיא ואתרעם עמא על משה
ואמר למא דנן אסיקתנא ממצרים לקטלא
יתי וית בני וית בעירי בצחותא ׃ ויצעק
משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה
עוד מעט וסקלני ׃ וצלי משה קדם יי למימר
מא אעביד לעמא הדין עוד זעיר פון ירגמונני ׃
ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח
אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית
בו את היאר קח בידך והלכת ׃ ואמר יי למשה
עיבר קדם עמא ודבר עימך מסבי ישראל
וחוטרך דמחיתא ביה ית נהרא סב בידך
ותיזיל ׃ הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב
והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויעש כן משה לעיני זקני ישראל ׃ הא אנא

קאים קדמך תמן על טינרא בחורב ותמחי בטינרא ויפקון מניה מיא וישתי עמא ועבד כין משה לעיני סבי ישראל׃ ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין׃ וקרא שמיה דאתרא נסיתא ומצותא על דנצו בני ישראל ועל דנסיאו קדם יי למימר האית שכינתא דיי ביננא אם לא׃

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים׃ ואתא עמלק ואגיח קרבא עם ישראל ברפידים׃ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי׃ ואמר משה ליהושע בחר לנא גברין ופוק אגיח קרבא בעמלק מחר אנא קאים על ריש רמתא וחוטרא דאתעבידו ביה נסין מן קדם יי בידי׃ ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃ ועבד יהושע כמא דאמר ליה משה לאגחא קרבא בעמלק ומשה אהרן וחור סליקו לריש רמתא׃ והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃ והוי כד מרים משה ידוהי מתגברין דבית ישראל וכד מנח ידוהי מתגברין דבית עמלק׃ וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש׃ וידוי משה יקרא

ונסיבו אבנא ושויאו תחותוהי ויתיב עלה ואהרן וחור סעידין בידוהי מכא חד ומכא חד והואה ידוהי פריסן בצלו עד דעל שמשא׃ ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב׃ ותבר יהושע ית עמלק וית עמיה לפתגם דחרב׃

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים׃ ואמר יי למשה כתוב דא דוכרנא בספרא ושוי קדם יהושע ארי ממחא אמחי ית דוכרניה דעמלק מתחות שמיא׃ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃ ובנא משה מדבחא ופלח עלוהי קדם יי דעבד ליה נסין׃ ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר׃ ואמר בשבועה אמירא דא מן קדם דחילא דשכינתיה על כורסי יקרא דעתיד דיתגח קרבא קדם יי בדבית עמלק לשיצאותהון מדרי עלמא׃

יזיו פיסו סנאה סימן

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים׃ ושמע יתרו רבא דמדין חמוהי דמשה ית כל דעבד יי למשה ולישראל עמיה ארי אפיק יי ית ישראל ממצרים׃ ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה׃ ודבר יתרו חמוהי דמשה ית צפרה איתת משה בתר דשלחה׃ ואת שני

בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר
הייתי בארץ נכריה׃ וית תרין בנהא דשום
חד גרשם ארי אמר דייר הויתי בארע נוכראה׃
ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
ויצלני מחרב פרעה׃ ושום חד אליעזר ארי
אלהא דאבא הוה בסעדי ושיזבני מחרבא
דפרעה׃ ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל
משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר
האלהים׃ ואתא יתרו חמוהי דמשה ובנוהי
ואיתתיה לות משה למדברא דהוא שרי
תמן לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דייי׃
ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך
ואשתך ושני בניה עמה׃ ואמר למשה אנא
חמוך יתרו אתית לותך ואתתך ותרין בנהא
עמהא׃ ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
האהלה׃ ונפק משה לקדמות חמוהי וסגיד
ונשיק ליה ושאילו גבר לחבריה לשלם ועלו
למשכנא׃ ויספר משה לחתנו את כל אשר
עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת
ישראל את כל התלאה אשר מצאתם
בדרך ויצלם יהוה׃ ואשתעי משה לחמוהי
ית כל דעבד ייי לפרעה ולמצראי על עיסק
ישראל ית כל עקתא דאשכחתנון באורחא
ושיזבינון ייי׃ ויחד יתרו על כל הטובה
אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו
מיד מצרים׃ וחדי יתרו על כל טבתא דעבד

ייי לישראל דשיזבינון מידא דמצראי׃ ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים
ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים׃ ואמר יתרו בריך ייי דשיזיב ית
עמא מתחות מרות מצראי׃ עתה ידעתי כי
גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו
עליהם׃ כען ידענא ארי רב ייי וליות אלה בר
מיניה ארי בפתגמא דחשיבו מצראי למידן
ית ישראל ביה דנינון׃ ויקח יתרו חתן משה
עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני
ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני
האלהים׃ וקריב יתרו חמוהי דמשה עלון
ונכסת קודשין קדם ייי ואתא אהרן וכל סבי
ישראל למיכל לחמא עם חמוהי דמשה קדם ייי׃
ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד
העם על משה מן הבקר עד הערב׃ והוה
ביומא דבתרוהי ויתיב משה למידן ית עמא
וקם עמא עלוהי דמשה מן צפרא
עד רמשא׃ וירא חתן משה את כל אשר
הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב
לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב׃
וחזא חמוהי דמשה ית כל דהוא עביד
לעמא ואמר מה פתגמא הדין דאת עביד
לעמא מא דין את יתיב בלחודך וכל עמא
קימין עלוך מן צפרא עד רמשא׃ ויאמר
משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים׃

ואמר משה לחמוהי ארי אתן לותי עמא למתבע
אולפן מן קדם ייי כי יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי
האלהים ואת תורתיו כד הוי להון דינא אתן
לותי ודאינא בין גברא ובין חבריה ומהודענא
להון ית קימיא דייי וית אורייתיה ויאמר חתן
משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה
ואמר חמוהי דמשה ליה לא תקין פתגמא דאת
עביד נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר
עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו
לבדך מלאה תלאי אף את אף עמא הדין
דעימך ארי יקיר מינך פתגמא לא תיכול
למעבדיה בלחודך עתה שמע בקלי
איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול
האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים כען
קביל מיני אמלכינך ויהי מימרא דייי בסעדך
הוי את לעמא תבע אולפן מן קדם ייי ותהי מיתי
את ית פתגמיא לקדם ייי והזהרתה אתהם
את החקים ואת התורת והודעת להם את
הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון
ותזהר יתהון ית קימיא וית אורייתא ותהודע
להון ית אורחא דיהכון בה וית עובדא די
יעבדון ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל
יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע
ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרת ותחזי מכל עמא גוברין
דחילא דחלי דייי גוברין דקשוט דסנן לקבלא

ממון ותמני עליהון רבני אלפי רבני מאותא
רבני חמשין ורבני עיסורייתא ושפטו את
העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך
וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך
ונשאו אתך וידינון ית עמא בכל עידן ויהי כל
פתגם רב ייתון לוותך וכל פתגם זעיר ידינון
אינון ויקלון מנך ויסוברון עמך אם את
הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד
וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום
אם ית פתגמא הדין תעביד ויפקדינך ייי
ותיכול למיקם ואף כל עמא הדין על אתריה
יהך בשלם וישמע משה לקול חתנו ויעש
כל אשר אמר וקביל משה למימר חמוהי
ועבד כל דאמר ויבחר משה אנשי חיל
מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם
שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי
עשרת ובחר משה גוברין דחילא מכל
ישראל ומני יתהון רישין על עמא רבני אלפי
ורבני מאותא רבני חמשין ורבני עיסורייתא
ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה
יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו
הם ודיינין ית עמא בכל עידן ית פתגם קשי
מיתן לות משה וכל פתגם זעיר דיינין אינון
וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו
ושלח משה ית חמוהי ואזל ליה לארעיה

לעצרתא — יומא קמא

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ

לבדך ג

מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: בירחא
תליתאה למפק בני ישראל מארעא דמצרים ביומא
הדין אתו למדברא דסיני: ויסעו מרפידים
ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם
ישראל נגד ההר: ונטלו מרפידים ואתו ל
למדברא דסיני ושרו במדברא ושרא תמן
ישראל לקביל טורא: ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר
לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: ומשה
סליק לקדם יי וקרא ליה יי מן טורא
למימר כדנן תימר לבית יעקב ותחוי לבני
ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם
אלי: אתון חזיתון דעבדית למצראי ונ
ונטלית יתכון כד על גדפי נשרין וקריבית
יתכון לפולחני: ועתה אם שמוע תשמעו
בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי
סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: וכען
אם קבלא תקבלון למימרי ותיטרון ית
קימי ותהון קדמי חביבין מכל עממיא
ארי דילי כל ארעא: ואתם תהיו לי ממלכת
כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תד
תדבר אל בני ישראל: ואתון תהון קדמי
מלכין כהנין ועם קדיש אלין פתגמיא
דתמליל עם בני ישראל: ויבא משה ויקרא
לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים
האלה אשר צוהו יהוה: ואתא משה

וקרא לסבי עמא וסדר קדמיהון ית כל
פתגמיא האלין דפקדיה יי: ויענו כל העם
יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
וישב משה את דברי העם אל יהוה: ואתיבו
כל עמא כחדא ואמרו כל דמליל יי נע
נעביד ואתיב משה ית פתגמי עמא לקדם
יי: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא
אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את
דברי העם אל יהוה: ואמר יי למשה
הא אנא מתגלי לך בעיבא דעננא בדיל
דישמע עמא במללותי עמך ואף בך
יהימנון לעלם וחוי משה ית פתגמי עמא
לקדם יי: ויאמר יהוה אל משה לך אל
העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:
ואמר יי למשה איזיל לות עמא ותזמנינון
יומא דין ומחר ויחוורון לבושיהון: והיו
נכנים ליום השלישי כי ביום השלשי
ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: ויהון
זמינין ליומא תליתאה ארי ביומא תלי
תליתאה מתגלי יי לעיני כל עמא על
טורא דסיני: והגבלת את העם סביב לא
לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע ב
בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: ותתחים
ית עמא סחור סחור למימר אסתמרו לכון
מלמיסק בטורא ולמקרב בסופיה כל
דיקרב בטורא אתקטלא יתקטיל:

לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה
אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל
המה יעלו בהר לא תקרב ביה יד ארי אתרגמא
גמא יתרגים או אשתדאה ישתדי אם בעירא
אם אנשא לא יתקיים במיגד שופרא אנון
מורשן למסק בטורא וירד משה מן ההר
אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם ונחת משה מן
טורא לות עמא וזמין ית עמא וחורו לבושיהון
ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים
אל תגשו אל אשה ואמר לעמא הוו זמינין
לתלתא יומין לא תקרבון לציד איתתא
ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת
וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק
מאד ויחרד כל העם אשר במחנה והוה
ביומא תליתאה במהוי צפרא והוו קלין
וברקין ועננא תקיף על טורא וקל שופרא
תקיף לחדא וזע כל עמא דבמשריתא
ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית ההר ואפיק משה
ית עמא לקדמות מימרא דיי מן משריתא
ואתעתדו בשפולי טורא והר סיני עשן
כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל
עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד
וטורא דסיני תנן כוליה מן קדם דאתגלי
עלוהי יי באשתא וסליק תנניה כתננא
דאתונא וזע כל טורא לחדא ויהי קול השפר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו

בקול והוה קל שופרא אזיל ותקיף לחדא
משה ממליל ומן קדם יי מתעני ליה בקל
וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה
ואתגלי יי על טורא דסיני בריש טורא
וקרא יי למשה לריש טורא וסליק משה
ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן
יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב
ואמר יי למשה חות אסהיד בעמא
דלמא יפגרון קדם יי למחזי ויפול מנהון
סגי וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן
יפרץ בהם יהוה ואף כהניא דקריבין
לשמשא קדם יי יתקדשון דלמא יקטול
בהון יי ויאמר משה אל יהוה לא יוכל
העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה
בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ואמר
משה קדם יי לא יכול עמא למסק לטורא
דסיני ארי את אסהידתא בנא למימר תחים
תחים ית טורא וקדשהי ויאמר אליו
יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ
בם ואמר ליה יי איזיל חות ותיסק את ואהרן
עימך וכהניא ועמא לא יפגרון למיסק
לקדם יי דלמא יקטול בהון וירד משה
אל העם ויאמר אלהם ונחת משה לות
עמא ואמר להון
וידבר אלהים את כל הדברים האלה

ומליל יי ית כל פתגמיא האלין למימר
אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים
אנא יי אלהך דאפקתך מארעא דמצרים מבית
עבדותא לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי לא יהוי לך אלה אחרן בר מני לא
תעביד לך צלם וכל דמו די בשמיא מלעלא
ודי בארעא מלרע ודי במיא מלרע לארעא לא
תסגוד להון ולא תפלחינון ארי אנא יי אלהך
אל קנא מסער חובי אבהן על בנין מרדין
על דר תליתי ועל דר רביעי לשנאי כד
משלמין בניא למחטי בתר אבהתהון ועביד
טיבו לאלפי דרין לרחמי ולנטרי
פקודי לא תשא את שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
אשר ישא את שמו לשוא לא תימי בשמא ד
יי אלהך למגנא ארי לא יזכי יי ית דימי
בשמיה לשקרא
זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה

אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך
וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ את הים
ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן
ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו הוי דכיר
ית יומא דשבתא לקדשותיה שתא יומין
תפלח ותעביד כל עבידתך ויומא שביעאה
שבתא קדם יי אלהך לא תעביד כל עבידא
את ובנך וברתך ועבדך ואמתך ובעירך
וגיורך די בקרוך ארי שתא יומין עבד יי ית
שמיא וית ארעא ית ימא וית כל די בהון ונח
ביומא שביעאה על כן בריך יי ית יומא
דשבתא וקדשיה
כבד את אביך ואת אמך למען יארכון
ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך יקר ית אבוך וית אימך בדיל דיורכון
יומך על ארעא די יי אלהך יהיב לך

לא תרצח
לא תקטול נפש
לא תנאף לא תגוף
לא תגנב לא תגנוב
לא תענה ברעך עד
לא תסהיד בחברך
עד שקר
סהדותא דשקרא
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך

לא תחמיד בית חברך לא תחמיד איתת חברך
ועבדיה ואמתיה ותוריה וחמריה וכל דלחברך

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת
קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו
ויעמדו מרחק. וכל עמא חזן ית קליא וית בעוריא
וית קל שופרא וית טורא תנין וחזא עמא
וזעו וקמו מרחיק. ויאמרו אל משה דבר אתה
עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות.
ואמרו למשה מליל את עמנא ונקביל ולא
יתמלל עמנא מן קדם יי דלמא נמות. ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו. ואמר משה לעמא לא תדחלון ארי
בדיל לנסאה יתכון אתגלי לכון יקרא דיי ובדיל
דתהי דחלתיה על אפיכון בדיל דלא תחובון.
ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האלהים. וקם עמא מרחיק ומשה
קריב לציד אמיטתא דתמן יקרא דיי.

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם.
ואמר יי למשה כדנן תימר לבני ישראל אתון
חזיתון ארי מן שמיא מלילית עמכון. לא תעשון
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם. לא
תעבדון קדמי דחלן דכסף ודחלן דדהב לא
תעבדון לכון. מזבח אדמה תעשה לי וזבחת

עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי
אבוא אליך וברכתיך. מדבח אדמתא תעביד
קדמי ותהי דבח עלוהי ית עלוותך וית נכסת קודשך
מן ענך ומן תורך בכל אתר דאשרי שכינתי
לתמן אשלח ברכתי לך ואברכינך. ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך
הנפת עליה ותחללה. ואם מדבח אבנין תעביד
קדמי לא תבני יתהון פסילן דאם תרים חרבך עלה
ותחלינה. ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר
לא תגלה ערותך עליו. ולא תסק בדרגין על
מדבחי דלא תתגלי עריתך עלוהי.

פ פיס׳ ◆ שימן שואל

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. ואלין
דיניא דתסדר קדמיהון. כי תקנה עבד עברי
שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם. ארי תזבון עבד בר ישראל שית שנין
יפלח ובשביעיתא יפוק לבר חורין מגן.
אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו. אם בלחודוהי ייעול ב
בלחודוהי יפוק אם בעל איתתא הוא ותפוק
איתתיה עמיה. אם אדניו יתן לו אשה וילדה
לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו. אם רבוניה יתן ליה איתתא
ותליד ליה בנין או בנן איתתא וולדהא תהי
לרבונהא והוא יפוק בלחודוהי. ואם אמר
יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת
ואת

לא אצא חפשי׃ ואם מימר יימר עבדא
רחימנא ית רבוני ית אתתי וית בני לא אפוק
בר חורין׃ והגישו אדניו אל האלהים והגישו
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו
במרצע ועבדו לעלם׃ ויקרביניה רבוניה לקדם
דיניא ויקרביניה לות דשא או לות מזוזתא
וירצע רבוניה ית אודניה במרצעא ויהי ליה
עבד פלח לעלם׃ וכי ימכר
איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃
וארי יזבין גבר ית ברתיה לאמהו לא תפוק
כמפקנות עבדיא׃ אם רעה בעיני אדניה
אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה׃ אם בישת בעיני רבונה
דיזמנה ליה ויפרקינה לגבר אוחרן לית ליה
רשו לזבונה במשלטיה בה׃ ואם לבנו ייעדנה
כמשפט הבנות יעשה לה׃ ואם לבריה יזמנה
כהלכת בנת ישראל יעביד לה׃ אם אחרת
יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע׃
אם אוחרנתא יסב ליה זונה כסותה ועונתה
לא ימנע׃ ואם שלש אלה לא יעשה לה׃
ויצאה חנם אין כסף׃ ואם תלת אלין לא
יעביד לה ותיפוק מגן דלא כסף׃
מכה איש ומת מות יומת׃ דימחי
לאנש ויקטליניה אתקטלא יתקטיל׃ ואשר
לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמה׃ ודלא כמן ליה ומן
קדם יי אתמסר לידיה ואשוי לך אתר דיערוק

לתמן׃ וכי יזד איש על רעהו
להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃
וארי ירשע גבר על חבריה למקטליה בנכילו
מן מדבחי תדבריניה לממת׃
ומכה אביו ואמו מות יומת׃ ודימחי
לאבוהי ולאמיה אתקטלא יתקטיל׃
וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת׃ ודיגנוב נפשא מבני ישראל ויזבניניה
ותשתכח בידיה אתקטלא יתקטיל׃
ומקלל אביו ואמו מות יומת׃
ודילוט אבוהי ואמיה אתקטלא יתקטיל׃
וכי יריבן אנשים והכה איש
את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב׃ וארי ינצון גברין וימחי גבר ית
חבריה באבנא או בכורמיזא ולא ימות
ויפול לבוטלן׃ אם יקום והתהלך בחוץ על
משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא
ירפא׃ אם יקום ויהליך בברא על בוריה
ויהי זכאה מחיא לחוד בוטליה יתין ואגר
אסיא ישלים׃ וכי יכה איש
את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת
ידו נקם ינקם׃ וארי ימחי גבר ית עבדיה או
ית אמתיה בשולטן וימות תחות ידיה
אתדנא יתדן׃ אך אם יום או יומים יעמד
לא יקם כי כספו הוא׃ ברם אם יומא או
תרין יומין יתקיים לא יתדן ארי כספיה הוא׃
וכי ינצו אנשים ונגפו אשה

הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים
וארי ינצון גברין ויחון איתתא מעדיא
ויפקון ולדהא ולא יהי מותא אתגבאה יתגבי
כמא די ישוי עלוהי בעלה דאיתתא ויתין ע
מימר דיינא׃ ואם אסון יהיה ונתתה נפש
תחת נפש׃ ואם מותא יהי ותתין נפשא חלף
נפשא׃ עין תחת עין שן תחת שן יד תחת
יד רגל תחת רגל׃ עינא חלף עינא שינא חלף
שנא ידא חלף ידא רגלא חלף רגלא׃ כויה
תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃
כואה חלף כואה פדעא חלף פדעא משקופי
חלף משקופי׃ וכי יכה איש
את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ וארי ימחי גבר
ית עינא דעבדיה או ית עינא דאמתיה ויחבלינה לבר חורין יפ
יפטרינה חלף עיניה׃ ואם שן עבדו או שן
אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ ואם
שינא דעבדיה או שינא דאמתיה יפיל לבר
חורין יפטרינה חלף שניה׃
וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקל
סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו
ובעל השור נקי׃ וארי יגח תורא ית גברא
או ית איתתא וימות אתרגמא יתרגים תורא
ולא יתאכיל ית בסריה ומריה דתורא יהי
זכאי׃ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה

השור יסקל וגם בעליו יומת׃ ואם תור
נגח הוא מאתמלי ומדקמוהי ואתסהד במריה
ולא נטריה ויקטול גבר או איתא תורא יתרגם
ואף מריה יתקטיל׃ אם כפר יושת עליו
ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו׃ אם
ממון ישוון עלוהי ויתין פורקן נפשיה ככל
דישוון עלוהי׃ או בן יגח או בת יגח כמשפט
הזה יעשה לו׃ או לבר ישראל יגח תורא או ל
לבת ישראל יגח כדינא הדין יתעביד ליה׃
אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים
שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ אם לעבדא
יגח תורא או לאמתא כספא תלתין סלעין
יתין לרבוניה ותורא יתרגים׃
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש
בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור׃ וארי
יפתח גבר גוב או ארי יכרי גבר גוב ולא י
יכסיניה ויפול תמן תורא או חמרא׃ בעל
הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
לו׃ מריה דגובא ישלים כספא יתיב למרוהי
ומיתא יהי דיליה׃ וכי יגף
שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור
החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ וארי
יגף תור דגבר ית תורא דחבריה וימות ויזבנון
ית תורא חיא ויפלגון ית כספיה ואף ית דמי
מיתא יפלגון׃ או נודע כי שור נגח הוא מ
מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ או א

אתידע ארי תור נגח הוא מאתמלי ומדקמוהי
ולא נטריה מריה שלמא ישלים תורא חלף
תורא וקטילא יהי דיליה
כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה ארי יגנב גבר תור או אימר ויכס
ויכסיניה או יזבניניה חמשה תורין ישלים
חלף תורא וארבע ענא חלף אימרא אם
במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו
דמים אם במחתרתא ישתכח גנבא ויית
ויתמחי וימות לית ליה דם אם זרחה השמש
עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו אם עינא דסהדיא נפלת עלוהי
דמא ליה שלמא ישלם אם לית ליה ויזדבן
בגנבותיה אם המצא תמצא בידו הגנבה
משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם
אם אשתכחא תשתכח בידיה גנבתא
מתור עד חמר עד אימר כד נחין על
חד תרין ישלים כי יבער
איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
ישלם ארי ייכול גבר חקל או כרם וישלח
ית בעיריה וייכול בחקל אחרן שפר חקליה
ושפר כרמיה ישלים
כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם ישלם המבער
את הבערה ארי תפוק נור ותשכח כובין

ותיכול גדיש או קמא או חקל שלמא ישלם
דאדליק ית דליקתא
כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם
שנים ארי יתן גבר לחבריה כסף או מנין
למיטר ויתגנבון מבית גברא אם ישתכח
גנבא ישלים על חד תרין אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו אם לא ישתכח גנבא
ויתקרב מריה דביתא לקדם דיניא אם לא
אושיט ידיה בממונא דמסר ליה חבריה על
כל דבר פשע על שור על חמור על שה על
שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה
עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים לרעהו על כל פתגם
דחוב על תור על חמר על אימר על כסו
על כל אבידתא דיימר ארי הוא דין לקדם
דיניא ייעול דין תרויהון דיחייבון דיניא
ישלים על חד תרין לחבריה כי יתן
איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל
בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין
ראה ארי יתין גבר לחבריה חמר או תור
או אימר וכל בעירא למיטר וימות או
איתבר או אשתבי לית דחזי שבועת
ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו ולא ישלם מומתא דיי' תהי
בין תרויהון אם לא אושיט ידיה במ

[illegible]

[illegible] ויתבע [illegible] מריה [illegible] ומיתה
[illegible] ישלם לבעליו
[illegible] יתגנב מעמיה ישלם למריה
אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם
אם איתברא יתבר ייתי סהדין דתביר לא
ישלם
וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם וארי ישאל גבר מן חבריה
ויתבר או ימות מריה לית עמיה שלמא ישלם
אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא
[illegible] אם מריה עמיה לא [illegible] אם אגירא
הוא על [illegible]ריה
[וכי יפתה] איש בתולה אשר לא ארשה
[illegible] מהר ימהרנה לו לא[שה]
[illegible] בתולתא דלא מארסא וישכוב [illegible]
[illegible] יקדשינה ליה לאיתו
[illegible] לתתה לו כסף ישקל
[illegible] לא יצבי אבוה [illegible]
[illegible] כמוהרי בתולתא
מכשפה לא תחיה חרשא לא
[תקיימון] כל שכב עם בהמה מות יומת כל דישכוב
עם בעירא אתקטלא יתקטיל
זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לבדו דידבח לטעות עממיא יתקטיל
[illegible] לשמא דיי בלחודוהי וגר לא תונה
ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים
וגיורא לא תונון ולא תעיקון ארי דיירין
הויתון בארעא דמצרים כל אלמנה ויתום לא [תענון]

[illegible]

כל ארמלא ויתם לא תענון אם ענה תענה
אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע
צעקתו אם ענאה תעני יתיה ארי אם מקבל
יקבל קדמי קבלא אקביל קבילתיה וחרה
אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים ויתקף רוגזי ואקטיל יתכון
בחרבא ויהוון נשיכון ארמלן ובניכון יתמין

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך אם
כספא תוזיף בעמי לעניא דעמך לא תהי
ליה כרשיא לא תשוון עלוהי חיבוליא אם
חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו אם משכונא תיסב כסותא דחברך
עד מיעל שמשא תתיבינה ליה כי היא
כסותה לבדה היא שמלתו לערו במה ישכב
והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני ארי
היא כסותיה בלחודהא היא תותביה
למשכביה במא ישכוב ויהי ארי יקביל קדמי
ואקביל קבילתיה ארי חננא אנא
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך
לא תאר דייניא לא תקיל ורבא בעמך לא
תלוט מלאתך ודמעך לא תאחר בכור
בניך תתן לי ביכורך ודמעך לא תאחר בוכרי
בנך תפריש קדמי כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום
השמיני תתנו לי כן תעביד לתורך לענך
שבעה יומין יהי עם אמיה ביומא תמינאה

[illegible]

ותפרשיניה קדמי ואנשי קדש תהיון לי ו
ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון
אתו: ואנשין קדישין תהון קדמי ובשר
תליש מן חיוא חיא לא תיכלון לכלבא תרמון
יתיה: לא תשא שמע שוא
אל תשת ידך עם רשע להית עד חמס לא
תקביל שמע דשקר לא תשוי ידך עם
חייבא למהוי ליה סהיד שקר לא תהיה
אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת
אחרי רבים להטת לא תהי בתר סגיאי
לאבאשא ולא תתמנע מלאלפא מא
דתחזי לך על דינא בתר סגיאי שלים דינא
ודל לא תהדר בריבו ועל מסכינא לא
תרחם בדיניה: כי תפגע
שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו
לו ארי תערע תורא דסנאך או חמריה
דטעי אתבא תתיבניה ליה:
כי תראה חמור שנאך רבץ תחת
משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו
ארי תחזי חמרא דסנאך רביע תחות
טועניה ותתמנע מלמשבק ליה משבק
תשבוק מא דבלבך עלוהי ותפריק
עמיה: לא תטה מ
שפט אבינך בריבו לא תצלי דין מס
כינך בדיניה מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רש
ע מפתגם דשקר הוי רחיק [illegible]
[illegible] לא תקטול [illegible]

לא תקח כי השחד [illegible]
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים ושוחדא
לא תקביל ארי שוחדא מעור עיני חכימין
ומקלקל פתגמין תריצין וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים וגיורא לא תעיקון ואתון ידעתון
ית נפשא דגיורא ארי דיירין הויתון בארעא
דמצרים ושש שנים תזרע את ארצך ואספת
את תבואתה ושית שנין תזרע ית ארעך
ותכנוש [illegible] ביעית תשמטנה
ונטשתה [illegible] אבינֵי עמך ויתרם
חית השדה [illegible] תעשה לכרמך לזיתך
ושב[illegible] ינה ותרטשינה וייכלון
מסכינין [illegible] תיכול חית ברא
כן [illegible] ששת ימים [illegible]
[illegible] י תשבת למען ינוח
[illegible] אמתך והגר שיתא
[illegible] ביומא שביעאה תנוח
[illegible] חמרך וישקוט [illegible]
[illegible] ובכל אשר אמרתי אליכם [illegible]
[illegible] אלהים אחרים לא תזכירו [illegible]
[illegible] בכל די אמרית לכון תסתמרון [illegible]
[illegible] עממיא לא [illegible]
[illegible] שלש רגלים [illegible]
[illegible] בשתא את חג [illegible]
[illegible] ימים תאכל מצות כאשר [illegible]
[illegible] חדש האביב כי בו יצאת [illegible]
[illegible] פני ריקם ית חגא דפטיריא [illegible]

שבעה יומין תיכול פטירא כמא די פקידתך לזמן
ירחא דאביבא ארי ביה נפקתא ממצרים ולא
יתחזון קדמי ריקנין׃ וחג הקציר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה׃ וחגא דחצדא
ביכורי עובדך דתזרע בחקלא וחגא דכנשא
במפקה דשתא במכנשך ית עובדך מן חקלא׃
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני
האדן יהוה׃ תלת זמנין בשתא יתחזון כל דכורך
קדם רבון עלמא יהוה׃ לא תזבח על חמץ דם
זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ לא תכוס על חמיע
דם פסחי ולא יביתון בר ממדבחא תרבי
נכסת חגי עד צפרא׃ ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו׃ ריש ביכורי ארעך תיתי לבית מקדשא
דיהוה אלהך לא תיכלון בסר בחלב׃

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃ הא אנא שלח
מלאכא קדמך למטרך באורחא ולאעלותך
לאתרא דאתקינית׃ השמר מפניו ושמע בקלו
אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃
אסתמר מן קדמוהי וקביל למימריה ולא
תסרב לקבלא מיניה ארי לא ישבוק לחוביכון ארי
בשמי מימריה׃ כי אם שמע תשמע בקלו
ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
וצרתי את צרריך׃ ארי אם קבלא תקביל
למימריה ותעביד כל דאמליל ואסני ית סנאך

ואעיק לדמעיקין לך׃ כי ילך מלאכי לפניך
והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
החוי והיבוסי והכחדתיו׃ ארי יהך מלאכי
קדמך ויעילינך לות אמוראי וחתאי ופרזאי
וכנענאי חואי ויבוסאי ואשיצינון׃ לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס
תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃ לא תסגוד
לטעותהון ולא תפלחינון ולא תעביד כעובדיהון
ארי פגרא תפגרינון ותברא תתבר קמתהון׃
ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך
ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ ותפלחון
קדם יהוה אלהכון ויברך ית מיכלך וית משתך
ואעדי מרעין בישין מבינך׃

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא׃ לא תהי תכלא ועקרא
בארעך ית מנין יומך אשלים׃ את אימתי
אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא
בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף׃ ית אימתי
אשלח קדמך ואשגש ית כל עמא דאת
אתי לאגחא בהון ואמסר ית כל בעלי דבבך קדמך
מחזרי קדל׃ ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃
ואשלח ית ערעיתא קדמך ותתרך ית חואי
ית כנענאי וית חתאי מן קדמך׃ לא אגרשנו מפניך
בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה
עליך חית השדה׃ לא אתרכינון מן קדמך
בשתא חדא דלמא תהי ארעא צדיא ותסגי עלך
חית ברא׃ מעט מעט אגרשנו מפניך עד

אשר תפרה ונחלת את הארץ: זעיר זעיר
אתריכינון מן קדמך עד דתסגי ותחסין ית ארעא:
ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר
עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וג׳
וגרשתמו מפניך: ואשוי ית תחומך מימא דסוף
ועד ימא דפלשתאי וממדברא ועד פרת ארי
אמסר בידכון ית יתבי ארעא ותתריכינון מן ק׳
קדמך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא
תגזר להון ולטעותהון קים: לא ישבו בארצך
פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי
יהיה לך למוקש: לא יתבון בארעך דלמא יח׳
יחטון יתך קדמי ארי תפלח ית טעותהון ארי
יהון לך לתקלא:

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
והשתחויתם מרחק: ולמשה אמר סק לקדם יי
את ואהרן נדב ואביהוא ושבעין מסבי ישראל
ותסגדון מרחיק: ונגש משה לבדו אל יהוה
והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויתקרב
משה בלחודוהי לקדם יי ואנון לא יתקרבון ו׳
ועמא לא יסקון עמיה: ויבא משה ויספר
לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען
העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
אשר דבר יהוה נעשה: ואתא משה ותני לעמא
ית כל פתגמיא דיי וית כל דיניא ואתיב
כל עמא קלא חד ואמרו כל פתגמיא דמליל יי
נעביד: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם
בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה

מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וכתב
משה ית כל פתגמיא דיי ואקדים בצפרא
ובנא מדבחא בשפולי טורא ותרתא עסרי
קמן לתרי עסר שבטיא דישראל: וישלח את
נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים
שלמים ליהוה פרים: ושלח ית בוכרי בני ישראל
ואסיקו עלון ונכיסו נכסת קודשין קדם יי
תורין: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי
הדם זרק על המזבח: ונסיב משה פלגות דמא
ושוי במזרקיא ופלגות דמא זרק על מדבחא:
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ונסיב ספר
קימא וקרא קדם עמא ואמרו כל דמליל
יי נעביד ונקביל: ויקח משה את הדם ויזרק
על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ונסיב משה
ית דמא וזרק על מדבחא לכפרא על עמא
ואמר הא דין דם קימא דגזר יי עמכון על
כל פתגמיא האלין: ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: וסליק משה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעין מסבי ישראל: ויראו
את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת
הספיר וכעצם השמים לטהר: וחזו ית יקר
אלהא דישראל ותחות כורסי יקריה כעובד אבן
טבא וכמחזי שמיא לבירו: ואל אצילי בני
ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
וישתו: ולרברבי בני ישראל לא הוה נזק וחזו
ית יקרא דיי והוו חדן בקורבניהון דאתקבלו כאלו

כאילו אכלין ושתן ויאמר
יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורתם ואמר יי למשה סק לקדמי לטורא והוי
תמן ואתין לך ית לוחי אבנא ואוריתא ותפקידתא
דכתבית לאלפיהון ויקם משה ויהושע משרתו ויעל
משה אל הר האלהים וקם משה ויהושע משומשנה
וסליק משה לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיי
ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב
אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים
יגש אלהם ולסביא אמר אוריכו לנא הכא עד
דנתוב לותכון והא אהרן וחור עמכון מן דאית ליה
דינא יתקרב לקדמיהון ויעל משה אל ההר
ויכס הענן את ההר וסליק משה לטורא וחפא
עננא ית טורא וישכן כבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מתוך הענן ושרא יקרא דיי על
טורא דסיני וחפהי עננא שתא יומין וקרא
למשה ביומא שביעאה מגו עננא ומראה כבוד
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל
וחיזו יקרא דיי כאישא אכלא ברישׁ טורא
לעיני בני ישראל ויבא משה בתוך הענן ויעל
אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים
לילה ועאל משה בגו עננא וסליק לטורא והוה
משה בטורא ארבעין יממין וארבעין לילוון
קית פיסו עדיאל סיון
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל

ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
ידבנו לבו תקחו את תרומתי מליל עם בני ישראל
ויפרשון קדמי אפרשותא מן כל גבר דיתרעי
לביה תסבון ית אפרשותי וזאת התרומה אשר
תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת ודא אפרשותא
דתסבון מנהון דהבא וכספא ונחשא ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ותכלא
וארגונא וצבע זהורי ובוץ ומעזי ועורת אילים
מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים ומשכי
דדכרי מסמקי ומשכי ססגונא ואעי שטין
שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים משחא לאנהורא ובוסמיא למשח
רבותא ולקטורת בוסמיא אבני שהם ואבני
מלאים לאפד ולחשן אבני בורלא ואבני
אשלמותא לשקעא באפודא ובחושנא
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ויעבדון
קדמי מקדש ואשרי שכינתי ביניהון ככל
אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן
ואת תבנית כל כליו וכן תעשו ככל דאנא
מחזי יתך ית דמות משכנא וית דמות כל
מנוהי וכן תעבדון ועשו
ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה
וחצי רחבו ויעבדון ארונא דאעי שטין
תרתין אמין ופלגא אורכיה ואמתא ופלגא
פותייה ואמתא ופלגא רומיה וצפית אתו
זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו
זר זהב סביב ותחפי יתיה דהב דכי מגו ומברא

תחפיניה ותעביד עלוהי זיר דדהב סח׳ סחור
ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית ותתיך ליה ארבע
עזקן דדהב ותתין על ארבע זויתיה ותרתין
עזקן על סטריה חד ותרתין עזקן על סטריה
תנינא ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם
זהב ותעביד אריחי דאעי שטין ותחפי יתהון
דהבא והבאת את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן בהם ותעיל
ית אריחיא בעזקתא על סטרי ארונא
למיטל ית ארונא בהון בטבעת הארן
יהיו הבדים לא יסרו ממנו בעזקת ארונא
יהון אריחיא לא יעדון מניה ונתת אל
הארן את העדת אשר אתן אליך ותתין
בארונא ית סהדותא דאתין לך ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה ותעביד כפורתא
דדהב דכי תרתין אמין ופלגא אורכה
ואמתא ופלגא פתיה ועשית שנים כרבים
זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת
ותעביד תרין כרובין דדהב נגיד תעביד
יתהון מתרין סטרי כפורתא ועשה כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני
קצותיו ותעביד כרובא חד מסטרא מכא
וכרובא חד מסטרא מכא מן כפורתא

תעבדון ית כרוביא על תרין סטרוהי והיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו פני הכרבים ויהון כרוביא פריסין גדפיהון
לעילא מטלין בגדפיהון על כפורתא ואפיהון
חד לקביל חד לקביל כפורתא יהון אפי
כרוביא ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה
ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך
ותיתין ית כפורתא על ארונא מלעילא
ובארונא תתין ית סהדותא דאתין לך ונועדתי
לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני
הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר
אצוה אותך אל בני ישראל ואזמין מימרי
לך תמן ואמליל עמך מעלוי כפורתא מבין
תרין כרוביא דעל ארונא דסהדותא ית כל
דאפקיד יתך לות בני ישראל
ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ותעביד
פתורא דאעי שטין תרתין אמין ארכיה
ואמתא פותייה ואמתא ופלגא רומיה וצפית
אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב
ותחפי יתיה דהב דכי ותעביד ליה זיר דדהב
סחור סחור ועשית לו מסגרת טפח סביב
ועשית זר זהב למסגרתו סביב ותעביד ליה
גדנפא רומיה פושכא סחור סחור ותעביד זיר
דדהב לגדנפיה סחור סחור ועשית לו ארבע
טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע

הפאת אשר לארבע רגליו ותעביד ליה
ארבע עזקן דדהב ותתין ית עזקתא על
ארבע זויתא דלארבע רגלוהי לעמת
המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים
לשאת את השלחן לקביל גדנפא יהוין
עזקתא לאתרא לאריחיא למיטל ית פתורא
ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם
זהב ונשא בם את השלחן ותעביד ית
אריחיא דאעי שטין ותחפי יתהון דהבא
ויהון נטלין בהון ית פתורא ועשית קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן
זהב טהור תעשה אתם ותעביד מגיסוהי
ובזיכוהי וקסוותיה ומכילתיה דיתנסך בהון
דדהב דכי תעביד יתהון ונתת על השלחן
לחם פנים לפני תמיד ותתין על פתורא
לחים אפיא קדמי תדירא
ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ו
ופרחיה ממנה יהיו ותעביד מנרתא דדהב
דכי נגיד תתעביד מנרתא שידה וקנה
כלידהא חזורהא ושושנהא מינה יהון
וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה
מצדה השני ושיתא קנין מסטרהא תלתא
קני מנרתא מסטרה חד ותלתא קני מנרתא
מסטרה תנינא שלשה גבעים משקדים

בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת
הקנים היצאים מן המנרה תלתה כלידין
מציירין בקניא חד חזור ושושן ותלתה
כלידין מציירין בקניא חד חזור ושושן כין
לשיתא קנין דנפקין מן מנרתא ובמנרה
ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה
ובמנרתא ארבעה כלידין מציירין חזורהא
ושושנהא וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היצאים מן המנרה וחזור תחות תרין קנין
דמינה וחזור תחות תרין קנין דמינה וחזור
תחות תרין קנין דמינה לשיתא קנין דנפקין
מן מנרתא כפתריהם וקנתם ממנה יהיו
כלה מקשה אחת זהב טהור חזוריהון
וקניהון מינה יהון כולה נגידא חדא דדהב
דכי ועשית את נרתיה שבעה והעלה
את נרתיה והאיר על עבר פניה ותעביד
ית בוציניהא שבעה ותדליק ית בוצינהא
ויהון מנהרין על קביל אפהא ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור ומלקטהא ומחתיתהא
דדהב דכי ככר זהב טהור יעשה אתה
את כל הכלים האלה ככרא דדהבא דכיא
יעביד יתה ית כל מניא האלין וראה
ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר

וחזי ועביד בדמותהון דאת מיתחזי בטורא
ואת המשכן תעשה עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת
שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם
וית משכנא תעביד עסר יריען דבוץ
שזיר ותכלא וארגונא וצבע זהורי צורת
כרובין עובד אומן תעביד יתהון אורך
היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
אחת לכל היריעת אורכא דיריעתא חדא
עסרין ותמני אמין ופותיא ארבע אמין
דיריעתא חדא משחתא חדא לכל
יריעתא חמש היריעת תהיין חברת
אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת
אשה אל אחתה חמש יריען יהוין מלפפן
חדא עם חדא וחמש יריען מלפפן חדא
עם חדא ועשית ללאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית
ותעביד ענובין דתכלא על ספתא דיריעתא
חדא מסטרא בית לופי וכן תעביד ביריעתא
בסטרא בית לופי תנינא חמשים ללאת
תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת
[illegible]
תעשה בקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה

חמשין ענובין תעביד ביריעתא חדא
וחמשין ענובין תעביד בסטרא דיריעתא
דבית לופי תנינא מכונן ענוביא חדא לקבל
חדא ועשית חמשים קרסי זהב וחברת
את היריעת אשה אל אחתה בקרסים
והיה המשכן אחד ותעביד חמשין פורפין
דדהב ותלפיף ית יריעתא חדא עם חדא
בפורפיא ויהי משכנא חד ועשית יריעת
עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת תעשה אתם ותעביד יריען דמעזי
לפרסא על משכנא חדא עסרי יריען
תעביד יתהון ארך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לעשתי עשרה יריעת אורכא
דיריעתא חדא תלתין אמין ופותיא ארבע
אמין דיריעתא חדא משחתא חדא לחדא
עסרי יריען וחברת את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את
היריעה הששית אל מול פני האהל ותלפף
ית חמש יריען לחוד וית שית יריען לחוד
ותיעוף ית יריעתא שתיתיתא לקביל אפי
משכנא ועשית חמשים ללאת על שפת
היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים
ללאת על שפת היריעה החברת השנית
ותעביד חמשין ענובין על ספתא דיריעתא
חדא בסטרא בית לופי וחמשין ענובין
על ספתא דיריעתא דבית לופי תנינא

ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את
הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה
אחד ותעביד פורפין דנחש חמשין ותעיל
ית פורפיא בענוביא ותלפיף ית משכנא ויהי
חד וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה
העדפת תסרח על אחרי המשכן ושׂוּחא
דמותר ביריעת משכנא פלגות יריעתא
דיתירא תסרח על אחורי משכנא והאמה
מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת
האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה
ומזה לכסתו ואמתא מכא ואמתא מכא
במותר באורך יריעת משכנא יהי סריח
על סטרי משכנא מכא ומכא לכסיותיה
ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים מלמעלה ותעביד
חופאה למשכנא דמשכי דכרי מסמקי
וחופאה דמשכי ססגונא מלעילא

ועשית את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים ותעביד ית דפיא למשכנא
דאעי שטין קימין עשר אמות ארך
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
האחד עסר אמין אורכא דדפא ואמתא
ופלגות אמתא פותיא דדפא חד שתי ידות
לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן
תעשה לכל קרשי המשכן תרין צירין ל
לדפא חד משלבין חד לקביל חד כין תעביד

לכל דפי משכנא ועשית את הקרשים
למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה
ותעביד ית דפיא למשכנא עסרין דפין ל
לרוח עיבר דרומא וארבעים אדני כסף תע
תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו וארבעין
סמכין דכסף תעביד תחות עסרין דפין
תרין סמכין תחות דפא חד לתרין צירוהי
ותרין סמכין תחות דפא חד לתרין צירוהי
ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים
קרש ולסטר משכנא תנינא לרוח צפונא
עסרין דפין וארבעים אדניהם כסף שני
אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד וארבעין סמכיהון ד
דכסף תרין סמכין תחות דפא חד ותרין
סמכין תחות דפא חד ולירכתי המשכן
ימה תעשה ששה קרשים ולסייפי משכנא
מערבא תעביד שיתא דפין ושני קרשים
תעשה למקצעת המשכן בירכתים ותרין
דפין תעביד לזויית משכנא בסופיהון ויהיו
תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו
אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני
המקצעת יהיו ויהון מכוונין מלרע וכחדא
יהון מכוונין על רישיהון בעזקתא חדא כין
יהי לתרויהון לתרתין זויין יהון והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים

שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד ויהון תמניא דפין וסמכיהון
דכסף שיתת עסר סמכין תרין סמכין תחות
דפא חד ותרין סמכין תחות דפא ועשית
בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחד ותעביד עברי דאעי שיטין
חמשה לדפי סטר משכנא חד וחמשה
בריחם לקרשי המשכן השנית וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה
וחמשה עברין לדפי סטר משכנא תנינא
וחמשה עברין לדפי סטר משכנא לסופיהון
מערבא והבריח התיכן בתוך הקרשים
מבריח מן הקצה אל הקצה ועברא מציעאה
בגו דפיא מעבר מן סיפי לסיפי ואת הקרשים
תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב
בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב
וית דפיא תחפי דהבא וית עזקתהון תעביד
דהבא אתרא לעבריא ותחפי ית עבריא
דהבא והקמת את המשכן כמשפטו
אשר הראית בהר ותקים ית משכנא
כהלכתיה דאיתחזיתא בטורא
ועשית פרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
יעשה אתה כרבים ותעביד פרוכתא דתכלא
וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר עובד
אומן יעביד יתה צורת כרובין ונתתה אתה
על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וו

וויהם זהב על ארבעה אדני כסף ותתין יתה
על ארבעה עמודי שטין מחפן דהבא וו
וויהון דהבא על ארבעה סמכין דכסף וג
ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת
שמה מבית לפרכת את ארון העדות וה
והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין
קדש הקדשים ותתין ית פרוכתא תחות
פורפיא ותעיל לתמן מגיו לפרוכתא ית
ארונא דסהדותא ותפריש פרוכתא לכון
בין קודשא ובין קדש קודשיא ונתת את
הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים
ותתין ית כפורתא על ארונא דסהדותא
בקודש קודשיא ושמת את השלחן מחוץ
לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה
והשלחן תתן על צלע צפון ותשוי ית
פתורא מברא לפרוכתא וית מנרתא ל
לקביל פתורא על סטר משכנא דרומא
ופתורא תתין על סטר ציפונא ועשית
מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה רקם ותעביד
פרסא לתרע משכנא דתכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ שזיר עובד צייר
ועשית למסך חמשה עמודי שטים
וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם
חמשה אדני נחשת ותעביד לפרסא
חמשה עמודי שטין ותחפי יתהון דהבא
וויהון דהבא ותתיך להון חמשה סמכין דנחשא

האלים ויעש שרשרת׳ בגדי קדש שלש וסימנה ועשית בגדי קדש
ועשו בגדי קדש כתנת בד קדש׳ אל שני שלוש וסימנה וזהלך האות ויתן
אלשני נערין שתי כתפות חברות׳ ופתיח ג׳ וסימנה ולקחת את שתי

שתי אבני שהם ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו
פתח וסימנה חרש אבן חרש ענוים נטה און וחרש ברזל מעשה׳ שלוש
שלוש חס׳ ל׳ וסימנה מעשה חר׳ ג׳ ועשית ציץ והאבנים על שמות׳ חתם

ועשית את המזבח עצי
שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב
רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו ותעביד
ית מדבחא דאעי שטין חמיש אמין אורכא
וחמיש אמין פתיא מרבע יהי מדבחא
ותלת אמין רומיה ועשית קרנתיו על ארבע
פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת
ותחפי יתיה נחשא ועשית סירתיו לדשנו ויע
ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו
תעשה נחשת ותעביד פסכתירותיה למסני
קטמיה ומגרופיתיה ומזרקוהי ומנורייתיה
ומחתיתיה לכל מנוהי תעביד נחשא ועשית
לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על
הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו
ותעביד ליה סרדא עובד מצדתא דנחשא
ותעביד על מצדתא ארבע עזקן דנחשא
על ארבעה סטרוהי ונתתה אתה תחת כרכב
המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי
המזבח ותתן יתה תחות סוביבא דמדבחא
מלרע ותהי מצדתא עד פלגות מדבחא
ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית
אתם נחשת ותעביד אריחיא למדבחא
אריחי דאעי שטין ותחפי יתהון נחשא
והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי
צלעת המזבח בשאת אתו ותעיל ית אריחוהי
בעזקתא ויהון אריחיא על תרין סטרי מדבחא
במיטל יתיה נבוב לחת תעשה אתו כאשר

הראה אתך בהר כן יעשו חליל לוחין תעביד
יתיה כמא דאתחזיתא בטורא כין יעבדון
ועשית את חצר המשכן
לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר
מאה באמה ארך לפאה האחת ותעביד
ית דרתא דמשכנא לרוח עיבר דרומא סדדין
לדרתא דבוץ שזיר מאה אמין אורכא ל
לרוחא חדא ועמדיו עשרים ואדניהם ע
עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם
כסף ועמודוהי עסרין וסמכיהון עסרין
דנחשא ווי עמודיא וכבושיהון כסף וכן
לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים
וחשקיהם כסף וכן לרוח צפונא באורכא סדדין
מאה אורכא ועמודוהי עסרין וסמכיהון
עסרין דנחשא ווי עמודיא וכבושיהון
כסף ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים
אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה
ופותיא דדרתא לרוח מערבא סדדי חמשין
אמין עמודיהון עסרה וסמכיהון עסרה
ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה ופותיא דדרתא לרוח קדומא מדנחא
חמשין אמין וחמש עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה
וחמיש עסרי אמין לעיברא עמודיהון תלתא
וסמכיהון תלתא ולכתף השנית חמש עשרה
קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

הרשת ג׳ וסימנו ועשית על הרשת והיתה הרשת כי חנס מזורה רשת׳ עמודיו לחס ויניו ל׳ חס בבגדו ל׳ חס שמנתן לחס
קחכון לחס מזבחותין ל׳ חס בדיכון ל׳ חס משרתו ל׳ חס ברפו לחס בסוסו לחס מטבעתן ל׳ חס

שמות ג׳ חסר וסימנ׳ מעשה חרש והאבנים על שמות ... לשבעות
... וסימנ׳ ... את ...
כבו ... ... כל ... וסימנ׳

ולעברא תנינא חמיש עסרי סרדין עמודיהון
תלתא וסמכיהון תלתא ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה ולתרע דרתא פרסא
עסרין אמין דתכלא וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד ציור עמודיהון ארבעה
וסמכיהון ארבעה כל עמודי החצר סביב
מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת
כל עמודי דרתא סחור סחור מכבשין כסף
וויהון כסף וסמכיהון דנחשא ארך החצר
מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה
חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת
אורכא דדרתא מאה אמין ופותיא חמשין
בחמשין ורומא חמש אמין דבוץ שזיר
וסמכיהון דנחשא לכל כלי המשכן בכל
עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת
לכל מני משכנא בכל פולחניה וכל סכוהי
וכל סכי דרתא דנחשא

עו פיסו

סדר ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת
נר תמיד ואת תפקד ית בני ישראל ויסבון לך
משח זיתא דכיא כתיש לאנהרא לאדלקא
בוצינא תדירא באהל מועד מחוץ לפרכת
אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב
עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת
בני ישראל במשכן זמנא מברא לפרכתא

עשבים ... שבכה ... שתים ... והחשב
... וסימנ׳ ... קדמי ... ושמת ... ויעבדו ... טבעות
... וסימנ׳ על החשן ... ושלאחריו
הטבעות

דעל סהדותא יסדר יתיה אהרן ובנוהי מרמשא
עד צפרא קדם יי קים עלם לדריהון מן בני ישראל
ואתה הקרב אליך את אהרן
אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו
לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
בני אהרן ואת קריב לותך ית אהרן אחוך וית
בנוהי עמיה מגו בני ישראל לשמשא קדמי
אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן
ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד
ולתפארת ותעביד לבושי קודשא לאהרן
אחוך ליקר ולתשבחא ואתה תדבר אל
כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה
ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואת
תמליל עם כל חכימי ליבא דאשלימית
עמהון רוח חכמא ויעבדון ית לבושי אהרן
לקדשותיה לשמשא קדמי ואלה הבגדים
אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי ואלין לבושיא
דיעבדון חושנא ואפודא ומעילא וכתונין
מרמצן מצנפן והמינין ויעבדון לבושי
קודשא לאהרן אחוך ולבנוהי לשמשא
קדמי והם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש
ואינון יסבון ית דהבא וית תכלא וית ארגונא
וית צבע זהורי וית בוצא
ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת

ואלה תגוי ב׳ סימנ׳ ... את בני ישראל את הכהנים ב׳ פס׳ בת״ו מוט׳ יקחו בארבע ... בארבע מלין, תנינ׳ תלת מלין בתלת מטעם וסימ׳
קרבו ... לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ... את הזהב ... וסימנ׳ ויקח ...

82

שני ושש משזר מעשה חשב: ועבדון ית אפודא דדהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר עובד אומן: שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: תרין כתפין מלפפין יהון ליה על תרין סטרוהי ויתלפף: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: והמיין תקוניה דעלוהי כעובדיה מניה יהי דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר: ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ותיסב ית תרתין אבני בורלא ותגלוף עליהון שמהת בני ישראל: ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם: שתא משמהתהון על אבנא חדא וית שמהת שתא דאשתארו על אבנא תנינתא כתולדתהון: מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: עובד אומן אבן טבא כתב מפרש כגלוף דעזקא תגלוף ית תרתין אבניא על שמהת בני ישראל מסחרן מרמצן דדהב תעביד יתהון: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן: ותשוי ית תרתין אבניא על כתפי אפודא אבני דוכרנא לבני ישראל ויטול אהרן

ית שמהתהון קדם יי על תרין כתפוהי לדוכרנא: ועשית משבצת זהב: ותעביד מרמצן דדהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת על המשבצת: ותרתין תכין דדהב דכי מתחמן תעביד יתהון עובד גדילו ותתן ית תיכיא גדילתא על מרמצתא: ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: ותעביד חושן דינא עובד אומן כעובד אפודא תעבדיניה דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר תעביד יתיה: רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: מרבע יהי עיף זרתא אורכיה וזרתא פותייה: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: ותשלים ביה אשלמות דאבן ארבעה סדרין דאבן טבא סדרא קדמאה סמוקן ירוקן ובורקן סדרא חד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: וסדרא תנינא אזמרגדין שבזיז וסבהלום: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: וסדרא תליתאה קנכירין טרקיא ועין עגלא: והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: וסדרא רביעאה כרום ימא ובורלא ופנתירין מרמצן בדהב יהון באשלמותהון: והאבנים

על שמת בני ישראל שתים עשרה על
שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין
לשני עשר שבט׃ ואבניא יהוין על שמהת
בני ישראל תרתא עסרי על שמהתהון כתב
מפרש כגלף דעזקא גבר על שמיה יהוין
לתרי עסר שבטין׃ ועשית על החשן ש
שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃
ותעביד על חושנא תיכין מתחמן עובד
גדילו דדהב דכי׃ ועשית על החשן
שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות
על שני קצות החשן׃ ותעביד על חושנא
תרתין עזקן דדהב ותתין ית עזקתא על
תרין סיטרי חושנא׃ ונתתה את שתי עבתת
הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃
ותתין ית תרתין גדילן דדהב על תרתין
עזקתא בסטרי חושנא׃ ואת שתי קצות
שתי העבתת תתן על שתי המשבצות
ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו׃ וית
תרתין גדילן דעל תרין סטרוהי תתין על
תרתין מרמצתא ותתין על כתפי אפודא
לקביל אפוהי׃ ועשית שתי טבעות זהב
ושמת אתם על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד ביתה׃ ותע
ותעביד תרתין עזקן דדהב ותשוי יתהון
על תרין סטרי חושנא על ספתיה דלעבר
דאפודא לגיו׃ ועשית שתי טבעות זהב
ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה

ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב
האפוד׃ ותעביד תרתין עזקן דדהב ותתין
יתהון על תרין כתפי אפודא מלרע מלקביל
אפוהי לקביל בית לופי מעלוי להמין אפודא
וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת
האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד
ולא יזח החשן מעל האפוד׃ ויחדון ית חושנא
מעזקתיה לעזקת אפודא בחוטא דתכילתא ש
למהוי על המין אפודא ולא יתפרק חושנא
מעלוי אפודא׃ ונשא אהרן את שמות
בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו
אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד׃ ויטול
אהרן ית שמהת בני ישראל בחשן דינא על
ליביה במיעליה לקודשא לדוכרנא קדם יוי
תדירא׃ ונתת אל חשן המשפט את
האורים ואת התמים והיו על לב אהרן
בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ ותתין
בחשן דינא ית אוריא וית תומיא ויהון
על ליבא דאהרן במיעליה לקדם יוי ויטול
אהרן ית דין בני ישראל על ליביה קדם יוי
תדירא׃ ועשית את מעיל
האפוד כליל תכלת׃ ותעביד ית מעיל אפודא
גמיר תכלא׃ והיה פי ראשו בתוכו שפה
יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא
יהיה לו לא יקרע׃ ויהי פומיה כפיל לגויה
תורא יהי מקף לפומיה סחור סחור עובד מחי

כפום שריון יהי ליה דלא יתבזע ועשית
על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני
על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב
ותעביד על שפולוהי רמוני תכלא וארגונא
וצבע זהורי על שפולוהי סחור סחור וזגין דדהב
ביניהון סחור סחור פעמן זהב ורמון פעמן
זהב ורמון על שולי המעיל סביב זגא
דדהבא ורמונא זגא דדהבא ורמונא על
שפולי מעילא סחור סחור והיה על אהרן לשרת
ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה
ובצאתו ולא ימות ויהי על אהרן לשמשא
וישתמע קליה במיעליה לקודשא לקדם יי
ובמפקיה ולא ימות
ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו
פתוחי חתם קדש ליהוה ותעביד ציצא
דדהב דכי ותגלוף עלוהי כתב מפרש קדש
ליהוה ושמת אתו על פתיל תכלת והיה
על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה
ותשוי יתיה על חוטא דתכלתא ויהי על
מצנפתא לקביל אפי מצנפתא יהי והיה
על מצח אהרן ונשא אהרן את עון ה
קדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל
מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לפני יהוה ויהי על בית עינוהי
דאהרן ויטול אהרן ית עוות קודשיא דיקדשון
בני ישראל לכל מתנת קודשיהון ויהי על
בית עינוהי תדירא לרעוא להון קדם יי

ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש
ואבנט תעשה מעשה רקם ותרמיץ כתונא
דבוצא ותעביד מצנפתא דבוצא והמין
תעביד עובד ציור ולבני אהרן תעשה
כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה
להם לכבוד ולתפארת ולבני אהרן תעביד
כיתונין ותעביד להון המינין וקובעין תעביד
להון ליקר ולתושבחא והלבשת אתם את
אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם
ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי
ותלביש יתהון ית אהרן אחוך וית בנוהי
עמיה ותרבי יתהון ותקריב ית קורבנהון
ותקדיש יתהון וישמשון קדמי ועשה
להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים
ועד ירכים יהיו ועביד להון מכנסין דבוץ
לכסאה בסר עריא מחרצין ועד ירכין יהון
והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל
מועד לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו
חקת עולם לו ולזרעו אחריו ויהי על אהרן
ועל בנוהי במיעלהון למשכן זמנא או
במקרבהון למדבחא לשמשא בקודשא
ולא יקבלון חובא ולא ימותון קים עלם ליה
ולבנוהי בתרוהי   וזה הדבר
אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי
לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימם
ודין פתגמא דתעביד להון לקדשא יתהון
לשמשא קדמי סב תור חד בר תורי

תרין שלמין׃ ולחם מצות וחלת מצת בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת
חטים תעשה אתם׃ ולחים פטיר וגריצן
פטירן דפילן במשח ואספוגין פטירין
דמשיחין במשח סלת דחטין תעביד
יתהון׃ ונתת אתם על סל אחד והקרבת
אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם׃ ות
ותתין יתהון על סלא חד ותקריב יתהון
בסלא וית תורא וית תרין דכרין׃ ואת
אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל
מועד ורחצת אתם במים׃ וית אהרן
וית בנוהי תקריב לתרע משכן זמנא
ותסחי יתהון במיא׃ ולקחת את הבגדים
והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל
האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו
בחשב האפד׃ ותיסב ית לבושיא ותלביש
ית אהרן ית כיתונא וית מעיל אפודא וית
אפודא וית חושנא ותתקין ליה בהמיין
אפודא׃ ושמת המצנפת על ראשו ונתת
את נזר הקדש על המצנפת׃ ותשוי מצנ
מצנפתא על רישיה ותיתין דזורשא
על מצנפתא׃ ולקחת את שמן המשחה
ויצקת על ראשו ומשחת אתו׃ ותיסב
ית משחא דרבותא ותריק על רישיה
ותרבי יתיה׃ ואת בניו תקריב והלבשתם
כתנת׃ וית בנוהי תקריב ותלבישינון
כיתונין׃ וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו

וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה
לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו׃ ותזריז
יתהון המיינין אה ובנוהי ותתקין להון כובעין
ותהי להון כהונתא לקים עלם ותקריב קורבנא
דאהרן וקורבנא דבנוהי׃ והקרבת את הפר
לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש הפר׃ ותקריב ית תורא לקדם
משכן זמנא ויסמוך אהרן ובנוהי ית ידיהון
על ריש תורא׃ ושחטת את הפר לפני יהוה
פתח אהל מועד׃ ותיכוס ית תורא קדם יי׳
בתרע משכן זמנא׃ ולקחת מדם הפר
ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת
כל הדם תשפך אל יסוד המזבח׃ ותיסב
מדמא דתורא ותתין על קרנת מדבחא
באצבעך וית כל דמא תשפוך ליסודא
דמדבחא׃ ולקחת את כל החלב המכסה
את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
והקטרת המזבחה׃ ותיסב ית כל תרבא
דחפי ית גוא וית חצרא דעל כבדא וית
תרתין כוליין וית תרבא דעליהון ותסיק
למדבחא׃ ואת בשר הפר ואת ערו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת
הוא׃ וית בסר תורא וית משכיה וית אוכליה
תוקיד בנורא מברא למשריתא חטאתא
הוא׃ ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ ויסמ

ודכרא חד תיסב ויסמכון אהרן ובנוהי ית ידיהון
על ריש דכרא: ושחטת את האיל ולקחת
את דמו וזרקת על המזבח סביב: ותכוס ית
דיכרא ותיסב ית דמיה ותזרוק על מדבחא
סחור סחור: ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת
קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: וית
דכרא תפליג לאברוהי ותחליל גויה וכרעוהי
ותתין על אברוהי ועל רישיה: והקטרת את
כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח
ניחוח אשה ליהוה הוא: ותסיק ית כל דכרא
למדבחא עלתא הוא קדם יי לאתקבלא ברעוא
קורבנא קדם יי הוא: ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל: ותיסב ית דכרא תנינא ויסמוך אהרן
ובנוהי ית ידיהון על ריש דכרא: ושחטת
את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך
אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל
בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
וזרקת את הדם על המזבח סביב: ותיכוס
ית דיכרא ותיסב מדמיה ותיתין על רום
אודנא דאהרן ועל רום אודנא דבנוהי דימינא
ועל אליון ידיהון דימינא ועל אליון רגליהון
דימינא ותזרוק ית דמא על מדבחא סחור
סחור: ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומ
ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו
ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא וב

ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: ותיסב מן דמא
דעל מדבחא וממשחא דרבותא ותדי על
אהרן ועל לבושוהי ועל בנוהי ועל לבושי בנוהי
עמיה ויתקדש הוא ולבושוהי ובנוהי ולבושי
בנוהי עמיה: ולקחת מן האיל החלב והאליה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: ותיסב
מן דכרא תרבא ואליתא וית תרבא דחפי
ית גווא וית חצר כבדא וית תרתין כולין וית
תרבא דעליהון וית שקא דימינא ארי דכר
קורבניא הוא: וככר לחם אחת וחלת לחם
שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר
לפני יהוה: ופיתא דלחים חדא וגריצתא
דלחים משח חדא ואספוג חד מסלא דפטיריא
דקדם יי: ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי
בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ותשוי
כולא על ידי אהרן ועל ידי בנוהי ותרים יתהון
ארמא קדם יי: ולקחת אתם מידם והקטרת
המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה
אשה הוא ליהוה: ותיסב יתהון מידהון ותסיק
למדבחא על עלתא לאתקבלא ברעוא
קדם יי קורבנא הוא קדם יי: ולקחת את החזה
מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו
תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: ותיסב ית חדיא
מדכר קורבניא דלאהרן ותרים יתיה ארמא

קוי׳ ויהי לך לחולק׃ וקדשת את חזה התנופה
ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם
מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר
לבניו׃ ותקדיש ית חדיא דארמותא וית
שקא דאפרשותא דאיתרם ודאתפרש
מדכר קורבניא מדלאהרן ומדלבנוהי׃
והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני
ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת
בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליי
ליהוה׃ ויהי לאהרן ולבנוהי לקים עלם מן בני
ישראל ארי אפרשותא הוא ואפרשותא יהי
מן בני ישראל מנכסת קודשיהון אפרשותהון
קדם יי׃ ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו
אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם׃
ולבושי קודשא דלאהרן יהון לבנוהי בתרוהי
לרבאה בהון ולקרבא בהון ית קורבנהון׃
שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו
אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש׃
שבעה יומין ילבשינון כהנא תחותוהי
מבנוהי דייעול למשכן זמנא לשמשא
בקודשא׃ ואת איל המלאים תקח ובשלת
את בשרו במקם קדש׃ וית דכר קורבניא
תיסב ותבשיל ית בסריה באתר קדיש׃ וי
ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם
אשר בסל פתח אהל מועד׃ ויכול אהרן
ובנוהי ית בסר דיכרא וית לחמא דבסלא

בתרע משכן זימנא׃ ואכלו אתם אשר
כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר
לא יאכל כי קדש הם׃ וייכלון יתהון דאתכפר
בהון לקרבא ית קורבנהון לקדשא יתהון
וחילוני לא ייכול ארי קודשא אנון׃ ואם
יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד
הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל
כי קדש הוא׃ ואם ישתאר מבסר קורבניא
ומן לחמא עד צפרא ותוקיד ית דאשתאר
בנורא לא יתאכיל ארי קודשא הוא׃
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר
צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם׃
ותעביד לאהרן ולבנוהי כדין ככל דפקידית
יתך שבעה יומין תקריב קורבנהון׃ ופר
חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת
על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו׃
ותורא דחטאתא תעביד ליומא על כיפוריא
ותדכי על מדבחא בכפרותך עלוהי ו
ותרבי יתיה לקדשותיה׃ שבעת ימים
תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח
קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃
שבעה יומין תכפר על מדבחא ותקדיש
יתיה ויהי מדבחא קודש קודשין כל דיקרב
במדבחא יתקדש׃
וזה אשר תעשה על המזבח כבשים
בני שנה שנים ליום תמיד׃ ודין דתעביד

85

על מדבחא אימרין בני שנא תרין ליומא תדירא:
את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים: ית אימרא חד
תעביד בצפרא וית אימרא תניינא תעביד בין
שמשיא: ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע
ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש האחד:
ועשרונא סולתא דפיל במשח כתישא רבע
הינא ונסכא רבעות הינא חמרא לאמרא חד:
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה
ליהוה: וית אימרא תניינא תעביד בין שמשיא
כמנחת צפרא וכנסכה תעביד לה לאתקבלא
ברעוא קורבנא קדם יי: עלת תמיד לדרתיכם
פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם
שמה לדבר אליך שם: עלת תדירא לדריכון
בתרע משכן זמנא קדם יי דאזמין מימרי
לכון תמן למללא עמך תמן: ונעדתי שמה
לבני ישראל ונקדש בכבדי: ואזמין מימרי
תמן לבני ישראל ואתקדש ביקרי: וקדשתי
את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן
ואת בניו אקדש לכהן לי: ואקדיש ית משכן
זמנא וית מדבחא וית אהרן וית בנוהי אקדיש
לשמשא קדמי: ושכנתי בתוך בני ישראל
והייתי להם לאלהים: ואשרי שכינתי בגו בני
ישראל ואהוי להון לאלה: וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני
בתוכם אני יהוה אלהיהם: וידעון ארי אנא יי

אלההון דאפיקית יתהון מארעא דמצרים לאשראה
שכינתי ביניהון אנא יי אלההון:
ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה
אתו: ותעביד מדבחא לאקטרא עלוהי קטורת
בוסמין דאעי שטין תעביד יתיה: אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו
קרנתיו: אמתא אורכיה ואמתא פותייה מרבע
יהי ותרתין אמין רומיה מניה קרנוהי: וצפית
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: ותחפי יתיה
דהב דכי ית איגריה וית כתלוהי סחור סחור וית
קרנוהי ותעביד ליה זיר דדהב סחור סחור: ושתי
טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי
צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים
לבדים לשאת אתו בהמה: ותרתין עזקן
דדהב תעביד ליה מלרע לזיריה על תרתין
זויתיה תעביד על תרין סטרוהי ויהי לאתרא
לאריחיא למיטל יתיה בהון: ועשית את
הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: ותעביד
ית אריחיא דאעי שטין ותחפי יתהון דהבא:
ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת
לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך
שמה: ותתין יתיה קדם פרוכתא דעל ארונא
דסהדותא קדם כפורתא דעל סהדותא דאזמין
מימרי לך תמן: והקטיר עליו אהרן קטרת
סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה:
ויקטר עלוהי אהרן קטורת בוסמין בצפר בצפר

באתקנותיה ית בוציניא יקטרינה. ובהעלת
אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת
תמיד לפני יהוה לדרתיכם. ובאדלקות אהרן
ית בוציניא בין שמשיא יקטרינה קטרת
בוסמין תדירא קדם יי לדריכון. לא תעלו עליו קטרת
זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. לא
תסקון עלוהי קטורת בוסמין נוכראין ועלון
ומנחתא וניסכין לא תנסכון עלוהי. וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה. ויכפר אהרן על קרנוהי חדא בשתא
מדם חטאת כיפוריא חדא בשתא יכפר עלוהי
לדריכון קודש קודשין הוא קדם יי.

קא פסוק׳ מיכאל סימן

וידבר יהוה אל משה לאמר. כי תשא את
ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש
כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם. ארי תקביל ית חושבן בני ישראל
למניניהון ויתנון גבר פורקן נפשיה קדם יי כד
תמני יתהון ולא יהי בהון מותא כד תמני יתהון.
זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית
השקל תרומה ליהוה. דין יתנון כל דעבר
על מניניא פלגות סלעא בסלעי קודשא עסרין
מעין סלעא פלגות סלעא אפרשותא קדם יי.
כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה
ומעלה יתן תרומת יהוה. כל דעבר על מניניא

מבר עסרין שנין ולעילא יתין אפרשותא קדם יי.
העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית
השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם.
דעתיר לא יסגי ודמסכין לא יזער מפלגות
סלעא למיתן ית אפרשותא קדם יי לכפרא על
נפשתכון. ולקחת את כסף הכפרים מאת
בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד
והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם. ותסב ית כסף כיפוריא מן בני ישראל
ותתין יתיה על פולחן משכן זמנא ויהי לבני
ישראל לדוכרנא קדם יי לכפרא [illegible]

וידבר יהוה אל משה לאמר. ועשית כיור
נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שמה מים. ותעביד
כיורא דנחשא ובסיסיה דנחשא לקידוש ותתין
יתיה בין משכן זמנא ובין מדבחא ותתין
תמן מיא. ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם
ואת רגליהם. ויקדשון אהרן ובנוהי מניה ית ידיהון
וית ריגליהון. בבאם אל אהל מועד ירחצו
מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה. במיעלהון למשכן זמנא
יקדשון מיא ולא ימותון או במקרבהון
למדבחא לשמשא לאסקא קורבנא קדם יי.
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
חק עולם לו ולזרעו לדרתם. ויקדשון ידיהון
וריגליהון ולא ימותון ותהי להון קים עלם ליה

ולבניהון לדריהון
וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך בשמים
ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו
חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים
ואת סב לך בוסמין רישא מורא דכיא מתקל
חמש מאה וקנמון בסם פלגותיה מתקל מאתן
וחמשין וקני בוסמא מתקל מאתן וחמשין
וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית
הין וקציעתא חמש מאה בסלעי קודשא
ומשח זיתא מלי הינא ועשית אתו שמן
משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח
שמן משחת קדש יהיה ותעביד יתיה משח
רבות קודשא בוסם מבסם עובד בוסמנו
משח רבות קודשא יהי ומשחת בו את אהל
מועד ואת ארון העדת ותרבי ביה ית משכן
זמנא וית ארונא דסהדותא ואת השלחן ואת
כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח
הקטרת וית פתורא וית כל מנוהי וית מנרתא
וית מנהא וית מדבחא דקטורת בוסמיא
ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר
ואת כנו וית מדבחא דעלתא וית כל מנוהי
וית כיורא וית בסיסיה וקדשת אתם והיו
קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש ותקדיש
יתהון ויהון קודש קודשין כל דיקרב בהון
יתקדש ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת
אתם לכהן לי וית אהרן וית בנוהי תרבי ותקדיש
יתהון לשמשא קדמי ואל בני ישראל תדבר
לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם

ועם בני ישראל תמליל למימר משח רבות קו
קודשא יהי דין קדמי לדריכון על בשר אדם
לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש
הוא קדש יהיה לכם על בסרא דאנשא
לא יתנסך ובדמותיה לא תעבדון כותיה קודשא
הוא קודשא יהי לכון איש אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו
גבר די יבסם דכותיה ודיתין מיניה על חילוני
וישתיצי מעמיה
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה
ואמר יי למשה סב לך בוסמין נטופא וטופרא
וחלבניתא בוסמין ולבונתא דכיתא מתקל
במתקל יהי ועשית אתה קטרת רקח
מעשה רוקח ממלח טהור קדש ותעביד
יתה קטורת בוסמין בוסם עובד בוסמנו
מערב דכי לקודשא ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
לכם ותשחוק מינה ותדיק ותתין מינה
קדם סהדותא במשכן זמנא דאזמין מימרי
לך תמן קודש קודשין תהי לכון והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא תעשו
לכם קדש תהיה לך ליהוה וית קטורת בוסמין
דתעביד בדמותה לא תעבדון לכון קודשא
תהי לך קדם יי איש אשר יעשה כמוה להריח
בה ונכרת מעמיו גבר די יעביד דכותה
לארחא בה וישתיצי מעמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר
ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה: חזי דרביתי בשום בצלאל בר
אורי בר חור לשבטא דיהודה: ואמלא אתו
רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
ואשלימית עמיה רוח מן קדם יי בחכמא ובסכ
לתנו ובמדע ובכל עבידא: לחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: לאלפא אומנון
למעבד בדהבא בכספא ובנחשא: ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכה: ובאומנות אבן טבא לאשלמא
ובנגרות אעא למעבד בכל עבידא: ואני
הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך
למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו
את כל אשר צויתך: ואנא הא יהבית עמיה
ית אהליאב בר אחיסמך לשבטא דדן ובלב
כל חכימי לבא יהבית חכמתא ויעבדון ית
כל דפקידתך: את אהל מועד ואת הארן
לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי
האהל: ית משכן זמנא וית ארונא דסהדותא
וית כפורתא דעלוהי וית כל מני משכנא:
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה
ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: וית פתורא
וית מנוהי וית מנרתא דכיתא וית כל מנהא
וית מדבחא דקטורת בוסמיא: ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: וית
מדבחא דעלתא וית כל מנוהי וית כיורא
וית בסיסיה: ואת בגדי השרד ואת בגדי

הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
וית לבושי שמושא וית לבושי קודשא לאהרן
כהנא וית לבושי בנוהי לשמשא: ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל
אשר צויתך יעשו: וית משחא דרבותא
וית קטרת בוסמיא לקודשא ככל דפקדתך
יעבדון:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואמר יי למשה
למימר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר
אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני
וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם:
ואת מליל עם בני ישראל למימר ברם ית יומי
שביא דילי תיטרון ארי את היא בין מימרי
וביניכון לדריכון למידע ארי אנא יי מקדשכון:
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה
מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמיה: ותיטרון ית
שבתא ארי קודשא היא לכון מחליה
אתקטלא יתקטיל ארי כל דיעביד בה
עבידתא וישתיצי אנשא ההוא מגו עמיה:
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה
ביום השבת מות יומת: שתא יומין יתעבד
עבידתא וביומא שביעאה שבא שבתא
קודשא קדם יי כל דיעביד עבידתא ביומא
דשבתא אתקטלא יתקטיל: ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם: ויטרון בני ישראל ית שבתא

למעבד ית שבתא לדריהון קים עלם ביני
ובין בני ישראל אות היא לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש בין מימרי ובין
בני ישראל את היא לעלם ארי שתא יומין
עבד יי ית שמיא וית ארעא וביומא שביעאה
שבת ונח ויתן אל משה
ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת
לחת אבן כתבים באצבע אלהים ויהב למשה כד
שיצי למללא עמיה בטורא דסיני תרין
לוחי סהדותא לוחי אבנא כתיבין באצבעא
דיי וירא העם כי בשש משה לרדת מן
ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו
קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו וחזא עמא ארי אוחר
משה למיחת מן טורא ואתכניש עמא על
אהרן ואמרו ליה קום עביד לנא דחלן דיהכן
קדמנא ארי דין משה גברא דאסקנא מ
מארעא דמצרים לא ידענא מה הוה ליה ויאמר
אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני
נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי ואמר
להון אהרן פריקו קדשי דדהבא דבאודני
נשיכון בניכון ובנתכון ואיתו לי ויתפרקו
כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם
ויביאו אל אהרן ופריקו כל עמא ית קדשי
דדהבא דבאודניהון ואיתיו לאהרן ויקח
מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה

ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים ונסיב מידהון וצר יתיה
בזיפא ועבדיה עגל מתכא ואמרו אלין
דחלתך ישראל דאסקוך מארעא דמצרים וירא
אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר
חג ליהוה מחר וחזא אהרן ובנא מדבחא
קדמוהי וקרא אהרן ואמר חגא קדם יי מחר
וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק
ואקדימו ביומא דבתרוהי ואסיקו עלון
וקריבו נכסין ואסחר עמא למיכל ולמשתי
וקמו לחייכא
וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ מצרים ומליל יי
עם משה איזיל חות ארי חביל עמך
דאסיקתא מארעא דמצרים סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו
לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים סטו בפריע
מן אורחא דפקידתינון עבדו להון עגל
מתכא וסגידו ליה ודבחו ליה ואמרו
אלין דחלתך ישראל דאסקוך מארעא דמצרים
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם
הזה והנה עם קשה ערף הוא ואמר יי
למשה גלי קדמי עמא הדין והא עם קשי
קדל הוא ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם
ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול וכען
אנח בעותך מן קדמי ויתקף רוגזי בהון

ואשיצינון ואעביד יתך לעם סגי ויחל משה
את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח
בכח גדול וביד חזקה וצלי משה קדם יוי אלהיה
ואמר למא יוי יתקף רוגזך בעמך דאפיקתא
מארעא דמצרים בחיל רב ובידא תקיפא למה
יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם
בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך
למא יימרון מצראי למימר בבישא אפיקינון
לקטלא יתהון ביני טוריא ולשיצאותהון
מעל אפי ארעא תוב מתקוף רוגזך
ותוב מן בישתא דמלילתא למעבד
לעמך זכר לאברהם ליצחק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם
אדכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדך
דקיימתא להון במימרך ומלילתא עמהון
אסגי ית בניכון ככוכבי שמיא וכל ארעא
הדא דאמרית אתין לבניכון ויחסנון לעלם
וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
לעמו ותב יוי מן בישתא דמליל למעבד
לעמיה

פתוחה

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני
עבריהם מזה ומזה הם כתבים ואתפני ונחת
משה מן טורא ותרין לוחי סהדותא
בידיה לוחין כתיבין מתרין עבריהון מכא

ומכא אנון כתיבין והלחת מעשה אלהים
המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על
הלחת ולוחיא עובדא דיוי אנון וכתבא כתבא
דיוי הוא מפרש על לוחיא וישמע יהושע
את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול
מלחמה במחנה ושמע יהושע ית קל עמא
כד מיבבין ואמר למשה קל קרבא במשריתא
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות
חלושה קול ענות אנכי שמע ואמר לא קל
דנצחין בקרבא ואף לא קל דמתברין
קל דמחיכין אנא שמע ויהי כאשר קרב
אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר
אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם
תחת ההר והוה כד קריב למשריתא וחזא
ית עגלא וחנגין ותקיף רוגזא דמשה ורמא
מידוהי ית לוחיא ותבר יתהון בשפולי טורא
ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן
עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני
ישראל ונסיב ית עגלא דעבדו ואוקיד
בנורא ושף עד דהוה דקיק ודרא על אפי
מיא ואשקי ית בני ישראל ויאמר משה
אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו
חטאה גדלה ואמר משה לאהרן מא עבד לך
עמא הדין ארי איתיתא עלוהי חובא רבא
ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת
את העם כי ברע הוא ואמר אהרן לא יתקף
רוגזא דריבוני את ידעת ית עמא ארי בביש
הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו

לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו ואמרו לי עיביד
לנא דחלן דיהכון קדמנא ארי דין משה גברא
דאסקנא מארעא דמצרים לא ידענא מא הוה ליה
ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה ואמרית להון למן דהבא
פריקו ויהבו לי ורמיתיה בנורא ונפק עגלא
הדין וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה
אהרן לשמצה בקמיהם וחזא משה ית עמא
ארי בטיל הוא ארי בטילינון אהרן לאסבותהון
שום ביש לדריהון ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל
בני לוי וקם משה בתרע משריתא ואמר
מן דחלא דיי ייתון לותי ואתכנישו לותיה כל
בני לוי ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישר
ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו
משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו
ואיש את רעהו ואיש את קרבו ואמר להון
כדנן אמר יי אלהא דישראל שוו גבר חרביה
על ירכיה עיברו ותובו מתרע לתרע במשריתא
וקטולו גבר ית אחוהי וגבר ית חבריה ואנש
ית קריביה ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן
העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש ועבדו
בני לוי כפתגמא דמשה ונפל מן עמא ביומא
ההוא כתלתא אלפין גברא ויאמר משה מלאו
ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת
עליכם היום ברכה ואמר משה קריבו ידיכון
יומא דין קורבנא קדם יי ארי גבר בבריה ובאחוהי

ולאיתאה עליכון יומא דין ברכן ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה
גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה
בעד חטאתכם והוה ביומא דבתרוהי ואמר
משה לעמא אתון חבתון חובא רבא וכען
איסק לקדם יי מא אם אכפר על חוביכון
וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם
הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב
ותב משה לקדם יי ואמר בבעו חב עמא הדין
חובא רבא ועבדו להון דחלן דדהב ועתה
אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך
אשר כתבת וכען אם שבקת לחוביהון
ואם לא מחיני כען מספרך דכתבתא ויאמר
יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי
ואמר יי למשה מן דחב קדמי אמחיניה מ
מספרי ועתה לך נחה את העם אל אשר
דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
ופקדתי עליהם חטאתם וכען איזיל דבר
ית עמא לאתר דמלילית לך הא מלאכי יהך
קדמך וביום אסערותי ואסער עליהון חו
חוביהון ויגף יהוה את העם על אשר עשו
את העגל אשר עשה אהרן ומחא יי ית
עמא על דאשתעבדו לעגלא דעבד אהרן
וידבר יהוה אל משה לך
עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
ואמר יי למשה איזיל סק מיכא את

ועמא דאסיקתא מארעא דמצרים לארעא דקיימית
לאברהם ליצחק וליעקב למימר לבנך איתנינה ושלחתי
לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי
והחתי והפרזי החוי והיבוסי ואשלח קדמך
מלאכא ואתריך ית כנענאי אמוראי וחיתאי
ופריזאי חיואי ויבוסאי אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה
עורף אתה פן אכלך בדרך לארעא עבדא
חלב ודבש ארי לא אסליק שכינתי מבינך
ארי עם קשי קדל את דלמא אשיצינך
באורחא וישמע העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו ושמע
עמא ית פתגמא בישא הדין ואתאבלו ולא
שויו גבר תיקון זיניה עלוהי ויאמר יהוה
אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם
קשה עורף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך
ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אע
אעשה לך ואמר יי למשה אימר לבני ישר
אתון עם קשי קדל שעא חדא אסליק
שכינתי מבינך ואשיצינך וכען אעדי
תיקון זינך מינך גלי קדמי מא אעביד לך
ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב
ואעדיו בני ישר ית תיקון זינהון מטורא
דחורב ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ
למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל
מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל
מועד אשר מחוץ למחנה ומשה נסיב
ית משכנא ופרסיה ליה מברא למשריתא

ארחיק מן משריתא וקרי ליה משכן בית א
אולפנא ויהוי כל דתבע אולפן מן קדם יי נפיק
למשכן בית אולפנא דמברא למשריתא
והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם
ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה
עד באו האהלה והוי כד נפיק משה למשכנא
קיימין כל עמא וכד מתעתדין גבר בתרע משכניה
ומסתכלין אחורי משה עד דעליל למשכנא
והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח
האהל ודבר עם משה והוי כד עליל משה
למשכנא נחית עמודא דעננא וקאים בתרע
משכנא ומתמליל עם משה וראה כל העם
את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל
העם והשתחוו איש פתח אהלו וחזן כל עמא
ית עמודא דעננא קאים בתרע משכנא וקיימין
כל עמא וסגדין גבר בתרע משכניה ודבר
יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר
איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהו
יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל
ומתמליל יי עם משה ממלל עם ממלל כמא
דממליל גברא עם חבריה ותאיב למשריתא
ומשומשניה יהושע בר נון עולימא לא
עדי מגו משכנא
ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך
בשם וגם מצאת חן בעיני ואמר משה קדם יי
חזי דאת אמר לי אסיק ית עמא הדין ואת

הדבר ישרה יעמד נא דור גדלה משך וטוב ע״נ במלאך אלהים והיתי שפל
העצו מרוע בזית מאשר יזרת בעיני ומכלני גם אני ומניתי גם אני יבחר כי עשן
בני יהודה כי הין ישר ועשה הרעה ותשבן אתם כי יפלא העם ותנותי
לבי ואחשבה:

לא הודעתני ית דתשלח עמי ואת אמרת רביתך
בשום ואף אשכחת רחמין קדמי ועתה אם
נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה וכען אם כען אשכחית רחמין ק
דמך הודעני כען ית אורח טובך ואידע רחמך
בדיל דאשכח רחמין קדמך וגלי קדמך ארי
עמך עמא הדין ויאמר פני ילכו והנחתי לך
ואמר שכינתי תהך ואניח לך ויאמר אליו אם
אין פניך הלכים אל תעלנו מזה ואמר קדמוהי
אם לית שכינתך מהלכא בינגא לא תסקיננא
מכא ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך
אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
מכל העם אשר על פני האדמה ובמא יתידע
הכא ארי אשכחית רחמין קדמך אנא ועמך
הלא בדיהך שכינתך עמנא ויתעבדן לנא
פרישן לי ולעמך משני מכל עמא דעל אפי
ארעא

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה
אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
ואדעך בשם ואמר יי למשה אף ית פתגמא
הדין דמלילתא אעביד ארי אשכחתא
רחמין קדמי ורביתך בשום ויאמר הראני
נא את כבדך ואמר אחזיני כען ית יקרך ו
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי
בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם ואמר אנא אעביר כל טובי

לראות את פני ג וסימ׳ כי לא יראני ויאמר מוב בבו׳ שלשים ה׳ וסימ׳
וירא יוסף לאפרים לא יהיה לך והבו נצר חסד לאלפים יי ארך אפים
את מעשה יי צבאות כל העם את מעשה יי באו ומספרה

על אפך ואקרי בשמא דיי קדמך ואיחון
לדין דאיחון וארחים על מן דארחים ויאמר
לא תוכל לראת את פני כי לא יראני
האדם וחי ואמר לא תיכול למחזי ית אפי שכינתי
ארי לא יחזינני אנשא ויתקיים ויאמר
הנה מקום אתי ונצבת על הצור ואמר
הא אתר מתקן קדמי ותתעתד על טינרא
והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור
ושכתי כפי עליך עד עברי ויהי כד יעבר
יקרי ואשוינך במערת טינרא ואגין במימרי
עלך עד דאעבר והסרתי את כפי וראית
את אחרי ופני לא יראו ואעדי ית דברת
יקרי ותחזי ית דבתרי ודקדמי לא יתחזון

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ואמר יי למשה פסל לך תרין
לוחי אבניא כקדמאי ואכתוב על לוחיא
קדמאי דתברתא והיה נכון לבקר ועלית
בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר והוי זמין לצפרא ותסק בצפרא
לטורא דסיני ותתעתד קדמי תמן על ריש
טורא ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל
ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
אל מול ההר ההוא ואנש לא יסק עימך
ואף אנש לא יתחזי בכל טורא אף ענא

כי בכפי ה׳ בלשון יחיד ושכתי וחיסר ...

ותורי לא ירעון לקביל טורא ההוא ויפסל
שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
שני לחת אבנים ופסל תרין לוחי אבניא כקד
מאי ואקדים משה בצפרא וסליק לטורא
דסיני כמא דפקיד יי יתיה ונסיב בידיה
תרין לוחי אבניא וירד יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה ואתגלי יי בעננא
ואתעתד עמיה תמן וקרא בשמא דיי ויע
ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ונ
ואעבר יי שכינתיה על אפוהי וקרא יי יי
אלהא רחמנא וחננא מרחיק רגז ומסגי ל
למעבד טבון וקשוט נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד
עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים
ועל רבעים נטר טיבו לאלפי דרין שבין
לעוין ולמרוד ולחובין סלח לדתיבין לאוריתיה
ולדלא תיבין לא מזכי מסער חובי אבהן
על בנין ועל בני בנין מרדין על דר תליתי ועל
דר רביעי וימהר משה ויקד ארצה וישתחו
ואוחי משה וכרע על ארעא וסגיד ויאמר אם
נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ואמר אם כען
אשכחית רחמין קדמך יי תהך כען שכינת
יקרא דיי ביננא ארי עם קשי קדל הוא ותשבוק

לחובנא ולחטאנא ותחסניננא ויאמר הנה אנכי
כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אש
אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים
וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה
יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך ואמר
הא אנא גזר קים קדם כל עמך אעביד פרישן
דלא אתבריאה בכל ארעא ובכל עממיא ויחזי
כל עמא דאת ביניהון ית עובדא דיי ארי
דחיל הוא דאנא עביד עימך שמר לך את
אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך
את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי
והיבוסי טר לך ית דאנא מפקיד לך יומא
דין הא אנא מתריך מן קדמך ית אמוראי
וכנענאי חיתאי ופרזאי חיואי ויבוסאי השמר לך
פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה
בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך אסתמר
לך דלמא תגזר קים ליתיב ארעא דאת עליל
עלה דלמא יהי לתקלא בינך כי את מז
מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון
ואת אשריו תכרתון ארי ית איגוריהון
תתרעון וית קמתהון תתברון וית אשיריהון
תקצצון כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא פן תכרת ברית ליושב
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחו דלמא תגזר קים
ליתיב ארעא ויטעון בתר טעותהון וידבחון
לטעותהון ויקרון לך ותיכול מדבחיהון

ומחשבת לא תבלו ... דם זבחי ... על חמץ דם זבחי
... אלהיך ... משה

ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן
והזנו את בניך אחרי אלהיהן ותסב מבנתהון לבנך
ויטעין בנתהון בתר טעותהון ויטעין ית בנך
בתר טעותהון אלהי מסכה לא תעשה לך
דחלן דמתכא לא תעביד לך את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צ
צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב
יצאת ממצרים ית חגא דפטיריא תיטר שבעה
יומין תיכול פטירא דפקידתך לזמן ירחא
דאביבא ארי בירחא דאביבא נפקתא ממצ
כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור
ושה כל פתח ולדא דילי הוא וכל בעירך תקדיש
דכרין בכור תורא ואימרא ופטר חמור תפדה
בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך
תפדה ולא יראו פני ריקם וכל בוכרא דתורא
תפרוק באימרא ואם לא תפרוק ותקפיה
כל בוכרא דבנך תפרוק ולא יתחזון קדמי
ריקנין ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחריש ובקציר תשבת שתא יומין
תפלח וביומא שביעאה תנוח בזרועא ובחצדא
תנוח וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה וחגא דשבועיא
תעביד לך בכורי חצד חטין וחגא דכנשא
במפקה דשתא שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל
תלת זמנין בשתא יתחזון כל דכורך קדם רבון
עלמא יי אלהא דישראל כי אוריש גוים מפניך

והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את
ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה ארי אתריך עממין מן
קדמך ואפתי ית תחומך ולא יחמיד אנש
ית ארעך במיסקך לאתחזאה קדם יי
אלהך תלת זמנין בשתא לא תשחט על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג
הפסח לא תיכוס על חמיע דם פסחי ולא
יביתון לצפרא תרבי נכסת חגא דפסחא
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ריש בכורי
ארעך תיתי לבית מקדשא דיי אלהך לא
תיכלון בסר בחלב
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים
האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך
ברית ואת ישראל ואמר יי למשה כתוב
לך ית פתגמיא האלין ארי על מימר פתגמיא
האלין גזרית עימך קים ועם ישראל ויהי שם
עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על
הלחת את דברי הברית עשרת הדברים
והוה תמן קדם יי ארבעין יממין וארבעין לילון
לחמא לא אכל ומיא לא שתי וכתב על
לוחיא ית פתגמי קימא עשרא פתגמין
ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת
ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע
כי קרן עור פניו בדברו אתו והוה כד נחת

משה מטורא דסיני ותרין לוחי סהדותא
בידא דמשה במיחתיה מן טורא ומשה לא
ידע ארי סגי זיו יקרא דאפוהי במללותיה
עמיה: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: וחזא
אהרן וכל בני ישראל ית משה והא סגי זיו יקרא
דאפוהי ודחילו מלמקרב לותיה: ויקרא
אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים
בעדה וידבר משה אלהם: וקרא להון משה
ותבו לותיה אהרן וכל רברביא בכנשתא ו
ומליל משה עמהון: ואחרי כן נגשו כל בני
ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו
בהר סיני: ובתר כין אתקרבו כל בני ישראל
ופקדינון ית כל דמליל יי עמיה בטורא
דסיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו
מסוה: ושיצי משה ממללא עמהון ויהב
על אפוהי בית אפי: ובבא משה לפני יהוה לדבר
אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר
אל בני ישראל את אשר יצוה: וכד עליל
משה לקדם יי למללא עמיה מעדי ית בית
אפי עד מפקיה ונפיק וממליל עם בני ישראל
ית דמתפקד: וראו בני ישראל את פני משה כי
קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה
על פניו עד באו לדבר אתו: וחזן בני ישראל
ית אפי משה ארי סגי זיו יקרא דאפי
משה ומתיב משה ית בית אפי על אפוהי
עד דעליל למללא עמיה:

קלט פסו חנט

ויקהל משה
את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה
הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם: וכנש
משה ית כל כנשתא דבני ישראל ואמר להון
אלין פתגמיא דפקיד יי למעבד יתהון:
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה
בו מלאכה יומת: שיתא יומין תתעביד
עבידתא וביומא שביעאה יהי לכון קודשא
שבא שבתא קדם יי כל דיעביד ביה עבידתא
יתקטיל: לא תבערו אש בכל משבתיכם
ביום השבת: לא תבערון אישתא בכל
מותבניכון ביומא דשבתא:
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: ואמר משה
לכל כנשתא דבני ישראל למימר דין פתגמא
דפקיד יי למימר: קחו מאתכם תרומה
ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת: סבו מנכון אפרשותא
קדם יי כל דיתרעי לביה ייתי ית אפרשותא
קדם יי דהבא וכספא ונחשא: ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים: ותכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ ומעזי: וערת אילם
מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ומשכי
דדכרי מסמקי ומשכי ססגונא
ואעי שטין: ושמן למאור ובשמים לשמן
המשחה ולקטרת הסמים: ומשחא לאנהורא

ובוסמיא למשח רבותא ולקטרת בוסמיא
ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן
ואבני בורלא ואבני אשלמותא לשקעא
באיפודא ובחושנא וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה וכל חכימי
ליבא דבכון ייתון ויעבדון ית כל דפקיד יוי
את המשכן את אהלו ואת מכסהו את
קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו
ואת אדניו ית משכנא ית פרסיה וית חופאיה
פורפוהי דפוהי עברוהי עמודוהי וסמכוהי
את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת
המסך ית ארונא וית אריחוהי ית כפורתא
וית פרוכת פרסא את השלחן ואת בדיו
ואת כל כליו ואת לחם הפנים ית פתורא
וית אריחוהי וית כל מנוהי וית לחים אפיא
ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור וית מנרתא דאנהורי
וית מנהא וית בוציניהא וית משחא דאנהורותא
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
הפתח לפתח המשכן וית מדבחא ד
דקטורת בוסמיא וית אריחוהי וית משחא
דרבותא וית קטורת בוסמיא וית פרסא
דמעלנא לתרע משכנא את מזבח
העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו וית
מדבחא דעלתא וית סרדא דנחשא דיליה

ית אריחוהי וית כל מנוהי ית כיורא וית בסיסיה
את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת
מסך שער החצר ית סרדי [illegible]
וית סמכהא וית פרסא דתרע דרתא
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר [illegible]
ית סיכי משכנא וית סיכי דרתא וית אטוניהון
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
ית לבושי שמושא לשמשא בקודשא
ית לבושי קודשא לאהרן כהנא וית לבושי
בנוהי לשמשא ויצאו כל עדת בני ישראל
מלפני משה ונפקו כל כנשתא דבני ישראל
מן קדם משה ויבאו כל איש אשר נשאו
לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את
תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל
עבדתו ולבגדי הקדש ואתו כל גבר דאתרעי
ליביה וכל דאשלימת [illegible] רוחיה עמיה ית
אייתיו ית אפרשותא קדם יוי לעבידת משכן
זמנא ולכל פולחניה וללבושי קודשא ויבאו
האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש
אשר הניף תנופת זהב ליהוה ואתו גבריא
על נשיא כל דאתרעי ליביה אייתיו שירין
ושבבין ועזקן ומחוך כל מנין דדהב וכל גבר
דארים ארמות דהבא קדם יוי וכל איש אשר
נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני וש
ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים

נגד

הביאו וכל גבר דאשתכח עמיה תכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ ומעזי ומשכי דדכרי מסמקי
ומשכי ססגונא איתיו כל מרים תרומת כסף
ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה
הביאו כל דארים אפרשות כסף ונחש איתיאו
ית אפרשותא קדם יי וכל דאשתכח עמיה אעי
שטין לכל עבידת פולחנא איתיו וכל אשה
חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת
ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש
וכל איתתא חכימת ליבא בידהא עזלן ומיתין
כיד עזיל ית תכלא וית ארגונא וית צבע זהורי
וית בוצא וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את העזים וכל נשיא דאתרעי
ליבהון עמהון בחכמא עזלן ית מעזיא
והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני
המלאים לאפוד ולחשן ורברביא
איתיו ית אבני בורלא וית אבני אשלמותא
לשקעא באיפודא ובחושנא ואת הבשם
ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים וית בוסמא וית משחא לאנהורא
ולמשח רבותא ולקטורת בוסמיא כל איש
ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה ליהוה כל גבר ואיתתא
דאתרעי ליבהון עמהון לאיתאה לכל עבידתא
דפקיד יי למעבד בידא דמשה איתיו בני יש

נדבתא קדם יי

פ ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה
ואמר משה לבני ישראל חזו דרבי יי בשום
בצלאל בר אורי בר חור לשבטא דיהודה
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה ואשלים עמיה רוח
מן קדם יי בחוכמא ובסוכלתנו ובמדע ובכל
עבידא ולחשב מחשבת לעשת בזהב
ובכסף ובנחשת ולאלפא אומנון למעבד
בדהבא ובכספא ובנחשא ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבת ובאומנות אבן טבא לאשלמא
ובנגרות אעא למעבד בכל עבידת אומנון
ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן ולאלפא יהב בליביה הוא ואהליאב
בר אחיסמך לשבטא דדן מלא אתם
חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני
ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת אשלים עמהון חכימות ליבא
למעבד כל עבידת נגר ואומן וצייר בתכלא
ובארגונא בצבע זהורי ובבוצא ומחי עבדי
כל עבידתא ומלפי אומנון ועשה בצלאל
ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה ועבד

[illegible] ויקחו איש מחתתו ויאמר יי׳ אל יהושע אל תירא מהם [illegible]

[illegible] וסימנה והמלאכה [illegible]

בצלאל ואהליאב ולכל גבר חכים ליבא דיהב
ייי חוכמתא וסוכלתנותא בהון למידע למעבד
ית כל עבידת פולחן קודשא לכל דפקיד ייי
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל
כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו
כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת
אתה ויקרא משה לבצלאל ולאהליאב ולכל גבר
חכים ליבא דיהב ייי חוכמתא בליביה כל ד
דאתרעי ליביה למקרב לעבידתא למעבד
יתה ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש
לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר
בבקר ונסיבו מן קדם משה ית כל אפרשותא
דאיתיו בני ישראל לעבידת פולחן קודשא
למעבד יתה ואנון מיתן ליה עוד נדבתא בצפר
בצפר ויבאו כל החכמים העשים את כל
מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר
המה עשים ואתו כל חכימיא דעבדין ית
כל עבידת קודשא גבר גבר מעבידתיה
דאנון עבדין ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר
צוה יהוה לעשת אתה ואמרו למשה למימר
מסגן עמא לאיתאה מסת פולחנא לעבידתא
דפקיד ייי למעבד יתה ויצו משה ויעבירו
קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא
ופקיד משה ואעברו כרוזא במשריתא למימר

גבר ואיתא לא יעבדון עוד עבידתא לאפרשות
קודשא ופסק עמא מלאיתאה [illegible]
היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה [illegible]
ועבידתא הות מיסת לכל עב[illegible]
יתה ויתרת ויע[illegible]
לב בעשי המלאכה את המשכן עשר [illegible]
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם ועבדו כל חכימי
ליבא בעבדי עבידתא ית משכנא עסר
יריען דבוץ שזיר ותכלא וארגונא וצבע
זהורי צורת כרובין עובד אומן עבד יתהון
ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
אחת לכל היריעת אורכא דיריעתא חדא
עסרין ותמני אמין ופותיא ארבע
אמין דיריעתא חדא משחתא חדא
לכל יריעתא ויחבר את חמש היריעת אחת
אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת
ולפיף ית חמש יריען חדא עם חדא וחמש
יריען לפיף חדא עם חדא ויעש ללאת תכלת
על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן
עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת
השנית ועבד ענובין דתכלא על ספתא ד
דיריעתא חדא מסטרא בית לופי כן עבד
בספתא דיריעתא בסטרא בית לופי תניינא
חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים
ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת

[illegible] וסימנ׳ וכל חכם לב בכם [illegible] חרי יהודה וחרי [illegible]

[illegible] ויעבירו [illegible] ויתן משה [illegible]

ויעבירו

השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת חמשין
ענובין עבד ביריעתא חדא וחמשין ענובין
עבד בסטרא דיריעתא דבית לופי תניינא
מכונן ענוביא חדא לקביל חדא ויעש חמשים
קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת
בקרסים ויהי המשכן אחד ועבד חמשין
פורפין דדהב ולפף ית יריעתא חדא עם חדא
בפורפיא והוה משכנא חד
ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת עשה אתם ועבד יריען
דמעזי לפרסא על משכנא חדא עסרי
יריען עבד יתהון ארך היריעה האחת
שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה
האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת
אורכא דיריעתא חדא תלתין אמין
וארבע אמין פותיא דיריעתא חדא
משחתא חדא לחדא עסרי יריען ויחבר
את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת
לבד ולפיף ית חמיש יריען לחוד וית שית
יריען לחוד ויעש ללאת חמשים על שפת
היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת
עשה על שפת היריעה החברת השנית
ועבד ענובין חמשין על ספתא דיריעתא
בסטרא דבית לופי וחמשין ענובין עבד על
ספתא דיריעתא דבית לופי תניינא ויעש
קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל
להית אחד ועבד פורפין דנחש חמשין

ללפפא ית משכנא למהוי חד ויעש מכסה
לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת
תחשים מלמעלה ועבד חופאה למשכנא
דמשכי דכרי מסמקי וחופאה דמשכי
ססגונא מלעילא ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים
ועבד ית דפיא למשכנא דאעי שטין קימין
עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה
רחב הקרש האחד עסר אמין אורכא
דדפא ואמתא ופלגות אמתא פותיא
דדפא חד שתי ידת לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן
תרתין צירין לדפא חד משלבין חדא לקביל
חדא כין עבד לכל דפי משכנא ויעש את
הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת
נגב תימנה ועבד ית דפיא למשכנא
עסרין דפין לרוח עיבר דרומא וארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים
שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו וארבעין סמכיהון דכסף
עבד תחות עסרין דפין תרין סמכין
תחות דפא חד לתרין צירוהי ותרין סמכין
תחות דפא חד לתרין צירוהי ולצלע
המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים
קרשים ולסטר משכנא תנינא לרוח
צפונא עבד עסרין דפין וארבעים א

אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחד: וארבעין
סמכיהון דכסף תרין סמכין תחות דפא חד
ותרין סמכין תחות דפא חד: ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים: ולסיפי משכנא
מערבא עבד שיתא דפין: ושני קרשים
עשה למקצעת המשכן בירכתים: ותרין דפין
עבד לזוית משכנא בסופיהון: והיו תאמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת
האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת:
והוו מכונין מלרע וכחדא הוו מכונין ברישיהון
בעזקתא חדא כן עבד לתרויהון לתרין
זויין: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה
עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחד: והוו תמניא דפין וסמכיהון
דכסף שיתא עסר סמכין תרין סמכין תרין
סמכין תחות דפא חד: ויעש בריחי עצי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: ועבד
עברי דאעי שטין חמשה לדפי סטר משכנא
חד: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי [illegible] המשכן
לירכתים ימה: וחמשה עברין לדפי סטר
משכנא תניינא וחמשה עברין לדפי משכנא
לסופיהון מערבא: ויעש את הבריח התיכן
לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה:
ועבד ית עברא מציעאה בגו דפיא מן סיפי
לסיפי: ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם

עשה זהב בתים לבריחים ויצף את הבריחים
זהב: וית דפיא חפא דהבא וית עזקתהא
עבד דהב אתרא לעבריא וחפא ית עבריא
דהבא: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
עשה אתה כרבים: ועבד ית פרוכתא
דתכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר
עובד אומן עבד יתה צורת כרובין: ויעש
לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם
זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ועבד
לה ארבעה עמודי שטין וחפנון דהבא ו
וויהון דהבא ואתיך להון ארבעה סמכין
דכסף: ויעש מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
רקם: ועבד פרסא לתרע משכנא דתכלא
וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר עובד צייר:
ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם
וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת:
וית עמודוהי חמשה וית וויהון וחפי רישיהון
וכבושיהון דהבא וסמכיהון חמשה
דנחשא:
ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמתו: ועבד בצלאל ית ארונא דאעי שטין
תרתין אמין ופלגא אורכיה ואמתא ו
ופלגא פותייה ואמתא ופלגא רומיה:
ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו

זר זהב סביב׃ וחפהי דהב דכי מגיו ומברא
ועבד ליה זיר דדהב סחור סחור׃ ויצק לו ארבע
טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית׃ ואתיך ליה ארבע עזקן דדהב
על ארבע זויתיה ותרתין עזקן על סטריה
חד ותרתין עזקן על סטריה תנינא׃ ויעש
בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ועבד א
אריחי דאעי שטין וחפא יתהון דהבא׃
ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן
לשאת את הארן׃ ואעיל ית אריחיא בעזקתא
על סטרי ארונא למיטל ית ארונא׃ ויעש
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה׃ ועבד כפורתא דדהב
דכי תרתין אמין ופלגא אורכה ואמתא
ופלגא פותיה׃ ויעש שני כרבים זהב מ
מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת׃
ועבד תרין כרובין דדהב נגיד עבד יתהון
מתרין סטרי כפורתא׃ כרוב אחד מקצה
מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
עשה את הכרבים משני קצוותו׃ כרובא
חד מסטרה דינא וכרובא חד מסטרה
דינא מן כפורתא עבד ית כרוביא מתרין
סטרוהי׃ ויהיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ו
ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני
הכרבים׃ והוו כרוביא פריסין גדפיהון

לעילא מטלין בגדפיהון על כפורתא ואפיהון
חד לקביל חד לקביל כפורתא הוו אפי כרוביא׃

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ועבד ית פ
פתורא דאעי שטין תרתין אמין אורכיה
ואמתא פותייה ואמתא ופלגא רומיה׃ ויצף
אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ וחפא
יתיה דהב דכי ועבד ליה זיר דדהב סחור
ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב
למסגרתו סביב׃ ועבד ליה גדנפא רומיה פו
פושכא סחור סחור ועבד זיר דדהב לגדנפיה סחור
סחור׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת
על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ ואתיך
ליה ארבע עזקן דדהב ויהב ית עזקתא על
ארבע זויתא דלארבע רגלוהי׃ לעמת המסגרת
היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃
לקביל גדנפא הואה עזקתא אתרא לאריחיא
למיטל ית פתורא׃ ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן׃
ועבד ית אריחיא דאעי שטין וחפא יתהון
דהבא למיטל ית פתורא׃ ויעש את הכלים
אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו
ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן
זהב טהור׃ ועבד ית מניא דעל פתורא ית
מגסוהי וית בזכוהי וית מכילתיה וית קסוותיה
דמנסכין בהון דדהב דכי׃

ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה
את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה היו׃ ועבד ית מנרתא דדהב דכי נגיד
עבד ית מנרתא שידה וקנה כלידהא חזורהא
ושושנהא מינה הוו׃ וששה קנים יצאים מ
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ ושתא קנין
נפקין מסטרהא תלתא קני מנרתא מסטרה
חד ותלתה קני מנרתא מסטרה תנינא׃
שלשה גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה
אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים
מן המנרה׃ תלתה כלידין מציירין בקניא חד
חזור ושושן ותלתה כלידין מציירין בקניא
חד חזור ושושן כין לשיתא קנין דנפקין מן
מנרתא׃ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה׃ ובמנרתא ארבעה כלידין
מציירין חזורהא ושושנהא׃ וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היצאים ממנה׃ וחזור תחות תרין קנין דמינה
וחזור תחות תרין קנין דמינה וחזור תחות
תרין קנין דמינה לשיתא קנין דנפקין מינה׃
כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה
אחת זהב טהור׃ חזוריהון וקניהון מינה הוו
כולה נגידא חדא דדהב דכי׃ ויעש את נרתיה
שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃

ועבד ית בוציניהא שבעה ואיצבתהא ומחתיתהא
דדהב דכי׃ ככר זהב טהור עשה אתה ואת
כל כליה׃ ככרא דדהבא דכיא עבד יתה
וית כל מנהא׃
ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה
ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו
היו קרנתיו׃ ועבד ית מדבחא דקטורת בוסמיא
דאעי שטין אמתא אורכיה ואמתא פותייה
מרבע ותרתין אמין רומיה מיניה הואה
קרנוהי׃ ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו
סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב׃ וחפא
יתיה דהב דכי ית איגריה וית כותלוהי סחור סחור
וית קרנוהי ועבד ליה זיר דדהב סחור סחור׃ ושתי
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו
על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃
ותרתין עזקן דדהב עבד ליה מלרע לזיריה
על תרתין זויתיה על תרין סטרוהי לאתרא
לאריחיא למיטל יתיה בהון׃ ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ועבד ית אריחיא
דאעי שטין וחפא יתהון דהבא׃ ויעש את
שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים
טהור מעשה רקח׃ ועבד ית משחא דרבותא
קודשא וית קטורת בוסמיא דכי עובד בוסמני׃
ויעש את מזבח העלה עצי
שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
רבוע ושלש אמות קמתו׃ ועבד ית מדבחא
דעלתא דאעי שטין חמיש אמין אורכיה

וחמיש אמין פותייה מרבע ותלת אמין רומיה
ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו
ויצף אתו נחשת׃ ועבד קרנוהי על ארבע זויתיה
מניה הואה קרנוהי וחפא יתיה נחשא׃ ויעש
את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים
ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת
כל כליו עשה נחשת׃ ועבד ית כל מני מדבחא
ית פסכתירותא וית מגרופיתא ית מזרקיתא
וית מחתיתא כל מנוהי עבד נחשא׃ ויעש
למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת
כרכבו מלמטה עד חציו׃ ועבד למדבחא
סרדא עובד מצדתא דנחשא תחות סוביביה
מלרע עד פלגיה׃ ויצק ארבע טבעת בארבע
הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים׃ ואתיך
ארבע עזקתא בארבע זויתא לסרדא דנחשא
אתרא לאריחיא׃ ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת׃ ועבד ית אריחיא דאעי
שטין וחפא יתהון נחשא׃ ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם
נבוב לחת עשה אתו׃ ואעיל ית אריחיא ב
בעזקתא על סטרי מדבחא למיטל יתיה בהון
חליל לוחין עבדיה׃

ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת
במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מ
מועד׃ ועבד ית כיורא דנחשא וית בסיסיה
דנחשא במחזית נשיא דאתין לצלאה ב
בתרע משכן זמנא׃

ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי
החצר שש משזר מאה באמה׃ ועבד ית
דרתא לרוח עיבר דרומא סרדי דרתא דבוץ
שזיר מאה אמין׃ עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף׃
עמודיהון עסרין וסמכיהון עסרין דנחשא
ווי עמודיא וכיבושיהון כסף׃ ולפאת צפון
מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף׃
ולרוח צפונא מאה אמין עמודיהון עסרין
וסמכיהון עסרין דנחשא ווי עמודיא וכבושיהון
כסף׃ ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם
עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחש
וחשוקיהם כסף׃ ולרוח מערבא סרדי חמשין
אמין עמודיהון עסרה וסמכיהון עסרה ווי
עמודיא וכיבושיהון כסף׃ ולפאת קדמה מז
מזרחה חמשים אמה׃ ולרוח קדומא מדינחא
חמשין אמין׃ קלעים חמש עשרה אמה
אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃
סרדי חמיש עסרי אמין לעברא עמודיהון תלתה
וסמכיהון תלתה׃ ולכתף השנית מזה ומזה
לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה
עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ ולעברא
תנינא מיכא ומיכא לתרע דרתא סרדי
חמיש עסרי אמין עמודיהון תלתה וסמכיהון
תלתה׃ כל קלעי החצר סביב שש משזר׃ כל
סרדי דרתא סחור סחור דבוץ שזיר׃ והאדנים

לעמודים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מח
חשקים כסף כל עמדי החצר וסמכיא לעמודיא דנחשא ווי עמודיא
וכבושיהון כסף וחפוי רישיהון כסף ואינון מכבשין כסף כל עמודי דרתא
ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ו
ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר ופרסא
דתרע דרתא עובד צייר תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר ועסרין
אמין אורכא ורומא בפתיא חמיש אמין לקביל סרדי דרתא ועמדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף
ועמודיהון ארבעה וסמכיהון ארבעה דנחשא וויהון כסף וחפוי רישיהון
וכבושיהון כסף וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת וכל סיכי
משכנא ולדרתא סחור סחור דנחשא

קכב פסו׳ סי׳ ואה

פקודי

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי
משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן אלין מנייני משכנא מש
משכנא דסהדותא דאתמנין על מימרא דמשה פולחן ליואי בידא דא
דאיתמר בר אהרן כהנא ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את
כל אשר צוה יהוה את משה ובצלאל בר אורי בר חור לשבטא דיהודה
עבד ית כל דפקיד יי ית משה ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש ועמיה אהליאב
בר אחיסמך לשבטא דדן נגר ואומן וצייר בתכלא ובארגונא ובצבע זהורי
ובבוצא

כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הק
הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל
בשקל הקדש כל דהבא דאתעביד לעבידתא בכל עבידת קודשא והוה
דהב ארמותא עסרין ותשע ככרין ושבע מאה ותלתין סלעין בסלעי
קודשא וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ו
ושבעים שקל בשקל הקדש וכסף מנייני כנשתא מאה ככרין ואלף
ושבע מאה ושבעין וחמיש סלעין בסלעי קודשא בקע לגלגלת מחצית
השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה
לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים תקלא לגולגלתא

פלגות סלעא בסלעי קודשא לכל דעבר על מניניא מבר עסרין שנין ולעילא
לשית מאה ותלתה אלפין וחמש מאה וחמשין ויהי מאת ככר הכסף לצקת
את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן
והואה מאה ככרי כספא לאתכא ית סמכי קודשא וית סמכי פרוכתא מאה
סמכין למאה ככרין ככרא לסמכא ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים
עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם וית אלף ושבע מאה
ושבעין וחמש עבד ווין לעמודיא וחפי רישיהון וכביש יתהון ונחשת
התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל ונחש ארמותא שבעין
ככרין ותרין אלפין וארבע מאה סלעין ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח ועבד בה
ית סמכי תרע משכן זמנא וית מדבחא דנחשא דיליה וית כל מני מדבחא
ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת
כל יתדת החצר סביב וית סמכי דרתא סחור סחור וית סמכי תרע דרתא וית
כל סיכי משכנא וית כל סיכי דרתא סחור סחור ומן התכלת והארגמן
ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש
אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה ומן תכלא וארגונא וצבע
זהורי עבדו לבושי שמושא לשמשא בקודשא ועבדו ית לבושי קודשא דלאהרן
כמא דפקיד יי ית משה
ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועבד
ית אפודא דדהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר וירקעו
את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך
תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב ורדידו ית טסי דהבא וקצו
חוטין למעבד בגו תכלא ובגו ארגונא ובגו צבע זהורי ובגו בוצא עובד
אומן כתפת עשו לו חברת על שני קצותו חבר כתפין עבדו ליה מלפפן
על תרין סטרוהי מלפף וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה
והמין תקוניה דעלוהי מניה הוא כעובדיה דדהבא תכלא וארגונא וצבע
זהורי ובוץ שזיר כמא דפקיד יי ית משה

ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת
זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל:
ועבדו ית אבני בורלא משקען מרמצן דדהב
גליפן כתב מפרש על שמהת בני ישראל: וישם
אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה: ושוי יתהון על כתפי
אפודא אבני דוכרנא לבני ישראל כמא דפקיד
יי ית משה:
ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:
ועבד ית חושנא עובד אומן כעובד אפודא
דדהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר:
רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו
וזרת רחבו כפול: מרבע הוה עיף עבדו ית חושנא
זרתא אורכיה וזרתא פותייה עיף: וימלאו בו
ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד: ואשלימו ביה ארבעה סדרין
דאבן טבא סדרא קדמאה סמקן ירקן וברקן
סדרא חד: והטור השני נפך ספיר ויהלם:
וסדרא תנינא אזמרגדין שבזיז וסבהלום:
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: וסדרא
תליתאה קנכירי טרקיא ועין עגלא: והטור
הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצת
זהב במלאתם: וסדרא רביעאה כרום ימא
ובורלא ופנתירי משקען מרמצן בדהב
באשלמותהון: והאבנים על שמת בני ישראל
הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש
על שמו לשנים עשר שבט: ואבניא על שמהת

בני ישראל אינון תרתא עסרי על שמהתהון
כתב מפרש כגלף דעזקא גבר על שמיה
לתרי עסר שבטין: ויעשו על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועבדו על
חושנא תכין מתחמן עובד גדילו דדהב דכי:
ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב
ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן:
ועבדו תרתין מרמצן דדהב ותרתין עזקן
דדהב ויהבו ית תרתין עזקתא על תרין סטרי
חושנא: ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי
הטבעת על קצות החשן: ויהבו תרתין קליען
דדהב על תרתין עזקתא לסטרי חושנא:
ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי
המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול
פניו: וית תרתין גדילן דעל תרין סטרוהי יהבו
על תרתין מרמצתא ויהבונון על כתפי
אפודא לקביל אפוהי: ויעשו שתי טבעת
זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו
אשר אל עבר האפד ביתה: ועבדו תרתין
עזקן דדהב ושויאו על תרתין סטרי
על ספתיה דלעברא דאפודא לגיו: ויעשו
שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת
האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפד: ועבדו תרתין עזקן
דדהב ויהבונון על תרתין כתפי אפודא
מלרע מלקביל אפוהי לקביל בית לופי
מעילוי המין אפודא: וירכסו את החשן
מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת

להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל
האפד כאשר צוה יהוה את משה ויחרזון ית
חושנא מעזקתיה לעזקת אפודא בחוטא
דתכילתא למהוי על המין אפודא ולא יתפרק
חושנא מעלוי אפודא כמא דפקיד יי ית
משה

ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל
תכלת ועבד ית מעיל אפודא עובד מחי
גמיר תכלא ופי המעיל בתוכו כפי תחרא
שפה לפיו סביב לא יקרע ופומיה דמעילא
כפיל לגויה כפום שריין תורא מקף לפומיה
מתקף סחור לא יתבזע ויעשו על שולי המעיל
רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר
ועבדו על שפולי מעילא רמוני תכלא ו
וארגואנא וצבע זהורי שזיר ויעשו פעמני
זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים
ועבדו זגין דדהב דכי ויהבו ית זגיא בגו רמוניא
פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי
המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את
משה זגא ורמונא זגא ורמונא על שפולי
מעילא סחור סחור לשמשא כמא דפקיד יי
ית משה
ויעשו את הכתנת
שש מעשה ארג לאהרן ולבניו ועבדו
ית כיתונין דבוץ עובד מחי לאהרן ולבנוהי
ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת
שש ואת מכנסי הבד שש משזר וית
מצנפתא דבוצא וית שבח קובעיא דבוצא
וית מכנסי בוצא דבוץ שזיר ואת האבנט

שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה
המינא דבוץ שזיר ותכלא וארגואנא וצבע
זהורי עובד ציור כמא דפקיד יי ית משה
ויעשו את ציץ נזר הקדש
זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש
ליהוה ועבדו ית ציצא כלילא דקודשא דהב
דכי וכתבו עלוהי כתב מפרש קדש ליהוה
ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת
מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה ויהבו
עלוהי חוטא דתכלתא למיתן על מצנפתא
מלעילא כמא דפקיד יי ית משה

ותכל כל עבדת משכן אהל
מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו ושלימת כל עבידת
משכן זמנא ועבדו בני ישראל ככל די פקיד
יי ית משה כן עבדו

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת
כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו
ואיתיו ית משכנא לות משה ית משכנא וית
כל מנוהי פורפוהי דפוהי עברוהי ועמודוהי
וסמכוהי ואת מכסה עורת האילם המאדמים
ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך
וית חופאה דמשכי דדכרי מסמקי וית חופאה
דמשכי ססגונא וית פרוכתא דפרסא את
ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת ית ארונא
דסהדותא וית אריחוהי וית כפורתא את
השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים ית

ית פתורא ית כל מנוהי וית לחם אפיא את
המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה
ואת כל כליה ואת שמן המאור ית מנרתא
דכיתא ית בוצינהא בוציני סדרא וית כל
מנהא וית משחא דאנהורא ואת מזבח
הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל ית מדבחא דדהבא
וית משחא דרבותא וית קטורת בוסמיא
וית פרסא דתרע משכנא את מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת
כל כליו את הכיר ואת כנו ית מדבחא ונחשא
וית סרדא דנחשא דליה ית אריחוהי וית כל
מנוהי ית כיורא וית בסיסיה את קלעי החצר
את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער
החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת
המשכן לאהל מועד ית סרדי דרתא ית
עמודהא וית סמכהא וית פרסא דתרע דרתא וית
אטונוהי וסכתהא וית כל מני פולחן משכנא
למשכן זמנא את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן ית לבושי שמושא לשמשא בקודשא
ית לבושי קודשא לאהרן כהנא וית לבושי
בנוהי לשמשא ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה
ככל דפקיד יי ית משה כן עבדו בני ישראל
ית כל פולחנא וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו
ויברך אתם משה וחזא משה ית כל עבידתא

והא עבדו יתה כמא דפקיד יי כין עבדו
ובריך יתהון משה
וידבר יהוה אל משה לאמר ביום החדש
הראשון באחד לחדש תקים את משכן
אהל מועד ביום ירחא קדמאה בחד לירחא
תקים ית משכנא משכן זמנא ושמת שם
את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת
ותשוי תמן ית ארונא דסהדותא ותטיל על
ארונא ית פרוכתא והבאת את השלחן
וערכת את ערכו והבאת את המנרה
והעלית את נרתיה ותעיל ית פתורא ותסדר
ית סדרוהי ותעיל ית מנרתא ותדליק ית
בוצינהא ונתתה את מזבח הזהב לקטרת
לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח
למשכן ותתין ית מדבחא דדהבא לקטרת
בוסמיא קדם ארונא דסהדותא ותשוי ית
פרסא דתרעא למשכנא ונתתה את מזבח
העלה לפני פתח משכן אהל מועד ותתין
ית מדבחא דעלתא קדם תרע משכנא
משכן זמנא ונתת את הכיר בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שם מים ותתין
ית כיורא בין משכן זמנא ובין מדבחא
ותתין תמן מיא ושמת את החצר סביב
ונתת את מסך שער החצר ותשוי ית
דרתא סחור סחור ותתין ית פרסא דתרע דרתא
ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל
כליו והיה קדש ותסב ית משחא דרבותא

ותרבי ית משכנא וית כל דביה ותקדיש יתיה
וית כל מנוהי ויהי קודשא ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה
המזבח קדש קדשים ותרבי ית מדבחא
דעלתא וית כל מנוהי ותקדיש ית מדבחא
ויהי מדבחא קודש קודשין ומשחת את
הכיר ואת כנו וקדשת אתו ותרבי ית כיורא
וית בסיסיה ותקדיש יתיה והקרבת את
אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים ותקריב ית אהרן וית בנוהי לתרע
משכן זמנא ותסחי יתהון במיא והלבשת
את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו
וקדשת אתו וכהן לי ותלביש ית אהרן ית
לבושי קודשא ותרבי יתיה ותקדיש יתיה
וישמש קדמי ואת בניו תקריב והלבשת
אתם כתנת וית בנוהי תקריב ותלביש
יתהון כיתונין ומשחת אתם כאשר משחת
את אביהם וכהנו לי והיתה להית להם משחתם
לכהנת עולם לדרתם ותרבי יתהון כמא
דרביתא ית אבוהון וישמשון קדמי ותהי
למהוי להון רבותהון לכהונת עלם לדריהון
ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן
עשה ועבד משה ככל דפקיד יי יתיה כין
עבד ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן
והוה בירחא קדמאה בשתא תניתא בחד
לירחא [illegible] משכנא ויקם משה את
המשכן [illegible] וישם [illegible] ויתן

את בריחיו ויקם את עמודיו ואקים משה
ית משכנא ויהב ית סמכוהי ושוי ית דפוהי
ויהב ית עברוהי ואקים ית עמודוהי ויפרש
את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל
עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה
ופרס ית פרסא על משכנא ושוי ית חופאה
דמשכנא עלוהי מלעילא כמא דפקיד יי
ית משה ויקח ויתן את
העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן
ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה ונסיב
ויהב ית סהדותא בארונא ושוי ית אריחיא
על ארונא ויהב ית כפורתא על ארונא מלעילא
ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת
המסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה יהוה
את משה ואעיל ית ארונא למשכנא ושוי ית
פרוכתא דפרסא ואטיל על ארונא דסהדותא
כמא דפקיד יי ית משה
ויתן את השלחן באהל מועד על ירך
המשכן צפנה מחוץ לפרכת ויהב ית פתורא
במשכן זמנא על שידא דמשכנא צפונא
מברא לפרוכתא ויערך עליו ערך לחם לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה וסדר עלוהי
סדרין דלחים קדם יי כמא דפקיד יי ית משה
וישם את המנרה באהל מועד
נכח השלחן על ירך המשכן נגבה ושוי ית
מנרתא במשכן זמנא לקביל פתורא על שידא
דמשכנא דרומא ויעל הנרת לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה ואדליק בוציניא

קדם יי כמא דפקיד יי ית משה׃
וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני
הפרכת ושוי ית מדבחא דדהבא במשכן זמ
קדם פרוכתא ויקטר עליו קטרת סמים כאשר
צוה יהוה את משה ואקטר עלוהי קטורת בוסמין
כמא דפקיד יי ית משה׃
וישם את מסך הפתח למשכן ושוי ית
פרסא דתרעא למשכנא ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה
ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה׃ וית
מדבחא דעלתא שוי בתרע משכנא משכן
זמנא ואסיק עלוהי ית עלתא וית מנחתא כמא
דפקיד יי ית משה׃ וישם
את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה
מים לרחצה ושוי ית כיורא בין משכן זמנא
ובין מדבחא ויהב תמן מיא לקדשא ורחצו
ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם
ומקדשין מנה משה ואהרן ובנוהי ית ידיהון
וית רגליהון בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל
המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה׃ בע
במיעלהון למשכן זמנא ובמקרבהון למדבחא
מקדשין כמא דפקיד יי ית משה׃
ויקם את החצר סביב למשכן ול
ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה
את המלאכה ואקים ית דרתא סחור סחור למשכנא
ולמדבחא ויהב ית פרסא דתרע דרתא ושיצי
משה ית עבידתא׃

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
את המשכן וחפא עננא ית משכן זמנא ויי
ויקרא דיי איתמלי משכנא ולא יכל משה
לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן
וכבוד יהוה מלא את המשכן ולא יכיל משה
למיעל למשכן זמנא ארי שרא עלוהי עננא
ויקרא דיי איתמלי ית משכנא ובהעלות
הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
מסעיהם ובאסתלקות עננא מעלוי משכנא
נטלין בני ישראל בכל מטלניהון ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו ואם
לא מסתלק עננא ולא נטלין עד יום אסתלקותיה
כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם
ארי ענן יקרא דיי על משכנא
ביממא וחיזו אישתא הוי בליליא ביה לעיני
כל בית ישראל בכל מטלניהון חזק

סכום פסוקי ספר ואלה
שמות אלף ומאתים ותשעה סימן

Leviticus 197-260

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
לאמר וקרא למשה ומליל יי עמיה ממשכן
זמנא למימר דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

מליל עם בני ישראל ותימר להון אנש ארי
יקריב מנכון קורבנא קדם יוי מן בעירא מן
תורי ומן ענא תקרבון ית קורבנכון׃ אם
עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני
יהוה׃ אם עלתא קורבניה מן תורי דכר
שלים יקרביניה לתרע משכן זמנא
יקריב יתיה לרעוא ליה קדם יוי׃ וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו׃ ויסמוך
ידיה על ריש עלתא ויתרעי ליה
לכפרא עלוהי׃ ושחט את בן הבקר לפני
יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד׃ ויכוס ית בר תורי קדם יוי
ויקרבון בני אהרן כהניא ית דמא
ויזרקון ית דמא על מדבחא סחור סחור
דבתרע משכן זמנא׃ והפשיט את
העלה ונתח אתה לנתחיה׃ וישלח ית עלתא
ויפליג יתה לאברהא׃ ונתנו בני אהרן
הכהן אש על המזבח וערכו עצים על
האש׃ ויתנון בני אהרן כהנא אישתא על
מדבחא ויסדרון אעיא על אישתא׃ וערכו
בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש
ואת הפדר על העצים אשר על האש
אשר על המזבח׃ ויסדרון בני אהרן כהניא
ית אבריא ית רישא וית תרבא על אעיא
דאישתא דעל מדבחא׃ וקרבו וכרעיו ירחץ

במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה
עלה אשה ריח ניחוח ליהוה׃ וגויה וכרעוהי
יחליל במיא ויסיק כהנא ית כולא למדבחא
עלתא קורבן דמתקבל ברעוא קדם יוי׃
ואם מן הצאן קרבנו מן
הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים
יקריבנו׃ ואם מן ענא קורבניה מן אמריא
או מן עיזיא לעלתא דכר שלים יקרביניה׃
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה
וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
סביב׃ ויכוס יתיה על שידא דמדבחא ציפונא
קדם יוי ויזרקון בני אהרן כהניא ית דמיה על
מדבחא סחור סחור׃ ונתח אתו לנתחיו ואת
ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על
העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ ויפליג יתיה לאברוהי
וית רישיה וית תרביה ויסדר כהנא יתהון על אעיא
דעל אישתא דעל מדבחא׃ והקרב והכרעים
ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה׃
וגווא וכרעיא יחליל במיא ויקריב כהנא
ית כולא ויסיק למדבחא עלתא היא קורבן
דמתקבל ברעוא קדם יוי׃
ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים
או מן בני היונה את קרבנו׃ ואם מן עופא
עלתא קורבניה קדם יוי ויקריב מן שפניניא או מן בני
יונה ית קורבניה׃ והקריבו הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה

מן על קיר המזבח ויקרבינה כהנא למדבחא
ויחלוק ית רישיה ויסיק למדבחא ויתמצי
דמיה על כותל מדבחא והסיר את מראתו
בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה
אל מקום הדשן ויעדי ית זפקיה באוכליה
ויקליתה בסטר מדבחא קדומא באתר
דמוקדין קטמא ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל
והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח
ליהוה ויפריך יתיה בגדפוהי לא יפריש ויסיק
יתיה כהנא למדבחא על אעיא דעל אישתא
עלתא הוא קורבן דמתקבל ברעוא קדם יי׳:

ונפש כי תקריב קרבן מנחה
ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן
עליה לבנה ואנש ארי יקריב קורבן מנחתא
קדם יי סולתא יהי קורבניה ויריק עלה משחא
ויתין עלה לבונתא והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את
אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה
וייתינה לות בני אהרן כהניא ויקמוץ מתמן
מלי קומציה מסולתה וממשחה על כל לבונתה
ויסיק כהנא ית אדכרתה למדבחא קורבן
דמתקבל ברעוא קדם יי׳ והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה
ודישתאר מן מנחתא לאהרן ולבנוהי קודש
קודשין מקורבניא דיי׳

וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת
חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וארי תקריב קורבן מנחתא
מאפי תנור סלת גריצן פטירן דפילן במשח
ואספוגין פטירין דמשיחין במשח

ואם מנחה על המחבת קרבנך
סלת בלולה בשמן מצה תהיה ואם מנחתא
על מסריתא קורבנך סולת דפילא במשח
פטיר תהי פתות אתה פתים ויצקת עליה
שמן מנחה הוא בצע יתה ביצועין ותריק
עלה משחא מנחתא היא

ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן
תעשה ואם מנחתא דרדתא קורבנך סולת
במשח תתעביד והבאת את המנחה אשר
יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן
והגישה אל המזבח ותיתי ית מנחתא די
דיתעביד מאלין קדם יי׳ ויקרבינה לכהנא
ויקרבינה למדבחא והרים הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח
ניחח ליהוה ויפריש כהנא מן מנחתא ית
אדכרתה ויסיק למדבחא קורבן דמתקבל
ברעוא קדם יי׳ והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
קדש קדשים מאשי יהוה ודישתאר מן
מנחתא לאהרן ולבנוהי קודש קודשין מקו
מקורבניא דיי׳ כל המנחה אשר תקריבו
ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה כל
מנחתא דתקרבון קדם יי׳ לא תתעביד חמיע
ארי כל חמיר וכל דבש לא תסקון מניה

קורבנא קדם יי׳ קרבן ראשית תקריבו אותם
ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח קורבן
קדמי תקרבון יתהון קדם יי׳ ולמדבחא לא
יתסקון לאתקבלא ברעוא וכל קרבן מנחתך
במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך
מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח
וכל קורבן מנחתך במלחא תמלח ולא תבטיל
מלח קים אלהך מעל מנחתך על כל קורבנך
תקריב מלחא׃ ואם תקריב
מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש
כרמל תקריב את מנחת בכוריך ואם ת
תקריב מנחת בכורין קדם יי׳ אביב קלי בנור
פירוכן רכיכן תקריב ית מנחת בכורך
ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה
הוא ותיתין עלה משחא ותשוי עלה לבונתא
מנחתא היא והקטיר הכהן את אזכרתה
מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה
ליהוה ויסיק כהנא ית אדכרתה מגרסה
ומשחה על כל לבונתה קורבנא קדם יי׳

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יהוה ואם נכסת קודשיא קורבניה
אם מן תורי הוא מקריב אם דכר אם נו
נוקבא שלים יקרביניה קדם יי׳ וסמך ידו על
ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו
בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח
סביב ויסמוך ידיה על ריש קורבניה וי

ויכסיניה בתרע משכן זמנא ויזרקון בני אהרן
כהניא ית דמא על מדבחא סחור סחור והקריב
מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב
המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב ויקריב מנכסת קודשיא קורבנא
קדם יי׳ ית תרבא דחפי ית גווא וית כל תרבא
דעל גווא ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכליות יסירנה וית תרתין כוליין
וית תרבא דעליהון דעל גיססיא וית חצרא
דעל כבדא על כוליתא יעדינה והקטירו
אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר
על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח
ליהוה ויסקון יתיה בני אהרן למדבחא על
עלתא דעל אעיא דעל אישתא קורבן די
דמתקבל ברעוא קדם יי׳
ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו ואם מן ענא
קורבניה לנכסת קודשיא קדם יי׳ דכר או נוקבא
שלים יקרבניה אם כשב הוא מקריב את
קרבנו והקריב אתו לפני יהוה אם אימר
הוא מקריב ית קורבניה ויקריב יתיה קדם יי׳
וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני
אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על
המזבח סביב ויסמוך ית ידיה על ריש קורבניה
ויכוס יתיה קדם משכן זמנא ויזרקון בני אהרן
ית דמיה על מדבחא סחור סחור והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה

לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ויקריב
מנכסת קורשיא קורבנא קדם יי תרביה אליתא
שלמתא לקביל שדרתא יעדינה ית תרבא
דחפי ית גוא וית כל תרבא דעל גוא ואת שתי
הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית
יסירנה וית תרתין כוליין וית תרבא דעליהון
דעל גיססיא וית חצרא דעל כבדא על כו
כוליתא יעדינה והקטירו הכהן המזבחה
לחם אשה ליהוה ויסקיניה כהנא למדבחא
לחים קורבנא קדם יי
ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה ואם מן בני
עזיא קורבניה ויקרביניה קדם יי וסמך את ידו
על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו
בני אהרן את דמו על המזבח סביב ויסמוך
ית ידיה על רישיה ויכוס יתיה קדם משכן
זמנא ויזרקון בני אהרן ית דמיה על מדבחא
סחור סחור והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב ויקריב מניה קורבניה קדם יי
ית תרבא דחפי ית גוא וית כל תרבא דעל
גוא ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכלית יסירנה וית תרתין כוליין וית תרבא
דעליהון דעל גיססיא וית חצרא דעל כבדא
על כוליתא יעדינה והקטירם הכהן המזבחה

לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה
ויסקינון כהנא למדבחא לחים קורבנא
לאתקבלא ברעוא כל תרבא קדם יי חקת
עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב
וכל דם לא תאכלו קים עלם לדריכון בכל
מותבניכון כל תרבא וכל דמא לא תיכלון

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנה מליל עם בני ישראל למימר אנש
ארי יחוב בשלו מכל פקודיא דיי דלא
כשרין לאתעבדא ויעביד מחד מנהון
אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקריב על חטאתו אשר חטא
פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת אם כהנא
רבא יחוב לחובת עמא ויקריב על חובתיה
דחב תור בר תורי שלים קדם יי לחטתא
והביא את הפר אל פתח אהל מועד
לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני יהוה וייתי ית תורא
לתרע משכן זמנא לקדם יי ויסמוך ית ידיה
על ריש תורא ויכוס ית תורא קדם יי ולקח
הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל
אהל מועד ויסב כהנא רבא מדמא דתורא
ויעיל יתיה למשכן זמנא וטבל הכהן את
אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים

עליהן ג׳ מינה חס ושאר מל׳ וסימ׳ ואת שתי הכלית
עליהן כאשר צוה משה עבד יי׳ ... עליהן ... עליהן
ג׳ דויקרא חס ושאר מל׳ ואם מן הצאן ואם זבח שלמים ואם עז קרבנו

לפני יהוה את פני פרכת הקדש ׃ ויטבול כהנ
ית אצבעיה בדמא וידי מן דמא שבע זמנין
קדם יוי קדם פרוכתא דקודשא ׃ ונתן הכהן
מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם
הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר
פתח אהל מועד ׃ ויתן כהנא מן דמא על
קרנת מדבחא דקטורת בוסמיא קדם יוי
דבמשכן זמנא וית כל דמא דתורא ישפוך
ליסודא דמדבחא דעלתא דבתרע משכן
זמנא ׃ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו
את החלב המכסה על הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב ׃ וית כל תרב תורא
דחטאתא יפריש [illegible] מניה
ית תרבא דחפי על גוא וית כל תרבא דעל
גוא ׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה ׃ וית תרתין כולין וית
תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא
דעל כבדא על כוליתא יעדינה ׃ כאשר
יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן
על מזבח העלה ׃ כמא דמתפרש מתור
נכסת קודשיא ויסקינון כהנא על מדבחא
דעלתא ׃ ואת עור הפר ואת כל בשרו על
ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו ׃ וית משך
תורא וית כל בסריה על רישיה ועל כרעוהי
וגויה ואוכליה ׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ

למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף ׃
ויפיק ית כל תורא למברא למשריתא ל
לאתר דכי לאתר בית מישד קטמא ויוקיד
יתיה על אעיא באשתא על אתר בית מישד
קטמא יתוקד ׃
ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשמו ׃ ואם כל כנשתא דישראל
ישתלון ויהי מכסא פתגמא מעיני קהלא
ויעבדון חד מכל פקודיא דיוי דלא כשרין
לאתעבדא ויחובון ׃ ונודעה החטאת אשר
חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני אהל מועד ׃ ותתידע חובתא
דחבו עלה ויקרבון קהלא תור בר תורי לחטאתא
וייתון יתיה לקדם משכן זמנא ׃ וסמכו זקני
העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה
ושחט את הפר לפני יהוה ׃ ויסמכון סבי כנשתא
ית ידיהון על ריש תורא קדם יוי ויכוס ית תורא
קדם יוי ׃ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
מועד ׃ ויעיל כהנא רבא מדמא דתורא למשכן
זמנא ׃ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע
פעמים לפני יהוה את פני הפרכת ׃ ויטבול
כהנא אצבעיה מן דמא וידי שבע זמנין
קדם יוי קדם פרוכתא ׃ ומן הדם יתן על קרנת המזבח
אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל
הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח

אל שפך ל׳ על שפך ל׳ אל און ל׳ על און ל׳ אל הגוי ל׳ על הגוי ל׳ אל טוב ל׳ על טוב ל׳ אלפית ל׳
ישלחהו ומתן הארץ המעט ישגו יעשון ימים שבעת ושחטו יבדו ויא וסימ
את כל ולקחו החטאת ונודעה וסימ׳ והביאו יתי׳ דיברי לחציר לחמה שלחנך עדתו
השני את כשבה מן הצאן אשר נשיא וסימ׳ מחטאתו כפרה צאנך בניך ואת
ויעשה

על פתות ל׳ אל פתות ל׳ על פקרת ל׳ אל פקרת ל׳ על גיחון ל׳ אל גיחון ל׳ על רבקה ל׳ אל רבקה ל׳ על עזר ל׳ אל עזר ל׳
ונסלח להם ב׳ וחד יעשה לפר וכפר הכהן וירבר חטאת הוא וסימ׳ והוציא וסמך ידו על אחת ל׳
על ראש השעיר והזה מדם החטאת ואת בשר הפר ואת עורו אל אחת

אהל מועד ומן דמא יתין על קרנת מדבחא
דקדם ײ דבמשכן זמנא וית כל דמא ישפוך
ליסודא דמדבחא דבתרע משכן זמנא ואת
כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה וית כל
תרביה יפריש מניה ויסיק למדבחא ועשה לפר
כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו
וכפר עלהם הכהן ונסלח להם ויעביד לתורא
כמא דעבד לתורא דחטאתא כין יעביד ליה
ויכפר עליהון כהנא וישתביק להון והוציא
את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר
שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא
ויפיק ית כל תורא למברא למשריתא ויוקיד
יתיה כמא דאוקיד ית תורא קדמאה חטאת
קהלא הוא

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם
אם רבא יחוב ויעביד חד מכל פקודיא דײ
אלהיה דלא כשרין לאתעבדא בשלו ויחוב
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא
את קרבנו שעיר עזים זכר תמים או אתידע
ליה חובתיה דחב בה וייתי ית קורבניה צפיר
בר עזין דכר שלים וסמך ידו על ראש השעיר
ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה
לפני יהוה חטאת הוא ויסמוך ידיה על ריש
צפירא ויכוס יתיה באתרא דיכוס ית עלתא
קדם ײ חטאתא הוא ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת
דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ויסב כהנא

מדמא דחטאתא באצבעיה ויתין על קרנת
מדבחא דעלתא וית דמיה ישפוך ליסודא
דמדבחא דעלתא ואת כל חלבו יקטיר ה
המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו
הכהן מחטאתו ונסלח לו וית כל תרביה
יסיק למדבחא כתרב נכסת קודשיא ויכפר
עלוהי כהנא מחובתיה וישתביק ליה

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ
בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם ואם אנש חד יחוב בשלו במעבדיה
חד מפקודיא דײ דלא כשרין לאתעבדא
ויחוב או הודע אליו חטאתו אשר חטא
והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה
על חטאתו אשר חטא או אתידע ליה חו
חובתיה דחב וייתי קורבניה צפירת עזי שלי
נוקבא על חובתיה דחב וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט את החטאת במקום
העלה ויסמוך ית ידיה על ריש חטתא ויכוס
ית חטתא באתרא דעלתא ולקח הכהן
מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח ויסב
כהנא מדמה באצבעיה ויתן על קרנת
מדבחא דעלתא וית כל דמה ישפוך ליסודא
דמדבחא ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר
חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו
הכהן ונסלח לו וית כל תרבה יעדי כמא

ב׳ זוג בספ׳ קדמ׳ נסיב את תנינ׳ נסיב את וסימנו וטבל הכהן את אצבעו והביא את קרבנו דשעיר והביא
קרבנו שעירת

דאתעדא תרב אימר נכסת קודשיא ויסיק
כהנא למדבחא לאתקבלא ברעוא קדם ייי
ויכפר עלוהי כהנא וישתביק ליה׃

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאנה׃ ואם אימר ייתי קורבניה לחטתא
נוקבא שלמתא ייתינה׃ וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט אתה לחטאת במקום
אשר ישחט את העלה׃ ויסמוך ית ידיה על
ריש חטתא ויכוס יתה לחטתא באתרא
דיכוס ית עלתא׃ ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת
כל דמה ישפך אל יסוד המזבח׃ ויסב כהנ
מדמא דחטתא באצבעיה ויתין על קרנת
מדבחא דעלתא וית כל דמה ישפוך ליסודא
דמדבחא׃ ואת כל חלבה יסיר כאשר
יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר
עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו׃ וית כל תרבה יעדי כמא דמתעדא תרב
אימר מנכסת קודשיא ויסיק כהנא יתהון
למדבחא על קורבניא דייי ויכפר עלוהי
כהנא על חובתיה דחב וישתביק ליה׃

ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא
עד או ראה או ידע אם לוא ונשא עונו׃ ואנש
ארי יחוב וישמע קל מומי והוא סהיד או
חזא או ידע אם לא יחוי ויקביל חוביה׃

או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת
חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או
בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא
ואשם׃ או אנש דיקרב בכל מדעם מסאב
או בנבלת חיתא מסאבתא [illegible] בנבלת בעירא
מסאבא או בנבלת רחיש מסאב ויהי מכסא
מניה והוא מסאב וחב׃ או כי יגע בטמאת
אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם׃ או ארי יקרב בסאובת
אנשא לכל סובתיה דיסתאב בה ויהי מכסא
מניה והוא ידע וחב׃ או נפש כי תשבע לבטא
בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא
האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם
לאחת מאלה׃ או אנש ארי יקיים לפרשא
בספון לאבאשא או לאוטבא לכל דיפריש
אנשא בקיום ויהי מכסא מניה והוא ידע
וחב לחדא מאלין׃ והיה כי יאשם לאחת מאלה
והתודה אשר חטא עליה׃ ויהי ארי יחוב לחדא
מאלין ויודי דחב עלה׃ והביא את אשמו ליהוה
על חטאתו אשר חטא נקבה
מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ וייתי ית חובתיה
לקדם ייי על חובתיה דחב נוקבא מן ענא אי־
אימרתא או צפירת עזי לחטתא ויכפר
עלוהי כהנא מחובתיה׃ ואם לא תגיע ידו
די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי
תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת
ואחד לעלה׃ ואם לא תמטי ידיה כמיסת

סגיא וייתי ית חובתיה דחב תרין שפנינין או
תרין בני יונה קדם יי חד לחטאתא וחד לעלתא
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול
ערפו ולא יבדיל וייתי יתהון לות כהנא ויקריב
ית דלחטאתא קדמיתא וימלוק ית רישיה
מקבל קדליה ולא יפריש והזה מדם החטאת
על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד
המזבח חטאת הוא ויזי מדמא דחטאתא
על כותל מדבחא ודישתאר בדמא יתמצי
ליסודא דמדבחא חטאתא היא ואת השני
יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחט
חטאתו אשר חטא ונסלח לו וית תנינא
יעביד עלתא כדחזי ויכפר עלוהי כהנא מ
מחובתיה דחב וישתביק ליה
ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או
לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא
עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה
שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא ואם
לא תדביק ידיה לתרין שפנינין או לתרין בני
יונה וייתי ית קורבניה דחב חד מן עסריא
בתלת סאין סולתא לחטאתא לא ישוי עלה
משחא ולא יתין עלה לבונתא ארי חטאתא
היא והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא
קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על
אשי יהוה חטאת הוא וייתינה לות כהנא וי
ויקמוץ כהנא מינה מלי קומציה ית אדכרתה
ויסיק למדבחא על קורבניא דיי חטאתא היא

102

וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה
ויכפר עלוהי כהנא על חובתיה דחב מחדא
מאלין וישתביק ליה ותהי לכהנא כמנחתא
וידבר יהוה אל משה
לאמר נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה
איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים
בשקל הקדש לאשם אנש ארי ישקר
שקר ויחוב בשלו מקודשיא דיי וייתי ית
אשמיה לקדם יי דכר שלים מן ענא
בפורסניה כסף סלעין בסלעי קודשא
לאשמא ואת אשר חטא מן הקדש
ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו
לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם
ונסלח לו וית דחב מן קודשא ישלים וית
חומשיה יוסיף עלוהי ויתין יתיה לכהנא
וכהנא יכפר עלוהי בדכרא דאשמא
וישתביק ליה
ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע
ואשם ונשא עונו ואם אנש ארי יחוב ו
ויעביד חד מכל פקודיא דיי דלא כשרין
לאתעבדא ולא ידע וחב ויקביל חוביה
והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר
שגג והוא לא ידע ונסלח לו וייתי דכר שלים
מן ענא בפורסניה לאשמא לות כהנא

ויכפר עלוהי כהנא על שלותיה דאשתלי
והוא לא ידע וישתביק ליה: אשם הוא אשם
אשם ליהוה: אשמא הוא על חובתיה
הוא הב אשמא אקריב קדם יוי

וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו:
אנש ארי יחוב וישקר שקר קדם יוי ויכדיב
בחבריה בפיקדונא או בשותפות ידא או
בגזילא או עשק ית חבריה: או מצא אבדה
וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל
אשר יעשה האדם לחטא בהנה: או אשכח
אבידתא וכדיב בה ואשתבע על שקרא
על חדא מכל דיעביד אנשא לחבא בהון:
והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר
גזל או את העשק אשר עשק או את ה
הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה
אשר מצא: ויהי ארי יחטי ויחוב ויתיב ית
גזילא דגזל או ית עושקא דעשק או ית
פיקדונא דאתפקד לותיה או ית אבידתא
דאשכח: או מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו ל
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: או מכולא
דאשתבע עלוהי לשקרא וישלים יתיה
ברישיה וחומשוהי יוסיף עלוהי לדהוא די
ליה יתניניה ביום חובתיה: ואת אשמו
יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך ל

לאשם אל הכהן: וית אשמיה ייתי לקדם יוי
דכר שלים מן ענא בפרסניה לאשמא לות
כהנא: וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת
מכל אשר יעשה לאשמה בה: ויכפר עלוהי
כהנא קדם יוי וישתביק ליה על חדא מכל דיעביד
לחבא בה: פ צו
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יוי עם
משה למימר: צו את אהרן ואת בניו לאמר
זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואש ה
המזבח תוקד בו: פקיד ית אהרן וית בנוהי
למימר דא אוריתא דעלתא היא עלתא די
מתוקדא על מדבחא כל ליליא עד צפרא
ואישתא דמדבחא תהי יקדא ביה: ולבש
הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו
והרים את הדשן אשר תאכל האש את
העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: וילבש
כהנא לבושין דבוץ ומכנסין דבוץ ילבש
על בסריה ויפריש ית דשנא דתיכול א
אישתא ית עלתא על מדבחא וישויניה
בסטר מדבחא: ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור: וישלח ית לבושוהי
וילבש לבושין אוחרנין ויפיק ית דשנא
למברא למשריתא לאתר דכי: והאש על
המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן
עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה וה
והקטיר עליה חלבי השלמים: ואישתא על

מדבחא תהי יקדא ביה לא תטפי ויבער עלה
כהנא אעין בצפר בצפר ויסדר עלה עלתא
ויסיק עלה תרבי נכסת קודשיא׃ אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה׃ אשתא תדירא
תהי יקדא על מדבחא לא תטפי׃
וזאת תורת המנחה הקרב אתה
בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח׃ ודא אוריתא
דמנחתא דיקרבון יתה בני אהרן קדם יי לקדם
מדבחא׃ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה
ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה׃
ויפריש מניה בקומציה מסולתא דמנחתא
ומן משחה וית כל לבונתא דעל מנחתא ויסיק
למדבחא לאתקבלא ברעוא אדכרתה קדם
יי׃ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות
תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃
ודישתאר מנה ייכלון אהרן ובנוהי פטירתא
תתאכיל באתר קדיש בדרת משכן זמנא
ייכלונה׃ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה
מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם׃
לא תתאפי חמיע חולקהון יהביתיה מקורבני
קודש קודשין היא כחטאתא וכאשמא׃ כל
זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם
מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש׃ כל
דכורא בבני אהרן ייכלינה קים עלם לדריכון
מקורבניא דיי כל דיקרב בהון יתקדש׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זה קרבן אהרן
ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו
עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה
בבקר ומחציתה בערב׃ דין קורבנא דאהרן
ובנוהי דיקרבון קדם יי ביומא דירבון
יתיה חד מן עסרא בתלת סאין סולתא
מנחתא תדירא פלגותה בצפרא ופלגותה
ברמשא׃ על מחבת בשמן תעשה מרבכת
תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח
ניחח ליהוה׃ על מסריתא במשח תתעביד
רביכא תיתינה תופיני מנחת ביצוע תקריב
לאתקבלא ברעוא קדם יי׃ והכהן המשיח
תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר׃ וכהנא דיתרבא תחותוהי
מבנוהי יעביד יתה קים עלם קדם יי גמיר
תתסק׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא
תאכל׃ וכל מנחתא דכהנא גמיר תהי לא
תתאכיל׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת
לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ מליל עם
אהרן ועם בנוהי למימר דא אוריתא
דחטאתא באתרא דתתנכס עלתא תתנכס
חטאתא קדם יי קודש קודשין היא׃ הכהן
המחטא אתה יאכלנה במקום קדש
תאכל בחצר אהל מועד׃ כהנא דמכפר

בדמה ייכלינה באתר קדיש תתאכיל בדרת
משכן זמנא׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
תכבס במקום קדש׃ כל דיקרב בבסרה
יתקדש ודידי מדמה על לבושא דידי עלה
תחור באתר קדיש׃ וכלי חרש אשר תבשל
בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק
ושטף במים׃ ומן דחסף דתתבשל ביה
יתבר ואם במנא דנחשא תתבשל ויתמריק
וישתטיף במיא׃ כל זכר בכהנים יאכל
אתה קדש קדשים הוא׃ כל דכורא בכהניא
ייכול יתה קודש קודשין היא׃ וכל חטאת
אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש תשרף׃ וכל
חטתא דיתעל מדמה למשכן זמנא
לכפרא בקודשא לא תתאכיל בנורא
תתוקד׃
ז וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃
ודא אוריתא דאשמא קודש קודשין
הוא׃ במקום אשר ישחטו את העלה
ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על
המזבח סביב׃ באתרא דיכסון ית עלתא
יכסון ית אשמא וית דמיה יזרוק על מ
מדבחא סחור סחור׃ ואת כל חלבו יקריב
ממנו את האליה ואת החלב המכסה את
הקרב׃ וית כל תרביה יקריב מניה ית
אליתא וית תרבא דחפי ית גווא׃ ואת שתי

הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה׃ וית תרתין כולין כו׳ והקטיר אתם
הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃
ויסיק יתהון כהנא למדבחא קורבנא ק׳׳׳
אשמא הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא׃ כל דכורא
בכהניא ייכלינה באתר קדיש יתאכיל
קודש קודשין הוא׃ כחטאת כאשם תורה
אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה׃
כחטתא כאשמא אוריתא חדא להון
כהנא דיכפר ביה דיליה יהי׃ והכהן המ
המקריב את עלת איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה׃ וכהנא דמקריב ית
עלת גבר משך עלתא דיקריב לכהנא
דיליה יהי׃ וכל מנחה אשר תאפה בתנור
וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה׃ וכל מנחתא ד
דתתאפי בתנורא וכל דתתעביד במרחשתא
ועל מסריתא לכהנא דמקריב יתה דיליה
תהי׃ וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל
בני אהרן תהיה איש כאחיו׃ וכל מנחתא
דפילא במשח ודלא פילא לכל בני אהרן
תהי גבר כאחוהי׃
וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
ליהוה׃ ודא אוריתא דנכסת קודשיא
דיקריב קדם יי׃ אם על תודה יקריבנו והקריב

על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
חלת בלולת בשמן: אם על תודתא יקרביניה
ויקריב על נכסת תודתא גריצן פטירן דפילן
במשח ואספוגין פטירין דמשיחין במשח
וסולת רביכא גריצן דפילן במשח: על חלת
לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת
שלמיו: על גריצן דלחים חמיע יקריב קו'
קורבניה על נכסת תודת קודשוהי: והקריב
ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן
הזרק את דם השלמים לו יהיה: ויקריב מניה
חד מכל קורבנא אפרשותא קדם יי לכהנא
דיזרוק ית דם נכסת קודשיא דיליה יהי:
ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל
לא יניח ממנו עד בקר: ובסר נכסת תודת
קודשוהי ביום קורבניה יתאכיל לא יצנע
מיניה עד צפרא: ואם נדר או נדבה זבח
קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת
והנותר ממנו יאכל: ואם נדרא או נדבתא
נכסת קורבניה ביומא דיקריב ית נכסתיה
יתאכיל וביומא דבתרוהי ודישתאר
מניה יתאכיל: והנותר מבשר הזבח ביום
השלישי באש ישרף: ודישתאר מבסר
נכסתא ביומא תליתאה בנורא יתוקד: ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו
לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
עונה תשא: ואם אתאכלא יתאכיל מבסר

מבסר נכסת קודשוהי ביומא תליתאה
לא יהי לרעוא דמקריב יתיה לא יתחשב
ליה מרחק יהי ואנש דייכול מניה חוביה
יקביל: והבשר אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל
בשר: ובסר קודשא דיקרב בכל מסאב לא
יתאכיל בנורא יתוקד ובסר קודשא כל
דידכי לקודשא ייכול בסר קודשא: והנפש
אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: ואנש דייכול בסרא מנכסת קוד-
קודשיא דקדם יי וסאובתיה עלוהי וי-
וישתיצי אנשא ההוא מעמיה: ונפש כי
תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה
טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר
זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה: ואנש ארי יקרב בכל מסאב
בסאובת אנשא או בבעירא מסאבא או
בכל שקץ מסאב וייכול מבסר נכסת קודשיא
דקדם יי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה
ישראל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו
ומליל עם בני ישראל למימר כל תרב תור
ואימר ועיזא לא תיכלון: וחלב נבלה וחלב
טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו
ותרב נבילא ותרב תבירא יתעביד לכל
עבידתא ומיכל לא תיכלוניה: כי כל אכל

חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ל
יהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ארי
כל דייכול תרבא מן בעירא דיקרבון מינה
קורבנא קדם יי ותשתיצי אנשא דייכול מעמה:
וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף
ולבהמה: וכל דמא לא תיכלון בכל מותבניכון
לעופא ולבעירא: כל נפש אשר תאכל כל
דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: כל אנש
דייכול כל דם ותשתיצי אנשא ההוא מעמה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:
מלל עם בני ישראל למימר דמקריב ית נכסת
קודשוהי קדם יי ייתי ית קורבניה לקדם יי מנכסת
קודשוהי: ידיו תביאנה את אשי יהוה את
החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו
תנופה לפני יהוה: ידוהי ייתון ית קורבניא
דיי ית תרבא על חדיא ייתיניה ית חדיא ל
ארמא יתיה ארמא קדם יי: והקטיר הכהן
את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו:
ויסיק כהנא ית תרבא למדבחא ויהי חדיא
לאהרן ולבנוהי: ואת שוק הימין תתנו תרומה
לכהן מזבחי שלמיכם: וית שקא דימינא
תתנון אפרשותא לכהנא מנכסת קודשיכון:
המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני
אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: דמקריב
ית דם נכסת קודשיא וית תרבא מבני אהרן
דיליה תהי שקא דימינא לחולק: כי את

חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת
בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם
לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני
ישראל: ארי ית חדיא דארמותא וית שקא
דאפרשותא נסיבית מן בני ישראל מנכסת
קודשיהון ויהבית יתהון לאהרן כהנא ולבנוהי
לקים עלם מן בני ישראל: זאת משחת אהרן
ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם
לכהן ליהוה: דא רבות אהרן ורבות בנוהי
מקורבניא דיי ביומא דקריב יתהון
לשמשא קדם יי: אשר צוה יהוה לתת להם
ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת
עולם לדרתם: דפקיד יי למיתן להון ביומא
דרבי יתהון מן בני ישראל קים עלם לדרהון:
זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים: דא אוריתא
לעלתא למנחתא ולחטאתא ולאשמא
ולקורבניא ולנכסת קודשיא: אשר צוה יהוה את
משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל
להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:
דפקיד יי ית משה בטורא דסיני ביומא דפקיד
ית בני ישראל לקרבא ית קורבניהון קדם
יי במדברא דסיני:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת
סל המצות: קריב ית אהרן וית בנוהי עמיה
וית לבושיא וית משחא דרבותא וית

[illegible]

[illegible] לתרע [illegible]
[illegible] ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל
מועד: וית כל כנשתא כנש לתרע משכן זמנא:
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה
אל פתח אהל מועד: ועבד משה כמא
דפקיד יי יתיה ואתכנשת כנשתא לתרע
משכן זמנא: ויאמר משה אל העדה זה הד[בר]
אשר צוה יהוה לעשות: ואמר משה
לכנשתא דין פתגמא דפקיד יי למעבד:
ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם
במים: וקריב משה ית אהרן וית בנוהי ואסחי
יתהון במיא: ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את
האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו:
ויהב עלוהי ית כתונא וזריז יתיה בהמינא
ואלביש יתיה ית מעילא ויהב עלוהי ית אפודא
וזריז יתיה בהמין אפודא ואתקין ליה ביה:
וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את הא[ור]
ים ואת התמים: ושוי עלוהי ית חושנא
ויהב בחושנא ית אוריא וית תומיא: וישם
את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת
אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר
צוה יהוה את משה: ושוי ית מצנפתא על רישיה
ושוי על מצנפתא לקבל אפוהי ית
ציצא דדהבא כלילא דקודשא כמא דפקיד
יי ית משה: ויקח משה את שמן המשחה
וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש

אתם: ונסיב משה ית משחא
[דרבותא] ורבי ית משכנא וית כל דביה וקדיש יתהון:
ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח
ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ואדי
מניה על מדבחא שבע זמנין ורבי ית מדבחא
וית כל מנוהי וית כיורא וית בסיסיה לקדשותהון:
ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח
אתו לקדשו: ואריק ממשחא דרבותא על רישא
דאהרן ורבי יתיה לקדשותיה: ויקרב
משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר
אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר
צוה יהוה את משה: וקריב משה ית בני
אהרן ואלבישינון כתונין וזריז יתהון
המיינין [illegible] כמא דפקיד יי [illegible]
ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ו[בניו]
את ידיהם על ראש פר החטאת: וקריב
תורא דחטאתא וסמך אהרן ובנוהי ית ידיהון
על ריש תורא דחטאתא: וישחט ויקח
משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב
באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו:
ונכס ונסיב משה ית דמא ויהב על קרנת
מדבחא [illegible] באצבעיה ודכי ית
מדבחא וית דמא אריק ליסודא ד[מדבחא]
וקדשיה לכפרא עלוהי: ויקח את כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת [illegible]

[illegible]

אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית: ונכס ונסיב משה מדמיה
ויהב על רום אודנא דאהרן דימינא ועל אליון
ידיה דימינא ועל אליון רגליה דימינא: ויקרב
משה את בני אהרן ויתן משה מן הדם על
תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את
הדם על המזבח סביב: וקריב ית בני אהרן
ויהב משה מדמא על רום אודנהון דימינא
ועל אליון ידהון דימינא ועל אליון רגלהון
דימינא וזרק משה ית דמא על מדבחא
סחור סחור: ויקח את החלב ואת האליה
ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת
שוק הימין: ונסיב ית תרבא וית אליתא וית
כל תרבא דעל גווא וית חצר כבדא וית
תרתין כוליין וית תרבהון וית שקא דימינא:
ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת
מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק
אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין:
ומסלא דפטיריא דקדם יי נסיב גריצתא
פטירתא חדא וגריצתא דלחים משח חדא
ואספוג חד ושוי על תרביא ועל שקא
דימינא: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל
כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ויהב
ית כולא על ידי אהרן ועל ידי בנוהי וארים
יתהון ארמא קדם יי: ויקח משה אתם

…ב דעל גווא וית חצר כבדא
…ין כוליין וית תרבהון ואסיק משה
…בחא: ואת הפר ואת ערו ואת פרשו ואת
…רשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
…ה את משה: וית תורא וית משכיה וית
…סריה וית אוכליה אוקיד בנורא מברא ל…
…משריתא כמא דפקיד יי ית משה: ויקרב
…ת איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
…ראש האיל: וקריב ית דכרא דעלתא
…כו אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש דכרא:
…וזרק משה את הדם על המזבח
…כס וזרק משה ית דמא על מדבחא
…ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה
…ראש ואת הנתחים ואת הפדר: וית
…א פליג לאברוהי ואסיק משה ית רישא
…אבריא וית תרבא: ואת הקרב ואת
…רעים רחץ במים ויקטר משה את כל
…ל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה
…ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: וית
…ת כרעיא חליל במיא ואסיק משה ית
…כרא למדבחא עלתא הוא לאתקבלא
…עוא קורבנא הוא קדם יי כמא דפקיד יי ית
…שה: ויקרב את האיל השני איל המלאים
…אהרן ובניו את ידיהם על ראש הא…
…ריב ית דכר דאתנינא דכר קורבנא
…וית ידיהון על ריש דכרא:
…ויתן על תנוך אזן

מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה׃ ונסיב משה
יתהון מעל ידיהון ואסיק למדבחא על עלתא
קורבניא אינון לאתקבלא ברעוא קורבנא
הוא קדם יוי׃ ויקח משה את החזה ויניפהו
תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה
למנה כאשר צוה יהוה את משה׃ ונסיב משה
ית חדיא וארימיה ארמא קדם יוי מדכר קורבניא
למשה הוה לחולק כמא דפקיד יוי ית משה׃
ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר
על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את
בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו׃ ונסיב
משה ממשחא דרבותא ומן דמא דעל
מדבחא ואדי על אהרן על לבושוהי ועל בנוהי
ועל לבושי בנוהי עמיה וקדיש ית אהרן
ית לבושוהי וית בנוהי וית לבושי בנוהי עמיה׃
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את
את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו
אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר
צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃ ואמר משה
לאהרן ולבנוהי בשילו ית בסרא בתרע משכן
זמנא ותמן תיכלון יתיה וית לחמא דבסל
קורבניא כמא דאתפקדית למימר אהרן
ובנוהי ייכלוניה׃ והנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו׃ ודי ישתאר בבסרא ובלחמא בנורא
תוקדון׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי

שבעת ימים ימלא את ידכם׃ ומתרע משכן
זמנא לא תפקון שבעה יומין עד [illegible]
יומי קורבנכון ארי שבעה יומין יתקרב
קורבנכון׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה
לעשות לכפר עליכם׃ כמא דעבד ביומא הדין
פקיד יוי למעבד לכפרא עליכון׃ ופתח
אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו
כי כן צויתי׃ ובתרע משכן זמנא תתבון
יממם ולילי שבעה יומין ותיטרון ית
מטרת מימרא דיוי ולא תמותון ארי כין
[illegible]׃ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים
אשר צוה יהוה ביד משה׃ ועבד אהרן
ית כל פתגמיא דפקיד יוי בידא דמשה׃
ויהי ביום השמיני
קרא משה ל[illegible]
והוה ביומא [illegible]
ולסבי ישראל׃ ויאמר אל אהרן קח לך
בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם
לפני יהוה׃ ואמר לאהרן סב לך עגל בר
לחטאתא ודכר לעלתא שלמין וקרב
ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם
לעלה׃ ועם בני ישראל תמליל למימר סבו
צפיר בר עזין לחטאתא ועגל ואימר בני
שנה שלמין לעלתא׃ ושור ואיל לשלמים
לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן
כי היום יהוה נראה אליכם׃ ותור ודכר ל

א לדבחא קדם ייי ומנחתא דפילא
במשח ארי יומא דין יקרא דייי מתגלי לכון:
ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מו
עד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה:
וקריבו ית דפקיד משה לקדם משכן זמ
וקריבו כל כנישתא וקמו קדם ייי: ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וי
ירא אליכם כבוד יהוה: ואמר משה דין
פתגמא דפקיד ייי תעבדון ויתגלי לכון י
קרא דייי: ויאמר משה אל אהרן קרב
אל המזבח ועשה את חטאתך ואת ע
לתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את
קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה:
ואמר משה לאהרן קרב למדבחא ועביד
ית חטאתך וית עלתך וכפר עלך ועל עמא
ועביד ית קורבן עמא וכפר עליהון כמא
דפקיד ייי: ויקרב אהרן אל המזבח וי
שחט את עגל החטאת אשר לו: וקריב
אהרן למדבחא ונכס ית עגלא דחטאתא ד
ליה: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: וקריבו
בני אהרן ית דמא ליה וטבל אצבעיה בדמא
ויהב על קרנת מדבחא וית דמא אריק
ליסודא דמדבחא: ואת החלב ואת הכלית
ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את משה:
וית תרבא מן כוליתא וית חצרא מן כבדא

מן חטאתא אסיק למדבחא כמא דפקיד
ייי ית משה: ואת הבשר ואת העור שרף
באש מחוץ למחנה: וית בסרא וית משכא
אוקיד בנורא מברא למשריתא: וישחט
את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב: ונכס ית עלתא
ואמטיאו בני אהרן ליה ית דמא וזרקיה על
מדבחא סחור סחור: ואת העלה המציאו אליו
לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח:
וית עלתא אמטיו ליה לאברהא וית רישא
ואסיק על מדבחא: וירחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה:
וחליל ית גוא וית כרעיא ואסיק על עלתא
למדבחא: ויקרב את קרבן העם ויקח את
את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו
ויחטאהו כראשון: וקריב ית קורבן עמא
ונסיב ית צפירא דחטאתא דלעמא ונכסיה
וכפר בדמיה כקדמאה: ויקרב את העלה
ויעשה כמשפט: וקריב ית עלתא ועבדה
כדחזי: ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר:
וקריב ית מנחתא ומלא ידיה מינה ואסיק
על מדבחא בר מעלת צפרא: וישחט
את השור ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו
ויזרקהו על המזבח סביב: ונכס ית תורא
וית דכרא נכסת קודשיא דלעמא וא
ואמטיאו בני אהרן ית דמא ליה וזרקיה

על מדבחא סחור סחור: ואת החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד:
וית תרביא מן תורא ומן דכרא אליתא וחפי
גווא וכוליתא וחצר כבדא: וישימו את החלבים
על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ושויאו
ית תרביא על חדותא ואסיק תרביא למדבחא:
ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה יהוה משה: וית חדותא
וית שקא דימינא אדים אהרן ארמא קדם יי
כמא דפקיד משה: וישא אהרן את ידו אל
העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה
והשלמים: ואדים אהרן ית ידוהי לעמא ובריכנון
ונחת מלמעבד חטאתא ועלתא ונכסת קודשיא:
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם:
ועאל משה ואהרן למשכן זמנא ונפקו ובריכו ית
עמא ואתגלי יקרא דיי לכל עמא: ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה
ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
פניהם: ונפקת אישתא מן קדם יי ואכלת על
מדבחא ית עלתא וית תרביא וחזא כל עמא
ושבחו ונפלו על אפיהון: ויקחו בני אהרן נדב
ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו
עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה
אשר לא צוה אתם: ונסיבו בני אהרן נדב
ואביהוא גבר מחתיתיה ויהבו בהון אישתא
ושויאו עלה קטורת בוסמין וקריבו קדם יי
אישתא נוכריתא דלא פקיד יתהון: ותצא

אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני
יהוה: ונפקת אישתא מן קדם יי ואכלת יתהון
ומיתו קדם יי: ויאמר משה אל אהרן הוא
אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל
פני כל העם אכבד וידם אהרן: ואמר משה
לאהרן הוא דמליל יי למימר בקריבי אתקדש
ועל אפי כל עמא אתיקר ושתיק אהרן:
ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני
עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו
את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה:
וקרא משה למישאל ולאלצפן בני עזיאל
אחבוהי דאהרן ואמר להון קריבו טולו ית
אחיכון מן קדם קודשא למברא למשריתא:
ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה
כאשר דבר משה: וקריבו ונטלונון בכתונהון
למברא למשריתא כמא דמליל משה:
ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר
בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא
תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף
ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה
אשר שרף יהוה: ואמר משה לאהרן ולאלעזר
ולאיתמר בנוהי רישיכון לא תרבון פירוע
ולבושיכון לא תבזעון ולא תמותון ועל כל
כנשתא יהי רוגזא ואחיכון כל בית ישראל
יבכון ית יקידתא דאוקיד יי: ומפתח אהל
מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת
יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: ומתרע
משכן זמנא לא תפקון דילמא תמותון ארי

...ש דרבותא דיי עליכון ועבדו כפתגמא
דמשה׃
וידבר יהוה אל אהרן לאמר׃ ומליל יי לאהרן
למימר׃ יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך
בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת
עולם לדרתיכם׃ חמר ומרוי לא תשתי את
ובנך עמך במיעלכון למשכן זמנא ולא
תמותון קים עלם לדריכון׃ ולהבדיל בין
הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור׃
ולאפרשא בין קודשא ובין חולא ובין מסאבא
ובין דכיא׃ ולהורת את בני ישראל את כל
החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה׃
ולאלפא ית בני ישראל ית כל קימיא דמליל יי
להון ביד משה׃
וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל
איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנ...
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל
המזבח כי קדש קדשים הוא׃ ומליל משה
עם אהרן ועם אלעזר ועם איתמר בנוהי
דאשתארו סבו ית מנחתא דאשתארת
מקורבניא דיי ואכלוהא פטיר בסטר מ...
מדבחא ארי קודש קודשין היא׃ ואכלתם
אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא
מאשי יהוה כי כן צויתי׃ ותיכלון יתה באתר
קדיש ארי חולקך וחולק בנך היא מקורבניא
דיי ארי כין אתפקדית׃ ואת חזה התנופה
ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך

נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃ וית חדיא
דארמותא וית שקא דאפרשותא תיכלון
באתר דכי את ובנך ובנתך עימך ארי חולקך
וחולק בנך אתיהיבו מנכסת קודשיא דבני
ישראל׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי
החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה
לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה׃
שקא דאפרשותא וחדיא דארמותא על
קורבני תרביא ייתון לארמא ארמא קדם יי
ויהי לך ולבנך עמך לקים עלם כמא דפקיד יי׃
חצי
ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה
תיבות
שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן
התורה
הנותרים לאמר׃ וית צפירא דחטאתא מתבע
תבעיה משה והא איתוקד ורגיז על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן דאשתארו למימר׃
מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש
כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת
את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ מדין
לא אכלתון ית חטאתא באתר קדיש ארי
קדש קודשין היא ויתה יהב לכון לסלחא
על חובי כנשתא לכפרא עליהון קדם יי׃
הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול
תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ הא לא
איתעל מדמה לבית קודשא גואה מיכל
תיכלון יתה בקודשא כמא דאתפקדית׃
וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את
חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי
כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני

וסימנהון [illegible] רבבון [illegible] וסימנה רבבון רבבן [illegible]
[illegible]
מעלה אולין מעלה אדמיש [illegible] הלוחות מעלה הלויש וכל עלה דמשכנא

יהוה׃ ומליל אהרן עם משה הא יומא דין קריבו ית חטאתהון
וית עלותהון קדם יי וערעא יתי עקן כאלין ואלו אכלית
חטתא יומא דין התקין קדם יי׃ וישמע משה וייטב בעיניו׃ ושמע
משה ושפר בעינוהי׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם׃ ומליל יי עם
משה ולאהרן למימר להון׃ דברו אל בני ישראל לאמר זאת
החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ מלילו עם
בני ישראל למימר דא חיתא דתיכלון מכל בעירא דעל ארעא׃
כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו׃ כל דסדיקא פרסתה ומטלפן טלפין פרסתיה
מסקא פשרא בבעירא יתה תיכלון׃ אך את זה לא תאכלו
ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה
הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם׃ ברם ית דין לא תיכלון
ממסקי פשרא ומסדיקי פרסתא ית גמלא ארי מסיק פשרא
הוא ופרסתיה לא סדיקא מסאב הוא לכון׃ ואת השפן כי
מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃ וית טפזא
ארי מסיק פשרא הוא ופרסתיה לא סדיקא מסאב הוא לכון׃
ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה
הוא לכם׃ וית ארנבא ארי מסיק פשרא היא ופרסתה לא
[illegible] מסאבא היא לכון׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם׃ וית
חזירא ארי סדיק פרסתא הוא ומטלפן טלפין פרסתיה והוא
לא פשר [illegible] מסאב הוא לכון׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
לא תגעו טמאים הם לכם׃ מבסרהון לא תיכלון ובנבילתהון
לא תקרבון מסאבין אינון לכון׃ את זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו׃ ית דין תיכלון מכל דבמיא כל דליה ציצין וקלפין במיא
בימיא ובנחליא יתהון תיכלון׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת

[illegible]

[illegible]

בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר
במים שקץ הם לכם: וכל דלית ליה ציצין וקלפין בימיא
ובנחליא מכל רחשא דמיא ומכל נפשא חיתא דבמיא
שיקצא אנון לכון: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
ואת נבלתם תשקצו: ושקצא יהון לכון מבסרהון לא תיכלון
וית נבילתהון תשקצון: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים שקץ הוא לכם: כל דלית ליה ציצין וקלפין במיא
שקצא הוא לכון: ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו
שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: וית אלין
תשקצון מן עופא לא יתאכלון שקצא אינון נשרא וער
ועזיא: ואת הדאה ואת האיה למינה: ודיתא וטרפיתא
לזנה: את כל ערב למינו: ית כל עורבא לזנה: ואת בת
היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: וית בת
נעמיתא וציצא וצפר שחפא ונצא לזנוהי: ואת הכוס
ואת השלך ואת הינשוף: וקריא ושלינונא וקיפופא: ואת
התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ובותא וקתא וירקרקא
ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף
וחוריתא ואיבו לזנה ונגר טורא ועטליפא: כל שרץ העוף
ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: כל רחש ארעופא דמהלך
[על ארב]ע שקצא הוא לכון: אך את זה תאכלו מכל שרץ
[העוף] ההלך על ארבע אשר לא כרעים מעל לרגליו
[לנתר] בהן על הארץ: ברם ית דין תיכלון מכל רחש ארעופא
[ד]מהליך על ארבע דליה קרסולין מעלוי לרגלוהי לקפצא
[בה]ון על ארעא: את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת
[ה]סלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו: ית
[א]לין מנהון תיכלון ית גובא לזנה וית רשונא לזנוהי וית
[חרגלא] לזנוהי וית חגבא לזנוהי: וכל שרץ העוף אשר לו
ארבע רגלים שקץ הוא לכם: וכל רחש ארעופא דליה ארבע

[illegible]

לגרין שרצא הוא לכון׃ ולאלה תטמאו כל
הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ ולאלין תי
תסתאבון כל דיקרב בנבילתהון יהי מסאב
עד רמשא׃ וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב׃ וכל דיטול מנבילתהון יצ
יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא׃ לכל
הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע
איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים
הם לכם כל הנגע בהם יטמא׃ לכל בעירא
דהיא סדיקא פרסתה וטלפין ליתהא מטלפא
ופשרא ליתהא מסקא מסאבין אנון לכון
כל דיקרב בהון יהי מסאב׃ וכל הולך על כפיו
בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם
לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל
דמהליך על ידוהי בכל חיתא דמהלכא על
ארבע מסאבין אנון לכון כל דיקרב בנבילתהון
יהי מסאב עד רמשא׃ והנשא את נבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה
לכם׃ ודיטול ית נבילתהון יצבע לבושוהי
ויהי מסאב עד רמשא׃ מסאבין אנון לכון׃

וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ ודין
לכון דמסאב ברחשא דרחיש על ארעא
חולדא ועכברא ועבא לזנוהי׃ והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ ויל[illegible]
וכוחא והלטאה וחמטא ואשותא׃ אלה
הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם
במתם יטמא עד הערב׃ אלין דמסאבין לכון
בכל רחשא כל דיקרב בהון במותהון יהי מסאב

עד רמשא׃ וכל אשר יפל עליו מהם במתם
יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק
כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב וטהר׃ וכל
דיפול עלוהי מינהון במותהון יהי מסאב מכל
מן דאע או לבוש או משך או סק כל מ[illegible]
דיתעביד עבידא בהון במיא יתעל
ויהי מסאב עד רמשא וידכי׃ וכל כלי
חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר
בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ וכל מן
דיפול מינהון לגויה כל דבגויה יסתאב
ויתיה תתברון׃ מכל האכל אשר יאכל
אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה
אשר ישתה בכל כלי יטמא׃ מכל
דמתאכיל דייעלון עלוהי מיא יהי מסאב
וכל משקיא דישתתי בכל מן יהי מסאב׃
וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו
לכם׃ וכל דיפול מנבילתהון עלוהי יהי
מסאב תנור וכירים יתרעון מסאבין
אנון ומסאבין יהון לכון׃ אך מעין ובור
מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא
ברם מעין וגוב בית כנישת מיא יהי
דכי ודיקרב בנבילתהון יהי מסאב׃ וכי
יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר
יזרע טהור הוא׃ וארי יפול מנבילתהון
על כל בר זרע זרוע דיזדרע דכי הוא
וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו
טמא הוא לכם׃ וארי יתיהבון מיא על

בנבילתהון עלוהי מסאב
הוא לכון: וכי ימות מן
הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יט
מא עד הערב: וארי ימות מן בעירא די
היא לכון למיכל דיקרב בנבילתה יהי
מסאב עד רמשא: והאכל מנבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה
יכבס בגדיו וטמא עד הערב: ודייכול
מנבילתה יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד
רמשא ודיטול ית נבילתה יצבע לבושוהי
ויהי מסאב עד רמשא: וכל השרץ השרץ
על הארץ שקץ הוא לא יאכל: וכל רחשא
דרחיש על ארעא שקצא הוא לא יתאכיל:
כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד
כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על
הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: וכל דמהליך
על מעוהי וכל דמהליך על ארבע עד כל
דסגיות רגלין לכל רחשא דרחיש על
ארעא לא תיכלונון ארי שקצא אנון: אל
תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ
ולא תטמאו בהם ונטמתם בם: לא תשקצון
ית נפשתכון בכל רחשא דרחיש ולא
תסתאבון בהון ותסתאבון בהון: כי
אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם
קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את
נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ:
ארי אנא יי אלהכון ותתקדשון ותהון
קדישין ארי קדיש אנא ולא תסאבון
ית נפשתכון בכל רחשא דרחיש על ארעא:

כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש
אני: ארי אנא יי דאסיק יתכון מארעא דמצרים
למהוי לכון לאלה ותהון קדישין ארי קדיש
אנא: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה
החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת
על הארץ: דא אוריתא דבעירא ודעופא
ולכל נפשא חיתא דרחשא במיא ודכל נפשא
דרחשא על ארעא: להבדיל בין הטמא ובין
הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר
לא תאכל: לאפרשא בין מסאבא
ובין דכיא ובין חיתא דמתאכלא ובין חיתא
דלא מתאכלא:

◆ תזריע ◆

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת
ימים כימי נדת דותה תטמא: מליל עם בני
ישראל למימר איתתא ארי תעדי ותליד דכר
ותהי מסאבא שבעה יומין כיומי ריחוק
סאובתה תהי מסאבא: וביום השמיני ימול
בשר ערלתו: וביומא תמינאה יתגזר בסר
ערלתיה: ושלשים יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל
המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:
ותלתין ותלתא יומין תתיב בדם דכו בכל
קודשא לא תקרב ולמקדשא לא תיעול
עד משלם יומי דכותה: ואם נקבה תלד ו
וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת
ימים תשב על דמי טהרה: ואם נוקבא תליד
ותהי מסאבא ארבעת עשר כריחוקה ו
ימים ... ימים מגולין

ושתין ושתא יומין תתיב על דם דכו. ובמלאת
ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו
לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל
מועד אל הכהן. ובמשלם יומי דכותה לברא
או לברתא תיתי אימר בר שתיה לעלתא
ובר יונה או שפנינא לחטאתא לתרע משכן
זמנא לות כהנא. והקריבו לפני יהוה וכפר
עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת
הילדת לזכר או לנקבה. ויקרביניה קדם יי
ויכפר עלה ותדכי מסואבת דמהא דא
אוריתא דילידתא לדכר או לנוקבא. ואם
לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים
או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה. ואם לא תשכח
ידהא כמיסת אימרא ותיסב תרין שפנינין
או תרין בני יונה חד לעלתא וחד לחטאתא
ויכפר עלה כהנא ותדכי.

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר.
ומליל ייי עם משה ועם אהרן למימר. אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בה
רת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים.
אנש ארי יהי במשך בסריה עמקא או
עדיא או בהקא ויהי במשך בסריה למכתש
סגירו ויתיתי לות אהרן כהנא או לות חד
מבנוהי כהניא. וראה הכהן את הנגע בעור
הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה

הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא
וראהו הכהן וטמא אתו. ויחזי כהנא ית
מכתשא במשך בסרא ושערא במכתשא
אתהפיך לחיור ומחזי מכתשא עמיק
ממשך בסריה מכתש סגירותא הוא
ויחזיניה כהנא ויסאיב יתיה. ואם בהרת
לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה
מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר
הכהן את הנגע שבעת ימים. ואם בהקא
חורא היא במשך בסריה ועמיק לית
מחזהא מן משכא ושערה לא אתהפיך
לחיור ויסגר כהנא ית מכתשא שבעה
יומין. וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור
והסגירו הכהן שבעת ימים שנית. ויחזיניה
כהנא ביומא שביעאה והא מכתשא
קם כד הוה לא אוסיף מכתשא במשכא
ויסגריניה כהנא שבעה יומין תנינות.
וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור
וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו
וטהר. ויחזי כהנא יתיה ביומא שביעאה
תנינות והא עמא מכתשא ולא אוסיף
מכתשא במשכא וידכיניה כהנא עדיתא
היא ויצבע לבושוהי וידכי. ואם פשה
תפשה המספחת בעור אחרי הראתו
אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן

ואם אוספא תוסיף עדיתא במשכא בתר
דאיתחזי לכהנא לדכותיה ויתחזי תנינות
לכהנא׃ וראה הכהן והנה פשתה המספחת
בעור וטמאו הכהן צרעת הוא׃ ויתחזי כהנ
והא אוסיפת עדיתא במשכא ויסאיביניה
כהנ סגירותא היא׃
נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל
הכהן׃ מכתש סגירו ארי יהי באנשא וי
ויתיתי לות כהנ׃ וראה הכהן והנה שאת
לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומ
מחית בשר חי בשאת׃ ויחזי כהנ והא
עמיקא חורא במשכא והיא הפכת
סערא למחור ורושם בסר חי בעמיקתא׃
צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו
הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא׃ סגירות
עתיקא היא במשך בסריה ויסאיבניה
כהנא לא יסגריניה ארי מסאב הוא׃
ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה
הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד
רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ ואם כ
מסגא תסגי סגירותא במשכא ותחפי
סגירותא ית כל משך מכתשא מ
מרישיה ועד רגלוהי לכל חיזו עיני
כהנא׃ וראה הכהן והנה כסתה הצרעת
את כל בשרו וטהר את הנגע כלו
הפך לבן טהור הוא׃ ויחזי כהנ והא
חפת סגירותא ית כל בסריה וידכי ית

מכתשא כוליה אתהפיך למחור דכי הוא׃
וביום הראות בו בשר חי יטמא׃ וביומא
דיתחזי ביה בסרא חיא יהי מסאב׃ וראה
הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר
החי טמא הוא צרעת הוא׃ ויחזי כהנא
ית בסרא חיא ויסאיביניה בסרא חיא
מסאב הוא סגירותא היא׃ או כי ישוב
הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן׃
או ארי יתוב בסרא חיא ויתהפיך למחור
וייתי לות כהנא׃ וראהו הכהן והנה נהפך
הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור
הוא׃ ויחזיניה כהנא והא אתהפיך מכ
מכתשא למחור וידכי כהנא ית מכתש
דכי הוא׃
ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא׃
ואנש ארי יהי ביה במשכיה שחנא ו
ויתסי׃ והיה במקום השחין שאת לבנה
או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל
הכהן׃ ויהי באתר שחנא עמקא חורא
או בהרא חורא סמקא ויתחזי לכהנא׃
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור
ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צ
צרעת הוא בשחין פרחה׃ ויחזי כהנא
והא מחזהא מכיך מן משכא וסערה
אתהפיך למחור ויסאיביניה כהנא
מכתש סגירותא היא בשחנא סגיאת׃
ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער

לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם יחזינה
כהנא והא לית בה שער חיור ומכיכא
ליתהא מן משכא והיא עמיא ויסגרניה
כהנא שבעה יומין: ואם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם
אוספא תוסיף במשכא ויסאיב כהנא
יתיה מכתשא היא: ואם תחתיה תע
תעמד הבהרת לא פשתה צרבת
השחין הוא וטהרו הכהן: ואם באתרה
קמת בהרתא לא אוסיפת רושם
שחנא היא וידכיניה כהנא:

או בשר כי יהיה בערו מכות
אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה: או אנש ארי יהי
במשכיה כואה דנור ויהי רושם כואה
בהרא חורא סמקא או חורא: ויראה
אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בע
בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת
הוא במכוה פרחה וטמא אתו הכהן
נגע צרעת הוא: ויחזי יתה כהנא והא
אתהפיך סערא לחור בבהרתא
ומחזהא עמיק מן משכא סגירותא
היא בכואה סגיאת ו[illegible]
[illegible] היא בכואה סגיאת
ויסאב יתיה כהנא מכתש סגירותא
היא: ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא

כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם
יחזינה כהנא והא לית בה שער חיור ומכיכא
ליתהא מן משכא והיא עמיא
ויסגרניה כהנא שבעה יומין:
וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת
הוא: ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה
אם אוספא אוסיפת במשכא ויסאב
כהנא יתיה מכתש סגירותא היא: ואם
תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור
והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו
הכהן כי צרבת המכוה הוא: ואם באתרה
קמת בהרתא לא אוסיפת במשכא
והיא עמיא עמיא רושם כואה היא
ודכיניה כהנא ארי רושם כואה היא:

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש
או בזקן: וגבר או אתתא ארי יהי
ביה מכתש ברישא או בדקנא: וראה הכהן
את הנגע והנה מראהו עמק מן העור
ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן
נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא:
ויחזי כהנא ית מכתשא והא מחזוהי
עמיק מן משכא ובה שער סומק
דעדק ויסאב יתיה כהנא נתקא הוא
סגירות רישא או דקנא הוא: וכי יראה
הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו
עמק מן העור ושער שחר אין בו ויש

[illegible] משגיח [illegible] עד כי [illegible] ואיש [illegible] שכבה [illegible] בגבי׳ [illegible] וראה
הכהן

והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים׳
ויסגר כהנא ית מכתש נתקא ודיא
לית בה׳ חזו׳ עמיק מן משכא ושער אוכם
לית ביה ויסגר כהנא ית מכתש נתקא
שבעה יומין׳ וראה הכהן את הנגע
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא
היה בו שער צהב ומראה הנתק אין
עמק מן העור׳ ויחזי כהנא ית מכתשא
ביומא שביעאה והא לא אוסף נתקא
ולא הוה ביה שער סומק ומחזי נתקא
לית עמיק מן משכא׳ והתגלח ואת הנ
הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת
ימים שנית׳ ויגלח סחרני נתקא ודעם
נתקא לא יגלח ויסגר כהנא ית נתקא
שבעת יומין תנינות׳ וראה הכהן את
הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק
בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר
אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר [illegible]
[illegible]
נתקא ביומא שביעאה והא לא אוסף
נתקא במשכא ומחזוהי ליתוהי עמיק
מן משכא וידכי יתיה כהנא ויצבע
לבושוהי וידכי׳ ואם פשה יפשה הנתק
בעור אחרי טהרתו׳ ואם אוסף
נתקא במשכא בתר דדכותיה׳ וראהו
הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר
הכהן לשער הצהב טמא הוא׳ ויחזיניה
כהנא והא אוסיף נתקא במשכא לא

יבקר כהנא לשער סומק מסאב הוא׳
ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר
צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו
הכהן׳ ואם כד הוה קם נתקא ושער
אוכם צמח ביה איתסי נתקא דכי הוא
וידכיניה כהנא׳ ואיש
או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת
בהרת לבנת׳ וגבר או איתא ארי יהי
במשך בסרהון בהרן בהרן חורן׳ וראה
הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות
לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׳
ויחזי כהנא והא במשך בסרהון בהרן
עמין חורן בוהקא הוא סגי במשכא
דכי הוא׳ ואיש כי ימרט
ראשו קרח הוא טהור הוא׳ וגבר ארי
יתר סער רישיה קריח הוא דכי הוא׳
ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא
טהור הוא׳ ואם מקביל אפוהי יתר
סער רישיה גלוש הוא דכי הוא׳ וכי יהיה
בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם
צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו׳
וארי יהי בקרחותא או בגלישותא מ
מכתש חור סמוק סגירות סגיא היא
בקרחותיה או בגלושותיה׳ וראה אתו
הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת
בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת
עור בשר׳ ויחזי יתיה כהנא והא עמיק
מכתשא חור סמוק בקרחותיה או

וכבס בגדיו וטהר וב׳ ט מינה בתו וסי׳ המספחת ומראהו [illegible] המטהר והיה ביום השביעי יגלח וכי יזקן הזב וכל אשר
יגע בו הזב [illegible] טהר הזב כל [illegible] וכבס בגדיו הכהן המטהר והזה לבנות [illegible] וסימ׳ [illegible]
[illegible] לבנות מל בבהרת
כהות ונתנו [illegible]

בגלושותיה כמיחזי סגירות משך בסרא׃
איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו
הכהן בראשו נגעו׃ גבר סגיר הוא מסאב
הוא סאבא יסאביניה כהנא ברישיה
מכתשיה׃ והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל
שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃ וסגירא
דביה מכתשא לבושוהי יהון מבזעין
ורישיה יהי פריע ועל שפם כאבילא
יתעטף ולא תסתאבו ולא תסתאבו יקרי׃
כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא
בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ כל יומין
דמכתשא ביה יהי מסאב מסאב הוא
בלחודוהי יתיב מברא למשריתא
מותביה׃ והבגד כי יהיה בו
נגע צרעת בבגד צמר או בבגד
פשתים׃ ולבושא ארי יהי ביה מכתש
סגירו בלבוש עמר או בלבוש כיתן׃
או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או
בעור או בכל מלאכת עור׃ או בשתיא
או בערבא לכיתנא ולעמרא או במשכא
או בכל עבידת משך׃ והיה הנגע ירקרק
או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או
בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא
והראה את הכהן׃ ויהי מכתשא ירוק
או סמוק בלבושא או במשכא או בשתיא
או בערבא או בכל מן דמשך מכתש סגירו
הוא ויתחזי לכהנא׃ וראה הכהן את הנגע

והסגיר את הנגע שבעת ימים׃ ויחזי
כהנא ית מכתשא ויסגר ית מכתשא
שבעה יומין׃ וראה את הנגע ביום
השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי
או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא
הוא׃ ויחזי ית מכתשא ביומא שביעאה
ארי אוסיף מכתשא בלבושא או בשתיא
או בערבא או במשכא לכל דיתעביד
משכא לעבידתא סגירות מחסרא מכתשא
מסאב הוא׃ ושרף את הבגד או את השתי
או את הערב בצמר או בפשתים או את
כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף׃ ויוקיד ית
לבושא או ית שתיא או ית ערבא בעמרא
או בכיתנא או ית כל מן דמשך דיהי
ביה מכתשא ארי סגירות מחסרא היא בנורא
תתוקד׃ ואם יראה הכהן והנה לא פשה
הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל
כלי עור׃ ואם יחזי כהנא והא לא אוסיף
מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא או
בכל מן דמשך׃ וצוה הכהן וכבסו את
אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
שנית׃ ויפקד כהנא ויחורון ית דביה מכתשא
ויסגריניה כהנא שבעה יומין
תנינות׃ וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע
והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה
טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו

תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא
אל הכהן: דא תהי אוריתא דמצרעא
ביומא דדכותיה ויתיתי לות כהנא: ויצא
הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן
והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: ויפוק
כהנא לברא למשריתא ויחזי
כהנא והא איתסי מכתש סגירותא
מן סגירא: וצוה הכהן ולקח למטהר
שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז
ושני תולעת ואזב: ויפקיד כהנא ויסב
לדמדכי תרתין ציפרין חיין דכין ואע
דארזא וצבע זהורי ואיזובא: וצוה
הכהן ושחט את הצפור האחת אל
כלי חרש על מים חיים: ויפקיד כהנא
ויכוס ית ציפרא חדא למן דחסף על
מבוע: את הצפר החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב
וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם
הצפר השחטה על המים החיים: ית
ציפרא חיתא יסב יתה וית אעא דארזא
וית צבע זהורי וית איזובא ויטבול
יתהון וית ציפרא חיתא בדמא דציפרא
דנכיסא על מי מבוע: והזה על המטהר
מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח
את הצפר החיה על פני השדה: ויזי
על דמדכי מן סגירותא שבע זמנין
וידכיניה וישלח ית ציפרא חיתא על
אפי חקלא: וכבס המטהר את בגדיו

ג׳ וחס זאת תהיה ואסף המצורע ג׳ ויסב

[illegible] בתר דחוורת
[illegible] מכתשא מן כיר
[illegible] מסאב הוא בנ
[illegible] היא בשחיקותיה
או בירדתיה: ואם ראה הכהן והנה כהה
הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד
או מן העור או מן השתי או מן הערב:
ואם [illegible] מכתשא [illegible]
בתר [illegible] לבושא
או [illegible] שתיא או [illegible] מן ערבא:
[illegible] עור [illegible] או בכל
[illegible] תשרפנו את
[illegible] ואם תתחזי עוד בלבושא
[illegible] או בכל מאן דמשך
[illegible]
[illegible] או הערב
[illegible] אשר תכבס וסר מהם
הנגע וכבס שנית וטהר: ולבושא או
[illegible] דמשך
[illegible] שתיא או
[illegible] זאת תורת נגע צרעת
בגד הצמר או הפשתים או השתי או
הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו:
[illegible] לבושא עמר
או כיתנא או שתיא או ערבא או כל מן
דמשך לדכאותיה או לסאבותיה:
ס׳ [illegible] בניה
וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת

113

שערו ג̇ וסימ̇ וכבס המטהר את בגדיו וגלח והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו

וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר
יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת
ימים: ויצבע דמדכי ית לבושוהי ויגלח ית
כל סעריה ויסחי במיא וידכי ובתר כין ייעול
למשריתא ויתיב מברא למשכניה שבעה
יומין: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו
את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל
שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בש
בשרו במים וטהר: ויהי ביומא שביעאה
יגלח ית כל סעריה ית רישיה וית דקניה וית
גביני עינוהי וית כל סעריה יגלח ויצבע ית
לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא וידכי: וב
וביום השמיני יקח שני כבשים תמימם
וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג
אחד שמן: וביומא תמינאה יסב תרין
אימרין שלמין ואימרתא חדא בת שתה
שלמתא ותלתא עסרונין סולתא מנחתא
דפילא במשח ולוגא חד דמשחא: והעמיד
הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם
לפני יהוה פתח אהל מועד: ויקים כהנא
דמדכי ית גברא דמדכי ויתהון קדם יוי
בתרע משכן זמנא: ולקח הכהן את הכ
הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת
לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ויסב
כהנא ית אימרא חדא ויקריב יתיה לאשמא
וית לוגא דמשחא וירים יתהון ארמא קדם יוי:

ושחט את הכבש במקום אשר ישחט
את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי
כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים
הוא: ויכוס ית אימרא באתרא דיכוס ית
חטתא וית עלתא באתר קדיש ארי כחטתא
אשמא הוא לכהנא קודש קודשין הוא:
ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על
תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויסב כהנא
מדמא דאשמא ויתין כהנא על רום
אודנא דמדכי דימינא ועל אליון ידיה
דימינא ועל אליון רגליה דימינא: ולקח
הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן
השמאלית: ויסב כהנא מלוגא דמשחא
ויריק על ידא דכהנא דסמלא: וטבל הכהן
את אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ויט
ויטבול כהנא ית אצבעיה דימינא
מן משחא דעל ידיה דסמלא וידי
מן משחא באצבעיה שבע זמנין קדם יוי
ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן
על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן
ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על
דם האשם: ומשאר משחא דעל ידיה
יתין כהנא על רום אודנא דמדכי דימינא
ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון

דרגליה דימינא על רישא דאשמא: והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ודישתאר במשחא דעל ידא דכהנא יתין על רישא דמידכי ויכפר עלוהי כהנא קדם יי: ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: ויעביד כהנא ית חטאתא ויכפר על דמידכי מסאובתיה ובתר כין יכוס ית עלתא: והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ויסיק כהנא ית עלתא וית מנחתא למדבחא ויכפר עלוהי כהנא וידכי:

ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: ואם מסכין הוא ולית ידיה מדבקא ויסב אימר חד אשמא לארמא לכפרא עלוהי ועסרונא סולתא חד דפיל במשח למנחתא ולוגא דמשחא: ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: ותרין שפנינין או תרין בני יונה דתדביק ידיה ויהי חד חטתא וחד עלתא: והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: וייתי יתהון ביומא תמינאה

לדכותיה לות כהנא לתרע משכן זמנא לקדם יי: ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ויסב כהנא ית אימרא דאשמא וית לוגא דמשחא וירים יתהון כהנא ארמא קדם יי: ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויכוס ית אימרא דאשמא ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתן על רום אודנא דמידכי דימינא ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון דרגליה דימינא: ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: ומן משחא יריק כהנא על ידא דכהנא דשמאלא: והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: וידי כהנא באצבעיה דימינא מן משחא דעל ידיה דשמאלא שבע זימנין קדם יי: ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: ויתין כהנא מן משחא דעל ידיה על רום אודנא דמידכי דימינא ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון דרגליה דימינא על אתר דם אשמא: והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר

עליו לפני יהוה׃ ויד ישתאר מן משחא דעל
ידא דכהנא יתין על רישא דמידכי לכפרא
עלוהי קדם יי׃ ועשה את האחד מן התרים
או מן בני היונה מאשר תשיג ידו׃ ויעביד ית
חד מן שפניניא או מן בני יונה מדתדביק ידיה׃
את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד
עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני
יהוה׃ ית דתדביק ידיה ית חד חטאתא וית חד
עלתא על מנחתא ויכפר כהנא על דמידכי
קדם יי׃ זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר
לא תשיג ידו בטהרתו׃ דא אוריתא דביה
מכתש סגירו דלא תדביק ידיה בדכותיה׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ ומליל
יי עם משה ועם אהרן למימר׃ כי תבאו אל ארץ
כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחזתכם׃ ארי תיעלון
לארעא דכנען דאנא יהיב לכון לאחסנא ואיתין
מכתש סגירו בבית ארע אחסנתכון׃ ובא
אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה
לי בבית׃ וייתי דדיליה ביתא ויחוי לכהנא למימר
כמכתשא איתחזי לי בביתא׃ וצוה הכהן ופנו
את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע
ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן
לראות את הבית׃ ויפקיד כהנא ויפנון ית ביתא
עד לא ייעול כהנא למחזי ית מכתשא ולא
יסתאב כל דבביתא ובתר כן ייעול כהנא
למחזי ית ביתא׃ וראה את הנגע והנה הנגע

בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר׃ ויחזי ית מכתשא
והא מכתשא בכותלי ביתא פחתין ירקן או
סומקן ומחזיהון מכיך מן כותלא׃ ויצא הכהן
מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים׃ ויפוק כהנא מן ביתא לתרע
ביתא ויסגר ית ביתא שבעה יומין׃ ושב
הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע
בקירת הבית׃ ויתוב כהנא ביומא שביעאה
ויחזי והא אוסיף מכתשא בכותלי ביתא׃
וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן
הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל
מקום׃ ויפקיד כהנא וישלפון ית אבניא
דבהון מכתשא ויזרמון יתהון למברא
לקרתא לאתר מסאב׃ ואת הבית יקצע
מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ וית ביתא
יקלפון מגיו סחור סחור ויזרמון ית עפרא דקליפו
למברא לקרתא לאתר מסאב׃ ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ו
ועפר אחר יקח וטח את הבית׃ ויסבון אבנין
אוחרנין ויעלון באתר אבניא ועפר אחרן
יסב וישוע ית ביתא׃ ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות
את הבית ואחרי הטוח׃ ואם יתוב מכתשא
ויסגי בביתא בתר דשליפו ית אבניא ובתר
דקליפו ית ביתא ובתר דאיתשע׃ ובא
הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת

ממארת הוא בבית טמא הוא: ויעול כהנא
ויחזי והא אוסיף מכתשא בביתא סגירות
מחסרא היא בביתא מסאב הוא: ונתץ את
הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר
הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
ויתרע ית ביתא ית אבנוהי וית אעוהי וית כל
עפר ביתא ויפיק למברא לקרתא לאתר
מסאב: והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו
יטמא עד הערב: ודיעול לביתא כל יומין
דיסגר יתיה יהי מסאב עד רמשא: והשכב
בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס
את בגדיו: ודישכוב בביתא יצבע ית לבושוהי
ודייכול בביתא יצבע ית לבושוהי: ואם
בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע
בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן
את הבית כי נרפא הנגע: ואם מיעל ייעול
כהנא ויחזי והא לא אוסיף מכתשא בביתא
בתר דאתשע ית ביתא וידכי כהנא
ית ביתא ארי אתסי מכתשא: ולקח לחטא
את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תו
תולעת ואזב: ויסב לדכאה ית ביתא
תרתין צפרין ואעא דארזא וצבע זהורי
ואזובא: ושחט את הצפר האחת אל כלי
חרש על מים חיים: ויכוס ית צפרא חדא
למאן דחסף על מי מבוע: ולקח את עץ
הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת
הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר ה
השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית

שבע פעמים: ויסב ית אעא דארזא וית
וית צבע זהורי וית צפרא חיתא ויטבול יתהון
בדמא דצפרא דנכיסתא ובמי מבוע וידי
לביתא שבע זמנין: וחטא את הבית בדם הצפור
ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת: וידכי ית ביתא בדמא דצפרא
ובמי מבוע ובצפרא חיתא ובאעא דארזא
ובאיזובא ובצבע זהורי: ושלח את הצפר
החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על
הבית וטהר: וישלח ית צפרא חיתא למברא
לקרתא על אפי חקלא ויכפר על ביתא וידכי:
זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: דא
אוריתא לכל מכתש סגירותא ולנתקא:
ולצרעת הבגד ולבית: ולסגירות לבושא ולביתא: ולשאת
ולספחת ולבהרת: ולעמקא ולקלופי ולבהרא: להורת
ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת:
לאלפא ביום מסאבא וביום דכיא דא אוריתא
דסגירותא:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש
כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: מלילו עם
בני ישראל ותימרון להון גבר גבר ארי יהי דאיב
מבסריה דוביה מסאב הוא: וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים
בשרו מזובו טמאתו הוא: ודא תהי סובתיה
בדוביה ריר בסריה ית דוביה או חתים בסריה
בסריה מדוביה סובתיה היא: כל המשכב
אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר

ישב עליו יטמא: כל משכבא דישכוב עלוהי
דובנא יהי מסאב וכל מנא דיתיב עלוהי יהי
מסאב: ואיש אשר יגע במשכבו יכבס ב׳
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וגבר דיקרב
במשכביה יצבע לבושוהי ויסחי במיא ו
יהי מסאב עד רמשא: והישב על הכלי
אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב: ודיתיב על מנא דיתיב עלוהי
דובנא יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מס
מסאב עד רמשא: והנגע בבשר הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ודיקרב
בבשר דובנא יצבע לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא: וכי ירק הזב בטהור ו
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
וארי יריק דובנא בדכיא ויצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: וכל
המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל
מרכבא דירכוב עלוהי דובנא יהי מסאב:
וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד
הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב בכל
דיהי תחותוהי יהי מסאב עד רמשא ודיטול
יתהון יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב
עד רמשא: וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא
שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכל דיקרב ביה דובנא וידוהי לא
שטיף במיא יצבע לבושוהי ויסחי במיא
עד רמשא: וכלי חרש אשר יגע בו הזב

חצי הספר

ישבר וכל כלי עץ ישטף במים: ומן דחסף
דיקרב ביה דובנא יתבר וכל מן דאע ישתטיף
במיא: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים
חיים וטהר: וארי ידכי דובנא מדוביה וימני
ליה שבעה יומין לדכותיה ויצבע לבושוהי
ויסחי בסריה במי מבוע וידכי: וביום השמיני
יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן:
וביומא תמינאה יסב ליה תרין שפנינין או
תרין בני יונה וייתי לקדם יי לתרע משכן זמנא
ויתנינון לכהנא: ועשה אתם הכהן אחד חטאת
והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו:
ויעביד יתהון כהנא חד חטאתא וחד עלתא
ויכפר עלוהי כהנא קדם יי מדוביה:
ואיש כי תצא ממנו שכבת
זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד
הערב: וגבר ארי תפוק מניה שכבת זרע
ויסחי במיא ית כל בסריה ויהי מסאב עד
רמשא: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו
שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב:
וכל לבוש וכל משך דיהי עלוהי ש
דזרעא יצטבע במיא ויהי מסאב
ואשה אשר ישכב איש אתה
ורחצו במים וטמאו עד הערב
דישכוב גבר יתה שכבת
במיא ויהון מסאבין עד רמשא

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה ש
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא
עד הערב: ואתתא ארי תהי דיבא דם יהי
דובה בבסרה שבעה יומין תהי בריחוקה
וכל דיקרב בה יהי מסאב עד רמשא: וכל
אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר
תשב עליו יטמא: וכל דתשכוב עלוהי בריח
בריחוקה יהי מסאב וכל דתתיב עלוהי יהי
מסאב: וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב
במשכבה יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא: וכל הנגע בכל כלי אשר
תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכל דיקרב בכל מנא דתתיב
עלוהי יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא: ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו
יטמא עד הערב: ואם על משכבא הוא
או על מנא דהיא יתבא עלוהי במקרביה
ביה יהי מסאב עד רמשא: ואם שכב ישכב
איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת
ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא:
ואם משכב ישכוב גבר יתה ותהי ריחוקה
עלוהי יהי מסאב שבעה יומין וכל משכבא
דישכוב עלוהי יהי מסאב:
ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים
בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי

זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא:
ואתתא ארי ידוב דוב דמה יומין סגיאין בלא
עידן ריחוקה או ארי תדוב על ריחוקה כל
יומי דוב סאובתה כיומי ריחוקה תהי מסאבא
היא: כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי
זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת
נדתה: כל משכבא דתשכוב עלוהי כל
יומי דובה כמשכב ריחוקה יהי לה וכל
מנא דתתיב עלוהי מסאב יהי כסואבת
ריחוקה: וכל הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל דיקרב
בהון יהי מסאב ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד רמשא: ואם טהרה
מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר
תטהר: ואם תדכי מדובה ותמני לה
שבעה יומין ובתר כין תדכי: וביום השמיני
תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה
אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: וביומא
תמינאה תסב לה תרין שפנינין או תרין
בני יונה ותיתי יתהון לות כהנא לתרע משכן
זמנא: ועשה הכהן את האחד חטאת
ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני
יהוה מזוב טמאתה: ויעביד כהנא ית חד
חטאתא וית חד עלתא ויכפר עלה כהנא ק
יוי מדוב סאובתה: והזרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם
את משכני אשר בתוכם: ותפרשון ית

בני ישראל מסואבתהון ולא ימותון בסואבתהון
בסאוביהון ית משכני דביניהון׃ זאת תורת
הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה׃
דא אוריתא דדובנא ודתפוק מיניה שכבת
זרעא לאסתאבא בה׃ והדוה בנדתה והזב
את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב
עם טמאה׃ ולדסאובתה בריחוקה ולדדאיב
ית דוביה לדכר ולנוקבא ולגבר דישכוב עם
מסאבתא׃ צ פסוק׳ יעהו סימן גרג
וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו׃ ומליל יי עם משה
בתר דמיתו תרין בני אהרן בקרוביהון אישתא
נוכריתא קדם יי ומיתו׃ ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על
הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת׃
ואמר יי למשה מליל עם אהרן אחוך ולא יהי
עליל בכל עידן לקודשא מגיו לפרכתא לקדם
כפורתא דעל ארונא ולא ימות ארי בעננא
אנא מתגלי על בית כפורי׃ בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה׃
בדא יהי עליל אהרן לקודשא בתור בר תורי
לחטאתא ודכר לעלתא׃ כתנת בד קדש ילבש
ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר
ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים
את בשרו ולבשם׃ כיתונא דבוצא דקודשא
ילבש ומכנסין דבוצא יהון על בסריה והמינא
דבוצא יסר ומצנפתא דבוצא יחית ברישיה

לבושי קודשא אנון ויסחי במיא ית בסריה
וילבשינון׃ ומאת עדת בני ישראל יקח שני
שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ ומן
כנשתא דבני ישראל יסב תרין צפירי עזי לחטאתא
ודכר חד לעלתא׃ והקריב אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ ויקריב אהרן
ית תורא דחטאתא דיליה ויכפר עלוהי ועל
ב אנש ביתיה׃ ולקח את שני השעירם והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ויסב ית
תרין צפירין ויקים יתהון קדם יי בתרע משכן
זמנא׃ ונתן אהרן על שני השעירם גרלות
גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃ ויתן
אהרן על תרין צפירין עדבין עדבא חד לשמא
דיי ועדבא חד לעזאזל׃ והקריב אהרן את
השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
חטאת׃ ויקריב אהרן ית צפירא דסליק עלוהי
עדבא לשמא דיי ויעבדיניה חטאתא׃ והשעיר
אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני
יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃
וצפירא דסליק עלוהי עדבא לעזאזל יתקם
כד חי קדם יי לכפרא עלוהי לשלחא יתיה
לעזאזל למדברא׃ והקריב אהרן את
פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו
ושחט את פר החטאת אשר לו׃ ויקריב
אהרן ית תורא דחטאתא דיליה ויכפר עלוהי
ועל אנש ביתיה ויכוס ית תורא דחטאתא דיליה׃
ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה

והביא מבית לפרכת: ויסב מלי מחתיתא גומרין
דאישתא מעלוי מדבחא מן קדם יי ומלי חופנוהי
קטורת בוסמין דקיקין ויעיל מגיו לפרוכתא:
ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה
ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות
ולא ימות: ויתין ית קטורת בוסמיא על אישתא
קדם יי ויחפי ענן קטורתא ית כפורתא דעל
סהדותא ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה
באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת
יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ויסב
מדמא דתורא וידי באצבעיה על אפי כפורתא
קדומא ולקדם כפורתא ידי שבע זמנין מן
דמא באצבעיה: ושחט את שעיר החטאת
אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת
ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה
אתו על הכפרת ולפני הכפרת: ויכוס ית צפירא
דחטאתא די לעמא ויעיל ית דמיה לגיו לפרוכתא
ויעביד לדמיה כמא דעבד לדמא דתורא
וידי יתיה על כפורתא ולקדם כפורתא: וכפר
על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן
אתם בתוך טמאתם: ויכפר על קודשא
מסואבת בני ישראל ומחטאיהון לכל חטאיהון
וכן יעביד למשכן זמנא דשרי עמהון
בגו סואבתהון: וכל אדם לא יהיה באהל
מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר
בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:
וכל אנש לא יהי במשכן זמנא במיעליה

לכפרא בקודשא עד מפקיה ויכפר עלוהי
ועל אנש ביתיה ועל כל קהלא דישראל:
ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח
מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח
סביב: ויפוק למדבחא דקדם יי ויכפר עלוהי
ויסב מדמא דתורא ומדמא דצפירא ויתין
על קרנת מדבחא סחור סחור: והזה עליו מן הדם
באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
בני ישראל: וידי עלוהי מן דמא באצבעיה
שבע זמנין וידכיניה ויקדשיניה מסואבת
בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל
מועד ואת המזבח והקריב את השעיר
החי: וישיצי מלכפרא על קודשא ועל משכן
זמנא ועל מדבחא ויקריב ית צפירא חיא:
וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר
החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש
השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה:
ויסמוך אהרן ית תרתין ידוהי על ריש
צפירא חיא ויודי עלוהי ית כל
עוית בני ישראל וית כל מרדיהון לכל חטאיהון
ויתין יתהון על ריש צפירא ויפטור ביד
גבר דזמין למהך למדברא: ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח
את השעיר במדבר: ויטול צפירא עלוהי
ית כל חוביהון לארע דלא יתבא ויפטור
צפירא במדברא: ובא אהרן אל אהל מועד
ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו

[illegible] שם׃ ויעול אהרן למשכן זמנא
וישלח ית לבושי בוצא דלבש במיעליה לקודשא
ויצנעינון תמן׃ ורחץ את בשרו במים במקום
קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו
ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃ ויסחי
ית בסריה במיא באתר קדיש וילבש ית
לבושוהי ויפוק ויעביד ית עלתיה וית עלת עמא
ויכפר עלוהי ועל עמא׃ ואת חלב החטאת יק
[illegible] יד המזבחה׃ וית תרבי חטאתא יסק ל
למדבחא׃ והמשלח את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן
יבוא אל המחנה׃ ודמשדר ית צפירא לעזאזל
[illegible] יצבע לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא ובתר
כן ייעול למשריתא׃ ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא את דמם ל[illegible]
[illegible] יוציא אל מחוץ למחנה [illegible]
[illegible] את ערתם ואת [illegible] ואת [illegible]
[illegible] דחטאתא וית צפירא [illegible] עד [illegible]
[illegible] לכפרא בקודשא יתפקון למברא
[illegible] ויוקדון בנורא ית משכיהון וית
[illegible] וית אוכליהון והשרף אתם יכבס
[illegible] בשרו במים ואחרי כן יבוא
[illegible] ודיוקיד יתהון יצבע לבושוהי
ויסחי ית בסריה במיא ובתר [illegible]
והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל
מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃
ותהי לכון לקים עלם בירחא שביעאה

בעשרא לירחא תענון ית נפשתכון
וכל עבידא לא תעבדון יציבא וגיורא דיתגיירון
ביניכון׃ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃
ארי ביומא הדין יכפר עליכון לדכאה יתכון
מכל חוביכון קדם יי תדכון׃ שבת שבתון היא
לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃
שבא שבתא היא לכון ותענון ית נפשתכון
קים עלם׃ וכפר [illegible]
ואשר ימלא [illegible]
את בגדי [illegible]
[illegible]
[illegible] את מקדש הקדש ואת [illegible]
[illegible] ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל
[illegible]
[illegible]
ועל כל עמא דקהלא יכפר׃ והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר
צוה יהוה את משה׃ ותהי דא לכון לקים
עלם לכפרא על בני ישראל מכל חוביהון חדא
בשתא ועבד כמא דפקיד יי ית משה׃

פתח

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי
עם משה למימר׃ דבר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר׃ מליל עם
אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל ותימר להון

פתגמא דפקיד יי׳ למימר׃ איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב
או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃
גבר גבר מבית ישראל דיכוס תור או אימר או
עיז במשריתא או דיכוס מברא למשריתא׃
ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן
ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ה
ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב
עמו׃ [illegible] לא אייתיה לקרבא
קורבנא [illegible] דמא יח
יתחש[illegible] שר וישתיצי
[illegible] שר יביאו
[illegible]
ישראל את זבחיהם אשר
על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל
מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה
אותם׃ בדיל דייתון בני ישראל ית דיבחיהון
די אינון דבחין על אפי חקלא [illegible]
לתרע משכן זמנא לות כהנא ויכסון נכסת
קודשין קדם יי׳ יתהון׃ וזרק הכהן את הדם
על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר
החלב לריח ניחח ליהוה׃ ויזרוק כהנא ית דמא
על מדבחא דיי׳ בתרע משכן זמנא
ויסיק תרבא לאתקבלא ברעוא קדם יי׳ ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם׃
ולא ידבחון עוד ית דבחיהון לשידין דאינון
טען בתריהון קים עלם תהי דא להון לדריהון׃
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל

ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה
או זבח׃ ולהון תימר גבר גבר מבית ישראל ומן
גיוריא דיתגיירון ביניהון דיסיק עלתא או
נכסת קודשיא׃ ואל פתח אהל מועד לא
יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש
ההוא מעמיו׃ ולתרע משכן זמנא לא אייתיניה
למעבד יתיה קדם יי׳ וישתיצי אנשא ההוא
מעמיה׃ ואיש איש מבית ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני
בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה
מקרב עמה׃ וגבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא
דיתגיירון ביניהון דייכול כל דם ואיתן רוגזי
באנשא דייכול ית דמא ואשיצי יתיה מגו
עמיה׃ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו
לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי
הדם הוא בנפש יכפר׃ ארי נפש בסרא
בדמא היא ואנא יהבתיה לכון על מדבחא
לכפרא על נפשתכון ארי דמא הוא על
נפשא מכפר׃ על כן אמרתי לבני ישראל
כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם
לא יאכל דם׃ על כן אמרית לבני ישראל
כל אנש מינכון לא ייכול דם וגיוריא דיתגיירון
בינכון לא ייכלון דם׃ ואיש איש מבני
ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד
חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו
בעפר׃ וגבר גבר מבני ישראל ומן גיוריא
דיתגיירון ביניהון דיצוד צידא חיתא או
עופא דמתאכיל וישוד ית דמיה ויכסיניה

בעפרא׃ כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא וא
ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו
כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת׃ ארי
נפש כל בסרא דמיה בנפשיה הוא ואמרית
לבני ישראל דם כל בסרא לא תיכלון ארי נפש
כל בסרא דמיה היא כל דייכלניה ישתיצי׃ וכל
נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ו
וטהר׃ וכל אנש דייכול נבילא ותבירא ביציבא
ובגיורא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא וידכי׃ ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו׃ ואם לא יצבע ובסריה
לא יסחי ויקבל חוביה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני יש
ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם׃
מליל עם בני ישראל ותימר להון אנא יי אלהכון׃
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה
לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני
מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם
לא תלכו׃ כעובדי עמא דארעא דמצרים דיתיבתון
בה לא תעבדון וכעובדי עמא דארעא דכנען
דאנא מעיל יתכון לתמן לא תעבדון ובנמוסיהון
לא תהכון׃ את משפטי תעשו ואת חקתי
תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם׃ ית דיני
תעבדון וית קימי תיטרון להלכא בהון אנא
יי אלהכון׃ ושמרתם את חקתי ואת משפטי
אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃
ותיטרון ית קימי וית דיני דאם יעביד יתהון

אנש אנש לכל קריב בסריה לא תקרבון לגלאה עריא אנא יי

איש איש אל כל שאר בשרו לא
תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃ גבר גבר לכל
קריב בסריה לא תקרבון לגלאה עריא אנא
יי׃
ערות אביך וערות אמך
לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה׃ ערית
אבוך וערית אימך לא תגלי אימך היא לא
תגלי עריתה׃
ערות אשת
אביך לא תגלה ערות אביך היא׃ ערית איתת
אבוך לא תגלי ערית אבוך היא׃
ערות אחותך בת אביך או
בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא
תגלה ערותן׃ ערית אחתך בת אבוך או בת
אימך דייליד מן אבוך מן איתא אוחרי
או מן אימך מן גבר אוחרן לא תגלי עריתהון׃
ערות בת בנך או בת בתך
לא תגלה ערותן כי ערותך הנה׃ ערית בת
ברך או בת ברתך לא תגלי עריתהון ארי
עריתך אינין׃ ערות בת
אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא
תגלה ערותה׃ ערית בת איתת אבוך דיליד
מן אבוך אחתך היא לא תגלי עריתה׃
ערות אחות אביך לא תגלה
שאר אביך הוא׃ ערית אחת אבוך לא
תגלי קריבת אבוך היא׃
ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר
אמך הוא׃ ערית אחת אימך לא תגלי ארי
קריבת אימך היא׃ ערות

בת

ועלמה אשר השם ... ישים לי לא יתוו ... מוציא אתכם ...
ביודא וזכרתי ... ית ראשונים ... ואת ... ופוה ואת בת היענה וחבור ית
בת בנה והמלך שלמה העלה משכבי ג ופוה שעלות ואת זכר לא תשכב

ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך
הוא ערית אחא דאבוך לא תגלי לאיתתיה לא ת
תקרב איתת אחבוך היא
ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא
לא תגלה ערותה ערית כלתך לא תגלי איתת
ברך היא לא תגלי עריתה
ערות אשת אחיך לא תגלה ערות א
אחיך הוא ערית איתת אחוך לא תגלי ע
עריתא דאחוך היא ערות
אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת
בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה
זמה הוא ערית איתתא וברתה לא תגלי
ית בת ברה וית בת ברתה לא תסב לגלאה
עריתה קריבן אינון עיצת חטין היא ואשה
אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה
עליה בחייה ואיתתא עם אחתה לא תיסב
לאעקא לה לגלאה עריתה עלה בחייהא
ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות
ערותה ולאיתתא בריחוק סאובתה לא
תקרב לגלאה עריתה ואל אשת עמיתך
לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה ובאתת
חברך לא תתין שכובתך לזרעא לאסתאבא
בה ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא ת
תחלל את שם אלהיך אני יהוה ומזרעך לא
תתן לאעברא למולך ולא תחיל ית שמא
דאלהך אנא יי ואת זכר לא תשכב משכבי
אשה תועבה הוא וית דכורא לא תשכב
משכבי איתא תועבה היא ובכל בהמה

ואיש אשר ישכב ... עליה בחייה ג וסימניה ואשה אל אחותה ולדש אין כל
ואחיך גמלתהו ... חד בתור ... חד בנביא וחד בכתובים מן ממעשה עד זדונים לא
צמג ילא וסימנה ולא יהלל ולא תענשו ולא תקיא ומן קדשים ער ב תבואו אל

לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד
לפני בהמה לרבעה תבל הוא ובכל בעירא
לא תתין שכובתך לאסתאבא בה ואיתתא
לא תתקום קדם בעירא למשלט בה תבלא
הוא אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
הגוים אשר אני משלח מפניכם לא תסתאבון
בכל אלין ארי בכל אלין אסתאבו עממיא
דאנא מגלי מן קדמיכון ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה
ואסתאבת ארעא ואסערית חובה
ורוקינת ארעא ית יתבהא ושמרתם אתם
את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל
התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם ותטרון
אתון ית קימי וית דיני ולא תעבדון מכל
תועיבתא האלין יציבא וגיוריא דיתגיירון
בינכון כי את כל התועבת האל עשו אנשי
הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ ארי
ית כל תועיבתא האלין עבדו אנשי ארעא
דקדמיכון ואסתאבת ארעא ולא תקיא הארץ
אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את
הגוי אשר לפניכם ולא תרוקין ארעא יתכון
בסאוביכון יתה כמא דרוקינת ית עממיא
דקדמיכון כי כל אשר יעשה מכל התועבת
האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם
ארי כל דיעביד מכל תועיבתא האלין וישתיצון
נפשתא דיעבדן מגו עמהון ושמרתם
את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני

חייה בחייה ... ג ... עליה ... חיה ויחיה ותגדל עמו בתו ... ואת בת ... היענה ... ותבת בנה והמלך העלה
... לא ... חוג וסימ ... העברים ... כלה ... ונשיו ... הנערים ...
...

יהוה אלהיכם ותיטרון ית מטרת מימרי בדיל
דלא למעבד מנימוסי תועיבתא דאתעבידא
קדמיכון ולא תסתאבון בהון אנא יי אלהכון
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת
בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי
קדוש אני יהוה אלהיכם מליל עם כל כנשתא
דבני ישראל ותימר להון קדישין תהון ארי קדיש
אנא יי אלהכון איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם גבר מן
אמיה ומן אבוהי תהון דחלין וית יומי שביא
דילי תטרון אנא יי אלהכון אל תפנו אל
האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני
יהוה אלהיכם לא תתפנון בתר טעון ודחלן
דמתכא לא תעבדון לכון אנא יי אלהכון
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו
וארי תיכסון נכסת קדשין קדם יי לרעוא לכון
תכסוניה ביום זבחכם יאכל וממחרת
והנותר עד יום השלישי באש ישרף
ביומא דתיכסון יתאכיל וביומא דבתרוהי
ודאשתאר עד יומא תליתאה בנורא יתוקד
ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא
ירצה ואם אתאכלא יתאכיל ביומא תל
תליתאה מרחק הוא לא יהי לרעוא ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה ודיכליניה חוביה
יקביל ארי ית קודשא דיי אחיל וישתיצי
אנשא ההוא מעמיה ובקצרכם את קציר

ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט
קצירך לא תלקט ובמחצדכון ית חצדא
דארעכון לא תשיצי פאתא דחקלך למחצד
ולקטא דחצדך לא תלקיט וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם וכרמך לא תעולל
ונתרא דכרמך לא תלקיט לעניי ולגיורי תשבוק
יתהון אנא יי אלהכון לא תגנבו ולא תכחשו
ולא תשקרו איש בעמיתו לא תגנבון ולא
תכדבון ולא תשקרון אנש בחבריה ולא
תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
אני יהוה ולא תשתבעון בשמי לשקרא
ותחיל ית שמא דאלהך אנא יי לא תעשק
את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר
אתך עד בקר לא תעשוק ית חברך ולא
תניס לא תבית אגרא דאגירא לותך עד
צפרא לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה לא תלוט
דלא שמע וקדם דלא חזי לא תשים תקלא
ותדחל מאלהך אנא יי לא תעשו עול
במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני
גדול בצדק תשפט עמיתך לא תעבדון
שקר בדין לא תיסב אפי מסכינא ולא
תהדר אפי רבא בקושטא תדיניה לחברך
לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם
רעך אני יהוה לא תיכול קורצין בעמך לא
תקום על דמא דחברך אנא יי לא תשנא
את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך

ולא תשא עליו חטא: לא תסני ית אחוך בליבך
אוכחא תוכח ית חברך ולא תקביל על דיליה
חובא: לא תקם ולא תטר את בני עמך וא
ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: לא תיקום ולא
תיטר דבבו לבני עמך ותרחמיה לחברך כוותך
אנא יוי: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך: ית קימי תיטרון בע
בעירך לא תרכיב עירובין חקלך לא תזרע
עירובין ולבוש עירובין שעטניזא לא יסק
עלך: ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה
או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו
כי לא חפשה: וגבר ארי ישכוב ית איתא
שכבת זרעא והיא אמתא אחידא לגבר
ואתפרקא לא אתפריקת בכספא או חירו
חירותא לא איתיהבת לה בשטר ביקורתא
תהי בה לא יומתון ארי לא איתחררת: והביא
את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל
אשם: וייתי ית אשמיה לקדם יוי לתרע משכן
זמנא דכר לאשמא: וכפר עליו הכהן
באיל האשם לפני יהוה על חטאתו ונסלח
לו מחטאתו אשר חטא: ויכפר עלוהי כהנא
בדכרא דאשמא קדם יוי על חובתיה דחב
וישתביק ליה מחובתיה דחב:
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל: וארי תיעלון לארעא

ותיצבון כל אילן דמיכל ותרחקון רחקא ית א
איביה תלת שנין יהי לכון מרחק לאבדא לא
יתאכל: ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה: ובשתא רביעתא יהי כל
איביה קודש תושבחן קדם יוי: ובשנה ה
החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם תב
תבואתו אני יהוה אלהיכם: ובשתא חמישתא
תיכלון ית איביה לאוספא לכון עללתיה
אנא יוי אלהכון: לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו: לא תיכלון על דמא לא תנחשון
ולא תעננון: לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנך: לא תקפון פתא
דרישכון ולא תחבל ית פתא דדקנך: ושרט
לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע
לא תתנו בכם אני יהוה: וחביל על מית לא
תתנון בבסרכון ורושמין חריתין [illegible]
אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ [illegible] ית ברתך [illegible]
לאטעיותה ולא [illegible] ארעא
עצת חטין: את [illegible] שמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה: ית יומי שביא דילי תיטרון
ולבית מקדשי הוון דחלין אנא יוי: אל תפנו
אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה אלהיכם: לא תתפנון בתר
בדין וזכורו לא תתבעון לאסתאבא בהון
אנא יוי אלהכון: מפני שיבה תקום והדרת
פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: מן קדם
דסבר באוריתא תקום ותהדר אפי סבא

ותדחל מאלהך אנא ייי:
וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו:
וארי יתגייר עימכון גיורא בארעכון לא תונון
יתיה: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם: כיציבא מינכון יהי לכון
גיורא דיתגייר עמכון ותרחם ליה כותך ארי
דיירין הויתון בארעא דמצרים אנא ייי אלהכון:
לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמ
ובמשורה: לא תעבדון שקר בדין במשחתא
במתקלא ובמכילתא: מאזני צדק אבני צ
צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים:
מוזנון דקשוט מתקלין דקשוט מכילן דקשוט
והינין דקשוט יהון לכון אנא ייי אלהכון דאפיקית
יתכון מארעא דמצרים: ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:
ותיטרון ית כל קימי וית כל דיני ותעבדון יתהון
אנא ייי

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל ת
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר ב
בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
עם הארץ ירגמהו באבן: ועם בני ישראל תמלל
גבר גבר מבני ישראל ומן גיוריא דיתגיירון ב
בישראל דיתין מזרעיה למולך אתקטלא
יתקטיל עמא בית ישראל ירגמוניה באבנא:
ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את

את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואנא
אתין ית רוגזי באנשא ההוא ואשיצי יתיה
מיגו עמיה ארי מזרעיה יהב למולך
בדיל לסאבא ית מקדשי ולאחלא ית
שמא דקודשי: ואם העלם יעלימו עם
הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו
מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ואם כבש
יכבשון עמא בית ישראל ית עיניהון מן גברא
ההוא כד יהיב מזרעיה למולך בדיל דלא
למקטל יתיה: ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל
הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
עמם: ואשוי אנא ית רוגזי בגברא ההוא
ובסעדוהי ואשיצי יתיה וית כל דטען בתרוהי
למטעי בתר מולך מגו עמהון: והנפש אשר
תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם
ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו: ואנש דיתפני בתר בידין וזכורו
למטעי בתריהון ואתין ית רוגזי באנשא ההוא
ואשיצי יתיה מגו עמיה: והתקדשתם
והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
ותתקדשון ותהון קדישין ארי אנא ייי
אלהכון: ושמרתם את חקתי ועשיתם
אתם אני יהוה מקדשכם: ותיטרון ית קימי
ותעבדון יתהון אנא ייי מקדשכון: כי איש
איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות
יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ארי גבר גבר
דילוט ית אבוהי וית אמיה אתקטלא יתקטיל

אבוהי ואימיה לט קטילא [illegible] חייב ואיש
אשר ינאף את אשת רעהו [illegible] את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת וגבר דיגוף ית איתת גבר [illegible] דיגוף
ית אתת חבריה אתקטלא יתקטיל גיורא [illegible] וגיורתא
ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות
אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם וגבר
דישכוב ית איתת אבוהי עריתא דאבוהי
גלי אתקטלא יתקטלון תרויהון קטלא חייבין
ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם
תבל עשו דמיהם בם וגבר דישכוב ית כלתיה
אתקטלא יתקטלון תרויהון תבלא עבדו
קטלא חייבין ואיש אשר ישכב את זכר
משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות
יומתו דמיהם בם וגבר דישכוב ית דכורא
משכבי איתתא תועיבא עבדו תרויהון את
אתקטלא יתקטלון קטלא חייבין ואיש
אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא
באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה
בתוככם וגבר [illegible] דיסב ית איתתא וית
אימה עצת חטיתא היא בנורא יוקדון יתיה
וית הין ולא תהי עצת חטין בינכון ואיש
אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת
הבהמה תהרגו וגבר דיתן שכובתיה בב
בבעירא אתקטלא יתקטיל וית בעירא
תקטלון ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה
מות יומתו דמיהם בם ואיתתא דתקרב ל
לות כל בעירא למשלט בה ותקטול ית

איתתא וית בעירא אתקטלא איתקטלון קטלא
חייבין ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו
או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם
ערות אחתו גלה עונו ישא וגבר די יסב ית
אחתיה בת אבוהי או בת אימיה ויחזי ית
עריתה והיא תחזי ית עריתיה קלנא היא
וישתיצון לעיני בני עמהון עריתא דאחתיה
גלי חוביה יקביל ואיש אשר ישכב את
אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה
והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם
מקרב עמם וגבר די ישכוב ית איתא ט
טומאה ויגלי ית עריתה ית קלנה גלי והיא
תגלי ית סואבת דמהא וישתיצון תרויהון
מגו עמהון וערות אחות אמך ואחות
אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם
ישאו ועירית אחת אימך ואחת אבוך
לא תגלי ארי ית קריבתיה גלי חוביהון יקבלון
ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו
גלה חטאם ישאו ערירים ימתו וגבר
דישכוב ית איתת אחבוהי עריתא דאחבוהי
גלי חוביהון יקבלון דלא ולד ימותון ואיש
אשר יקח את אשת אחיו נדה היא ערות
אחיו גלה ערירים יהיו וגבר די יסב ית איתת
אחוהי מרחקא היא עריתא דאחוהי גלי
דלא ולד יהון ושמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם
הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת

כֻּלָּהּ ותיטרון ית כל קימי וית כל דיני ותעבדון
יתהון ולא תרוקן יתכון ארעא דאנא מעיל
יתכון לתמן למיתב בה׃ וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת
הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל
אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃ ולא תהכון בנמוסי
עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון ארי ית
כל אלין עבדו ורחיק מימרי יתהון׃ וָאֹמַר
לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת אַדְמָתָם וַאֲנִי
אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים׃ ואמרית
לכון אתון תירתון ית ארעהון ואנא
איתנינה לכון למירת יתה ארע עבדא
חלב ודבש אנא יי אלהכון דאפרישית
יתכון מן עממיא׃ וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּהֵמָה
הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר
וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ ותפרשון בין בעירא
דכיא לדמסאבא ובין עופא מסאבא
לדכיא ולא תשקצון ית נפשתכון בבעירא
ובעופא ובכל דתרחיש ארעא דאפרישית
לכון לסאבא׃ וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ
אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת
לִי׃ ותהון קדמי קדישין ארי קדיש אנא
יי ואפרשית יתכון מן עממיא למהוי
פלחין קדמי׃ וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם
אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ

אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃ וגבר או איתא ארי יהי
בהון בידין או זכורו אתקטלא יתקטלון
באבנא ירגמון יתהון קטלא חייבין׃

סדר פ׳ ... לדל סימן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא
בְּעַמָּיו׃ ואמר יי למשה אימר לכהניא
בני אהרן ותימר להון על מית לא יסתאב
בעמיה׃ כִּי אִם לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ
וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃ אלהין לקריביה
דקריב ליה לאימיה ולאבוהי ולבריה ולב
ולברתיה ולאחוהי׃ וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה
הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃
ולאחתיה בתולתא דקריבא ליה דלא
הות לגבר לה יסתאב׃ לֹא יִטַּמָּא בַּעַל
בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ לא יסתאב רבא בעמיה
לאחלותיה׃ לֹא יִקְרְחָה קָרְחָה בְּרֹאשָׁם
וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא
יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ לא ימרטון מרט בראשיהון
ופאתא דדקנהון לא יגלחון ובבסריהון
לא יחבלון חבול׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם
וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת אִשֵּׁי
יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ
קֹדֶשׁ׃ קדישין יהון קדם אלההון ולא
יחלון שמא דאלההון ארי ית קורבניא
דיי קורבן אלההון אינון מקרבין ויהון
קדישין׃ אִשָּׁה זֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ
וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי

קדש הוא לאלהיו: איתתא מטעיא וחלא
לא יסבון ואתתא דמתרכא מבעלה לא
יסבון ארי קדיש הוא קדם אלהיה: וקדשתו
כי את לחם אלהיך הוא מקריב אני יהוה
מקדשכם: ותקדשיניה ארי ית קורבן
אלהך הוא מקריב קדיש יהי לך ארי
קדיש אנא יי מקדשכון: ובת איש כהן
כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש
תשרף: ובת גבר כהין ארי תתחל למטעי
מקדושת אבוהא היא מתחלא בנורא
תתוקד: והכהן הגדול
מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו לא יפרם: וכהנא דיתרבא
מאחוהי דיתרק על רישיה משחא ורבותא
ודיקריב קורבניה למלבש ית לבושיא ית
רישיה לא ירבי פרוע ולבושוהי לא יבזע:
ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא
יטמא: ועל כל נפשת מית לא ייעול לא
לאבוהי ולאימיה לא יסתאב: ומן המקדש
לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי
נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה:
ומן מקדשא לא יפוק ולא יחיל ית מקדשא
דאלהיה ארי כליל משח רבותא דאלהיה
עלוהי אנא יי: והוא אשה בבתוליה יקח:
והוא איתתא בבתולהא יסב: אלמנה
וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי
אם בתולה מעמיו יקח אשה: ארמלא

ומתרכא וחלילא מטעיא ית אלין לא יסב
אלהין בתולתא מעמיה יסב איתתא: ולא
יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: ולא
יחל זרעיה בעמיה ארי אנא יי מקדשיה:
וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך
לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב
לחם אלהיו: מליל עם אהרן למימר גבר
לדריהון דיהי ביה מומא לא יקרב לקרבא
קורבנא קדם אלהיה: כי כל איש א
אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח
או חרם או שרוע: ארי כל גבר דביה מ
מומא לא יקרב גבר עויר או חגיר או חרים
או שריע: או איש אשר יהיה בו שבר
רגל או שבר יד: או גבר דיהי ביה תבר
רגלא או תבר ידא: או גבן או דק או תבלל
בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך:
או גבין או דוקא או חליל בעינוהי או גרבן
או חזזן או מריס פחתין: כל איש אשר
בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב
את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא
יגש להקריב: כל גבר דביה מומא מזרעא
דאהרן כהנא לא יקרב לקרבא ית קורבניא
דיי מומא ביה ית קורבן אלהיה לא יקרב
לקרבא: לחם אלהיו מקדשי הקדשים
ומן הקדשים יאכל: קורבן אלהיה מקד
קודשיא ומן קודשיא ייכול: אך אל
הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי

יגש בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם: ברם לפרוכתא לא ייעול ולמדבחא
לא יקרב ארי מומא ביה ולא יחיל ית מ
מקדשי ארי אנא יי מקדשהון: וידבר
משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
ומליל משה עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני
ישראל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל
ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים
לי אני יהוה: מליל עם אהרן ועם בנוהי
ויתפרשון מקודשיא דבני ישראל ולא יחלון
ית שמא דקודשי דאינון מקדשין קדמי
אנא יי: אמר אלהם לדרתיכם כל איש
אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההיא מלפני אני
יהוה: אימר להון לדריכון כל גבר דיקרב
מכל בניכון לקודשיא דיקדשון בני
ישראל קדם יי וסאובתיה עלוהי וישתיצי
אנשא ההוא מן קדמי אנא יי: איש איש
מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים
לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא
נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת
זרע: גבר גבר מזרעא דאהרן והוא סגיר
או דאיב בקודשיא לא ייכול עד דידכי
ודיקרב בכל טמי נפשא או גבר דתפוק
מיניה שכבת זרעא: או איש אשר יגע

בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא
לו לכל טמאתו: או גבר דיקרב בכל רחשא
דיסתאב ליה או באנשא דיסתאב ליה לכל
סאובתיה: נפש אשר תגע בו וטמאה עד
הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ
בשרו במים: אנש דיקרב ביה ויהי מסאב
עד רמשא ולא ייכול מן קודשיא אלהין
אסחי בסריה במיא: ובא השמש וטהר
ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: ומטמע
שמשא וידכי ובתר כין ייכול מן קודשיא
ארי לחמיה הוא: נבלה וטרפה לא יאכל
לטמאה בה אני יהוה: נבילא ותבירא לא
ייכול לאסתאבא בה אנא יי: ושמרו את
משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו
אני יהוה מקדשם: ויטרון ית מטרת
מימרי ולא יקבלון עלוהי חובא וימותון
ביה ארי יחלונה: אנא יי מקדשהון:
וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר
לא יאכל קדש: וכל חילוני לא ייכול קודשא
תותבא דכהנא ואגירא לא ייכול קודשא:
וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל
בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: וכהן ארי
יקני נפש קנין כספיה הוא ייכול ביה ויליד
ביתיה אינון ייכלון בלחמיה: ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים
לא תאכל: ובת כהין ארי תהי לגבר חילוני
היא באפרשות קודשיא לא תיכול: ובת
כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה

ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכל זר לא יאכל בו׃ ובת כהין ארי
תהי ארמלא ומתרכא ובר לית לה ותתוב
לבית אבוהא כרביותה מלחמא דאבוהא
תיכול וכל חילוני לא ייכול ביה׃ ואיש כי
יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו
ונתן לכהן את הקדש׃ וגבר ארי ייכול קודשא
בשלו ויוסיף חומשיה עלוהי ויתין לכהנא
ית קודשא׃ ולא יחללו את קדשי בני ישראל
את אשר ירימו ליהוה׃ ולא יחללון ית קודשיא
דבני ישראל ית דיפרשון קדם יהוה׃ והשיאו אותם
עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני
יהוה מקדשם׃ ויקבלון עליהון עוין וחובין
במיכלהון בסאובא ית קודשיהון ארי
אנא יוי מקדשהון׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה׃
מליל עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל
ותימר להון גבר גבר מבית ישראל ומן גיורא
בישראל דיקריב קורבניה לכל נדריהון ולכל
נדבתהון דיקרבון קדם יוי לעלתא׃ לרצנכם
תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים׃
לרעוא לכון שלים דכר בתוריא באמריא
ובעזיא׃ כל אשר בו מום לא תקריבו כי
לא לרצון יהיה לכם׃ כל דביה מומא

לא תקרבון ארי לא לרעוא יהי לכון׃ ואיש
כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר
או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו׃ וגבר ארי יקריב נכסת
קודשיא קדם יוי לפרשא נדרא או לנדבתא
בתורי או בענא שלים יהי לרעוא כל מום
לא יהי ביה׃ עורת או שבור או חרוץ או
יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה
ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה׃
עויר או תביר או פסיק או יבלן או גרבן
או חזזן לא תקרבון אלין קדם יוי וקורבנא
לא תיתנון מנהון על מדבחא קדם יוי׃ ושור
ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו
ולנדר לא ירצה׃ ותור ואמר יתיר וחסיר
נדבתא תעביד יתיה ולנדרא לא יתרעי׃
ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו
ליהוה ובארצכם לא תעשו׃ ודמריס
ודרסיס ודשליף ודגזיר לא תקרבון קדם יוי
ובארעכון לא תעבדון׃ ומיד בן נכר לא
תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי
משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם׃ ומיד בני
עממין לא תקרבון ית קורבן אלהכון מכל
אלין ארי חבולהון בהון מומא בהון לא
לרעוא יהי לכון׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שור
או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים
תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה
לקרבן אשה ליהוה׃ תור או אימר או

בחדש ז̇ ר״ע פ״ס וסימ׳ החדש השלישי בחדש הראשון ... ויקרא וחב׳
ופסח שני הרביעי ... וחב׳ ויכתיר הערמות הוא חד ... ויסן
מחלפ׳ בגיעה ... לרוחא וחד נחית לתהומא וסימנה׳ וידבר משה לפני יי וידבר
משה כן

ארי יתיליד ויהי שבעה יומין בתר אימיה
ומיומא תמינאה ולהלאה יתרעי לקרבא קרבנא
קדם יי׃ ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום
אחד׃ ותורתא או סיתא לה ולברה לא תכסון
ביומא חד׃ וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם
תזבחו׃ וארי תיכסון נכסת תודתא קדם יי לרעוא
לכון תיכסון׃ ביום ההוא יאכל לא תותירו
ממנו עד בקר אני יהוה׃ ביומא ההוא תתאכיל
לא תשארון מניה עד צפרא אנא יי׃ ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אני יהוה׃ ותיטרון
פקודי ותעבדון יתהון אנא יי׃ ולא תחללו
את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם׃ ולא תחלון ית שמא דקדשי
ואתקדש בגו בני ישראל אנא יי מקדשכון׃
המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה׃ דאפיק יתכון מארעא דמצ
דמצרים למהוי לכון לאלה אנא יי׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי׃
מליל עם בני ישראל ותימר להון מועדיא דיי
דתערעון יתהון מערע קדיש אלין אינון
מועדי׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה
לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם׃
שיתא יומין תתעביד עבידתא וביומא
שביעאה שבא שבתא מערע קדיש כל
עבידתא לא תעבדון שבתא היא קדם יי בכל

... אלה הם מועדי ... ואלה ... ויד רוד ויד רוד
צינס ועשיתם שעיר ... והנעשה ... והנשאר שמו ... אשר ...
ומים ... ממנו ... מרה ... אשר הגלה
אשר הגלה

מותבנכון׃
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם׃ אלין מועדיא דיי מערעי
קדיש דתערעון יתהון בזמניהון׃ בחדש
הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים
פסח ליהוה׃ בירחא קדמאה בארבעת עסרא
לירחא בין שמשיא פסחא קדם יי׃ ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת
ימים מצות תאכלו׃ ובחמשת עסרא יומא
לירחא הדין חגא דפטיריא קדם יי שבעה יומין
פטירא תיכלון׃ ביום הראשון מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
ביומא קדמאה מערע קדיש יהי לכון כל
עבידת פולחן לא תעבדון׃ והקרבתם אשה
ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא
קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ ותקרבון
קורבנא קדם יי שבעה יומין ביומא שביעאה
מערע קדיש כל עבידת פולחן לא תעבדון׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן׃
מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון
לארעא דאנא יהיב להון ותחצדון ית חצדה ותי
ותיתון ית עומר ריש חצדכון לות כהנא׃ וה
והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת
השבת יניפנו הכהן׃ ויריים ית עומרא ק...

לא תותירו ל̇ ולא תותירו ד̇ לא תונו ל̇ ולא תונו ל̇ לא יגיר ל̇ ולא יגיר ל̇ לא תקצר ל̇ ולא תקצר ל̇ ... ל̇ סוף פס בסיפ׳ ...
... ולא תשבעו ...

לרעוא לכון מבתר יומא טבא ירימניה כהנא
ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן
שנתו לעלה ליהוה ותעבדון ביום ארמותכון
ית עומרא אימר בר שתיה שלים לעלתא
קדם יי ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין
ומנחתיה תרין עשרונין סולתא דפילא במשח
קורבנא קדם יי לאתקבלא ברעוא ונסכיה
חמרא רבעות הינא ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
משבתיכם ולחים וקלי ופירוכין לא תיכלון
עד כרן יומא הדין עד אתיותכון ית קורבן
דאלהכון קים עלם לדריכון בכל מותבניכון
וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה ותמנון לכון
מבתר יומא טבא מיום איתיותכון ית עומרא
דארמותא שבע שבוען שלמן יהוין
ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים
יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה עד
מבתר שבועתא שביעיתא תמנון חמשין
יומין ותקרבון מנחתא חדתא קדם יי
ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים
שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה
בכורים ליהוה ממותבניכון תיתון לחים
ארמותא תרתין גריצן תרין עשרונין סולתא
יהוין חמיע יתאפין בכורין קדם יי והקרבתם על

הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה
ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה
ותקרבון על לחמא שבעא אמרין שלמין
בני שנא ותור בר תורי חד ודכרין תרין יהון
עלתא קדם יי ומנחתהון ונסכיהון קורבן דמתקבל
ברעוא קדם יי ועשיתם שעיר עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
שלמים ותעבדון צפיר בר עזין חד לחטאתא
ותרין אמרין בני שנא לנכסת קודשיא
והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני
כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן וירים כהנא
יתהון על לחם ביכוריא ארמא קדם יי
על תרין אמרין קודשא יהון קדם יי לכהנא
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת
עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם ותערעון
בכרן יומא הדין מערע קדיש יהי לכון
כל עבידת פולחן לא תעבדון קים על
בכל מותבניכון לדריכון ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך
בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ול
תעזב אתם אני יהוה אלהיכם ובמחצדכון
ית חצדא דארעכון לא תשיצי פאתא דחקלך
בחצדך ולקטא דחצדך לא תלקיט לעניי
ולגיורי תשבוק יתהון אנא יי אלהכון

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני

ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש
יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש:
מליל עם בני ישראל למימר בירחא שביעאה
בחד לירחא יהי לכון נייחא דוכרן יבבא מערע
קדיש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה: כל עבידת פולחן לא תעבדון
ותקרבון קורבנא קדם יי:
וידבר יהוה אל משה לאמר: אך בעשור
לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא
קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם
אשה ליהוה: ברם בעסרא לירחא שביעאה
הדין יומא דכיפוריא הוא מערע קדיש יהי
לכון ותענון ית נפשתכון ותקרבון קורבנא
קדם יי: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה
כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה א
אלהיכם: וכל עבידא לא תעבדון בכרן יומא
הדין ארי יומא דכיפוריא הוא לכפרא עליכון
קדם יי אלהכון: כי כל הנפש אשר לא תעונה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: ארי כל
אנש דלא יתענו בכרן יומא הדין וישתיצי
מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
עמה: וכל אנש דיעביד כל עבידא בכרן
יומא הדין ואוביד ית אנשא ההוא מגו עמיה:
כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם: כל עבידא לא תעבדון
קים עלם לדריכון בכל מותבניכון: שבת
שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה

לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:
שבא שבתא הוא לכון ותענון ית נפשתכון
בתשעה לירחא בר מרמשא מרמשא עד
רמשא תנוחון נחכון:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי
הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: מליל
עם בני ישראל למימר בחמישת עסרא יומא
לירחא שביעאה הדין חגא דמטליא שבעא
יומין קדם יי: ביום הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה
מערע קדיש כל עבידת פולחן לא תעבדון
שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה: ביום
השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה
לא תעשו: שבעא יומין תקרבון קורבנא
קדם יי ביומא תמינאה מערע קדיש יהי
לכון ותקרבון קורבנא קדם יי מכנש תהון
כל עבידת פולחן לא תעבדון: אלה מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו: אלין זמני דיי דתערעון
יתהון מערעי קדיש לקרבא קורבנא קדם יי
עלתא ומנחתא נכסת קודשין ונסכין
פתגם יום ביומיה: מלבד שבתת יהוה ומלבד
מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: בר משבייא
דיי ובר ממתנתכון ובר מכל נדריכון ובר

מכל נדבתכון דתתנון קדם יי׃ אך בחמשה
עשר יום לחדש השביעי באספכם את
תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת
ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני
שבתון׃ ברם בחמשת עסרא יומא לירחא
שביעאה במכנשכון ית עללתא דארעא
תיחגון ית חגא קדם יי שבעה יומין ביומא
קדמאה נחא וביומא תמינאה נחא׃ ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם שבעת ימים׃ ותיסבון לכון
ביומא קדמאה פירי אילנא אתרוגין ולולבין
והדסין וערבין דנחל ותחדון קדם יי אלהכון
שבעה יומין׃ וחגתם אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו׃ ותיחגון יתיה חגא קדם יי
שבעה יומין בשתא קים עלם לדריכון
בירחא שביעאה תיחגון יתיה׃ בסכת
תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכת׃ במטליא תתבון שבעה יומין
כל יציבא בישראל יתבון במטליא׃ למען ידעו
דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל
בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם׃ בדיל דידעון דריכון ארי במטלת
ענני אותיבית ית בני ישראל באפקותי יתהון
מארעא דמצרים אנא יי אלהכון׃ וידבר משה
את מעדי יהוה אל בני ישראל׃ ומליל משה
ית סדרי מועדיא דיי ואליפינון לבני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את בני
ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד׃ פקיד ית בני ישראל ויסבון
לך משח זיתא דכיא כתישא לאנהרא
לאדלקא בוציניא תדירא׃ מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב
עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם׃
מברא לפרוכתא דסהדותא במשכן זמנא
יסדר יתיה אהרן מרמשא עד צפרא קדם יי
תדירא קים עלם לדריכון׃ על המנרה הטהרה
יערך את הנרות לפני יהוה תמיד׃ על מנרתא
דכיתא יסדר ית בוציניא קדם יי תדירא׃

ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה
חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת׃
ותיסב סולתא ותיפי יתה תרתא עסרי גריצן
תרין עסרונין תהי גריצתא חדא׃ ושמת
אותם שתים מערכות שש המערכת על
השלחן הטהר לפני יהוה׃ ותשוי יתהון תרתין
סדרין שית סדרא על פתורא דכיא קדם יי׃
ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם
לאזכרה אשה ליהוה׃ ותיתין על סדרא
לבונתא דכיתא ותהי ללחים לאדכרא קרבן
קורבנא קדם יי׃ ביום השבת ביום השבת יערכנו
לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם׃
ביומא דשבתא ביומא דשבתא יסדרניה
קדם יי תדירא מן בני ישראל קים עלם׃ והיתה

לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ותהי
לאהרן ולבנוהי ויכלוניה באתר קדיש ארי
קודש קודשין הוא ליה מקורבניא דיי קים
עלם: ויצא בן אשה יש
ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל
וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי:
ונפק בר איתתא בת ישראל והוא בר גבר מצרי
בגו בני ישראל ואתנצו במשריתא בר איתתא
בת ישראל וגברא בר ישראל: ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל
משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה
דן: ופריש בר איתתא בת ישראל ית שמא
וארגיז ואיתיו יתיה לות משה ושום אמיה
שלומית בת דברי לשבטא דדן: ויניחהו
במשמר לפרש להם על פי יהוה: ואסרוהי
בבית מטרא עד דיתפרש להון על גזירת
מימרא דיי:
וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את
ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: אפיק
ית דארגיז למברא למשריתא ויסמכון כל
דשמעו ית ידיהון על רישיה וירגמון יתיה
כל כנשתא: ואל בני ישראל תדבר לאמר
איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ועם
בני ישראל תמליל למימר גבר גבר ארי ירגיז
קדם אלהיה ויקביל חוביה: ונקב שם יהוה
מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר

כאזרח בנקבו שם יומת: ודיפריש שמא
דיי אתקטלא יתקטיל אתרגמא ירגמון ביה
כל כנשתא גיורא כיציבא בפרשותיה שמא
יתקטיל: ואיש כי יכה כל נפש אדם
מות יומת: וגבר ארי יקטול כל נפשא דאנשא
אתקטלא יתקטיל: ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש: ודיקטול נפש
בעירא ישלמינה נפשא חלף נפשא: ואיש
כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: וגבר ארי יתין מומא בחבריה
כמא דעבד כין יתעביד ליה: שבר תחת
שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר
יתן מום באדם כן ינתן בו: תברא חלף
תברא עינא חלף עינא שנא חלף שנא
כמא דיהב מומא באנשא כין יתיהב
ביה: ומכה בהמה ישלמנה ומכה
אדם יומת: ודיקטול בעירא ישלמינה
ודיקטול אנשא יתקטיל: משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם: דינא חד יהי לכון
כגיורא כיציבא יהי ארי אנא יי
אלהכון: וידבר משה אל בני ישראל
ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את משה: ומליל
משה עם בני ישראל ואפיקו ית דארגיז
למברא למשריתא ורגמו יתיה באבנא
ובני ישראל עבדו כמא דפקיד יי ית משה:

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃ ומליל
יי עם משה בטורא דסיני למימר׃ דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל
הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת ליהוה׃ מליל עם בני ישראל ותימר להון
ארי תיעלון לארעא דאנא יהיב לכון ותשמיט
ארעא שמיטתא קדם יי׃ שש שנים תזרע
שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את
תבואתה׃ שית שנין תזרע חקלך ושית שנין
תכסח כרמך ותכנוש ית עללתה׃ ובשנה
השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת
ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃
ובשתא שביעיתא נוח שמיטתא יהי
לארעא שמיטתא קדם יי חקלך לא תזרע
וכרמך לא תכסח׃ את ספיח קצירך לא
תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ׃ ית כתי חצדך לא
תחצד וית ענבי שבקך לא תקטוף שנת
שמיטתא יהי לארעא׃ והיתה
שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך׃ ותהי שמיטת
ארעא לכון למיכל לך ולעבדך ו
ולאמתך ולאגירך ולתותבך דדיירין עמך׃
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל׃ ולבעירך ולחיתא דבארעך
תהי כל עללתה למיכל׃

וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים
שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים
תשע וארבעים שנה׃ ותמני לך שבע שמטין
דשנין שבע שנין שבע זמנין ויהון לך יומי
שבע שמיטין דשנין ארבעין ותשע שנין׃
והעברת שופר תרועה בחדש השבעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם׃ ותעבר שופר יבבא בירחא
שביעאה בעסרא לירחא ביומא דכפוריא
תעברון שופרא בכל ארעכון׃ וקדשתם
את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם
איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו׃
ותקדשון ית שנת חמשין שנין ותקרון חירותא
בארעא לכל יתבהא יובלא היא תהי לכון
ותתובון גבר לאחסנתיה וגבר לזרעיתיה
תתובון׃ יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה
לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא
תבצרו את נזריה׃ יובילא היא שנת חמשין
שנין תהי לכון לא תזרעון ולא תחצדון ית
כתהא ולא תקטפון ית שבקהא׃ כי יובל
הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את
תבואתה׃ ארי יובילא היא קודשא
תהי לכון מן חקלא תיכלון ית עללתה׃ בשנת
היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו׃ בשתא
דיובילא הדא תתובון גבר לאחסנתיה׃ וכי
תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו׃ וארי תזבנון זביני לחבריך

או תזבנון מידא דחברך לא תונון גבר ית אחוהי: ב
במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך
במספר שני תבואת ימכר לך: במנין שניא
בתר יובילא תזבנון מן חברך במנין שני עללתא
יזבין לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי
מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת
הוא מכר לך: לפום סגיות שניא תסגי זבינוהי ו
ולפום זעירות שניא תזער זבינוהי ארי מנין
עללתא הוא מזבין לך: ולא תונו איש את עמיתו
ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ולא תונון
גבר ית חבריה ותדחל מאלהך ארי אנא יי
אלהכון: ועשיתם את חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח: ותעבדון ית קימי וית דיני תיטרון
ותעבדון יתהון ותיתבון על ארעא לרוחצן: ונ
ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה: ותתן ארעא אבהא ותיכלון
לשבע ותיתבון לרוחצן עלה: וכי תאמרו
מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא
נאסף את תבואתנו: וארי תימרון מא ניכול
בשתא שביעיתא הא לא נזרע ולא נכנוש
ית עללתנא: וצויתי את ברכתי לכם בשנה
השישית ועשת את התבואה לשלש השנים:
ואפקיד ית ברכתי לכון בשתא שתיתיתא
ותעביד ית עללתא לתלת שנין: וזרעתם
את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה
ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה ת
תאכלו ישן: ותזרעון ית שתא תמינתא

ותיכלון מן עללתא עתיקא עד שתא תשיעתא
עד מיעל עללתה תיכלון עתיקא: והארץ לא
תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי: וארעא לא תזדבן לחלוטין ארי דילי
ארעא ארי דיירין ותותבין אתון קדמי: ובכל
ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ובכל ארע
אחסנתכון פורקנא תיתנון לארעא:
כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא
גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ארי
יתמסכן אחוך ויזבין מאחסנתיה וייתי פריקיה
דקריב ליה ויפרוק ית זביני אחוהי: ואיש
כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו:
וגבר ארי לא יהי ליה פריק ותדביק ידיה וי
וישכח כמיסת פורקניה: וחשב את שני
ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר
מכר לו ושב לאחזתו: ויחשב ית שני זבינוהי
ויתיב ית מותרא לגבר דזבין ליה ויתוב
לאחסנתיה: ואם לא מצאה ידו די השיב לו
והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל
ויצא ביבל ושב לאחזתו: ואם לא אשכחת
ידיה כמיסת דיתיב ליה ויהי זבינוהי ביד
דזבין יתיה עד שתא דיובילא ויפוק ביובלא
ויתוב לאחסנתיה: ואיש
כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: וגבר
ארי יזבין בית מותב בקרתא מוקפא שור ויהי
פורקניה עד משלם שתא דזבינוהי עידן
בעידן יהי פורקניה: ואם לא יגאל עד מלאת

לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר
לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא
ביבל: ואם לא יתפריק עד משלם ליה שתא
שלמתא ויקום ביתא דבקרתא דליה שורא
לחלוטין לדזבן יתיה לדרוהי לא יפוק ביובלא:
ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב
על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל
יצא: ובתי פצחיא דלית להון שור מקף סח
ר על חקל ארעא יתחשבון פורקנא יהי להון
וביובלא יפקון: וערי הלוים בתי ערי אחזתם
גאלת עולם תהיה ללוים: וקרוי ליואי בתי קרוי
אחסנתהון פורקן עלם יהי לליואי: ואשר יגאל
מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל
כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני יש
ישראל: ודיפרוק מן ליואי ויפוק זבינת ביתא
וקרוי אחסנתיה ביובלא ארי קרוי ליואי היא
אחסנתהון בגו בני ישראל: ושדה מגרש
עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם: וחקל
רוח קרויהון לא יזדבן ארי אחסנת עלם
הוא להון: וכי ימוך אחיך
ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי
עמך: וארי יתמסכן אחוך ותמוט ידיה עמ
עמך ותתקף ביה ידור ותותב ויחי עמך:
אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך
וחי אחיך עמך: לא תיסב מניה חיבוליא
ורביתא ותדחל מאלהך ויחי אחוך עמך:
את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא
תתן אכלך: ית כספך לא תתין ליה בחיבוליא

ובמרביתא לא תתין מיכלך: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת
לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: אנא
יי אלהכון דאפיקית יתכון מארעא דמצרים
למיתן לכון ית ארעא דכנען למהוי לכון לאלה:
וכי ימוך אחיך עמך ונמכר
לך לא תעבד בו עבדת עבד: וארי יתמסכן
אחוך עמך ויזדבן לך לא תפלח ביה פולחן
עבדין: כשכיר כתושב יהיה עמך עד
שנת היבל יעבד עמך: כאגירא כתותבא יהי
עמך עד שתא דיובלא יפלח עמך: ויצא
מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו
ואל אחזת אבתיו ישוב: ויפוק מעמך הוא
ובנוהי עמיה ויתוב לזרעיתיה ולאחסנת א
אבהתוהי יתוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת
עבד: ארי עבדי אנון דאפיקית יתהון מא
דמצרים לא יזדבנון זבינת עבדין: לא תרדה
בו בפרך ויראת מאלהיך: לא תפלח ביה
בקשיו ותדחל מאלהך: ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד ואמה: ועבדך ואמתך
די יהון לך מן עממיא דבסחרנתכון מנהון תקנון
עבדין ואמהן: וגם מבני התושבים הגרים
עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר
עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם
לאחזה: ואף מבני תותביא ערליא דדיירין
עמכון מנהון תקנון ומזרעיתהון די עמכון

דאתילידו בארעכון ויהון לכון לאחסנא
והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך ותחסנון יתהון לבניכון
בתריכון למירת אחסנא לעלם בהון תפלחון
ובאחיכון בני ישראל גבר באחוהי לא תפלח ביה
בקשיו וכי תשיג יד גר ותושב
עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר ואארי תדבק יד ערל
ותותב דעימך ויתמסכן אחוך עמיה ויזדבן
לערל תותב דעימך או לאתר מזרעית גיורא
אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו
בתר דיזדבן פורקנא תהי ליה חד מאחוהי
יפרקניה או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר
בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל
או אחבוהי או בר אחבוהי יפרקניה או
מקריב בשריה מזרעיתיה יפרקניה או תדבק
ידיה ויתפריק וחשב עם קנהו משנת
המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו ויחשב
עם זבניה משתא דאזדבן ליה עד שתא
דיובלא ויהי כסף זבינוהי במנין שניא
כיומי אגירא יהי עמיה אם עוד רבות בשנים
לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו
אם עוד סגיאין בשניא לפומהון יתיב פורקניה
מכסף זבינוהי ואם מעט נשאר בשנים עד
שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו
ואם זעיר ישתאר בשניא עד שתא דיובלא

ויחשב ליה כמיסת שנוהי יתיב ית פורקניה
כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך
לעיניך כאגיר שנא בשנא יהי עמיה לא
יפלח ביה בקשיו לעינך ואם לא יגאל באלה
ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו ואם לא
יתפריק באלין ויפוק בשתא דיובלא הוא
ובנוהי עמיה כי לי בני ישראל עבדים עבדי
הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם ארי דילי בני ישראל
עבדין עבדי אינון דאפיקית יתהון מארעא
דמצרים אנא יי אלהכון לא תעשו לכם
אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן
משכית לא תתנו בארצכם להשתחות
עליה כי אני יהוה אלהיכם לא תעבדון
לכון טעון וצלם וקמא לא תקימון לכון
ואבן סגדא לא תיתנון בארעכון למסגד
עלה ארי אנא יי אלהכון את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה ית יומי
שביא דילי תיטרון ולבית מקדשי תהון
דחלין אנא יי
אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם אם בקימי תהכון וית פקודי תטרון
ותעבדון יתהון ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן
פריו ואתין מטריכון בעדנהון ותתין
ארעא עללתה ואילן חקלא יתין איביה והשיג
לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע
ואכלתם לחמכם לשבע

בארצכם: ויעדע לכון רישא לקטפא וקטפא
יעדע לאפקות בר זרעא ותיכלון לחמכון לש
לשבע ותתבון לרוחצן בארעכון: ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בא
בארצכם: ואיתין שלמא בארעא ותשרון
ולית דמניד ואבטיל חיותא בישתא מן ארעא
וקטלין בחרבא לא יעדון בארעכון:
ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
ותרדפון ית בעלי דבביכון ויפלון קדמיכון
לחרבא: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם
לחרב: וירדפון מנכון חמשה למאה ומאה
מנכון לרבותא יערקון ויפלון בעלי דבביכון
קדמיכון לחרבא: ופניתי אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי
אתכם: ואתפני במימרי לאוטבא לכון ו
ואפיש יתכון ואסגי יתכון ואקים ית קימי
עמכון: ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
תוציאו: ותיכלון עתיקא דעתיק ועתיקא
מן קדם חדתא תפנון: ונתתי משכני בתוככם
ולא תגעל נפשי אתכם: ואיתין משכני
בינכון ולא ירחיק מימרי יתכון: והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם: ואשרי שכינתי בינכון ואהוי
לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם: אני י
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר

מ[...]ם ואולך אתכם קוממיות: אנא
יי אלה[כון ...]ד אפיקית יתכון מארעא דמצרים
מלמהוי להון עבדין ותברית ניר עממיא
מינכון ודברית יתכון בחירותא:

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
המצות האלה: ואם לא תקבלון למימרי ולא
תעבדון ית כל פקודיא האלין: ואם בחקתי
תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
בריתי: ואם בקימי תקוצון ואם ית דיני תרחק
נפשכון בדיל דלא למעבד ית כל פקודי
לאשניותכון ית קימי: אף אני אעשה זאת
לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם:
אף אנא אעביד דא לכון ואסער עליכון
בהולתא שחפתא וקדחתא מחשכן עינין
ומפחן נפש ותזרעון לריקנו זרעכון וייכלוניה
סנאיכון: ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם
ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם:
ואיתין רוגזי בכון ותתברון קדם בעלי
דבביכון וירדון בכון סנאיכון ותיערקון ולית
דרדיף יתכון: ואם עד אלה לא תשמעו לי
ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם:
ואם עד אלין לא תקבלון למימרי ואוסיף
למרדי יתכון שבע על חוביכון: ושברתי
את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל

ואת ארצכם כנחשה׃ ואתבר ית יקר תוקפכון
ואיתין ית שמיא דעליכון תקיפין כברזלא
מלאחתא מטרא וארעא דתחותיכון חסינא
כנחשא מלמעבד פירין׃ ותם לריק כחכם
ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן
פריו׃ ויסוף לריקנו חילכון ולא תתין ארעכון
ית עללתה ואילן ארעא לא יתין איביה׃ ואם תלכו
עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם
מכה שבע כחטאתיכם׃ ואם תהכון קדמי
בקשיו ולא תיבון לקבלא למימרי ואוסיף
לאיתאה עליכון מחא שבע כחוביכון׃
והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם
והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם
ונשמו דרכיכם׃ ואגרי בכון ית חית ברא
ותתכיל יתכון ותשיצי ית בעירכון ותזער
יתכון ויצדיין אורחתכון׃ ואם באלה לא תוסרו
לי והלכתם עמי קרי׃ ואם באלין לא תתרדון
למימרי ותהכון קדמי בקשיו׃ והלכתי אף
אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני על
חטאתיכם׃ ואהך אף אנא עמכון בקשיו
ואלקי יתכון אף אנא שבע על חוביכון׃
והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם
אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד
אויב׃ ואיתי עליכון דקטלין בחרבא ויתפרען
מנכון פורענות על דעברתון על אוריתא
ותתכנשון לקרויכון ואגרי מותנא ביניכון
ותתמסרון ביד סנאה׃ בשברי לכם מטה לחם
ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו

לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו׃
בדאתבר לכון סעיד מיכלא וייפין עסר
נשין לחמיכון בתנורא חד ויתיבון לחמכון
במתקלא ותיכלון ולא תסבעון׃
ואם בזאת לא תשמעו לי
והלכתם עמי בקרי׃ ואם בדא לא תקבלון
למימרי ותהכון קדמי בקשיו והלכתי
עמכם בחמת קרי׃ ויסרתי אתכם אף אני
שבע על חטאתיכם׃ ואהך עמכון בתקוף
רגז ואלקי יתכון אף אנא שבע על חוביכון׃
ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו׃
ותיכלון בסר בניכון ובסר בנתכון תיכלון׃
והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה
נפשי אתכם׃ ואשיצי ית במתכון ואקציץ
ית חנסניכון ואיתין פגריכון על פיגורי
טעותכון וירחיק מימרי יתכון׃ ונתתי את
עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם
ולא אריח בריח ניחחכם׃ ואיתין ית קרויכון
חורבא ואצדי ית מקדשיכון ולא אקביל
ברעוא קורבן כנישתכון׃ והשמתי אני את
הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה׃
ואצדי אנא ית ארעא ויצדון עלה בעלי דבביכון
דיתבין בה׃ ואתכם אזרה בגוים והריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה
ועריכם יהיו חרבה׃ ויתכון אבדר ביני
עממיא ואגרי בתריכון דקטלין בחרבא
ותהי ארעכון צדיא וקרויכון יהון חרבא׃

אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי ה
השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת
הארץ והרצת את שבתתיה: בכין תרעי
ארעא ית שמיטהא כל יומין דצדיאת ואתון
בארע בעלי דבביכון בכין תשמיט ארעא
ותרעי ית שמיטהא: כל ימי השמה תשבת
את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם
עליה: כל יומין דצדיאת תשמיט ית דלא
שמטת בשמיטיכון כד הויתון יתבין
עלה: והנשארים בכם והבאתי מרך ב
בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם
קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין
רדף: ודישתארון בכון ואעיל תברא
בליבהון בארעתא דסנאיהון וירדוף
יתהון קל טרפא דשקיף ויערקון מעירק
כד מן קדם קטלין בחרבא ויפלון ולית
רדיף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב
ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני
איביכם: ויתקלון גבר באחוהי כד מן קדם
קטלין בחרבא ורדיף לית ולא תהי לכון
תקומא קדם בעלי דבביכון: ואבדתם
בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: ותיבדון
בין עממיא ותגמר יתכון ארע בעלי
דבביכון: והנשארים בכם ימקו בעונם
בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם
ימקו: ודישתארון בכון יתמסון בחוביהון
בארעתא דסנאיהון ואף בחובי אבהתהון
בישיא דאחידין בידהון יתמסון: והתודו

את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו
בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: ויודון ית חוביהון
וית חובא דאבהתהון בשקריהון דשקרו
במימרי ואף דהליכו קדמי בקשיו: אף אני
אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם
או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם
אף אנא אהך עמהון בקשיו ואעיל יתהון
לארע בעלי דבביהון או בכין יתבר לבהון
טפשא ובכין ירעון ית חוביהון: וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: וא
ודכירנא ית קימי דעם יעקב ואף ית קימי
דעם יצחק ואף ית קימי דעם אברהם אנא
דכיר וארעא אנא דכיר: והארץ תעזב מהם
ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו
את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת
חקתי געלה נפשם: וארעא תתרטיש מנהון
ותרעי ית שמיטהא בדצדיאת מנהון ואנון
ירעון ית חוביהון לוטין חלף ברכן אייתי עליהון
דבדיני קצו וית קימי רחיקת נפשהון: ואף
גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי
אני יהוה אלהיהם: ואף ברם דא במיהויהון
בארע בעלי דבביהון לא ארטישינון ולא
ארחיקינון לשיציותהון לאשנאה קימי
עמהון ארי אנא יי אלההון: וזכרתי להם ברית
ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה

ודכרנא להון קים קדמאי דאפיקית יתהון
מארעא דמצרים לעיני עממיא למהוי להון לאלה
אנא יי׳ אלה החקים והמשפטים והתורת
אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
ביד משה׃ אלין קימיא ודיניא ואוריתא דיהב
יהוה בין מימריה ובין בני ישר׳ בטורא דסיני
בידא דמשה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ עם
משה למימר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה׃
מליל עם בני ישר׳ ותימר להון גבר ארי יפריש
נדר בפורסן נפשתא קדם יי׳׃ והיה ערכך הזכר
מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה
ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש׃
ויהי פורסניה דדכורא מבר עסרין שנין ועד
בר שתין שנין ויהי פורסניה חמשין סלעין
דכסף בסלעי קודשא׃ ואם נקבה הוא והיה
ערכך שלשים שקל׃ ואם נוקבתא היא ויהי
פורסנה תלתין סלעין׃ ואם מבן חמש שנים
ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים
שקלים ולנקבה עשרת שקלים׃ ואם מבר
חמיש שנין ועד בר עסרין שנין ויהי פורסניה
דדכורא עסרין סלעין ולנוקבתא עסר סלעין׃
ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
ערכך שלשת שקלים כסף׃ ואם מבר ירחא
ועד בר חמיש שנין ויהי פורסניה דדכורא

חמיש סלעין דכסף ולנוקבתא פורסנה תלת
סלעין דכסף׃ ואם מבן ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ ואם מבר שתין
שנין ולעילא אם דכורא ויהי פורסניה חמיש
עסרי סלעין ולנוקבתא עסר סלעין׃ ואם
מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך
אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר
יעריכנו הכהן׃ ואם מסכין הוא מפורסניה
ויקימיניה קדם כהנא ויפרוס יתיה כהנא
על פום דתדביק יד נדרא יפרסיניה כהנא׃

ואם בהמה אשר יקריבו
ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה
יהיה קדש׃ ואם בעירא דיקרבון מינה
קורבנא קדם יי׳ כל דיתין מינה קדם יי׳ יהי קודשא׃
לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע
בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה
הוא ותמורתו יהיה קדש׃ לא יחלפיניה ולא
יעבר יתיה טב בביש או ביש בטב ואם
חלפא יחליף בעירא בבעירא ויהי הוא
וחלופיה יהי קודשא׃ ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃ ואם כל
בעירא מסאבא דלא יקרבון מינה קורבנא
קדם יי׳ ויקים ית בעירא קדם כהנא׃ והעריך
הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן
כן יהיה׃ ויפרוס כהנא יתה בין טב ובין ביש

פורסניה עלוהי ויקום ליה׃ ואם לא יגאל את
השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר
לא יגאל עוד׃ ואם לא יפרוק ית חקלא ואם
זבין ית חקלא לגבר אוחרן לא יתפריק עוד׃
והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה
החרם לכהן תהיה אחזתו׃ ויהי חקלא במפקיה
ביובילא קודשא קדם יי כחקל חרמא לכהנא
תהי אחסנתיה׃ ואם את שדה מקנתו אשר
לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה׃ ואם ית
חקל זבינוהי דלא מחקל אחסנתיה יקדיש
קדם יי׃ וחשב לו הכהן את מכסת
הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום
ההוא קדש ליהוה׃ ויחשיב ליה כהנא ית
נסיב פורסניה עד שתא דיובילא ויתין ית
פורסניה ביומא ההוא קודשא קדם יי׃ בשנת
היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו
לאשר לו אחזת הארץ׃ בשתא דיובילא
יתוב חקלא לדזבניה מניה לדדיליה אחסנת
ארעא׃ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש
עשרים גרה יהיה השקל׃ וכל פורסניה יהי
בסלעי קודשא עסרין מעין הויא סלעא׃
אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא
יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא׃
ברם בוכרא דיתבכר קדם יי בבעירא לא
יקדיש גבר יתיה אם תור אם אימר דיי הוא׃
ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף
חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך

כפורסניה כהנא כין יהי׃ ואם גאל יגאלנה ויסף
חמישתו על ערכך׃ ואם מפרק יפרקינה
ויוסיף חומשיה על פורסניה׃ ואיש כי יקדש
את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב
ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום׃
וגבר ארי יקדיש ית ביתיה קודשא קדם יי
ויפלסיניה כהנא בין טב ובין ביש כמא דיפלוס
יתיה כהנא כין יקום׃ ואם המקדיש יגאל את
ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו׃
ואם דאקדיש יפרוק ית ביתיה ויוסיף חומש
כסף פורסניה עלוהי ויהי ליה׃ ואם משדה
אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך
לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים
שקל כסף׃ ואם מחקל אחסנתיה יקדיש גבר
קדם יי ויהי פורסניה לפום זרעיה בית זרע
כור סערין בחמשין סלעין דכסף׃ אם משנת
היבל יקדיש שדהו כערכך יקום׃ אם משתא
דיובילא יקדיש חקליה כפורסניה יקום׃
ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו
הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד
שנת היבל ונגרע מערכך׃ ואם בתר יובילא
יקדיש חקליה ויחשיב ליה כהנא ית כספא
על פום שניא דאשתארא עד שתא דיובילא
ויתמנע מפורסניה׃ ואם גאל יגאל את
השדה המקדיש אתו ויסף חמישית כסף
ערכך עליו וקם לו׃ ואם מפרק יפרוק ית
חקליה דאקדיש יתיה ויוסף חומש כסף

ואם בבעירא מסאבא ויתפריק בפורסניה
ויוסיף חומשיה עלוהי ואם לא יתפריק ויזדבן
בפורסניה: אך כל חרם אשר יחרם איש
ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש
קדשים הוא ליהוה: ברם כל חרמא דיחרים
גבר קדם יי מכל דליה מאנשא ובעירא ומחקל
אחסנתיה לא יזדבן ולא יתפריק כל חרמא
קדש קודשין הוא קדם יי: כל חרם אשר יחרם
מן האדם לא יפדה מות יומת: כל חרמא די
יתחרם מן אנשא לא יתפריק אלהן קטלא
יתקטיל: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ
מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: וכל מעשר
ארעא מזרעא דארעא מפירי אילנא דיי הוא קודשא
קדם יי: ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו
יסף עליו: ואם מיפרק יפרוק גבר ממעשריה
חומשיה יוסיף עלוהי: וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש
ליהוה: וכל מעשר תורין ועאן כל דיעבר תחות
חוטרא עשיראה יהי קודשא קדם יי: לא יבקר
בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו
והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל:
לא יבקר בין טב לביש ולא יחלפיניה
ואם חלפא יחלפיניה ויהי הוא וחלופיה
יהי קודשא לא יתפריק: אלה המצות אשר
צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר
סיני: אלין פקודיא דפקיד יי ית משה
לבני ישראל בטורא דסיני: חזק

סכום פסוקי [illegible] ויקרא שמונ
מאות וחמ[illegible] [illegible]

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל
מועד באחד לחדש השני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים לאמר: ומליל יי עם
משה במדברא דסיני במשכן זמנא בחד
לירחא תניינא בשתא תניתא למפקהון
מארעא דמצרים למימר: שאו את ראש כל
עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות כל זכר לגלגלתם: קבילו ית
חושבן כל כנישתא דבני ישראל לזרעיתהון
לבית אבהתהון במנין שמהן כל דכורא
לגולגלתהון: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה
ואהרן: מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק
חילא בישראל תמנון יתהון לחיליהון את ואהרן:
ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש
לבית אבתיו הוא: ועמכון יהון גבר גברא
לשבטא גבר ריש לבית אבהתוהי הוא: ואלה
שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
אליצור בן שדיאור: ואלין שמהת גבריא
דיקומון עמכון לראובן אליצור בר שדיאור:
לשמעון שלמיאל בן צורישדי: לשמעון שלומיאל
נחשון בן עמינדב ליהודה נחשון בר עמינדב:
לזבולן אליאב בן חלן לזבולן [illegible] לבני יוסף לאפרים

אלישמע בר עמיהוד למנשה גמליאל בר
פדהצור: לבנימן אבידן בר גדעוני: לדן אחיעזר
בר עמישדי: לאשר פגעיאל בר עכרן: לגד
אליסף בר דעואל: לנפתלי אחירע בר עינן:
אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם
ראשי אלפי ישראל הם: אלין מערעי כנשתא
רברבי שבטי אבהתהון רישי אלפיא דיש
אינון: ויקח משה ואהרן את האנשים האלה
אשר נקבו בשמות: ודבר משה ואהרן ית גבריא
האלין דאתפרשו בשמהן: ואת כל העדה
הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם: ויות כל כנשתא כנשו
בחד לירחא תנינא ואתיחסו על זרעיתהון
לבית אבהתהון במנין שמהן מבר עסרין
שנין ולעילא לגולגלתהון: כאשר צוה יהוה
את משה ויפקדם במדבר סיני: כמא דפקיד
יי ית משה ומנינון במדברא דסיני:
ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא: והוו בני ראובן בוכרא
דישראל תולדתהון לזרעיתהון לבית אבהתהון
במנין שמהן לגולגלתהון כל דכורא מבר
עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא: פקדיהם
למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש
מאות: מניניהון לשבטא דראובן ארבעין ושית
אלפין וחמש מאה:

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: לבני שמעון תולדתהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון מנינוהי במנין שמהן
לגולגלתהון כל דכורא מבר עסרין שנין
ולעילא כל נפיק חילא: פקדיהם למטה
שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש
מאות: מניניהון לשבטא דשמעון חמשין
ותשעה אלפין ותלת מאה:

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים:
מניניהון לשבטא דגד ארבעין וחמשה
אלפין ושית מאה וחמשין:

לבני יהודה תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמת מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים
אלף ושש מאות: מניניהון לשבטא דיהודה
שבעין וארבעה אלפין ושית מאה:

לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא: לבני יששכר תולדת

בלשונו בענ׳ וסימנ׳ ויהיו בני ראובן בכור ישראל׳ לבני יוסף׳ כל תולדותם תולדתיו
[illegible] שניך׳ כל כיש פיסו בענ׳ פקודיהם בד מן חד ופקודיהם׳ בני נפתלי ב׳ בתור וסימנ׳
תולדתם למשפחתם לבני נפתלי׳ למשפחתם ליחיאל׳ וכל השבטי נאמר לבני
ונפתלי בני נ׳ מלמד שלא היה לו נקיבות׳

לבית אבהתהון במנין שמהן מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא׳ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׳ מניניהון לשבטא דיששכר חמשין וארבעה אלפין וארבע מאה׳

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׳ מניניהון כן לשבטא דזבולן חמשין ושבעה אלפין וארבע מאה׳

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות׳ מניניהון לשבטא דאפרים ארבעין אלפין וחמש מאה׳

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׳ מניניהון לשבטא דמנשה תלתין ותרין אלפין ומאתן׳

לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׳ מניניהון לשבטא דבנימן תלתין וחמשה אלפין וארבע מאה׳

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות׳ מניניהון לשבטא דדן שתין ותרין אלפין ושבע מאה׳

131

והלוים ית׳ ריש פסוק וסימנ׳ למטה אבותם נחנו לא התפקדו יסמכו והורידו
את ארון לעבודת [illegible] הכהנים המשררים לכלם אחיה על העבודה מחשים לכל העם
וישוע בן [illegible] ישוע בנו [illegible] תולדתם [illegible] בן [illegible] תולדתם חס׳ רחם׳

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׳ מניניהון לשבטא דאשר ארבעין וחד אלפין וחמש מאה׳

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׳ מניניהון לשבטא דנפתלי חמשין ותלתא אלפין וארבע מאה׳

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו׳ אלין מניניא דמנא משה ואהרן ורברבי ישראל תרי עסר גברין גברא חד לבית אבהתוהי הוו׳ ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׳ והוו כל מניני בני ישראל לבית אבהתהון מבר עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא בישראל׳ ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׳ והוו כל מניניא שית מאה ותלתא אלפין וחמש מאה וחמשין׳ והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם׳ וליואי לשבטא דאבהתהון לא אתמנו ביניהון׳

וידבר יהוה אל משה לאמר׳ אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׳ ברם ית שבטא דלוי׳

כל בנימן דכו׳ [illegible] ויאמר שרו עליו [illegible] בנימין [illegible] יוסף [illegible] יתן לכם וירא יוסף אתם וירא עיני [illegible]
[illegible] בנימין [illegible] בנ׳ עדון [illegible] מבנימין [illegible]

לא תמני וית חושבנהון לא תקביל בגו בני
ישראל ואתה הפקד את הלוים על משכן
העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו
את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו
וסביב למשכן יחנו: ואת מני ית ליואי על
משכנא דסהדותא ועל כל מנוהי ועל כל
דליה אנון יטלון ית משכנא וית כל מנוהי
ואינון ישמשוניה וסחור סחור למשכנא
ישרון: ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים
ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר
הקרב יומת: ובמיטל משכנא יפרקון ית
יתיה ליואי ובמשרי משכנא יקימון יתיה
ליואי וחילוני דיקרב יתקטיל: וחנו בני
ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו
לצבאתם: וישרון בני ישראל גבר על משריתיה
וגבר על טקסיה לחיליהון: ו
הלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה
קצף על עדת בני ישראל ושמרו
הלוים את משמרת משכן העדת: וליואי
ישרון סחור סחור למשכנא דסהדותא ולא
יהי רוגזא על כנשתא דבני ישראל ויטרון
ליואי ית מטרת משכנא דסהדותא:
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו: ועבדו בני ישראל ככל די
פקיד יי ית משה כין עבדו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר: איש

על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מועד יחנו: גבר על ט
טקסיה באתון לבית אבהתהון ישרון
בני ישראל מקבל סחור סחור למשכן זמנא ישרון:
והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה
לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן
עמינדב: ודישרן קדומא מדנחא טיקס
משרית יהודה לחיליהון ורבא לבני יהודה
נחשון בר עמינדב: וצבאו ופקדיהם אר'
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: וחיליה
ומנייניהון שבעין וארבעה אלפין ושית
מאה: והחנים עליו מטה יששכר ונשיא
לבני יששכר נתנאל בן צוער: ודישרן
סמיכין עלוהי שבטא דיששכר ורבא
לבני יששכר נתנאל בר צוער: וצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: וחיליה
ומנינוהי חמשין וארבעה אלפין וארבע מאה:
מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן
שבטא דזבולן ורבא לבני זבולן אליאב בר
חלון: וחיליה ומנינוהי חמשין ושבעה אלפין
וארבע מאה: כל הפקדים למחנה יהודה מאת
אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראשנה יסעו: כל מנינא
למשרית דיהודה מאה ותמנן ושתא אלפין
וארבע מאה לחיליהון בקדמיתא נטלין:

דגל מחנה ראובן תימנה
לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן
שדיאור: טיקס משרית ראובן דרומא לחיליהון

ורבא לבני ראובן אליצור בר שדיאור: וצבאו
ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: וחיליה
ומנינוהי ארבעין ושתה אלפין וחמיש מאה:
והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורישדי: ודשרן סמיכין עלוהי
שבטא דשמעון ורבא לבני שמעון שלמיאל
בר צורי שדי: וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות: וחיליה ומניניהון חמשין
ותשעה אלפין ותלת מאה: ומטה גד ונשיא
לבני גד אליסף בן רעואל: ושבטא דגד ורבא
לבני גד אליסף בר רעואל: וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים:
וחיליה ומניניהון ארבעין וחמשה אלפין ושית
מאה וחמשין: כל הפקדים למחנה ראובן
מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות
וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: כל מנינייא
למשרית ראובן מאה וחמשין וחד אלפין
וארבע מאה וחמשין לחיליהון [בתנייתא] נטלין:
ונסע אהל מועד מחנה
הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו
איש על ידו לדגליהם: ויטול משכן זמנא
משרית ליואי בגו משריתא כמא דשרן כין
נטלין גבר על אתרה [illegible] לטקסיהון:
[illegible] אפרים לצבאתם
[illegible] אלישמע בן עמיהוד
[illegible] לחיליהון מערבא ורבא
[illegible] אלישמע בר עמיהוד: וצבאו
[illegible] אלף וחמש מאות:

מטה [illegible] מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור: ודסמיכין עלוהי שבטא דמנשה
ורבא לבני מנשה גמליאל בר פדה צור:
וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים:
וחיליה ומניניהון תלתין ותרין אלפין ומאתן:
ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני: ושבטא דבנימן ורבא לבני בנימן אבידן
בר גדעני: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות: וחיליה ומניניהון תלתין
וחמשה אלפין וארבע מאה: כל הפקדים
למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים
ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: כל מנינייא
למשרית אפרים מאה ותמניא אלפין ומאה
לחיליהון בתליתיתא נטלין:
דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא
לבני דן אחיעזר בן עמישדי: טקס משרית
דן ציפונא לחיליהון ורבא לבני דן אחיעזר
בר עמי שדי: וצבאו ופקדיהם שנים וששים
אלף ושבע מאות: וחיליה ומניניהון שתין
ותרין אלפין ושבע מאה: והחנים עליו מטה
אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן:
וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש
מאות: וחיליה ומניניהון ארבעין וחד אלפין
וחמש מאה: ומטה נפתלי ונשיא לבני
נפתלי אחירע בן עינן: ושבטא דנפתלי ורבא
לבני נפתלי אחירע בר עינן: וצבאו ופקדיהם
שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: [illegible]
ומניניהון חמשין ותלתא אלפין וארבע [illegible]

[illegible] סמיכין עלוהי שבטא דאשר ורבא לבני אשר פגעיאל
בר עכרן:

וחיליה ומניניהון ארבעין אלפין וחמיש מאה:

ודבלי ימים פיקחת ותשק אסתר ובל מלכי ני שעיר ירמיה ויתרי עשר
כוון במזא וסימן הגלגל והלכו עמים ויתנו כי יהיה קימות ימא דבי גבי ול בית הכבים
הפלח הנאתיה ב בנו מן המעשר מטה לוי ופימן אך את מטה לוי והעמדת
אותו

אותו ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי וגם את אחיך מטה לוי ואת משמרת
הקדשתי ב וסימן כי לי כל בכור הקדשתי אותם לי פל פיקון מן בשמהתהון ומחלפין
באותיותיה ב בתור וג בדברי הימים וסימן קרא דאורי ובני קהת עמרם ויצהר וחברון

כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה
וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו
לדגליהם: כל מניניא למשרית דן מאה וחמשין
ושבעה אלפין ושית מאה בבתריתא נטלין
לטיקסיהון:
אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים: אלין מניני
בני ישראל לבית אבהתהון כל מנייני משריתא
לחיליהון שית מאה ותלתה אלפין וחמש
מאה וחמשין: והלוים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה:
וליואי לא אתמניו בגו בני ישראל כמא דפקיד
ייי ית משה: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו
איש למשפחתיו על בית אבתיו: ועבדו
בני ישראל ככל דפקיד ייי ית משה כין שרן
לטיקסיהון וכין נטלין גבר לזרעיתיה על בית
אבהתוהי:
ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את
משה בהר סיני: ואלין תולדת אהרן ומשה ביומא
דמליל ייי עם משה בטורא דסיני: ואלה
שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר: ואלין שמהת בני אהרן בוכרא נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני
אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם
לכהן: אלין שמהת בני אהרן כהניא דאתרביו
דאתקרב קורבנהון לשמשא: וימת נדב

ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה
במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר
ואיתמר על פני אהרן אביהם: ומית נדב ואביהוא
קדם ייי בקרוביהון אישתא נוכריתא קדם ייי
במדברא דסיני ובנין לא הוו להון ושמיש
אלעזר ואיתמר על אפי אהרן אבוהון:

וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב את מטה
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו
אתו: קריב ית שבטא דלוי ותקים יתיה קדם
אהרן כהנא וישמשון יתיה: ושמרו את משמרתו
ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד
לעבד את עבדת המשכן: ויטרון ית מטרתיה
וית מטרת כל כנשתא קדם משכן זמנא
למפלח ית פולחן משכנא: ושמרו את כל כלי
אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד
את עבדת המשכן: ויטרון ית כל מני משכן
זמנא וית מטרת בני ישראל למפלח ית פולחן
משכנא: ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל:
ותתין ית ליואי לאהרן ולבנוהי מסירין יהיבין
אינון ליה מן בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו
תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת:
וית אהרן וית בנוהי תמני ויטרון ית כהונתהון
וחילוני דיקרב יתקטיל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי
את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: ואנא

המחנת ג הס וסימן מודנה הלוים כל פקודי
ת ושיה וכל תורת כהנים כות בלג חד

יהוה המחנת מל ודבר במדבר סיני במל בהר סיני וסימן ואלה תולדת אהרן עלת תמיד הי
רביעם לוי ואת משמרת תר וסימן ושמרו את משמרתו ושלאו ושמרתם את משמרת
ושמרו דדבלי
יכא

133

הא אדריכית ית ליואי מגו בני ישראל חלף כל בוכרא
פתח ולדא מבני ישראל ויהון
משמשין קדמי ליואי: כי לי כל בכור ביום הכתי
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:
ארי דילי כל בוכרא ביומא דקטלית כל בוכרא
בארעא דמצרים אקדישית קדמי כל בוכרא בי
ישראל מאנשא עד בעירא דילי יהון אנא יי:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר:
ומליל יי עם משה במדברא דסיני למימר
פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: מני ית בני לוי
לבית אבהתהון לזרעיתהון כל דכורא מבר
ירחא ולעילא תמנינון: ויפקד אתם משה
על פי יהוה כאשר צוה: ומנא יתהון משה
על מימרא דיי כמא דאתפקד: ויהיו אלה
בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: והוו אלין
בני לוי בשמהתהון גרשון וקהת ומררי:
ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי:
ואלין שמהת בני גרשון לזרעיתהון לבני ושמעי
ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
ועזיאל ובני קהת לזרעיתהון עמרם ויצהר
חברון ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי
ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם ובני
מררי לזרעיתהון מחלי ומושי אלין אינון
זרעית ליואי לבית אבהתהון: לגרשון משפחת
הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת

הגרשני: לגרשון זרעית לבני וזרעית שמעי
אלין אנון זרעית גרשון: פקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת
אלפים וחמש מאות: מניניהון במנין כל דכורא
מבר ירחא ולעילא מניניהון שבעה אלפין
וחמש מאה: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה:
זרעית גרשון אחורי משכנא ישרון מערבא
ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל: ורב
בית אבא לבית גרשון אליסף בר לאל:
ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: ומטרת
בני גרשון במשכן זמנא משכנא ופרסיה
חופאה ופרסא דתרע משכן זמנא: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר
אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
לכל עבדתו: וסרדי דרתא וית פרסא דתרע
דרתא דעל משכנא ועל מדבחא סחור סחור
וית אטונוהי לכל פולחניה:
ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי
אלה הם משפחת הקהתי: ולקהת זרעית
עמרם וזרעית יצהר וזרעית חברון וזרעית
עזיאל אלין אנון זרעית קהת: במספר כל
זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש
מאות שמרי משמרת הקדש: במניין כל
דכורא מבר ירחא ולעילא תמניא אלפין ושית
מאה נטרי מטרת קודשא: משפחת
בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: זרעית
בני קהת ישרון על שידא דמשכנא דרומא:

ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל:
ורב בית אבא לזרעית קהת אליצפן בר עזיאל:
ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת
וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל
עבדתו: ומטרתהון ארונא ופתורא ומנרתא
ומדבחיא ומני קודשא דישמשון בהון
ופרסא וכל פולחניה: ונשיא נשיאי הלוי
אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת
משמרת הקדש: ואמרכלא דממנא
על רברבי ליואי אלעזר בר אהרן כהנא מתחות
ידוהי ממנן נטרי מטרת קודשא: למררי
משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם
משפחת מררי: למררי זרעית מחלי וזרעית
מושי אלין אנון זרעית מררי: ופקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת
אלפים ומאתים: ומניניהון במנין כל דכורא
מבר ירחא ולעילא שיתא אלפין ומאתן:
ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל
בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: ורב
בית אבא לזרעית מררי צוריאל בר אביחיל
על שידא דמשכנא ישרון צפונא: ופקדת
משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו
ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ודמסיר
למטר לבני מררי דפי משכנא ועברוהי
ועמודוהי וסמכוהי וכל מנוהי וכל פולחניה:
ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומי
ומיתריהם: ועמודי דרתא סחור סחור וסמכיהון
וסכיהון ואטוניהון: והחנים לפני המשכן

קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן
ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת
בני ישראל והזר הקרב יומת: ודישרון קדם
משכנא קדומא קדם משכן זמנא מדנחא
משה ואהרן ובנוהי נטרין מטרת מקדשא למטרת
בני ישראל וחילוני דיקרב יתקטיל: כל פקודי
הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים
ועשרים אלף: כל מניני ליואי דמנא משה ואהרן
על מימרא דיי לזרעיתהון כל דכורא מבר
ירחא ולעילא עסרין ותרין אלפין:
ויאמר יהוה אל משה פקד
כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה
ושא את מספר שמתם: ואמר יי למשה
מני כל בוכרא דכורא לבני ישראל מבר ירחא
ולעילא וקביל ית חושבן שמהתהון: ולקחת
את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני
ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור
בבהמת בני ישראל: ותקרב ית ליואי קדמי
אנא יי חלף כל בוכרא בבני ישראל וית בעירא
דליואי חלף כל בוכרא בבעירא דבני ישראל:
ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל
בכור בבני ישראל: ומנא משה כמא דפקיד
יי יתיה ית כל בוכרא בבני ישראל: ויהי
כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה
ושבעים ומאתים: והוו כל בוכריא דכוריא
במנין שמהן מבר ירחא ולעילא למניניהון

עסרין ותרין אלפין מאתן ושבעין ותלתא:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה: קריב ית ליואי חלף כל בוכרא בבני ישראל וית בעירא דליואי חלף בעיריהון ויהון משמשין קדמי ליואי אנא יי: ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלוים מבכר בני ישראל: וית פורקן מאתן ושבעין ותלתה דיתירין על ליואי מבוכריא דבני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ותסב חמיש חמיש סלעין לגולגלתא בסלעי קודשא תיסב עסרין מעין סלעא: ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: ותתין כספא לאהרן ולבנוהי פורקן דיתיריא דבהון: ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים: ונסיב משה ית כסף פורקנהון מן דיתירין על פרוקי ליואי: מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: מן בוכריא דבני ישראל נסיב ית כספא אלף ותלת מאה ושתין וחמיש סלעין בסלעי קודשא: ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויהב משה ית כסף פריקיא לאהרן ולבנוהי על מימרא דיי כמא דפקיד יי ית משה:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר: נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: קביל ית חושבן בני קהת מגו בני לוי לזרעיתהון לבית אבהתהון: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל דאתי לחילא למעבד עבידתא במשכן זימנא: זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: דין פולחן בני קהת במשכן זימנא קודש קודשיא: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת: וייעול אהרן ובנוהי במיטל משריתא ויפרקון ית פרוכתא דפרסא ויכסון בה ית ארונא דסהדותא: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ויתנון עלוהי חופאה דמשך ססגונא ויפרסון לבוש גמיר תכלא מלעילא וישוון אריחוהי: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: ועל פתורא דלחים אפיא יפרסון לבוש תכלא ויתנון עלוהי ית מגיסיא וית בזיכיא וית מכילתא וית קסוות ניסוכא ולחמא תדירא עלוהי יהי: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה

עור תחש ושמו את בדיו ויפרסון עליהון
לבוש צבע זהור ויכסון יתיה בחופאה ד
דמשך ססגונא וישוון ית אריחוהי ולקחו
בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת
נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל
כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם ויסבון
לבוש תכלא ויכסון ית מנרתא דאנהורי
וית בוציניהא וית ציבתהא וית מחתיתהא
וית כל מני שמושה דישמשון לה בהון ונתנו
אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש
ונתנו על המוט ויתנון יתה וית כל מנהא
לחופאה דמשך ססגונא ויתנון על אריחא
ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו
אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ועל
מדבחא דדהבא יפרסון לבוש תכלא ויכסון
יתיה בחופאה דמשך ססגונא וישוון ית
אריחוהי ולקחו את כל כלי השרת אשר
ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו
אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט
ויסבון ית כל מני שמושא דישמשון בהון
בקודשא ויתנון ללבוש תכלא ויכסון יתהון
בחופאה דמשך ססגונא ויתנון על אריחא
ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן
ויספון ית קטמא מדבחא ויפרסון עלוהי
לבוש ארגוון ונתנו עליו את כל כליו אשר
ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת
ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח
ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו

ויתנון עלוהי ית כל מנוהי דישמשון עלוהי בהון
ית מחתיתא וית צנוריתא וית מגרופיתא וית
מזרקיא כל מני מדבחא ויפרסון עלוהי חופאה
דמשך ססגונא וישוון אריחוהי וכלה אהרן
ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע
המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא
יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת
באהל מועד ושיציו אהרן ובנוהי לכסאה ית
קודשא וית כל מני קודשא במיטל משריתא
ובתר כין ייעלון בני קהת למיטל ולא יקרבון
לקודשא ולא ימותון דין מטול בני קהת במשכן
זמנא ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן
המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן
המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו
בקדש ובכליו ודמסיר לאלעזר בר אהרן
כהנא משחא דאנהורתא וקטורת בוסמיא
ומנחתא תדירא ומשחא דרבותא מסרת
כל משכנא וכל דביה בקודשא ובמנוהי

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ומליל
יי עם משה ועם אהרן למימר אל תכריתו את
שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים לא
תשיצון ית שבט זרעית קהת מגו ליואי
וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את
קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אתם איש
איש על עבדתו ואל משאו ודא עבידו להון
ויחון ולא ימותון בקרבותהון לקודש קודשיא
אהרן ובנוהי ייעלון וימנון יתהון גבר גבר על

פולחניה ולמטוליה׃ ולא יבאו לראות כבלע את
הקדש ומתו׃ ולא ייעלון למחזי כד מכסן ית מני
קודשא ולא ימותון׃ קנט נשא
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נשא את ראש
בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם׃
קביל ית חושבן בני גרשון אף אינון לבית
אבהתהון לזרעיתהון׃ מבן שלשים שנה ו
מעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל
הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד׃
מבר תלתין שנין ולעילא עד בר חמשין שנין
תמני יתהון כל דאתי לחילא חילא למפלח
פולחנא במשכן זמנא׃ זאת עבדת משפחת
הגרשני לעבד ולמשא׃ דין פולחן זרעית גרשון
למפלח ולמיטל׃ ונשאו את יריעת המשכן
ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר
עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד׃ ויט
יטלון ית יריעת משכנא וית משכן זמנא ח
חופאיה וחופאה דססגונא דעלוהי מלעילא
וית פרסא דתרע משכן זמנא׃ ואת קלעי החצר
ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן
ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי
עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃ וית
סרדי דרתא וית פרסא דמעלנא דתרע דרתא
דעל משכנא ועל מדבחא סחור סחור וית אטוניהון
וית כל מני פולחנהון וית כל דיתמסר להון ויפ
ויפלחון׃ על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
עלהם במשמרת את כל משאם׃

על מימר אהרן ובנוהי יהי כל פולחן בני גרשון לכל מטולהון
ולכל פולחנהון ותמנון עליהון במטרא ית כל
מטולהון׃ זאת עבדת משפחת בני הגרשני
באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן
אהרן הכהן׃ דין פולחן זרעית בני גרשון ב
במשכן זמנא ומטרתהון ביד איתמר
בר אהרן כהנא׃
בני מררי
למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם׃ בני
מררי לזרעיתהון לבית אבהתהון תמני
יתהון׃ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד
את עבדת אהל מועד׃ מבר תלתין שנין
ולעילא ועד בר חמשין שנין תמנינון כל
דאתי לחילא למפלח ית פולחן משכן זמנא׃
וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו׃
ודא מטרת מטולהון לכל פולחנהון במשכן
זמנא דפי משכנא ועברוהי ועמודוהי
וסמכוהי׃ ועמודי החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם
ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם׃
ועמודי דרתא סחור סחור וסמכיהון וסכיהון
ואטוניהון לכל מניהון ולכל פולחנהון ובשמהן
תמנון ית מני מטרת מטולהון׃ זאת עבדת
משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ דא
פולחן זרעית בני מררי לכל פולחנהון
במשכן זמנא ביד איתמר בר אהרן כהנא׃

ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני
הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ ומנא משה
ואהרן ורברבי כנשתא ית בני קהת לזרעיתהון
ולבית אבהתהון׃ מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה
באהל מועד׃ מבר תלתין שנין ולעילא ועד
בר חמשין שנין כל דאתי לחילא לפולחנא
במשכן זמנא׃ ויהיו פקדיהם למשפחתם
אלפים שבע מאות וחמשים׃ והוו מנייניהון
לזרעיתהון תרין אלפין שבע מאה וחמשין׃
אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה׃ אלין מנייני זרעית קהת כל
דפלח במשכן זמנא דמנא משה ואהרן
על מימרא דיי ביד משה׃

ופקודי בני גרשון למשפחותם
ולבית אבתם׃ ומנייני בני גרשון לזרעיתהון
ולבית אבהתהון׃ מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה
באהל מועד׃ מבר תלתין שנין ולעילא
ועד בר חמשין שנין כל דאתי לחילא
לפולחנא במשכן זמנא׃ ויהיו פקדיהם
למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש
מאות ושלשים׃ והוו מנייניהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון תרין אלפין ושית מאה
ותלתין׃ אלה פקודי משפחת בני גרשון
כל העבד באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה׃ אלין מנייני זרעית בני

גרשון כל דפלח במשכן זמנא דמנא משה
ואהרן על מימרא דיי׃ ופקודי משפחת בני מררי
למשפחתם לבית אבתם׃ ומנייני זרעית בני
מררי לזרעיתהון לבית אבהתהון׃ מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ מבר
תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין
כל דאתי לחילא לפולחנא במשכן זמנא׃
ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים
ומאתים׃ והוו מנייניהון לזרעיתהון תלתה אלפין
ומאתן׃ אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃ אלין
מנייני זרעית בני מררי דמנא משה ואהרן על
מימרא דיי ביד משה׃ כל הפקדים
אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את
הלוים למשפחתם ולבית אבתם׃ כל מנייניא
דמנא משה ואהרן ורברבי ישראל ית ליואי
לזרעיתהון ולבית אבהתהון׃ מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל
מועד׃ מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר
חמשין שנין כל דאתי למפלח פולחן פולחנא
ופולחן מטול במשכן זמנא׃ ויהיו פקדיהם
שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים׃ והוו
מנייניהון תמניא אלפין וחמש מאה ותמנן׃
על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה
את משה׃ על מימרא דיי מנא יתהון ביד

דמשה גבר גבר על פולחניה ועל מטוליה
ומנינוהי דפקיד יי ית משה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא
לנפש פקיד ית בני ישראל וישלחון מן משריתא
כל דסגיר וכל דדאיב וכל דמסאב לטמי נפשא
מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום
ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם
מדכר עד נוקבא תשלחון למברא למשריתא
תשלחונון ולא יסאבון ית משריתהון דשכינתי
שריא ביניהון ויעשו כן בני ישראל וישלחו
אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל
משה כן עשו בני ישראל ועבדו כין בני ישר
ושלחו יתהון למברא למשריתא כמא דמליל
יי עם משה כין עבדו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא
מליל עם בני ישראל גבר או אתתא ארי יעבדון
מכל חובי אנשא לשקרא שקר קדם יי ויחוב
אנשא ההוא והתודו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו
ונתן לאשר אשם לו ויודון ית חוביהון דעבדון
ויתיב ית חוביה ברישיה וחומשיה יוסף עלוהי
ויתין לדחב ליה ואם אין לאיש גאל להשיב
האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן
מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו ואם

לית לגבר פריק לאתבא חובתא ליה חובתא
דמתיב קדם יי לכהנא בר מדכר כפוריא
דיכפר ביה עלוהי וכל תרומה לכל קדשי
בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה וכל
אפרשותא לכל קודשיא דבני ישראל דיקרבון
לכהנא דיליה יהי ואיש את קדשיו לו יהיו
איש אשר יתן לכהן לו יהיה וגבר ית מעסר
קודשוהי דיליה יהי גבר דיתין לכהנא דיליה
יהי

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל מליל עם בני ישראל
ותימר להון גבר גבר ארי תסטי אתתיה
ותשקר ביה שקר ושכב איש אתה שכבת
זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה
ועד אין בה והוא לא נתפשה
וישכוב גבר יתה שכבת זרעא ויהי מכסא
מעיני בעלה ומיטמרא והיא מסאבא
וסהיד לית בה והיא לא אתחדת ועבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה
או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא
לא נטמאה ויעבר עלוהי רוח קנאה ויקני
ית איתתיה והיא לא מסאבא והביא האיש
את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה
עליה עשירת האיפה קמח שערים לא
יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת
קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון וייתי
גברא ית איתתיה לות כהנא וייתי ית קורבנה

[קמח] מן עסרא בתלת סאין קמח סערין

לא יריק עלוהי משחא [ולא יתן] עלוהי

לבונתא ארי מנחת קנ[אתא] הוא מנחת

דוכרנא מדכרת חובין: והקריב אתה הכהן

והעמדה לפני יהוה: ויקריב יתה כהנא ויק

ימינה קדם יוי: ולקח הכהן מים קדשים

בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע

המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ויסב

כהנא מי כיור במאן דחסף ומן עפרא דיהי

באשיתי משכנא יסב כהנא ויתין למיא:

והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע

את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת

הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו

מי המרים המאררים: ויקים כהנא ית

איתתא קדם יוי ויפרע ית רישא דאיתתא

ויתין על ידהא ית מנחת דוכרנא מנחת

קנאתא היא ובידא דכהנא יהון מיא מריריא

מלטטיא: והשביע אתה הכהן ואמר אל

האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא

שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המ

המרים המאררים האלה: ויומי יתה כהנא

ויימר לאיתתא אם לא שכיב גבר יתיך

ואם לא סטית לאסתאבא בר מבעליך

הואי זכאה ממיא מריריא מלטטיא הא

האלין: ואת כי שטית תחת אישך וכי נט

נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי

אישך: ואת ארי סטית בר מבעליך וארי

אסתאבת ויהב גבר ביך ית שכובתיה בר

מבעליך: והשביע הכהן את האשה בשבעת

האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך

לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את

ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ויומי כהנא ית

איתתא במומתא דלוטא ויימר כהנא לאיתתא

יתין יוי יתיך ללוטא ולמומי בגו עמיך ברית

יוי ית ירכיך מסיא וית מעיכי נפיחין: ובאו

המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן

ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: ויעלון

מיא מלטטיא האלין במעיכי לאפחא מעי

ולאמסאה ירכך ותימר איתתא אמן אמן:

וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה

אל מי המרים: ויכתוב ית לוטיא האלין כהנא

בספרא וימחוק למיא מריריא: והשקה

את האשה את מי המרים המאררים ובאו

בה המים המאררים למרים: וישקי ית

איתתא ית מיא מריריא מלטטיא ויעלון

בה מיא מלטטיא ללוט: ולקח הכהן מיד

האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני

יהוה והקריב אתה אל המזבח: ויסב כהנא

מידא דאיתתא ית מנחתא דקנאתא וירים

ית מנחתא קדם יוי ויקריב יתה למדבחא: וקמץ

הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר

המזבחה ואחר ישקה את האשה את

המים: ויקמוץ כהנא מן מנחתא ית אדכרתה

ויסיק למדבחא ובתר כן ישקי ית איתתא

ית מיא: והשקה את המים והיתה אם נטמאה

ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים

[למר]ים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה הא
שה לאלה בקרב עמה: וישקנה ית מיא
ויהי אם אסתאבת ושקרת שקר בבעלה
וייעלון בה מיא מלטטיא ללוט ויתפחון מעהא
ותתמסי ירכהא ותהי איתתא ללוטא בגו עמה:
ואם לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה
ונזרעה זרע: ואם לא אסתאבת איתתא
ודכיא היא ותפוק זכאה ותעדי עדוי: זאת
תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת
אישה ונטמאה: דא אוריית קנאתא
דתסטי איתתא בר מבעלה ותסתאב: או
איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה
ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: או גבר
דתעבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית א
תתיה ויקים ית איתתא קדם יי ויעביד
לה כהנא ית כל אוריתא הדא: ונקה הא
יש מעון והאשה ההוא תשא את עונה: ויהי
גברא זכאי מחובין ואתתא ההיא תקביל
ית חובה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי
יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: ומליל
יי עם משה למימר: מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר או איתתא
ארי יפריש למדר נדר נזירו למזר קדם יי:
מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא
ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים
לחים ויבשים לא יאכל: מחמר חדת ועתיק

יזיר חל דחמר חדת וחל דחמר עתיק לא ישתי
וכל מתרות ענבין לא ישתי וענבין רטיבין
ויבישין לא ייכול: כל ימי נזרו מכל אשר
יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל:
כל יומי נזריה מכל דמתעביד מגופנא דחמרא
מפורצנין ועד עצורין לא ייכול: כל ימי
נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת
הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל
פרע שער ראשו: כל יומי נדר נזריה מספר
לא יעיבר על רישיה עד משלם יומיא ד
יפריש קדם יי קדיש יהי מרבי פירוע סער
רישיה: כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת
לא יבא: כל יומין דנזיר קדם יי על נפש
דמיתא לא ייעול: לאביו ולאמו לאחיו
ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על
ראשו: לאבוהי ולאמיה לאחוהי ולאחתיה
לא יסתאב להון במותהון ארי נזרא דאלהיה
על רישיה: כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה:
כל יומי נזריה קדיש הוא קדם יי: וכי ימות מת
עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו:
וארי ימות מיתא עלוהי בתכף שלו ויסאב
ריש נזריה ויגלח רישיה ביומא דדכותיה
ביומא שביעאה יגלחיניה: וביום השמיני
יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן
אל פתח אהל מועד: וביומא תמינאה ייתי
תרתין שפנינין או תרין בני יוני לות כהנא
לתרע משכן זמנא: ועשה הכהן אחד לחטאת

לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא
על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא ׃ ויעביד
כהנא חד לחטתא וחד לעלתא ויכפר עלוהי
מדחב על מיתא ויקדיש ית רישיה ביומא
ההוא ׃ והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש
בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי
טמא נזרו ׃ ויזר קדם יי ית יומי נזריה וייתי אימר
בר שתיה לאשמא ויומיא קדמאי יבטלון
ארי אסתאב נזריה ׃ וזאת תורת הנזיר ביום
מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל
מועד ׃ ודא אוריתא דנזירא ביום משלם
יומי נזריה ייתי יתיה לתרע משכן זמנא ׃
והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו
תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה
תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים ׃
ויקריב ית קורבניה קדם יי אימר בר שתיה שלים
חד לעלתא ואמרתא חדא בת שתה שלמתא
לחטתא ודכר חד שלים לנכסת קודשיא ׃ וסל
מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם ׃ וסל פטיר
סולתא גריצן דפילן במשח ואספוגין פטירין
דמשיחין במשח ומנחתהון ונסכיהון ׃
והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו
ואת עלתו ׃ ויקריב כהנא קדם יי ויעביד ית חט
טאתיה וית עלתיה ׃ ואת האיל יעשה זבח
שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן
את מנחתו ואת נסכו ׃ וית דכרא יעביד נכסת
קודשיא קדם יי על סלא דפטיריא ויעביד

כהנא ית מנחתיה וית נסכיה ׃ וגלח הנזיר פתח
אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער
ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח
השלמים ׃ ויגלח נזירא בתרע משכן זמנא
ית ריש נזריה ויסב ית סער ריש נזריה ויתין
על אישתא דתחות דודא דנכסת קודשיא ׃
ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת
מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על
כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו ׃ ויסב כהנא
ית דרעא בשילא מן דכרא וגריצתא פטירתא
חדא מן סלא ואספוג פטיר חד ויתין על ידי
נזירא בתר דיגלח ית נזריה ׃ והניף אותם הכהן
תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה
התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר
יין ׃ וירים יתהון כהנא ארמא קדם יי קודשא
הוא לכהנא על חדיא דארמותא ועל שקא
דאפרשותא ובתר כין ישתי נזירא חמרא ׃
זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר
ידר כן יעשה על תורת נזרו ׃ דא אוריתא
דנזירא דידר קורבניה קדם יי על נזריה בר
מדתדביק ידיה כפום נדריה דידר כין יעביד
על אוריתא דנזריה ׃
וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם ׃ מליל עם אהרן ועם בנוהי למימר
כדין תברכון ית בני ישראל כד תימרון להון ׃
יברכך יהוה וישמרך ׃

יאר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: וישוון ית ברכת שמי על בני ישראל ואנא אבריכינון:

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: והוה ביומא דשיציאו משה לאקמא ית משכנא ורבי יתיה וקדיש יתיה וית כל מנוהי וית מדבחא וית כל מנוהי ורבינון וקדיש יתהון:
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים: וקריבו רברבי ישראל רישי בית אבהתהון אינון רברבי שבטיא אינון דקימין על מניניא:
ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ואיתיו ית קורבנהון לקדם יי שית עגלן כד מחפן ותרי עסר תורין עגלתא על תרין רברביא ותורא לחד וקריבו יתהון לקדם משכנא:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואמר יי למשה למימר:
קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש כפי עבדתו: קביל מנהון ויהון למפלח ית פולחן משכן זמנא ותתן יתהון לליואי גבר כמסת פולחניה:
ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים: ונסיב משה ית עגלתא וית תורי ויהב יתהון לליואי:
את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ית תרתין עגלן וית ארבעה תורין יהב לבני גרשון כמיסת פולחנהון:
ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: וית ארבע עגלן וית תמניא תורין יהב לבני מררי כמיסת פולחנהון בידא דאיתמר בר אהרן כהנא:
ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו: ולבני קהת לא יהב ארי פולחן קודשא עליהון בכתפא נטלין:
ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח: וקריבו רברביא ית חנוכת מדבחא ביומא דרבו יתיה וקריבו רברביא ית קורבנהון לקדם מדבחא:
ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: ואמר יי למשה רבא חד ליומא רבא חד ליומא יקרבון ית קורבנהון לחנוכת מדבחא:

ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: והוה דמקריב ביומא קדמאה ית קורבניה נחשון בר עמינדב לשבטא דיהודה:
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: וקורבניה מגיסתא דכספא חדא מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה מזרקא חד דכסף שבעין סלעין בסלעי קודשא תרויהון מלן

סולתא דפילא במשח למנחתא: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: בזיכא חדא מתקלה
עסר סלעין היא דדהב מליא קטורת בוסמיא:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: תור חד בר תורי דכר חד אימר חד בר
שתיה לעלתא: שעיר עזים אחד לחטאת:
צפיר בר עזין חד לחטתא: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן
עמינדב: ולנכסת קודשיא תורי תרין דכרין
חמשה גדיי חמשה אמרין בני שנא חמשה
דין קורבנא דנחשון בר עמינדב:

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
יששכר: ביומא תנינא קריב נתנאל בר צוער
רב שבטא דיששכר: הקרב את קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: קריב ית קורבניה מגיסתא דכסף
חדא מאה כו׳: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא
דדהב מליא קטורת בוסמיא: פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: תור
חד בר תורי דכר חד אימר חד בר שתיה
לעלתא: שעיר עזים אחד לחטאת: צפיר בר
עזין כו׳: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה

חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: דין קורבנא
דנתנאל בר צוער:
ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן
חלן: ביומא תליתאה רבא לבני זבולן אליאב
בר חלן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: דין קורבנא:

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור
בן שדיאור: ביומא רביעאה רבא לבני ראו׳
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: דין

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלש׳

ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
שלמיאל בן צורישדי:

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן דעואל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד: ביומא שביעאה: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים

בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד:

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדה צור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן גמליאל בן פדה צור:

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני:

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה

בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן עמישדי דין קורבנא

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן: ביום חד עסר יומין לבנא לבני אשר
פגעיאל בר עכרן: קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה

כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן
עינן:
זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה: דא חנכת מדבחא ביומא דרביו
יתיה מן רברבי ישראל מגיסי כספא תרתא
עסרי מזרקי כספא תרי עסר בזיכי דדהבא
תרתא עסרי: שלשים ומאה הקערה האחת
כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: מאה
ותלתין סלעין הוי מתקלה דמגיסתא חדא
דכספא ושבעין דמזרקא חד כל כסף
מניא תרין אלפין וארבע מאה בסלעי
קודשא: כפות זהב שתים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש
כל זהב הכפות עשרים ומאה: בזיכי דדהבא
תרתא עסרי מליין קטורת בוסמיא מתקל
עסר סלעין הוי מתקלה דבזיכא בסלעי
קודשא כל דהב בזיכיא מאה ועסרין: כל
הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים
עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: כל
תורי לעלתא תרי עסר תורין דכרין תרי
עסר אמרין בני שנא תרי עסר ומנחתהון
וצפירי בני עזי תרי עסר לחטאתא: וכל בקר
זבח השלמים עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים ששים כבשים בני

140

שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המש
המשח אתו׃ וכל תורי לנכסת קודשיא עסרין
וארבעה תורין דכרי שתין גדי שתין אימרין
בני שנא שתין דא חנוכת מדבחא בתר
דרבין יתיה׃ ובבא משה אל אהל מועד לד
לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו
מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין
שני הכרבים וידבר אליו׃ וכד עליל משה
למשכן זמנא למללא עמיה ושמע ית קלא
דמתמלל עימיה מעלוי כפורתא דעל
ארונא דסהדותא מבין תרין כרוביא ומי
ומתמלל עמיה׃ קעו פס סימן עמוס
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול
פני המנורה יאירו שבעת הנרות׃ מליל עם
אהרן ותימר ליה באדלקותך ית בוציניא
לקביל אפי מנרתא יהון מנהרין שבעה
בוציניא׃ ויעש כן אהרן אל מול פני הש
המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה
את משה׃ ועבד כין אה׳ לקביל אפי מנרתא
אדליק בוצינהא כמא דפקיד יי׳ ית מש׳
וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה
עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר
הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה׃
ודין עובד מנרתא נגידא דהב עד שידה
עד שושנהא נגידא היא כחזוא דאחזי יי׳
ית משה כין עבד ית מנרתא׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את הלוים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם׃ קריב ית
ליואי מגו בני ישר׳ ותדכי יתהון׃ וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו
תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו׃
וכדין תעביד להון לדכואיהון אדי עליהון
מיא דחטאתא ויעברון מספר על כל בסרהון
ויחורון לבושיהון וידכון׃ ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר
תקח לחטאת׃ ויסבון תור בר תורי ומנחתיה
סולתא דפילא במשח ותור תנין בר תורי
תסב לחטאתא׃ והקרבת את הלוים לפני אהל
מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל׃
ותקריב ית ליואי לקדם משכן זמנא ותכנוש
ית כל כנשתא דבני ישר׳׃ והקרבת את הלוים
לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על
הלוים׃ ותקריב ית ליואי קדם יי׳ ויסמכון בני
ישר׳ ית ידיהון על ליואי׃ והניף אהרן את
הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל
והיו לעבד את עבדת יהוה׃ ויורים אה׳ ית
ליואי ארמא קדם יי׳ מן בני ישר׳ ויהון למפלח
ית פולחנא דיי׳׃ והלוים יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת
ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים׃
ולואי יסמכון ית ידיהון על ריש תורי
ועיביד ית חד חטאתא וית חד עלתא קדם יי׳
לכפרא על ליואי׃ והעמדת את הלוים לפני
אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה׃

ותקים ית ליואי קדם אהרן וקדם בנוהי ותרים
יתהון ארמא קדם יי׳ והבדלת את הלוים מתוך
בני ישראל והיו לי הלוים ותפריש ית ליואי
מגו בני ישר׳ ויהון משמשין קדמי ליואי
ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
וטהרת אתם והנפת אתם תנופה ובתר
כין ייעלון ליואי למפלח ית משכן זמנא
ותדכי יתהון ותרים יתהון ארמא כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת
כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי
אתם לי ארי אפרשא מפרשין אנון קדמי
מגו בני ישר׳ חלף פתח כל ולדא בוכרא
כולא מבני ישר׳ קריבית יתהון לקדמי
כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
אתם לי ארי דילי כל בוכרא בבני ישר׳
באנשא ובבעירא ביומא דקטלית כל
בוכרא בארעא דמצ׳ אקדישית יתהון
קדמי ואקח את הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל וקריבית ית ליואי חלף כל
בוכרא בבני ישר׳ ואתנה את הלוים
נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל
לעבד את עבדת בני ישראל באהל
מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה
בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל
אל הקדש ויהבית ית ליואי יהיבין לאהרן
ולבנוהי מגו בני ישר׳ למפלח ית פולחן
בני ישר׳ במשכן זמנא ולכפרא על בני

ישר׳ ולא יהי בבני ישר׳ מותא במקרב
בני ישראל לקודשא ויעש משה ואהרן
וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר
צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם
בני ישראל ועבד משה ואהרן וכל כנשתא
דבני ישר׳ לליואי ככל דפקיד יי׳ ית משה
לליואי כין עבדו להון בני ישר׳ ויתחטאו
הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם
תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
לטהרם ואידכיו ליואי וחוורו לבושיהון
וארים אהרן יתהון ארמא קדם יי׳ וכפר
עליהון אהרן לדכאותהון ואחרי כן באו
הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד
לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה
את משה על הלוים כן עשו להם ובתר כין עלו
ליואי למפלח ית פולחנהון במשכן זמנא
קדם אהרן וקדם בנוהי כמא דפקיד
יי׳ ית משה על ליואי כין עבדו להון
וידבר יהוה אל משה לאמר
זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים
שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת
אהל מועד דא דלליואי מבר עסרין
וחמש שנין ולעילא ייתי לחיילא חילא
בפולחן משכן זמנא ומבן חמשים
שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד
עוד ומבר חמשין שנין יתוב
מחיל פולחנא ולא יפלח עוד ושרת את
אחיו באהל מועד לשמר משמרת

ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במ־
במשמרתם׃ וישמש עם אחוהי במשכן
זמנא למטר מטרא ופולחנא לא יפלח
כדין תעביד לליואי במטרתהון׃

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמר׃ ומליל ייי עם מש במדברא
דסיני בשתא תניתא למפקהון מארעא
דמצרים בירחא קדמאה למימר׃ ויעשו בני
ישראל את הפסח במועדו׃ ויעבדון בני
ישר׳ ית פסחא בזמניה׃ בארבעה עשר
יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו
במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו
אתו׃ בארבעת עסרא יומא בירחא הדין
בין שמשיא תעבדון יתיה בזמניה ככל
גזירתיה וככל דחזי ליה תעבדון יתיה׃
וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח׃
ומליל משה עם בני ישר׳ למעבד פסחא׃
ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר
יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל
אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל׃ ועבדו ית פסחא בניסן בארבעת
עסרא יומא לירחא בין שמשיא במדברא
דסיני ככל דפקיד ייי ית משה כין עבדו
בני ישר׳׃ ויהי אנשים אשר היו טמאים
לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום

ההוא׃ והוו גבריא דהוו מסאבין לטמי נפשא
דאנשא ולא יכילו למעבד פסחא ביומא
ההוא וקריבו קדם משה וקדם אהרן ביומא
ההוא׃ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב
את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל׃
ואמרו גבריא האינון ליה אנחנא מסאבין
לטמי נפשא דאנשא למא נתמנע בדיל דלא
לקרבא ית קורבנא דייי בזמניה בגו בני ישר׳׃
ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה
יצוה יהוה לכם׃ ואמר להון משה אוריכו עד
דאשמע מא דאתפקד מן קדם ייי על דילכון׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא
לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם
ועשה פסח ליהוה׃ מליל עם בני ישראל
למימר גבר גבר ארי יהי מסאב לטמי נפשא
דאנשא או באורח רחיקא לכון או לדריכון
ויעביד פסחא קדם ייי׃ בחדש השני בארבעה
עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות
ומררים יאכלהו׃ בירחא תנינא בארבעת
עסרא יומא בין שמשיא יעבדון יתיה על
פטיר ומררין ייכלוניה׃ לא ישאירו ממנו
עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת
הפסח יעשו אתו׃ לא ישארון מניה עד צפרא
וגרמא לא יתברון ביה ככל גזירת פסחא
יעבדון יתיה׃ והאיש אשר הוא טהור ובדרך

לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו
חטאו ישא האיש ההוא: וגברא דהוא דכי וב
ובאורח לא הוה ויתמנע מלמעבר פסחא
וישתיצי אנשא ההוא מעמיה ארי קורבנא
דיוי לא קריב בזמניה חוביה יקביל גברא
ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה
אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: וארי
יתגייר עמכון גיורא ויעביר פסחא קדם יוי
כגזירת פסחא וכדחזי ליה כין יעביר קימא
חד יהי לכון ולגיורא ולייציבא דארעא:
וביום הקים את המשכן
כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב
יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר:
וביומא דאיתקם משכנא חפא עננא ית
משכנא למשכנא דסהדותא ובר משא הוי
על משכנא כחיזו אישתא עד צפרא: כן
יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה:
כין הוי תדירא עננא חפי ליה וחיזו אישתא
בליליא: ולפי העלות הענן מעל האהל
ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר
ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: ולפום
אסתלקות עננא מעלוי משכנא ובתר
כין נטלין בני ישר' ובאתרא דשרי תמן
עננא תמן שרן בני ישר': על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר
ישכן הענן על המשכן יחנו: על מימרא

דיוי נטלין בני ישר' ועל מימרא דיוי שרן
כל יומין דשרי עננא על משכנא שרן: ובה
ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ו
ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא
יסעו: ובאורכות עננא על משכנא יומין סגיאין
ונטרין בני ישר' ית מטרת מימרא דיוי ולא
נטלין: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על
המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו:
ואית דהוי עננא יומין דמנין על משכנא
על מימרא דיוי שרן ועל מימרא דיוי נטלין:
ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה
הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה
הענן ונסעו: ואית דהוי עננא מרמשא עד
צפרא ומסתלק עננא בצפרא ונטלין או
יימם ולילי ומסתלק עננא ונטלין: או ימים
או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן
לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו וב
ובהעלתו יסעו: או תרין יומין או ירחא או
עידן בעידן באורכות עננא על משכנא
למשרי עלוהי שרן בני ישר' ולא נטלין:
ובאסתלקותיה נטלין: על פי יהוה יחנו ועל
פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי
יהוה ביד משה: על מימרא דיוי שרן ועל
מימרא דיוי נטלין ית מטרת מימרא דיוי
נטרין על מימרא דיוי ביד משה:

10
וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך
שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם

והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות׃ ויה
עיבידו לך תרתין חצוצרן דכסף נגיד תעביד
יתהון ויהוין לך לערעא כנשתא ולאטלא ית
משריתא׃ ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה
אל פתח אהל מועד׃ ויתקעון בהון ויזדמנון
לותך כל כנשתא לתרע משכן זמנא׃ ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי
אלפי ישראל׃ ואם בחדא יתקעון ויזדמנון
לותך רברביא רישי אלפיא דישראל׃ ותקעתם
תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה׃ ותתקעון
יבבתא ויטלון משריתא דשרין קדומא׃
ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים
תימנה תרועה יתקעו למסעיהם׃ ותתקעון
יבבתא תניינות ויטלון משריתא דשרין דרומא
יבבתא יתקעון למטלנהון׃ ובהקהיל את ה
הקהל תתקעו ולא תריעו׃ ובמכנש ית ק
קהלא תתקעון ולא תיבבון׃ ובני אהרן ה
הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת
עולם לדרתיכם׃ ובני אהרן כהניא יתקעון ב
בחצוצרתא ויהיין לכון לקים עלם לדריכון׃
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר ה
הצרר אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם
לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם׃ וארי
תיעלון לאגחא קרבא בארעכון על מעיקי
דמעיקין לכון ותיבבון בחצוצרתא ויעול
דוכרנכון לטבא קדם יי אלהכון ותתפרקון מ
מסנאיכון׃ וביום שמחתכם ובמועדיכם ו
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על

עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם׃ וביום חדותכון
ובמועדיכון ובריש ירחיכון ותתקעון בחצ
בחצוצרתא על עלותכון ועל נכסת קודשיכון
ויהון לכון לדוכרנא קדם אלהכון אנא יי
אלהכון׃

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃ והוה
בשתא תניתא בירחא תנינא בעסרין בירחא
אסתלק עננא מעלוי משכנא דסהדותא׃
ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני
וישכן הענן במדבר פארן׃ ונטלו בני ישראל
למטלניהון ממדברא דסיני ושרא עננא
במדברא דפארן׃ ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה׃ ונטלו בקדמיתא על מימרא
דיי בידא דמשה׃ ויסע דגל מחנה בני יהודה
בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן
עמינדב׃ ונטל טקס משרית בני יהודה
בקדמיתא לחיליהון ועל חיליה נחשון בר
עמינדב׃ ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל
בן צוער׃ ועל חילא דשבטא דבני יששכר
נתנאל בר צוער׃ ועל צבא מטה בני זבולן
אליאב בן חלן׃ ועל חילא דשבטא דבני זבולן
אליאב בר חלן׃ והורד המשכן ונסעו בני
גרשון ובני מררי נשאי המשכן׃ ומתפרק
משכנא ונטלין בני גרשון ובני מררי נטלי
משכנא׃ ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליצור בן שדיאור׃ ונטיל טקס

משרית ראובן לחיליהון ועל חיליה אליצור בר
שדיאור ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל
בן צורישדי ועל חילא דשבטא דבני שמעון
שלומיאל בר צורישדי ועל צבא מטה בני גד
אליסף בן דעואל ועל חילא דשבטא דבני
גד אליסף בר דעואל ונסעו הקהתים נשאי
המקדש והקימו את המשכן עד באם
ונטלין בני קהת נטלי מקדשא ומקימין ית
משכנא עד מיתיהון ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן
עמיהוד ונטיל טיקס משרית בני אפרים
לחיליהון ועל חיליה אלישמע בר עמיהוד
ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור
ועל חילא דשבטא דבני מנשה גמליאל בר
פדה צור ועל צבא מטה בני בנימן אבידן
בן גדעני ועל חילא דשבטא דבני בנימן
אבידן בר גדעוני ונסע דגל מחנה בני דן
מאסף לכל המחנת לצבאתם ועל צבאו
אחיעזר בן עמישדי ונטיל טיקס משרית
בני דן מכניש לכל משריתא לחיליהון ועל
חיליה אחיעזר בר עמישדי ועל צבא
מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן ועל חילא
דשבטא דבני אשר פגעיאל בר עכרן ועל
צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן
ועל חילא דשבטא דבני נפתלי אחירע
בר עינן אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
ויסעו אליין מטלני בני ישראל לחיליהון ונטלו
ויאמר משה לחבב בן
רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו

אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על
ישראל ואמר משה לחובב בר רעואל
מדינאה חמוהי דמשה נטלין אנחנא לאתרא
דאמר יי יתיה אתין לכון איתא עימנא
ונוטיב לך ארי יי מליל לאיתאה טבתא
על ישראל ויאמר אליו לא אלך כי אם
אל ארצי ואל מולדתי אלך ואמר ליה לא
איזיל אלהין לארעי ולילדותי איזיל ויאמר
אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו
במדבר והיית לנו לעינים ואמר לא כען
תשבוק יתנא ארי על כין ידעתא כד
הוינא שרן במדברא גבורן דאתעבידא
לנא חדיתא בעינך והיה כי תלך עמנו
והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו
והטבנו לך ויהי ארי תיזיל עמנא ויהי
טבא ההוא דיוטיב יי עמנא ונוטיב לך
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון
ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים
לתור להם מנוחה ונטלו מטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי מהלך תלתא יומין וארון
קימא דיי נטיל קדמיהון מהלך תלתא
יומין לאתקנא להון אתר בית משרי וענן
יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה ועננא
דיקרא דיי מטל עלויהון ביממא במטלהון
מן משריתא

ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה
ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך
והוה במיטל ארונא ואמר משה אתגלי

ויהי ית בדרון סנאך ויעירקון בעלי דבבך מן
קדמך ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות
אלפי ישראל ובמשרוהי אמר תוב יי שרי
ביקרך בגו רבבות אלפיא דישראל

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה
ותאכל בקצה המחנה והוה עמא כד מי
מתרעמין ביש קדם יי ושמיע קדם יי ותקיף
רוגזיה ודליקת בהון אישתא מן קדם יי
ושיציאת בסיפי משריתא ויצעק העם
אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע
האש וצוח עמא למשה וצלי משה קדם יי
ואשתקעת אישתא ויקרא שם המקום
ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה
וקרא שמיה דאתרא ההוא דליקתא ארי
דליקת בהון אישתא מן קדם יי והאספסף
אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו
גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר
ועירבובין דביניהון שאילו שאילתא ותבו
ובכו אף בני ישראל ואמרו מן יוכילננא
בשרא זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת ה
חציר ואת הבצלים ואת השומים דכירין
אנחנא ית נוניא דהוינא אכלין במצרים
מגן ית בוציניא וית אבטיחיא וית כרתיא ובוצלי
ותומי ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל
המן עינינו וכען נפשנא יבשא לית כל מ

דעם אלהין למנא עיננא והמן כזרע
גד הוא ועינו כעין הבדלח ומנא כבר זרע
גידא הוא וחזויה כחיזו בדולחא שטו
העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה
ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו
כטעם לשד השמן שיטין עמא ולקטין
ודטחין ברחיא או דייכין במדוכתא
ומבשלין ליה בקדרא ועבדין יתיה גריצן
והוי טעמיה כטעים דליש במשחא וברדת
הטל על המחנה לילה ירד המן עליו וכד
נחית טלא על משריתא בליליא נחית מנא
עלוהי וישמע משה את העם בכה למשפחתיו
איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני
משה רע ושמע משה ית עמא בכן לגו
לזרעיתהון גבר בתרע משכניה ותקיף
רוגזא דיי לחדא ובעיני משה ביש ויאמר
משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה
לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל
העם הזה עלי ואמר משה קדם יי למא
אבאישתא לעבדך ולמא לא אשכחית
רחמין קדמך לשואה ית מטול כל עמא
הדין עלי האנכי הריתי את כל העם הזה
אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו
בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על
האדמה אשר נשבעת לאבתיו האנא אב
אנא לכל עמא הדין אם בני אנון דאמרת
לי סוברהי בתוקפך כמא דמסובר תרביא
ית ינקא על ארעא דקיימת לאבהתהו

מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו
עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה מנן לי
בסרא למיתן לכל עמא הדין ארי בכן
עלי למימר הב לנא בסרא וניכול׃ לא
אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה
כי כבד ממני׃ לית אנא יכיל בלחודי לסוברא
ית כל עמא הדין ארי יקיר מני׃ ואם ככה
את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי
חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃ ואם כדין
את עביד לי קטולני כען מקטל אם אש
אשכחית רחמין בעינך ולא אחזי בבשתי׃

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים
איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם
זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל
מועד והתיצבו שם עמך׃ ואמר יי למשה
כנוש קדמי שבעין גברא מסבי ישראל
דידעת ארי אינון סבי עמא וסרכוהי
ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעתדון
תמן עמך׃ וירדתי ודברתי עמך שם
ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי
עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא
תשא אתה לבדך׃ ואתגלי ואמליל עמך
ואדבי מן רוחא דעלך ואשוי עליהון ויס
ויסובלון עמך במטול עמא ולא תסובר
את בלחודך׃ ואל העם תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר
מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן

יהוה לכם בשר ואכלתם׃ ולעמא תימר
אזדמנו למחר ותיכלון בסרא ארי בכיתון
קדם יי למימר מן יוכילננא בסרא ארי טב
לנא במצרים ויתין יי לכון בסרא ותיכלון׃
לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה
ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃
לא יומא חד תיכלון ולא תרין יומין ולא
חמשה יומין ולא עסרא יומין ולא עסרין
יומין׃ עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם
והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה
אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה
זה יצאנו ממצרים׃ עד ירח יומין עד
דתקוצון ביה ויהי לכון לתקלא חלף
דקצתון במימרא דיי דשכינתיה
שריא ביניכון ובכיתון קדמוהי למימר
למא דנן נפקנא ממצרים׃ ויאמר משה
שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם
ואכלו חדש ימים׃ ואמר משה שית
מאה אלפין גברא רגלאה עמא דאנא
ביניהון ואת אמרת בסרא אתן להון
וייכלון ירח יומין׃ הצאן ובקר ישחט
להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף
להם ומצא להם׃ הען ותורין יתנכסון
להון היספקון להון אם ית כל נוני ימא
יתכנשון להון היספקון להון׃

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר

עתה תראה היקרך דברי אם לא. ואמר ייי
למשה המימרא דייי מתעכב כען תחזי ה
היערעינך פתגמי אם לא. ויצא משה וידבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש
מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל. ונפק
משה ומליל עם עמא ית פתגמיא דייי וכנש
שבעין גברא מסבי עמא ואקים יתהון סחר
סחור למשכנא. וירד יהוה בענן וידבר אליו
ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים
איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו
ולא יספו. ואתגלי ייי בעננא ומליל עמיה
ורבי מן רוחא דעלוהי ויהב על שבעין גברא
סביא והוה כד שרת עליהון רוח נבואה
ומתנבן ולא פסקין. וישארו שני אנשים
במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד
ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו
האהלה ויתנבאו במחנה. ואשתארו תרין
גבריו במשריתא שום חד אלדד ושום
תנינא מידד ושרת עליהון רוח נבואה
ואינון בכתיביא ולא נפקו למשכנא ואתנביו
במשריתא. וירץ הנער ויגד למשה ויאמר
אלדד ומידד מתנבאים במחנה. ורהט
עולימא וחוי למשה ואמר אלדד ומידד
מתנבן במשריתא. ויען יהושע בן נון
משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה
כלאם. ואתיב יהושע בר נון משומשניה
דמשה מעולימותיה ואמר רבוני משה
אסרינון. ויאמר לו משה המקנא אתה לי

ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה
את רוחו עליהם. ואמר ליה משה הקנאתי
את מקני דעינא פון דיהון כל עמיה דייי
נביין ארי יתין ייי ית רוח נבואתיה עליהון
ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל
ואתכניש משה למשריתא הוא וסבי
ישראל. ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן
הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך
יום כה סביבות המחנה וכאמתים
על פני הארץ. ורוחא נטל מן קדם ייי ואפרח
סלוין מן ימא ורמהי על משריתא
כמהלך יומא לכא וכמהלך יומא
לכא סחור סחור למשריתא וכרום תרתין
אמין על אפי ארעא. ויקם העם כל היום
ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו
את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים
וישטחו להם שטוח סביבות המחנה
וקם עמא כל יומא ההוא וכל ליליא וכל
יומא דבתרוהי וכנשו ית סלוי דאזער
כנש עסרה דגורין ושטחו להון משטחין
סחור סחור למשריתא. הבשר עודנו בין
שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם
ויך יהוה בעם מכה רבה מאד. בסרא
עד כען בין שניהון עד לא פסק ורוגזא
דייי תקיף בעמא וקטל ייי בעמא קטול
סגי לחדא. ויקרא את שם המקום ההוא
קברות התאוה כי שם קברו את העם
המתאוים. וקרא ית שמיה דאתרא

ויהוא קברי דמשאלי ארי תמן קברו ית
עמא דשאילו מקברות התאוה נסעו
העם חצרות ויהיו בחצרות מקברי דמשאלי
נטלו עמא לחצרות והוו בחצרות

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כ
כשית לקח ומלילת מרים ואהרן במשה
על עיסק איתתא שפירתא דנסיב ארי
איתתא שפירתא דנסיב לחיך ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו
דבר וישמע יהוה ואמרו הלחוד ברם
עם משה מליל יי הלא אף עמנא מליל
ושמיע קדם יי והאיש משה ענו מאד מכל
האדם אשר על פני האדמה וגברא משה
ענותן לחדא מכל אנשא דעל אפי ארעא
ויאמר יהוה פתאם
אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם ואמר
יי בתכיף למשה ולאהרן ולמרים פוקו
תלתיכון למשכן זמנא ונפקו תלתיהון
וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם ואתגלי
יי בעמודא דעננא וקם בתרע משכנא
וקרא אהרן ומרים ונפקו תרויהון ויאמר
שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע בחלום אדבר
בו ואמר שמעו כען פתגמי אם יהון

לכון נביין אנא יי בחזוון אנא מתגלי להון
בחלמין אנא ממליל להון לא כן עבדי משה
בכל ביתי נאמן הוא לא כין עבדי משה
בכל עמי מהימן הוא פה אל פה אדבר בו
ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט
ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה
ממלל עם ממלל מלילנא עמיה בחזו
ולא בחידן ובדמות יקרא דיי מסתכל
ומא דין לא דחילתון למללא בעבדי במשה
ויחר אף יהוה בם וילך ותקיף רוגזא דיי
בהון ואסתלק והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים
והנה מצרעת ועננא אסתלק מעלוי
משכנא והא מרים חורא כתלגא ואתפני
אהרן לות מרים והא סגירא ויאמר אהרן
אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו
חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו ויאמר
אהרן למשה בבעו רבוני לא כען תשוי
עלנא חובא דאיטפשנא ודסרחנא אל
נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו
ויאכל חצי בשרו לא כען תתרחק דא
מביננא ארי אחתנא היא צלי כען על
בסרא מיתא הדין ורבה ויתסי ויצעק
משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה
וצלי משה קדם יי למימר אלהא בבעו אסי
כען יתה
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק
בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר

שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃
ואילו אבוהא מיזף נזף בה
הלא תתכלים שבעה יומין תסתגר שבעה
יומין מיבלא למשריתא ובתר כין תתכניש׃
ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים
והעם לא נסע עד האסף מרים׃ ואסתגרת
מרים מיבלא למשריתא שבעה יומין ו
ועמא לא נטל עד דאתכנישת מרים׃ ואחר
נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃
ובתר כין נטלו עמא מחצרות ושרו במדברא
דפארן׃ ס קלו פסו׳ מהללאל

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני י
ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו
תשלחו כל נשיא בהם׃ שלח לך גברין ויאללון
ית ארעא דכנען דאנא יהיב לבני ישראל
גברא חד גברא חד לשבטא דאבהתוהי
תשלחון כל רבא דבהון׃ וישלח אתם משה
ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים
ראשי בני ישראל המה׃ ושלח יתהון משה
ממדברא דפארן על מימרא דיי כולהון
גברין רישי בני ישראל אנון׃ ואלה שמותם
למטה ראובן שמוע בן זכור׃ ואלין שמהתהון
לשבטא דראובן שמוע בר זכור׃ למטה
שמעון שפט בן חורי׃ לשבטא דשמעון
שפט בר חורי׃ למטה יהודה כלב בן יפנה׃
לשבטא דיהודה כלב בר יפנה׃ למטה י
יששכר יגאל בן יוסף׃ למטה אפרים הושע

בן נון׃ לשבט אפרים הושע בר נון׃ למטה
בנימן פלטי בן רפוא׃ למטה זבולן גדיאל
בן סודי׃ למטה יוסף למטה מנשה גדי
בן סוסי׃ למטה דן עמיאל בן גמלי׃ למטה
אשר סתור בן מיכאל׃ למטה נפתלי נחבי
בן ופסי׃ למטה גד גאואל בן מכי׃ אלה
שמות האנשים אשר שלח משה לתור
את הארץ ויקרא משה להושע בן נון י
יהושע׃ אלין שמהת גבריא דשלח משה
לאללא ית ארעא וקרא משה להושע בר
נון יהושע׃ וישלח אתם משה לתור את
ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ו
ועליתם את ההר׃ ושלח יתהון משה ל
לאללא ית ארעא דכנען ואמר להון סקו דא
בדרומא ותסקון לטורא׃ וראיתם את
הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה
החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב׃
ותחזון ית ארעא מא היא וית עמא דיתיב
עלה התקיף הוא אם חלש הזעיר הוא אם
סגי׃ ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה
הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא
יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים׃
ומא ארעא דהוא יתיב בה הטבא היא אם
בישא ומא קרויא דהוא יתיב בהון
הבפציחן אם בכרכין׃ ומה הארץ
השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם
אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים׃ ומא ארעא

העתידא אתיא אם מסכינא האית בה אילנין
אם לא ותתקפון ותיסבון מאיבא דארעא
ויומיא יומי בכורי ענבין׃ ויעלו ויתרו את
הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת׃ ו
וסליקו ית ארעא ממדברא דצין עד רחוב
למטי חמת׃ ויעלו בנגב ויבא עד חברון
ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק ו
וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים׃
וסליקו בדרומא ואתו עד חברון ותמן אחימן
ששי ותלמי בני גיברא וחברון שבע שנין
אתבניאת קדם טאניס דמצרים׃ ויבאו
עד נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול
ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן
הרמנים ומן התאנים׃ ואתו עד נחלא ד
דאתכלא וקצו מתמן עובדתא ואתכל
דענבין חד ונטלוהי באריתא בתרין ומן
רמוניא ומן תיניא׃ למקום ההוא קרא נחל
אשכול על אדות האשכול אשר כרתו
משם בני ישראל׃ לאתרא ההוא קרא
נחלא דאתכלא על עיסק אתכלא דקצו
מתמן בני ישראל׃ וישבו מתור הארץ מקץ
ארבעים יום׃ ותבו מלאללא ארעא מסוף
ארבעין יומין׃ וילכו ויבאו אל משה ואל
אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר
פארן קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל
העדה ויראום את פרי הארץ׃ ואזלו ואתו
לות משה ולות אהרן ולות כל כנישתא דבני
ישראל למדברא דפארן לרקם ואתיבו

יתהון פתגמא ואחזיאונון ית איבא דארעא׃
ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו
וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה׃ ואשתעיו
ליה ואמרו אתינא לארעא דשלחתנא ואף
עבדא חלב ודבש היא ודין איבה׃ אפס כי
עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת
מאד וגם ילדי הענק ראינו שם׃ לחוד ארי
תקיף עמא דיתיב בארעא וקרויא כריכן רב
רברבן להדא ואף בני גיברא חזינא תמן׃ ע
עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים
ועל יד הירדן׃ עמלקאה יתיב בארע
דרומא וחתאה ויבוסאה ואמוראה יתיב
בטורא וכנענאה יתיב על ימא ועל כיף
ירדנא׃ ויהס כלב את העם אל משה ויא
ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל
לה׃ ואציית כלב ית עמא למשה ואמר
מיסק ניסק ונירות יתה ארי מיכל ניכול
לה׃ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נ
נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו׃
וגבריא דסליקו עמיה אמרו לא ניכול למסק
לות עמא ארי תקיף הוא מיננא׃ ויציאו דבת
הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל ל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר
ראינו בתוכה אנשי מדות׃ ואפיקו שום
ביש על ארעא דאלילו יתה לבני ישראל למימר
ארעא דעברנא בה לאללא יתה ארע מקטלא

יתבהא היא וכל עמא דחזינא בגוה אנשין
משחן: ושם ראינו את הנפילים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו
בעיניהם: ותמן חזינא ית גיבריא בני ענק
מן גיבריא והוינא בעיני נפשנא כקמצין
וכין הוינא בעיניהון: ותשא כל העדה ויתנו
את קולם ויבכו העם בלילה ההוא: וארימת
כל כנשתא ויהבו ית קלהון ובכו עמא בליליא
ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל בני
ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו
בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו:
ואתרעמו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
ואמרו להון כל כנשתא לוי דמיתנא בארעא
דמצרים או במדברא הדין לוי דמיתנא: ולמה
יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל
בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו
שוב מצרימה: ולמא יי מעיל יתנא לארעא
הדא למיפל בחרבא נשנא וטפלנא יהון
לביזא הלא טב לנא דנתוב למצרים: ויאמרו
איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה
ואמרו גבר לאחוהי נמני רישא ונתוב
למצרים: ויפל משה ואהרן על פניהם לפני
כל קהל עדת בני ישראל: ונפל משה ואהרן
על אפיהון קדם כל קהלא כנשתא דבני
ישראל: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים
את הארץ קרעו בגדיהם: ויהושע בר נון
וכלב בר יפנה מן מאללי ארעא בזעו לבושיהון
ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר

הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד: ואמרו לכל כנשתא
דבני ישראל למימר ארעא דעברנא בה לאללא
יתה טבא ארעא לחדא לחדא: אם חפץ בנו
יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה
לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: אם
רעוא בנא מן קדם יי ויעיל יתנא לארעא
הדא ויתנה לנא ארעא דהיא עבדא חלב
ודבש: אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל
תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר
צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ברם
במימרא דיי לא תמרדון ואתון לא תדחלון
ית עמא דארעא ארי בידנא מסירין עדא
תוקפהון מנהון ומימרא דיי בסעדנא
לא תדחלון מנהון: ויאמרו כל העדה לרגום
אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל
מועד אל כל בני ישראל: ואמרו כל כנשתא
למרגם יתהון באבניא ויקרא דיי אתגלי
במשכן זמנא לכל בני ישראל:

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני
העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל
האתות אשר עשיתי בקרבו: ואמר יי
למשה עד אימתי יהון מרגזין קדמי
עמא הדין ועד אימתי לא יהימנון במימרי
בכל אתיא דעבדית ביניהון: אכנו בדבר
ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום
ממנו: אמחינון במותא ואשיצינון ואעביד
יתך לעם רב ותקיף מנהון: ויאמר משה

אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך
את העם הזה מקרבו ׃ ואמר משה קדם יי
וישמעון מצראי ארי אסיקתא בחילך ית
עמא הדין מביניהון ׃ ואמרו אל יושב הארץ
הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם
הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה
ועננך עמד עלהם ובעמד ענן אתה הלך
לפניהם יומם ובעמוד אש לילה ׃ ויימרון
ליתיב ארעא הדא דשמעו ארי את יי שכינתך
בגו עמא הדין דבעיניהון חזן שכינת
יקרך יי ועננך מטל עליהון ובעמודא
דעננא את מדבר קדמיהון ביממא וב
ובעמוד אשתא בליליא ׃ והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר
שמעו את שמעך לאמר ׃ ותקטיל ית עמא
הדין כגברא חד ויימרון עממיא דשמעו
ית שמע גבורתך למימר ׃ מבלתי יכלת
יהוה להביא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע להם וישחטם במדבר ׃ מן דלא
[illegible] יי לאעלא ית עמא הדין לארעא
דקיים להון וקטילינון במדברא ׃ ועתה
יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר ׃
וכען יסגי כען חילא קדמך יי כמא דמלילת
למימר ׃ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא
עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים ׃ יי מרחיק רגז
ומסגי למעבד טבון שבק לעוין ולמרוד
סלח לדתיבין לאוריתיה ודלא תיבין לא

מזכי מסער חובי אבהן על בנין מרדין על
דר תליתי ועל דר רביעי ׃ סלח נא לעון העם
הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
הזה ממצרים ועד הנה ׃ שבוק כען לחובי
עמא הדין כסגיאות טבותך וכמא דשבקת
לעמא הדין ממצרים ועד כען ׃ ויאמר יהוה
סלחתי כדברך ׃ ואמר יי שבקית כפתגמך
ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ
וברם קיים אנא ומליא יקרא דיי ית כל ארעא
כי כל האנשים הראים את כבדי ואת
אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר
וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו ב
בקולי ׃ ארי כל גבריא דחזו ית יקרי וית
אתותי דעבדית במצרים ובמדברא
ונסיו קדמי דנן עסר זמנין ולא קבילו ל
למימרי ׃ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם וכל מנאצי לא יראוה ׃ אם יחזון
ית ארעא דקיימית לאבהתהון וכל דארגיזו
קדמי לא יחזונה ׃ ועבדי כלב עקב היתה
רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו
אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה ׃
ועבדי כלב חלף דהות רוח אוחרי עמיה
ואשלים בתר דחלתי ואעיליניה לארעא
דעל לתמן ובנוהי ירתונה ׃ והעמלקי
והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם
המדבר דרך ים סוף ׃ ועמלקאה וכנעניא
יתיב במישרא מחר אתפנו וטולו לכון
למדברא אורח ימא דסוף ׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ומליל ייי
עם משה ועם אהרן למימר עד מתי ל[illegible]
הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את ת
תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי
[illegible] עד [illegible] לכנישתא [illegible]
ראנון [illegible] עלי ית תורעמת בני ישראל
ראנון מתרעמין עלי שמיע קדמי אמר
אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
באזני כן אעשה לכם קיים אנא
אמר ייי אם לא כמא די מלילתון קדמי כן
אעביד לכון במדבר הזה יפלו פגריכם וכל
פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה
ומעלה אשר הלינתם עלי במדברא הדין
יפלון פגריכון וכל מנינכון לכל חושבנכון
מבר עסרין שנין ולעילא די אתרעמתון
עלי אם אתם תבאו אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב
בן יפנה ויהושע בן נון אם אתון תיעלון
לארעא די קיימית במימרי לאשראה יתכון
בה אלהין כלב בר יפנה ויהושע בר נון וטפכם
אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם
וידעו את הארץ אשר מאסתם בה וטפלכון
דאמרתון לביזא יהי ואעיל יתהון וידעון ית
ארעא דקצתון בה ופגריכם אתם יפלו במדבר
הזה ופגריכון דילכון יפלון במדברא הדין
ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר
ובניכון יהון מאחרין במדברא ארבעין שנין

ויקבלון ית חוביכון עד די יסופון פגריכון
במדברא במספר הימים אשר תרתם
את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה
וידעתם את תנואתי במנין יומיא דאללתון
ית ארעא ארבעין יומין יומא לשתא יומא
לשתא תקבלון ית חוביכון ארבעין שנין
ותידעון ית דאתרעמתון עלי אני יהוה
דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה
הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה
יתמו ושם ימתו אנא ייי גזרית במימרי
אם לא אעביד לכל כנישתא בישתא הדא
דאתכנשו עלי במדברא הדין יסופון
ותמן ימותון והאנשים אשר שלח משה
לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את כל
העדה להוציא דבה על הארץ וגבריא
דשלח משה לאללא ית ארעא ותבו
ואתרעימו עלוהי ית כל כנישתא לאפקא
שום ביש על ארעא וימתו האנשים מוצאי
דבת הארץ רעה במגפה לפני
יהוה ומיתו גבריא דאפיקו שום ביש
על ארעא במותנא קדם ייי ויהושע בן נון וכלב
בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים
לתור את הארץ ויהושע בר נון וכלב בר
יפנה אתקיימו מן גבריא האינון דאזלו
לאללא ית ארעא וידבר משה את
הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו
העם מאד ומליל משה ית פתגמיא

האלין עם כל ישראל ואתאבלו עמא לחדא׃
וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר
הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי
חטאנו׃ ואקדימו בצפרא וסליקו לריש טו
טורא למימר הא אנחנא סלקין לאתרא
דאמר יי ארי חבנא׃ ויאמר משה למה
זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח׃
ואמר משה למא דנן אתון עברין על גזירת
מימרא דיי והיא לא תצלח׃ אל תעלו כי אין
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם׃ לא
תסקון ארי לית שכינתא דיי בינכון ולא
תתברון קדם בעלי דבביכון׃ כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן
שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם׃ ארי
עמלקאה וכנענאה תמן קדמיכון ותפלון
בחרבא ארי על כין תבתון מבתר פולחנא
דיי ולא יהי מימרא דיי בסעדכון׃ ויעפלו
לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה
ומשה לא משו מקרב המחנה׃ וארשעו
למיסק לריש טורא וארון קימא דיי ו
ומשה לא עדו מגו משריתא׃ וירד העמלקי
והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום
עד החרמה׃ ונחת עמלקאה וכנענאה
דיתיב בטורא ההוא ומחונון וטרדונון
עד חרמה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו
אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם׃

מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון
לארעא מותבניכון דאנא יהיב לכון׃ ועשיתם
אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה
או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן
הבקר או מן הצאן׃ ותעבדון קורבנא קדם יי
עלתא או נכסת קודשיא לפרשא נדרא או
בנדבתא או במועדיכון למעבד לאתקבלא
ברעוא קדם יי מן תורי או מן ענא׃ והקריב
המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון
בלול ברבעית ההין שמן׃ ויקריב דמקריב
קורבניה סולתא עסרונא דפיל ברבעות הינא
משחא׃ ויין לנסך רביעית ההין תעשה על
העלה או לזבח לכבש האחד׃ וחמרא לנסכא
רבעות הינא תעביד על עלתא או לנכסת
קודשיא לאימרא חד׃ או לאיל תעשה
מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן
שלשית ההין׃ או לדכרא תעביד מנחתא
סולתא תרין עסרונין דפילא במשח תלתות
הינא׃ ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח
ניחח ליהוה׃ וחמרא לנסכא תלתות הינא
תקריב לאתקבלא ברעוא קדם יי׃ וכי תעשה
בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים
ליהוה׃ וארי תעביד בר תורי עלתא או נכ
נכסת קודשיא לפרשא נדרא או נכסת
קודשיא קדם יי׃ והקריב על בן הבקר מנחה
סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין׃
ויקריב על בר תורי מנחתא סולתא תלתא
עסרונין דפיל במשח פלגות הינא׃ ויין נסכ

הסף חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: וחמר ית
תקריב לנסכא פלגות הינא קורבן דמתקבל
ברעוא קדם יי: ככה יעשה לשור האחד או לאיל
האחד לשה בכבשים או בעזים: כדין יתעביד
לתורא חד או לדכרא חד או לאימר באמריא
או בעזיא: כמספר אשר תעשו ככה תעשו
לאחד כמספרם: כמנין דתעבדון כדין תעבדון
לחד כמנינהון: כל האזרח יעשה ככה את
אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה: כל יציבא
יעביד כדין ית אלין לקרבא קורבן דמתקבל
ברעוא קדם יי: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כא
כאשר תעשו כן יעשה: וארי יתגייר עמכון
גיורא או דבינכון לדריכון ויעביד קורבן
דמתקבל ברעוא קדם יי כמא דתעבדון כין
יעביד: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת
עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה:
קהלא קימא חד לכון ולגיוריא דיתגיירון קים
עלם לדריכון כותכון גיורא יהי קדם יי: תורה
אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם:
אוריתא חדא ודינא חד יהי לכון ולגיוריא ד׳
דיתגיירון עמכון:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה: מליל עם בני
ישראל ותימר להון במיעלכון לארעא דאנא
מעיל יתכון לתמן: והיה באכלכם מלחם הארץ
תרימו תרומה ליהוה: ויהי במיכלכון מלחמא

דארעא תפרשון אפרשותא קדם יי: ראשית
ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן
כן תרימו אתה: ריש עצותכון חלתא תפ׳
תפרשון אפרשותא כמא דמפרשין מן
אדרא כין תפרשון יתה: מראשית ע׳
ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם:
מריש עצותכון תתנון קדם יי אפרשותא לדריכון:

וכי תשגו ולא תעשו את
כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה
וארי תשתלון ולא תעבדון ית כל פקודיא
האלין דמליל יי עם משה: את כל אשר
צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר
צוה יהוה והלאה לדרתיכם: ית כל דפקיד
יי לותכון בידא דמשה מן יומא דפקיד
יי ולהלאה לדריכון: והיה אם מעיני ה׳
העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה
פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים
אחד לחטת: ויהי אם מעיני כנשתא א׳
אתעבידת לשלו ויעבדון כל כנשתא
תור בר תורי חד לעלתא לאתקבלא ב׳
ברעוא קדם יי ומנחתיה ונסכיה כדחזי וצפיר
בר עזין חד לחטתא: וכפר הכהן על כל
עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא
והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם
לפני יהוה על שגגתם: ויכפר כהנא על כל
כנשתא דבני ישר׳ וישתביק להון ארי
שלותא היא ואינון אייתיו ית קורבנהון

וחובתהון קדם יוי על שלותהון: ונסלח לכל עדת
בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם
בשגגה: וישתביק לכל כנשתא דבני ישראל
ולגיוריא דיתגיירון בינהון ארי לכל עמא
בשלותא: ואם נפש אחת
תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה ל
לחטאת: ואם אנש חד יחוב בשלו ויקריב
עיזא בת שתה לחטתא: וכפר הכהן על
הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה
לכפר עליו ונסלח לו: ויכפר כהנא על אנש
דאשתלי במחוביה בשלו קדם יוי לכפרא ע
עלוהי וישתביק ליה: האזרח בבני ישראל
ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם ל
לעשה בשגגה: יציבא בבני ישראל ולגיוריא
דיתגיירון בינהון אוריתא חדא יהי לכון
לדיעביד בשלו: והנפש אשר תעשה ב
ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה
הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב
עמה: ואנש דיעביד בריש גלי מן יציביא
ומן גיוריא קדם יוי הוא מרגיז וישתיצי אנשא
ההוא מגו עמיה: כי דבר יהוה בזה ואת
מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא
עונה בה: ארי על פתגמא דיוי בסר וית
פקודוהי אשני אשתיצאה ישתיצי אנשא
ההוא חוביה ביה:
ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש
מקשש עצים ביום השבת: והוו בני
ישראל במדברא ואשכחו גברא כד מגבב

אעין ביומא דשבתא: ויקריבו אתו המצאים
אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן
ואל כל העדה: וקריבו יתיה דאשכחו יתיה
כד מגבב אעין לות משה ולות אהרן ולות
כל כנשתא: ויניחו אתו במשמר כי לא פ
פרש מה יעשה לו: ואסרו יתיה בבית מטרא
ארי לא אתפריש להון מא דיעבדון ליה:
ויאמר יהוה אל משה מות
יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה
מחוץ למחנה: ואמר יוי למשה אתקטלא
יתקטיל גברא רגמין יתיה באבניא כל כנשתא
מברא: ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה
וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה
את משה: ואפיקו יתיה כל כנשתא למברא
למשריתא ורגמו יתיה באבניא ומית
כמא דפקיד יוי ית משה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואמר יוי
למשה למימר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת
מליל עם בני ישראל ותימר להון ויעבדון
להון כרוספדין על כנפי כסותהון לדריהון
ויתנון על כרוספד כנפא חוטא דתכליתא
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם
את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זנים אחריהם: ויהי לכון לכרוספדין
ותחזון יתיה ותדכרון ית כל פקודיא דיוי

חמשים ומאתים ובלשון ... וקנמן בשם ... חמשים ומאתים
בני ויקומו לפני משה ויקחו איש מחתתו ואש יצאה מאת יי׳ ותאכל האיש
את ושאר קריה מאתים וחמשים הקדוש ... וסימ׳ וידבר אל קרח
ותנו

ותעברון יתהון ולא תטעון בתר הרהור לבכון
ובתר חיזו עיניכון דאתון טען בתריהון׃ למען
תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם׃ בדיל דתדכרון ותעבדון ית כל
פקודי ותהון קדישין קדם אלהכון׃ אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם׃ אנא
ייי אלהכון דאפיקית יתכון מארעא דמצרים למהוי
לכון לאלהא אנא ייי אלהכון׃
בני אליאב
ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם
און בן פלת בני ראובן׃ ואתפליג קרח בר יצהר בר קהת בר לוי ודתן ואבירם
בני אליאב ואון בר פלת בני ראובן׃ ויקמו לפני
משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים
נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם׃ וקמו
לאפי משה וגבריא מבני ישראל מאתן וחמשין
רברבי כנשתא מערעי זמן אנשין דשמא׃
ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם
רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם
יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה׃ ואתכנשו
על משה ועל אהרן ואמרו להון סגי לכון
ארי כל כנשתא כולהון קדישין וביניהון
דיא שכינתא דייי ומה דין אתון מתרברבין
על קהלא דייי׃ וישמע משה ויפל על פניו׃
ושמע משה ונפל על אפוהי׃ וידבר אל קרח
ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת
אשר יבחר בו יקריב אליו׃ ומליל עם קרח
ועם כל כנשתיה למימר בצפרא ויהודע

בה״א ... מי יוכל לעמד ... הנועדים ...
ובנ״י ... לכל העדה ...
וו׳ ... ומתלונות תלונו ... עולם מבני עולם שלמה
יחזקאל

ייי ית דכשר ליה וית דקדיש ויקרב לקדמוהי
וית דיתרעי ביה יקריב לשמשותיה׃ זאת
עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו׃ דא
עבידו סבו לכון מחתיין קרח וכל כנשתיה׃
ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני
יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה
הוא הקדוש רב לכם בני לוי׃ והבו בהון אישתא
ושוו עליהון קטורת בוסמין קדם ייי מחר ויהי
גברא דיתרעי ייי הוא קדיש סגי לכון בני
לוי׃ ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי׃
ואמר משה לקרח שמעו כען בני לוי׃
המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל
אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד
לפני העדה לשרתם׃ הזעיר לכון ארי
אפריש אלהא דישראל יתכון מכנשתא
דישראל לקרבא יתכון לקדמוהי למפלח
ית פולחן משכנא דייי ולמקם קדם כנשתא
לשמשותהון׃ ויקרב אתך ואת כל אחיך
בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה׃ וקריב
יתך וית כל אחך בני לוי עמך ובען אתון
כהונתא רבתא׃ לכן אתה וכל עדתך
הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלינו
עליו׃ בכן את וכל כנשתך דאזדמנתון
על ייי ואהרן מה הוא ארי מתרעמין עלוהי
עלוהי׃ וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
בני אליאב ויאמרו לא נעלה׃ ושלח משה
למקרי לדתן ולאבירם בני אליאב ואמרו

לא ניסק: המעט כי העליתנו מארץ זבת
חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר: הזעיר ארי אסיקתנא מארע
עבדא חלב ודבש לקטלותנא במדברא ארי
מתרברבת עלנא אף אתרברבא: אף לא אל
ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו
נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם
תנקר לא נעלה: אף לא לארע עבדא חלב
ודבש אעילתנא ויהבת לנא אחסנת חקל
וכרמין העיני גבריא האינון תשלח לעורא
לא ניסק: ויחר למשה מאד ויאמר אל
יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד
מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם:
ותקיף למשה לחדא ואמר קדם יי לא תקביל
ברעוא קורבנהון לא חמרא דחד מנהון
שחרית ולא אבאישית לחד מנהון: ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני
יהוה אתה והם ואהרן מחר: ואמר משה
לקרח את וכל כנשתך הוו זמינין לקדם יי
את ואינון ואהרן מחר: וקחו איש מחתתו
ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים
מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: וסבו
גבר מחתיתיה ותיתנון עליהון קטורת
בוסמין ותקרבון קדם יי גבר מחתיתיה
מאתן וחמשין מחתין ואת ואהרן גבר מחתיתה:
ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו
עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד

ומשה ואהרן: ונסיבו גבר מחתיתיה ויהבו
עליהון אישתא ושויו עליהון קטורת בוסמין
וקמו בתרע משכן זמנא ומשה ואהרן
ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח
מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה וכנש
עליהון קרח ית כל כנשתא לתרע משכן
זמנא ואתגלי יקרא דיי לכל כנשתא:
[illegible] וידבר יהוה אל משה ואל
לאמר [illegible] עם משה ולאהרן
[illegible] העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע: אתפרשו מגו כנשתא הדא
ואשיצי יתהון כשעא: ויפלו על פניהם
ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש
אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: ונפלו על
אפיהון ואמרו אל אלה רוחיא לכל
בסרא גברא חד יחוב ועל כל כנשתא
יהי רוגזא: וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר
העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם:
מליל עם כנשתא למימר אסתלקו מסח
סחור למשכנא דקרח דתן ואבירם: ויקם
משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו
זקני ישראל: וקם משה ואזל לות דתן
ואבירם ואזלו בתרוהי סבי ישראל: וידבר
אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי
האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל
אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ומליל
עם כנשתא למימר זורו כען מעלוי משכני

גבריא חיביא האלין ולא תקרבון בכל
דילהון דלמא תלקון בכל חוביהון: ויעלו
מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב
ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם: ואסתלקו מעלוי
משכנא דקרח דתן ואבירם מסחור
ודתן ואבירם נפקו קימין בתרע משכניהון
ונשיהון ובניהון וטפלהון: ויאמר משה
בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את
כל המעשים האלה כי לא מלבי: ואמר
משה בדא תידעון ארי יי שלחני למעבד
ית כל עובדיא האלין ארי לא מרעותי:
אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת
כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני:
אם כמותא דכל אנשא ימותון אילין
ומסערא דכל אנשא יסתער עליהון לא
יי שלחני: ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל
אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם
כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ואם
בריאה יברי יי ותפתח ארעא ית פומה
ותבלע יתהון וית כל דילהון ויחתון כד
חיין לשאול ותידעון ארי ארגיזו גבריא
האלין קדם יי: ויהי ככלתו לדבר את
כל הדברים האלה ותבקע האדמה
אשר תחתיהם: והוה כד שיצי למללא
ית כל פתגמיא האלין ואתבזעת ארעא

דתחותיהון: ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם
אשר לקרח ואת כל הרכוש: ופתחת ארעא
ית פומה ובלעת יתהון וית אנש בתיהון
וית כל אנשא דלקרח וית כל קנינא: וירדו
הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס
עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
ונחתו אנון וכל דילהון כד חיין לשאול
וחפת עליהון ארעא ואבדו מגו קהלא: וכל
ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם
כי אמרו פן תבלענו הארץ: וכל ישראל
דבסחרניהון ערקו לקלהון ארי אמרין
דלמא תבלעננא ארעא: ואש יצאה מאת
יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
איש מקריבי הקטרת: ואישתא נפקת מן
קדם יי ואכלת ית מאתן וחמשין
גברין מקרבי קטורת בוסמיא:
וידבר יהוה אל משה
לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
את המחתת מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו: אימר לאלעזר
בר אהרן כהנא ויפריש ית מחתיתא
מבין יקידיא וית אישתא ודרי להלאה
ארי אתקדשא: את מחתות החטאים
האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים
צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו
ויהיו לאות לבני ישראל: ית מחתיתא

יצא ב׳ בתור ושאל אוריתא יצא וכל בראשית ... במה יצא
כי יום אשר יצא ממעיך וכל שאר ... כוותי׳ בלק׳ יצא ומיג׳ ויצא
יקנך הנה עם יצא ממצרים וקח יג׳ וסימ׳ וקח לך מושם אשר
וקח לי

משם ש׳ מה עמרי וקח לך עבר לפני העם מטה מטה לבית אב
כאשר צוה כי כל הינום את חלו צתן משענתי בידיך מן השמן הזה את האזור
וקחו עמכם דברים שמע בני וקח אחרי לנשיאם וסימ׳ ויתנו

חייביא האילין דאתחייבו בנפשתהון
ויעבדון יתהון טסין רדידין חופאה ש
למדבחא ארי קריבונין קדם יי ואתקדשו
ויהוון לאת לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים
וירקעום צפוי למזבח: ונסיב אלעזר
כהנא ית מחתית נחשא דקריבו יקידיא
ורדידינון חופאה למדבחא: זכרון
לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש
זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו
כאשר דבר יהוה ביד משה לו: דוכרנא
לבני ישראל בדיל דלא יקרב גבר חילוני
דלא מזרעא דאהרן הוא לאסקא קט
קטורת בוסמין קדם יי ולא יהי כקרח וכנשתה
כמא דמליל יי בידא דמשה ליה:

פ

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על
משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את
עם יהוה: ואתרעמו כל כנשתא דבני
ישראל ביומא דבתרוהי על משה ועל
אהרן למימר אתון גרמיתון דמית עמא
דיי: ויהי בהקהל העדה על משה
ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו
הענן וירא כבוד יהוה: והוה באתכנשות
כנשתא על משה ועל אהרן ואתפניו
למשכן זמנא והא חפהי ענגא ואתגלי

יקרא דיי: ויבא משה ואהרן אל פני אהל
מועד: ועל משה ואהרן לקדם משכן זמנא:
וידבר יהוה אל משה
לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם: אתפרשו מגו
כנשתא הדא ואשיצי יתהון כשעא
ונפלו על אפיהון: ויאמר משה אל אהרן
קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהרה אל העדה
וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה
החל הנגף: ואמר משה לאהרן סב ית מחתיתא
והב עלה אישתא מעלוי מדבחא ושוי
קטורת בוסמין ואוביל בפריע לכנשתא
וכפר עליהון ארי נפק רוגזא מן קדם יי
שרי מותנא: ויקח אהרן כאשר דבר
משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף
בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם:
ונסיב אהרן כמא דמליל משה ורהט
לגו קהלא והא שרי מותנא בעמא ויהב
ית קטורת בוסמיא וכפר על עמא:
ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר
המגפה: וקם בין מיתיא ובין חייא ואתכלי
מותנא: ויהיו המתים במגפה ארבעה
עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים
על דבר קרח: והוו דמיתו במותנא ארבעת
ארבעת עסר אלפין ושבע מאה בר
מדמיתו על פלוגתא דקרח: וישב אהרן

אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה׃
ותב אהרן לות משה לתרע משכן זמנא ומותנא
אתכלי׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאהם
לבית אבתם שנים עשר מטות איש
את שמו תכתב על מטהו׃ מליל עים בני ישר'
וסב מינהון חוטרא חוטרא לבית אבא מן כל
רברבניהון לבית אבהתהון תרי עסר חוטרין
גבר ית שמיה תכתוב על חוטריה׃ ואת שם
אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש
בית אבותם׃ וית שמא דאהרן תכתוב על
חוטרא דלוי ארי חוטרא חד לריש בית אבהתהון׃
והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד
לכם שמה׃ ותצנעינון במשכן זמנא קדם
סהדותא דאזמין מימרי לכון תמן׃ והיה
האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי
מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם
עליכם׃ ויהי גברא דיתרעי ביה חוטריה ינעי
ואניח מן קדמי ית תורעמת בני ישר' דאינון
מתרעמין עליכון׃ וידבר משה אל בני ישראל
ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד
מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר
מטות ומטה אהרן בתוך מטותם׃ ומליל משה
עם בני ישר' ויהבו ליה כל רברבניהון חוטרא
לרבא חד חוטרא לרבא חד לבית אבהתהון
תרי עסר חוטרין וחוטרא דאהרן בגו חוטריהון׃
וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת׃

ואצנע משה ית חוטריא קדם יי במשכנא דסהדותא׃
ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה
פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ
ויגמל שקדים׃ והוה ביומא דבתרוהי ועל
משה למשכנא דסהדותא והא יעא חוטרא
דאהרן לבית לוי ואפיק לבלבין ואניץ נץ וכפית
שגדין׃ ויצא משה את כל המטת מלפני
יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש
מטהו׃ ואפיק משה ית כל חוטריא מן קדם יי
לכל בני ישר' ואשתמודעו ונסיבו גבר חוטריה׃

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן
לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל
תלונתם מעלי ולא ימתו׃ ואמר יי למשה
אתיב ית חוטרא דאהרן לקדם סהדותא
למטרא לאת לעמא סרבנא ויסופון תורעמתהון
מן קדמי ולא ימותון׃ ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו כן עשה׃ ועבד משה
כמא דפקיד יי יתיה כין עבד׃

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו
אבדנו כלנו אבדנו׃ ואמרו בני ישר' למשה
הא מננא קטילת חרבא הא מננא בלעת ארעא
הא מננא מיתו במותנא׃ כל הקרב
הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו
לגוע׃ כל דקריב מקרב למשכנא דיי
מאית הא אנחנא סיפין למימת׃
ויאמר יהוה אל אהרן

אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון
המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון
כהנתכם: ואמר יי לאהרן את ובנך ובית אבוך
עמך תקבלון על חובי מקדשא ואת ובנך
עמך תקבלון על חובי כהונתכון: וגם את אחיך
מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת:
ואף ית אחך שבטא דלוי שבטא דאבוך
קריב לותך ויתוספון עלך וישמשנך ואת
ובנך עימך קדם משכנא דסהדותא: ושמרו
משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי
הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם
הם גם אתם: ויטרון מטרתך ומטרת כל
משכנא ברם למני קודשא ולמדבחא לא
יקרבון ולא ימותון אף אינון אף אתון: ונלוו
עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל
עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ויתו
ספון עלך ויטרון ית מטרת משכן זמ
נא לכל פולחן משכנא וחילוני לא יקרב לותכון:
ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת
המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל:
ותיטרון ית מטרת קודשא וית מטרת
מדבחא ולא יהי עוד רוגזא על בני ישראל: ואני
הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני
ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
את עבדת אהל מועד: ואנא הא קרבית
ית אחיכון ליואי מגו בני ישראל לכון מתנא
יהיבין קדם יי למפלח ית פולחן משכן זמנא:

ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת
מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת:
ואת ובנך עימך תיטרון ית כהונתכון לכל
פתגם מדבחא ולמגו לפרוכתא ותפלחון ית
פולחן מתנא אתין ית כהונתכון וחילוני דיקרב
יתקטיל:
וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: ומליל
יי לאהרן ואנא הא יהבית לך ית מטרת
אפרשותי לכל קודשיא דבני ישראל לך
יהבתינון לרבו ולבנך לקים עלם: זה יהיה לך
מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל
מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר
ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: דין
יהי לך מקודש קודשיא מותר מן אישתא
לכל קורבנהון לכל מנחתהון ולכל חטאתהון
ולכל אשמהון דיתיבון קדמי קודש קודשין
דילך הוא ולבנך: בקדש הקדשים תאכלנו
כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: בקודש
קודשין תיכלניה כל דכורא ייכול יתיה
קודשא יהי לך: וזה לך תרומת מתנם לכל
תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך
אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל
אתו: ודין לך אפרשות מתנתהון לכל ארמות
בני ישראל לך יהבתינון ולבנך ולבנתך עימך
לקים עלם כל דדכי בביתך ייכול יתיה:

כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם
אשר יתנו ליהוה לך נתתים: כל טוב משח וכל
טוב חמר ועיבור רישיתהון דיתנון קדם יי׳ לך
יהבתינון: בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: בכורי
כל דבארעהון דייתון קדם יי׳ דילך יהי כל דדכי
בביתך ייכלניה: כל חרם בישראל לך יהיה:
כל חרמא בישראל דילך יהי: כל פטר רחם לכל
בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה
לך אך פדה תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: כל פתח
וולדא לכל בסרא דיקרבון קדם יי׳ באנשא ובבעירא
יהי לך ברם מפרק תפרוק ית בוכרא דאנשא
וית בוכרא דבעירא מסאבא תפרוק: ופדויו
מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים
בשקל הקדש עשרים גרה הוא: ופורקניה
מבר ירחא תפרוק בפורסניה כסף חמש
סלעין בסלעי קודשא עשרין מעין הוא:
אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז
לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח
ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה:
ברם בוכרא דתורא או בוכרא דאימרא או
בוכרא דעיזא לא תפרוק קודשא אינון ית
דמהון תזרוק על מדבחא וית תרביהון תסק
קורבן לאתקבלא ברעוא קדם יי׳: ובשרם יהיה
לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: ו
ובסרהון יהי לך כחדיא דארמותא וכשקא
דימינא דילך יהי: כל תרומת הקדשים אשר

ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ו
ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם
הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: כל אפרשות
קודשיא דיפרשון בני ישר׳ קדם יי׳ יהבית לך
ולבנך עימך לקים עלם קים מלח עלמא הוא
קדם יי׳ לך ולבנך עימך: ויאמר יהוה אל אהרן
בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם
אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ואמר
יי׳ לאה׳ בארעהון לא תחסין וחולק לא יהי
לך ביניהון מתנן דיהבית לך אינון חולקך ו
ואחסנתך בגו בני ישר׳:
ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בי
בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם
עבדים את עבדת אהל מועד: ולבני לוי ה
הא יהבית כל מעשרא בישר׳ לאחסנא
חלף פולחנהון דאינון פלחין ית פולחן מ
משכן זמנא: ולא יקרבו עוד בני ישראל
אל אהל מועד לשאת חטא למות: ולא יקרבון
יקרבון עוד בני ישר׳ למשכן זמנא לקבלא
חובא לממת: ועבד הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם ל
לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה
ויפלחון ליואי אינון ית פולחן משכן זמנא
ואינון יקבלון חוביהון קים עלם לדריכון
ובגו בני ישר׳ לא יחסנון אחסנא: כי את
מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרו
תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם
בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: ארי ית מעש׳

בני ישראל דיפרשון קדם יי אפרשותא יהבית
ללואי לאחסנא על כין אמרית להון בגו בני
ישראל לא יחסנון אחסנא׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואל הלוים תדבר
ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל
את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן
המעשר׃ ועם ליואי תמליל ותימר להון ע
ארי תיסבון מן בני ישראל ית מעשרא דיהבית
לכון מנהון באחסנתכון ותפרשון מניה
אפרשותא קדם יי מעשרא מן מעשרא׃
ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן
וכמלאה מן היקב׃ ותתחשיב לכון אפ
אפרשותכון כעיבורא מן אידרא וכ
וכמלאתא מן מעצרתא׃ כן תרימו גם
אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם
אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם
ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן׃ כין
תפרשון אף אתון אפרשותא קדם יי מכל
מעשריכון דתסבון מן בני ישראל ותתנון
מניה ית אפרשותא דיי לאהרן כהנא׃
מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת
יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו׃ מכל
מתנתכון תפרשון ית כל אפרשותא
דיי מכל שפריה ית קודשיה מניה׃
ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו
ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכ
וכתבואת יקב׃ ותימר להון באפרשותכון

ית שופריה מניה ויתחשיב לליואי כעללת
אידרא וכעללת מעצרתא׃ ואכלתם אתו
בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם
חלף עבדתכם באהל מועד׃ ותיכלון יתיה
בכל אתר אתון ואנש בתיכון ארי אגרא
הוא לכון חלף פולחנכון במשכן זמנא׃ ולא
תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו
ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמ
תמותו׃ ולא תקבלון עלוהי חובא באפרשותכון
ית שופריה מניה וית קודשיא דבני ישראל
לא תחלון ולא תמותון׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ ומליל
יי עם משה ולאהרן למימר׃ זאת חקת התורה
אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין
בה מום אשר לא עלה עליה על׃ דא גזירת או
אוריתא דפקיד יי למימר מליל עם בני י
ישראל ויסבון לך תורתא סומקתא שלמתא
דלית בה מומא דלא סליק עלה נירא׃ ונתתם
אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל
מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו׃ ותיתנון
יתה לאלעזר כהנא ויפיק יתה למברא
למשריתא ויכוס יתה קדמוהי׃ ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני
אהל מועד מדמה שבע פעמים׃ ויסב
אלעזר כהנא מדמה באצבעיה וידי
אפי משכן זמנא מדמה שבע זמנין׃ ושרף
את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה

ואת דמה על פרשה ישרף׃ ויוקיד ית תורתא
לעינוהי ית משכה וית בסרה וית דמה על
אוכלה יוקיד׃ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה׃
ויסב כהנא אעא דארזא ואיזובא וצבע
זהורי וירמי לגו יקידת תורתא׃ וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב׃ ויצבע
לבושוהי כהנא ויסחי בסריה במיא ובתר
כן ייעול למשריתא ויהי מסאב כהנא
עד רמשא׃ והשרף אתה יכבס בגדיו ב
במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב׃
ודמוקיד יתה יצבע לבושוהי במיא ויסחי
בסריה במיא ויהי מסאב עד רמשא׃ ואסף
איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ
למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני
ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא׃
ויכניש גבר דכי ית קטמא דתורתא ויצנע
מברא למשריתא באתר דכי ותהי לכנשתא
דבני ישראל למטרא למי אדיותא חטאתא
היא׃ וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו
וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
הגר בתוכם לחקת עולם׃ ויצבע דכניש ית
קטמא דתורתא ית לבושוהי ויהי מסאב
עד רמשא ותהי לבני ישראל ולגיוריא דיתגיירון
ביניהון לקים עלם׃ הנגע במת לכל נפש
אדם וטמא שבעת ימים׃ דיקרב במיתא

לכל נפשא דאנשא ויהי מסאב שבעה
יומין׃ הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום
השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי לא יטהר׃ הוא
ידי עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה
ידכי ואם לא ידי עלוהי ביומא תליתאה
וביומא שביעאה לא ידכי׃ כל הנגע במת
בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא
את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש
ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
טמא יהיה עוד טמאתו בו׃ כל דיקרב
במיתא בנפשא דאנשא דימות ולא
ידי עלוהי ית משכנא דיי סאיב וישתיצי
אנשא ההוא מישראל ארי מי אדיותא
לא אזדריקו עלוהי מסאב יהי עוד
סאובתיה ביה׃ זאת התורה אדם כי
ימות באהל כל הבא אל האהל וכל
אשר באהל יטמא שבעת ימים׃ דא
אורייתא אנש ארי ימות במשכנא
כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא
יהי מסאב שבעה יומין׃ וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא׃
וכל מן דפחר פתיח דלית מגופת שיע
מקף עלוהי מסאב הוא׃ וכל אשר יגע
על פני השדה בחלל חרב או במת או
בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת
ימים׃ וכל דיקרב על אפי חקלא בקטיל

חרבא או במיתא או בגרמא דאנשא או
בקברא יהי מסאב שבעה יומין: ולקחו
לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים
חיים אל כלי: ויסבון לדמסאב מעפר
יקידת חטתא ויתין עלוהי מי מבוע למן:
ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה
על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל
או במת או בקבר: ויסב איזובא ויטבול
במיא גבר דכי וידי על משכנא ועל כל
מניא ועל נפשתא דהוו תמן ועל דיקרב
בגרמא או בקטילא או במיתא או בקברא:
והזה הטהר על הטמא ביום השלישי
וביום השביעי וחטאו ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
וידי דכיא על מסאבא ביומא תליתאה
וביומא שביעאה וידכיניה ביומא
שביעאה ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא וידכי ברמשא: ואיש אשר
יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא
הוא: וגבר דיסתאב ולא ידי עלוהי
וישתיצי אנשא ההוא מגו קהלא ארי
ית מקדשא דיוי סאיב מי אדיותא לא
אזדריקו עלוהי מסאב הוא: והיתה
להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס

בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב:
ותהי להון לקים עלם ודמדי מי אדיותא
יצבע לבושוהי ודיקרב במי אדיותא
יהי מסאב עד רמשא: וכל אשר יגע
בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא
עד הערב: וכל דיקרב ביה מסאבא
יהי מסאב ואנש דיקרב ביה יהי מסאב
עד רמשא:

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר
צן בחדש הראשון וישב העם בקדש
ותמת שם מרים ותקבר שם: ואתו
בני ישראל כל כנשתא למדברא דצין
בירחא קדמאה ויתיב עמא ברקם
ומיתת תמן מרים ואתקברת תמן:
ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה
ועל אהרן: ולא הוה מיא לכנשתא ו
ואתכנישו על משה ועל אהרן: וירב
העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו
בגוע אחינו לפני יהוה: ונצא עמא עם
משה ואמרו למימר לוי דמיתנא במותא
דאחנא קדם יוי: ולמה הבאתם את קהל
יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו: ולמא אתיתון ית קהלא דיוי
למדברא הדין לממת תמן אנחנא
ובעירנא: ולמה העליתנו ממצרים
להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא
מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין

154

לשתות: ולמא אסיקתונא ממצרים לאעלא
יתנא לאתרא בישא הדין לא אתר כשר
לבית זרע ואף לא תינין וגופנין ורמונין ומיא
ליות למשתי: ויבא משה ואהרן מפני
הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם
וירא כבוד יהוה אליהם: ועל משה ואהרן מן
קדם קהלא לתרע משכן זמנא ונפלו על
אפיהון ואתגלי יקרא דיי להון:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת
להם מים מן הסלע והשקית את העדה
ואת בעירם: סב ית חוטרא ותכנוש ית
כנשתא את ואהרן אחוך ותמללון עם כיפא
לעיניהון ויתין מוהי ותפיק להון מיא מן
כיפא ותשקי ית כנשתא וית בעירהון:
ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר
צוהו: ונסיב משה ית חוטרא מן קדם יי כמא
דפקדיה: ויקהלו משה ואהרן את הקהל
אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים
המן הסלע הזה נוציא לכם מים: וכנשו משה
ואהרן ית קהלא לקדם כיפא ואמר להון שמעו
כען סרבניא המן כיפא הדין נפיק לכון
מיא: וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו
פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובעירם: וארים משה ית ידיה ומחא ית
כיפא בחוטריה תרתין זמנין ונפקו מיא

סגיאין ושתיאת כנשתא ובעיריהון:
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
הזה אל הארץ אשר נתתי להם: ואמר
יי למשה ולאהרן חלף דלא הימינתון במימרי
לקדשותי לעיני בני ישראל בכין לא תעלון ית
קהלא הדין לארעא דיהבית להון: המה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה
ויקדש בם: אינון מי מצותא דנצו בני ישראל
קדם יי ואתקדש בהון:
וישלח משה מלאכים מקדש אל
מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה
ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: ושלח
משה אזגדין מרקם לות מלכא דאדום אמר אחוך ישראל
את ידעת ית כל עקתא דאשכחתנא:
וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים
רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו: ונחתו
אבהתנא למצרים ויתיבנא במצרים יומין
סגיאין ואבאישו לנא מצראי ולאבהתנא:
ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך
ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר
קצה גבולך: וצלינא קדם יי וקביל צלותנא
ושלח מלאכא ואפקנא ממצרים והא
אנחנא ברקם קרתא דבסטר תחומך:
נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה
ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך
נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר

נעבר כען בארעך לא נעבר בחקל
ובכרם ולא נשתי מי גוב באורח מלכא ניזיל
לא נסטי לימינא ולסמלא עד דניעבר
תחומך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן
בחרב אצא לקראתך: ואמר ליה אדום לא
תעיבר בתחומי דלמא בדקטלין בחרבא
איפוק לקדמותך: ויאמרו אליו בני ישראל
במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני
ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה:
ואמרו ליה בני ישראל באורח כבישא
ניסק ואם מייך נשתי אנא ובעירי ואיתין
דמיהון לחוד לית פתגם ביש ברגלי אעבר:
ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם
כבד וביד חזקה: ואמר לא תעיבר ונפק
אדומאה לקדמותיה בחיל רב ובידא תקיפא:
וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו
ויט ישראל מעליו: וסריב אדומאה לא
שבק ית ישראל למיעבר בתחומיה וסטא
ישראל מלותיה:

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה
הר ההר: ונטלו מרקם ואתו בני ישראל כל
כנשתא להור טורא: ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום
לאמר: ואמר יי למשה ולאהרן בהור טורא
על תחום ארעא דאדום למימר: יאסף
אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי
למי מריבה: יתכניש אהרן לעמיה ארי לא
ייעול לארעא דיהבית לבני ישראל על דסריבתון
על מימרי למי מצותא: קח את אהרן ואת
אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: דבר ית
אהרן וית אלעזר בריה ואסיק יתהון להור
טורא: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם
את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם:
ואשלח ית אהרן ית לבושוהי ותלבישינון ית
אלעזר בריה ואהרן יתכניש וימות תמן:
ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל
הר ההר לעיני כל העדה: ועבד משה
כמא דפקיד יי וסליקו להור טורא לעיני
כל כנשתא: ויפשט משה את אהרן את
בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת
אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר
מן ההר: ואשלח משה ית אהרן ית לבושוהי
ואלביש יתהון ית אלעזר בריה ומית אהרן
תמן בריש טורא ונחת משה ואלעזר מן
טורא: ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו
את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: וחזו
כל כנשתא ארי מית אהרן ובכו ית אהרן תלתין
יומין כל בית ישראל:

וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב
כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל
וישב ממנו שבי: ושמע כנענאה מלכא
דערד דיתיב דרומא ארי אתא ישראל אורח
מאלליא ואגיח קרבא בישראל ושבא מניה
שביא: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם
נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את

ושת חסר וכל נביא וכתוב כות מלא בר מן חד מן הירדן מזרחה שמש
ל חסר בלישנ וסימנ היוצא מגבל צריה זכרנה משפט הכבלה בבני יעקב לראו
גבג ושלאחרין ובעמק נשמרנו ונשען בוסימ לגבול מואב על ייי קדוש
ישראל

עריהם: וקיים ישראל קיים קדם ייי ואמר אם
ממסר תמסר ית עמא הדין בידי ואגמר ית
קרויהון: וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את
הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם
המקום חרמה: וקביל ייי צלותיה דישראל ומסר
ית כנענאה וגמר יתהון וית קרויהון וקרא שמיה
דאתרא חרמה:
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ
אדום ותקצר נפש העם בדרך: ונטלו מהור
טורא אורח ימא דסוף לאקפא ית ארעא דאדום
ועקת נפשא דעמא באורחא: וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו
קצה בלחם הקלקל: ואתרעם עמא קדם ייי
ועם משה נצו למא אסיקתונא ממצרים
לממת במדברא ארי לית לחמא ולית מיא
ונפשנא עקת במננא הדין דמיכליה קליל:
וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים
וינשכו את העם וימת עם רב מישראל:
וגרי ייי בעמא ית חיוין קלן ונכיתו ית עמא
ומית עם סגי מישראל: ויבא העם אל משה
ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל
אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל
משה בעד העם: ואתא עמא לות משה
ואמרו חבנא ארי אתרעמנא קדם ייי ועמך
נצינא צלי קדם ייי ויעדי מננא ית חויא וצלי
משה על עמא: ויאמר יהוה אל משה עשה
לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך

עלין וסימנ על בהר לשלום לביתך עילם עורי מדי על הר גבוה
עלי לך מבשרת ציון עלי הגלעד וצעקי ובבשן תני קולך ... בשדה כי
וסימ אעברה נעצדה נא נגעי בבית בבית בבית ללקט בשדה ולא יפגעו בי

וראה אתו וחי: ואמר ייי למשה עביד לך
קליא ושוי יתיה על את ויהי כל דיתנכית
ויחזי יתיה ויתקיים: ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש
את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ועבד
משה חויא דנחשא ושויה על את והוי
כד נכית חויא ית גברא ומסתכל בחויא
דנחשא ומתקיים: ויסעו בני ישראל ויחנו
באבת: ונטלו בני ישר ושרו באבות: ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר
על פני מואב ממזרח השמש: ונטלו מ
מאבות ושרו במגזת עבראי במדברא
דעל אפי מואב ממדנח שמשא: משם
נסעו ויחנו בנחל זרד: מתמן נטלו ושרו
בנחלא דזרד: משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי
כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין הא
האמרי: מתמן נטלו ושרו מעברא ד
דארנון דבמדברא דנפיק מתחום
אמוראה ארי ארנון תחום מואב בין
מואב ובין אמוראה: על כן יאמר בספר
מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים
ארנון: על כן יתאמר בספרא קרבין
עבד ייי על ימא דסוף וגבורן על נחלי
ארנון: ואשד הנחלים אשר נטה לשבת
ער ונשען לגבול מואב: ושפיך לנחליא
ד[illegible]ברין לקביל לחית ומסתמיך לת
לתחום מואב: ומשם בארה היא הבאר

אתהם ... לכנן ולבנותי והזהלתיה אתהם ויהכם יתדם
ותקצר ד וסימנ נפש העם ותקצר נפשו ... נפשו לנאות ...

אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה
להם מים׃ ומתמן אתיהיבת להון בירא
היא בירא דאמר יי׳ למשה כנוש ית עמא
ואתין להון מיא׃

אז ישיר ישראל את השירה הזאת
עלי באר ענו לה׃ בכין שבח ישראל ית
תושבחתא הדא סקי בירא שבחו לה׃ באר
חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק
במשענתם וממדבר מתנה׃ בירא דחפרוה
רברביא כרוהא רישי עמא ספריא בש
בחוטריהון וממדברא אתיהיבת להון׃ ומ
וממתנה נחליאל ומנחליאל במות׃ ומדאת
יהיבת להון נחתא עמהון לנחליא ומנחליא
סלקא עמהון לרמתא׃ ומבמות הגיא אשר
בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על
פני הישימן׃ ומרמתא לחליא דבחקלי
מואב לריש רמתא ומסתכיא על אפי
בית ישימון׃

וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך
האמרי לאמר׃ ושלח ישראל אזגדין לות
סיחון מלכא אמוראה למימר׃ אעברה
בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה
מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר
גבלך׃ איעיבר בארעך לא נסטי בחקל
ובכרם ולא נשתי מי גוב באורח מלכא
ניזיל עד דניעיבר תחומך׃ ולא נתן סיחן
את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את
כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה

ויבא יהצה וילחם בישראל׃ ולא שבק סיחון
ית ישראל למיעיבר בתחומיה וכנש סיחון
ית כל עמיה ונפק לקדמות ישראל למדברא ואתא
ליהץ ואגיח קרבא בישראל׃ ויכהו ישראל לפי
חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד
בני עמון כי עז גבול בני עמון׃ ומחהי ישראל
לפתגם דחרב ויריתו ית ארעיה מארנונא עד
יובקא עד בני עמון ארי תקיף תחום בני
עמון׃ ויקח ישראל את כל הערים האלה
וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון
ובכל בנתיה׃ ונסיב ישראל ית כל קרויא האלין
ויתיב ישראל בכל קרוי אמוראה בחשבון ובכל
כפרנהא׃ כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי
הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו עד ארנן׃ ארי חשבון קרתא
דסיחון מלכא אמוראה היא והוא אגיח
קרבא במלכא דמואב קדמאה ונסיב ית
כל ארעיה מידיה עד ארנון׃ על כן יאמרו
המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחן
על כין יימרון מתליא עולו לחשבון תתבני
ותשתכלל קרתא דסיחון׃ כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער
מואב בעלי במות ארנן׃ ארי קידום תקיף
כאישא נפק מחשבון עבדי קרבא כשלהבתא
מקרתא דסיחון קטילו עמא דשריין בלחיית
מואב כומריא דפלחין בית דחלת רמתא
דארנון׃ אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן
בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי

סיחון: וי לכון מואבאי אבדתון עמא דפלחין לכמוש מסר בנוהי ציירין ובנתיה בשביא לש... להלכא אמוראה סיחון: ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא: פסקת מלכו מחשבון עדא שולטן מדיבון ועריאו עד נפח דסמיך על מידבא: וישב ישראל בארץ האמרי: ויתיב ישראל בארע אמוראה: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויורש את האמרי אשר שם: ושלח משה לאללא ית יעזר וכבשו כפרנהא ותריך ית אמוראה דתמן: ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ואתפניו וסליקו לאורח מתנן ונפק עוג מלכא דמתנן לקדמותהון הוא וכל עמיה לאגחא קרבא לאדרעי: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ואמר יי' למשה לא תדחל מנה ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה וית ארעיה ותעביד ליה כמא דעבדתא לסיחון מלכא אמוראה דיתיב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו: ומחו יתיה וית בנוהי וית כל עמיה עד דלא אשתאר ליה משיזיב ויריתו ית ארעיה: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ונטלו בני ישראל ושרו במישריא דמואב מעברא לירדנא דיריחו:

פז פיש סימן עזו

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: וחזא בלק בר צפור ית כל דעבד ישראל לאמוראה: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ודחיל מואבאה מן קדם עמא לחדא ארי סגי הוא ועקת למואבאה מן קדם בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפר מלך למואב בעת ההוא: ואמר מואבאה לסבי מדין כען ישיצון קהלא ית כל סחרננא כמא דמלחיך תורא ית ירוקא דחקלא ובלק בר צפור מלכא למואב בעידנא ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ושלח אזגדין לות בלעם בר בעור לפתור ארם דעל פרת ארע בני עמיה למקרי ליה למימר הא עמא נפק ממצרים הא חפא ית עין שמשא דארעא והוא שרי מלקבלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וכען איתא לוט לי ית עמא הדין ארי

תקיף הוא מני מאם איכול לאגחא ביה
קרב ואתרכיניה מן ארעא ארי ידעית
דתבריך מבריך ודתלוט ליט וילכו זקני
מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל
בלעם וידברו אליו דברי בלק ואזלו סבי
מואב וסבי מדין וקסמיא בידיהון ואתו לות
בלעם ומלילו עמיה פתגמי בלק ויאמר
אלהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר
כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב
עם בלעם ואמר להון ביתו הכא בליליא
ואתיב יתכון פתגמא כמא דימליל יי עמי
ואוריכו רברבי מואב עם בלעם ויבא
אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים
האלה עמך ואתא מימר מן קדם יי
לבלעם ואמר מן גבריא האלין דעמך
ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן
צפר מלך מואב שלח אלי ואמר בלעם
בלק בר צפור מלכא דמואב שלח לותי
הנה העם היצא ממצרים ויכס
את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי
לההן בו וגרשתיו הא עמא נפק ממצרים
וחפא ית עין שמשא דארעא כען איתא
לוט לי יתיה מאם איכול לאגחא ביה
קרב ואתרכיניה ויאמר אלהים אל בלעם
לא תלך עמהם לא תאר את העם
כי ברוך הוא ואמר יי לבלעם לא תיזיל
עמהון לא תלוט ית עמא ארי בריך הוא
ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק

לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך
עמכם וקם בלעם בצפרא ואמר לרברבי
בלק איזילו לארעכון ארי לית רעוא קדם יי
למשבקי למיזל עמכון ויקומו שרי מואב
ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו
וקמו רברבי מואב ואתו לות בלק ואמרו
סרב בלעם למיתי עמנא ויסף עוד בלק
שלח שרים רבים ונכבדים מאלה ויבאו
[illegible] רברבין סגיאין ויקירין
[illegible] בלעם ויאמרו לו כה אמר
[illegible] בלק [illegible] אל נא תמנע מהלך
[illegible] ואתו [illegible] בלעם ואמרו ליה כדנן
אמר בלק בר צפור [illegible] עתמנע
[illegible] למיתי לותי [illegible] מאד
[illegible] אשר תאמר אלי [illegible] ולכה נא קבה
[illegible] העם הזה ארי יקרא איקרינך
[illegible] וכל דתימר לי [illegible] ואתא
[illegible] הדין [illegible] בלעם [illegible]
[illegible] אם יתן לי בלק מלא ביתו
[illegible] לעבר את פי יהוה אלהי
[illegible] קטנה או גדולה ואתיב בלעם
[illegible] בלק אם יתן לי בלק מלי ביתיה
כסף ודהב [illegible] לשני [illegible]
מימרא [illegible] למעבד זעירא או
רבתא ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה
ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי וכען
אוריכו בדין אף אתון בליליא ואידע
מא יוסף יי למללא עמי ויבא אלהים

אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר
אדבר אליך אתו תעשה: ואתא מימר מן
קדם יי לבלעם בליליא ואמר ליה אם למקרי
לך אתו גבריא קום איזיל עמהון וברם ית
פתגמא דאמליל עמך יתיה תעביד: ויקם
בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
שרי מואב: וקם בלעם בצפרא וזריז ית
אתניה ואזל עם רברבי מואב: ויחר אף
אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה
בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני
נעריו עמו: ותקיף רוגזא דיי ארי אזיל
הוא ואתעתד מלאכא דיי באורחא לסטן
ליה והוא רכיב על אתניה ותרין עולימוהי
עמיה: ותרא האתון את מלאך יהוה נצב
בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האתון מן
הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון
להטתה הדרך: וחזת אתנא ית מלאכא
דיי מעתד באורחא וחרביה שליפא
בידיה וסטת אתנא מן אורחא ואזלת
בחקלא ומחא בלעם ית אתנא לאסטיותה
באורחא: ויעמד מלאך יהוה במשעול
הכרמים גדר מזה וגדר מזה: וקם מלאכא
דיי בשביל כרמיא אתרא דגדירא מכא
וגדירא מכא: ותרא האתון את מלאך
יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם
אל הקיר ויסף להכתה: וחזת אתנא ית מלא[כא]
דיי ואדחיקת עם כותל אורחא

ית רגלא דבלעם לכותלא ואוסיף למחהא:
ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר
אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול: ואוסיף
מלאכא דיי למעבר וקם באתר עק דלית אורח
למסטי לימינא ולסמלא: ותרא האתון את
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף
בלעם ויך את האתון במקל: וחזת אתנא
ית מלאכא דיי ורבעת תחות בלעם ותקיף
רוגזא דבלעם ומחא ית אתנא בחוטרא:
ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם
מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים:
ופתח יי ית פומא דאתנא ואמרת לבלעם
מא עבדית לך ארי מחיתני דנן תלת זמנין:
ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש
חרב בידי כי עתה הרגתיך: ואמר בלעם
לאתנא ארי חייכת בי אלו פון אית חרבא
בידי ארי כען קטלתיך: ותאמר האתון אל
בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי
מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות
לך כה ויאמר לא: ואמרת אתנא לבלעם
הלא אנא אתנך דרכיבת עלי מדאיתך
עד יומא הדין הדילמא אלפנא למעבד לך
כדין ואמר לא: ויגל יהוה את עיני בלעם
וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו
שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: וגלא יי
ית עיני בלעם וחזא ית מלאכא דיי מעתד
באורחא וחרביה שליפא בידיה וכרע
וסגיד לאפוהי: ויאמר אליו מלאך יהוה על

על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה
אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: ואמר
ליה מלאכא דיי על מא מחיתא ית אתנך דנן
תלת זמנין הא אנא נפקית לסטן ארי גלי קדמי
דאת רעי למיזל באורחא לקבלי: ותראני
האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה
מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי:
וחזתני אתנא וסטת מן קדמי דנן תלת זמנין
אילו פון לא סטת מן קדמי ארי כען אף
יתך קטלית ויתה קיימית: ויאמר בלעם
אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי
אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע
בעיניך אשובה לי: ואמר בלעם למלאכא
דיי חבית ארי לא ידענא ארי את מעתד
לקדמותי באורחא וכען אם ביש בעינך
איתוב לי: ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך
עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק:
ואמר מלאכא דיי לבלעם איזיל עם
גבריא ובלחוד ית פתגמא דאמליל עמך
יתיה תמליל ואזל בלעם עם רברבי בלק:
וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר
בקצה הגבול: ושמע בלק ארי אתא בלעם
ונפק לקדמותיה לקרתא דמואב דעל
תחום ארנון דבסטר תחומא: ויאמר בלק
אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא
לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל

כבדך: ואמר בלק לבלעם הלא משלח
שלחית לותך למקרי לך למא לא אתיתא
לותי הבקושטא הויתא אמר לית אנא יכיל
ליקרותך: ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי
אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר
אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: ואמר
בלעם לבלק הא אתיתי לותך כען המיכל
יכילנא למללא מדעם פתגמא דישוי יי
בפומי יתיה אמליל: וילך בלעם עם בלק
ויבאו קרית חצות: ואזל בלעם עם בלק ואתו
לקרית מחוזוהי: ויזבח בלק בקר וצאן
וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ונכס
בלק תורין ועאן ושלח לבלעם ולרברביא
דעמיה: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם
ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם:
והוה בצפרא ודבר בלק ית בלעם ואסקיה
לרמת דחלתיה וחזא מתמן קצת מן
עמא: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה
שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים: ואמר בלעם לבלק בני לי
הכא שבעה מדבחין ואתקין לי הכא
שבעה תורין ושבעה דכרין: ויעש בלק
כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
ואיל במזבח: ועבד בלק כמא דמליל
בלעם ואסיק בלק ובלעם תור ודכר על
מדבחא: ויאמר בלעם לבלק התיצב על
עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי
ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ואמר

בלעם לבלק אתעתד על עלתך ואהך מא
אם יערע מימר מן קדם יי לקדמותי ופתגמא
דיחזינני ואחוי לך ואזל יחידי: ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: וערע מימר
מן קדם יי בבלעם ואמר קדמוהי ית שבעה
מדבחין סדרית ואסיקית תור ודכר על כל
מדבחא: וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר
שוב אל בלק וכה תדבר: ושוי יי פתגמא
בפומא דבלעם ואמר תוב לות בלק וכדין
תמליל: וישב אליו והנה נצב על עלתו וכל
שרי מואב: ותב לותיה והא מעתד על עלתיה
הוא וכל רברבי מואב: וישא משלו ויאמר
מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם
לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל:
ונטל מתליה ואמר מן ארם דברני בלק
מלכא דמואב מטורי מדנחא איתא לוט
לי יעקב ואיתא תריך לי ישראל: מה אקב
לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: מא
אלוטיה דלא לטיה אל ומא אתרכיה דלא
תרכיה יי: כי מראש צרים אראנו ומגבעות
אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתח
יתחשב: ארי מריש טוריא חזיתיה ומרמתא
סכיתיה הא עמא בלחודיהון עתידין דיח
דיחסנון עלמא ובעממיא לא ידתדנון גמ
גמירא: מי מנה עפר יעקב ומספר את
רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ות
ותהי אחריתי כמהו: מן יכול למימני דעדקיא

דבית יעקב דאמיר עליהון יסגון כעפרא
דארעא או חד מארבע משריתא דישראל
תמות נפשי מותא דקשיטין ויהי סופי כס
כותהון: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי
לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ואמר
בלק לבלעם מא עבדת לי למלט סנאי דבלתך
והא ברכא מברכת להון: ויען ויאמר הלא
את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר
ואתיב ואמר הלא ית דישוי יי בפומי יתיה
איטר למללא: ויאמר אליו בלק לך נא
אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם
אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו
לי משם: ואמר ליה בלק איתא כען עמי
לאתר אחרן דתחזי מתמן לחוד קצתיה
תחזי וכוליה לא תחזי ותלוטיה לי מתמן:
ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ודבריה
לחקל סכותא לריש רמתא ובנא שבעה
מדבחין ואסיק תור ודכר על כל מדבחא:
ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ו
ואנכי אקרה כה: ואמר לבלק אתעתד
הכא על עלתך ואנא אתמטי עד כא: ויקר
יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר
שוב אל בלק וכה תדבר: וערע מימר מן
יי בבלעם ושוי פתגמא בפומיה ואמר תוב
לות בלק וכדין תמליל: ויבא אליו והנו נצב
על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק
מה דבר יהוה: ואתא לותיה והוא מעתד

על עלתיה ורברבי מואב עמיה ואמר ליה
בלק מה מליל יוי׃ וישא משלו ויאמר קום
בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר׃ ונטל מתליה
ואמר קום בלק ושמע אצית למימרי בר
צפור׃ לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם
ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה׃
לא כמלי בני אנשא מימר אלהא בני אנשא
אמרין ומכדבין ואף לא כעובדי בני בסרא
דאנון גזרין למעבד תייבין ומתמלכין והוא
אמר ועביד וכל מימריה [illegible] מתקיים׃
הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה׃ הא
ברכן קבילית אברכינה לישראל ולא אתיב
ברכתי מניה׃ לא הביט און ביעקב ולא
ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
מלך בו׃ אסתכלית לית פלחי גלולין בדבית
יעקב ואף לא עברי ליאות שקר בישראל
מימרא דיוי אלההון בסעדהון ושכינת
מלכהון ביניהון׃ אל מוציאם ממצרים
כתועפת ראם לו׃ אלהא אפיקינון ממצרים
תוקפא ורומא דיליה׃ כי לא נחש ביעקב
ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה פעל אל׃ ארי לא נחשיא צבן דייטב
לדבית יעקב ואף לא קסמיא רען ברבות
בית ישראל בעידן יתאמר ליעקב ולישראל
מה עבד אלהא׃ הן עם כלביא יקום וכארי
יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם
חללים ישתה׃ הא עמא כליתא שרי
וכאריא יתנטל לא ישרי בארעיה עד

דיקטול קטול ונכסי עממיא ירית׃ ויאמר
בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך
לא תברכנו׃ ואמר בלק לבלעם אף מלט
לא תלוטינון אף ברכא לא תברכינון׃ ויען
בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך
לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה׃
ואתיב בלעם ואמר לבלק הלא מלילית
עמך למימר כל דימליל יוי יתיה אעביד׃
ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל
מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים
וקבתו לי משם׃ ואמר בלק לבלעם איתא
כען אדברינך לאתר אוחרן מא אסתחי
רעוא מן קדם יוי ותלוטיה לי מתמן׃ ויקח
בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על
פני הישימן׃ ודבר בלק ית בלעם לריש
רמתא דמסתכיא על אפי בית ישימון׃
ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה
אילים׃ ואמר בלעם לבלק בני לי הכא
שבעה מדבחין ואתקין לי הכא שבעה
תורין ושבעה דכרין׃ ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח׃ ועבד
בלק כמא דאמר בלעם ואסיק תור
ודכר על כל מדבח׃ וירא בלעם כי טוב
בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך
כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל
המדבר פניו׃ וחזא בלעם ארי תקין קדם יוי
לברכא ית ישראל ולא הלך כזמן בזמן

אלהין לקדמות נחשיא ושוי למדברא א
אפוהי׃ וישא בלעם את עיניו וירא את ישר׳
שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים׃ וזקף
בלעם ית עינוהי וחזא ית ישר׳ שרן לשבטוה׳
ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם יי׳׃ וישא
משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם
הגבר שתם העין׃ ונטל מתליה ואמר אמר
בלעם בר בעור ואמר גברא דשפיר
חזי׃ נאם שמע אמרי אל אשר מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי עינים׃ אמר דשמע
מימר מן קדם אל דחיזו מן קדם שדי
חזי שכיב ומתגלי ליה׃ מה טבו אהליך
יעקב משכנתיך ישראל׃ מא טבא ע
ארעך יעקב בית משרך ישר׳׃ כנחלים
נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה
כארזים עלי מים׃ כנחלין דמדברין
כגינת שקיא על פרת כבוסמיא דנצב
יי׳ כארזין דנציבין על מיא׃ יזל מים מ
מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מ
מלכו ותנשא מלכתו׃ יסגי מלכא דיתרבי
מבנוהי וישלוט בעממין סגיאין ויתקף
מאגג מלכיה ותתנטל מלכותיה׃ אל מ
מוציאו כתועפת ראם לו יאכל גוים צ
צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ׃ אל
דאפיקינון ממצר׳ תוקפא ורומא דיליה
ייכלון בית ישר׳ נכסי עממיא סנאיהון
ובביזת מלכיהון יתפנקון וארעתהון
יחסנון׃ כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו

מברכיך ברוך ואורריך ארור׃ ינוח ישרי
בתקוף כאריא וכליתא ליתיה דיקימיניה בריכין
יהון מברכיך ולטיך יהון ליטין׃ ויחר אף בלק
אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם
לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה
שלש פעמים׃ ותקיף רוגזא דבלק בבלעם
ושקפינון לידוהי ואמר בלק לבלעם למלט
סנאי דברתך והא ברכא מברכת להון דנן
תלת זמנין׃ ועתה ברח לך אל מקומך אמ
אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מ
מכבוד׃ וכען איזיל לך לאתרך אמרית
יקרא איקרינך והא מנעך יי׳ מן יקרא׃
ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך
אשר שלחת אלי דברתי לאמר׃ ואמר
בלעם לבלק הלא אף עם אזגדך דשלחת
לותי מלילית למימר׃ אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר
יהוה אתו אדבר׃ אם יתין לי בלק מלי
ביתיה כסף ודהב לית לי רשו למיעבר על
גזירת מימרא דיי׳ למעבד טבתא או בשתא
מרעותי דימליל יי׳ יתיה אמליל׃ ועתה הנני
הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם
הזה לעמך באחרית הימים׃ וכען האנא
אזיל לעמי איתא אימלכינך מה דתעביד
ואחוי לך מה דיעבדון עמא הדין לעמך
בסוף יומיא׃ וישא משלו ויאמר נאם
בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין׃

ונטל מתליה ואמר אימר בלעם ברבעור
ואימר גברא דשפיר חזי נאם שמע אמרי
אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל
וגלוי עינים ואמר דשמע מימר מן קדם
אל וידע מדע מן קדם עלאה חיזו מן
קדם שדי שכיב ומתגלי ליה. אראנו ולא
עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב
וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב
וקרקר כל בני שת. חזיתיה ולא כען סכיתיה
ולית הוא קריב כד יקום מלכא מיעקב ויי
ויתרבא משיחא מישראל ויקטול רברבי
מואב וישלוט בכל בני אנשא. והיה אדום
ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל
עשה חיל. ויהי אדום ירותא ויהי ירותא
שעיר לבעלי דבבוהי וישראל יצלח בנכסין.
וירד מיעקב והאביד שריד מעיר. וייחות
חד מדבית יעקב ויוביד משיזיב מקרית
עממיא. וירא את עמלק וישא משלו וי
ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבד. ונטל מתליה ואמר ריש קרביא
דישראל הוה עמלק וסופיה לעלמא ייבד.
וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן
מושבך ושים בסלע קנך. וחזא ית שלמאה
ונטל מתליה ואמר תקיף בית מותבך ושוי
בכרך תקיף מדורך. כי אם יהיה לבער
קין עד מה אשור תשבך. ארי אם יהי
לשיצאה שלמאה אתוראה ישבינך.
וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל

ונטל מתליה ואמר ווי לחייביא דייחון
כד יעביד אלהא ית אלין. וצים מיד כתים
וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד.
וסיען יצטרחן מרומאי ויענון לאתור
וישעבדון לעבר פרת ואף אינון לעלמא
ייבדון. ויקם בלעם וילך וישב למקמו
וגם בלק הלך לדרכו. וקם בלעם ואזל
ותב לאתריה ואף בלק אזל לאורחיה.

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות
אל בנות מואב. ויתיב ישראל בשטין ושרי
עמא למטעי בתר בנת מואב. ותקראן
לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו
לאלהיהן. וקראה לעמא לדבחי טעוותהן
ואכל עמא וסגידו לטעוותהין. ויצמד
ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל
ואתחבר ישראל לבעלא פעור ותקיף
רוגזא דיי בישראל. ויאמר יהוה אל משה
קח את כל ראשי העם והוקע אותם
ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה
מישראל. ואמר ייי למשה דבר ית כל
רישי עמא ודון וקטול דחייב קטול קדם ייי
לקביל שמשא ויתוב תקוף רוגזא דיי
מישראל. ויאמר משה אל שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור
ואמר משה לדייני ישראל קטולו גבר גברוהי
דאתחברו לבעלא פעור. והנה איש
מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את

המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני
ישראל והמה בכים פתח אהל מועד:
והא גברא מבני ישראל אתא וקריב לות
אחוהי ית מדינתא לעיני משה ולעיני
כל כנשתא דבני ישראל ואינון בכן בתרע
משכן זמנא: וירא פינחס בן אהרן הכהן
ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו:
וחזא פנחס בר אלעזר בר אהרן כהנא
וקם מגו כנשתא ונסיב רומחא בידיה:
ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר
את שניהם את איש ישראל ואת האשה
אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל
ועל בתר גברא בר ישראל לקובתא ובזע
ית תרויהון ית גברא בר ישראל וית
איתתא במעהא ואתכליאת מותנא מעל
בני ישר': ויהיו המתים במגפה ארבעה
ועשרים אלף: והוו דמיתו במותנא עסרין
וארבעה אלפין: זך פיס מנוח סימן
וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן
אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי
מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי ב
בתוכם ולא כליתי את בני ישראל ב
בקנאתי: פנחס בר אלעזר בר אהרן
כהנא אתיב ית חמתי מעל בני ישראל
בדקני ית קנאתי ביניהון ולא שיציתי ית
בני ישר' בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו
את בריתי שלום: בכין אימר הא אנא גזר
ליה ית קימי שלם: והיתה לו ולזרעו אחריו

ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו
ויכפר על בני ישראל: ותהי ליה ולבנוהי
בתרוהי קים כהנת עלם חלף דקני קדם
אלהיה וכפר על בני ישר': ושם איש ישראל
המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן
סלוא נשיא בית אב לשמעני: ושום גברא
בר ישר' קטילא דאתקטיל עם מדינתא
זמרי בר סלוא רב בית אבא לבית שמעון:
ושם האשה המכה המדינית כזבי בת
צור ראש אמות בית אב במדין הוא: ושום
איתתא דאתקטילת מדינתא כזבי בת
צור ריש אומי בית אבא במדין הוא:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צרור את
המדינים והכיתם אתם: איעק למדינאי
ותקטיל יתהון: כי צררים הם לכם בנכליהם
אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר
כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה
ביום המגפה על דבר פעור: ארי מעיקין
אינון לכון בנכליהון דנכילו לכון על עיסק
פעור ועל עיסק כזבי בת רבא דמדין
אחתהון דאתקטילת ביומא דמותנא
על עיסק פעור: ויהי אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן
אהרן הכהן לאמר: והוה בתר מותנא
ואמר יי' למשה ולאלעזר בר אהרן כהנא
למימר: שאו את ראש כל עדת בני

ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית א
אבתם כל יצא צבא בישראל: קבילו ית ד
חושבן כל כנשתא רבני ישראל מבר עסרין
שנין ולעילא לבית אבהתהון כל נפיק חילא
בישראל: וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: ומליל
משה ואלעזר כהנא אמרו למימני יתהון
במישריא דמואב על ירדנא דיריחו למי
למימר: מבן עשרים שנה ומעלה כאשר
צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים
מארץ מצרים: מבר עסרין שנין ולעילא
כמא דפקיד יי׳ ית משה ובני ישראל דנפקו
מארעא דמצרים: ראובן בכור ישראל בני ר
ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת
הפלאי: ראובן בוכרא דישראל בני ראובן
חנוך זרעית חנוך לפלוא זרעית פלוא:
לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת
הכרמי: לחצרון זרעית חצרון לכרמי זר
כרמי: אלה משפחת הראובני ויהיו פק
פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע
מאות ושלשים: אלין זרעית ראובן והוו
מניניהון ארבעין ותלתא אלפין ושבע
מאה ותלתין: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב
נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם
קריאי העדה אשר הצו על משה ועל
אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: ובני
אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן
ואבירם מערעי כנשתא דאתכנשו על

משה ועל אהרן בכנשתא דקרח כ
באתכנשיהון על יהוה: ותפתח הארץ
את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות
העדה באכל האש את חמשים ומאתים
איש ויהיו לנס: ופתחת ארעא ית פומה
ובלעת יתהון וית קרח במותא דכנשתא
כד אכלת אישתא ית מאתן וחמשין ג
גברא והוו לאת: ובני קרח לא מתו: ובני
קרח לא מיתו: בני שמעון
למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי
לימין משפחת הימיני ליכין משפחת
היכיני: בני שמעון לזרעיתהון לנמואל
זרעית נמואל לימין זר ימין ליכין זר יכין:
לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת
השאולי: לזרח זר זרח לשאול זר שאול:
אלה משפחת השמעני שנים ועשרים
אלף ומאתים: אלין זרעית שמעון עסרין
ותרין אלפין ומאתן:
בני גד למשפחתם לצפון משפחת
הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני מש
משפחת השוני: בני גד לזרעיתהון לצפון
זר צפון לחגי זר חגי לשוני זר שוני: לאזני
משפחת האזני לערי משפחת הערי:
לאזני זר אזני לערי זר ערי: לארודי מ
משפחת הארודי לאראלי משפחת
האראלי: לארודי זרעית ארוד לאראלי
זר אראלי: אלה משפחת בני גד לפק
ארבעים אלף וחמש מאות: אלין

בני גד למניניהון ארבעין אלפין וחמיש מאה:
בני יהודה ער ואונן ומת ער
ואונן בארץ כנען: בני יהודה ער ואונן ומית
ער ואונן בארעא דכנען: ויהיו בני יהודה למ
משפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי:
והוו בני יהודה לזרעיתהון לשלה זר שלה
לפרץ זר פרץ לזרח זרעית זרח: ויהיו בני
פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת
החמולי: והוו בני פרץ לחצרון זר חצרון לחמול
זר חמול: אלה משפחת יהודה לפקדיהם
ששה ושבעים אלף וחמש מאות: אלין
זרעית יהודה למניניהון שבעין ושתה אלפין
וחמיש מאה: בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה
משפחת הפוני: בני יששכר לזרעיתהון תולע
זר תולע לפוה זר פוה: לישוב משפחת הי
הישבי לשמרן משפחת השמרני: לישוב
זר ישוב לשמרון זר שמרון: אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף
ושלש מאות: אלין זרעית יששכר למניניהון
שתין וארבעה אלפין ותלת מאה:
בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת
היחלאלי: בני זבולן לזרעיתהון לסרד זרעית
סרד לאלון זר אלון ליחלאל זרעית יחלאל:
אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף
וחמש מאות: אלין זרעית זבולן למניניהון

שתין אלפין וחמיש מאה:
בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים:
בני יוסף לזרעיתהון מנשה ואפרים: בני מנשה
למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את
גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: בני מנשה למ
למכיר זר מכיר ומכיר אוליד ית גלעד לגלעד
זר גלעד: אלה בני גלעד איעזר משפחת ה
האיעזרי לחלק משפחת החלקי: אלין בני
גלעד איעזר זר איעזר לחלק זרעית חלק:
ואשריאל משפחת האשראלי ושכם מ
משפחת השכמי: ואשריאל זר אשריאל
שכם זרעית שכם: ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי: ושמי
זר שמידע וחפר זר חפר: וצלפחד בן
חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות
צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה:
וצלפחד בר חפר לא הוו ליה בנין אלהין
בנן ושום בנת צלפחד מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה: אלה משפחת מנשה
ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע
מאות: אלין זרעית מנשה ומניניהון
חמשין ותרין אלפין ושבע מאה:
אלה בני אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת השתלחי לבכר
משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני:
אלין בני אפרים לזרעיתהון לשותלח
זרעית שותלח לבכר זר בכר לתחן זר
תחן: ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני:

ואלין בני שותלח לערן זרעית ערן. אלה
משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים
אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם:
אלין זרעית בני אפרים למניניהון תלתין ותרין
אלפין וחמש מאה אלין בני יוסף לזרעיתהון:
בני בנימן למשפחתם לבלע
משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי
לאחירם משפחת האחירמי. בני בנימן
לזרעיתהון לבלע זר בלע לאשבל זר אשבל
לאחירם זר אחירם. לשפופם משפחת
השופמי לחופם משפחת החופמי. לשופם
זר שופם לחופם זר חופם. ויהיו בני בלע
ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
הנעמי. והוו בני בלע ארד ונעמן זר ארד
לנעמן זר נעמן. אלה בני בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש
מאות. אלין בני בנימן לזרעיתהון ומניניהון
ארבעין וחמשה אלפין ושית מאה:
אלה בני דן למשפחתם
לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת
דן למשפחתם. אלין בני דן לזר לשוחם זר
שוחם אלין זרעית דן לזרעיתהון: כל
משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה
וששים אלף וארבע מאות. כל זרעית
שוחם למניניהון שתין וארבעה אלפין
וארבע מאה: בני אשר
למשפחתם לימנה משפחת הימנה
לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת

הבריעי. בני אשר לזרעיתהון לימנה זרעית
ימנה לישוי זר ישוי לבריעה זר בריעה. לבני
בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
משפחת המלכיאלי. לבני בריעה לחבר זר
חבר למלכיאל זר מלכיאל. ושם בת אשר
שרח. ושום בת אשר שרח. אלה משפחת
בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות. אלין זרעית בני אשר למניניהון
חמשין ותלתה אלפין וארבע מאה:
בני נפתלי למשפחתם לי
ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת
הגוני. בני נפתלי לזרעיתהון ליחצ זר יחצאל
לגוני זר גוני. ליצר משפחת היצרי לשלם
משפחת השלמי. ליצר זר יצר לשלם זרע
שלם. אלה משפחת נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע
מאות. אלין זרעית נפתלי לזרעיתהון ומ
ומניניהון ארבעין וחמשה אלפין וארבע
מאה. אלה פקודי בני ישראל שש מאות
ואלף שבע מאות ושלשים. אלין מניני בני
ישראל שית מאה וחד אלפין שבע מאה ותלתין:

וידבר יהוה אל משה לאמר. לאלה תחלק
הארץ בנחלה במספר שמות. לאלין תתפלג
ארעא באחסנא במנין שמהן: לרב תרבה נחלתו
ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן
נחלתו. לסגיא תסגון אחסנתהון ולזעירא
תזערון אחסנתהון גבר לפום מנינוהי תתיהב

אחסנתיה: אך בגורל יחלק את הארץ לשמות
מטות אבתם ינחלו: ברם בעדבא תתפלג
אר׳ לשמהת שבטי אבהתהון יחסנון: על פי
הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: על פום
עדבא תתפלג אחסנתהון בין סגיאי לזעירי:
ואלה פקודי הלוי למשפחתם
לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת
הקהתי למררי משפחת המררי: ואלין מ׳
מניני ליואי לזרעיתהון לגרשון זר׳ גרשון
לקהת זר׳ קהת למררי זר׳ מררי: אלה משפחת
לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת
המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי
וקהת הולד את עמרם: אלין זרעית לוי זר׳
לבני זר׳ חברון זר׳ מחלי זר׳ מושי זר׳ קרח
וקהת אוליד ית עמרם: ושם אשת עמרם
יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים
ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מ׳
מרים אחתם: ושום איתת עמרם יוכבד
בת לוי דילידת יתה ללוי במצרים וילידת ע׳
לעמרם ית אהרן וית משה וית מרים אחתהון:
ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את א׳
אלעזר ואת איתמר: ואיתיליד לאה׳ ית נדב
וית אביהוא ית אלעזר וית איתמר: וימת
נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני
יהוה: ומית נדב ואביהוא בקריביהון אישתא
נוכריתא קדם יי׳: ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו
בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך

בני ישראל: והוו מניניהון עסרין ותלתא
אלפין כל דכורא מבר ירחא ולעילא ארי
לא אתמניו בגו בני ישר׳ ארי לא אתיהיבת
להון אחסנא בגו בני ישראל: אלה פקודי
משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני
ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: אלין
מניני משה ואלעזר כהנא דמנו ית בני ישר׳
במישריא דמואב על ירדנא דיריחו: ובאלה
לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן
אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:
ובאילין לא הוה גבר ממניני משה ואה׳ כהנא
דמנו ית בני ישר׳ במדברא דסיני: כי אמר
יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם
איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ארי
אמר יי׳ להון ממת ימותון במדברא ולא
אשתאר מנהון אנש אלהין כלב בר יפנה
ויהושע בר נון: ותקרבנה
בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר
מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות
בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
וקריבא בנת צלפחד בר חפר בר גלעד בר
מכיר בר מנשה לזרעית מנשה בר יוסף ו׳
ואלין שמהת בנתיה מח׳ ונעה וחג׳ ומל׳ ותרצה:
ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן
ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד
לאמר: וקמא קדם משה וקדם אלעזר
כהנא וקדם רברביא וכל כנשתא בתרע
משכן זמנא למימר: אבינו מת במדבר

והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה
בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו׃
אבונא מית במדברא והוא לא הוה בגו כני
כנשתא דאזדמנו על יוי בכנשתא דקרח
ארי בחוביה מית ובנין לא הוו ליה׃ למה יגרע
שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה
לנו אחזה בתוך אחי אבינו׃ למא יתמנע שמא
דאבונא מגו זרעיתיה ארי לית ליה בר הב
לנא אחסנא בגו אחי אבונא׃ ויקרב משה
את משפטן לפני יהוה׃ וקריב משה ית דינהן
קדם יוי׃

ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואמר יוי למשה
למימר׃ כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם
אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את
נחלת אביהן להן׃ יאות בנת צלפחד ממללן
מיתן תתין להון אחודת אחסנא בגו אחי
אבוהון ותעבר ית אחסנת אבוהון להון׃
ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות
ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו׃ ועם
בני ישראל תמליל למימר גבר ארי ימות ובר
לית ליה ותעברון ית אחסנתיה לברתיה׃
ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו׃ ואם
לית ליה ברתא ותיתנון ית אחסנתיה לאחוהי׃
ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי
אביו׃ ואם לית ליה אחין ותתנון ית אחסנתיה
לאחי אבוהי׃ ואם אין אחים לאביו ונתתם
את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו
וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט

כאשר צוה יהוה את משה׃ ואם לית אחין
לאבוהי ותתנון ית אחסנתיה לקריביה דקריב
ליה מזרעיתיה ויירת יתה ותהי לבני ישראל
לגזירת דין כמא דפקיד יוי ית משה׃

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים
הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל
ואמר יוי למשה סק לטורא דעבראי הדין
וחזי ית ארעא דיהבית לבני ישראל׃ וראיתה
אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר
נאסף אהרן אחיך׃ ותחזי יתה ותתכניש
לעמך אף את כמא דאתכניש אהרן אחוך׃
כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת
העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי
מריבת קדש מדבר צן׃ כמא דסריבתון
על מימרי במדברא דצין במצות כנשתא
לקדשותי במיא לעיניהון אינון מי מצות
רקם מדברא דצין׃ וידבר
משה אל יהוה לאמר׃ ומליל משה קדם יוי
למימר׃ יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר
איש על העדה׃ ימני יוי אלה רוחיא לכל
בסרא גברא על כנשתא׃ אשר יצא לפ־
לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן
אשר אין להם רעה׃ דיפוק קדמיהון ודייעול
קדמיהון ודיפקינון ודיעילינון ולא תהי
כנשתא דיוי כענא דלית להון רעי׃ ויאמר יהוה אל
משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר

חה אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: ואמר
יי למשה דבר לך ית יהושע בר נון גבר די
רוח נבואה ביה ותסמוך ית ידך עלוהי: ו
והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וצויתה אתו לעיניהם: ותקים יתיה
קדם אלעזר כהנא וקדם כל כנשתא ותפקיד
יתיה לעיניהון: ונתתה מהודך עליו למען
ישמעו כל עדת בני ישראל: ותתן
מזיוך עלוהי בדיל דיקבלון כל כנשתא
דבני ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל
לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו
ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל
העדה: וקדם אלעזר כהנא יקום וישאל
ליה באורין קדם יי על מימריה יהון
נפקין ועל מימריה יהון עלין הוא וכל בני
ישראל עמיה וכל כנשתא: ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו
לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ועבד
משה כמא דפקיד יי יתיה ודבר ית יהושע
ואקימיה קדם אלעזר כהנא וקדם כל
כנשתא: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר
דבר יהוה ביד משה: וסמך ית ידוהי עלוהי
ופקדיה כמא דמליל יי בידא דמשה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני
ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי
לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במ
במועדו: פקיד ית בני ישראל ותימר להון ית

163
קורבני לחים סידור לקורבני לאתקבלא ברעוא
תיטרון לקרבא קדמי בזמניה: ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני
שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: ותימר
להון דין קרבנא דתקרבון קדם יי אמרין בני
שנא שלמין תרין ליומא עלתא תדירא: את
הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: ית אמרא חד תעביד
בצפרא וית אמרא תנינא תעביד בין שמ
שמשיא: ועשירית האיפה סלת למנחה
בלולה בשמן כתית רביעת ההין: וחד מן
עסרא בתלת סאין סולתא למנחתא דפילא
במשח כתישא רבעות הינא: עלת תמיד
העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה:
עלת תדירא דאתעבידת בטורא דסיני ל
לאתקבלא ברעוא קורבנא קדם יי: ונסכו
רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך
שכר ליהוה: ונסכיה רבעות הינא לאמרא
חד בקודשא יתנסך ניסוך דחמר עתיק ק
ייי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח
ניחח ליהוה: וית אמרא תנינא תעביד בין
שמשיא כמנחת צפרא וכנסכיה תעביד
קורבן דמתקבל ברעוא קדם יי

וביום השבת שני כבשים בני שנה ת
תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו: וביומא דשבתא תרין אמרין

בני שנא שלמין ותרין עסרונין סולתא מנחתא
דפילא במשח ונסכיה׃ עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה׃ עלת שבא דתתעביד
בשבא על עלת תדירא ונסכה׃

א ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם׃ ובירישי ירחיכון תקרבון
עלתא קדם יי תורי בני תורי תרין ודכר חד
אימרין בני שנא שבעה שלמין׃ ושלשה
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל
האחד׃ ותלתה עסרונין סולתא מנחתא ד
דפילא במשח לתורא חד ותרין עסרונין
סולתא מנחתא דפילא במשח לדכרא חד׃
ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה׃
ועשרונא עשרונא סולתא מנחתא דפילא
במשח לאימרא חד עלתא לאתקבלא ב
ברעוא קורבנא קדם יי׃ ונסכיהם חצי ההין
יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין
לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי
השנה׃ ונסכיהון פלגות הינא יהי לתורא
ותלתות הינא לדכרא ורבעות הינא לא
אמרא חמרא דא עלת ריש ירח באתחדתותה
כין לכל רישי ירחי שתא׃ ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה
ונסכו׃ וצפיר בר עזין חד לחטאתא קדם יי על עלת

תדירא יתעביד ונסכיה׃
ובחדש הראשון בארבעה עשר
יום לחדש פסח ליהוה׃ ובירחא קדמאה
בארבעת עסרא יומא לירחא פסחא קדם יי׃
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת
ימים מצות יאכל׃ ובחמישת עסרא יומא
לירחא הדין חגא שבעה יומין פטירא
יתאכיל׃ ביום הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו׃ ביומא קדמאה
מערע קדיש כל עבידת פולחן לא תעבדון׃
והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
שנה תמימם יהיו לכם׃ ותקרבון קורבנא
עלתא קדם יי תורי בני תורי תרין ודכר חד
ושבעה אימרין בני שנא שלמין יהון ל
לכון׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו׃
ומנחתהון סולתא דפילא במשח תלתה
עסרונין לתורא ותרין עסרונין לדכרא
תעבדון׃ עשרון עשרון תעשה לכבש
האחד לשבעת הכבשים׃ עסרונא עסרונא
תעביד לאימרא חד כין לשבעה אימרין׃
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם׃ וצפיר
דחטתא חד לכפרא עליכון׃ מלבד עלת
הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה׃
בר מעלת צפרא דהיא עלת תדירא תעבדון
ית אלין׃ כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד

164

יעשה ונסכו: כאלין תעבדון ליומא שבעה
יומין לחים קורבן דמתקבל ברעוא קדם יוי על
עלת תדירא יתעביד ונסכיה: וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו: וביומא שביעאה מערע קדיש
יהי לכון כל עבידת פולחן לא תעבדון:
וביום הבכורים בהקריבכם
מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: וביומא
דבכוריא בקרוביכון מנחתא חדתא קדם יוי
בעצרתכון מערע קדיש יהי לכון כל עבידת
פולחן לא תעבדון: והקרבתם עלה לריח ניחח
ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה
כבשים בני שנה: ותקרבון עלתא לאתקבלא
ברעוא קדם יוי תורי בני תורי תרין דכר חד
שבעה אימרין בני שנא: ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
שני עשרנים לאיל האחד: ומנחתהון סולתא
דפילא במשח תלתה עסרונין לתורא חד
תרין עסרונין לדכרא חד: עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים:
עסרונא עסרונא תעביד לאימרא חד
לשבעה אימרין: שעיר עזים אחד לכפר
עליכם: צפיר בר עזין חד לכפרא עליכון:
מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם
יהיו לכם ונסכיהם: בר מעלת תדירא
ומנחתיה תעבדון שלמין יהון לכון
ונסכיהון:

ש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם: ובירחא שביעאה בחד
לירחא מערע קדיש יהי לכון כל עבידת
פולחן לא תעבדון יום יבבא יהי לכון: ועש
ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר
אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם: ותעבדון עלתא לאתקבלא ברעוא
קדם יוי תור בר תורי חד דכר חד אימרין בני
שנא שבעה שלמין: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל: ומנחתהון סולתא דפילא במשח
תלתה עסרונין לתורא תרין עסרונין לדכרא:
ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת ש
הכבשים: ועשרונא חד לאימרא חד
לשבעה אימרין: ושעיר עזים אחד חט
חטאת לכפר עליכם: וצפיר בר עזין חד
חטאתא לכפרא עליכון: מלבד עלת החדש
ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: בר
מעלת ירחא ומנחתה ועלת תדירא ומנחתה
ונסכיהון כדחזי להון לאתקבלא ברעוא
ובעשור
קורבנא קדם יוי:
לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה
לא תעשו: ובעסרא לירחא שביעאה הדין
מערע קדיש יהי לכון ותענון ית נפשתכון
כל עבידא לא תעבדון: והקרבתם עלה

ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם׃
ותקרבון עלתא קדם יי לאתקבלא ברעוא
תור בר תורי חד דכר חד אימרין בני שנא
שבעה שלמין יהון לכון׃ ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד׃ ומנחתהון סולתא
דפילא במשח תלתה עסרונין לתורא תרין
עסרונין לדכרא תעבדון׃ עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ עסרונא
עסרונא לאימרא חד כין לשבעה אימרין׃
שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת
הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃
צפיר בר עזין חד חטאתא בר מחטתא
דכיפוריא ועלת תדירא ומנחתה ונסכיהון׃
ובחמשה עשר יום
לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג
ליהוה שבעת ימים׃ ובחמישת עסרא
יומא לירחא שביעאה מערע קדיש יהי
לכון כל עבידת פולחן לא תעבדון ותיחגון
חגא קדם יי שבעה יומין׃ והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר
שלשה עשר אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם יהיו׃ ותקרבון
עלתא קורבן דמתקבל ברעוא קדם יי תורי
בני תורי תלת עסר דכרין תרין אימרין
בני שנא ארבעת עסר שלמין יהון׃ ומנחתם

סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים
לאיל האחד לשני האילם׃ ומנחתהון
סולתא דפילא במשח תלתה עסרונין
לתורא חד לתלת עסר תורין תרין עסרונין
לדכרא חד לתרין דכרין׃ ועשרון עשרון
לכבש האחד לארבעה עשר כבשים׃
ועשרונא עסרונא לאימרא חד לארבעת
עסר אימרין׃ ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה׃
וצפיר בר עזין חד חטתא בר מעלת
תדירא מנחתה ונסכה׃
וביום השני פרים בני בקר שנים
עשר אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם׃ וביומא תניינא
תורי בני תורי תרי עסר דכרין תרין אימרין
בני שנא ארבעת עסר שלמין׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ומנחתהון ונסכיהון לתורי
לדכרי ולאימרי במניניהון כדחזי׃
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם׃ וצפיר בר עזין
חד חטתא בר מעלת תדירא ומנחתהון
ונסכיהון׃ וביום השלישי
פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם׃ וביומא
תליתאה תורין חד עסר דכרין תרין אימרין
אימרין בני שנא ארבעת עסר שלמין׃

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ומנחתהון ונסכיהון
לתורי לדכרי ולאמרי במניניהון כדחזי׃ וש
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה׃ וצפירא דחטתא חד בר
מעלת תדירא ומנחתה ונסכה׃
וביום הרביעי פרים עשרה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
וביומא רביעאה תורי עסרא דכרין תרין
אמרין בני שנא ארבעת עסר שלמין׃ מנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט׃ מנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי
ולאמרי במניניהון כדחזי׃ ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכה׃ וצפיר בר עזין חד חטתא בר מעלת
תדירא מנחתה ונסכה׃
וביום החמישי פרים תשעה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם׃ וביומא חמישאה תורי תשעה
דכרין תרין אמרין בני שנא ארבעת עסר
שלמין׃ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט׃ ומנחתהון
ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמרי במניניהון כד
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה׃ וצפירא דחטתא חד בר
מעלת תדירא ומנחתה ונסכה׃
וביום הששי פרים שמנה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃

165

וביומא שתיתאה תורי תמניא דכרין תרין
אימרין בני שנא ארבעת עסר שלמין׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי
ולאימרי במניניהון כדחזי׃ ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה׃
וצפירא דחטתא חד בר מעלת תדירא מ
מנחתה ונסכהא׃ וביום
השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם׃ וביומא
שביעאה תורי שבעה דכרין תרין אימרין
בני שנא ארבעת עסר שלמין׃ ומנחתם
ונסכהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפטם׃ ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי
ולאימרי במניניהון כדחזי להון׃ ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה׃
וצפירא דחטתא חד בר מעלת תדירא מנחתה
ונסכה׃ ביום השמיני עצרת
תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
ביומא תמינאה כנישין תהון לכון כל עבידת
פולחן לא תעבדון׃ והקרבתם עלה אשה
ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם׃ ותקרבון עלתא
קורבן דמתקבל ברעוא קדם יהוה תור חד דכר
חד אימרין בני שנא שבעה שלמין׃ מנחתם
ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט׃
מנחתהון ונסכיהון לתורא לדכרא ולאימרי
במניניהון כדחזי׃ ושעיר חטאת אחד מלבד

עלת התמיד ומנחתה ונסכה: וצפירא דחטאתא
חד בר מעלת תדירא ומנחתה ונסכה: אלה תעשו
ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם:
אלין תעבדון קדם יי במועדיכון בר מנדריכון
ונדבתכון לעלותכון ולמנחותכון ולנסכיכון
ולנכסת קודשיכון: ויאמר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה: ואמר משה
לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה:

קסח פיסו סימן כסלחים

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: ומליל משה
עם רישי שבטיא לבני ישראל למימר דין פתגמא
דפקיד יי: איש כי ידר נדר ליהוה או השבע
שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו
ככל היצא מפיו יעשה: גבר ארי ידר נדר קדם
יי או יקיים קים למיסר איסר על נפשיה לא
יבטיל פתגמיה ככל דיפוק מפומיה יעביד:
ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה: ואיתתא ארי תידר נדר קדם
יי ותיסר איסר בבית אבוהא ברביותה: ושמע
אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה
והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום: וישמע אבוהא
ית נדרה ואסרה דאסרת על נפשה וישתוק
לה אבוהא ויקומון כל נדרהא וכל איסרהא
דאסרת על נפשה יקומון: ואם הניא אביה
אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר

אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי
הניא אביה אתה: ואם אעדי אבוהא יתהון
ביומא דשמע כל נדרהא ואסרהא דאסרת
על נפשה לא יתקימון ומן קדם יי ישתביק לה ארי
אעדי אבוהא יתהון: ואם היו תהיה לאיש ו
ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה
על נפשה: ואם מהוה תהוי לגבר ונדרהא עלה
או פירוש ספותהא דאסרת על נפשה: ושמע
אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה
ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: וישמע
בעלה ביומא דשמע וישתוק לה ויקומון נ
נדרהא ואסרהא דאסרת על נפשה יקומון:
ואם ביום שמע אישה יניא אתה והפר את
נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: ואם ביומא
דשמע בעלה אעדי יתהון ובטיל ית נדרה
דעלה וית פירוש ספותהא דאסרת על נפשה
ומן קדם יי ישתביק לה: ונדר אלמנה וגרושה
כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: ונדר
ארמלא ומתרכא כל דאסרת על נפשה
קיים: ואם בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה: ואם בית בעלה
נדרת או אסרת איסר על נפשה בקיום:
ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה
וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום: וישמע בעלה וישתוק לה לא
אעדי יתהון ויקומון כל נדרהא וכל איסרי
דאסרת על נפשה יקומון: ואם הפר יפר

ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה
לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם
ויהוה יסלח לה: ואם בטלא יבטיל יתהון בעלה
ביומא דשמע כל אפקות ספותהא לנדרהא
ולאיסר נפשה לא יתקימון בעלה בטילינון ומן
קדם יהוה ישתביק לה: כל נדר וכל שבעת אסר
לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: כל נדר
וכל קיומת אסר לסגפא נפש בעלה יקיימינון
ובעלה יבטילנון: ואם החרש יחריש לה אישה
מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל
אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה
ביום שמעו: ואם משתק ישתוק לה בעלה
מיום ליום ויקיים ית כל נדרהא או ית כל אסרהא
דעלה קיים יתהון ארי שתיק לה ביומא דשמע
ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את
עונה: ואם בטלא יבטיל יתהון בתר דשמע
ויקביל ית חובה: אלה החקים אשר צוה יהוה
את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה
בית אביה: אלין קימיא דפקיד יי ית משה
בין גברא לאיתתיה בין אבא לברתיה בטליותה
בית אבוהא:
וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת בני
ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך:
אתפרע פורענות בני ישראל מן מדינאי בתר
כין תתכניש לעמך: וידבר משה אל העם
לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא
ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: ומליל
משה עם עמא למימר זריזו מנכון גברין

לחילא ויהון על מדין למתן פורענות דין עמיה
דיי במדין: אלף למטה אלף למטה לכל מטות
ישראל תשלחו לצבא: אלפא לשבטא אלפא
לשבטא לכל שבטיא דישראל תשלחון לחילא:
וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר
אלף חלוצי צבא: ואתבחרו מאלפיא דישראל
אלפא לשבטא תרי עסר אלפין מזרזי חילא:
וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
וחצצרות התרועה בידו: ושלח יתהון משה
אלפא לשבטא לחילא יתהון וית פינחס בר אלעזר
כהנא לחילא ומני קודשא וחצוצרת יבבתא
בידיה: ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
משה ויהרגו כל זכר: ואתחילו על מדין כמא
דפקיד יי ית משה וקטלו כל דכורא: ואת
מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם
ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי
מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: וית
מלכי מדין קטלו על קטיליהון ית אוי וית רקם
וית צור וית חור וית רבע חמשה מלכי מדין
וית בלעם בר בעור קטלו בחרבא: וישבו בני
ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל
בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו:
ושבו בני ישראל ית נשי מדין וית טפלהון וית כל
בעיריהון וית כל גיתיהון וית כל נכסיהון בזו:
ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם
שרפו באש: וית כל קרויהון במותבנהון וית
כל בית סגידתהון אוקידו בנורא: ויקחו את

כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה׃
ושבו ית כל עדאה וית כל דברתא באנשא
ובבעירא׃ ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן
ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר
על ירדן ירחו׃ ואיתיו לות משה ולות אלעזר
כהנא ולות כנשתא דבני ישראל ית שביא וית
דברתא וית עדאה למשריתא למישריא
דמואב על ירדנא דיריחו׃
ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי
העדה לקראתם אל מחוץ למחנה׃ ונפקו משה
ואלעזר כהנא וכל רברבי כנשתא לקדמותהון
למברא למשריתא׃ ויקצף משה על פקודי
החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
מצבא המלחמה׃ ורגיז משה על דממנן על
חילא רבני אלפי ורבני מאותא דאתו מחיל
קרבא׃ ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה׃
ואמר להון משה הקיימתון כל נוקבא׃ הן
הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל
ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת
יהוה׃ הא אנון הואה לבני ישראל בעיטת בלעם
לשקרא שקר קדם יי על עיסק פעור והות
מותנא בכנשתא דיי׃ ועתה הרגו כל זכר
בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר
הרגו׃ וכען קטולו כל דכורא בטפלא וכל
איתתא דידעת גבר למשכבי דכורא קטולו׃
וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר
החיו לכם׃ וכל טפלא בנשיא דלא ידעא

משכבי דכורא קיימו לכון׃ ואתם חנו מחוץ
למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע
בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי
אתם ושביכם׃ ואתון שרו מברא למשריתא
שבעה יומין כל דקטל נפשא וכל דקריב
בקטילא תדון עלוהי ביומא תליתאה וביומא
שביעאה אתון ושביכון׃ וכל בגד וכל כלי
עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו׃
וכל לבוש וכל מן דמשך וכל עובד מעזי וכל
מן דאע תדון עלוהי׃
ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר
צוה יהוה את משה׃ ואמר אלעזר כהנא
לגברי חילא דאתו לקרבא דא גזירת אוריתא
דפקיד יי ית משה׃ אך את הזהב ואת
הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל
ואת העפרת׃ ברם ית דהבא וית כספא ית
נחשא ית פרזלא ית אבצא וית אברא׃ כל
דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר
אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש
תעבירו במים׃ כל מדעם דמתעל בנורא
תעברוניה בנורא וידכי ברם במי אדיותא
יתדי וכל דלא מתעל בנורא תעברוניה
במיא׃ וכבסתם בגדיכם ביום השביעי
וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה׃ ותחוורון
לבושיכון ביומא שביעאה ותדכון ובתר
כן תיעלון למשריתא׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃

ואמר

ויאמר יי אל משה לאמר: שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן
וראשי אבות העדה: קביל ית חושבן דביזת שביא
באנשא ובבעירא את ואלעזר כהנא ורישי
אבהת כנשתא: וחצית את המלקוח בין תפשי
המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה: ותפליג
ית דברתא בין גברי מגיחי קרבא דנפקו לחילא
ובין כל כנשתא: והרמת מכס ליהוה מאת
אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש
מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן
החמרים ומן הצאן: ותפריש נסיבא קדם יי מן
גברי מגיחי קרבא דנפקו לחילא חד נפשא
מחמש מאה מן אנשא ומן תורי ומן חמרי
ומן ענא: ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר
הכהן תרומת יהוה: מפלגותהון תיסבון
ותתין לאלעזר כהנא אפרשותא קדם יי:
וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן
החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים
ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים
שמרי משמרת משכן יהוה: ומפלגות בני
ישראל תסב חד דאחיד מן חמשין מן אנשא
מן תורי מן חמרי ומן ענא מכל בעירא ותתן
יתהון לליואי נטרי מטרת משכנא דיי: ויעש
משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
משה: ועבד משה ואלעזר כהנא כמא ד[פקיד]
יי ית משה: ויהי המלקוח יתר הבז
אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף
ושבעים אלף וחמשת אלפים: והות דברתא

שאר ביזא דבזו עמא דנפקו לחילא ענא שית
מאה ושבעין וחמשה אלפין: ובקר שנים
ושבעים אלף: ותורי שבעין ותרין אלפין:
וחמרים אחד וששים אלף: וחמרי שתין
וחד אלפין: ונפש אדם מן הנשים אשר לא
ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים
אלף: ונפשא דאנשא מן נשיא דלא ידעא
משכבי דכורא כל נפשתא תלתין ותרין
אלפין: ותהי המחצה חלק היצאים בצבא
מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף
ושבעת אלפים וחמש מאות: והות פלגותא
חולק גבריא דנפקו לחילא מנין ענא תלת
מאה ותלתין ושבעה אלפין וחמש מאה:
ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש
ושבעים: והוה נסיבא קדם יי מן ענא שית
מאה ושבעין וחמיש: והבקר ששה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: ותורי
תלתין ושתא אלפין ונסיבהון קדם יי שבעין
ותרין: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות
ומכסם ליהוה אחד וששים: וחמרי תלתין
אלפין וחמיש מאה ונסיבהון קדם יי שתין
וחד: ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם
ליהוה שנים ושלשים נפש: ונפשא דאנשא
שיתת עסר אלפין ונסיבהון קדם יי תלתין ותרין
נפשן: ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר
הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ויהב משה
ית נסיבא אפרשותא קדם יי לאלעזר כהנא כמא
דפקיד יי ית משה: וממחצית בני ישראל

אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ומפלגות
בני ישראל דפלג משה מן גבריא דנפקו לחילא:
ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות:
והות פלגות כנשתא מן ענא תלת מאה ותלתין
ושבעה אלפין וחמש מאה: ובקר ששה וש
ושלשים אלף: ותורי תלתין ותלתין ושיתה
אלפין: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות:
וחמרי תלתין אלפין וחמש מאה: ונפש אדם
ששה עשר אלף: ונפשא דאנשא שיתה
עסר אלפין: ויקח משה ממחצת בני ישראל
את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן
הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
ונסיב משה מפלגות בני ישראל ית דאחיד
חד מן חמשין מן אנשא ומן בעירא ויהב
יתהון לליואי נטרי מטרת משכנא דיי: כמא
דפקיד יי ית משה: ויקרבו אל משה הפקדים
אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי
המאות: וקריבו לות משה דממנן על אלפי
חילא רבני אלפי ורבני מאותא: ויאמרו אל
משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המל
המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש:
ואמרו למשה עבדיך קבילו ית חושבן גברי
מגיחי קרבא דעמנא ולא שגא מננא אנש:
ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא
כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו לפני יהוה: וקריבנא ית

קורבנא קדם יי גבר דאשכח מן דדהב שירין
ושבבין עזקן קדשין ומחוך לכפרא על
נפשתנא קדם יי: ויקח משה ואלעזר הכהן את
הזהב מאתם כל כלי מעשה: ונסיב משה
ואלעזר כהנא ית דהבא מנהון כל מאן [illegible]
דעובדא: ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו
ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות:
והוה כל דהב אפרשותא דאפרשו קדם יי:
שתת עסר אלפין שבע מאה וחמשין ס
סלעין מן רבני אלפי ומן רבני מאותא:
אנשי הצבא בזזו איש לו: גברין דחילא
בזזו גבר לנפשיה: ויקח משה ואלעזר הכהן
את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני
ישראל לפני יהוה: ונסיב משה ואלעזר
כהנא ית דהבא מן רבני אלפי ומאותא
ואיתיו יתיה למשכן זמנא דוכרנא לבני
ישראל קדם יי:

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום
מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה: ובעיר סגי הוה
לבני ראובן ולבני גד תקיף להדא וחזו ית
ארע יעזר וית ארע גלעד והא אתרא אתר
בית בעיר: ויבאו בני גד ובני ראובן
ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי
העדה לאמר: ואתו בני גד ובני ראובן ואמרו
למשה ולאלעזר כהנא ולרברבי כנשתא

למימר׃ עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם ונבו ובען׃ הארץ אשר הכה
יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה׃ ארעא דמחא יוי ית יתבהא קדם כנשתא
דישראל ארע כשרא לבית בעיר היא ולעבדך
אית בעיר׃ ויאמרו אם מצאנו
חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל תעברנו את הירדן׃ ואמרו אם
אשכחנא רחמין בעינך תתיהיב ארעא הדא
לעבדך לאחסנא לא תעברננא ית ירדנא
ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם
יבאו למלחמה ואתם תשבו פה׃ ואמר משה
לבני גד ולבני ראובן האחיכון ייתון לאגחא
קרבא ואתון תתבון הכא׃ ולמה תנואון
את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר
נתן להם יהוה׃ ולמא תונון ית ליבא דבני ישר'
מלמיעבר לארעא דיהב להון יוי׃ כה עשו
אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות
את הארץ׃ כדין עבדו אבהתכון כד שלחית
יתהון מרקם גיאה למחזי ית ארעא׃ ויעלו עד
נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את
לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר
נתן להם יהוה׃ וסליקו עד נחלא דאתכלא
וחזו ית ארעא ואוניאו ית ליבא דבני ישר' בדיל
דלא למיעל לארעא דיהב להון יוי׃ ויחר אף
יהוה ביום ההוא וישבע לאמר׃ ותקיף רוגזא
דיוי ביומא ההוא וקיים למימר׃ אם יראו
האנשים העלים ממצרים מבן עשרים

שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי׃
אם יחזון גבריא דסליקו ממצרים מבר עסרין
שנין ולעילא ית ארעא דקיימית לאברהם ליצחק וליע'
ארי לא אשלימו בתר דחלתי׃ בלתי כלב בן יפנה
הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה׃ אלהן
כלב בר יפנה קנזאה ויהושע בר נון ארי אשלימו
בתר דחלתא דיוי׃ ויחר אף יהוה בישראל
וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה׃ ותקיף רוגזא דיוי
בישראל ואוחרינון במדברא ארבעין שנין עד
דסף כל דרא דעבד דביש קדם יוי׃ והנה קמתם
תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות
עוד על חרון אף יהוה אל ישראל׃ והא קמתון
בתר אבהתכון תלמידי גבריא חייביא
לאוספא עוד על תקוף רוגזא דיוי לישר'׃ כי
תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר
ושחתם לכל העם הזה׃ ארי תתובון מבתר
דחלתיה ויוסיף עוד לאוחרותהון במדברא
ותחבלון לכל עמא הדין׃
ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו
פה וערים לטפנו׃ וקריבו לותיה ואמרו חטרין
דען נבני לבעירנא הכא וקרוין לטפלנא׃ ואנחנו
נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם
הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר
מפני ישבי הארץ׃ ואנחנא נזדרז מזרזין קדם
בני ישר' עד דנעילינון לאתרהון ויתיב טפלנא
בקרוין כריכן מן קדם יתבי ארעא׃ לא נשוב אל

בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: ולא
נתוב לבתנא עד דיחסנון בני ישראל גבר אחסנתיה:
כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה
נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: ארי לא
נחסין עמהון מעברא לירדנא ולהלאה ארי
קבילנא אחסנתנא לנא מעברא דירדנא מדנחא:

ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר
הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה: ואמר
להון משה אם תעבדון ית פתגמא הדין אם
תזדרזון קדם עמא דיי לקרבא: ועבר לכם
כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את
איביו מפניו: ויעיבר לכון כל דמזרז ית ירדנא
קדם עמא דיי עד די יתריך ית בעלי דבבוהי
מן קדמוהי: ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר
תשבו והייתם נקים מיהוה ומישראל והיתה
הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: ותתכביש
ארעא קדם עמא דיי ובתר כן תתובון ותהון
זכאין קדם יי ומישראל ותהי ארעא הדא לכון
לאחסנא קדם יי: ואם לא תעשון כן הנה חטאתם
ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם
ואם לא תעבדון כין הא חבתון קדם יי ודעו ית
חובתכון דתשכח יתכון: בנו לכם ערים לטפכם
וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו: בנו
לכון קרוין לטפלכון וחטרין לענכון ודיפוק
מפומכון תעבדון: ויאמר בני גד ובני ראובן
אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני
מצוה: ואמר בני גד ובני ראובן למשה למימר

עבדך יעבדון כמא דרבוני מפקיד: טפנו נשינו
מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד:
טפלנא נשנא גיתנא וכל בעירנא יהון תמן
בקרוי גלעד: ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא
לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: וע
ועבדך יעברון כל מזרז חילא קדם עמא
דיי לקרבא כמא דרבוני ממליל: ויצו להם
משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון
ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל:
ופקיד להון משה ית אלעזר כהנא וית יהושע
בר נון וית רישי אבהת שבטיא דבני ישראל:
ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני
ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם
להם את ארץ הגלעד לאחזה: ואמר משה
להון אם יעברון בני גד ובני ראובן עמכון
ית ירדנא כל דמזרז לקרבא קדם עמא דיי
ותתכביש ארעא קדמיכון ותיתנון להון ית
ארע גלעד לאחסנא: ואם לא יעברו חלוצים
אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען: ואם
לא יעברון מזרזין עמכון ויחסנון ביניכון
בארע דכנען: ויענו בני גד ובני ראובן לאמר
את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה:
ואתיבו בני גד ובני ראובן למימר ית דמליל
יי לעבדך כין נעביד: נחנו נעבור חלוצים
לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו
מעבר לירדן: נחנא ניעבר מזרזין קדם
עמא דיי לארעא דכנען ועמנא אחודת

אחסנתנא מעברא לירדנא: ויתן להם משה
לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן
יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת
עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ
סביב: ויהב להון משה לבני גד ולבני ראובן
ולפלגות שבטא דמנשה בר יוסף ית מלכות
סיחון מלכא אמוראה וית מלכותיה דעוג
מלכא דמתנן אר לקרוהא בתחומהא קרוי
אר סח סח: ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת
ואת ערער: ובנו בני גד ית דיבן וית עטרות
וית ערוער: ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה:
וית עטרות שופן וית יעזר ורמתא: ואת בית
נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן:
וית בית נמרין וית בית הרן קרוין מכנן וחטרין
דען: ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא
ואת קריתים: ובני ראובן בנו ית חשבון וית
אלעלא וית קריתים: ואת נבו ואת בעל מעון
מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת
את שמות הערים אשר בנו: וית נבו וית
בעל מעון מקפן שמהן וית שבמה וקרו
בשמהן ית שמהת קרויא דבנו: וילכו בני
מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את
האמרי אשר בה: ואזלו בני מכיר בר מנשה
לגלעד וכבשוהא ותריך ית אמוראה דבה:
ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה
וישב בה: ויהב משה ית גלעד למכיר בר
מנשה ויתיב בה: ויאיר בן מנשה הלך וילכד
את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: ואזל

בר מנשה אזל וכבש ית כפרניהון וקרא
יתהון כפרני יאיר: ונבח הלך וילכד את קנת
ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: ונבח אזל
וכבש ית קנת וית כפרנהא וקרא לה נבח בשמיה:

זיב פיס סימן

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: אלין מטלני
בני ישראל דנפקו מארעא דמצרים לחיליהון בידא
דמשה ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם:
וכתב משה ית מפקניהון למטלניהון על מי
מימרא דיי ואלין מטלניהון למפקניהון: ויסעו
מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר
יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו
בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ונטלו
מרעמסס בירחא קדמאה בחמישת עסר
יומא לירחא קדמאה מבתר פסחא נפקו
בריש גלי לעיני כל מצראי: ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
עשה יהוה שפטים: ומצראי מקברין ית
דקטל יי בהון כל בוכרא ובטעותהון עבד
יי דינין: ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו
בסכת: ונטלו בני ישראל מרעמסס ושרו בסכות:
ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר:
ונטלו מסכות ושרו באיתם דבסטר מדברא:
ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על
פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ונטלו מאיתם
ותב על פום חירתא דקדם בעל צפון ושרו

קדם מגדול: ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך
הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה: ונטלו מן קדם חירתא ועברו
בגו ימא למדברא ואזלו מהלך תלתא יומין
במדבר איתם ושרו במרה: ויסעו ממרה וי׳
ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת
מים ושבעים תמרים ויחנו שם: ונטלו ממרה
ואתו לאילם ובאילים תרתי עסר מבועין דמיין
ושבעין דקלין ושרו תמן: ויסעו מאילם ויחנו
על ים סוף: ונטלו מאילים ושרו על ימא דסוף:
ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ונטלו מימא
דסוף ושרו במדברא דסין: ויסעו ממדבר
סין ויחנו בדפקה: ונטלו ממדברא דסין ושרו
בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ונ מד׳
וש באלוש: ויסעו מאלש ויחנו ברפידם ולא
היה שם מים לעם לשתות: ונטלו מאלוש וש
ברפידים ולא הוה תמן מיא לעמא למשתי:
ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: ונ מרפידם
ושרו במדברא דסיני: ויסעו ממדבר סיני
ויחנו בקברת התאוה: ונטלו ממדברא דסיני
ושרו בקברי דמשאלי: ויסעו מקברת הת׳
התאוה ויחנו בחצרת: ונ מקברי דמשאלי
ושרו בחצרות: ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:
ונ מחצ׳ וש ברתמה: ויסעו מרתמה ויחנו
ברמן פרץ: ונ מרתמה ושרו ברמון פרץ: ויסעו
מרמן פרץ ויחנו בלבנה: ונטלו מרמון פרץ וש
בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ונ מלב׳ וש
ברסה: ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: ונ מרסה

ושרו בקהלת: ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר:
ונ מקהלת וש בטורא דשפר: ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה: ונ מטורא דשפר וש בחרדה:
ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: ונטלו מחרדה
וש במקהלות: ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת:
ונ ממקהלות וש בתחת: ויסעו מתחת ויחנו
בתרח: ונ מתחת וש בתרח: ויסעו מתרח ויחנו
במתקה: ונט מתרח ושרו במתקה: ויסעו
ממתקה ויחנו בחשמנה: ונט ממת ושרו
בחשמנה: ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות:
ונט מחשמונה וש במוסרות: ויסעו ממסרות
ויחנו בבני יעקן: ונט ממוסרות וש בבני יעקן:
ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ונטלו
מבני יעקן וש בחור גדגד: ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה: ונטלו מחור גדגד וש ביטבת:
ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ונט מיטבת
וש בעברנה: ויסעו מעברנה ויחנו בעצין
גבר: ונ מעבר וש בעצ׳ גבר: ויסעו מעצין
גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: ונ מעצין
גבר וש במדברא דצין היא רקם: ויסעו מ׳
מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום:
ונט מרקם וש בהור טורא בסיפי אר׳ דאדום:
ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה
וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישר׳
מארץ מצרים בחדש החמישי באחד
לחדש: וסליק אהרן כהנא להור טורא על
מימרא דיי ומית תמן בשנת ארבעין למפק
בני ישר׳ מארעא דמצרים בירחא חמישאה

בהר ליר חא׃ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת
שנה במתו בהר ההר׃ ואה בר מאה ועסרין
ותלת שנין כד מית בהור טורא׃
וישמע הכנעני מלך ערד והוא
ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל׃ וש
ושמע כנענאה מלכא דערד והוא יתיב ש
בדרומא בארע כנען במיתי בני ישר׳׃ ויסעו
מהר ההר ויחנו בצלמנה׃ ונטלו מהור טורא
ושרו בצלמונה׃ ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׃
ונטלו מצלמונה ושרו בפונן׃ ויסעו מפונן ויח
ויחנו באבת׃ ונט מפונן וש באבת׃ ויסעו מאבת
ויחנו בעיי העברים בגבול מואב׃ ונט מאבת
וש במגזת עבראי בתחום מואב׃ ויסעו
מעיים ויחנו בדיבן גד׃ ונטלו מעיים ושרו
בדיבון גד׃ ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה
ונטלו מדיבון גד ושרו בעלמון דבלתים׃ ויסעו
מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
נבו׃ ונטלו מע דבלתים וש בטורי דעבראי
דקדם נבו׃ ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת
מואב על ירדן ירחו׃ ונטלו מטורי דעבראי
ושרו במישריא דמואב על ירדנא דיריחו׃
ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים
בערבת מואב׃ ושרו על ירדנא מבית ישימות
עד מישר שטין במישריא דמואב׃

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר׃ ומליל יי׳ עם משה במישריא
דמואב על ירדנא דיריחו למימר׃ דבר אל

בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים
את הירדן אל ארץ כנען׃ מליל עם בני יש
ותימר להון ארי אתון עברין ית ירדנא לאר
דכנען׃ והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם
ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מ
מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו׃
ותתרכון ית כל יתבי ארעא מן קדמיכון ותיבדון
ית כל בית סגדתהון וית כל צלמי מתכתהון
תובדון וית כל במתהון תשיצון׃ והורשתם
את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את
הארץ לרשת אתה׃ ותתרכון ית יתבי אר
ותיתבון בה ארי לכון יהבית ית ארעא למירת
יתה׃ והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם
לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את
נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו
יהיה למטות אבתיכם תתנחלו׃ ותחסנון
ית ארעא בעדבא לזרעיתכון לסגיאי תסגון
ית אחסנתהון ולזעיריא תזערון ית א
אחסנתהון לדיפוק ליה תמן עדבא דיליה
יהי לשבטי אבהתכון תחסנון׃ ואם לא
תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה
אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצ
ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ
אשר אתם ישבים בה׃ ואם לא תתרכון
ית יתבי ארעא מן קדמיכון ויהי דתשארון
מנהון לסעין נטלין זין לקבלכון ולמשרין
מקפנכון ויעיקון לכון על ארעא דאתון יתבין
בה׃ והיה כאשר דמיתי לעשות להם

אעשה לכם: ויהי כמא דחשיבית למעבד להון אעביד לכון:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: פקיד ית בני ישראל ותימר להון ארי אתון עלין לארעא דכנען דא ארעא דתתפלג לכון באחסנא ארעא דכנען לתחומהא: והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ויהי לכון רוח דרומא ממדברא דצין על תחומי אדום ויהי לכון תחום דרומא מסיפי ימא דמלחא קדומא: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ויסחר לכון תחומא מדרומא למסקנא דעקרבים ויעיבר לצין ויהון מפקנוהי מדרומא לרקם גיאה ויפוק לחצר אדר ויעיבר לעצמון: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ויסתחר תחומא מעצמון לנחלא דמצרים ויהון מפקנוהי לימא: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: ותחום מערבא ויהי לכון ימא רבא ותחומיה דין יהי לכון תחום מערבא: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: ומן ימא רבא

לכון תחום צפונא מן ימא רבא תכוונון לכון להור טורא: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: מהור טורא תכוונון למטי חמת ויהון מפקנוהי דתחומא לצדד: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון: ויפוק תחומא לזפרון ויהון מפקנוהי לחצר עינן דין יהי לכון תחום צפונא: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ותכוונון לכון לתחום קדומא מחצר עינן לשפם: וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ומחה על כתף ים כנרת קדמה: ויחות תחומא משפם לרבלה ממדנח לעין ויחות תחומא וימטי על כיף ים גנוסר קדומא: וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויחות תחומא לירדנא ויהון מפקנוהי לימא דמלחא דא תהי לכון ארעא לתחומהא סחור סחור: ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: ופקיד משה ית בני ישראל למימר דא ארעא דתחסנון יתה בעדבא דפקיד יי למתן לתשעת שבטין ופלגות שבטא: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה המנשה לקחו נחלתם: ארי קבילו שבטא

דבני ראובן לבית אבהתהון ושבטא דבני גד
לבית אבהתהון ופלגות שבטא דמנשה קבילו
אחסנתהון: שני המטות וחצי המטה לקחו
נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה:
תרין שבטין ופלגות שבטא קבילו אחסנתהון
מעברא לירדנא דיריחו קדומא מדנחא:

וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון: אלין שמהת גבריא
דיחסנון לכון ית ארעא אלעזר כהנא ויהושע
בר נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל
את הארץ: ורבא חד רבא חד משבטא
תדברון לאחסנא ית ארעא: ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ואלין
שמהת גבריא לשבטא דיהודה כלב בר
יפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד:
ולשבטא דבני שמעון שמואל בר עמיהוד:
למטה בנימן אלידד בן כסלון: לשבטא
דבנימן אלידד בר כסלון: ולמטה בני דן
נשיא בקי בן יגלי: ולשבטא דבני דן רבא
בקי בר יגלי: לבני יוסף למטה בני מנשה
נשיא חניאל בן אפד: לבני יוסף לשבטא דבני
מנשה רבא חניאל בר אפד: ולמטה בני
אפרים נשיא קמואל בן שפטן: ולשבטא
דבני אפרים רבא קמואל בר שפטן: ולמטה
בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך: ולשבטא
דבני זבולן רבא אליצפן בר פרנך: ולמטה

בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולשבטא
דבני יששכר רבא פלטיאל בר עזן: ולמטה
בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ולשבטא
דבני אשר רבא אחיהוד בר שלמי: ולמטה
בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: ולשבטא
דבני נפתלי רבא פדהאל בר עמיהוד: אלה
אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
כנען: אלין דפקיד יי לאחסנא ית בני ישראל
בארעא דכנען:

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר: ומליל יי עם משה במישרא
דמואב על ירדנא דיריחו למימר: צו את
בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם
תתנו ללוים: פקיד ית בני ישראל ויתנון לליואי
מאחסנת אחדתהון קרוין למיתב ורוח
לקרויא סחרניהון תתנון לליואי: והיו הערים
להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל חיתם: ויהוין קרויא להון
למיתב ורוחיהון יהון לבעיריהון ולקנינהון
ולכל חיותהון: ומגרשי הערים אשר תתנו
ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב:
ורוחי קרויא דתיתנון לליואי מכותל קרתא
ולברא אלף אמין סחור סחור: ומדתם מחוץ
לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת
פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים
באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר
בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: ותמשחון

מברא לקרתא ית רוח קדומא תרין אלפין אמין
וית רוח דרומא תרין אלפין אמין וית רוח מערבא
תרין אלפין אמין וית רוח צפונא תרין אלפין אמין
וקרתא במציע דין יהי להון רוחי קרויא: ואת
הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט
אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתים עיר: וית קרויא דתתנון לליואי
ית שית קרוי שיזבותא דתתנון למיעלך
לתמן קטולא ועליהון תיתנון ארבעין ותרתין
קרוין: כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים
ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן: כל קרויא
דתתנון לליואי ארבעין ותמני קרוין יתהון וית
רוחיהון: והערים אשר תתנו מאחזת בני יש
ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו
איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים:
וקרויא דתתנון מאחסנת בני ישראל מן סגיאי
תסגון ומן זעירי תזעירון גבר כפום אחסנתיה
דיחסנון יתין מקרווהי לליואי:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן
ארצה כנען: מליל עם בני ישראל ותימר להון
ארי אתון עברין ית ירדנא לארעא דכנען: והקריתם
לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה
רצח מכה נפש בשגגה: ותזמנון לכון קרוין
קרוי שיזבותא יהוין לכון ויעירוק לתמן
קטולא דיקטול נפשא בשלו: והיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני
העדה למשפט: ויהוין לכון קרויא לשיזבא

מגאיל דמא ולא ימות קטולא עד דיקום קדם
כנשתא לדינא: והערים אשר תתנו שש ערי
מקלט תהיינה לכם: וקרויא דתתנון שית קרוי
שיזבותא יהוין לכון: את שלש הערים תתנו
מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ
כנען ערי מקלט תהיינה: ית תלת קרויא תתנון
מעברא לירדנא וית תלת קרויא תתנון בארעא
דכנען קרוי שיזבותא יהוין: לבני ישראל
ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים
האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש
בשגגה: לבני ישראל ולגיורא ולתותבא דביניהון
יהוין שית קרויא האלין לשיזבא למיעלך
לתמן כל דיקטול נפשא בשלו: ואם בכלי
ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
ואם במאן דברזל מחהי וקטליה קטולא הוא
אתקטלא יתקטיל קטולא: ואם באבן יד
אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח: ואם באבנא דמתנסבא ביד
דהיא כמיסת דימות בה מחהי וקטליה קט
קטולא הוא אתקטלא יתקטיל קטולא:
או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת
רצח הוא מות יומת הרצח: או במן דאע
דאע דמתנסיב ביד דהוא כמיסת דימות
ביה מחהי וקטליה קטולא הוא אתקטלא
יתקטיל קטולא: גאל הדם הוא ימית את
הרצח בפגעו בו הוא ימתנו: גאיל דמא הוא
יקטול ית קטולא כד אתחייב ליה מן דינא
הוא יקטליניה: ואם בשנאה יהדפנו או

השליך עליו בצדיה וימת: ואם בסנאה ד
חהי או רמא עלוהי בכמנא וקטליה: או
באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה
רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו
בו: או בדבבו מחהי בידיה וקטליה אתקטלא
יתקטיל מחיא קטולא הוא גאיל דמא יקטול
ית קטולא כד אתחייב ליה: ואם בפתע בלא
איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה:
ואם בתכיף בלא דבבו דחהי או רמא עלוהי
כל מן בלא כמן ליה: או בכל אבן אשר ימות
בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב
לו ולא מבקש רעתו: או בכל אבנא דהיא
כמיסת דימות בה בלא חזי ורמא עלוהי ומית
והוא לא סני ליה ולא תבע בישתיה: ושפטו
העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים
האלה: וידינון כנשתא בין מחיא ובין גאיל
דמא על דיניא האילין: והצילו העדה את
הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל
עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות
הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש:
וישיזבון כנשתא ית קטולא מיד גאיל דמא
ויתיבון יתיה כנשתא לקרית שיזבותיה דערק
לתמן ויתיב בה עד דימות כהנא רבא דרבי
יתיה במשח קודשא: ואם יצא יצא הרצח
את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: ואם
מיפק יפוק קטולא ית תחום קרית שיזבותיה
דערק לתמן: ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח.

אין לו דם: וישכח יתיה גאיל דמא מברא לתחום
קרית שיזבותיה ויקטול גאיל דמא ית קטולא
לית ליה דם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב
הרצח אל ארץ אחזתו: ארי בקרית שיזבותיה
יתיב עד דימות כהנא רבא ובתר דימות כהנא
רבא יתוב קטולא לארע אחסנתיה: והיו אלה
לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם:
ויהון אלין לכון לגזירת דין לדריכון בכל מותבניכון
כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח
ועד אחד לא יענה בנפש למות: כל דיקטול
נפשא לפום סהדין יקטול ית קטולא וסהיד
חד לא יסהיד באנש למקטל: ולא תקחו כפר
לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות
יומת: ולא תקבלון ממון על אנש קטול דהוא
חייב לממת ארי אתקטלא יתקטיל: ולא
תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת
בארץ עד מות הכהן: ולא תקבלון ממון ל
דיערק לקרית שיזבותיה למתב למתב
בארעא עד דימות כהנא: ולא תחניפו את הארץ
אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם
בדם שפכו: ולא תחייבון ית ארעא דאתון בה
ארי דמא הוא מחייב ית ארעא ולארעא לא
מתכפר על דם זכי דאתאשד בה אלהין
בדם אשדיה: ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי
אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: ולא תסאבון

ית דאתון בה דשכינתי שריא בגוה ארי
אנא יי׳ שכינתי שריא בגו בני ישראל׃

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני
ישראל׃ וקריבו רישי אבהתא לזרעית בני
גלעד בר מכיר בר מנשה מזרעית בני יוסף
ומלילו קדם משה וקדם רברביא רישי אבהתא
לבני ישראל׃ ויאמרו את אדני צוה יהוה
לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל
ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד א׳
אחינו לבנתיו׃ ואמרו ית ריבוני פקיד יי׳ למתן
ית ארעא באחסנא בעדבא לבני ישר׳ וריבוני
אתפקד במימרא דיי׳ למיתן ית אחסנת
צלפחד אחונא לבנתיה׃ והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן
מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע׃ ויהוין לחד
מבני שבטי בני ישר׳ לנשין ותתמנע אחסנתהן
מאחסנת אבהתנא ותתוסף על אחסנת
שבטא דיהוין להון ומעדב אחסנתנא ית׳
יתמנע׃ ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה
נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן׃ ואם יהי
יובילא לבני ישר׳ ותיתוסף אחסנתהון על
אחסנת שבטא דיהוון להון ומאחסנת ש׳
שבטא אבהתנא תתמנע אחסנתהון׃

ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
כן מטה בני יוסף דברים׃ ופקיד משה ית
בני ישר׳ על מימרא דיי׳ למימר יאות שבטא
דבני יוסף ממללין׃ זה הדבר אשר צוה
יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם
תהיינה לנשים׃ דין פתגמא דפקיד יי׳ לבנת
צלפחד למימר לדתקין בעיניהון יהוין לנשין
ברם לזרעית שבטא דאבוהין יהוין לנשין׃
ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה
כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל׃
ולא תסחר אחסנא לבני ישר׳ משבטא ל׳
לשבטא ארי גבר באחסנת שבט׳ אבהתוהי
ידבקון בני ישראל׃ וכל בת ירשת נחלה
ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה
אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל
איש נחלת אבתיו׃ וכל ברתא ירתת אחסנא
משבטיא דבני ישר׳ לחד מזרעית שבטא
דאבוהא תהי לאיתו בדיל דיירתון בני
ישר׳ גבר אחסנת אבהתוהי׃ ולא תסב נחלה
ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו
מטות בני ישראל׃ ולא תסחר אחסנא מ׳
משבטא לשבטא אוחרנא ארי גבר באחסנתיה
ידבקון שבטיא דבני ישראל׃ כאשר צוה
יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד׃ כמא
דפקיד יי׳ ית משה כן עבדא בנת צלפחד׃
ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
צלפחד לבני דדיהן לנשים׃ והואה מחלתא

INDEX

וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני אחי
אבוהין לנשין: ממשפחת בני מנשה בן יוסף
היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת
אביהן: מזרעית בני מנשה בר יוסף הואה
לנשין והות אחסנתהון על שבט זרעית
אבוהין: אלה המצות והמשפטים אשר
צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת
מואב על ירדן ירחו: אלין פקודיא ודיניא
דפקיד יי ביד משה לות בני ישראל
במישריא דמואב על ירדנא דיריחו:

סכום הפסו׳ שלספר זה אלף
ומאתים ושמנים ושמונה

Deuteronomy 347-425

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת
ודי זהב: אלין פתגמיא דמליל משה עם כל
ישראל בעברא דירדנא אוכח יתהון על דחבו
במדברא ועל דארגיזו במישרא לקביל
ים סוף בפארן איתפלו על מנא ובחצרות
ארגיזו על בסרא ועל דעבדו עגל דדהב:
אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע: מהלך חד עסר יומין מחורב
אורח טורא דסעיר עד רקם גיאה: ויהי ב
בארבעים שנה בעשתי עשר חדש ב

באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל כ
ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: והוה בארבעין
שנין בחד עסר ירחין בחד לירחא מליל משה
עם בני ישראל ככל דפקיד יי יתיה לותהון:
אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר
יושב בעשתרת באדרעי: בתר דמחא ית
סיחון מלכא אמוראה דיתיב בחשבון וית
עוג מלכא דמתנן דיתיב בעשתרות באדרעי:
בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה
באר את התורה הזאת לאמר: בעברא
דירדנא בארעא דמואב שרי משה פריש
ית אולפן אוריתא הדא למימר: יהוה
אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם
שבת בהר הזה: יי אלהנא מליל עמנא
בחורב למימר סגי לכון דיתיבתון בטורא
הדין: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון
עד הנהר הגדל נהר פרת: אתפנו וטולו
לכון ועולו לטורא דאמוראה ולכל מגירוהי
במישרא בטורא ובשפלתא ובדרומא
ובספר ימא ארע כנענאה ולבנן עד
נהרא רבא נהרא פרת: ראה נתתי לפניכם
את הארץ באו ורשו את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם:

חזו דיהבית קדמיכון ית אר עולו ואחסינו ית
ארעא דקיים יי לאבהתכון לאברהם ליצחק
וליעקב למיתן להון ולבניהון בתריהון: ואמר
אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי ש
שאת אתכם: ואמרית לכון בעידנא ההוא
למימר לית אנא יכיל בלחודי לסוברא יתכון:
יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב: יי אלהכון אסגי יתכון
והא איתיכון יומא דין ככוכבי שמיא לסגי:
יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף
פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
יי אלהא דאבהתכון יוסיף עליכון כותכון
אלף זמנין כמא דמליל לכון: איכה אשא
לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: איכדין
אסובר בלחודי טורחיכון ועסקיכון ודינכון:
הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
לשבטיכם ואשימם בראשיכם: הבו
לכון גברין חכימין וסוכלתנין ומדען ל
לשבטיכון ואמנינון רישין עליכון: ותענו
אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
לעשות: ואתיבתון יתי ואמרתון תקין
פיתגמא דמלילתא למעבד: ואקח את
ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים
ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם: ודברית ית רישי
שבטיכון גברין חכימין ומדען ומניתי

יתהון רישין עליכון רבני אלפי ורבני מאוותא
ורבני חמשין ורבני עיסוריתא וסרכין
לשבטיכון: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא
לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק
בין איש ובין אחיו ובין גרו: ופקידית ית
דיניכון בעידנא ההוא למימר שמעו בין
אחיכון ותדינון קושטא בין גברא ובין
אחוהי ובין גיורא: לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש
כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר
יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו: לא
תשתמודעון אפי בדינא מלי זעירא
כרבא תשמעון לא תדחלון מן קדם
גברא ארי דינא דיי הוא ופתגמא דיקשי
מנכון תקרבון לותי ואשמעיניה: ואצוה
אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר
תעשון: ופקידית יתכון בעידנא ההוא
ית כל פתגמיא דתעבדון: ונסע מחרב
ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא
אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש
ברנע: ונטלנא מחורב והליכנא ית כל
מדברא רבא ודחילא ההוא דחזיתון א
אורח טורא דאמוראה כמא דפקיד יי
אלהנא יתנא ואתינא עד רקם גיאה: ואמר
אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה
אלהינו נתן לנו: ואמרית לכון אתיתון עד

טורא דאמוראה דייי אלהנא יהיב לנא: ראה
נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
ואל תחת: חזי דיהב ייי אלהך קדמך ית אר
סק אחסין כמא דמליל ייי אלהא דאבהתך
לך לא תדחל ולא תתבר: ותקרבון אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר
נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: וק
וקריבתון לותי כולכון ואמרתון נשלח
גברין קדמנא ויאללון לנא ית ארעא ויתיבון
יתנא פתגמא ית אורחא דניסק בה וית ק
קרויא דניעול להון: וייטב בעיני הדבר
ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבט: ושפר בעיני פתגמא ודברית מנכון
תרי עסר גברין גברא חד לשבטא: ויפנו וי
ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו
אתה: ואתפניו וסליקו לטורא ואתו עד נחלא
דאתכלא ואלילו יתה: ויקחו בידם מפרי
הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו
טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ונ
ונסיבו בידיהון מאיבא דארעא ואחיתו לנא ו
ואתיבו יתנא פתגמא ואמרו טבא ארעא דייי
אלהנא יהיב לנא: ולא אביתם לעלת ותמרו
את פי יהוה אלהיכם: ולא אביתון למיסק
וסריבתון על מימרא דייי אלהכון: ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד

האמרי להשמידנו: ואתרעמיתון במ
ואמרתון בדסני ייי יתנא אפקנא מארעא
דמצר למסר יתנא בידא דאמוראה לשיצאותנא:
אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר
עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים
וגם בני ענקים ראינו שם: לאן אנחנא סלקין
אחנא תברו ית ליבנא למימר עם רב ותקיף
מיננא קרוין רברבן וכריכן עד צית שמיא
ואף בני גיברא חזינא תמן: ואמר אלכם לא
תערצון ולא תיראון מהם: ואמרית לכון לא
תיתברון ולא תדחלון מנהון: יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
עשה אתכם במצרים לעיניכם: ייי אלהכון
דמדבר קדמיכון מימריה יגיח לכון ככל
דעבד עמכון במצ לעיניכון: ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם
עד באכם עד המקום הזה: ובמדברא
דחזיתא דסוברך ייי אלהך כמא דמסובר
גברא ית בריה בכל אורחא דהליכתון עד
מיתיכון עד אתרא הדין: ובדבר הזה אינכם
מאמינם ביהוה אלהיכם: ובפתגמא הדין
ליתיכון מהימנין במימרא דייי אלהכון: ההלך
לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם בא
באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
ובענן יומם: דמדבר קדמיכון באורחא לאתקנא
לכון אתר בית משרי לאשריותכון בעמודא
דאישתא בליליא לאחזיותכון באורחא

דתהכון בה ובעמודא דעננא ביממא: וישמע
יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר:
ושמיע קדם יוי ית קל פתגמיכון ורגיז וקיים למימר:
אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע
הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבותיכם: אם יחזי גבר בגבריא האלין דרא
בישא הדין ית ארעא טבתא דקיימית למתן
לאבהתכון: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו
אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען
אשר מלא אחרי יהוה: אלהין כלב בר יפנה
הוא יחזינה וליה אתין ית ארעא דדריך בה ולבנוהי
חלף דאשליםבתר דחלתא דיוי: גם בי התאנף
יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם:
אף עלי הוה רגז מן קדם יוי בדילכון למימר אף
את לא תיעול לתמן: יהושע בן נון העמד
לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינח
ילנה את ישראל: יהושע בר נון דמשמש
קדמך הוא ייעול לתמן יתיה תקיף ארי הוא
יחסנינה לישראל: וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב
ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם
יירשוה: וטפלכון דאמרתון לביזא יהי ויד יע
ובניכון דלא ידעו יומא דין טב וביש אנון
ייעלון לתמן ולהון איתנינה ואינון ירתונה:
ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף:
ואתון אתפנו לכון וטולו למדברא אורח
ימא דסוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה
אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה

אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו
לעלות ההרה: ואתיבתון ואמרתון לי חבנא
קדם יוי אנחנא ניסק ונגיח קרב ככל דפקדנא
יוי אלהנא וזריזתון גבר ית מני קרביה ושריתון
למיסק לטורא: ויאמר יהוה אלי אמר להם
לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם: ואמר יוי לי אימר להון
לא תיסקון ולא תגיחון קרב ארי ליתשכינתי
ביניכון ולא תתברון קדם בעלי דבביכון:
ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי
יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ומלילית עמכון
ולא קבילתון וסריבתון על מימרא דיוי
וארשעתון וסליקתון לטורא: ויצא האמרי
היושב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם
כאשר תעשינה הדבורים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה: ונפק אמוראה דיתיב
בטורא ההוא לקדמותכון ורדפו יתכון כמא דנתזן
דבריתא וטרדו יתכון בשעיר עד חרמה:
ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקלכם ולא האזין אליכם: ותבתון ובכיתון
קדם יוי ולא קביל יוי צלותכון ולא אצית למימרכון:
ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר
ישבתם: ויתיבתון ברקם יומין סגיאין
כיומיא דיתיבתון: ונפן ונסע המדברה
דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב
את הר שעיר ימים רבים: ואתפנינא ונטלנא
למדברא אורח ימא דסוף כמא דמליל
יוי עמי ואקיפנא ית טורא דשעיר יומין סגיאין

ויאמר יהוה אלי לאמר: ואמר
ייי לי למימר: רב לכם סב את ההר הזה פנו
לכם צפנה: סגי לכון דאחיפתון ית טורא אהדרו
אתפנו לכון לציפונא: ואת העם צו לאמר אתם
עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר
וייראו מכם ונשמרתם מאד: וית
עמא פקיד למימר אתון עברין בתחום
אחיכון בני עשו דיתבין בסעיר וידחלון
מנכון ותסתמרון לחדא: אל תתגרו בם כי
לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל
כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: לא
תתגרון בהון ארי לא אתין לכון מארעהון
עד מדרך פרסת רגל ארי ירותא לעשו
יהבית ית טורא דסעיר: אכל תשברו מאתם
בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף
ושתיתם: עיבורא תזבנון מנהון בכספא
ותיכלון ואף מיא תזבנון מנהון בכספא
ותשתון: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה
ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת
דבר: ארי ייי אלהך ברכך בכל עובדי ידך
סופיק לך צורכך במהכך ית מדברא רבא
הדין דנן ארבעין שנין מימרא דייי אלהך
בסעדך לא חסרתא מדעם: ונעבר מאת
אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה
מאילת ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ועברנא
מלות אחנא בני עשו דיתבין בסעיר מאורח

מישרא מאילת ומעציון גבר ואתפנינא ועברנא
אורח מדברא דמואב: ויאמר יהוה אלי אל
תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא
אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את
ער ירשה: ואמר ייי לי לא תעיק ית מואבאי
ולא תתגרי בהון קרב ארי לא אתין
לך מארעהון ירותא ארי לבני לוט יהבית ית
לחית ירותא: האמים לפנים ישבו בה עם
גדול ורב ורם כענקים: אימיא מלקדמין יתיבו
בה עם רב וסגי ותקיף כגיבריא: רפאים יחשבו
אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים:
גיבריא מתחשבין אף אנון כגיבריא ומואבאי
קרן להון אימתני: ובשעיר ישבו החרים לפנים
ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו
תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
אשר נתן יהוה להם: ובסעיר יתיבו חוראי
מלקדמין ובני עשו תריכונון ושיציאונון
מן קדמיהון ויתיבו באתרהון כמא דעבד
ישראל לארע ירותתיה דיהב ייי להון: עתה קמו
ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד:
כען קומו ועיברו לכון ית נחלא דזרד ועברנא
ית נחלא דזרד: והימים אשר הלכנו מקדש
ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים
ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: ויומיא
דהליכנא מרקם גיאה עד דעברנא ית נחלא
דזרד תלתין ותמני שנין עד דסף כל דרא גברי
מגיחי קרבא מגו משריתא כמא דקיים ייי

וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה
עד תמם ואף מחא מן קדם יי הות בהון לשיצאותהון
מגו משריתא עד דשלימו ויהי כאשר תמו כל
אנשי המלחמה למות מקרב העם ויהי כד
שלימו כל גברי מגיחי קרבא לממת מגו עמא
וידבר יהוה אלי לאמר ומליל
יי עמי למימר אתה עבר היום את גבול מואב
את ער אתון עברין יומא דין ית תחום מואב ית
לחית וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל
תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה
כי לבני לוט נתתיה ירשה ותתקרב לקביל
בני עמון לא תצור עליהון ולא תתגרי למעבד
עמהון קרב ארי לא אתין מארע בני עמון לך
ירותא ארי לבני לוט יהבתה ירותא ארץ רפאים
תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים ארע גיבריא מתחשבא
אף היא גיברין יתיבו בה מלקדמין ועמונאי
קרן להון חשבני עם גדול ורב ורם כענקים
וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם
עם רב וסגי ותקיף כגבריא ושיצינון יי מן קדמיהון
ותריכונון ויתיבו באתריהון כאשר עשה לבני
עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את
החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום
הזה כמא דעבד לבני עשו דיתבין בסעיר
דשיצי ית חוראי מן קדמיהון ותריכונון ויתיבו
באתריהון עד יומא הדין והעוים הישבים בחצרים
עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם
וישבו תחתם ועואי דיתבין ברפיח עד עזה

קפוטקאי דנפקו מקפוטקיא שיציאונון ו
ויתיבו באתרהון קומו סעו ועברו את נחל ארנן
ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי
ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה קומו
טולו ועיברו ית נחלא דארנון חזי דמסרית
בידך ית סיחון מלכא דחשבון אמוראה וית
ארעיה שרי לתרכותיה ואתגרי למעבד
עמיה קרב היום הזה אחל תת פחדך ויראתך
על פני העמים תחת כל השמים אשר
ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך יומא הדין
אשרי למיתן זיעתך ודחלתך על אפי עממיא
דתחות כל שמיא דישמעון שמעך ויזועון
ויתבהלון מן קדמך ואשלח מלאכים ממדבר
קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום
לאמר ושלחית אזגדין ממדברא דקדמות
לות סיחון מלכא דחשבון פתגמי שלמא
למימר אעברה בארצך בדרך בדרך אלך
לא אסור ימין ושמאול אעיבר בארעך
באורחא איזיל לא אסטי לימינא ולשמאלא
אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן
לי ושתיתי רק אעברה ברגלי עיבורא בכספא
תזבין לי ואיכול ומיא בכספא תתין לי ואשתי
לחוד אעיבר ברגלי כאשר עשו לי בני עשו
הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער
עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן לנו כמא דעבדו לי בני עשו
דיתבין בסעיר ומואבאי דיתבין בלחיית
עד דאיעיבר ית ירדנא לארעא דיי אלהנא

176

יהיב לנא: ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו
בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את
לבבו למען תתו בידך כיום הזה: ולא אבא סיחון
מלכא דחשבון למשבקנא למיעבר בתחומיה
ארי אקשי יוי אלהך ית רוחיה ותקיף ית ליביה
בדיל למסריה בידך כיומא הדין:
ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת
לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את
ארצו: ואמר יוי לי חזי דשריתי למסר קדמך
ית סיחון וית ארעיה שרי לתרכותיה למירת ית
ארעיה: ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה יהצה: ונפק סיחון לקדמותנא הוא
וכל עמיה לאגחא קרבא לאתר יהץ: ויתנהו יהוה
אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו:
ומסריה יוי אלהנא קדמנא ומחינא יתיה וית
בנוהי וית כל עמיה: ונלכד את כל עריו בעת
ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף
לא השארנו שריד: וכבשנא ית כל קרווהי בעדנא
ההוא וגמרנא ית כל קרויא גבריא ונשיא וט
וטפלא לא אשארנא משיזיב: רק הבהמה
בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: לחוד ב
בעירא בזנא לנא ועדי קרויא דכבשנא: מערער
אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו
את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: מערער דעל
כיף נחלא דארנון וקרתא דבנחלא ועד גלעד
לא הות קרתא דתקיפת מננא ית כולא מסר יוי
אלהנא קדמנא: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת

כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:
לחוד לארע בני עמון לא קריבתא כל כיף נחל
יובקא וקרוי טורא וכל דפקיד יוי אלהנא: ונפן
ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ואתפנינא
וסליקנא לאורח מתנן ונפק עוג מלכא דמתנן
לקדמותנא הוא וכל עמיה לאגחא קרבא ל
לאדרעי: ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי
בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ו
ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון: ואמר יוי לי לא תדחל
מניה ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה וית
ארעיה ותעביד ליה כמא דעבדתא לסיחון
מלכא דאמוראה דיתיב בחשבון: ויתן יהוה
אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל
עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד: ומסר
יוי אלהנא בידנא אף ית עוג מלכא דמתנן
וית כל עמיה ומחינוהי עד דלא אשתאר
ליה משיזיב: ונלכד את כל עריו בעת ההוא
לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים
עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: וכבשנא
ית כל קרווהי בעדנא ההוא לא הות קרתא
דלא נסיבנא מינהון שתין קרוין כל בית
פלך טרכונא מלכותיה דעוג במתנן: כל
אלה ערים בצרת חומה גבהה דלתים וב
ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד: כל
אלין קרוין כריכן מקפן שור רם דשין
ועברין בר מקרוי פציחיא דסגיאין לחדא:

ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון
החרם כל עיר מתם הנשים והטף: וגמרנא
יתהון כמא דעבדנא לסיחון מלכא דחשבון
גמרנא כל קרויא גבריא ונשיא וטפלא: וכל
הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: וכל בעירא
ועדיא דקרויא בזנא לנא: ונקח בעת ההוא את
הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון: ונסיבנא
בעידנא ההוא ית ארעא מיד תרין מלכי אמוראה
דבעברא דירדנא מנחלא דארנון עד טורא
דחרמון: צידנים יקראו לחרמון שרין
והאמרי יקראו לו שניר: צידונאי קרן לחרמון
טור סריון ואמוראי קרן ליה טור תלגא: כל ערי
המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה
ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: כל קרוי
מישרא וכל גלעד וכל מתנן עד סלכה וא
אדרעי קרוי מלכותיה דעוג במתנן: כי רק
עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה
ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון
תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה
באמת איש: ארי לחוד עוג מלכא דמתנן
אשתאר משאר גיבריא הא ערסיה ערס
דפרזלא הא היא ברבת בני עמון תשע
אמין אורכה וארבע אמין פותיה באמת
מלך: ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד
ועריו נתתי לראובני ולגדי: וית ארעא
הדא יריתנא בעידנא ההוא מערוער דעל

נחלא דארנון ופלגות טורא דגלעד וקרווהי
יהבית לשבט ראובן ולשבט גד: ויתר
הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי
שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים: ושאר גלעד וכל
מתנן מלכותיה דעוג יהבית לפלגות שבטא
דמנשה כל בית פלך טרכונא לכל מתנן
ההוא מתקרי ארע גיבריא: יאיר בן מנשה
לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן
חות יאיר עד היום הזה: יאיר בר מנשה
נסיב ית כל בית פלך טרכונא עד תחום
גשוראה ואפיקירוס וקרא יתהון על שמיה
ית מתנן כפרני יאיר עד יומא הדין: ולמכיר
נתתי את הגלעד: ולמכיר יהבית ית גלעד:
ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל
ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול
בני עמון: ולשבט ראובן ולשבט גד יהבית מן גלעד
ועד נחלא דארנון גו נחלא ותחומיה ועד
יובקא נחלא תחומא דבני עמון: ית ערבה
והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח
תחת אשדת הפסגה מזרחה: ומישרא
וירדנא ותחומיה מגניסר ועד ימא דמישרא
ימא דמילחא תחות משפך מרמתא מדינחא
ואצו אתכם בעת ההיא לאמר יהוה אלהיכם
נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל
ופקידית יתכון בעידנא ההוא למימר יי

אלהכון יהב לכון ית ארעא הדא למירתה מזרזין
תעברון קדם אחיכון בני ישראל כל מזרזי חילא:
רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה
רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם:
להוד נשיכון וטפלכון ובעירכון ידענא
ארי בעיר סגי לכון יתבון בקרויכון די
יהבית לכון: עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם
איש לירשתו אשר נתתי לכם: עד די
יניח יי לאחיכון כותכון ויירתון אף אינון ית
ארעא די יי אלהכון יהיב להון בעברא
דירדנא ותתובון גבר לירותתיה די יהבית
לכון: ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר
עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל
הממלכות אשר אתה עבר שמה: וית
יהושע פקידית בעידנא ההוא למימר
עינך חזאה ית כל די עבד יי אלהכון לתרין
מלכיא האלין כין יעביד יי לכל מלכותא
דאת עבר לתמן: לא תיראום כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם: לא תדחלון
מנהון ארי יי אלהכון מימריה מגיח לכון:
זה ב"ק סימן מלכיא ואתחנן א
יהוה בעת ההוא לאמר: וצליתי קדם יי
בעדנא ההוא למימר: אדני יהוה אתה
החלות להראות את עבדך את גדלך ו
את ידך החזקה אשר מי אל בשמים

179

ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך:
יי אלהים את שריתא לאחזאה ית עבדך
ית רבותך וית ידך תקיפתא דאת הוא אלהא
דשכינתך בשמיא מלעילא ושליט בארעא
ולית דיעביד כעובדך וכגבורתך: אעברה
נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר
הירדן ההר הטוב הזה והלבנן: אעיבר כען
ואחזי ית ארעא טבתא דבעברא דירדנא
טורא טבא הדין ובית מקדשא: ויתעבר
יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה
אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר
הזה: והוה רגז מן קדם יי עלי בדילכון ולא
קביל מני ואמר יי לי סגי לך לא תוסיף למללא
קדמי עוד בפתגמא הדין: עלה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את
הירדן הזה: סק לריש רמתא וזקוף עינך
למערבא ולצפונא ולדרומא ולמדינחא
וחזי בעינך ארי לא תעיבר ית ירדנא הדין:
וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא
יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אתם את
הארץ אשר תראה: ופקיד ית יהושע
ותקיפהי ועלימהי ארי הוא יעיבר קדם
עמא הדין והוא יחסין יתהון ית ארעא דתחזי:
ונשב בגיא מול בית פעור: ויתיבנא בחילתא
לקביל בית פעור:
ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות

למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: וכען
ישר' שמע לקימייא ולדינייא דאנא מליף
יתכון למעבד בדיל דתיחון ותיעלון ותירתון
ית ארעא דיי' אלהא דאבהתכון יהיב לכון:
לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: לא
תוספון על פתגמא דאנא מפקיד יתכון
ולא תמנעון מניה למטר ית פקודיא דיי'
אלהכון דאנא מפקיד יתכון: עיניכם הראת
את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל
האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו
יהוה אלהיך מקרבך: עיניכון חזאה ית
דעבד יי' בפלחי בעלא פעור ארי כל גברא
דהליך בתר בעלא פעור שיציה יי' אלהך
מבינך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים
כלכם היום: ואתון דאדבקתון בדחלתא
דיי' אלהכון קימין כולכון יומא דין: ראה
למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה לרשתה: חזו
דאליפית יתכון קימין ודינין כמא דפקדני
יי' אלהי למעבד כין בגו ארעא דאתון
עלין לתמן למירתה: ושמרתם ועשיתם
כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים
אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו
רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: ותיטרון

ותעבדון ארי היא חוכמתכון וסוכלתנותכון
לעיני עממיא דישמעון ית כל קימיא
האלין ויימרון להוד עם חכים וסוכלתן עמא
רבא הדין: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו: ארי מן עם רב דליה אלה קריב ליה
לקבלא צלותיה בעידן עקתיה כיי' אלהנא
בכל עידן דאנחנא מצלן קדמוהי: ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום: ומן עם רב דליה קימין ודינין קשיטין
ככל אוריתא הדא דאנא יהיב קדמיכון
יומא דין: רק השמר לך ושמר נפשך
מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו
עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך וה'
והודעתם לבניך ולבני בניך: להוד אסתמר
לך וטר נפשך לחדא דלמא תתנשי ית
פיתגמיא דחזאה עינך ודלמא יעדון
מלבך כל יומי חייך ותהודעינון לבנך
ולבני בנך: יום אשר עמדת לפני יהוה
אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל
לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם
חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
יומא דקמתא קדם יי' אלהך בחורב
כד אמר יי' לי כנוש קדמי ית עמא
ואשמעינון ית פתגמי דיילפון למדחל
קדמי כל יומיא דאינון קיימין על ארעא

וית בניהון ילפון. ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל. וקריבתון וקמתון בשפולי טורא וטורא בער באישתא עד צית שמיא חשוכא עננא ואמיטתא. וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול. ומליל יי עמכון מגו אישתא קל פתגמין אתון שמעין ודמו ליתיכון חזן אלהין קלא. ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים. וחוי לכון ית קימיה דפקיד יתכון למעבד עסרה פתגמין וכתבינון על תרין לוחי אבניא. ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. ויתי פקיד יי בעדנא ההוא לאלפא יתכון קימין ודינין למעבדכון יתהון בארעא דאתון עברין לתמן למירתה. ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש. ותסתמרון לחדא לנפשתכון ארי לא חזיתון כל דמו ביומא דמליל יי עמכון בחורב מגו אישתא. פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה. דלמא תחבלון ותעבדון לכון צלם דמות כל צורא דמות דכר או נוקבא. תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים. דמות כל בעירא דבארעא דמות כל ציפר גפא

דפרחא באויר רקיע שמיא. תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ. דמות כל רחשא דבארעא דמות כל נוני דבמיא מלרע לארעא. ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים. ודלמא תזקוף עינך לשמיא ותחזי ית שמשא וית סיהרא וית כוכביא כל חילי שמיא ותטעי ותסגוד להון ותפלחינין דזמין יי אלהך יתהון לכל עממיא דתחות כל שמיא. ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה. ויתכון קריב יי לדחלתיה ואפיק יתכון מכורא דברזלא ממצרים למהוי ליה לעם אחסנא כיומא הדין. ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה. ומן קדם יי הוה רגז עלי על פתגמיכון וקיים בדיל דלא למעבר ית ירדנא ובדיל דלא למיעל לארעא טבתא דיי אלהך יהיב לך אחסנא. כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת. ארי אנא מאית בארעא הדא לית אנא עבר ית ירדנא ואתון עברין ותירתון ית ארעא טבתא הדא. השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר

פקת עדכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל
אשר צוך יהוה אלהיך: אסתמרו לכון דלמא
תתנשון ית קימא דיוי אלהכון דגזר עמכון
ותעבדון לכון צלם דמות כולא דפקדך יוי
אלהך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל
קנא: ארי יוי אלהך מימריה אישא אכלא
הוא אל קנא:
כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והש
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: ארי תולדון
בנין ובני בנין ותתעתקון בארעא ותחבלון ותעבדון
צלם דמות כולא ותעבדון דביש קדם יוי אלהך
לארגזא קדמוהי: העידתי בכם היום את הש
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי
השמד תשמדון: אסהדית בכון יומא דין
ית שמיא וית ארעא ארי מיבד תיבדון בפריע
מעל ארעא דאתון עברין ית ירדנא לתמן למירתה
לא תורכון יומין עלה ארי אשתיצאה תש
תשתיצון: והפיץ יהוה אתכם בעמים ונ
ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה: ויבדר יוי יתכון בין עממיא
ותשתארון עם דמנין בעממיא דידבר יוי
יתכון לתמן: ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחן: ותפלחון תמן לעממיא
פלחי טעותא עובד ידי אנשא אעא ואבנא
דלא חזן ולא שמעין ולא אכלין ולא מריחין:
ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי
תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ותתבעון
מתמן ית דחלתא דיוי אלהך ותשכח ארי
תבעי מן קדמוהי בכל לבך ובכל נפשך: בצר
לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו: כד תיעוק לך וישכחונך כל פתגמיא
האלין בסוף יומיא ותתוב לדחלתא דיוי
אלהך ותקביל למימריה: כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את
ברית אבתיך אשר נשבע להם: ארי אלהא
רחמנא יוי אלהך לא ישבקינך ולא יחבלינך
ולא יתנשי ית קימא דאבהתך דקיים להון:
כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: ארי
שאל כען ליומיא קדמאי דהוו קדמך למן
יומא דברא יוי אדם על ארעא ולמסיפי שמיא
ועד סיפי שמיא ההוה כפתגמא רבא הדין
או האשתמע דכותיה: השמע עם קול
אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
אתה ויחי: השמע עמא קל מימרא דיוי
ממליל מגו אישתא כמא דשמעתא את
ואתקיימתא: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו
גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים

בכל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים
לעיניך: או נסין עבד יוי לאתגלאה למפרק ליה
עם מגו עם בנסין באתין ובמופתין ובקרבא
וביד תקיפא ובדרע מרממא ובחזונין
רברבין ככל דעבד לכון יוי אלהכון במצר
לעיניכון: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
האלהים אין עוד מלבדו: את אתחזיתא לא
למידע ארי יוי הוא אלהים לית עוד בר מניה:
מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש: מן שמיא אשמעך ית קל
מימריה לאלפותך ועל ארעא אחזיך ית אשתיה
רבתא ופתגמוהי שמעתא מגו אשתא:
ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו
ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים: וחלף ארי
רחים ית אבהתך ואתרעי בבניהון בתריהון
ואפקך במימריה בחיליה רבא ממצרים:
להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה:
לתרכא עממין רברבין ותקיפין מינך מן
קדמך לאעלותך למתן לך ית ארעהון אחסנא
כיומא הדין: וידעת היום והשבת אל לבבך
כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד: ותידע יומא דין ותתיב
ללבך ארי יוי הוא אלהים דשכינתיה בשמיא
מלעילא ושליט על ארעא מלרע לית עוד: ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום
אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך

ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
כל הימים: ותיטר ית קימוהי וית פקודוהי דאנא
מפקיד לך יומא דין דייטב לך ולבנך בתרך
ובדיל דתוריך יומין על ארעא דיוי אלהך יהיב
לך כל יומיא:
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש: בכין אפריש משה תלת
קרוין בעברא דירדנא מדנח שמשא: לנס
שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת
והוא לא שנא לו מתמל שלשם ונס אל אחת
מן הערים האל וחי: למערק לתמן קטולא
דיקטול ית חבריה בלא מדעיה והוא לא סני
ליה מאתמלי ומדקמוהי ויערוק לחדא מן
קרויא האלין ויתקיים: את בצר במדבר
בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד
לגדי ואת גולן בבשן למנשי: ית בצר במדברא
בארע מישרא לשבט ראובן וית ראמות
בגלעד לשבט גד וית גולן במתנן לשבטא דמנשה:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל:
ודא אוריתא דסדר משה קדם בני ישראל:
אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר
משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: אלין
סהדותא וקימיא ודיניא דמליל משה עם בני
ישראל במפקהון ממצרים: בעבר הירדן בגיא
מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל
בצאתם ממצרים: בעברא דירדנא בחילתא
לקביל בית פעור בארע סיחון מלכא אמוראה

דיתיב בחשבון דמחא משה ובני ישראל במפקהון
ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך
הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
מזרח שמש: ויריתו ית ארעיה וית ארע עוג
מלכא דמתנן תרין מלכי אמוראה דבעברא
דירדנא מדנח שמשא: מערער אשר על
שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון: מע
מערוער דעל כיף נחלא דארנון ועד טורא דסיאן
הוא חרמון: וכל הערבה עבר הירדן מזרחה
ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: וכל
מישרא עברא דירדנא מדנחא ועד ימא
דמישרא תחות משפך מרמתא:

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
שמע ישראל את החקים ואת המשפטים
אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם
ושמרתם לעשתם: וקרא משה לכל ישראל
ואמר להון שמע ישראל ית קימיא וית דיניא
דאנא ממליל קדמיכון יומא דין ותילפון ית
יתהון ותיטרון למעבדהון: יהוה אלהינו כרת
עמנו ברית בחרב: יוי אלהנא גזר עמנא קים
בחורב: לא את אבתינו כרת יהוה את הברית
הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים:
לא עם אבהתנא גזר יוי ית קימא הדין אלהין
עמנא אנחנא אלין כא יומא דין כולנא קיימין:
פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש:
ממלל עם ממלל מליל יוי עמכון בטורא מיגו
אישתא: אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת

ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם
מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: אנא ש
הויתי קאים בין מימרא דיוי וביניכון בעדנא
ההוא לחואה לכון ית פתגמיא דיוי ארי ד
דחילתון מן קדם אישתא ולא סליקתון ב
בטורא למימר:
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים: אנא יוי אלהך
דאפיקתך מארעא דמצרים מבית עבדותא:
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא ת
תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת
על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו:
לא יהוי לך אלה אחרן בר מני: לא תעביד
לך צלם כל דמו דבשמיא מלעילא ודבא
מלרע ודבמיא מלרע לארעא לא תסגוד
להון ולא תפלחינון ארי אנא יוי אלהך אל
קנא מסער חובי אבהן על בנין מרדין על
דר תליתי ועל דר רביעי לשנאי כד משלמין
בניא למחטי בתר אבהתהון ועביד טיבו
לאלפי דרין לרחמי ולנטרי פקודי:
לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא: לא תומי בשמא דיוי אלהך
למגנא ארי לא יזכי יוי ית דיומי בשמיה לשקרא

שמור את יום השבת לקדשו
כאשר צוך יהוה אלהיך ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ו
ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח
עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה
אלהיך לעשות את יום השבת: טר ית יומא
דשבתא לקדשותיה כמא דפקדך יוי אלהך
שיתא יומין תפלח ותעביד כל עבידתך
ויומא שביעאה שבתא קדם יוי אלהך לא
תעביד כל עבידא את ובנך וברתך ועבדך
ואמתך ותורך וחמרך וכל בעירך וגיורך
דבקרוך בדיל דינוח עבדך ואמתך כוותך
ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים
ואפקך יוי אלהך מתמן ביד תקיפא ובדרע
מרמם על כין פקדך יוי אלהך למעבד ית
יומא דשבתא:

כבד את אביך ואת אמך כאשר
צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ול
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: יקר ית אבוך וית אמך כמא
דפקדך יוי אלהך בדיל דיורכון יומך ובדיל
דייטב לך על ארעא דיוי אלהך יהיב לך:
לא תרצח: לא תקטול נפש:
ולא תנאף: ולא תגנוף:

ולא תגנב: ולא תגנוב:
ולא תענה ברעך עד
שוא: ולא תסהיד בחברך סהדותא דשקרא:
ולא תחמד אשת רעך
ולא תתאוה בית רעך
שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר
לרעך: ולא תחמיד איתת חברך ולא תירוג בית
חברך חקליה ועבדיה ואמתיה תוריה וחמריה
וכל דלחברך: את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
על שני לחת אבנים ויתנם אלי: ית פתגמיא
האלין מליל יוי עם כל קהלכון בטורא מגו
אישתא עננא ואמיטתא קל רב ולא פסיק
וכתבינון על תרין לוחי אבניא ויהבינון ליה
ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר
בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם
וזקניכם: והוה כמשמעכון ית קלא מגו
חשוכא וטורא בער באישתא וקריבתון
לותי כל רישי שבטיכון וסביכון: ותאמרו
הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו
ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי: ואמרתון
הא אחזינא יוי אלהנא ית יקריה וית רבותיה
וית קל מימריה שמענא מגו אישתא יומא
הדין חזינא ארי ממליל יוי עם אנשא ויתקיים:
ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת
אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו

עוד ומתנו׃ וכען למא נמות ארי תיכלננא
אשתא רבתא הדא אם מוספין אנחנא
למשמע ית קל מימרא דיוי אלהנא עוד מיתין
אנחנא׃ כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים
חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי׃ ארי מן כל
בסרא דשמע קל מימרא דיוי קימא ממליל
מגו אישתא כותנא ואתקיים׃ קרב אתה ושמע
את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר
אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך
ושמענו ועשינו׃ קרב את ושמע ית כל
דיימר יוי אלהנא ואת תמליל עמנא ית כל
דימליל יוי אלהנא עמך ונקביל ונעביד׃
וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי
ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃
ושמיע קדם יוי ית קל פתגמיכון במללותכון
עמי ואמר יוי לי שמיע קדמי ית קל פתגמי
עמא הדין דמלילו עמך אתקינו כל דמלילו׃
מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר
את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ולבניהם לעלם׃ לוי דיהי ליבא הדין להון
למדחל קדמי ולמיטר ית כל פקודי כל יומיא
בדיל דייטב להון ולבניהון לעלם׃ לך אמר
להם שובו לכם לאהליכם׃ איזיל אימר להון
תובו לכון למשכניכון׃ ואתה פה עמד עמדי
ואדברה אליך את כל המצוה והחקים
והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ
אשר אנכי נתן להם לרשתה׃ ואת הכא קום

קדמי ואמליל עמך ית כל תפקידתא וקימיא
ודיניא דתלפינון ויעבדון בארעא דאנא יהיב
להון למירתה׃ ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין
ושמאל׃ ותיטרון למעבד כמא דפקיד יוי
אלהכון יתכון לא תסטון לימינא ולסמלא׃
בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם
ימים בארץ אשר תירשון׃ בכל ארחא
דפקיד יוי אלהכון יתכון תהכון בדיל דתיחון
וייטב לכון ותורכון יומין בארעא דתירתון׃
וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
ודא תפקידתא קימיא ודיניא דפקיד יוי
אלהכון לאלפא יתכון למעבד בארעא
דאתון עברין לתמן למירתה׃ למען תירא
את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו
ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן
בנך כל ימי חייך ולמען יארכן ימיך׃ בדיל
דתדחל קדם יוי אלהך למיטר ית כל קימוהי
ופקודוהי דאנא מפקיד לך את וברך ובר
ברך כל יומי חייך ובדיל דיורכון יומך׃
ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר
ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש׃
ותקביל ישראל ותיטר למעבד דייטב לך
ודתסגון לחדא כמא דמליל יוי אלהא דאבהתך

לך ארץ זבת חלב ודבש׃
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃
שמע ישראל ייי אלהנא ייי חד׃ ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃
ותרחם ית ייי אלהך בכל ליבך ובכל נפשך ובכל
נכסך׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך
היום על לבבך׃ ויהון פתגמיא האלין דאנא
מפקיד לך יומא דין על ליבך׃ ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך׃ ותתנינון לבנך
ותמליל בהון במתבך בביתך ובמהכך
באורחא ובמשכבך ובמקימך׃ וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃
ותקטרינון לאת על ידך ויהון לתפלין בין
עינך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃
ותכתובינון על מזוזין ותקבעינון בסיפי
ביתך ובתרעך׃ והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת
לך ערים גדלת וטבת אשר לא בנית׃ ויהי
ארי יעילינך ייי אלהך לארעא דקיים לאבהתך
לאברהם ליצחק וליעקב למיתן לך קרוין רברבן וטבן
דלא בניתא׃ ובתים מלאים כל טוב אשר
לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת
כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃
ובתין מלין כל טוב דלא מליתא וגובין
פסילן דלא פסלתא כרמין וזיתין דלא נציבתא
ותיכול ותסבע׃ השמר לך פן תשכח את

יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃
אסתמר לך דלמא תתנשי ית דחלתא דייי
דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא׃ את
יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו ת׃
תשבע׃ ית ייי אלהך תדחל וקדמוהי תפלח
ובשמיה תקיים׃ לא תלכון אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃
לא תהכון בתר טעות עממיא מטעות
עממיא דבסחרניכון׃ כי אל קנא יהוה
אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך
בך והשמידך מעל פני האדמה׃ ארי אל
קנא ייי אלהך שכינתיה בינך דלמא יתקף
רוגזא דייי אלהך בך וישיצינך מעל אפי
ארעא׃ לא תנסו את יהוה
אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ לא תנסון
קדם ייי אלהכון כמא דנסיתון בנסיתא׃
שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם
ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ מיטר תיטרון
ית פיקודיא דייי אלהכון וסהדותיה וקימוהי
דפקדך׃ ועשית הישר והטוב בעיני יהוה
למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ
הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ ותעביד
דכשר ודתקין קדם ייי בדיל דייטב לך ותיעול
ותירות ית ארעא טבתא דקיים ייי לאבהתך׃
להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר
יהוה׃ למתבר ית כל בעלי דבבך מן קדמך
כמא דמליל ייי׃ כי ישאלך
בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים

אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: ארי ישאלנך
בנך מחר למימר מא סהדותא וקימיא ודיניא
דפקיד יוי אלהנא יתכון: ואמרת לבנך עבדים
היינו לפרעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה: ותימר לברך עבדין הוינא לפרעה
במצרים ואפקנא יוי ממצרים ביד תקיפא: ויתן
יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעינינו: ויהב יוי אתין
ומופתין רברבין ובישין במצרים בפרעה
ובכל ביתיה לעינא: ואותנו הוציא משם למען
הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
לאבתינו: ויתנא אפיק מתמן בדיל לאעלא
יתנא למתן לנא ית ארעא דקיים לאבהתנא:
ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה
ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים
לחיתנו כהיום הזה: ופקדנא יוי למעבד
ית כל קימיא האלין למדחל קדם יוי אלהנא
דייטב לנא כל יומיא לקימותנא כיומא הדין:
וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל
המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר
צונו: וזכותא תהי לנא ארי ניטר למעבד ית
כל תפקידתא הדא קדם יוי אלהנא כמא דפקדנא:

כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ו
ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי וה
והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי ש
שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ארי יעלינך
יוי אלהך לארעא דאת עליל לתמן למירתה

ויתריך עממין סגיאין מן קדמך חתאי ו
וגרגשאי ואמוראי וכנענאי ופריזאי וחיואי
ויבוסאי שבעה עממין סגיאין ותקיפין
מינך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית
ולא תחנם: וימסרינון יוי אלהך קדמך ות
ותמחינון גמרא תגמר יתהון לא תגזר
להון קים ולא תרחם עליהון: ולא תתחתן
בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך:
ולא תתחתן בהון ברתך לא תתין לבריה
וברתיה לא תסב לברך: כי יסיר את בנך
מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף
יהוה בכם והשמידך מהר: ארי יטעין ית
בנך מבתר דחלתי ויפלחון לטעות עממיא
ויתקף רוגזא דיוי בכון וישיצינך בפריע:
כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופ
ופסיליהם תשרפון באש: ארי אם כדין
תעבדון להון אגוריהון תתרעון וקמתהון
תתברון ואשיריהון תקצצון וצלמי טעותהון
תוקדון בנורא: כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על פני
האדמה: ארי עם קדיש את קדם יוי אלהך
בך אתרעי יוי אלהך למהוי ליה לעם חביב
מכל עממיא דעל אפי ארעא: לא מרבכם
מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
כי אתם המעט מכל העמים: לא מדסגיאין

182

אתון מכל עממיא צבי יי בכון ואתרעי בכון
ארי אתון זעירין מכל עממיא: כי מאהבת
יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר
נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד
חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
מצרים: ארי מדרחים יי יתכון ומדנטר
ית קימא דקיים לאבהתכון אפיק יי יתכון
ביד תקיפא ופרקך מבית עבדותא מידא
דפרעה מלכא דמצרים: וידעת כי יהוה אלהיך
הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור:
ותידע ארי יי אלהך הוא אלהים אלהא
מהימנא נטר קימא וחסדא לרחמוהי ול
ולנטרי פקודוהי לאלף דרין: ומשלם לשנאיו
אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו
ישלם לו: ומשלים לסנאוהי טבון דאינון
עבדין קדמוהי בחייהון לאובדיהון לא
מאחר עובד טב לסנאוהי טבון דאינון
עבדין קדמוהי בחייהון משלים להון: ושמרת
את המצוה ואת החקים ואת המשפטים
אשר אנכי מצוך היום לעשותם: ותיטר
ית תפקידתא וית קימיא וית דיניא דאנא
מפקיד לך יומא דין למעבדהון: פרשה

קוט פס סומן פלט

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך
לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
לאבתיך: ויהי חלף דתקבלון ית דיניא האלין

ותיטרון ותעבדון יתהון ויטר יי אלהך לך ית
קימא וית חסדא דקיים לאבהתך: ואהבך
וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת
לך: וירחמינך ויברכינך ויסגינך ויברך ולדא
דמעך ואיבא דארעך עיבורך וחמרך ו
ומשחך בקרי תורך ועדרי ענך על ארעא
דקיים לאבהתך למתן לך: ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך:
בריך תהי מכל עממיא לא יהי בך עקר ועקרא
ובבעירך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך
ונתנם בכל שנאיך: ויעדי יי מינך כל מרעין
וכל מכתשי מצרים בישיא דידעתא לא
ישוינון בך ויתנינון בכל סנאך: ואכלת את
כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם
כי מוקש הוא לך: ותגמר ית כל עממיא דיי
אלהך יהיב לך לא תחוס עינך עליהון ולא
תפלח ית טעותהון ארי לתקלא יהון לך:
כי תאמר בלבבך רבים הגוים
האלה ממני איכה אוכל להורישם: ארי
תימר בלבך סגיאין עממיא האלין מני
איכדין איכול לתרכותהון: לא תירא מהם
זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך
לפרעה ולכל מצרים: לא תדחל מנהון אדכרא
תדכר ית דעבד יי אלהך לפרעה ולכל מצראי

המסות הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים
והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים
אשר אתה ירא מפניהם: נסין רברבין דחזאה
עינך ואתיא ומופתיא וידא תקיפתא ודרעא
מרממא דאפקך יוי אלהך כין יעביד יוי
אלהך לכל עממיא דאת דחיל מן קדמיהון:
וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד
אבד הנשארים והנסתרים מפניך: ואף ית
ערעיתא יגרי יוי אלהך בהון עד דיבדון דיש
דאשתארו ודאיטמרו מן קדמך: לא תערץ
מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:
לא תיתבר מן קדמיהון ארי יוי אלהך שכנתה
בינך אלהא רבא ודחילא: ונשל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה:
ויתריך יוי אלהך ית עממיא האלין מן קדמך
זעיר זעיר לא תיכול לשיציותהון בפריע
דלמא תסגי עלך חית ברא: ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם:
וימסרינון יוי אלהך קדמך וישגישינון ש
שגוש רב עד דישתיצון: ונתן מלכיהם
בידך והאבדת את שמם מתחת השמים
לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם:
וימסר מלכיהון בידך ותובד ית שמהון
מתחות שמיא לא יתעתד אנש קדמך עד
דתשיצי יתהון: פסילי אלהיהם תשרפון
באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת

לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא:
צלמי טעותהון תוקדון בנורא לא תחמיד
כספא ודהבא דעליהון ותסב לך דלמא
תיתקיל ביה ארי מרחק קדם יוי אלהך הוא:
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כ
כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי
חרם הוא: ולא תעיל דמרחק לביתך ותהי
חרמא כותיה שקצא תשקציניה ורחקא
תרחקיניה ארי חרמא הוא:
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם ויר
וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתיכם: כל תפקידתא דאנא מפקיד
לך יומא דין תיטרון למעבד בדיל דתיחון
ותסגון ותיעלון ותירתון ית ארעא דקיים יוי לאבהתכון:
וזכרת את כל הדרך אשר הולכך יהוה
אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך
התשמר מצותו אם לא: ותדכר ית כל אורחא
דדברך יוי אלהך דנן ארבעין שנין במדברא
בדיל לענותך לנסיותך למידע ית דבלבך
התטר פקודוהי אם לא: ועניך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון
אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם
לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה
יחיה האדם: ועניך ואכפנך ואוכלך ית
מנא דלא ידעתא ולא ידעו אבהתך בדיל
להודעותך ארי לא על לחמא בלחודוהי

מתקיים אנשא. ארי על כל אפקות מימר מן
קדם יי' חיי אנשא: שמלתך לא בלתה מעליך
ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: כסותך
לא בליאת מינך ומסנך לא יחיפו רגלך ארבעין
שנין: וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש
את בנו יהוה אלהיך מיסרך: ותידע עם
ליבך ארי כמא דמליף גברא ית בריה יי'
אלהך מליף לך: ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: ותיטר
ית פיקודיא דיי' אלהך למהך באורחן
דתקנן קדמוהי ולמדחל יתיה: כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי
מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר:
ארי יי' אלהך מעיל לך לארע טבתא
ארע נגדא נחלין דמיין מבועי עינון ותהומין
נפקין בבקעד ובטורין: ארץ חטה ושעדה
וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש:
ארע חיטין וסעדין וגופנין ותינין ורמונין אר
דזיתהא עבדין משחא והיא עבדא דבש:
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תחצב נחשת: ארע דלא במסכינו תיכול בה
לחמא לא תחסר כל מדעם בה ארע דאבנהא
ברזלא ומטורהא תפסול נחשא: ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך: ותיכול ותסבע ותבריך
ית יי' אלהך על ארעא טבתא דיהב לך: השמר
לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר

מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום: אסתמר לך דלמא תתנשי ית דחלתא
דיי' אלהך בדיל דלא למיטר פקודוהי ודינוהי
וקימוהי דאנא מפקיד לך יומא דין: פן תאכל
ושבעת ובתים טבים תבנה וישבת: דלמא
תיכול ותסבע ובתין שפירין תבני ותיתיב:
ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך
וכל אשר לך ירבה: ותורך ועאנך יסגון וכספא
ודהבא יסגי לך וכל דלך יסגי: ורם לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: ויירם ליבך ותתנשי ית ד
דחלתא דיי' אלהך דאפקך מארעא דמצ
מבית עבדותא: המוליכך במדבר הגדל
והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין
מים המוציא לך מים מצור החלמיש: דדברך
במדברא רבא ודחילא אתר חיוון קלן
ועקרבין ובית צחונא אתר דלית מיא דאפיק
לך מיא מטנרא תקיפא: המאכלך מן
במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען
ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך:
דאוכלך מנא במדברא דלא ידעו אבהתך
בדיל לענויותך ובדיל לנסיותך לאיטבא
לך בסופך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי
עשה לי את החיל הזה: ותימר בליבך חילי
ותקוף ידי קנו לי ית נכסיא האלין: וזכרת
את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות
חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבתיך כיום הזה: ותהי דכר ית יי' אלהך

ארי הוא יהיב לך עיצא למקני נכסין בדיל
לקיימא ית קימיה דקיים לאבהתך כיומא
הדין׃
והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם
והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד
תאבדון׃ ויהי אם אתנשאה תתנשי ית ד
דחלתא דיוי אלהך ותהך בתר טעות עממיא
ותפלחינון ותסגוד להון אסהידית בכון יומא
דין ארי מיבד תיבדון׃ כגוים אשר יהוה
מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא ת
תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃ כעממיא
דיוי מוביד מן קדמיכון כין תיבדון חלף
דלא קבילתון למימרא דיוי אלהכון׃

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן
לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים
גדלת ובצרת בשמים׃ שמע ישראל את עבר
יומא דין ית ירדנא למיעל למירת עממין
רברבין ותקיפין מנך קרוין רברבן וכריכן
עד צית שמיא׃ עם גדול ורם בני ענקים
אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב
לפני בני ענק׃ עם רב ותקיף בני גיבריא
דאת ידעת ואת שמעתא מן יכול למקם
קדם בני גיבריא׃ וידעת היום כי יהוה אלהיך
הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם
והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם
מהר כאשר דבר יהוה לך׃ ותידע יומא דין

ארי יוי אלהך הוא עבר קדמך מימריה
אישא אכלא הוא ישיצינון והוא יתברינון
קדמך ותתריכינון ותובידינון בפריע כמא
דמליל יוי לך׃ אל תאמר בלבבך בהדף
יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי
הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת
וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם
מפניך׃ לא תימר בליבך בדיתבר יוי
יתהון מן קדמך למימר בזכותי אעלני
יוי למירת ית ארעא הדא ובחובי עממיא
האלין יוי מתריך להון מן קדמך׃ לא
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת
את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה
אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את
הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב׃ לא בזכותך ובקשיטות
ליבך את עליל למירת ית ארעהון ארי
בחובי עממיא האלין יוי אלהך מתריך
להון מן קדמך ובדיל לקיימא ית פתגמא
דקיים יוי לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב׃
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן
לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה
כי עם קשה ערף אתה׃ ותידע ארי לא
בזכותך יוי אלהך יהיב לך ית ארעא טבתא
הדא למירתה ארי עם קשי קדל את׃
זכר אל תשכח את אשר הקצפת את
יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר
יצאת מארץ מצרים עד באכם עד ה

המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: הוי
דכיר לא תתנשי ית דארגיזתא קדם יי אלהך
במדברא למן יומא דנפקתא מארעא דמצר
מסרבין הויתון קדם יי: ובחרב הקצפתם את
יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם:
ובחורב ארגיזתון קדם יי ותקיף רוגזא דיי
בכון לשיצאה יתכון: בעלתי ההרה לקחת
לחת האבנים לוחת הברית אשר כרת
יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וא
וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי: במיסקי לטורא למסב לוחי א
אבניא לוחי קימא דגזר יי עמכון ויתיבית
בטורא ארבעין יממין וארבעין לילון ל
לחמא לא אכלית ומיא לא שתיתי: ויתן
יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים
באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים 10
אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל: ויהב יי לי ית תרין לוחי אבנ
כתיבין באצבעא דיי ועליהון ככל פת
פתגמיא דמליל יי עמכון בטורא מגו א
אישתא ביומא דקהלא: ויהי מקץ ארבעים
יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני
לחת האבנים לחות הברית: והוה מסוף
ארבעין יממין וארבעין לילון יהב יי לי
ית תרין לוחי אבניא לוחי קימא: ויאמר
יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת
עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה:

184 ואמר יי לי קום חות בפריע מכא ארי חביל
עמך דאפיקתא ממצרים סטו בפריע מן
אורחא דפקידתינון עבדו להון מתכא: ויאמר
יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה
עם קשה ערף הוא: ואמר יי למימר גלי קדמי
עמא הדין והא עם קשי קדל הוא: הרף ממני
ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים
ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: אנח בע
בעותך מן קדמי ואשיצינון ואמחי ית שומהון
מתחות שמיא ואעביד יתך לעם תקיף וסגי
מנהון: ואפן וארד מן ההר וההר בער באש
ושני לחת הברית על שתי ידי: ואתפניתי ו
ונחתית מן טורא וטורא בער באשתא ות
ותרין לוחי קימא על תרתין ידי: וארא והנה
חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה
אתכם: וחזית והא חבתון קדם יי אלהכון עבדתון
לכון עגל מתכא סטיתון בפריע מן אורחא
דפקיד יי: ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל
שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואחדית בתרין
לוחיא ורמיתינון מעל תרתין ידי ותברתינון ל
לעיניכון: ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו: ואשתטחית קדם יי
כיד בקדמיתא ארבעין יממין וארבעין לי
לילון לחמא לא אכלית ומיא לא שתיתי על
כל חובתכון דחבתון למעבד דביש קדם יי:

לארגזא קדמוהי: כי יגרתי מפני האף והחמה
אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע
יהוה אלי גם בפעם ההוא: ארי דחילית מן קדם
רוגזא וחמתא די רגיז יי עליכון לשיצאה יתכון
וקביל יי צלותי אף בזמנא ההוא: ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד
אהרן בעת ההוא: ועל אהרן הוה רגז מן קדם יי
לחדא לשיצאותיה וצליתי אף על אהרן בעדנא
ההוא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את
העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו
טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את
עפרו אל הנחל הירד מן ההר: וית חובתכון
דעבדתון ית עגלא נסיבית ואוקידית יתיה
בנורא ושפית יתיה בשופינא יאות עד דהוה
דקיק לעפרא ורמית ית עפריה לנחלא דנחית
מן טורא: ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה
מקצפים הייתם את יהוה: ובדליקתא ובנסיתא
ובקברי דמשאלי מרגזין הויתון קדם יי: ובשלח
יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו
את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי
יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקלו: וכד שלח יי יתכון מרקם גיאה למימר
סקו ואחסינו ית ארעא דיהבית לכון וסריבתון
על מימרא דיי אלהכון ולא הימנתון ליה
ולא קבילתון למימריה: ממרים הייתם עם
יהוה מיום דעתי אתכם: מסרבין הויתון קדם
יי מיומא דידעית יתכון: ואתנפל לפני יהוה
את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר

התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם:
ואשתטחית קדם יי ית ארבעין יממין וית
ארבעין לילון דאשתטחית ארי אמר יי
לשיצאה יתכון: ואתפלל אל יהוה ואמר
אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר
פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד
חזקה: וצליתי קדם יי ואמרית יי אלהים לא
תחביל עמך ואחסנתך דפרקתא בתוקפך
דאפיקתא ממצרים ביד תקיפא: זכר
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן
אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:
אידכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב לא תתפני
לקשיות עמא הדין ולחוביהון ולחטאיהון: פן
יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי
יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר
להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם
במדבר: דלמא יימרון דיירי ארעא דאפיקתנא
מתמן מדלית יכלא קדם יי לאעלותהון לארעא
דמליל להון ומדסני יתהון אפיקינון לקטלותהון
במדברא: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: ואנון עמך
ואחסנתך דאפיקתא בחילך רבא ובדרעך
מרממא:
בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת
אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית
לך ארון עץ: בעדנא ההיא אמר יי לי פסול
לך תרין לוחי אבניא כקדמאי וסק לקדמי
לטורא ותעביד לך ארונא דאעא: ואכתב

על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת
הראשנים אשר שברת ושמתם בארון:
ואכתוב על לוחיא ית פתגמיא דהוו על לוחיא
קדמאי דתברתא ותשוינון בארונא: ואעש
ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים
כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי:
ועבדית ארונא דאעי שטין ופסלית תרין
לוחי אבניא כקדמאי וסליקית לטורא ותרין
לוחיא בידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה
אלי: וכתב על לוחיא ככתבא קדמאה ית
עסרא פתגמין דמליל יי׳ עמכון בטורא מגו
אישתא ביומא דקהלא ויהבינון יי׳ לי: ואפן
וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר
עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ואתפניתי
ונחתית מן טורא ושויתי ית לוחיא בארונא
דעבדית והוו תמן כמא דפקדני יי׳: ובני
ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם
מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו:
ובני ישראל נטלו מבארות בני יעקן למוסרה תמן
מית אהרן ואתקבר תמן ושמיש אלעזר
בריה תחותוהי: משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה
יטבתה ארץ נחלי מים: מתמן נטלו לגדגד ומן
גדגד ליטבת ארע נגדא נחלין דמיין: בעת ההוא
הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון
ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך
בשמו עד היום הזה: בעידנא ההוא אפריש

ית שבטא דלוי למיטל ית ארון קימא דיי׳
למקם קדם יי׳ לשמשותיה ולברכא בשמיה עד יומא הדין:
על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה
הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: על כין
לא הוה ללואי חולק ואחסנא עם אחוהי יי׳ הוא
אחסנתיה כמא דמליל יי׳ אלהך ליה: ואנכי עמדתי
בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים
לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה
יהוה השחיתך: ואנא הויתי קאים בטורא כיומיא
קדמאי ארבעין יממין וארבעין לילון וקביל
יי׳ צלותי אף בזמנא ההוא ולא אבא יי׳ לחבלותך:
ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו
ויירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם: ואמר יי׳ לי קום איזיל למטול קדם
עמא ויעלון ויירתון ית ארעא דקיימית לאבהתהון
למיתן להון:
ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך: וכען ישראל מא יי׳
אלהך תבע מנך אלהין למדחל קדם יי׳ אלהך
למהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי ולמרחם
יתיה ולמפלח קדם יי׳ אלהך בכל לבך ובכל
נפשך: לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו
אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: למיטר ית
פיקודיא דיי׳ וית קימוהי דאנא מפקיד לך יומא
דין דייטב לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: הא דיי׳ אלהך

שמיא ושמי שמיא ארעא וכל דבה: רק באבתיך
חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם א
אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: לחוד
באבהתך אתרעי יי למרחם יתהון ומלתם את
ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה
אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים
ולא יקח שחד: ארי יי אלהכון הוא אלה דיינין
ומרי מלכין אלהא רבא גיברא ודחילא דלית
קדמוהי מסב אפין ואף לא לקבלא שוחדא:
עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת
לו לחם ושמלה: עביד דין יתם וארמלא ורחים
גיורא למתן ליה מזון וכסו: ואהבתם את
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ותרחמון
ית גיורא ארי דיירין הויתון בארעא דמצרים: את
יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק
ובשמו תשבע: ית יי אלהך תדחל וקדמוהי
תפלח ולדחלתיה תתקרב ובשמיה תקיים:
הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך
את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו
עיניך: הוא תושבחתך והוא אלהך דעבד
עמך ית רברבתא וית חסינתא האלין דחזאה
עינך: בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה
ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
לרב: בשבעין נפשן נחתו אבהתך למצרים
וכען שויך יי אלהך ככוכבי שמיא לסגי:
ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו
וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: ותרחם

ותעדון ית טפשות לבכון וקדלכון לא תקשון עוד:

ית יי אלהך ותיטר מטרת מימריה וקימוהי
ודינוהי ופיקודוהי כל יומיא: וידעתם היום כי
לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את
מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו
הנטויה: ותדעון יומא דין ארי לא עם בניכון
דלא ידעו ודלא חזו ית אולפנא דיי אלהכון
ית רבותיה וית ידיה תקיפתא ודרעיה מרממא:
ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
וית אתותיה וית עובדוהי דעבד בגו מצרים
לפרעה מלכא דמצרים ולכל ארעיה: ואשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם
יהוה עד היום הזה: ודעבד למשרית מצראי
לסוסותהון ולרתיכיהון דאטיף ית מי ימא
דסוף על אפיהון במרדפהון בתרכון ואו
ואובדינון יי עד יומא הדין: ואשר עשה
לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה:
ודעבד לכון במדברא עד מיתיכון עד
אתרא הדין: ואשר עשה לדתן ולאבירם
בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ
את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם
ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל
ישראל: ודעבד לדתן ולאבירם בני אליאב
בר ראובן דפתחת ארעא ית פומה ובלעתנון
וית אנש בתיהון וית משכניהון וית כל יקומא
דעמהון בגו בני ישראל: כי עיניכם הראת
את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה:

הדין עיניכון חזאה ית כל עובדא דיוי רבא
דעבד: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
ותיטרון ית כל תפקידתא דאנא מפקיד לך יומא
דין בדיל דתיתקפון ותיעלון ותירתון ית
ארעא דאתון עברין לתמן למירתה: ולמען
תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ודבש: ובדיל דתורכון יומין על ארעא דקיים
יוי לאבהתכון למתן להון ולבניהון ארע עבדא
חלב ודבש: כי הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים
הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את
זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: ארי ארעא
דאת עליל לתמן למירתה לא כארע דמצרים
היא דנפקתון מתמן דזרעת ית זרעך ומשקית 186
ליה ברגלך כגינת ירקא: והארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת
למטר השמים תשתה מים: וארעא דאתון
עברין לתמן למירתה ארע טורין ובקען
למטר שמיא שתיא מיא: ארץ אשר יהוה
אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך
בה מראשית השנה ועד אחרית שנה: ארעא
דיהוה אלהך תבע יתה תדירא עיני יוי אלהך
בה מרישא דשתא ועד סופא דשתא:
והיה אם שמע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום

186
לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם: ויהי אם קבלא תקבלון לפיקודיי
דאנא מפקיד יתכון יומא דין למרחם ית יוי
אלהכון ולמפלח קדמוהי בכל ליבכון ובכל
נפשכון: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ואיתין מטר
ארעכון בעידניה בכיר ולקיש ותכנוש עיבורך
וחמרך ומשחך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת: ואיתין עסבא בחקלך לבעירך
ותיכול ותסבע: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: אסתמרו לכון דלמא יטעי ליבכון ותסטון
ותפלחון לטעות עממיא ותסגדון להון: וחרה
אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה
מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ויתקף
רוגזא דיוי בכון ויחוד ית שמיא ולא יהי מטרא
וארעא לא תתין ית עללתה ותיבדון בפריע מעל
ארעא טבתא דיוי יהיב לכון: ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ותשוון
ית פתגמי אלין על ליבכון ועל נפשכון ותקטרון
יתהון לאת על ידכון ויהון לתפלין בין עיניכון:
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
ותלפון יתהון ית בניכון למללא בהון במיתבך
בביתך ובמהכך באורחא ובמשכבך ובמקימך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: ותכתובינון

על מזוזין ותקבעינון בסיפי ביתך ובתרעך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ: בדיל דיסגון יומיכון ויומי
בניכון על ארעא דקיים יוי לאבהתכון למתן להון
כיומי שמיא על ארעא:
כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את
יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה
בו: ארי אם מיטר תטרון ית כל תפקידתא
הדא דאנא מפקיד יתכון למעבדה למרחם
ית יוי אלהכון להלכא בכל אורחן דתקנן
קדמוהי ולאתקרבא לדחלתיה: והוריש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצמים מכם: ויתרך יוי ית כל
עממיא האלין מן קדמיכון ותירתון עממין
סגיאין ותקיפין מנכון: כל המקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון
מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה
גבלכם: כל אתרא דתדרוך פרסת רגליכון
ביה דילכון יהי מן מדברא ולבנן מן נהרא
נהרא פרת ועד ימא מערבאה יהי תחומכון:
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם: לא יתעתד
אנש קדמיכון דחלתכון ואימתכון יתין יוי
אלהכון על אפי כל ארעא דתדרכון בה כמא
דמליל לכון:

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
וקללה: חזו אנא יהיב קדמיכון יומא
דין ברכן ולוטין: את הברכה אשר תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום: ית ברכן אם תקבלון לפקודיא
דיוי אלהכון דאנא מפקיד יתכון יומא
דין: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: ולוטין אם לא
תקבלון לפקודיא דיוי אלהכון ותסטון
מן אורחא דאנא מפקיד יתכון יומא דין
למהך בתר טעות עממיא דלא ידעתון:
והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים
ואת הקללה על הר עיבל: ויהי ארי יעלינך
יוי אלהך לארעא דאת עליל לתמן למירתה
ותתין ית מברכיא על טורא דגריזין וית
מלטטיא על טורא דעיבל: הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל
אצל אלוני מרה: הלא אנון בעברא דירדנא
אחורי אורח מעלני שמשא בארע כנענאה
דיתיב במישרא לקבל גלגלא בסטר מישרי
מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא
לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ארי אתון

עברין ית ירדנא למיעל למירת ית ארעא דיוי
אלהכון יהיב לכון ותירתון יתה ותתבון בה:
ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:
ותיטרון למעבד ית כל קימיא וית דיניא
דאנא יהיב קדמיכון יומא דין: אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:
אלין קימיא ודיניא דתיטרון למעבד בארעא
דיהב יוי אלהא דאבהתך לך למירתה
כל יומיא דאתון קימין על ארעא: אבד תאבדון
את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם
על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל
עץ רענן: אבדא תאבדון ית כל אתריא
דפלחו תמן עממיא דאתון ירתין יתהון
ית טעותהון על טוריא רמיא ועל רמתא
ותחות כל אילן עבוף: ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון
באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם
את שמם מן המקום ההוא: ותתרעון ית
אגוריהון ותתברון ית קמתהון ואשיריהון
תוקדון בנורא וצלמי טעותהון תקצצון
ותובדון ית שומהון מן אתרא ההוא: לא
תעשון כן ליהוה אלהיכם: לא תעבדון כין
קדם יוי אלהכון: כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את

שמו לשכנו תדרשו ובאת שמה: אלהין לאתרא
דיתרעי יוי אלהכון מכל שבטיכון
לאשראה שכינתיה תמן לבית מקדשיה תתבעון ות
ותיתון לתמן: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם
ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: ותיתון
לתמן עלותכון ונכסת קודשיכון וית מעש
מעסריכון וית אפרשות ידכון ונדריכון ונ
ונדבתכון ובכורי תוריכון ועניכון: ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח
ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך:
ותיכלון תמן קדם יוי אלהכון ותחדון בכל
אושטות ידכון אתון ואנש בתיכון דברכך
יוי אלהך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים
פה היום איש כל הישר בעיניו: לא תעבדון
ככל דאנחנא עבדין כא יומא דין גבר כל
דכשר בעינוהי: כי לא באתם עד עתה אל
המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן
לך: ארי לא אתיתון עד כען לבית נייחא ול
ולאחסנתא דיוי אלהך יהיב לך: ועברתם
את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם
מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב
וישבתם בטח: ותעברון ית ירדנא ותיתבון
בארעא דיוי אלהכון מחסין יתכון ויניח
לכון מכל בעלי דבביכון מסחור סחור ות
ותיתבון לרוחצן: והיה המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו
את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם

וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ ויהי אתרא דיתרעי
יוי אלהכון ביה לאשראה שכינתיה תמן לתמן
תיתון ית כל דאנא מפקיד יתכון עלותכון ונכסת
קודשיכון מעשריכון ואפרשות ידכון וכל
שפר נדריכון דתידרון קדם יוי׃ ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו
חלק ונחלה אתכם׃ ותחדון קדם יוי אלהכון אתון
ובניכון ובנתכון ועבדיכון ואמהתכון וליואה
דבקרויכון ארי לית ליה חולק ואחסנא עמכון׃
השמר לך פן תעלה עלתיך בכל המקום אשר
תראה׃ אסתמר לך דלמא תסיק עלותך בכל
אתרא דתחזי׃ כי אם במקום אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוך׃ אלהין באתרא דיתרעי יוי
בחד מן שבטך תמן תסיק עלותך ותמן
תעביד כל דאנא מפקיד לך׃ רק בכל אות
נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל׃ לחוד בכל רעות נפשך
תיכוס ותיכול בסרא כבירכתא דיוי אלהך
דיהב לך בכל קרויך מסאבא ודכיא ייכלוניה
כבסר טביא ואילא׃ רק הדם לא תאכלו על
הארץ תשפכנו כמים׃ לחוד דמא לא תיכלון
על ארעא תשדוניה כמיא׃ לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר

ונדבתיך ותרומת ידך׃ לית לך רשו למיכל
בקרוך מעסר עיבורך חמרך ומשחך ובכורי
תורך ועננך וכל נדרך דתידר ונדבתך ואפרשות
ידך׃ כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ אלהין קדם
יוי אלהך תיכלניה באתרא דיתרעי יוי
אלהך ביה את וברך וברתך ועבדך ואמתך
וליואה דבקרויך ותחדי קדם יוי אלהך בכל
אושטות ידך׃ השמר לך פן תעזב את
הלוי כל ימיך על אדמתך׃ אסתמר לך דלמא
תשבוק ית ליואה כל יומך על ארעך׃

כי ירחיב יהוה
אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת
אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך תאכל בשר׃ ארי יפתי יוי
אלהך ית תחומך כמא דמליל לך ותימר
איכול בסרא ארי תתרעי נפשך למיכל
בסרא בכל רעות נפשך תיכול בסרא׃ כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך׃ ארי יתרחק
מינך אתרא דיתרעי יוי אלהך לאשראה
שכינתיה תמן ותכוס מתורך ומענך
דיהב יוי לך כמא דפקידתך ותיכול
בקרוך בכל רעות נפשך׃

...ל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו
...ב כמא דמתאכיל בסר טביא ואי
...כן תיכלניה מסאבא ודכיא בחדא
...יכלניה רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם
הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לחוד
תקף בדיל דלא למיכל אדמא ארי דמא הוא נפשא
ולא תיכול נפשא עם בסרא: לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים: לא תיכלניה ע
על ארעא תישדיניה כמיא: לא תאכלנו
למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: לא תיכלניה בדיל די
ייטב לך ולבנך בתרך ארי תעביד דכשר
קדם יי: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה:
לחוד קודשך דיהון לך ונדרך תיטול ותיתי
לאתרא דיתרעי יי: ועשית עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך
ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל:
ותעביד עלותך בסרא ודמא על מדבחא
דיי אלהך ודם נכסת קודשך ישתפיך ע
על מדבחא דיי אלהך ובסרא תיכול: שמר
ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי
מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך: טר ותקביל ית כל פתגמיא האלין
דאנא מפקיד לך בדיל דייטב לך ולבנך עד
עלמא ארי תעביד דתקין ודכשר קדם יי אלהך

כי יכרית יהוה אלהיך את
הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם
מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: ארי
ישיצי יי אלהך ית עממיא דאת עליל ת
לתמן למירת יתהון מן קדמך ותירת יתהון
ותיתיב בארעהון: השמר לך פן תנקש אח
אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש
לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה
את אלהיהם ואעשה כן גם אני: [illegible]
כן ליהוה אלהיך: אסתמר לך דלמא תתקל
בתריהון בתר דישתיצון מן קדמך ודלמא
תתבע לטעותהון למימר איכדין פלחין
עממיא האלין ית טעותהון ואעביד כין
אף אנא: לא תעביד כין קדם יי אלהך: כי
כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם
כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו באש
לאלהיהם: ארי כל דמרחק קדם יי דסני עבדו
לטעותהון ארי אף ית בניהון וית בנתהון
מוקדין בנורא לטעותהון: את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:
ית כל פתגמא דאנא מפקיד יתכון יתיה
תטרון למעבד לא תוספון עלוהי ולא
תמנעון מניה:
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן
אליך אות או מופת: ארי יקום בינך נביא
או חלים חלמא ויתן לך את או מופתא: ובא

האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
ונעבדם ויתי אתא ומופתא דמליל עימך
למימר נהך בתר טעות עממיא דלא ידעתון
ונפלחינון: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא
או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים
את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם:
לא תקביל לפתגמי נבייא ההוא או מן חלים
חלמא ההוא ארי מנסי יוי אלהכון יתכון
למידע האיתיכון רחמין ית יוי אלהכון
בכל ליבכון ובכל נפשכון: אחרי יהוה
אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו
תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון: בתר פולחנא דיוי אלהכון
תהכון ויתיה תדחלון וית פיקודוהי תטרון
ולמימריה תקבלון וקדמוהי תפלחון ול
ודחלתיה תתקרבון: והנביא ההוא או
חלם החלום ההוא יומת כי דבר
סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך: ונבייא ההוא
או חלים חלמא ההוא יתקטיל ארי מ
מליל סטיא על יוי אלהכון דאפיק יתכון
מארעא דמצרים ודפרקך מבית עבדותא
לאטעיותך מן אורחא דפקדך יוי אלהך

למהך בה ותפלי עביד דביש מבינך:
כי יסיתך אחיך בן אמך או
בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר
כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: ארי
ימלכינך אחוך בר אימך או ברך או ברתך
או איתת קימך או חברך דכנפשך בסתרא
למימר נהך ונפלח לטעות עממיא דלא
ידעתא את ואבהתך: מאלהי העמים אשר
סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: מטעות
עממיא דבסחרניכון דקריבין לך או דרחיקין
מינך מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא: לא תאבה
לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו
ולא תחמל ולא תכסה עליו: לא תיבי ליה
ולא תקביל מניה ולא תחוס עינך עלוהי
ולא תרחים ולא תכסי עלוהי: כי הרג תהרגנו
ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרנה: ארי מקטל תקטלינה ידך
תהי ביה בקדמיתא למקטליה וידא דכל
עמא בבתריתא: וסקלתו באבנים ומת
כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך ה
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
ותרגמיניה באבניא וימות ארי בעא לאטעיותך
מדחלתא דיוי אלהך דאפקך מארעא דמצרים
מבית עבדותא: וכל ישראל ישמעו ויראון
ולא יוספו לעשות כדבר הרעה הזה בקרבך:

וכל ישראל ישמעון וידחלון ולא יוספון למעבד
כפתגמא בישא הדין בינך׃
כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבת שם לאמר׃ ארי תשמע בחדא
מן קרויך דייי אלהך יהיב לך למיתב תמן למימר׃
יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם׃ נפקו גברין בני רשעא מבינך
ואטעיו ית יתבי קרתהון למימר נהך ונפלח
לטעות עממיא דלא ידעתון׃ ודרשת וחקרת
ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת בקרבך׃ ותתבע ותבדוק
ותשאל יאות והא קושטא כיון פתגמא
אתעבידת תועיבתא הדא בינך׃ הכה תכה
את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה
ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ מימ
מחא תמחי ית יתבי קרתא ההיא לפתגם
דחרב גמר יתה וית כל דבה וית בעירה לפתגם
דחרב׃ ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה
ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל
ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃
וית כל עדאה תכנוש לגו פתאה ותוקיד
בנורא ית קרתא וית כל עדאה גמיר קדם ייי
אלהך ותהי תל חרוב לעלם לא תתבני עוד׃
ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען
ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ ...

ויתין לך רחמין וירחם עלך ויסגינך כמא
דקיים לאבהתך׃ כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום
לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃ ארי תקביל
למימרא דייי אלהך למטר ית כל פקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין למעבד דכשר
קדם ייי אלהך׃ בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין
עיניכם למת׃ בנין אתון קדם ייי אלהכון לא
תתהמון ולא תשוון מרט בין עיניכון על
מית׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך
בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה׃ ארי עם קדיש את
קדם ייי אלהך ובך אתרעי ייי למהוי ליה לעם
חביב מכל עממיא דעל אפי ארעא׃
לא תאכל כל תועבה׃ לא תיכול
כל דמרחק׃ זאת הבהמה אשר תאכלו שור
שה כשבים ושה עזים׃ דא בעירא דתיכלון
תורין ואימרין בני רחלין וגדיין בני עזין׃
איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃ איילא וטביא
ויחמורא ויעלא ורימא ותורבלא ודיצא׃
וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע
שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו׃ וכל בעירא דסדיקא פרסתה
ומטלפן טלפין תרתין פרסתה מסקא
פשרא בבעירא יתה תיכלון׃ אך את זה
לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת

אשר תרחש אשר תשאלך נפשך ובכל אשר יפנה אשר ירשע
צבוצי׳ שלש שנים בוסיק תוציא תפל מעשר תבואתך וילכדה הזקן
שלוש שנים שמואל דטוב ל שקוט ל חריך ל צרור ל נתן לך לנחלה

ואתה השלך: וקקא וירוקא ושלינונא: והחסידה
והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וחוריתא
ואיבא לזנה ונגר טורא ועטליפא: וכל שרץ
העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: וכל רחשא
דעופא מסאב הוא לכון לא יתאכלון: כל עוף
טהור תאכלו: כל עוף דכי תיכלון: לא תאכלו
כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה
או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו: לא תיכלון כל נבילא
לתותב ערל דבקרוך תתנינה ויכלינה או תי
תזבנינה לבר עממין ארי עם קדיש את קדם יי
אלהך לא תיכלון בסר בחלב:
עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא ה
השדה שנה שנה: עשרא תעשר ית כל עללת
זרעך דיפוק חקלא שנא שנא: ואכלת לפני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו
שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה
אלהיך כל הימים: ותיכול קדם יי אלהך באתרא
דיתרעי לאשראה שכינתיה תמן מעסר
עיבורך חמרך ומשחך ובכורי תורך ועניך
בדיל דתילף למדחל קדם יי אלהך כל יומיא:
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו
כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה
אלהיך: וארי יסגי מנך אורחא ארי לא תכול
למיטליה ארי יתרחק מנך אתרא דיתרעי
יי אלהך לאשראה שכינתיה תמן ארי

ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה
לא הפריסו טמאים הם לכם: ברם ית דין
לא תיכלון ממסקי פשרא וממסדיקי פרסתא
מטלפי טלפיא ית גמלא וית ארנבא וית
טפזא ארי מסקי פשרא אנון ופרסתהון
לא סדיקא מסאבין אנון לכון: ואת החזיר
כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
וית חזירא ארי סדיק פרסתא הוא ולא פשר
מסאב הוא לכון מבסרהון לא תיכלון ובנב
ובנבילתהון לא תקרבון:
את זה תאכלו מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: ית דין
תיכלון מכל דבמיא כל דליה ציצין וקלפין
תיכלון: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
לא תאכלו טמא הוא לכם: וכל דלית ליה
ציצין וקלפין לא תיכלון מסאב הוא לכון:
כל צפור טהרה תאכלו:
כל ציפר דכי תיכלון: וזה אשר לא תאכלו
מהם הנשר והפרס והעזניה: ודין דלא
תיכלון מנהון נשרא ועד ועזיא: והראה ואת
ואת האיה והדיה למינה: ובת כנפא וטרפיתא
ודיתא לזנה: ואת כל ערב למינו: וית כל
עורבא לזנה: ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו: וית בת נעמיתא
וציצא וציפר שחפא ונצא לזנוהי: את
את הכוס ואת הינשוף והתנשמת: וקריא ו
וקפופא ובותא: והקאת ואת הרחמה

190

ויברכך יי אלהך׃ ונתתה בכסף וצרת הכסף
בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו׃ ותתנין בכספא ותצור כספא בידך
ותהך לאתרא דיתרעי יי אלהך ביה׃ ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן
וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך וא
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
וביתך׃ ותתין כספא בכל דתתרעי נפשך
בתורי ובענא ובחמר חדת ועתיק ובכל
דתשאלנך נפשך ותיכול תמן קדם יי אלהך
ותחדי את ואנש ביתך׃ והלוי אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך׃
ולואה דבקרוך לא תשבקניה ארי לית
ליה חולק ואחסנא עימך׃
מקצה שלש שנים תוציא את כל
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך׃ מסוף תלת שנין תפיק ית כל ע
מעשר עללתך בשתא ההיא ותצנע בקרוך
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך אשר תעשה׃ וייתי ליואה ארי
לית ליה חולק ואחסנא עימך וגיורא ויתמא
וארמלתא דבקרוך וייכלון ויסבעון בדיל
דיברכנך יי אלהך בכל עובדי ידך דתעביד׃
מקץ שבע שנים תעשה
שמטה׃ מסוף שבע שנין תעביד שמטתא׃
וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה

וזה דבר ג׳ וסימנהון וזה דבר השמטה וזה דבר הלוי
ברכך

ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת
אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃ ודין פתגם ש
שמיטתא דישמיט כל גבר מרי רשו
דיזיף בחבריה לא יתבע מן חבריה ומן
אחוהי ארי קרא שמיטתא קדם יי׃ את
הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך
תשמט ידך׃ מבר עממין תתבע ודיהי
לך עם אחוך תשמיט ידך׃ אפס כי לא יהיה
בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה׃ לחוד
ארי לא יהי בך מסכינא ארי ברכא יברכנך
יי בארעא דיי אלהך יהיב לך אחסנא למירתה׃
רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום׃ לחוד אם קבלא תקביל
למימרא דיי אלהך למיטר למעבד ית
כל תפקידתא הדא דאנא מפקיד לך יומא
דין׃ כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך
והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ ארי יי אלהך
ברכך כמא דמליל לך ותוזיף לעממין
סגיאין ואת לא תיזיף ותשלוט בעממין
סגיאין ובך לא ישלטון׃
כי יהיה בך אביון מאחד אחיך
באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
את ידך מאחיך האביון׃ ארי יהי בך
מסכינא חד מאחך בחדא מן קרוך בארעך

דבל המס׳ מעשה ידך ומעשה ידיך ב׳ וסימנהון

יי אלהך יהיב לך לא תתקף ית ליבך ולא
תקפוץ ית ידך מאחוך מסכינא כי פתח תפ
תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו
אשר יחסר לו ארי מפתח תפתח ית ידך ליה
ואוזפא תוזפיניה כמסת חוסרניה דחסיר לה
לך השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה
עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא
עליך אל יהוה והיה בך חטא אסתמר לך
דלמא יהי פתגמא עם ליבך ברשע למימר
קריבת שתא שביעיתא שתא דשמטתא
ויבאש עינך באחוך מסכינא ולא תתין
ליה ויקרי עלך קדם יי ויהי בך חובא נתון תתן
לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר
הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך
ובכל משלח ידך יהב תתין ליה ולא
יבאש לבך במיתנך ליה ארי בדיל פי
פתגמא הדין יברכינך יי אלהך בכל
עובדך ובכל אושטות ידך כי לא יחדל
אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך
ולאבינך בארצך ארי לא יפסוק מסכינא
מגו ארעא על כין אנא מפקיד לך למימר
מפתח תפתח ית ידך לאחוך לענך ולמסכינך
בארעך כי ימכר לך
אחיך העברי או העבריה ועבדך שש
שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי
מעמך ארי יזדבן לך אחוך בר ישראל או

בת ישראל ויפלחינך שית שנין ובשתא ש
שביעיתא תפטריניה בר חורין מעמך וכי
תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם
וארי תפטריניה בר חורין מעמך לא תפטריניה
ריקן העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומ
ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו
אפרשא תפריש ליה מענך ומאידרך ומ
ומעצרתך דבריכך יי אלהך תתין ליה
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך
יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר
הזה היום ותדכר ארי עבדא הויתא בארע
דמצרים ופרקך יי אלהך על כין אנא מפקיד
לך ית פתגמא הדין יומא דין והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך
כי טוב לו עמך ויהי ארי יימר לך לא איפוק
מעימך ארי רחמך ולאנש ביתך ארי טב
ליה עמך ולקחת את המרצע ונתתה באזנו
ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך
תעשה כן ותיסב ית מרצעא ותיתין באודניה
ובדשא ויהי לך עבד פלח לעלם ואף לאמתך
תעביד כין לא יקשה בעינך בשלחך אתו
חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה לא יקשי בעינך במפטרך יתיה
בר חורין מעמך ארי על חד תרין באגר
אגירא פלחך שית שנין ויברכינך יי אלהך
בכל דתעביד
כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך

הבכור תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר
שורך ולא תגז בכור צאנך כל בוכרא דיתיליד
בתורך ובענך דכרין תקדיש קדם יי אלהך לא
תפלח בבוכרא דתורך ולא תגוז בוכרא דענך
לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה אתה וביתך קדם יי אלהך
תיכליניה שנא בשנא באתרא דיתרעי יי את
ואנש ביתך וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום
רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך וארי יהי ביה
מומא חגיר או עויר כל מום ביש לא תיכסיניה
קדם יי אלהך בשעריך תאכלנו הטמא והטהור
יחדו כצבי וכאיל בקרויך תיכליניה מסאבא
ודכיא כחדא כבסר טביא ואילא רק את דמו
לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים לחוד
ית דמיה לא תיכול על ארעא תישדיניה כמיא

שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה
אלהיך ממצרים לילה טר ית ירחא דאביבא
ותעביד פסחא קדם יי אלהך ארי בירחא
דאביבא אפקך יי אלהך ממצרים ועבד
לך נסין בליליא וזבחת פסח ליהוה אלהיך
צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן
שמו שם ותכוס פסחא קדם יי אלהך מן
בני ענא ונכסת קודשיא מן תורי באתרא
דיתרעי יי לאשראה שכינתיה תמן לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מ

צרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך לא תיכול עלוהי חמיעא שבעה יומין תיכול
עלוהי פטירא לחים עני ארי בבהילו נפקתא מארעא
דמצרים בדיל דתדכר ית יום מיפקך מארעא דמצ
רים כל יומי חייך ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר ולא יתחזי לך חמיר בכל תחומך
שבעה יומין ולא יביתון מן בסרא דתיכוס ברמשא
ביומא קדמאה לצפרא לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך רשו למיכס ית פסחא בחדא מן קרוך דיי
אלהך יהיב לך כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח
בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים
אלהין לאתרא דיתרעי יי אלהך לאשראה
שכינתיה תמן תיכוס ית פסחא ברמשא כמעל
שמשא זמן מפקך ממצרים ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך ותבשל ותיכול באתרא דיתרעי יי
אלהך ביה ותתפני בצפרא ותהך לקרויך ששת
ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה שיתא יומין תיכול
פטירא וביומא שביעאה כניש קדם יי אלהך לא
תעביד עבידא שבעה שבעת
תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה
שבעות שבעה שבועין תמני לך משירוי מגלא
בחצד עומרא דארמותא תשרי למימני שבעה
שבועין ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת

נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך
ותעביד חגא דשבועיא קדם יי אלהך מסת נדבת ידך דתתין כמא די יברכינך יי אלהך
ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
ותחדי קדם יי אלהך את וברך וברתך ועבדך ואמתך וליואה דבקרויך וגיורא ויתמא וארמלתא די ביניך באתרא דיתרעי יי אלהך לאשראה שכינתיה תמן
וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה
ותדכר ארי עבדא הויתא במצרים ותטר ותעביד ית קימיא האלין
חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך
חגא דמטליא תעביד לך שבעה יומין במכנשך מאדרך ומעצרתך
ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ותחדי בחגך את וברך וברתך ועבדך ואמתך וליואה וגיורא ויתמא וארמלתא דבקרויך
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח
שבעה יומין תיחוג קדם יי אלהך באתרא דיתרעי יי ארי יברכינך יי אלהך בכל עללתך ובכל עובדי ידך ותהי ברם חדי
שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם
תלת זמנין בשתא יתחזון כל דכורך קדם יי אלהך באתרא דיתרעי בחגא דפטיריא ובחגא דשבועיא ובחגא דמטליא ולא יתחזון קדם יי ריקנין
איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך
גבר כמתנת ידיה כברכתא דיי אלהך דיהב לך

שפטים

שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק
דינין ופורענין תמני לך בכל קרוך די יי אלהך יהיב לך לשבטיך וידונון ית עמא דין דקשוט
לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם
לא תצלי דין ולא תשתמודע אפין ולא תקביל שוחדא ארי שוחדא מעור עיני חכימין ומקלקל פתגמין תריצין
צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
קושטא קושטא תהי רדיף בדיל דתיחי ותירת ית ארעא די יי אלהך יהיב לך
לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך
לא תצב לך אשירה כל אילן בסטר מדבחא די יי אלהך דתעביד לך
ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך
ולא תקים לך קמא דרחיק יי אלהך
לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא
לא תכוס קדם יי תור ואימר דיהי ביה מומא כל מדעם ביש ארי מרחק קדם יי אלהך הוא
כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו
ארי ישתכח בינך בחדא מן קרויך

[illegible]

יהוה אלהך יהיב לך גבר או איתא דיעביד
דביש קדם יוי אלהך למעבר על קימיה: וילך
ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי:
ויזיל ויפלח לטעות עממיא ויסגיד להון
ולשמשא או לסיהרא או לכל חילי שמיא דלא
פקדית: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בי
שראל: ויתחוה לך ותשמע ותתבע יאות
והא קושטא כיון פתגמא אתעבידת תועבתא
הדא בישראל: והוצאת את האיש ההוא או
את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שעריך את האיש או את האשה
וסקלתם באבנים ומתו: ותפיק ית גברא ההוא
ההוא או ית איתתא ההיא דעבדו ית פתגמא
בישא הדין [illegible] ית גברא או ית
איתתא ותרגמנון באבניא וימותון: על פי
שנים עדים או שלשה עדים יומת המת
לא יומת על פי עד אחד: על מימר תרין סהדין
או תלתא סהדין יתקטיל דחייב קטלא לא
יתקטיל על מימר סהיד חד: יד העדים תהיה
בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה
ובערת הרע מקרבך: ידא דסהדיא תהי
ביה בקדמיתא למקטליה וידא דכל עמא
בבתריתא ותפלי עביד דביש מבינך:

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם
בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך
וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה

אלהיך בו: ארי יתפרש מנך פתגמא לדינא
בין דם לדם בין דין לדין בין מכתש סגירו
למכתש סגירו פתגמי פלוגתא דינא בקרוך
ותקום ותיסק לאתרא דיתרעי יוי אלהך ביה:
ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר
יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר
המשפט: ותיתי לות כהניא ליואי ולות דיינא
דיהי ביומיא האינון ותתבע ויחוון לך ית
פתגמא דדינא: ועשית על פי הדבר אשר
יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה
ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: ותעביד
על מימר פתגמא דיחוון לך מן אתרא
ההוא דיתרעי יוי ותיטר למעבד ככל דילפנך:
על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט
אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר
אשר יגידו לך ימין ושמאל: על מימר אוריתא
דילפונך ועל דינא דיימרון לך תעביד לא
תסטי מן פתגמא דיחוון לך לימינא ולסמלא:
והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע
אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא
ובערת הרע מישראל: וגברא דיעביד
ברשע בדיל דלא לקבלא מן כהנא דקאים
לשמשא תמן קדם יוי אלהך או מן דיינא ויתקטל
גברא ההוא ותפלי עביד דביש מישראל:
וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: וכל
עמא ישמעון וידחלון ולא ירשעון עוד:
כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה

[illegible]

ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר
סביבתי: ארי תיעול לארעא דיי אלהך יהיב
לך ותירתה ותיתיב בה ותימר אמני עלי
מלכא ככל עממיא דבסחרני: שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב
אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך
איש נכרי אשר לא אחיך הוא: מנאה תמני
עלך מלכא דיתרעי יי אלהך ביה מגו אחך
תמני עלך מלכא לית לך רשו למנאה עלך
גבר נוכרי דלא אחוך הוא: רק לא ירבה לו
סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון
לשוב בדרך הזה עוד: להוד לא יסגי ליה
סוסון ולא יתיב ית עמא למצרים בדיל לאסגאה
ליה סוסון ויי אמר לכון לא תוספון למתב
באורחא הדא עוד: ולא ירבה לו נשים ולא
יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד:
ולא יסגי ליה נשין ולא יטעי לביה וכספא
ודהבא לא יסגי ליה לחדא: והיה כשבתו
על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה הת
התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים:
ויהי כמיתביה על כורסי מלכותיה ויכתוב
ליה ית פרשגן אוריתא הדא על ספרא מן
קדם כהניא ליואי: והיתה עמו וקרא בו כל
ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת
החקים האלה לעשתם: ותהי עמיה ויהי
קרי ביה כל יומי חיוהי בדיל דיילף למדחל
קדם יי אלהיה למטר ית כל פתגמי אוריתא

הדא וית קימיא האלין למעבדהון: בדיל דלא
ירום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו
הוא ובניו בקרב ישראל: בדיל דלא ירים
ליביה מאחוהי ובדיל דלא יסטי מן תפקידתא
לימינא ולסמלא בדיל דיוריך יומין על מ
מלכותיה הוא ובנוהי בגו ישראל:
לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט
לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו
יאכלון: לא יהי לכהניא ליואי כל שבטא
דלוי חולק ואחסנא עם ישראל קורבניא דיי
ואחסנתיה ייכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב
אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: ואחסנא
לא יהי ליה בגו אחוהי מתנן דיהב ליה יי
אינון אחסנתיה כמא דמליל ליה:
וזה יהיה משפט הכהנים מאת
העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה
ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: ודין יהי
חזי לכהניא מן עמא מן נכסי נכסתא אם
תור אם אימר ויתין לכהנא דרעא ולועא
וקיבתא: ראשית דגנך תירשך ויצהרך
וראשית גז צאנך תתן לו: ריש עיבורך
חמרך ומשחך וריש גיזת ענך תתין ליה:
כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד
לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים:
ארי ביה אתרעי יי אלהך מכל שבטך
למיקם לשמשא בשמא דיי הוא ובנוהי
כל יומיא: וכי יבא הלוי מאחד
שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם

ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר
יהוה׃ וארי ייתי ליואה מחדא מקרוך מכל
ישר׳ דהוא דאר תמן וייתי בכל רעות נפשיה
לאתרא דיתרעי יי׃ ושרת בשם יהוה אלהיו
ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה׃
וישמש בשמא דיי אלהיה ככל אחוהי
ליואי דקימין תמן לשמשא קדם יי׃ חלק כחלק
יאכלו לבד ממכריו על האבות׃ חולק כחולק
ייכלון בר מדמטרתא דיתה שבתא רבין
אתקינו אבהתא׃ כי אתה
בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם׃
ארי את עליל לארעא דיי אלהך יהיב לך לא
תילף למעבד כתועיבת עממיא האינון׃
לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם
קסמים מעונן ומנחש ומכשף׃ לא ישתכח
בך מעבר בריה וברתיה בנורא קסים
קסמין מעונן ומנחיש וחרש׃ וחבר חבר
ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים׃ ורטין
רטין ושאיל בבדין ובזכורו ותבע מן מיתיא׃
כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התו
התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם
מפניך׃ ארי מרחק קדם יי כל עביד אלין ובדיל
תועיבתא האלין יי אלהך מתריך להון
מן קדמך׃ תמים תהיה עם יהוה אלהיך׃
שלים תהי בדחלתא דיי אלהך׃ כי הגוים
האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך

יהוה אלהיך׃ ארי עממיא האלין דאת ירית
יתהון מן מעננייא ומן קסמיא שמעין ואת
לא כין יהב לך יי אלהך׃ נביא מקרבך
מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
תשמעון׃ נביא מבינך מאחך דכותי
יקים לך יי אלהך מניה תקבלון׃ ככל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל
לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי
ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד
ולא אמות׃ ככל דשאילתא מן קדם יי אלהך
בחורב ביומא דקהלא למימר לא אוסיף
למשמע ית קל מימרא דיי אלהי וית
אישתא רבתא הדא לא אחזי עוד
ולא אימות׃ ויאמר יהוה אלי היטיבו
אשר דברו׃ ואמר יי לי אתקינו דמלילו׃
נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך
ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל
אשר אצונו׃ נביא אקים להון מבני
אחיהון כותך ואתין פתגמי נבואתי
בפומיה וימליל עמהון ית כל דאפקדניה׃
והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי
אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו׃
ויהי גברא דלא יקביל לפתגמי דימליל
בשמי מימרי יתבע מניה׃ אך הנביא
אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר
לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים ומת הנביא ההוא׃ ברם
נביא דירשע למללא פתגמא בשמי

ית דלא פקידתיה למללא ודי ימליל בשום טעות עממיא ויתקטיל נבייא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: וארי תימר בליבך איכדין נידע ית פתגמא דלא מלליה יי: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: די ימליל נבייא בשמא דיי ולא יהי פתגמא ולא ייתי הוא פתגמא דלא מלליה יי ברשע מלליה נבייא לא תדחלון מניה:

כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: ארי ישיצי יי אלהך ית עממיא דיי אלהך יהיב לך ית ארעהון ותירתינון ותיתיב בקרויהון ובבתיהון: שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תלת קרוין תפריש לך בגו ארעך דיי אלהך יהיב לך למירתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: תתקין לך אורחא ותתלית ית תחום ארעך דיחסנינך יי אלהך ויהי למיערק לתמן כל קטול: וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם: ודין פתגם קטולא דיערוק לתמן ויתקיים די יקטול ית חבריה בלא מדעיה והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי: ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: ודייעול עם חבריה בחורשא למקץ אעין ותתמריג ידיה בברזלא למקץ אעא וישתליף ברזלא מן אעא וישכח ית חבריה וימות הוא יערוק לחדא מן קרויא האלין ויתקיים: פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: דלמא ירדוף גאל דמא בתר קטולא ארי יחום ליביה וידבקיניה ארי תסגי אורחא ויקטליניה נפש ולית ליה חובת דין קטול ארי לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: על כין אנא מפקיד לך למימר תלת קרוין תפריש לך: ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: ואם יפתי יי אלהך ית תחומך כמא דקיים לאבהתך ויתן לך ית כל ארעא דמליל למיתן לאבהתך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ארי תיטר ית כל תפקידתא הדא למעבדה

דאנא מפקיד לך יומא דין למרחם ית יי אלהך
ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי כל יומיא
ותוסיף לך עוד תלת קרוין על תלת אלין: ולא
ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה והיה עליך דמים: ולא ישתפיך
דם זכי בגו ארעך דיי אלהך יהיב לך אחסנא
ויהי עלך חובת דין דקטול:
וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל:
וארי יהי גבר סני לחבריה ויכמון ליה ויקום
עלוהי ויקטליניה נפש וימות ויערוק לחדא
מן קרויא האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו
משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: וישלחון
סבי קרתיה וידברון יתיה מתמן וימסרון יתיה
ביד גאל דמא ויתקטיל: לא תחוס עינך עליו
ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: לא תחוס
עינך עלוהי ותפלי אשדי דם זכי מישראל וייטב
לך:
לא תסיג גבול רעך אשר
גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא תשני
תחומא דחברך דתחימו קדמאי באחסנתך
דתחסין בארעא דיי אלהך יהיב לך למירתה:
לא יקום עד אחד באיש לכל
עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על
פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום
דבר: לא יקום סהיד חד בגבר לכל עוין ולכל
חובין בכל חוביה דיחטי על מימר תרין סהדין
או על מימר תלתא סהדין יתקיים פתגמא:

כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ארי
יקום סהיד שקר בגבר לאסהדא ביה סטיא:
ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני
יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים
ההם: ויקומון תרין גברין דלהון דינא קדם יי קדם כהניא
ודיניא דיהון ביומיא האנון: ודרשו השפטים
היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו:
ויתבעון דיניא יאות והא סהדא סהיד שקרא
שקרא אסהיד באחוהי: ועשיתם לו כאשר
זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: ותעבדון
ליה כמא דחשיב למעבד לאחוהי
ותפלי עביד דביש מבינך: והנשארים ישמעו
ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרבך: ודישתארון ישמעון וידחלון ולא
יוספון למעבד עוד כפתגמא בישא הדין
ביניך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל: ולא תחוס עינך
נפשא חלף נפשא עינא חלף עינא שינא חלף שינא
ידא חלף ידא רגלא חלף רגלא:
כי תצא למלחמה על איבך וראית
סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה
אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: ארי
תפוק לאגחא קרבא על בעלי דבבך ותחזי
סוסון ורתיכין עם סגי מינך לא תדחל מנהון
ארי יי אלהך מימריה בסעדך דאסקך מארעא
דמצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל העם: ויהי כמקרבכון
לאגחא קרבא ויתקרב כהנא וימליל עם עמא:

ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום
למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל
תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: ויימר
להון שמע ישראל אתון מתקרבין יומא דין
לאגחא קרבא על בעלי דבביכון לא יזוע ליבכון
לא תדחלון ולא תתבעתון ולא תיתברון מן
קדמיהון: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם:
ארי יי אלהכון הוא דמדבר קדמיכון
לאגחא לכון קרב עם בעלי דבביכון למפרק
יתכון: ודברו השטרים אל העם לאמר מי
האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו:
וימללון סרכיא עם עמא למימר מן גברא
דבנא ביתא חדתא ולא חנכיה יהך ויתוב לביתיה
דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אוחרן יחנכניה:
ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו:
מן גברא דנצב כרמא ולא אחליה יהך ויתוב
לביתיה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אוחרן
יחליניה: ומי האיש אשר ארש אשה ולא
לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יקחנה: ומן גברא דארס איתתא
ולא נסבה יהך ויתוב לביתיה דלמא יתקטיל
בקרבא וגבר אוחרן יסבינה: ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך
הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב
אחיו כלבבו: ויוספון סרכיא למללא עם

עמא ויימרון מן גברא דדחיל ותביר
ליבא יהך ויתוב לביתיה ולא יתבר ית ליבא
דאחוהי כליביה: והיה ככלת השטרים
לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
העם: ויהי כד ישיצון סרכיא למללא עם
עמא וימנון רבני חילא בריש עמא:
כי תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה לשלום: ארי תתקרב לקרתא
לאגחא קרבא עלה ותקרי לה מלין דשלם:
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל
העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ויהי אם
שלם תענינך ותפתח לך ויהי כל עמא דישתכח
בה יהון לך למסקי מסין ויפלחונך: ואם לא
תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
עליה: ואם לא תשלים עמך ותעביד עמך
קרב ותצור עלה: ונתנה יהוה אלהיך בידך
והכית את כל זכורה לפי חרב: וימסרינה
יי אלהך בידך ותמחי ית כל דכורה לפתגם
דחרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל
איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: לחוד נשיא
וטפלא ובעירא וכל דיהי בקרתא כל עדאה
תיבוז לך ותיכול ית עדי סנאך דיהב יי אלהך
לך: כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך
מאד אשר לא מערי הגים האלה הנה: כין
תעביד לכל קרויא דרחיקן מינך לחדא דלא
מקרוי עממיא האלין אנון: רק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא

קמץ וסי׳ ער רדיתה קולרנה ימין יוי רוח שערה ולשמחה מה זו
ואת מאמר מרדכי אמתה עשה וחד לא אמר יוי עשה וחד ויצר הארץ ועשה
וידינו ג מל׳ וסימנ׳ ויקרא את שמו נח וענו ואמרו שמענו ואת שמעו

[ת]חיה כל נשמה: לחוד מקרוי עממיא האלין
דיי אלהך יהיב לך אחסנא לא תקיים כל נשמא:
כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפ
רזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך:
ארי גמרא תגמרינון חיתאי ואמוראי כנענאי ופ
רזאי חואי ויבוסאי כמא דפקדך יי אלהך:
למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל
תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ל
יהוה אלהיכם: בדיל דלא יאלפון יתכון למעבד
ככל תועיבתהון דעבדו לטעותהון ותחובון
קדם יי אלהכון: כי תצור אל
עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא
תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה
לבא מפניך במצור: ארי תצור לקרתא יומין
סגיאין לאגחא קרבא עלה למכבשה לא
לא תחביל ית אילנה לארמא עלוהי ברזלא
ארי מיניה תיכול ויתיה לא תקוץ ארי לא
כאנשא אילן חקלא למיעל מן קדמך בצירא
רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו
תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה
עמך מלחמה עד רדתה: להוד אילן דתידע
ארי לא אילן דמיכל הוא יתיה תחביל ותקוץ
ותבני כרקומין על קרתא דהיא עבדא
עמך קרב עד דתכבשה:
כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו

ארי ישתכח קטילא בארעא דיי אלהך יהיב
לך למירתה רמי בחקלא לא ידיע מן קטליה:
ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים
אשר סביבת החלל: ויפקון סבך ודינך
וימשחון לקרויא דבסחרנות קטילא:
והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני
העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד
בה אשר לא משכה בעל: ותהי קרתא
דקריבא לקטילא ויסבון סבי קרתא
ההיא עגלת תורין דלא אתפלח בה דלא
נגדת בניר: והורדו זקני העיר ההוא את
העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו
ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל:
ויחתון סבי קרתא ההיא ית עגלתא לנחל
ביר דלא יתפלח ביה ולא יזדרע ויקפון
תמן ית עגלתא בנחלא: ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו
ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל
ריב וכל נגע: ויתקרבון כהניא בני לוי
ארי בהון אתרעי יי אלהך לשמשותיה
ולברכא בשמא דיי ועל מימרהון
יהי כל דין וכל מכתש סגירו: וכל זקני
העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו
את ידיהם על העגלה הערופה בנחל:
וכל סבי קרתא ההיא דקריבין לקטילא
יסחון ית ידיהון על עגלתא דנקיפא בנחלא:
וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם

[illegible] ישודו ... ישורר ... יצעדו ... פרה ... פדה

ולא נודע מקומו
תועבתם ה׳ ג כת כן תועבתם חס ... וכ כת תועבותם ... למען אשר לא ילמדו ... בתתי ... האיתן ... כספם ... למען ... בתתי תועבתם ... לרשתה ... ומצא חלל

ביום [illegible] והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו ביום

הזה ועינינו לא ראו: [illegible] ידנא לא

אשדא ית דמא הדין ועיננא לא חזאה: כפר

לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן

דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם

הדם: כהנא יי׳ דרון כפר לעמך ישראל

דפרקתא יי׳ ולא תתין חובת דם זכי בגו

עמך ישראל ויתכפר להון על דמא: ואתה

תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה

הישר בעיני יהוה: ואת תפלי אשד דם

זכי מבינך ארי תעביד דכשר קדם יי׳:

כי תצא — צ״ז פים סימן עובדיהו

למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך

בידך ושבית שביו: ארי תפוק לאגחא

קרבא על בעלי דבבך וימסרינון יי׳

אלהך בידך ותשבי שביהון: ותראה

בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה

ולקחת לך לאשה: ותחזי בשביא איש

איתתא שפירת ריו ותתרעי בה ותסבה

לך לאנתו: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה

את ראשה ועשתה את צפרניה: ותעליה

לגו ביתך ותגלח ית רישה ותרבי ית

טופרהא: והסירה את שמלת שביה

מעליה וישבה בביתך ובכתה את

אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן

תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה:

ותעדי ית כסות שביה מינה ותתיב

בביתך ותבכי ית אבוהא וית אימה

ביום מלחמת [illegible] ואלכה אנה [illegible] והיה ביום [illegible]

[illegible] ירח ימים [illegible] ובכתה את אביה ואת אמה וישב ירח ימים בשומרון

[illegible] ראשית [illegible] שמבלעש

ירח יומין ובתר כין [illegible] ותבעלינה

ותהי לך לאינתו: והיה אם לא חפצת בה

ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף

לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: ויהי אם

תתרעי בה ותפטרינה לנפשה וזבנא לא תזבנינה

בכספא לא תיתגר בה חלף דעניתה:

כי תהיין לאיש שתי נשים

האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים

האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשניאה:

ארי יהוין לגבר תרתין נשין חדא רחימתא

וחדא סנואתא וילידן ליה בנין רחימתא

וסנואתא ויהי ברא בוכרא לסניאתא: והיה

ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא

יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה

הבכר: ויהי ביומא דיחסין לבנוהי ית דיהי

ליה לית ליה רשו לבכרא ית בר רחימתא

על אפי בר סנואתא בוכרא: כי את הבכר

בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר

ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט

הבכרה: ארי ית בוכרא בר סנואתא יפרש

לאיתן ליה תרין חולקין בכל דישתכח ליה

ארי הוא ריש תוקפיה ליה חזיא בכירותא:

כי יהיה לאיש בן סורר

ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו

ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ארי יהי לגבר

בר סטי ומרוד ליתוהי מקביל למימר אבוהי

ולמימר אימיה ומלפין יתיה ולא מקביל מנהון

[illegible] בעת ההיא עלה עלין נתתה ערים לא נושבה [illegible]

[illegible] עוד [illegible]

ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו
ואל שער מקמו: ויחדון ביה אבוהי ואמיה
ויפקון יתיה לקדם סבי קרתיה ולתרע בית דינא
דאתריה: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר
ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: ויימרון
לסבי קרתיה ברנא דין סטי ומרוד ליתוהי מקביל
למימרנא זליל בסר וסבי חמר: ורגמהו כל
אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך
וכל ישראל ישמעו ויראו: וירגמוניה כל אנשי
קרתיה באבניא וימות ותפלי עביד דביש מבינך וכל
ישראל ישמעון וידחלון: וכי
יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עץ: וארי יהי בגבר חובת דין דקטול
ויתקטיל ותצלוב יתיה על צליבא: לא תלין
נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תבית
נבילתיה על צליבא ארי מקבר תקברניה
ביומא ההוא ארי על דחב קדם יי אצטליב
ולא תסאיב ית ארעך דיי אלהך יהיב לך
אחסנא: לא תראה את שור
אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם
השב תשיבם לאחיך: לא תחזי ית תורא
דאחוך או ית אמריה דטען ותכבוש עינך מנהון
אתבא תתיבנון לאחוך: ואם לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך
ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו:
ואם לא קריב אחוך לותך ולא ידעת ליה

ותכנשיניה לגו ביתך ויהי עמך עד דיתבע
אחוך יתיה ותתיביניה ליה: וכן תעשה לחמרו
וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלם: וכן תעביד לחמריה וכן תעביד
לכסותיה וכן תעביד לכל אבידתא דאחוך
דתיבד מניה ותשכחינה לית לך רשו לכסאה:
לא תראה את חמור אחיך
או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו: לא תחזי ית חמרא דאחוך או
תוריה רמן באורחא ותכבוש עינך מנהון אקמא
תקים עמיה: לא יהיה
כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה:
לא יהי תיקון זין דגבר על איתא ולא יתקן
גבר בתיקוני איתתא ארי מרחק קדם יי אלהך
כל עביד אלין:
כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או
על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על
על האפרחים או על הביצים לא תקח האם
על הבנים: ארי יערע קינא דצפרא קדמך
באורחא בכל אילן או על ארעא אפרוחין או
ביעין ואימא רביעא על אפרוחין או על
ביעין לא תסב אימא על בניא: שלח תשלח
את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב
לך והארכת ימים: שלחא תשלח ית אימא
וית בניא תיסב לך בדיל דייטב לך ותוריך
יומין: כי תבנה בית חדש
ועשית

ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו ארי תבני ביתא חדתא
ותעביד תיקא לאיגרך ולא תשוי חובת קטול
בביתך ארי יפול דנפיל מניה לא תזרע כרמך
כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תז
רע ותבואת הכרם לא תזרע כרמך ע
ירובין דלמא תסתאב דמעת זרעא
דתזרע ועללת כרמא

לא תחרש בשור ובחמר יחדו לא
תרדי בתורא ובחמרא כחדא לא תלבש
שעטנז צמר ופשתים יחדו לא תלבש ש
שעטניזא עמר וכיתן מחבר כחדא
גדלים תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך אשר תכסה בה כרוספדין
תעביד לך על ארבע כנפי כסותך דתכסי
בה   כי יקח איש אשה
ובא אליה ושנאה ארי יסב גבר איתתא
וייעול לותה ויסנינה ושם לה עלילת דברים
והוציא עליה שם רע ואמר את האשה ה
הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה
בתולים וישוי לה תסקופי מלין ויפק עלה
שום ביש ויימר ית איתתא הדא נסיבית
ועלית לותה ולא אשכחית לה בתולין ולקח
אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער
אל זקני העיר השערה ויסב אבוהא
דעולימתא ואימה ויפקון ית בתולי עולימתא
לקדם סבי קרתא לתרע בית דינא אתרא
ויאמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי

לאיש הזה לאשה וישנאה ויימר אבוהא
דעולימתא לסביא ית ברתי יהבית לגברא
הדין לאיתו וסנה והנה הוא שם עלילת דברים
לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה
בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר
והא הוא שוי תסקופי מלין למימר לא
אשכחית לברתך בתולין ואלין בתולי ב
ברתי ויפרסון שושיפא קדם סבי קרתא
ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו
אתו ויסבון סבי קרתא ההיא ית גברא
וילקון יתיה וענשו אתו מאה כסף ונתנו
לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה
כל ימיו ויגבון מניה מאה סלעין דכסף
ויתנון לאבוהא דעולימתא ארי אפיק
שום ביש על בתולתא בת ישראל וליה
תהי לאיתו לית ליה רשו למפטרה כל יומוהי
ואם אמת היה הדבר
הזה לא נמצאו בתולים לנערה ואם קושטא
הוה פתגמא הדין לא אשתכחו בתולין
לעולימתא והוציאו את הנער אל פתח
בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים
ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות
בית אביה ובערת הרע מקרבך ויפקון
ית עולימתא לתרע בית אבוהא ויתרגמונה
אנשי קרתה באבניא ותמות ארי עבדת
קלנא בישראל לזנאה בית אבוהא ותפלי
עביד דביש מבינך

כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת
בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה
והאשה ובערת הרע מישראל: ארי ישתכח
גבר שכיב עם איתתא איתת גבר ויתקטלון
אף תרויהון גברא דשכיב עם איתתא ואתתא
ותפלי עביד דביש מישראל:
כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש
ומצאה איש בעיר ושכב עמה: ארי תהי
עולימתא בתולתא דמארסא לגבר וישכחינה
גברא בקרתא וישכוב עמה: והוצאתם
את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר
לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר
ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך:
ותפקון ית תרויהון לתרע קרתא ההיא ות
תרגמון יתהון באבניא וימותון ית עולימתא
על עסק דלא צווחת בקרתא וית גברא על
עיסק דענא ית איתת חבריה ותפלי עביד דביש
מבינך: ואם בשדה ימצא
האיש את הנער המארשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב
עמה [illegible] בחקלא וישכח גברא ית
עולימתא דמארסא ויתקף [illegible] גברא וישכוב
עמה ויתקטיל [illegible] דשכוב עמה בלחודוהי:
ולנער לא תעשה [illegible] אין לנער חטא מות
כי כאשר [illegible] איש על רעהו ורצחו נפש
כן הדבר [illegible] הזה: ולעולימתא לא תעביד מדעם
לית לעולימתא [illegible] דין דקטול ארי כמא

דיקום גברא על חבריה ויקטליניה נפש כין
פתגמא הדין: כי בשדה מצאה צעקה
הנער המארשה ואין מושיע לה: ארי בחקלא
אשכחה צווחת עולימתא דמארסא ולית
דפריק לה: כי ימצא איש
נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב
עמה ונמצאו: ארי ישכח גבר עולימתא
בתולתא דלא מארסא ויחדינה וישכוב עמה
וישתכחון: ונתן האיש השכב עמה לאבי
הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: ויתין
גברא דשכוב עמה לאבוהא דעולימתא
חמשין סלעין דכסף וליה תהי לאיתו חלף
דעניה לית ליה רשו למפטרה כל יומוהי:
לא יקח איש את אשת אביו
ולא יגלה כנף אביו: לא יסב גבר ית איתת
אבוהי ולא יגלי כנפא דאבוהי:
לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה
בקהל יהוה: לא ידכי דפסיק ודמסרס למיעל
בקהלא דיוי: לא יבא ממזר
בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל
יהוה: לא ידכי ממזרא למיעל בקהלא דיוי
אף דרא עשיראה לא ידכי ליה למיעל בקהלא
דיוי: לא יבא עמוני ומואבי
בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבאו להם בקהל
יהוה עד עולם: לא ידכון עמונאי ומואבאי
למיעל בקהלא דיוי אף דרא עשיראה לא
ידכי להון למיעל בקהלא דיוי עד עלמא

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים
בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר
עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נה
נהרים לקללך: על עיסק דלא ערעו יתכון
בלחמא ובמיא באורחא במפקכון ממצר
ודאגר עלך ית בלעם בר בעור מפתור א
ארם דעל פרת ללטטותך: ולא אבה יהוה
אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך
לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך:
ולא אבא יי אלהך לקבלא מן בלעם והפך
יי אלהך לך ית לוטין לברכן ארי רחמך יי
אלהך: לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך
לעולם: לא תתבע שלמהון וטבתהון כל
יומך לעלם: לא
תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מ
מצרי כי גר היית בארצו: לא תרחק אדומאה
ארי אחוך הוא לא תרחק מצראה ארי
דייר הויתא בארעיה: בנים אשר יולדו
להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: בנין
דיתילדון להון דרא תליתאה יתכשרון ל
לאתערבא בקהלא דיי:
כי תצא מחנה על איביך ונש'
ונשמרת מכל דבר רע: ארי תיפוק מש
משריתא על בעלי דבבך ותסתמר
מכל מדעם ביש: כי יהיה בך איש אשר
לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ
למחנה לא יבא אל תוך המחנה: ארי יהי
בך גבר דלא יהי דכי מקרי ליליא ויפוק

למברא למשריתא לא ייעול לגו משריתא:
והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא
השמש יבא אל תוך המחנה: ויהי לפני
רמשא יסחי במיא וכמיעל שמשא
ייעול לגו משריתא: ויד תהיה לך מחוץ
למחנה ויצאת שמה חוץ: ואתר מתקן
יהי לך מברא למשריתא ותיפוק תמן
לברא: ויתד תהיה לך על אזנך והיה
בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית
את צאתך: וסיכא תהי לך על זינך
ויהי במתבך בברא ותחפר בה ותתוב
ותכסי ית מפקתך: כי יהוה אלהיך מ
מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת
איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא
יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: א
ארי יי אלהך שכינתיה מהלכא בגו
משריתך לשיזבותך ולמימסר סנאך
קדמך ותהי משריתך קדישא ולא יחזי
בך עבירת פתגם ויתוב מימריה מלאוטבא
לך: לא תסגיר עבד
אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו:
לא תמסר עבד עממין ליד רבוניה די
דישתיזב לותך מן קדם רבוניה: עמך
ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד
שעריך בטוב לו לא תוננו: עמך יתיב ב
בינך באתרא דיתרעי בחד מן קרוך
בדיתקין ליה לא תוניניה:
לא תהיה קדשה מבנות ישראל

ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תהי איתתא
מבנת ישראל לגבר עבד ולא יסב גברא מבני
ישראל איתא אמא: לא תביא אתנן זונה ומחיר
כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה
אלהיך גם שניהם: לא תעיל אגר זניתא וש
וחולפן כלבא לבית מקדשא דיי אלהך
לכל נדר ארי מרחק קדם יי אלהך אף תרויהון:
לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך
אכל נשך כל דבר אשר ישך: לא תרבי
לאחוך רבית כסף רבית עיבור רבית כל
מדעם דמתרבי: לנכרי תשיך ולאחיך לא
תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל
משלח ידך על הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה: לבר עממין
תרבי ולאחוך לא תרבי בדיל
דיברכנך יי אלהך בכל אושטות
ידך על ארעא דאת עליל לתמן
למירתה:
כי תדר נדר ליהוה אלהיך
לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו
יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא:
ארי תידר נדר קדם יי אלהך
לא תאחר לשלמותיה ארי
מתבע יתבעניה יי אלהך
ויהי בך חובא: וכי תחדל
לנדר לא יהיה בך חטא:
וארי תתמנע מלמידר לא יהי בך חובא

מוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר
נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
בפיך: אפקות ספותך תיטר ותעביד כמא
דנדרתא קדם יי אלהך נדבתא דמלילתא
בפומך: כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך
ואל כליך לא תתן: ארי תיעול בכרמא
דחברך ותיכול ענבין כנפשך סבעך
ולמנך לא תתין: כי
תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך
וחרמש לא תניף על קמת רעך: ארי
תיעול בקמתא דחברך ותקטוף מלילן
בידך ומגלא לא תרים על קמתא דחברך:
כי יקח איש אשה ובעלה
והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא
בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה מביתו: ארי יסב גבר
איתתא ויבעלינה ויהי אם לא תשכח
רחמין בעינוהי ארי אשכח בה עבירת
פתגם ויכתוב לה גט פיטורין ויתין בידה
ויפטרינה מביתיה: ויצאה מביתו
והלכה והיתה לאיש אחר: ותפוק מביתיה
ותהך ותהי לגבר אוחרן: ושנאה האיש
האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש
האחרון אשר לקחה לו לאשה: ויסניניה
גברא בתרא ויכתוב לה גט פיטורין

ויתן בידה ויפטרינה מביתיה או ארי
ימות גברא בתראה דנסבה ליה לאיתו:
לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר
הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא
תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה: לית ליה רשו לבעלה קדמאה
דפטרה למתב למסבה למהוי ליה לא
לאיתו בתר דאסתאבת ארי מרחקא
היא קדם יי ולא תחייב ית ארעא דיי אלהך
יהיב לך אחסנא: כי
יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו
שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח:
ארי יסב גבר איתתא חדתא לא יפוק
בחילא ולא יעבר עלוהי לכל פתגם
פני יהי לביתיה שתא חדא ויחדי ית
איתתיה דנסיב: לא יחבל רחים ורכב
כי נפש הוא חבל: לא יסב משכונא
ריחיא ורכבא ארי בהון מתעביד מזון
לכל נפש: כי ימצא
איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך: ארי ישתכח
גבר גניב נפשא מבני ישראל ויתגר ביה
ויזבניניה ויתקטיל גנבא ההוא ותפלי
עביד דביש מבינך:

השמר בנגע הצרעת לשמר
מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו
לעשות: אסתמר במכתש סגירו למטר
לחדא ולמעבד ככל דילפון יתכון כהניא
ליואי כמא דפקידתינון תטרון למעבד:
זכור את אשר עשה יהוה אלהיך
למרים בדרך בצאתכם ממצרים:
הוי דכיר ית דעבד יי אלהך למרים
באורחא במפקכון ממצרים:
כי תשה ברעך משאת
מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עב
עבטו: ארי תרשי בחברך רשות
מדעם לא תיעול לביתיה למסב משכ
משכוניה: בחוץ תעמד והאיש אשר
אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט
החוצה: בברא תקום וגברא דאת
רשי ביה יפיק לך ית משכונא לברא:
ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו
ואם גבר מסכין הוא לא תשכוב במשכ
השב תשיב לו את העבוט כבוא הש
השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך
תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: אתבא
תתיב ליה ית משכונא כמיעל שמשא
וישכוב בכסותיה ויברכינך ולך תהי
זכו קדם יי אלהך: לא
תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או

מגרך אשר בארצך בשעריך: לא תעשוק
אגירא ענא ומסכינא מאחך או מגיורך די
בארעך בקרוך: ביומו תתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא
את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך
חטא: ביומיה תתין אגריה ולא תיעול עלוהי
שמשא ארי עניא הוא וליה הוא מסר ית
נפשיה ולא יקרי עלך קדם יוי ויהי בך חובא:
לא יומתו אבות על בנים ובנים
לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא
ימותון אבהן על פום בנין ובנין לא ימותון על
פום אבהן אנש בחוביה ימותון:
לא תטה משפט גר יתום ולא
תחבל בגד אלמנה: לא תצלי דין גיור יתם
ולא תיסב משכונא כסות ארמלא: וזכרת
כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך
משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה: ותדכר ארי עבדא הויתא במצרים ו
ופרקך יוי אלהך מתמן על כין אנא מפקיד
לך למעבד ית פתגמא הדין:
כי תקצר קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידיך: ארי תחצד חצדך בח
בחקלך ותתנשי עומרא בחקלא לא תתוב
למסביה לגיורא ליתמא ולארמלתא יהי
בדיל דיברכינך יוי אלהך בכל עובדי ידך:
כי תחבט זיתך לא תפאר

אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: ארי תחבוט
זיתך לא תפלי בתרך לגיורא ליתמא ולארמלתא
יהי: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר
ליתום ולאלמנה יהיה: ארי תקטוף כרמך
לא תעולל בתרך לגיורא ליתמא ולארמלתא
יהי: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על
כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: ות
ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים
על כין אנא מפקיד לך למעבד ית פתגמא
הדין: כי יהיה ריב בין
אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ו
והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע:
ארי יהי דין בין גבריא ויתקרבון לדינא
וידינונון ויזכון ית זכאה ויחייבון ית חייבא:
והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט
והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ויהי
אם בר חייב לאלקאה חייבא וירמיניה
דיינא וילקיניה קדמוהי כמיסת חובתיה
במנין: ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף
להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך
לעיניך: ארבעין ילקיניה לא יוסיף דלמא
יוסיף לאלקיותיה על אלין מחא רבא
ויקל אחוך לעינך: לא תחסם שור בדישו:
לא תיחוד פום תורא בדישיה:
כי ישבו אחים יחדו ומת
אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת
החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה
לו לאשה ויבמה: ארי יתבון אחין

ויהות חד מינהון ובר לית לה לא תהי אתת
מותנא לברא לגבר אוחרן יבמה ייעול עלה
ויסבה ליה לאיתו ויבמינה׃ והיה הבכור אשר
תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו
מישראל׃ ויהי בוכרא דתליד יקום על שמא
דאחוהי מיתנא ולא יתמחי שמיה מישראל׃
ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן
יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה
יבמי׃ ואם לא יצבי גברא למיסב ית יבמתיה
ותיסק יבמתיה לתרע בית דינא לקדם סביא
ותימר לא אבי יבמי לאקמא לאחוהי שמא
בישראל לא אבי ליבמותי׃ וקראו לו זקני עירו
ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה׃
ויקרון ליה סבי קרתיה וימללון עמיה ויקום
ויימר לא רעינא למיסבה׃ ונגשה יבמתו
אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו
וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית אחיו׃ ותתקרב
יבמתיה לותיה לקדם סביא ותשרי סיניה
מעל רגליה ותרוק באפוהי ותתיב ותימר
כדין יתעביד לגברא דלא יבני ית ביתא
דאחוהי׃ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ
הנעל׃ ויתקרי שמיה בישראל בית שרי סינא׃
כי ינצו אנשים יחדו איש
ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את
אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
במבשיו׃ ארי ינצון גברין כחדא גבר ואחוהי

ותתקרב איתת חד לשיזבא ית בעלה מיד
מחהוי ותושיט ידה ותתקיף בבית בהתתיה׃
וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃ ותקוץ ית
ידה לא תחוס עינך׃ לא
יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה׃
לא יהי לך בכיסך מתקל ומתקל רב וזעיר׃
לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ו
וקטנה׃ לא יהי לך בביתך מכילא ומכילא
רבתא וזעירתא׃ אבן שלמה וצדק יהיה
לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו
ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך׃ מתקלין שלמין דקשוט יהון לך מכילן
שלמין דקשוט יהון לך בדיל דיורכון יומך
על ארעא דיי אלהך יהיב לך׃ כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול׃ ארי
מרחק קדם יי אלהך כל עביד אלין כל עביד
שקר׃

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך
בצאתכם ממצרים׃ הוו דכירין ית דעבד
לך עמלק באורחא במיפקכון ממצרים׃
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים
אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃
דערעך באורחא וקטיל בך כל דהוו
מתאחרין בתרך ואת משלהי ולאי ולא
דחיל מן קדם יי׃ והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

ויהי כד יניח יוי אלהך לך מכל בעלי דבבך
מסחור סחור בארעא דיוי אלהך יהיב לך א
אחסנא למירתה תמחי ית דוכרנה דעמלק
מתחות שמיא לא תתנשי: פרשה

כי תבוא עלי סימן

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ויהי
ארי תיעול לארעא דיוי אלהך יהיב לך אחסנא
ותירתה ותיתיב בה: ולקחת מראשית כל
פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם: ותיסב מריש כל איבא דארעא
דתעיל מארעך דיוי אלהך יהיב לך ותשוי
בסלא ותהך לאתרא דיתרעי יוי אלהך
לאשראה שכינתיה תמן: ובאת אל הכהן
אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי
היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ותיתי
לות כהנא דיהי ביומיא האנון ותימר ליה
חויתי יומא דין קדם יוי אלהך ארי עלית
לארעא דקיים יוי לאבהתנא למתן לנא: ולקח
הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה
אלהיך: ויסב כהנא סלא מן ידך ויחתיניה
קדם מדבחא דיוי אלהך: וענית ואמרת
לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב: ותתיב ותימר קדם יוי אלהך

לבן ארמאה בעא לאובדא ית אבא ונחת
למצרים ודר תמן בעם זעיר והוה תמן לעם
רב תקיף וסגי: וירעו אתנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבדה קשה: ואבאישו לנא
מצראי ועניונא ויהבו עלנא פלחנא קשיא:
ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה
את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו: וצלינא קדם יוי אלהא דאבהתנא ו
וקביל יוי צלותנא וגלי קדמוהי עמלנא ו
וליאותנא ודוחקנא: ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל וב
ובאתות ובמפתים: ואפקנא יוי ממצרים
ביד תקיפא ובדרע מרמם ובחזונא רבא
ובאתין ובמופתין: ויבאנו אל המקום הזה
ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
ודבש: ואעלנא לאתרא הדין ויהב לנא ית
ארעא הדא ארע עבדא חלב ודבש: ועתה
הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה
אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה
אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך:
וכען הא אתיתי ית ריש איבא דארעא
דיהבתא לי יוי ותחתיניה קדם יוי אלהך
ותסגוד קדם יוי אלהך: ושמחת בכל הטוב
אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך
אתה והלוי והגר אשר בקרבך: ותחדי בכל
טבתא דיהב לך יוי אלהך ולאנש ביתך את וליואה
וגיורא דביניכון:
כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה

השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו:
ארי תשיצי לעסרא ית כל מעסר עללתך בשתא תליתיתא שתא מעסרא ותתין לליואה לגיורא ליתמא ולארמלתא וייכלון בקרוך ויסבעון:
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי:
ותימר קדם יי אלהך פליתי קודשא מן ביתא ואף יהבתיה לליואה ולגיורא ליתמא ולארמלתא ככל תפקידתך דפקידתני לא עברית מפקודך ולא אתנשיתי:
לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני:
לא אכלית באבלי מניה ולא אפלית מניה במסאב ולא יהבית מניה למית קבילית למימרא דיי אלהי עבדית ככל דפקידתני:
השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש:
אסתכי ממדור קודשך מן שמיא ובריך ית עמך ית ישראל וית ארעא דיהבת לנא כמא דקיימתא לאבהתנא ארע עבדא חלב ודבש:
היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל

לבבך ובכל נפשך:
יומא הדין יי אלהך מפקיד לך למעבד ית קימיא האלין וית דיניא ותיטר ותעביד יתהון בכל לבך ובכל נפשך:
את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו:
ית יי חטבת יומא דין למהוי לך לאלה ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמיטר קימוהי ופקודוהי ודינוהי ולקבלא למימריה:
ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו:
ויי חטבך יומא דין למהוי ליה לעם חביב כמא דמליל לך ולמיטר כל פקודוהי:
ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר:
ולמתנך עלאי על כל עממיא דעבד לתושבחא ולשום ולרבו ולמהוי עם קדיש קדם יי אלהך כמא דמליל:
ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום:
ופקיד משה וסבי ישראל ית עמא למימר טרו ית כל תפקידתא דאנא מפקיד יתכון יומא דין:
והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד:
ויהי ביומא דתעברון ית ירדנא לארעא דיי אלהך יהיב לך ותקים לך אבנין רברבן ותסוד יתהון בסידא:

משנה שתים ושמנה משנה ושרים משנה

עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר
דבר יהוה אלהי אבתיך לך: ותכתוב עליהון
ית כל פתגמי אוריתא הדא במעברך בדיל
דתיעול לארעא די יי אלהך יהיב לך ארעא
עבדא חלב ודבש כמא דמליל יי אלהא
דאבהתך לך: והיה בעברכם את הירדן
תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה
אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד:
ויהי במעברכון ית ירדנא תקימון ית
אבניא האלין די אנא מפקיד יתכון יומא דין
בטורא דעיבל ותסוד יתהון בסידא:
ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח
אבנים לא תניף עליהם ברזל: ותבני תמן
מדבחא קדם יי אלהך מדבח אבנין לא
תרים עליהן ברזלא: אבנים שלמות
תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
עולת ליהוה אלהיך: אבנין שלמן תבני ית
מדבחא דיי אלהך ותסיק עלוהי עלון
קדם יי אלהך: וזבחת שלמים ואכלת שם
ושמחת לפני יהוה אלהיך: ותכוס נכסת
קודשין ותיכול תמן ותחדי קדם יי אלהך:
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה
הזאת באר היטב: ותכתוב על אבניא
ית כל פתגמי אוריתא הדא פריש יאות:
וידבר משה והכהנים
הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע

ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך:
ומליל משה וכהניא ליואי עם כל ישראל
למימר אציתו ושמעו ישראל יומא הדין הויתון
לעם קדם יי אלהך: ושמעת בקול יהוה
אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר
אנכי מצוך היום: ותקביל למימרא דיי
אלהך ותעביד ית פקודוהי וית קימוהי דאנא
מפקיד לך יומא דין:
ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר:
ופקיד משה ית עמא ביומא ההוא למימר:
אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים
בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה
ויששכר ויוסף ובנימן: אלין יקומון לברכא
ית עמא על טורא דגריזין במעברכון ית
ירדנא שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף
ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל
ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: ואלין
יקומון על לוטיא בטורא דעיבל ראובן וגד
ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו
אל כל איש ישראל קול רם: ויתיבון ליואי
ויימרון לכל אנש ישראל קל רם:
ארור האיש אשר יעשה פסל
ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש
ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:
ליט גברא דיעביד צלם ומתכא מרחקא קדם יי
עובד ידי אומנא ושוי בסתרא ויתיבון
כל עמא ויימרון אמן:
ארור מקלה אביו ואמו ואמר

[illegible] אמר [illegible] ואת כל דברי התורה
כתב:

אמן: ליט דיקלי אבוהי ואמיה ויימר כל עמא
אמן: ארור מסיג גבול רעהו
ואמר כל העם אמן: ליט דישני תחומא
דחבריה ויימר כל עמא אמן:
ארור משגה עור בדרך ואמר
כל העם אמן: ליט דיטעי עוירא באורחא
ויימר כל עמא אמן:
ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה
ואמר כל העם אמן: ליט דיצלי דין גיור
יתם וארמלא ויימר כל עמא אמן: ארור
שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו
ואמר כל העם אמן: ליט דישכוב עם איתת
אבוהי ארי גלי כנפא דאבוהי ויימר כל עמא
אמן: ארור שכב עם כל
בהמה ואמר כל העם אמן: ליט דישכוב
עם כל בעירא ויימר כל עמא אמן:
ארור שכב עם אחתו בת
אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ליט
דישכוב עם אחתיה בת אבוהי או בת
אימיה ויימר כל עמא אמן:
ארור שכב עם חתנתו ואמר
כל העם אמן: ליט דישכוב עם חמתיה
ויימר כל עמא אמן: ארור
מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן:
ליט דימחי חבריה בסתרא ויימר כל עמא
ארור לקח שחד
להכות נפש נקי ואמר כל העם אמן:
ליט דיקביל שוחדא למקטל נפש דם

ז: ש׳ גר דברי כות ויורך כי תיטב לך אשר יאמרך למזמה כולה אוו
לית כוות: וברוך וסימנו אל עליון בשדה בצאתך טעמך צורי וחבי שם כבודו:
פרי אדמתך וסימנו ברוך פרי בטנך פרי אדמתך דריש פיסו ואכל פרי בהמתך
והותירך ביתרא:

זכי ויימר כל עמא אמן:
ארור אשר לא יקים את דברי
התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל
העם אמן: ליט דלא יקיים ית פתגמי
אוריתא הדא למעבד יתהון ויימר כל עמא
אמן:
והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על
כל גויי הארץ: ויהי אם קבלא תקביל למימרא
דיוי אלהך למיטר למעבד ית כל פקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין ויתנינך יוי
אלהך עלי על כל עממי ארעא: ובאו עליך
כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך: וייתון עלך כל ברכתא
האלין וידבקונך ארי תקביל למימרא דיוי
אלהך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה
בשדה: בריך את בקרתא ובריך את
בחקלא: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך
ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות
צאנך: בריך וולדא דמעך ואיבא דארעך
וולדא דבעירך בקרי תורך ועדרי ענך:
ברוך טנאך ומשארתך: בריך סלך ואצוותך:
ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך:
בריך את במיעלך ובריך את במפקך:
יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים
לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה
דרכים ינוסו לפניך: יתין יוי ית בעלי דבבך

ו׳ בקהל במלא בסתר כי אתה עשית: ארור ה׳ בטע וסימן מטה שכב עם אשת עם אחותו אשר לא יקים עשה מלאכה
לקח ה׳ וסימנו אם לקח ויעקב אחד את ארצך וחבירו הנה לקח ממך את עץ יוסף את בני ישראל וכור לך וחד ולקח נפלאות חכם:

ופאן י"ז וס' ימנה וגם את הגוי על פיו יצאו בדרך אחד כי יוצאין לקראתנו
בנות שילה כי יצאו מן העיר והיה ביום ההוא אשר יבואו כי מלכי יהודה ואתה
ארם שים לך ביום ההוא יצאו מלאכים בבואם הכהנים ואתה בחליים
רבים

דקימין עלך תבירין קדמך באורחא חד
יפקון לותך ובשבע אורחן יערקון מן קדמך׃
יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל
משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ יפקיד יי לך ית ברכתא באוצרך ובכל
אושטות ידך ויברכינך בארעא דיי אלהך יהיב
לך׃ יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע
לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת
בדרכיו׃ יקימינך יי קדמוהי לעם קדיש
כמא דקיים לך ארי תיטר ית פקודיא דיי
אלהך ותהך באורחן דתקנן קדמוהי׃ וראו
כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו
ממך׃ ויחזון כל עממי ארעא ארי שמא דיי
אתקרי עלך וידחלון מנך׃ והותרך יהוה
לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיך לתת לך׃ ויותרינך יי לטבא בולדא
דמעך ובולדא דבעירך ובאיבא דארעך
על ארעא דקיים יי לאבהתך למיתן לך׃ יפתח
יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה
ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה׃ יפתח
יי לך ית אוצריה טבא ית שמיא למתן מטר
ארעך בעידניה ולברכא ית כל עובדי ידך
ותוזיף לעממין סגיאין ואת לא תזיף׃ ונתנך
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא
תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃

ל באסמיך ל מסמיך ל מנעך ל בפיך ל ולהביאך ל המאירך ל הסוכך ל כהתמך

...כות וקללות ... עליך ... קללות ... ברכות
ובחקתי ג רקן ומיו וצהרב בני תרחד ... קדם ... ובחרחר

ויתנינך יי לתקיף ולא לחלש ותהי ברם לעילא
ולא תהי לתחתא ארי תקביל לפיקודיא דיי
אלהך דאנא מפקיד לך יומא דין למיטר ו
ולמעבד׃ ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם׃ ולא תסטון מכל
פתגמיא דאנא מפקיד יתכון יומא דין לימינא
ולסמלא למהך בתר טעות עממיא למפלחהון׃

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה וה
השיגוך׃ ויהי אם לא תקביל למימרא דיי
אלהך למיטר למעבד ית כל פיקודוהי וקימוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין וייתון עלך כל לוטיא
האלין וידבקונך׃ ארור אתה בעיר וארור
אתה בשדה׃ ליט את בקרתא וליט את ב
בחקלא׃ ארור טנאך ומשארתך׃ ליט סלך
ואצותך׃ ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר
אלפיך ועשתרת צאנך׃ ליט ולדא דמעך
ואיבא דארעך בקרי תורך ועדרי ענך׃ ארור
אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃ ליט את
במיעלך וליט את במיפקך׃ ישלח יהוה
את המארה את המהומה ואת המגערת
בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך
ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני
ישלח יי בך ית מארתא וית שגושיא וית
מזופיתא בכל אושטות ידך דתעביד עד

ל מספרך ל הסותך ל להמותך ל הירחך ... מצותיו ...
בא"צ
המית

ל ומל וחד
ומלין
וסמיך
ב
את
אלהיכם
ב
חד
חס
וחד
מל
וסים בכל
מעשה
ידיך
ב
רסמ
עלוון
טו

ודכים יחד ... עשוקי ... דר שעים באפלה

ובשוין ורצוץ עשוק וגזול אפרים ארץ עשוק בדם נפש משגע ג ומ״ג
והיית משגע לכל איש מתנבא אויל הנביא משגע ולשנינה ג וס״מ והיית לשמה
והיה ישראל למשל ואתננה למשל עד ועד בטעמ מאדכה וסוף
פסו

תשתיצי ועד דתיבד בפריע מן קדם בישות
עובדך דשבקתא דחלתי: ידבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה: ידבק יי בך ית מותא
עד דישיצי יתך מעל ארעא דאת עליל לתמן
למירתה: יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד
אבדך: ימחינך יי בשחפתא ובקדחתא ובדי
דליקתא ובחרחורא ובחרבא ובשדפנא
ובירקנא וירדפנך עד דתיבד: והיו שמיך א
אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך
ברזל: ויהון שמיא דעלוי רישך חסינין כנחשא
מלאחתא מטרא וארעא דתחותך תקיפא
כברזלא מלמעבד פירין: יתן יהוה את מטר
ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד
השמדך: יתין יי ית מטר ארעך אבק ואו
ועפרא מן שמיא ייחות עלך עד דתשתיצי:
יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא
אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ: יתנינך יי תביר קדם
בעלי דבבך באורחא חדא תיפוק לותיה ובשבעא
אורחן תעירוק מן קדמוהי ותהי לזיע לכל
מלכות ארע: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: ותהי
נבילתך משגרא למיכל לכל עופא דשמיא
ולבעירא דאר׳ ולית דמניד: יככה יהוה בשחין
מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא
תוכל להרפא: ימחינך יי בשחנא דמצרים

ובטחורין ובגרבא ובחרס יביש דלא תיכול
לאיתסאה: יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב: ימחינך יי בטפשותא ובסמיותא
ובשעממות לבא: והיית ממשש בצהרים
כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח
את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים
ואין מושיע: ותהי ממשש בטיהרא כמא
דממשש עוירא בקבלא ולא תצלח ית
אורחתך ותהי ברם עשיק ואניס כל יומיא
ולית דפריק: אשה תארש ואיש אחר יש-
ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע
ולא תחללנו: איתתא תירוס וגבר אוחרן יש
ישכבינה ביתא תבני ולא תתיב ביה כרמא
תיצוב ולא תחליניה: שורך טבוח לעיניך ולא
תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב
לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע
תורך יהי נכיס לעינך ולא תיכול מניה חמרך
יהי אניס מן קדמך ולא יתוב לך ענך מסירן
לבעלי דבבך ולית לך פריק: בניך ובנתיך נת
נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם
כל היום ואין לאל ידך: בנך ובנתך מסירין
לעם אוחרן ועינך חזין ויסופן בגללהון כל
יומא ולית חילא בידך: פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים: איבא דארעך וכל ליאותך
ייכול עם דלא ידעתא ותהי ברם עשיק ורעיע
כל יומיא: והיית משגע ממראה עיניך אשר
תראה: ותהי משתטי מחיזו עינך דתהי חזי

... ג׳ וסימ׳ אתך מעל האדמה לבנות את בית ה׳ עד כלותו לאכל ולשתות חד כת׳ וחד בנ״ב וחד בכתובים · טחורים דכת׳ עפלים וכו׳
... בשחין ונדבר ... טחוריכם · ישגלנה ד׳ כת׳ וקר׳ בלש׳ ...
תשגלנה · והנשים · תשגלנה · ... · ...

יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל
השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך
ועד קדקדך׃ ימחינך יי בשחנא בישא
על רכובין ועל שקין דלא תיכול לאתסאה
מפרסת רגלך ועד מוחך׃ יולך יהוה אתך
ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר
לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ ואבן׃ יגלי יי יתך וית
מלכך דתקים עלך לעם דלא ידעתא את
ואבהתך ותפלח תמן לעממיא פלחי
טעותא אעא ואבנא׃ והיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה
שמה׃ ותהי לצדו למתל ולשועי בכל
עממיא דידברינך יי לתמן׃ זרע רב
תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו
הארבה׃ בר זרע סגי תפיק לחקלא וזעיר
תכנוש ארי יחסלניה גובא׃ כרמים תטע
ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי
תאכלנו התלעת׃ כרמין תיצוב ותפלח
וחמרא לא תשתי ולא תכמש ארי תיכלניה
תולעתא׃ זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן
לא תסוך כי ישל זיתך׃ זיתין יהון לך בכל
תחומך ומשחא לא תשוף ארי יתרון
זיתך׃ בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי
ילכו בשבי׃ בנין ובנן תליד ולא יהון לך
ארי יהכון בשביא׃ כל עצך ופרי אדמתך
יירש הצלצל׃ כל אילנך ואיבא דארעך
יחסניה סקא׃ הגר אשר בקרבך יעלה
עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה׃
תותב ערל דבינך יהי סליק עילא מינך לע
לעילא לעילא ואת תהי נחית לתחתא לת
לתחתא׃ הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא
יהיה לראש ואתה תהיה לזנב׃ הוא יוזפינך
ואת לא תוזפיניה הוא יהי תקיף ואת תהי
חלש׃ ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך
והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול
יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר
צוך׃ וייתון עלך כל לוטיא האלין וירדפונך
וידבקונך עד דתשתיצי ארי לא קבילתא
למימרא דיי אלהך למיטר פיקודוהי ו
וקימוהי דפקדך׃ והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם׃ ויהון בך לאת ולמופת
ובבנך עד עלמא׃ תחת אשר לא עבדת
את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב
מרב כל׃ חלף דלא פלחתא קדם יי אלהך
בחדוא ובשפירות ליבא מסגי כולא׃
ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה
בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל
ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו
אתך׃ ותפלח ית בעלי דבבך דיגרינון יי
בך בכפנא ובצהותא ובערטליותא ובח
ובחסירות כולא ויתין ניר דברזל על צורך
עד דישיצי יתך׃ ישא יהוה עליך גוי מרחק
מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשנו׃ ייתי יי עלך עם
מרחיק מסיפי ארעא כמא דטאיס נשרא

עמא דלא חשיב על לישניה: גוי עז פנים
אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן:
עם תקיף אפין דלא נסיב אפי סבא ועל
ינקא לא מרחים: ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר
לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
צאנך עד האבידו אתך: וייכול וולדא ד
בעירך ואיבא דארעך עד דתשתיצי
דלא ישאר לך עיבורא חמרא משחא
בקרי תורך ועדרי ענך עד דיובד יתך:
והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך
הגבהת והבצרות אשר אתה בטח בהן
בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל
ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ויעיק
לך בכל קרוך עד דיכביש שוריך רמיא
וכריכיא דאת רחיץ לאשתיזבא בהון
בכל ארעך ויעיק לך בכל קרוך בכל
ארעך דיהב יוי אלהך לך: ואכלת פרי
בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך
יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר י
יציק לך איבך: ותיכול וולדא דמעך בסר
בנך ובנתך דיהב לך יוי אלהך בצירא
ובעקתא דיעיק לך סנאך: האיש הרך
בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת
חיקו וביתר בניו אשר יותיר: גברא ד
דרכיך בך ודמפנק לחדא תבאש עיניה
באחוהי ובאיתת קימיה ובשאר בנוהי
דישאר: מתת לאחד מהם מבשר בניו

אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך:
מלמיתן לחד מנהון מבסר בנוהי דייכול
מדלא אשתאר ליה כולא בצירא ובע׳
ובעקתא דיעיק לך סנאך בכל קרוך:
הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף
רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך
תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה:
דרכיכא בך ודמפנקא דלא נסיאת
פרסת רגלה לאחתא על ארעא מפנקו
ומרכיכו תבאש עינה בגבר קימיה
ובברה ובברתה: ובשליתה היוצת מבין
רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בשעריך: ובזעיר בנהא
דיפקון מינה ובבנהא דתליד ארי תו׳
תיכולינון בחסירות כולא בסתרא
בצירא ובעקתא דיעיק לך סנאך ב׳
בקרוך: אם לא תשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת הכתבים בספר
הזה ליראה את השם הנכבד והנורא
הזה את יהוה אלהיך: אם לא תיטר
למעבד ית כל פתגמי אוריתא הדא
דכתיבין בספרא הדין למדחל ית
שמא יקירא ודחילא הדין ית יוי אלהך:
והפלא יהוה את מכתך ואת מכות
זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים
ונאמנים: ויפריש יוי ית מחתך וית מחת

בנך מחן לברבן ומהימנן ומכתשין בישין
ומהימנין: והשיב בך את כל מדוה מצרים
אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: ויתיב בך ית כל
מכתשי מצרים דדחילתא מן קדמיהון ויש
ויתדבקון בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב
בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד
השמדך: אף כל מרע וכל מחא דלא כתיבין
בספר אוריתא הדא ייתינון יי עלך עד ד
תשתיצי: ונשארתם במתי מעט תחת אשר
הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת
בקול יהוה אלהיך: ותשתארון בעם זעיר
חלף דהויתון ככוכבי שמיא לסגי ארי לא
קבילתא למימרא דיי אלהך: והיה כאשר
שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה: ויהי כמא דחדי
יי עליכון לאוטבא יתכון ולאסגאה יתכון
כין יחדי יי עליכון לאובדא יתכון ולשיצאה
יתכון ותיטלטלון מעל ארעא דאת עליל לתמן
למירתה: והפיצך יהוה בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ
ואבן: ויבדרינך יי בכל עממיא מסיפי ארעא
ועד סיפי ארעא ותפלח תמן לעממיא פלחי
טעותא דלא ידעתא את ואבהתך אעא ו
ואבנא: ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח
לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז ו

עינים ודאבון נפש: ובעממיא האינון לא
תנוח ולא יהי מנח לפרסת רגלך ויתין יי לך
לב רחול וחשכות עינין ומפחת נפש: והיו
חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא
תאמין בחייך: ויהון חייך תלן לך מקבל ותהי
תוה בליליא וביממא ולא תהימון בחייך: בב
בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר
מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה
עיניך אשר תראה: בצפרא תימר מן יתין
רמשא וברמשא תימר מן צפרא מתיוהת
ליבך דתהי תוה ומחיזו עינך דתהי חזי:
והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם
שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה:
ויתיבינך יי למצרים בספינן באורחא דא
דאמרית לך לא תוסיף עוד למחזה ותזדבנון
תמן לבעלי דבביכון לעבדין ולאמהן ולית
דקני: אלה דברי הברית
אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני
ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר
כרת אתם בחרב: אלין פתגמי קימא דפקיד
יי ית משה למגזר עם בני ישראל בארעא דמואב
בר מקימא דגזר עמהון בחורב:

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיני
לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו: וקרא משה לכל ישראל ואמר להון

אתון חזיתון ית כל דעבד ייי לעיניכון בארעא
דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה:
המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמ
והמפתים הגדלים ההם: נסין רברבין דחזאה
עינך אתיא ומופתיא רברביא האינון: ולא
נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה: ולא יהב ייי לכון ליבא
למידע ועינין למחזי ואודנין למשמע עד
יומא הדין: ואולך אתכם ארבעים שנה בי
במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך
לא בלתה מעל רגלך: ודברית יתכון ארבעין
שנין במדברא לא בליאת כסותכון מנכון
ומסנך לא עדו מעל רגלך: לחם לא אכלתם
ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני י
יהוה אלהיכם: לחמא לא אכלתון וחמר חדת
ועתיק לא שתיתון בדיל דתידעון ארי אנא
ייי אלהכון: ותבאו אל המקום הזה ויצא
סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם: ואתיתון לאתרא הדין ונפק
סיחון מלכא דחשבון ועוג מלכא דמתנן
לקדמותנא לאגחא קרבא ומחינון: ונקח
את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשי: ונסיבנא ית ארעהון ויהבנה
לאחסנא לשבט ראובן ולשבט גד ולפלגות
שבטא דמנשה: ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את
כל אשר תעשון: ותטרון ית פתגמי קימא
הדין ותעבדון יתהון בדיל דתצלחון ית כל דתעבדון:

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל
איש ישראל: אתון קימין יומא דין כולכון
קדם ייי אלהכון רישיכון שבטיכון סביכון
וסרכיכון כל אנש ישראל: טפכם נשיכם וגרך
אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב
מימיך: טפלכון נשיכון וגיורך דבגו משריתך
מלקיט אעך עד מלי מיך: לעברך בברית יהוה
אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך
היום: לאעלותך בקימא דייי אלהך ובמומתה
דייי אלהך גזר עמך יומא דין: למען הקים
אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כא
כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך ל
לאברהם ליצחק וליעקב: בדיל לקימא יתך
יומא דין קדמוהי לעם והוא יהוי לך לאלה:
כמא דמליל לך וכמא דקיים לאבר׳ ליצחק
וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את ה
הברית הזאת ואת האלה הזאת: ולא עמכון
בלחודיכון אנא גזר ית קימא הדין וית מומתא
הדא: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום
לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
היום: ארי ית מן דאיתוהי הלא עמנא קאים
יומא דין קדם ייי אלהנא וית מן דליתוהי
הכא עמנא יומא דין: כי אתם ידעתם א
את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ארי
אתון ידעתון ית דיתיבנא בארעא דמצרים וית

דעברנא ביני עממיא דעברתון: ותראו
את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף
וזהב אשר עמהם: וחזיתון ית שקוציהון
וית טעותהון אעא ואבנא דעימהון: פן
יש בכם איש או אשה או משפחה או
שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה
אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם
פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה:
דלמא אית בכון גבר או איתא או זרעי
או שבטא דליביה פני יומא דין מדחלתא
דיי אלהנא למהך למפלח ית טעוות
עממיא האינון דלמא אית בכון גבר
מהרהר חטאין או זדון: והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום
יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות
הרוה את הצמאה: ויהי במשמעיה ית
פתגמי מומתא הדא ויתישב בליביה
למימר שלמא יהי לי ארי בהרהור
לבי אנא אזיל בדיל דאוספא חטאי
שלותא על זדונותא: לא יאבה יהוה
סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו בי
באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכ
הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את
שמו מתחת השמים: לא יצבי יי למשבק
ליה ארי בכין יתקף רוגזא דיי וחמתיה
בגברא ההוא וידבקון ביה כל לוטיא
דכתיבין בספרא הדין וימחי יי ית
שמיה מתחות שמיא: והבדילו יהוה

לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
הברית הכתובה בספר התורה הזה:
205 ויפרשיניה יי לבישא מכל שבטיא דישר
בכל לוטי קימא דכתיבין בספר אוריתא
הדא: ואמר הדור האחרון בניכם אשר
יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה
בה: ויימר דרא בתראה בניכון דיקומון
מבתריכון ובר עממין דייתי מארע
רחיקא ויחזון ית מחתה דארעא ההיא
וית מרעהא דאמרע יי בה: גפרית
ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת
סדם ועמרה אדמה וצבים אשר הפך
יהוה באפו ובחמתו: גופריתא ומלחא
תהי יקידא כל ארעה לא תזדרע ולא
תצמח ולא יסק בה כל עסבא כמהפכנות סדום
ועמורה אדמה וצבואים דהפך יי
ברוגזיה ובחמתיה: ואמרו כל הגוים
על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מה חרי האף הגדול הזה: ויימרון כל
עממיא על מה עבד יי כדין לארעא
הדא מא תקוף רוגזא רבא הדין: ואמרו
על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי
אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם
מארץ מצרים: ויימרון על דשבקו ית
קימא דיי אלהא דאבהתהון דגזר

[illegible]
וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק
להם: ואזלו ופלחו לטעות עממיא וסגידו
להון דחלן דלא ידעונון ולא אוטיבא
להון: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא
עליה את כל הקללה הכתובה בספר
הזה: ותקיף רוגזא דיי בארעא ההיא לא
לאיתאה עלה ית כל לוטיא דכתיבין
בספרא הדין: ויתשם יהוה מעל א
אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול
וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה
וטלטלינון יי מעל ארעהון ברגז
ובחמא ובתקוף רגז ורמא יתהון לארע
אוחרי כיומא הדין: הנסתרת ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת: דמט
דמטמרן קדם יי אלהנא ודגליין לנא
ולבננא עד עלמא למעבד ית כל פתגמי
[illegible] הדא: והיה כי יבאו עליך כל
הדברים האלה הברכה והקללה אשר
נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל
הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה
ויהי ארי ייתון עלך כל פתגמיא
האלין בירכן ולוטין דיהבית קדמך
ותתיב לליבך בכל עממיא דאגלך
יי אלהך לתמן: ושבת עד יהוה אלהיך
ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך

היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל
נפשך: ותתוב לדחלתא דיי אלהך
ותקביל למימריה ככל דאנא מפקיד
לך יומא דין את ובנך בכל ליבך ובכל
נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך
ורחמך ושב וקבצך מכל העמים א
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה
ויתיב יי אלהך ית גלותך וירחים עלך
ויתוב ויכנשנך מכל עממיא דבדרך
יי אלהך לתמן: אם יהיה נדחך בקצה
השמים משם יקבצך יהוה אלהיך
ומשם יקחך: אם יהון גלותך בסיפי
שמיא מתמן יכנשנך יי אלהך ומתמן
יקרבינך: והביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה
והיטבך והרבך מאבתיך: ויעלינך
יי אלהך לארעא דיריתו אבהתך ותי
ותירתה ויוטיב לך ויסגינך מאבהתך
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב
זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך למען חייך: ויעדי
יי אלהך ית טפשות ליבך וית טפשות
ליבא דבנך למרחם ית יי אלהך
בכל ליבך ובכל נפשך בדיל דיחון חייך
ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך
ועל שנאיך אשר רדפוך: ויתין יי
אלהך ית [illegible] [illegible] על בעלי
דבבך ועל [illegible] [illegible]

תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום: ואת תתוב
ותקביל למימרא דיוי ותעביד ית כל פקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין: והותירך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה
לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך:
ויותרינך יוי אלהך בכל עובדי ידך בולדא
דמעך ובולדא דבעירך ובאיבא דארעך
לטבא ארי יתוב יוי למחדי עלך לטב כמא
דחדי על אבהתך: כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך: ארי תקביל למימרא
דיוי אלהך למיטר פיקודוהי וקימוהי דכתיבין
בספר אוריתא הדין ארי תתוב לדחלתא
דיוי אלהך בכל ליבך ובכל נפשך:

כי המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא
רחקה הוא: ארי תפקידתא הדא דאנא
מפקיד לך יומא דין לא מפרשא היא מינך ולא
רחיקא היא: לא בשמים הוא לאמר מי
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה: לא בשמיא היא למימר
מן יסק לנא לשמיא ויסבה לנא ונעבדינה:
ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל
עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה:
ולא מעברא לימא היא למימר מן יעיבר

לנא לעיבר ימא ויסבה לנא וישמעיננא
יתה ונעבדינה: כי קרוב אליך הדבר מאד
בפיך ובלבבך לעשתו: ארי קריב לך פתגמא
לחדא בפומך ובליבך למעבדיה:

ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע:
חזי דיהבית קדמך יומא דין ית חיי וית
טבתא וית מותא וית בשתא: אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה: דאנא
מפקיד לך יומא דין למרחם ית יוי אלהך
למהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמיטר
פקודוהי וקימוהי ודינוהי ותיחי ותסגי
ויברכינך יוי אלהך בארעא דאת עליל
לתמן למירתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע
ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם:
ואם יתפני ליבך ולא תקביל ותטעי ותסגוד
לטעות עממיא ותפלחינון: הגדתי לכם
היום כי אבד תאבדון לא תאריכן ימים
על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא
שמה לרשתה: חויתי לכון יומא דין ארי
מיבד תיבדון לא תורכון יומין על ארעא
דאת עבר ית ירדנא למיעל לתמן למירתה:
העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ
החיים והמות נתתי לפניך הברכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה

אסהדית בכון יומא דין ית שמיא
וית ארעא חיי ומותא יהבית קדמך ברכן
ולווטין ותתרעי בחיי בדיל דתיחי את ובנך:
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ול
ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך
לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת
להם: למרחם ית יוי אלהך לקבלא למימריה
ולאתקרבא לדחלתיה ארי הוא חייך ואו
ואורכות יומך למיתב על ארעא דקיים
יוי לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב
למתן להון:
וילך משה וידבר את הדברים האלה אל
כל ישראל: ואזל משה ומליל ית פתגמיא
האלין עם כל ישראל: ויאמר אלהם בן
מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל
עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא
תעבר את הירדן הזה: ואמר להון בר
מאה ועשרין שנין אנא יומא דין לית
אנא יכיל עוד למפק ולמיעל ויוי אמר
לי לא תעבר ית ירדנא הדין: יהוה אלהיך
הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים
האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה: יוי אלהך הוא
עבר קדמך הוא ישיצי ית עממיא ה
האלין מן קדמך ותירתינון יהושע הוא
עבר קדמך כמא דמליל יוי: ועשה יהוה להם
כאשר עשה לסיחן ולעוג מלכי האמרי

ולארצם אשר השמיד אתם: ויעביד
יוי להון כמא דעבד לסיחון ולעוג מלכי
אמוראה ולארעהון דשיצי יתהון: ונתנם
יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
אשר צויתי אתכם: וימסרינון יוי קדמיכון
ותעבדון להון ככל תפקידתא דפקידית
יתכון: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו
מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך
לא ירפך ולא יעזבך: תקיפו ועילדו לא
תדחלון ולא תתברון מן קדמיהון ארי
יוי אלהך מימריה מדבר קדמך לא
ישבקינך ולא ירחקינך:
ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
כי אתה תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת
להם ואתה תנחילנה אותם: וקרא משה
ליהושע ואמר ליה לעיני כל ישראל תקף
ועילם ארי את תיעול עם עמא הדין
לארעא דקיים יוי לאבהתהון למיתן
להון ואת תחסנינה להון: ויהוה הוא ה
ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך
ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויוי הוא
דמדבר קדמך מימריה יהי בסעדך לא
ישבקינך ולא ירחקינך לא תדחל ולא
תתבר: ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את
ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל

...יו ית אוריתא הדא ויהבה לכהניא בני
לוי דנטלין ית ארון קימא דיי ולכל סבי ישראל
ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים
במעד שנת השמטה בחג הסכות ופקיד
משה יתהון למימר מסוף שבע שנין
בזמן שתא דשמיטתא בחגא דמטליא
בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את
התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם
במיתי כל ישראל לאתחזאה קדם יי
אלהך באתרא דיתרעי תקרי ית אוריתא
הדא קדם כל ישראל ותשמעינון הקהל
את העם האנשים והנשים והטף וגרך
אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו
לעשות את כל דברי התורה הזאת כנוש
ית עמא גבריא ונשיא וטפלא וגיורך דב
קרויך בדיל דישמעון ובדיל דיילפון
וידחלון קדם יי אלהכון ויטרון למעבד
ית כל פתגמי אוריתא הדא ובניהם אשר
לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה
אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה ובניהון דלא ידעו ישמעון
ויילפון למדחל קדם יי אלהכון כל יומיא
דאתון קימין על ארעא דאתון עברין
ית ירדנא לתמן למירתה:
ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות

קרא את יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצונו וילך משה ויהושע ו
יתיצבו באהל מועד: ואמר יי למשה
הא קריבו יומך לממת קרי ית יהושע
ואתעתדו במשכן זמנא ואפקדניה
ואזל משה ויהושע ואתעתדו במשכן
זמנא: וירא יהוה באהל בעמוד ענן
ויעמד עמוד הענן על פתח האהל
ואתגלי יי במשכנא בעמודא דעננא
וקם עמודא דעננא על תרע משכנא
ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם
אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי
נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי
אתו: ואמר יי למשה הא את שכיב
עם אבהתך ויקום עמא הדין ויטעון
בתר טעות עממי ארעא ...
דתמן ביניהון וישבקון דחלתי ...
ית קימי דגזרית עמהון וחרה אפי
בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות
רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא
על כי אין אלהי בקרבי מצאוני ...
האלה ויתקף רוגזי בהון ב...
ההוא ואר... ואסליק ש...
...ויהון למיבז ויערעון ית...
...ועקן וייימר ב...
...שכינת אלהי ביני ע...

שתא האלין: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ואנא סלקא אסליק שכינתי מנהון ביומא ההוא על כל בישתא דעבדו ארי אתפניו בתר טעות עממיא: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: וכען כתובו לכון ית תושבחתא הדא ואלפה לבני ישראל שויה בפומהון בדיל דתהי קדמי תושבחתא הדא לסהיד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: ארי אעילינון לארעא דקיימית לאבהתהון עבדא חלב ודבש וייכלון ויסבעון ויתפנקון ויתפנון לטעות עממיא ויפלחון להון וירגזון קדמי וישנון ית קימי: והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויהי ארי יערען יתהון בישן סגיאן ועקן ותתיב תושבחתא הדא קדמוהי לסהדו

לא תתנשי מפום בניהון ארי גלי קדמי יצרהון דאינון עבדין יומא דין עד לא אעילינון לארעא דקיימית: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: וכתב משה ית תושבחתא הדא ביומא ההוא ואלפה ית בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ופקיד ית יהושע בר נון ואמר תקף ועלם ארי את תעיל ית בני ישראל לארעא דקיימית להון ומימרי יהי בסעדך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: והוה כד שיצי משה למכתב ית פתגמי אוריתא הדא על ספרא עד דשלימו: ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: ופקיד משה ית ליואי נטלי ארון קימא דיוי למימר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: סבו ית ספרא דאוריתא הדין ותשוון יתיה מסטר ארון קימא דיוי אלהכון ויהי תמן בך לסהיד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי: ארי אנא ידענא ית סרבנותך וית קדלך קשיא הא עד דאנא קים עמכון יומא דין מסרבין הויתון קדם יוי ואף בתר דאימות: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה: אכנשו לותי ית כל סבי שבטיכון

208

ביה שמו תקון סופרים

ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

ע אזניה סימן הזיו לך

האזינו השמים ואדברה | ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי | תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא | וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא | הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו | כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול | צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם | דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת | עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך | הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר | שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים | בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים | למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו | יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר | ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו | יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף | יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו

יהוה בדד ינחנו   ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ   ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע   ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן   עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים   עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר   וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית   ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו   יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו   יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום   חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם   צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך   וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו   ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם   כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם   הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם   ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם   כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית   ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים   אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם   מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי   ושן בהמת אשלח בם
עם חמת זחלי עפר   מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה
גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה   אמרתי אפאיהם

אשביתה מאנוש זכרם לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי

אשיב נקם לצרי | ולמשנאי אשלם:
אשכיר חצי מדם | וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה | מראש פרעות אויב:
הרנינו גוים עמו | כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו | וכפר אדמתו עמו:

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה
לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת: כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה:

הקהילו כנושו
לותי ית כל סבי שבטיכון ו
סרכיכון ואמליל קדמיהון
ית פתגמיא האלין ואסהיד
בכון ית שמיא וית ארעא ארי
ידענא בתר דאימות ארי חבלא
תחבלון ותסטון מן אורחא ד
פקידית יתכון ארי תערע
יתכון בישתא בסוף יומיא ארי
תעבדון ית דביש קדם יי לארגזא
קדמוהי בעובדי ידיכון: ומליל

משה קדם כל קהלא דישראל ית
פתגמי תושבחתא הדא עד דשלימו

האזינו

אציתו שמיא ואמליל ותשמע
ארעא מימרי פומי: יבסם כמטלא
אולפני יתקבל כטלא מימרי כ
כרוחי מטרא דנשבין על דתאה
וכרסיסי מלקושא דעל עסבא
ארי בשמא דיי אנא מצלי הבו
רבותא קדם אלהנא: תקיפא ד
דשלמין עובדוהי ארי כל אורחתיה

דינא אלהא מהימנא דמן קדמוהי עולא לא נפיק
מן קדם דזכי וקשיט הוא: חבילו להון לא ליה בניא
דפלחו לטעותא דרא דאשני עובדוהי ואשתני:
הא קדם יי אתון גמלין דא עמא דקבילו אוריתא
ולא חכימו הלא הוא אבוך את דיליה הוא עבדך
ואתקנך: אידכר יומין דמן עלמא אסתכל בשני
דר ודר שאל אבוך ויחוי לך סבך ויימרון לך:
באחסנא עלאה עממיא כפרשותיה בני אנשא
קיים תחומי עממיא למנין בני ישראל: ארי חולקיה
דיי עמיה יעקב עדב אחסנתיה: סופיק צורכיהון
בארע מדברא בית צהונא אתר דלית מיא אש
אשרינון סחור סחור לשכינתיה אליפינון פתגמי
אוריתיה נטרינון כבבת עיניהון: כנשרא דמחיש
לקניה על בנוהי מתחופף פריס גדפוהי מקבילהון
מנטילהון על תקוף אברוהי: יי בלחודיהון ע
עתיד לאשריותהון בעלמא דהוא עתיד לאתח
דתא ולא יתקיים קדמוהי פולחן טעון: אשרינון
על תוקפי אר׳ ואוכילינון ביזת סנאיהון יהב
להון ביזת שליטי קרוין ונכסי יתבי כרכין תקיפין
יהב להון ביזת מלכיהון ושליטיהון עם עותר
רברביהון ותקיפיהון עמא דארעהון אחסנתהון
עם ביזת חיליהון ומשריתהון ודגיבריהון יש
יתאשר כמיא: עתר ישראל ובעט אצלח תקוף
קנא נכסין שבק פולחן אלהא דעבדיה ארגיזו
קדם תקיפא פריקיה: אקניו קדמוהי בפולחן
טעון בתועיבתא ארגיזו קדמוהי: דבחו לשדין
דלית בהון צרוך דחלן דלא ידעונין חדתן
דמקריב אתעבידא דלא אתעסקו בהון אבהתהון

דחלת תקיפא דברך אתנשית
פולחן אלהא דעבדך: וגלי קדם יי
מדארגיזו קדמוהי בנוי ובנתיה: ואמר
שכינתי מנהון גלי קדמי מה יהי בסופהון
ארי דרא דאשני אנון בניא דלית ב
הימנו: אינון אקניאו קדמי בלא אלהא ארג
קדמי בטעותהון ואנא אקנינון בלא עם בני
טפשא ארגיזינון: ארי קדום תקיף כאישא
נפק מן קדמי ברגז ושיצי עד שאול ארעיתא
אסיף ארעא ועללתה שיצי עד סיפי טוריא:
אסיף עליהון בישן מכתשי אשיצי בהון: נפיחי
כפן ואכילי עוף וכתישי רוחין בישן ושן חי
ברא אגרי בהון עם חמת תניניא דזחלין ב
בעפרא: מברא תתכיל חרבא ומתוניא
הלגת מותא אף עולימיהון אף עולימתהון
ינקיהון עם סביהון: אמרית יחול רוגזי עליהון
ואשיצינון אבטיל מבני אנשא דוכרנהון
אילולא פון רוגזא דסנאה כניש דלמא
יתרברב בעיל דבבא דלמא יימרון ידנא תק
לנא ולא מן קדם יי הות כל דא: ארי עם מאבד
עיצא אינון ולית בהון סוכלתנו: אילו חכימו
אסתכלו בדא סכלו מא יהי בסופהון: א
ירדוף חד לאלפא ותרין יעירקון לריבותא
אלהין תקיפיהון מסרינון ויי אשלימינון
ארי כפורענות עמא דסדום פורענותה
ולקותהון כעם עמורה מחתהון ב
כבישי חיוון הוו שלהית עובדיהון כמ
הא כמררת תניניא כס פורענותהון ו

[illegible] אבדלא אין הלא כל עוברי יהון גלן
[illegible] יין ליום דינא באוצרי קדמי פורענותא
[illegible] לון מאר עיהון אלי
[illegible] בער עתיר להון אלי
[illegible] ופורענות עבדוהי עריקיא
[illegible] קדמוהי דבעירן דהיתקף
עליהון [illegible] סנאה יהון מטלטלין ושביקין:
[illegible] לתהון תקיפא דהוו רחיצין ביה:
[illegible] יהון כען ויסערונכון יהון
עליכון [illegible] יהון כען דאנא אנא הוא ולית
אלה בר מני אנא ממית ומחי מחינא ואף
[א]סינא ולית דמן ידי משיזיב: ארי אתקינית
שמיא בית שכינתי ואמרית קיים אנא
עלמין: אם עלחו תרין כחיזו ברקא מ
[illegible] שמיא ועד סוף שמיא תתגלי חרבי
ותתקף בדינא ידי אתיב פורענותא לסנאי
ולבעלי דבבי אשלים: אדוי גירי מדמא
וחרבי תקטיל בעממיא מדם קטילין ושבין
לאעדאה כתרין מריש סנאה ובעיל דבבא:
שבחו עממיא עמיה ארי פורענות עבדוהי
עבדיא מתפרע ופורענותא יתיב לסנאוהי
ויכפר על ארעיה ועל עמיה:

ויבא

ואתא משה ומליל ית כל פתגמי תושבחתא
הדא קדם עמא הוא והושע בר נון: ושיצי
משה למללא ית כל פתגמיא האלין עם
כל ישראל: ואמר להון שוו ליבכון לכל פתגמיא
דאנא מסהיד בכון יומא דין דתפקדונון

לא תקום ולא תטול ולא תהיה [illegible] נקם נקמת
לא תבוא [illegible]

ית בניכון למיטר למעבד ית כל פתגמי אוריתא
הדא: ארי לא פתגם ריקן הוא מנכון ארי הוא
חייכון ובפתגמא הדין תירכון יומין על ארעא
דאתון עברין ית ירדנא לתמן למירתה:

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר
ומליל יי עם משה בכרן יומא הדין למימר:
עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ
מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען
אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: סק לטורא
דעבראי הדין לטורא דנבו דבארעא דמואב
דעל אפי ירחו וחזי ית ארעא דכנען דאנא
יהיב לבני ישראל לאחסנא: ומת בהר אשר
אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר
מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו:
ומות בטורא דאת סליק לתמן ואתכניש
לעמך כמא דמית אהרן אחוך בהור טורא
ואתכניש לעמיה: על אשר מעלתם בי בתוך
בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על
אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל:
על דשקרתון במימרי בגו בני ישראל במי
מצות רקם מדברא דצין על דלא קדישתון
יתי בגו בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן
לבני ישראל: ארי מקבל תחזי ית ארעא
ולתמן לא תיעול לארעא דאנא יהיב לבני ישראל:

נב פסוק׳ ✦ כלב סימן

וזאת הברכה אשר ברך משה איש ה׳

בני ישראל ומת בהר ב׳ פס׳ מט׳ע בענ׳ כי מנגד תראה ...
תעבר

האלהים את בני ישראל לפני מותו: ודא ברכתא
דבריך משה נביא דיי ית בני ישראל קדם מותיה:
ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע
מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש
דת למו: ואמר יי מסיני אתגלי וזיו
יקריה משעיר אתחזי לנא אתגלי בגבורתיה
על טורא דפארן ועמיה רבות קדישין כתב
ימיניה מגו אישתא אוריתא יהב לנא: אף
חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך
ישא מדברתיך: אף חביבינון לשבטיא כל
קדישוהי בית ישראל בגבורא אפיק ממצר
ואנון מדברין תחות ענניך נטלין על מימרך:
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
אוריתא יהב לנא משה מסרה ירותא
לכנשת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל: והוה
בישראל מלכא באתכנשות רישי עמא
כחדא שבטיא דישראל: יחי ראובן ואל
ימת ויהי מתיו מספר: יחי ראובן בחיי
עלמא ומותא תנינא לא ימות ויקבלון בנ
בנוהי אחסנתהון במניניהון:

וזאת ליהודה ויאמר שמע
יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב
לו ועזר מצריו תהיה: ודא ליהודה ואמר
קביל יי צלותיה דיהודה במפקיה לקרבא
ולעמיה תתיביניה בשלם ידוהי יתפרען ליה
פורענותא מסנאוהי וסעיד מבעיל דבבוהי
הוי ליה:

וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר
נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה:
תומיא ואוריא אלבישתא לגברא דאשתכח
חסיד קדמך דנסיתהי בנסיתא והוה שלים
בחנתהי על מי מצותא ואשתכח מהימן:
האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו
לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך ינצרו: דעל אבוהי ועל אמיה לא
רחים כד חבו מן דינא ואפי אחוהי ובנוהי
לא נסיב ארי נטרו מטרת מימרך וקימך
לא שנין: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך:
כשרין אלין דילפון דינך ליעקב ואוריתך
לישראל ישוון קטורת בוסמין קדמך וגמירין
לרעוא על מדבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו
תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון:
ברך יי נכסוהי וקורבן ידוהי תקביל ברעוא
תבר חרצא דסנאוהי ודבעלי דבבוהי דלא
יקומון: לבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל
היום ובין כתפיו שכן: לבנימן אמר רחימא
דיי ישרי לרוחצן עלוהי יהי מגין עלוהי
כל יומא ובארעיה תשרי שכינתא:
וליוסף אמר מברכת יהוה
ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת
תחת: וליוסף אמר מברכא מן קדם יי ארעיה
עבדא מגדנין מטלא דשמיא מלעלא
וממבועי עינות תהומין דנגדין ממעמקי

[illegible] ומגד
[illegible] בין ועללן מיבול
[illegible] ריש ירח בירח: ומ[illegible]
[illegible] גבעות עולם: ומריש
[illegible] טוב רמין דלא פסקין: וממגד
[illegible] ארעא ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ומטוב אר
[illegible] לאה רעוא ליה דשכינתיה בשמיא ועל
משה אתגלי באסנא ייתין כל אלין לרישא
דיוסף גברא פרישא דאחוהי: בכור שורו
הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח
יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם
אלפי מנשה: רבא בנוהי זיוא ליה גבורן
עבדת ליה מן קדם דתוקפא ורומא
דיליה בגבורתיה עממיא יקטיל כחדא
עד סיפי ארעא ואנון רבותא דבית אפרים
ואינון אלפיא דבית מנשה:
ולזבולן אמר שמח זבולן
בצאתך ויששכר באהליך: ולזבולן
אמר חדי זבולן במפקך לאגחא קרבא
על בעלי דבבך ויששכר במהכך למעבד
זמני מועדיא בירושלם: עמים הר יקראו
שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפני
טמוני חול: שבטיא דישראל לטור בית
מקדשא יתכנשון תמן יכסון נכסת קו
דשין לרעוא ארי נכסי עממיא ייכלון
וסימן דטמירן בחלא יתגלין להון:
ולגד אמר ברוך מרחיב

גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד:
ולגד אמר בריך דאפתי לגד כליתא שרי
וקטיל שלטונין עם מלכין: וירא ראשית
לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי
עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם
ישראל: ואתקבל בקדמיתא דיליה ארי
תמן באחסנתיה משה ספרא רבא
דישראל קביר הוא ונפק ועל בריש ע
עמא זכוון קדם יי עבד ודינוהי עם ישר
אל: ולדן אמר דן גור אריה
יזנק מן הבשן: ולדן אמר דן תקיף כגור
אריון ארעיה שתיא מן נחליא דנגדין
מן מתנן: ולנפתלי אמר נפתלי שבע
רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה:
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רעוא ומלי
ברכן מן קדם יי מערב ים גניסר ודרומהי
יירת: ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל
בשמן רגלו: ולאשר אמר בריך מברכת
בניא אשר יהי רעוא לאחוהי ויתרבא
בתפנוקי מלכין: ברזל ונחשת מנעלך
וכימיך דבאך: תקיף כברזלא וכנחשא
וכיומי עולימותך תוקפך: אין כאל ישרון
רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים:
לית אלהא אלהא דישראל דשכינתיה
בשמיא בסעדך ותוקפיה בשמי שמיא:
מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם
ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד:

מדור אלהא מלקדמין דבמימריה אתעביד
עלמא ותריך מן קדמך סנאה ואמר שיצי:
וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ
דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל: וישרי ישראל
לרוחצן בלחודוהי כעין ברכתא דבריכינון
יעקב אבוהון כארע עבדא עיבור וחמר
אף שמיא דעלויהון ישמשונון בטלא:
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו א
איביך לך ואתה על במותימו תדרך: טובך
ישראל לית דכותך עמא דפורקניה מן
קדם יי תקוף סעדך ודמן קדמוהי נצחן
גבורתך ויתכדבון סנאך לך ואת על פרקת
צוורי מלכיהון תדרוך:

ויעל משה מערבת מואב
אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו
ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן
וסליק משה ממישרי מואב לטורא דנבו
ריש רמתא דעל אפי ירחו ואחזייה יי ית כל
ארעא ית גלעד עד דן: ואת כל נפתלי ואת ארץ
אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
האחרון: וית כל נפתלי וית ארעא דיהודה
עד ימא מערבאה: ואת הנגב ואת הככר
בקעת ירחו עיר התמרים עד צער: וית דרומא
וית מישר בקעת ירחו קרית דקליא עד צוער:
ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: ואמר יי

ליה דא ארעא די קיימית לאברהם ליצחק ולי
למימר לבנך אתננה אחזיתך בעינך ותמן
לא תעבר: וימת שם משה עבד יהוה
מואב על פי יהוה: ומית תמן משה עבדא דיי
בארע מואב על מימרא דיי: ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את
קברתו עד היום הזה: וקבר יתיה בחילתא בארע
דמואב לקביל בית פעור ולא ידע אנש ית
קבורתיה עד יומא הדין: ומשה בן מאה ועשרים
שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: ומשה
בר מאה ועסרין שנין כד מית לא כהת עינוה
ולא שנא זיו יקרא דאפוהי: ויבכו בני ישראל
את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי
בכי אבל משה: ובכו בני ישראל ית משה במישרי
דמואב תלתין יומין ושלימו יומי בכיתא אבלא
דמשה: ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך
משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל
ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: ויהושע
בר נון אתמלי רוח חכמא ארי סמך משה ית
ידוהי עלוהי וקבילו מניה בני ישראל ועבדו כמא
דפקיד יי ית משה: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה דאתגלי ליה יי אפין באפין: לכל האתות והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו: לכל אתיא ומופתיא די שלחיה יי למעבד
בארע מצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה: ולכל
היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל
ולכל ידא תקיפתא ולכל חזונא רבא די עבד
משה לעיני כל ישראל:

אברהם בן נתן

[illegible]

C

PENTATEUCH
WITH
TARGUM.
HEBREW.

BRIT. MUS.

ORIENTAL
2363.

